

IJA # 2959

[Book Section - Prayer Book]

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

מטה ומלכותא התסנו קדישין : בן אמר חיותא
 רביעיתא מלכו רביעאה תהוא בארעא די תשנא מר
 כל-מלכותא ותאכל כל-ארעא ותדושנה ותדקנה :
 וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרון
 יקום אחריהון והוא ישנא מן-קדמיא ותלתה מלכין
 יהשפיל : ומלין לצד עלאה ימלל ולקדישי עליונין יכלא
 ויסבר להשניה זמנין ורת ויתיהכון בידה עד-עדי ועדין
 ופלג עקן : ודינא יתב ושלטנה יהעדון והשטרה
 להוכרה עד-סופא : ומלכותא ושלטנא ודכותא די
 יכות תחות כל-שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין
 תניא כותה מלכות על-סוכל שלטנא אלה פלחון ושתמעון :
 כה-סופא די-מלתא אנה דניאל שניא יעוני ויבהלנני
 ויני ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרתי : וחונק קדיש

סנהדרין פרק חלק רף צ"ג ע"ב

תניא רבי נתן אומר מקרא זרה נוקם ויודי עד
 התהום כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא ישוב
 אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר לא ברבותינו
 שהיו דורשין עד ערן ועדין ופלג ערן ולא כרבי
 שמלאי שהיה דורש האבלתם לחם דמעה ותשקמו
 בדמעות שלישי ולא כרבי עקיבא שהיה דורש עוד
 אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים הארץ
 (אלא) מלכות ראשון שבעים שנה מלכות שניה חמשים
 ושתים ומלכות בן כוזיבא שתי שנים ומחצה מאי ויפח
 לקץ ולא ישוב אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן
 תפח עצמן של מחשבי קצין שהיו אומרים כיון שהגיע
 הקץ ולא בא שוב אינו בא אלא חכה לו שנאמר אם
 יתמהמה

יתמהמה חכה לו שמא תאמר אנו מחפין והוא אינו
 מחכה תלמוד לומר לכן יחכה יי לחננכם ולכן ירום
 לרחמכם וכי מאחר שאנו מחפין והוא מחכה מי מעכב
 מרת הדין מעכבת וכי מאחר שמדת הדין מעכבת אנו
 קמה מחפין לקבל שכר שנאמר אשרי כל חוכי לו אמר
 אבי לא פחית עלמא מתלתין ושתיא צדיקי דמקבלי
 אפי שנינה בכל דרא שנאמר אשרי כל חוכי לו לו
 בנימטריא תלתין ושתיא הוו איני והאמר רבא דרא
 דקמי קודשא בריך הוא תמני סרי אלפי פרסא הוא
 שנאמר סביב שמונה עשר אלף לא קשיא הא דמסתכלי
 באספקלריא חמאירא הא דמסתכלי באספקלריא
 שאינה מאירה ומי נפיש כולי האי והאמר חזקיה
 אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי
 בני עריה והם מועטים אם אלף הם אני ובני מהם אם
 מאה הם אני ובני מהם אם שנים הם אני ובני מהם
 לא קשיא הא דעיילי בכר הא דעיילי בלא בר אמר
 רב פדו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה
 ומעשים טובים ושמואל אמר דיו לאבל שיעמוד באבלו
 כתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה
 נגאלין ואם לאו אין נגאלין אמר ליה רבי יהושע אם
 אין עושין תשובה אין נגאלין אלא הקדוש ברוך הוא
 מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות בהמן וישראל עושין
 תשובה ומחזירן למוטב תניא אידך רבי אליעזר אומר
 אם ישראל עושין תשובה נגאלין שנאמר שובו בני
 שובבים ארפא משובותיכם אמר לו רבי יהושע והלא
 כבר נאמר חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו חנם נמכרתם
 בעבודה זרה ולא בכסף תגאלו לא בתשובה ומעשים

טובים אמר לו רבי אליעזר לרבי יהושע והלא כבר
 נאמר שובו אלי ואשובה אליכם אמר לו רבי יהושע
 והלא כבר נאמר כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם
 אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון אמר
 לו רבי אליעזר והלא כבר נאמר בשובה ונחת תושעון
 אמר לו רבי יהושע לרבי אליעזר והלא כבר נאמר
 כה אמר יי גואל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי
 לעבד מושלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו אמר לו
 רבי אליעזר והלא כבר נאמר אם תשוב ישראל נאם יי
 אלי תשוב אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר ואשמע
 את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם
 ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד
 מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קודש תכלינה כל
 אלה ושתק רבי אליעזר ואמר רבי אבא אין לך
 קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרי ישראל ענפיתם תתנו
 ופריכם תשאנו לעמי ישראל רבי אליעזר אומר אף מזה
 שנאמר כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נחיה
 ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר
 מאי וליוצא ולבא אין שלום מן הצר רב אמר אף תלמידי
 חכמים שכתוב בהם שלום דכתיב שלום רב לאזהבי
 תורתך אין שלום מפני הצר ושמואל אמר עד שיהיו כל
 השערים פולן שקולין אמר רבי חנינא אין בן דוד בא
 עד שיתבקש דג לחוכה ולא ימצא שנאמר אז אשקיע
 מימיהם ונהרותם בשמן אוליה וכתיב בתריה ביום
 ההוא אצמיח קרן לבית ישראל אמר רבי חמא בר
 חנינא אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הגולה
 מישראל שנאמר וכרת הגזלים במזמרות וכתיב בתריה

בעת ההיא יוכל שי ליי צבאות עם ממושה וממורט
אמר זעירי אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שיכלו
גסי הרוח מישראל שנאמר כי אז אסיר מקרבך עליו
גאותך וכתוב והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם
אמר רבי שמלאי משום רבי אלעזר ברבי שמעון אין
בן דוד בא עד שיכלו כל שופטים ושופטים מישראל
שנאמר ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבוד סיניך וגומר
ואשיבה שופטיך אמר עולא אין ירושלם נפרדת אלא
בצדקה שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה
אמר רב פפא אי בטלי יהירי בטלי אמגושי אי בטלי
דייני בטלי גזירפטי אי בטלי יהירי בטלי אמגושי
דכתיב ואצרוף כבוד סיניך ואסירה כל בדיליך ואי
בטלי דייני בטלי גזירפטי דכתיב הסיר יי משפטך פנה
אויבך אמר רבי יוחנן אם ראית דור שמתמעט והולך
חכה לו שנאמר ואת עם עני תושיע וגומר אמר רבי
יוחנן אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר חכה
לו שנאמר כי יבא כנהר צר רוח יי נססה בו וסמיה ליה
ובא לציון גואל ואמר רבי יוחנן אין בן דוד בא אלא
בדור שכלו זכאי או בדור שכלו חייב בדור שכלו זכאי
דכתיב ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ בדור
שכלו חייב דכתיב וירא כי אין איש וישתומם כי אין
מפגיע וכתוב למעני אעשה אמר רבי אלכסנדר רבי
יהושע בן לוי רמי כתיב בעתה וכתוב אחישנה זכו
אחישנה לא זכו בעתה אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע
בן לוי רמי כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתי
וכתיב עני ורוכב על חמור זכו עם ענני שמיא לא זכו
עני רוכב על חמור אמר ליה שבור מלכא לשמואל

אמריתו משיח על חמרא אתי אשרר ליה אנא
סוסיא ברקא דאית לי אמר ליה מי אית לך בר חנור
גוונני רבי יהושע בן לוי אשכחיה לאלהו דהוה קאים
אפתחא דגן עדן אמר ליה אימת אתי משיח אמר
ליה לכשרצה אדוננו הוה אמר רבי יהושע בן לוי
שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי רבי יהושע בן
לוי אשכחיה לאלהו דהוה קאים אפתחא דמערתא
דרבי שמעון בן יוחאי אמר ליה אתינא לעלמא דאתי
אמר ליה אם ירצה האדון הוה אמר רבי יהושע בן
לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי אמר ליה אימת
אתי משיח אמר ליה זיל שויליה לדידיה ותיבא ותיב
אפתחא דרומי ומאי סימניה יתיב ביני עניי סובלי
חלאים וכולן שרו ואסירי בחד זמנא איהו שרי חד
ואסיר חד אמר דלמא מיבעינא דקא איעבבנא אול
לגביה אמר ליה שרום עליך רבי ומורי אמר ליה שרום
עליך בר ליואי אמר ליה לאימת אתי מר אמר ליה
היום אתא לגבי אליהו אמר ליה מאי אמר לך אמר
ליה שלום עליך בר ליואי אמר ליה אכטחך לך ולאכונך
לעלמא דאתי אמר שקורי קא שקר בי דאמר לי היום
אתינא ולא אתא אמר ליה הכי אמר לך היום אם בקולו
תשמעו שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קסמא אימתי
בן דוד בא אמר מתירא אני שמא תבקשו ממני אות
אמרו לו אין אנו מבקשין ממך אות אמר להם לכשיפול
השער הוה ויבנה ויפול ויבנה ויפול ואין מספיקין לבנותו
עד שבן דוד בא אמרו לו רבי תן לנו אות אמר להם
ולא כן אמרתם לי שאין אתם מבקשין ממני אות אמרו
לו אף על פי כן אמר להם אם כן יהפכו מי מערת

פמים לדם ונהפכו לדם בשעת פטירתו אמר להם
העמיקו לי ארוגי שאין כל דקל ודקל שבבל שאין סוס
של פרסיים נקשר בו ואין לה כל ארון וארון שבארץ ישראל
שאין סוס מדי אוכל בו תבן אמר רב אין בן דוד בא
עד שתתפשט מלכות הרשעה על ישראל תשעה חדשים
שנאמר רבן יתגס עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובו
על בני ישראל אמר עולא ייתי ולא אחמיניה וכן אמר
רבה ייתי ולא אחמיניה רב יוסף אמר ייתי ואזכי דאיתיב
בטורא דכופיתא דחמריה אמר ליה אביי לרבה מאי
טעמא אילימא משום חבלו של משיח והתניא שאלו
תלמידיו את רבי אליעזר מה יעשה אדם וינצל מחבלו
של משיח יעמוק בתורה ובגמילות חסדים ומר הא תורה
והא גמילות חסדים אמר שמא יגרום החטא כדרכי
יעקב בר אידי דרבי יעקב בר אידי רמי בתיב והנה אנכי
עמך ושמתיה בכר אשר תלך וכתוב וירא יעקב מאד
וייצר לו שהיה מתירא שמא יגרום החטא כדתניא עד
יעבר עמך יי זו ביאה ראשונה עד יעבר עם זו קניית זו
ביאה שניה אמור מעתה ראויים היו ישראל לעשות
להם נס בביאה שנייה כביאה ראשונה אלא שגרום
החטא וכן אמר רבי יוחנן ייתי ולא אחמיניה
אמר ליה ריש לקיש מאי טעמא אילימא משום
דכתיב כאשר יגוס איש מפני הארי ופגעו הדוב וסמך
ידו אל הקיר ונשכו הנחש בו ואראך דונמתו בעולם
הזה בזמן שאדם יוצא לשדה ופגע בו סנטר דומה כמי
שפגע בו ארי נכנס לעיר ופגע בו גבאי דומה כמי
שפגעו רוב נכנס לביתו ומצא בניו ובני ביתו מוטלין
ברעב דומה כמי שנשכו נחש אלא משום דכתיב שאלו

נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על
הלציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון מאי ראיתי כל
גבר אמר רבא בר יצחק אמר רב מי שכל גבורה שלו
ומאי ונהפכו כל פנים לירקון אמר רבי יוחנן פמליא
של מעלה ופמליא של מטה בשעה שאמר הקדוש
הוא הללו מעשה ידי והללו מעשה ידי איך אאבד אלו
מפני אלו אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי רהיט
ונפיל תורא ואזיל ושדי ליה סוקיא באורייה אמר רב
גידל אמר רב עתידין ישראל דאכלי שני משיח אמר
רב יוסף פשיטא ואלא מאן אכיל להו חילק ובילק
אכלי להו לאפוקי מדרבי הלל דאמר אין משיח לישראל
שכבר אכלוהו בימי חזקיה אמר רב לא אברי עלמא
אלא לדור ושמואל אמר למשה ורבי יוחנן אמר למשיח
מה שמו דבי רבי שילא אמרי שילה שמו שנאמר עד
כי יבא שילה דבי רבי ינאי אמרי יגון שמו שנאמר יהי
שמו לעולם לפני שמש יגון שמו דבי רבי חנינא אמרי
חנינא שמו שנאמר אשר לא יתן לכם חנינה ויש אומרים
מנחם בן חזקיה שמו שנאמר כי רחוק ממני מנחם משיב
נפשי רבנן אמרי חיורא דבי רבי שמו שנאמר אכן
חליינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשכנהו
נגוע מכה אלהים ומענה אמר רב נחמן אי מן חייא
הוא כגון אנא שנאמר והיה אדירו ממנו ומושלו מקרבו
יצא אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש אי
מן מתיא הוא כגון דניאל איש חמודות :

אמר רב יהודה אמר רב עתיד הקדוש ברוך הוא
להעמיד להם דוד אחר שנאמר ועבדו את יי
אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם הקים לא

נאמר אלא אקים אמר ליה רב פפא לאביי והכתיב
 ודוד עבדי נשיא להם לעולם כגון קיסר ופלגו קיסר
 דרש רבי שמלאי מאי דכתיב הוי המתאנים את יום יי
 למה זה לכם יום יי הוא השן ולא אור משל דתרנגול
 ועטלף שהיו מצפין לאור אמר ליה תרנגול לעטלף
 אני מצפה לאורה שאורה שלי היא ואתה למה לך
 אורה והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו אימתי
 אתי משיח אמר ליה לבי חפי להו חשוכא להנהו
 אינשי אמר ליה מילט קא לייטת לי אמר ליה קרא כתיב
 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יורח
 יי וכבודו עליך יראה : תניא רבי אליעזר אומר ימות
 המשיח ארבעים שנה שנאמר ארבעים שנה אקוט בדור
 רבי אלעזר בן עזריה אומר שבעים שנה שנאמר והיה
 ביום ההוא וגשכת צור שבעים שנה בימי מלך אחד
 איהו מלך מיוחד הוי אומר זה משיח רבי אומר שלשה
 דורות שנאמר יראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים
 רבי הלל אומר אין להם משיח לישראל שכבר אכלוהו
 בימי הזקיה אמר רב יוסף שריה ליה מריה לרבי הלל
 הזקיה אימת הוה בבית ראשון ואלו זכריה קא מתנבי
 בבית שני ואמר גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם
 הנה מלכך יבא דך צדיק ונושע הוא עני ורוב על
 המור ועל עיר בן אתונות : תניא אידך רבי אליעזר
 אומר ימות המשיח ארבעים שנה כתיב הכא ויענך
 וירעבך ויאכלך וכתיב התם שמחנו כימות עניתנו
 שנות ראינו רעה רבי דוסא אמר ארבע מאות שנה
 כתיב הכא ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה וכתיב
 התם שמחנו כימות עניתנו רבי אומר שלש מאות

וששים

וששים וחמשים שנה כמנין ימות החמה שנאמר כי יום
 נקם בלבי ושנת גאולי באה מאי יום נקם בלבי אמר
 רבי יוחנן ללבי גליתי לאכרי לא גליתי רבי שמעון
 בן לקיש אמר ללבי גליתי למלאכי השרת לא גליתי
 תני אבימי בריה דרבי אבהו ימות המשיח לישראל
 שבעת אלפים שנה שנאמר כמשוש חתן על כלה
 ישיש עליך אלהיך אמר רבי יהודה אמר שמואל ימות
 המשיח כמיום שנברא העולם ועד עכשיו שנאמר כימי
 השמים על הארץ רב נחמן בר יצחק אמר כימי נח עד
 עכשיו שנאמר כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי אמר
 רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כלם
 לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא
 עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה למחבה לו ופליגא
 דשמואל דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות
 המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד ואמר רבי חייא בר
 אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים לא נתנבאו אלא
 דבעלי תשובה אבל צדיקים גמורים עין לא ראתה
 אלהים וולתך ופליגא דרבי אבהו דאמר רבי אבהו אמר
 רב מקום שבעלי תשובה עומדין שם אין צדיקים גמורים
 יכולין לעמוד שם שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב
 ברישא רחוק והדר קרוב מאי רחוק רחוק דמעיקרא
 ומאי קרוב קרוב דמעיקרא ודהשתא ורבי יוחנן אמר
 לרחוק שהוא רחוק מעברה קרוב שהוא קרוב לעברה
 ונתרחק ממנה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן
 כל הנביאים כלם לא נתנבאו אלא למשיח בתו
 לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה
 תלמיד חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצמן עין

לא ראתה אלהים וזלתיך מאי עין לא ראתה אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשמר בענביו מששת ימי בראשית ריש לקיש אמר זה ערן עין שלא ראתה מעולם ואם תאמר אדם היכן בר בגן ואם תאמר גן הוא ערן תלמוד לוטר ונחר וצא מערן להשקות את הגן :

זהר

פרשת אחרי מות דף ס"ז ע"ב

רבי אבא הוה יתיב קמי דר' שמעון קס ר' שמעון בפלגות ליליא למלשי באורייתא קמו רבי אלעזר ורבי אבהו עמי פתח רבי שמעון ואמר כאל תערנו על אפיקי מים כן נפשי תערנו אליך אלהים . האי קרא אוקמוס כדרייא וכאין אינון ישראל מכל עמין דקב"ה יתב לון אורייתא קדישא ואורית לון נשמתיין קדישין מאתר קדישא בנין למעבד סקודוי ולאשתעשע באורייתא . דכל מאן לאשתעשע באורייתא לא דחיל מכלא דכתיב לולי תורתך שעשועי או אכדתי בעניי . מאן אינון שעשועי אורייתא . דאורייתא שעשועים אקרי דכתיב וזהים שעשועים יוס יוס . ודא הוא דתנין קודשא בריך הוא התי לאשתעשע עם לדיקויא בנכתא דעדן . מאן לאשתעשע בנין למחרי בכו . דתנין וכאין אינון לדיקויא דכתיב בכו או תתענ על ה' בנין לאתענגא מהסוה סקין דנחלא כמה דאת אמר והשביע בנחלחות נספך . ככ"כול קודשא בריך הוא משתעשע בכו מהסוה סקין דנחלא דמתענני בכו לדיקויא ועל דא התי לאשתעשע עם לדיקויא . וכל מאן דאשתדל באורייתא וזי לאשתעשע עם לדיקויא מהסוה סקין דנחלא . תאנא כאל תערנו על אפיקי מים . דא כנסת ישראל כמה דאת אמר הילותי לערתי חושה . תערנו על אפיקי מים ודאי לאשתקיא מסקין דמבושי דנחלא על ידא דלדיק . תערנו כמה דאת אמר לערונת הכוסס . כן נפשי תערנו אליך אלהים לאשתקיא מנך בעלמא דין ובעלמא דתיי מבושי נחלא מאן אינון מבושי חד לעילא דכתיב ונחר וצא מערן להשקות את הגן וגו' ומתמן נגיד וכפיק ומסקי לנגתא וכל אינון נחלון נגדון וכפסין ומתכנסין בתרי מבושין דאקרון נלח והוד והלון אקרון אפיקי מים בהסוה דרגא דלדיק דמנייה נגיד וכפיק ומשתקיא נגתא בנין כך היל וכפו עטרת ויסוד כחדא משתכחי (כ"א חיל וכפי אקרון עטרת ויסוד) לדיק ובלק תאנא כתיב קול ה' יחולל אילות השדה דתניא בפלגות ליליא השדה (כ"א דא אילת השחר) ד"א אילות השדה דתניא בפלגות ליליא בשעתא דקודשא בריך הוא עאל לנגתא דעדן לאשתעשע עם לדיקויא . ה' קול נפיק וכאין כל אינון אילתא דסחרני כורסייא יקרא קדישא הדיה הוא דכתיב ששים נבורים סביב לה . דבר אחר יחולל אילות כמה דאת אמר חוללה ידו נחש ברוח ויחשוף יערות כמא דאת אמר ביערת הדבש וכתיב אבילתי יערי עם דבשי וינקא להו כאימא דיקא לבנין . אמר ליה רבי אבהו נפשי

נפשי הויתוך בלילה אף רוחי בקרבי השחרך . הויתוך הויתוך מצעי ליה אשחרך ישחרך מצעי ליה אמר ליה ה' אוקמוס כמה דאת אמר חסר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש . ת"ח נפשא ורוחא אשחרודע (ס"א אשתעי) (ס"א אשתתפי) כחדא לעלמין הנא פולחנא שלימתא דבשי בר נש למפלח לקודשא בריך הוא כמה דתנין והסבת את ה' אליך וגו' דירחיס ליה לקודשא בריך הוא רחימותא דפסי ממש ודא הוא רחימותא שלימתא רחימותא דנפשיה ורוחיה . כמה דאתדבקו אליו בנופה ונופה רחיס לון . כך יתדבק ב"כ לרחמא ליה לקודשא בריך הוא רחימותא דנפשיה ורוחיה לאתדבקא ביה הדיה הוא דכתיב נפשי הויתוך בלילה כלומר נפשי ממש אף רוחי בקרבי השחרך לאתדבקא בך ברחימותא סנייה . בלילה דבשי בר נש מרחימותא דקודשא בריך הוא למיקס בכל ליליא לאשתדלא בפולחניה עד דיתער לפרא ויתמסך עליה חוטא דחסד . דתניא זכאה חולקיה דהסוה בר נש ורחימותא דא רחיס ליה לקודשא בריך הוא והני (אינון) וכאי קשט דמרחמין ליה לקודשא בריך הוא הכי בנין דעלמא מתקיימא בנייהוין וסליט על כל גורין קסין דלעילא ותתא (בנין דיתקיים עלמא בנייהוין) . תאנא הסוה זכאה לאתדבק ברוחיה ונפשיה לעילא במלכא קדישא ברחימותא כדקא יאות שליט ב'רעא דלתתא וכל מה דגור על עלמא התקיים . מנא לן מאליהו דכתיב חו יי אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי . ת"ח בשעתא דאמין נשמתיין קדישין משילא לתתא ואינון וכאי עלמא משלפי להון ממלכא ומטרוניתא . זעירין אינון דכהסיה שעתא דנחית קיימא קמי מלכא ורעותא דמלכא לאשתכלא בה כמה דאוקיימנא בשעתא דנשכ קודשא בריך הוא רוחא בכל חילא וחילא דשמיא בלבו חילון התעבירו וקיימי בקיימיהויהו הדיה הוא דכתיב וברוח פיו כל בשר ומנייהו אתעכבו עד דקודשא בריך הוא אחית להו לתתא ותאנא מיומא דאתברי עלמא קיימי קמי קודשא בריך הוא ואתעכבו עד דמטא זמנא לאתתא לון ב'רעא והלון שליטי לעילא ותתא הדיה הוא דכתיב חו יי אשר עמדתי לפניו אשר הני עומד לא כתיב לא אשר עמדתי . לבתר אהדר לאתריה וסליק לאתריה ואינון אחרנין לא סלקין עד דיומותון בנין דלא קיימו קורס לכן כאינון אחרנין ובנין כך אליהו אתעביר שליחא מלכא לעילא והלון דמתדבקו יתיר למלכא אשכחנא בספרא דקמאה דאדם דכל רוחין קדישין דלעילא עבדן שלימותא וכלהו איתין מתירי חד דנשמתיין דלדיקויא מתירי דרנין דכלילן בחד ובנין כך סלקין יתיר ודרגיהוין יתיר והכי הוא וכל אינון דהוו טמירין תמן נחתו וסליקו בנייהוין כגון חנוך דלא אשתכח ביה מיתא והא אוקיימנא מלה דא בחנוך והליו . ותאנא מאה ועשרין ומשמ אלף דרנין לכשתהוון דלדיקויא סליקו ברעותא עד לא אתברי עלמא דקודשא בריך הוא מומנה להו בעלמא דין בכל דרא ודרא וסלקין וטאסין עלמא ומתקשרי בצרורה דתיי . וזמין קב"ה לאתתא עלמא בכו . עלייהו כתיב כי כאשר השמים הסדשים והארץ הסדשה וגו' :

פרשת ויקרא דף כ"א ע"ב

פתח רבי חייה ואמר למנא על אילת השחר מומד לדוד . מאן אילת השחר דא כנסת ישראל דאקרי אילת הכנים ויעלת חן וכי אילת השחר

השחר ולא כל יומא הלא אילת מהסוף אתר דאקרי שחר כמה דהת אמר כשחר
כיון מוכחו ודוד מלכה על כנסת ישראל קאמר דא דהא לא אתר כנסת
ישראל דא ס"א דאקרי אילת ההבים ויעלת חן והיא התיא מהסוף אתר
דאקרי שחר כד"ה כשחר כיון מוכחו ודוד מלכה על כנסת ישראל קאמר דא
משמע דכתיב על אילת השחר תא חוי בשעתא דרמש ליליא פתחין סתמין
דעלאי ותתא משכחי ס"א משתכחי וכל אינון רחיקין עתערין וזולין
ושטאן כל עלמא ומתדרין על גופי בני נשא וסחרי לאתרייהו ולעריסיהו
וחמאן דיוקנא דמלכא קדישא ומסתפי דהא התקפו בערסייהו במלי דשמא
קדישא ובני נשא נשמתהון סלקין כל חד וחד כדחוי ליה ופא הוקמוה וזאה
חולקסון דלדיקייא דנשמתהון סלקין לעילא ולא מתעכבי באתר אחרא דלא
אנטריד כד התפלג ליליא כרוזא קאים וכרוי ופתחין פתיחו כדון רוחא
חד דסטר פסון אתרי ואקים בכנור דדוד ומננן מאליו ושכחת למלכה וקודשא
ברוך הוא משתפע בלדיקייא בננתא דערן וזאה חולקסיה מאן דאתער בהסוף
זמנא וזאתדל באורייתא וכל מאן דקאים בהסוף זמנא וזאתדל באורייתא
אקרי חכריה דקב"ה וכנסת ישראל ולא עוד הלא דאלין אקרין אחיס ורעים
ליה דכתיב למען אחי ורעי הדגרה נא שלום בך ואקרין חברים בהדי מלאכין
עלאין ומשריין עלאין דכתי חברים מקסובי לקולך כד התי יומא כרוזא קאים
וכרוי ופתחין דסטר דרוזא התפתחו ומתערין כוכבים ומזלות ופתחין דרמני
התפתחו ומלכא יתיב וקביל תושבין כדון כנסת ישראל נטלא לאינון מילין
וסלקא וכל אינון חברים אהידן בנדפסא ומלייהו ותיין ושריין בחיקא דמלכא
כדון פקיד מלכא למכתב כל אינון מילין ובספרא כתיבו כל אינון בני היכליה
ומוזא דסדס התמשך עליהו דמהסוף חוטא התעטר בר נש בעטרא דמלכא
ומניס דחלין עלאין ותתאין הוא עאל בכל תרשי מלכה ולית מאן דיתחי
בידוי וזפילו בזמנא דמאריהון דדינא קיימין למידן עלמא לא דיינין עליה
דינא בנין דהא התרסיס ברשימו דמלכא דאשתמודעא דהיסו מהיכלא דמלכא
ובנין דא לא דיינין עליה דינא זכאה חולקסיהו דלדיקייא דמשתדלי באורייתא
וכל סכן בזמנא דמלכא תאיב על מלי דאורייתא תא חוי רזא דמלה לא
קיימא כנסת ישראל קמי מלכא הלא באורייתא וכל זמנא דישראל ברעא
אשתדלו באורייתא כנסת ישראל שראת עמהון כד התבטלו ממלי דאורייתא
לא יכלא קיימא עמהון שעתא חדא וכנוני כך בשעתא דכנסת ישראל
התערת לבני מלכא באורייתא התקוף חילה ומלכא קדישא חדי לבבלא לה וכל
זמנא דכנסת ישראל אתת לקמי מלכא ואורייתא לא אשתכח עמה ככיכול
השס חילתא ווי לאינון דמחלשין חילה דלעילא בניני כך זכאין אינון דמשתדלי
באורייתא וכל סכן בהסוף שעתא דלצטריד לאשתתפא בה ככנסת ישראל
כדון קודשא בריך הוא קארי עליה ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר רבי יוסי פתח ואמר משא דומה אלי קורא משעיה שומר מה מליה
שומר מה מליה התי קרא הוקמוה חכרייה בכמה אתר אכל משא דומה כל
זמני דישראל אשתכחו בנלותא תתיידע זמנא וקנא דילסון זמנא וקנא דהסוף
נלותא ונלותא דלדום הוא משא דומה ולא התגלויה ולא תתיידע כאינון
האחרין קודשא בריך הוא אמר אלי קורא משעיר קלא שעתא בנלותא דשעיר
אינון

אינון דדחקי בנייהו אינון דשככי לעפרא זמאי אמרי שומר מה מליה שומר
מה מלי אינון תבטן לי על מטרוניתא מה עבדית מן מטרוניתא דלי
כדון קודשא בריך הוא כניש לפמליא דליות ואמר חמו בני רחמי דאינון דחיקין
בנלותא ושכבין לערא דילסון ותבטין לי על מטרוניתא ואמרי שומר אנת דאקרי
שומר און הוא שמירה דילך און הוא שמירה דביתך מה מליה מה עבדת מליה
הכי נטרת לה מה מליה דהא לזמנין התקרי לילה ולזמנין התקרי ליל
ההא הוא דכתיב ליל שמורים הוא וכתיב הוא הלילה הזה כדון קודשא בריך
הוא התיב לון הא שמירה דדי אשתכח דהא אנת זמין לקבלה ולאשתכחא
ההא דהא הוא דכתיב אמר שומר הסוף דנטיר ביתא אתא בקר וגם לילה
דהא בקדמיתא אשתלק לעילא לעילא וסליק להסוף בקר דלודמן בים תרירא
השתא אתא בקר ה זמין לאשתכרא בלילה וגם לילה הא זמנא היא אכל
בניטוכו התעכבו ואי אתון בעאן דא על מה אתון מתעכבו טובו טובו
בתסוכה כדון התיי אתו לגבאי ונהוי כלא במדורא דהא וכוללא תיבוא לאתרא
דהא הוא דכתיב ושכ יי אלהיך את שבותך והשיב לא נאמר הלא ושכ הוין
ושכ ושכ כתיב הכא הלא חד לכנסת ישראל וחד לקב"ה דהא דכתיב ושכ יי
הלהיך את שבותך ורחמיך ושכ וקבך מכל העמים

פרשת ויקהל דף ר"ט ע"ב

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה הוו יתבי ליליא חד ולעאן באורייתא אמר
רבי אלעזר לרבי שמעון הכיו הא כתיב אל האשה אמר הרבה הרבה
עלבוך והרוגו בעצב תלדי בניס ואל הישך תשוקתך וגו' ואוליפנא דהא חיהו
רזא עלאה תינח לתתא אכל איהו כנווזא דלעילא מאי איכא מלימיר פתח ר'א
שמעון ואמר כאיל תשרוג על הפיקי מים וגו' התי קרא אוקמוה אכל חיהו דהא
הית בעלמא וזיהי שלטא בשלטנא על אלף מפתחין בכל יומא וזיהי נוקבא
ותיאובתא דילה תדיר על הפיקי מים למשתי ולא תרוזא מלכותא דכתיב כאיל
תשרוג על הפיקי מים הכא הית לאשתכלא בקדמיתא כתיב כאיל ולא כתיב
כאילת ולבתר תשרוג ולא כתיב ישרוג אכל רזא דא דכר ונוקבא תרווייהו
כחדא דלא לאפרסא לון וחד חיהו דלא אצטריד לסלקא דא מן דא אלא תרווייהו
כחדא והתי נוקבא תשרוג על הפיקי מים וזיהי מתעכרא מן דכורה וקסי עליה
דהא על דינא קיימ' וכד אוליד קב"ה זמין לה חד חויה עלאה דרברבא וזתיב ונסיך
לגבי הסוף אתר ואולינת ורזא דהא הרבה הרבה עלבוך והרוגו בנין דליה
מתחלחלא בכל יומא ובעטיובו על עובדין דעלמא בעצב תלדי בניס בעצב דא
רזא דחויא דעטיוב אנפיהון דעלמא ואל הישך תשוקתך כמה דהת אמר תשרוג
על הפיקי מים והוא ימשל בך הא אוקימנא רזא דליהו שליט עליה וכל דא למה
בנין דהמר סיסר כמא דתנינן ובג"ב הועירת נהורא והועירת שלטנא ולית לה
רשו מגרמה בר כד יבנין לה חילא בעצב תלדי בניס כמה דלוקימנא וזתיב תימא
אמאי אצטריד חויה לדא אלא דא פתח אחרא לנחתא כל אינון נשמתין דעלמא
דאלמלא לא פתח אורחין לנחתא לתתא לא ישרי בנייהו דכ"ב מה כתיב לשתח
חטאת רובץ מאי לשתח להסוף פתח דאשתתא לאולדא לאפקא נשמתין לעלמא
חיהו קאים לבני הסוף פתח וכל אינון נשמתין דאצטריכו לנחתא כנוסין
קדישין

קדישין לא קאים איהו להסוה פתח ולית ליה רסו כהסיה נשמתה ואי לאו הא חויה נשך והסתבך הסוה חתר ולאו איהו נשמתה דאחדתיה והכא איהו רזא עלאה בעבכ תלדי בניס רזא דא דא נחש דהא עמיה אולידת נשמתין בנין דהא איהו על גופא ודא על נשמתה ותרזווייהו דא בדא דהא נקיש נשמתה ודא נקיש גופא וזמית חויה דא לאולרא כל איונו גופין עד דלא ייתי זמנא דליה סה"ד בטרם תחיל ילדה זמנא דחויה לאולרא ב' סנין והכא בסות מה דלאו איהו זמניה ובסהוא זמנא דאוליד לון מהסוה לידה ימות דכתיב בלע המות כללח וכתיב יחיו מתוך כנלתי יקומון חמר רבי שמעון כהסוה זמנא דיתערון מתי עלמא ויתערדון בארעא קדיש' יקומון חיילין חיילין כלהו על ארעא דגליל בנין דהמון ומין מלכא משיחא לאתגלגל בנין דאיהו חולקיה דיוסף ותמן אתברו (כ"א אתחרב) בקדמיותא ומתמן שחרו לגלגל מעל אתרייהו ולא תתברר בני עממיה דמל"ה ולא נחלו על שבר יוסף ואמאי יקומון תמן בנין דאיהו חולקיה דהסוה לאשתי ברוכא דכתיב וייסם בארון במצרים ולבחר אתקבר בארעא קדישא דכתיב ואת עלמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו כשכס ודא איהו דקאים בקיומה דברית יתיר מכלא ובסהוא זמנא דיתערון כלהו חיילין חיילין כלהו יסכון דא לחולק אבהתהו ודא לחולק אבהתהו דכתיב ושבתם היס אל אחותו ושמתודעון דא לדא וזמין קב"ה לאלכסא לון לכל חד וחד לבושי מרקמן וייתון כלהו וישכחון למאריהון בירושלים ויתחברון תמן אכלוסין אכלוסין וירושלים יתמשך לכל סטרין יתיר ממה דאתמשך כד אתחברו תמן מגלותא' כיון דיתחברון וישכחון למאריהון קב"ה יתדי עמהו דהא סוה דכתיב ובאו ורכבו במרום ליון ולבחר ובהו אל טוב יי' וגו' כל חד וחד לחולקיה חולק אבהתו' ולא חסדתהון דישראל תהא עד דמתא דרומאי וממון ולפון אורייתא והא אוקמוה וכתיב הקילו ורננו שוכני עפר וגו' :

פרשת אחרי מות דף ג"ז ע"ב

ויאמר

וי' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' רבי שמעון פתח ואמר כל הנחלים הולכים אל היס והיס אינו מלא וגו' אמר ר' שמעון תוהבא על בני עלמא דהא לית להו עיינין למחיו ולבא לאשגחא ולא ידעין ולא שויין לבייהו לאסתכלא ברשותא דמאריהון היך ניימין ולא מתערי מפנתייהו עד לא ייתי הסוה יומא דחפי עלייהו חסוכא וקבלא ויתבע הסוה מארי דפקדוכא חוסכנא מנייהו וכרוחא כל יומא קארי עלייהו וכשמתהון אסיידת בהון בכל יומא וליליה' ואורייתא דרמת קלון לכל עבר מכרות ואומרת עד מתי פתאים תאהבו פתי מי פתי יסוד הנח ססר לב ואמרה לו לכו לחמו בלחמי ושתו ביון מסכתי ולית מאן דירכין אורגיה ולית מאן דיתער לביה ת"ח וזמין דרי בתראי דיינתון דיתנשי אורייתא מבזיכיהו וחכימיה לבא יתכנסון לאתרייהו (ס"א לאדרה קדישא) ולא ישתכח מאן דסגיר ופתח ווי להסוה דהא ומכאן ולגלגל לא יבא דהא כדרה דא עד דהא דיינתו מלכא משיחא ומנדע' יתער בעלמא דכתיב כי כלם ידעו אותי למקטנס ועד גדולם ת"ח כתיב ובהו יואל מעדן ותיעבן מה שמה דהסוה נכר הא אוקימנ' יובל שמה דכתיב ועל יובל ישלח שרשיו ובספרא דרב המנונא סבא חיים שמה דמתחן

דמתמן נפקין חיים לעלמא ואיונו אקרון חיי מלכא והא אוקמוה הסוה אילנא רבא ותקיפ' דמזון לכול' ביה אקרו עץ חיים אילנא דנטע שרשו באיונו חיים וכול' הסוה שפיר' ותאנא הסוה נכר אפיך נחלון עמיקון במשח רבות לאשקא' גנתא ולרווחא אילנין ונטישון דכתיב ישבעו עמי ה' ארוו לבנון אשר נטע ואיונו נחלון נגדון ומתמשכן ומתכנסין בתרין קיימין (ס"א סמכין) ואיונו כרייתו (תרי) קרינו להו יב' ונבוע' ו' ושפיר ומתמן נפקין כל איונו נחלון ושדיון לון במה דרגא דאקרי דליק דכתיב ודריק יסוד עולם וכלהו אילין ומתכנסין להסוה אחר דאקרי ים והוא ימא דחכמתא הס"ד כל הנחלים הולכים אל היס וגו' ואי תימא דהא מסו לאתר דא ופסקין ולא תייבין לבחר כתיב אל מקום סהנחלים הולכים שם הם שנים ללכת בנין דהסוה נכר' לא פסיק לעלמין' הם שנים' לאן אחר שנים לאיונו תרין קיימין נכח וסוד' ללכת בהאי דליק לאשכח' ברכאן ויחידוסייהו רזא דתיבין ליתן זה יצרת לשקבו דא דליק כלס ל'ך ישברון לתת אכלס בעתו מאן עתו (ד"ה עתו דלדיק) דא מטרות' דאקרי עתו דלדיק ובנ"כ כלסו' מחכאן להאי עתו כלהו דאתון לתתא מאתר דא דהזון ורזא דא אוקימנא עמי כל אילין ישברו וגו' כמה דאוקימנא ת"ח בשעתא דהאי כל מעסס לעתו ומתחבר' עמיה כלהו עלמין בחדו כלהו עלמין בכרכאן כדון שלמא אשתכח בעלמי ותתאי וכד גרמין חייבי שלמא דתמן לא אשתכחו ברכאן דאיונו נחלי וינקא האי עת מסטרא אחרא כדון דיונין מתערין בעלמא ושלמא לא אשתכח וכד בעאן בני עלמא לאתכרכא לא לילין אלא ע"י דכסנא בנין דיתער כתר' דיליה ותתברך מטרות' וישתכחו ברכאן בכלהו עלמין :

פרשת ויקרא דף ו' ע"א

רבי

אחא הוה אויל בארעא והוה עמיה רבי יסודה עד דהו זולי אמר ר' יסודה הא טנינו בתולת ישראל בתולה דאתברכא מן שבע (ס"א מושראל) דאקרי בת שבע ואוקמוה בכמה אחר ובתולה לתתא ורתא ו' ברכות בנינה והא כתיב וחתה בן אדם שם קינה על בתולה ישראל ודא עלה אתמר על כנסת ישראל ודא קשיא מכלא דכתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל' והאי דקא אמרי כלהו חברייא במלה דא שפיר הוא אכל אי פרשתא אתמר בזורח נחמה הוין אמרי הכי אכל בהאי קינה אחר והא קרא אכוכ הכי אמר ליה ודאי הכי הוא והא סה קשיא לי הסוה מלה יתיר מכלא ואתיבן לנבי דר' שמעון בחושבן אנפין' אמר לי מחיוו דאנפך אשתמודע מה דבלבך אמינא ליה ודאי דאנפי ולבי שוין אמר לי אימא לי מילך אמינא ליה כתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל מאן דאחית ליה רגוזא כדבייתיהו ונפקא מניה לא תסדר לעלמין' אי הכי ווי לבנין דאתתרכו עמה אמר לי ולא סגי לך מה דאמרו כלהו חברייא' אמינא הא שמענא מלייהו דהו' מרמי' ולא מתישבן בלבאי אמר כל מה דאמרו חברייא כללא שפיר ויאות אכל ווי לדרה כד רעיין לא משתכחין ועבא סאטן ואלין ולא ידעין לאן אחר אזלי לא לימינא ולא לשמאלא ודאי האי קרא בעיא למכרע וכלהו גליון לאיונו דתמן דאחרא דאורייתא באורח קשוט תא חוי בכלהו גלוותא דגלו ישראל לכלהו סוי ומנא וקלא ובכלהו סוי ישראל תייבין לקודשא בריך הוא ובתולת ישראל הוה הכת לאתרהא

בהסוף ומנא דגור עלה . והשתא בגלותא דא כתרסא לאו הכי דהא סיא לא תיתוב הכי בזמנין אחרנין והאי קרא אוכח דכתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נפלה ולא תוסיף להקיימה לא כתיב מתל למלכא דרגו על מטרוניתא ואשי לה מהיכליה לומנא ידיעא . כד הוה מטי ההוא זמנא מיד מטרוניתא הות עאלת ותבת קמי מלכא וכן זמנא חד ותרין ותלת זמנין . לזמנא בתרייתא אחרקת מהיכלא דמלכא ואשי לה מלכא מהיכליה לומנא רחיקא . אמר מלכא הוי זמנא לאו הוה כשאר זמנין דהוי חתא קמיה הכי אלא אנא איזיל עם כל בני היכלי ואכתב פלה . כד מטא לגבה חתא לה דהוי שכיבת לעפרא . מאן חמא יקרא דמטרוניתא בהסוף זמנא ובעותין דמלכא לקבלה עד דאחיד לה מלכא צידוי ואוקים לה ואייתי לה להיכליה ואומי לה דלא יתפרש מינה לעלמין ולא יתרחיק מינה . כך קודשא בריך הוא כל זמנין דכנסת ישראל בגלותא כד הוה מטי זמנא הוי חתא והדרת קמי מלכא והשתא בגלותא דא לאו הכי אלא קודשא בריך הוא יוחד בידה ויוקים לה ויתפסיס בהדה ויתייב לה להיכליה ותא חוי דהכי הוה דהא כתי' נפלה לא תוסיף קום ועל דא כתיב ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת היא לא תוסיף קום בזמנין אחרנין אבל אנא אוקי' לה ועל דא כתי' ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת אני אקים את סוכת דוד מאן סוכת דוד דא בתולת ישראל הנופלת כמה דכתיב נפלה ודא הא יקרא דבתולת ישראל ותושבתה דילה ודא אוליפנא בההיא שעתא . אמר ר' יהודה ודאי מלילתא על לבאי ואתישבא ודא ברירו דמלה ואולא האי כמלה חדא דשמענא ושכחנא והשתא רווחנא לה . דתנין אמר רבי יוסי זמין קודשא בריך הוא לאכרזא על כנסת ישראל ויימא התנערי מעפר קומי שבי ירושלם כמאן דאחיד בידא דחכרי' ויימא התנער קום כך קודשא בריך הוא יוחד בה ויימא התנערי קומי . אמר ליה רבי אחא וכן כל אינון בני היכלא דמלכא בלישא דא פתחין הדא הוה דכתיב קומי אורי כי דא אורך הא מלכא הכא ודאי כדון הוה יקרא דילה וחדוותא דכלא כד מלכא אתפסיס בהדה (כתיב ותבא בת שבע אל המלך החדרה כנווכה דא) בכל אינון זמנין איהי אתת לגבי מלכא וקמת קמיה הדא הוה דכתיב ותבא לפני המלך ותעמוד לפני המלך אבל בזמנא דא לאו הכי אלא מלכא ייתי לגבה ויתפסיס בהדה ויתייב לה להיכליה הה"ד הנה מלכך יבא לך ודאי ולא אנת לגביה . יבא לך לפיפסא לך יבא לך לאקמא לך יבא לך לאשלמא לך בכלא יבא לך לאעלאה לך להיכליה ולאדוונא עמך זוונא דעלמין כד"א וארשתין לי באמונה :

פרשת שמות דף ר ע"א

פתח

ואמר משא מלרים הנה י' רוכב על עב קל ובה מלרים ונעו אילי מלרים מפניו . ת"ח כל מלכין דעלמא וכל עמין דעלמא לא חסיבו כלום קמי קב"ה דכתיב וכל דיירי ארעא בלא חסיבין ובתנבייה עביר בחיל שמיא . והכא במלרים אע"ג דכל אינון גבוראן ודרעא מרמא גלי קב"ה במלרים מה כתי' הנה י' רוכב על עב קל ובה מלרים מאי שנא בכל עמין דעלמ' דלא הוה הכי דהא קב"ה גור גזירה ואתעביד והכא איהו אהא דכתיב ובה מלרים . וכתיב ועברתי בארץ במלרים אני י' אלא בגין דמלכא הוה אהא לאפקא למטרונית' דהות

יה

דהות תמן זמנין יקרא דמטרוניתא הוה אהי וע"ד הוה קב"ה כפי ביקרה ואמי לגבה לאקמא לה ולמיהב לה ידא ולוקפא לה כמה דזמין קב"ה למעבד בסוף גלותא דלדום . אמר רבי יוסא חי הכי דבגין דמטרוניתא הוה הא בגלותא דבכל מטרוניתא תמן הוה אהאי לא הוה כך אמר ליה הא תנין דחטא גרס דנטלו נשים ככרות והעילו ברית קיימא קדישא דברשותא אחרא ובגין כך אנתאכידו מנהון נסין ואחווין דאתחוו למעבד להו מה דלא הוה הכי בגלותא דמלרים דכלהו הוו שכטו יב בני ישראל עאלו בני ישראל נפקו . בגלותא דלדום כפי קודשא בריך הוא לאתקיימא בעלמא ולמיתו איהו לאקמא למטרוניתא ולנערה לה מעפרא ווי למאן דיערע תמן קמיה בשעתא דיימא התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי נוהרך מאן הוה מלכא ועמא דיקום קמיה . ונעו אלילי מלרים מפניו אלילי מלרים לאו על אכנין ואשין אתמר אלא על כל אינון דרגין ממנין עלאיין ועל אינון פולחנין מתאיין דלהון ובכל אחר דגלו ישראל קב"ה כפי עליהו ואתקביל מאינון שמיין . ת"ח מה כתי' כה אמר יי' אהים מלרים ירד עמי בראשונה לגור עם ואשור באפס שפקו . ואתעמא דאתרעס קב"ה על אשור ואמר חמו מה עבד לי אשור דהא מלרים לאנא עבדית בהו כל אינון דינין ועמי (אינון) נחתו תמן לדידה כיניהון וקבלום מלריא כיניהון ויהונו לון ספר ארעא ארץ גשן ואף על גב דאשקיו לון בגלותא לא אשדו ארעא מנהון דכתיב רק בארץ גושן אשר עם בני ישראל וגו' ומיטב ארעא דמלרים הוה דכתיב כמיטב הארץ בארץ רעמסס ותו דלא אשדו מדלחון כלום דכתיב וממקנה בני ישראל וגו' ועם כל דא אתרנו בכמה דינין אבל אשור באפס שפקו . אטיל לון בארעא דסייפי עלמא ונטל לון ארעא דלהון ומה מלריא דפכדו כל הני טבאן לישראל אתדנו בכל אינון דינין אשור ודדום ושאר עמין דמשקין לון וקטלין לון ונטלין לון ממוכהון על אהת כמה דקודשא ברוך הוא כפי לייקרא שמיא עלייהו ואתגדלתי והתקדשתי וגורפתי הסם במלרים במלכא חד והכא בכל מלכין דעלמא . רבי שמעון וקף ירוי ובכה ואמר ווי מאן דיוזמן בההוא זמנא וזכאה חולקיה מאן דיוזמן וישתכח בההוא זמנא ווי מאן דיוזמן בההוא זמנא בגין דכך ייתי קב"ה לפקדא לאיילתא וסתכל מאן אינון דקיימיין בהדה בכל אינון דמתשכחי פמה בכל טובדיו דכל חד וחד ולא ישתכח זכאי דכתיב וחביט ואין עוור . וכמה פקתין על עקתין לישראל . זכאה מאן דיוזמן וישתכח בההוא זמנא בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא יוכה להסוף נהירו דתדוה דמלכא ועל ההוא זמנא כתיב ולרפתים כלרוף את הכסף ובחנתיים כבחון את הזהב וגו' לבתר דאינון מתעשרי על ישראל וכל עמין ומלכיהון ותייעטו כחדא עלייהו ומתערי פמה גזירין ביסין כלסו סלקי כשיטא חדא עלייהו ויתון עקתא על עקתא כחרויתא משכחן קמיימא כדון יתחיו חד עמודא דאשא קאים מעילא לתתא מ' ויומין וכל עמין דעלמא חמאן ליה בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לכפקא מגו גנתא דערן מההוא אחר דאתקרי ק"ן לפו' ויתער בארעא דגליל וההוא יומא דיופק לתמן יתרגו כל עלמא וכל בני עלמא מתחבאין גו מערתי וטיברי דלא יחשכון לאשתבא ועל ההוא זמנא כתיב וכו' במעשרות זורים ובמחלות עשר מפני פחד ה' ומהדר גאורו בקומו לערוך הארץ מפני פחד ה' דא ההוא רגיוו דכל עלמא ומהדר גאורו

נאונו דא משיח בוקמו לערוץ הארץ כד יקום ויתגלי בארעא לגליל בנין דאיהו הוא אתר קדמאה דאתחבר בארעא קדישא ובנין כך יתגלי תמן קדמאה לכל אתר ומתמן יתער קרבין לכל עלמא לבתר מ' יומין דעמודא יקום מארעא לשמיא לשיטיון דכל עלמא ומשיח יתגלי יקום מסטר מזרח חד כוכבא מלהט' בכל גווינין ושבעה כוכבין אחרנין דסחרן לההוא כוכבא ויניחון ביה קרבא בכל סטרין תלת זמנין ביומא עד ע' יומין וכל בני עלמא חמאן וההוא כוכבא יניח בהו קרבא בטיסין דטורא מלהטין מנלאין לכל עבר ובטס בהו עד דבלע לון ככל רמסא ורמסא' וכיומא אפיך לון ויניחון קרבא לשיטיון דכל עלמא וכן בכל יומא עד ע' יומין לבתר ע' יומין יתגניו ההוא כוכבא ויתגניו משיח עד תריסר ירחין' ויתחדר ההוא עמודא דאשא כמלקדמין וביה יתגניו משיח וההוא עמוד' לא יתחיו' לבתר י"ב ירחין וסלקון ליה למשיח בשהו עמודא לבו רקיעא ותמן יקבל תוקפא ועטרא דמלכותא' וכד נחית יתחיו ההוא עמודא דאשא כמלקדמין לשיטיון דכל עלמא ויתגלי לבתר משיח ויתכנסון לגביה עמין סגיאין ויתער קרבין בכל עלמא' ובההוא זמנא יתער קב"ה נבורתי' לכל עמין דעלמא ומלכא משיחא יתידע בכל עלמא וכל מלכין דעלמא יתערון לאתחבר' לאנחא קרב' ביה' וכמה (עמין) מפריגי יהודאין יתהכסון לאהדרא לגבייהו וייתון עמהון לאנחא קרבא על מלכא משיחא כדון יתחסך כל עלמא ט"ז יומין' וסגיאין מעמא דישראל יסון מתין בההוא חסוכא ועל דא כתוב כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לארצים' פתח ואמר כי יקרא קן פפור לפניך בדרך בכל עץ ואו על הארץ אפרוחים או ביצים והאם רובלת וגו' שלח תשלח את האם וגו' האי קרא אוקימנא ליה ואיהו חד מקודי אורייתא גניזין ואין אית לן ביה רוי דאורייתא גניזין סבילין וארחין ידיען לחכרייא באינון ל"ב סבילין דאורייתא' אמר רבי שמעון רבין אלעזר ברבי אלעזר בזמנא דיתער מלכא משיחא כמה אהין וסין אחרנין יתערון בעלמא' תא חוי בנתא דעדן דלתתא אית אתר חד גניז וטמיר דלא התידע' ואיהו מרקאב בכמה גווינין וביה גניזין אלף היכלין דכסופין ולית מאן דעיויל בהו בר משיח דאיהו קאים תדיר בנתא דעדן וכל גנתא מסחרא דרתיכין סגיאין דלדיקיא ומשיח קאים עלייהו ועל כמה חילין ומשריין דנשתתין דלדיקיא תמן ובראשי ירחי ובזמני ובשכתי משיח על בההוא אתר לאשתשעא בכל אינון היכלין לבו' לנו מכל אינון היכלין אית אתר אחרא טמיר וגניז דלא התידע כלל ואקרי עדן ולית מאן דיכיל למנדע ביה ומשיח אנניו (ס"ה התגלי) לבר סוחרטיה דההוא אתר עד דאתגלי ליה חד אתר דאקרי קן פפור ואיהו אתר דכרוז עליה ההוא פפור דאתער בנתא דעדן בכל יומא ובההוא אתר מרקמן דיוקנין דכל סאר עמין דאתכנסו עלייהו דישראל לאבשא לון' עאל בההוא אתר זקיף עיניו וחוי אהסן דעאלין בחרבן בית אלהא עד דחמי לרחל דדמשהא באגספא קב"ה מנחס לה ולא נביאת לקבלא תנחומין כד"ה מאנא להנחס על בניה כדון משיח הרים קליה ובכי ואודעוהו כל גנתא דעדן וכל אינון דליקיא דתמן געו ובכו עמיה געי ובכי זמנא תניינא ואודעוהו ההוא רקיעא דעל גבי גנתא אף ות"ק רבוא משריין עלאין עד דמטי לבו כרסייא עלאה כדון קב"ה רמיז לההוא לישראל ועאל לההוא קן דילה ויתבא לגבי משיח

וקרי

וקרי מה דקרי ואחערמה דאתער' עד דמנו כרסיי' קדישא אחקרי תלת זמנין ההוא קן פפור ומשיח וכולא סלקין לעילא ואומיא לון קב"ה לאעברא מלכו חייבא מן עלמא על ידה דמשיח ולנקמא נקמין דישראל' וכל אינון טבוון דומין קדישא ברוך הוא למעמד לעמיה ותב ההוא קן פפור ומשיח לדוכותיה' ותב משיח ואתגניו נו ההוא אתר כמלקדמין' ובזמנין דיתער קודשא כריד הוא לאתקבא עלמין ואתגניו אהוון דמשיח בשלימו יו"ד כה"ה (לאתקבא) וא"ו כה"ה לתהיו כולא בשלימו חד כדון יתער חד כוכבא דחילא באמצע רקיעא בגוון ארגובא לטיט וגליץ ביממא לשיטיון דכל עלמא ויקום חד שלהובא דאשא מסטרה דפון נו רקיעא ויקום דא לקבל דא מ' יומין ויתבהלון כל בני עלמא לסוף מ' יומין יניחון קרבא כוכבא ושללהובא לשיטיון דכולא ויתפשט ההוא שלהובא ביקידו דאשא מסטרה דפון נו רקיעא ויחשוב למבלע ההוא כוכבא וכמה שליטין ומלכין ואומיא ועמיה יתבהלון מהאי כדון יסתלק ההוא כוכבא לסטר דרום וישלוט על ההוא שלהובא וההוא שלהובא יתבלע זמיר ועיר ברקיע מקמי ההוא כוכבא עד דלא יתחיו כלל כדון ההוא כוכבא יעביד ארחין ברקיעא בתריסר תחומין וקיימין אינון נהורין ברקיעא תריסר יומין אחרנין לבתר תריסר יומין אחרנין יודעוהו כל בני עלמא ויתחסך שמשא בפלגות יומא כמה דאתחסך יומא דאתחבר בי מקדשא' עד דלא יתחזון שמיא וארעא ויתער חד קלא ברעס וויקין ואתחלחל' ארע' מההוא קלא וכמה חילין ומשריין ימותון מניה וההוא יומא (ממש) יתער בקרת' דרומי רכתא חד שלהובא דאשא בההוא קלא דיתער בכל עלמא ויקוד כמה גמלדון וכמה היכלין וכמה מגדלין יסלון וכמה פרדסי ורברבי יסלון בההוא יומא' וכלבו יתכנסון עלה לגיט וכל בני עלמא לא יכלין (ס"ה ולא יחשבון) לאשתבא מההוא יומא עד י"ב ירחין יתיעטון כל מלכין ויגזרון כמה גזרות וכמה שמדות על ישראל וילחון ביה כמה דאתמר זכאה איהו מאן דיערע תמן וזכאה איהו מאן דלא יערע תמן' וכל עלמא יפא בערכוביה סגיא לסוף י"ב ירחי יקום שבט מישראל דא מלכא משיחא דיתער נו גנתא דעדן וכל אינון דליקיא יעטרון ליה תמן ויחרון ליה מהאי זיינא באתון רשימן דמאני דשמשא קדישא' וקלא יתפוזך בעפני אלכין דגנתא' קרי בחיל ואמר אתערו קדישי עליונין קומו מקמי משיחא הא עדכא לאתחברא אילתא בעעלה ובעלה כפי לנקמא לה נוקמין דעלמא ולאקמא לה ולאנערא לה מעפרא' כדון יקומון כלהו ויחרון ליה כמלקדמין מאני זייניה' אברהם מימיניה' יצחק משמהליה' יעקב קמיה משה רביא מהימנא על כל אלין דליקיא אזיל ורקיד נו גנתא דעדן כיון דאתתקו משיח על ידה דלדיקיא בגנתא דעדן ישול בההוא דוכתא דאקרי קן פפור כמלקדמין וחמי תמן ההוא דיוקנא דחרבן בית מקדשא וכלבו דליקיא דאתקטלו ביה' כדון נטיל מתמן עשר לבושין ואינון עשר לבוסי קנאה ויתגניו תמן ארבעין יומין דלא אתגליא כלל לסוף ארבעין יומין קלא חד יתער ויתקרי מנו כרסייא עלאה ההוא קן פפור במלכא משיחא דאתגניו ביה וכדון סלקין ליה לעילא וקב"ה חמי ליה למלכא משיחא מתלבס בלבוסי נוקמא וחמיר מאני זייני נטיל ליה וגסיק ליה על רשייה' כדון מודעוהו תלת מאה ומשעין רקיעין וארמיז קב"ה לחד רקיעא מאינון דהוה גניזו מו' ימי בראשית ואפיך מאד היכלא דכההוא

רקיעא

קדישא חד כתר גליפא מחקקא בשמא קדישא בהוא עטרא אהעטר קב"ה כד
עברו ישראל ית ימא למיטל נוקמין מכל רמיו פרעס ופרשו והעטר ליה
למלכא משיחא כיון דאתעטר והתקן בכל הני תקונין נטיל ליה קב"ה וכסיק
ליה כמלקדמין מאן חמי רמיו קדישא ומשרין עלאין דסחרין ליה ויהבין ליה
מתנן וכזכרון סניאין ויתעטר מכלהו עא תמן כחד היכלא וחמי כל אינון מלאכי
עלאי דלקרון גבלי ליון אינון דבכו על חרבן כי מקדשא וככאן תדיר ואינון
יבין ליה חד סורפירא סומקא למעבד נוקמין כדון קודשא בריך הוא גניו
ליה בהוא קן לפור והתכסי תמן תלתין יומין לכתר תלתין יומין בהוא קן
לפור יחות מעטר בכל אינון תקונין משיל ומתתא כמה משרין קדישא סחריני
ויחמון כל עלמא חד נהירו תלי מרקיעא לארעא ויקום שבעא יומין וכל בני
עלמא יתמחו ויתבהלו ולא ינדעון כלל בר אינון חכמי דיעין ברין אלין
זכאה חולקוין וכל אינון שבעה יומין יתעתר (ס"א יתעטר) בארעא בהוא
קן לפור באן אחר בדרך דא קבורת רחל דאיהי קיימא בפרשת אורחין ויבשר
לה וינחם לה וכיון תקבל תנחומין ותקום ותנשיק ליה לכתר יקום ההוא
נהירו מהוא אחר ושרי בירישו קרתא דאילני בכל עז דא רישו או על
הארץ דא ירושלם ויהא גניו בהוא נהירו דק"ן לפור י"ב ירחי בכתר
י"ב דא יודק ההוא נהירו בין שמיא ארעא ושרי בארעא דגליל דתמן
הוה שרותא דגלותא ישראל ותמן יתגלי מההוא נהירו דק"ן לפור ויתוב
לארתיה וההוא יומא יודפוע כל ארעא כמלקדמין מסייפי שמיא עד סייפי
שמיא וכדון יחוון (ינדעון) כל עלמא דהא התגלי מלכא משיחא בארעא נגליל
ויתכנסון ליה כל אינון דלפאן באורייתא ואינון ושרין בעלמא ויבכות
ינוקי דני רב יתקף חיליה לאתגברא ורוא דא אפרוחים ואי לא ישתכחוון
אלין הא ינוקי דיתבין בתוקפא דאמהון וינקין כמה דאת אמר גמולי מחלב
עתיקי משדים והיינו או ביצים דבנין אלין שריא סכינתא עמהון דישראל
בגלותא דהא חכמינו ושרין אינון דישתכחוון בהוא זמנא והיינו והאס רובלת
על האפרוחים או על הביצים לא תקא האס על הבנים (דהא ביה לא קיימא
מלא לאפקא לה מן גלותא אלא במלכא עלאה דכיון דאינון רביין וינוקין
יהבין תוקפא למלכא משיחא כדון אימא עלאה דהיא רביעא עלייהו יתערת
לגבי בעלה) ויתעכב (הכי) עד י"ב ירחין אחרנין לכתר ייתי בעלה ויוקום לה
מעפרא כד"ה אקום את סוכת דוד הנופלת בהוא יומא מלכא משיחא שארי
ויכנסו גלות מסייפי עלמא עד סייפי עלמא כד"ה אס יהיה נדחך בקב"ה
השמים וגו' מההוא יומא כל אתון וכסין וגבוראן דעבד קב"ה במגרים יעביד
לון לישראל כד"ה כימי לאתך מארץ מגרים אראנו נפלאות אמר רבי שמעון
אלעזר ברי כל אלון מלקי תשכח ברוח דתלתין ותריין שבילין דבשמה קדישא ועד
דנסין אלון לא יתערון בעלמא לא ישלום רוא דשמה קדישא ולא תתער לאהבה
כד"ה השבעתי אתכם בנות ירושלם בכבאות בכבאות דא מלכא (כ"ה משיחא)
דאקרי כבאות או בחילות השנה שאר חילין ומשרין דלתתא אס תעירו ואס
תעוררו את האהבה דא ימינא דקודשא בריך הוא דאקרי אהבה עד שתחפין
ההיא דשכיבת לעפרא ויהא רעותא דמלכא בה זכאה אישו מאן דיוכי
להוא דרא זכאה אישו בעלמא דין זכאה אישו בעלמא דאמי רבי
שמעון

שמעון ארום ידיו בללו לקודשא בריך הוא וללי גלותיה לכתר דללי גלותיה
אתו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ויתבו קמיה עד דהוו יתיב קמיה חמו חד
נהירו דיממא דאתחשך דאשתקע חד לניורא (ס"א לרורא) דשלוכא דהשא נו
ימא דטכריא ואורשע כל ההוא אחר אחר ר' שמעון ודאי השתא הוא ערנא
דקודשא בריך הוא אדכר לבניו ואחית תרין דמעין לנו ימא רבא וכד נחתין
פגעין בהאי לניורא דשלוכא דהשא וישתקעו דא ברא בימא בכא רבי
שמעון ובכו חכריא הר"ם הא אתערבא ברוי דאתון דשמה קדישא בסתרא
דאתערותא דליה לגבי בניו אכל השתא אית לי לגלאה מה דלא אחיהיב רשו
לבר נס אחרא לגלאה אלא זכו דדרא דא יקיים עלמא עד דיימי מלכא משיחא
אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה ולרבי אבא קומו בקימויכו קמו רבי
אלעזר ורבי אבא בכה ר' שמעון זמנא אחרא אחר ווי מאן יקום כמה דאמינא
(ג"א דחמינא) גלותא יתמשך מאן יכיל למסבל אוק אישו קס ואמריי אלהינו
בעלנוו הדונים וזולתך לבד כך נזכיר שמך האי קרא אוקמום אכל בהאי קרא
אית רוא עלאה נו מהימנותא יי אלהינו דא הוא שירותא דריון עלאין אהר
דמתמן נפקון כל נהירו דשרנין כלהו לאדלקא ותקן תליא כל רוא דמהימנותא
ושמא דא שליט על כלא בעלנוו הדונים וזולתך דהא עמא דישראל לית מאן
דשליט עליה בר שמא עלאה דא והשתא בגלותא שליט עליה סטרא אחרא
לבד כך נזכיר שמך רוא דשמה קדישא כללא דכ"ב אתון וכנסת ישראל לא
מתברכא אלא מנו שמא דא דאקרי כך כמה דאת אמר אחר נשבעת להם כך
כך יברך ישראל כי כך ארון גדוד ובזמנא דשלימו אשתכח לא הוה מתפרש דא
מן דא והאסיר לאפרשא דא מן דא אתתא מעלה לא ברעיוני ולא בדכירו
בנין דלא לאחזאה פרודא והשתא בגלותא פרודא אשתכח דמנו עאקו דכל
זמנא זמנא אכן עבדין פרודא לאדכרוא ההוא שם בר מעלה בנין דאיהי
שכיבת לעפרא והיינו לבד כך נזכיר שמך בר מעלה אכן דכרין להאי שם
בפרודא בנין דאכן רחיקין מיכך ושלטין אחרנין עלן ושמך אישו בפרודא מן
שמא דאקרי כך והאי ביומי דגלותא בנין דגלותא קדמאה הוה מכית ראשון
ובית ראשון הוא רוא דה' קדמא ולקבל שבעין שנין דילה גלותא דבית
ראשון הוה שבעין שנין ואינון שבעין שנין לא אשתכחתי אימא רביעא עלייהו
והוה פרודא מן שמא עלאה רוא דה' עלאה וכדון יו"ד רוא עלאה אסתלק
לשילא לשילא לאין סוף ובית ראשון עלאה קדישא לא כביע כביעו דמיין חיון
דהא מקורא דילה אסתלק ואיהי שבעין שנין בגלותא בנין דאיהי שבע שנין
אקרי כמה דאת אמר ויבטו שבע שנים ואי תימא דשלטא מלכות
בבל לשילא ברוא דשבעין שנין חס ושלום אלא בזמנא דהוה כי מקדשא קיים
נהורא ובכיע דאימא עלאה הוה נהיר ונחית לתתא כיון דחטו ישראל ואתחבר
מקדשא שלטא מלכות בבל הוה חסי ואחשיך ההוא נהירו ותחאי קדישא
לא הוו נהירין כיון דתחאי לא הוו נהירין בנין (מנו) שלטנו דמלכותא דבבל
אסתלק ההוא נהורא וההוא מבועא עלאה דהוה כביע רוא דיו"ד אסתלק לשילא
לשילא באין סוף כדון אינון שבעין שנין לא הוו נהירין בנין ההוא נהירו דאתמנע
ודא הוה ודאי גלותא דשבעין שנין כיון דאשדיוו שלטנו דבבל ושריית ה'
תתא לאתקרא ישראל כלהו לא אהדרו לאתדכאה (ג"א לשלטה) למחוי סגולה
שלימתא

שלמותא כמלקדמין אף ועיר ועיר (כערבוביא) וכיון דשלימו לא אשתכח ושיראת
ה"ה תתא לשלטא כדון יו"ד נכועו עלאה לא נחית כל כך לאתרא כמה
דבוס כמלקדמין אלא ועיר ועיר בערבוביא דלא הוה דכיון כמלקדמין כמה
דאתחיו ועל כך נכיעו עלאה לא נכיע ולא נחיר הלא דאדר לאתרא ועיר ועיר
מנו דקא (דשמא) דשמא (כ"ה דגלות) ודינא) ועל דא אתגרו בהו בישראל קרבין
סניאין עד דהשך יכסה הרץ וה' תתא אתחשך ונפלת לארעא וכביעו עלאה
אשתלק כמלקדמין בנין דמלכות אדום אתתקף וישראל אהדרו לסרחייהו ועל
ד' ה' בית שני אתחרכ וכל אינון תריסר שבטין דיליה כחושבן משריין דלסון
הינון בגלותא דמלכות אדום: וכביעו עלאה אשתל' מההוא נכיעו דקיימת עלה
כד"ה הדיוק אבד אבד ההוא נכיעו דמקורא עלאה דהוה נגיד ומשך מלעילא
(כ"ה קרבין סניאין ומלכות וין שלטא עלייהו לבתר דאהדרו בתיובתא התקפו
עלייהו ואתכפיהו לון ובנין דישראל אהדרו לסרחייהו מלכו' אדום אתתקף ובית
שני אתחרכ וה' תתא אתחשכת ונפלת לארעא וכביעו עלאה אשתלק מההוא
מבועא דקיימת עלה כד"ה הדיוק אבד אבד ההוא נכיעו דמקורא עלאה דהוה
נגיד ומשך עליה מלעילא) מ"ט בנין דהשך יכסה הרץ וכדון הוה פרודא בה'
בית שני: וזיהו בגלותא דאדום בכל אינון תריסר שבטין (כ"ה דילה) ומשריין
דלסון תריסר שבטין סלקן לחושבן סני ועל דרוא דה' הוה בהו בכל ההוא (כ"ה
וע"ד רוא דה' בכל ההוא) חושבן (כ"ה חשוכא) גלות' אתמשך: רוא דריון לחכימי
לבא אהמסר: עשר שבטין אף שנין: תרין שבטין מאתן שנין: שחרו דמשינ למכיל
פחז ואמר בכה תבכה בלילה ודמעתה על לחייה לסוף תריסר שבטין דגלותא
ליליא יתשך לישראל עד דיתער וא"ו לומן שתינ ושית שנין לבתר תריסר שבטין
דאינון אלק ומאתן שנין דגלותא ולבתר (עד) שתינ ושית שנין דחשוכא דליליא
כדון וזכרתי את בריתי יעקב דא אתערותא דאת' ו' דזיהו נפש דבית יעקב:
ורוא דא כל הנפש הבאה ליעקב מזרימה ס"ו וזיהו ו' נפש דבית שני רוא דה'
תתא ודא ו' רוא דס"ו: ס' אתערותא דיעקב ו' אתערותא דיוסף ועל דא
זיהו ו' דאינון תרין בחבורא דהא ורוא דהא מתמן ולהלאה יתער קודשא
ברוך הוא לאינון נסיון ואתין דקאמרן ויתערון על ישראל אינון עתתין
דקאמרן: וכדון (ס"א ורוא דה) ואף את בריתי יחאק ולבתר כד יגיה מלכא
משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקודשא בריך הוא כמה דאת דאת אמר
ימנך יי' נאדרי בכח: כדון ואף את בריתי אברהם אבור ולבתר וסארן
אזכור דה' כ' בתראה כההוא זמנא כתיב והיה יי' למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד: לסוף שתינ ושית שנין אחרנין דאינון מאה
ותלתין ותריין שנין יתחון אתון בשמא קדישא גליסן בשלימו עילא ותתא
כדקא יאות: ורוא דה' ה' עלאה ותתא וכל אינון שבילין דאינון ל"ב שנין
דכלילן ברוא דאת' ו' הו"ה (כ"ה יו"ד וה') רוא דשלימו דמא ותלתין
ותרין: לסוף מאה ותלתין ותריין שנין אחרנין יתקיים לחאון ככנסות הארץ
וינערו רשעים ממנה ויתדכי ארעא קדישא וקב"ה יתער מתייא לארעא קדישא
ויקומן חילין חילין בארעא דגליל וכדון יתער סתימו נכיעו עלאה את' י'
ויתקיימו ל"ב שבילין בשלימו לנגד' לתתא ויתקיימו אתון דשמא קדישא
כולהו בקיימיהו יהו"ה דעד כאן לא יהוון בשלימו עד זמן דינגיד ויתמש' ההוא
נכיעו

נכיעו עלאה כחבור' דאתון נו' ה' (כ"ה וה') בתרא' ודא זיהו לסוף תשלום מאה
וארבעים וארבעה שנין אחרנין דישתלמון ויתערון סאר מתי ישראל דבשאר
ארעין דישתכח כל דא בחושבן חו"ת דתיטיב עלמא ויתבסס ויתער סטרא
אחרא (נוסחא אחינא חו"ת בינא) מעלמא: וה' תתא תתמלי מנו
נכיעו עלאה ותתערט ותתגדיר בשלימו וכדון כתיב והיה אור הלכנה
כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים עד דיהא שבת לוי' לאלקטא נפשין
בתענוגי קדושה (דא ה' בתראה) כל ההוא אלק שביעיה ודא זיהו אתערותא
דרוחין קדישין דמא דישראל לאתלבש לבתר שבת בנושין אחרנין קדישין
לאתקרי קדישין דכתיב והיה הנשאר בנין והסותר בירושלם קדוש יאמר לו:
ע"כ מלין דריון סתימון:

פרשת בראשית דף כ"ה ע"ב

דבר

אחר הלה תולדות השמים ונו' אליו אינון דאתמר בהון הלה אליהך
ישראל ביומא דיתמחון לין כאלו ההוא יומא עביד קודשא בריך הוא
שמיא וארעא דהא הוא דכתיב ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים כההוא זמנא
יהא קודשא בריך הוא עם שכינתיה ויתחדש עלמא דהא הוא דכתיב כי כהשר
השמים החדשים והארץ החדשה ונו' דא זיהו ביום עשו' כההוא זמנא וילמח
יי' אלהים מן האדמה כל עץ נחמד ונו' אבל בקדמותא עד דיתמחון אליון לא
נחית מטרא דאורייתא וישראל דדמיון לעשבין ולהילין לא ימחון ורוא דמלה
וכל שיח השדה טרס יהיה בארץ וכל עשב השדה ונו' בנין דהאס אינון דאינון
ישראל בני מקדשא לעבוד את האדמה בקרבנין: דבר אחר וכל שיח השדה
דא משי"ח ראשון טרס יהיה בארעא וכל עשב השדה טרס ילמח דא משיח שני
ולמא בנין דלית תמן משה למפלח לשכינתא דעליה אתמר ואדם הוה לעבוד
את האדמה: ורוא דמלה לא יסור שבט מיהודה דא משיח בן דוד: ומחוקק
מבין דגליו דא משיח בן יוסף עד כי יבא שיל"ה דא משה חושבן דא כדא: ול"ו
יקה"ת עמי' אתון ולו"י קה"ת: דא וכל שיח השדה אליון דקיי' דאינון מסטרא
דכדיק ח"ו עלמין: שיח ש' חו' תלת ענפין דהילנא ואינון ב' אבין ומן
חי עלמין: לשון אחר וכל עשב השדה ע"ב ש"ן תלת עליון דאינון ת
יהאדונה"י ואינון ע"ב ענפין דתליון בהון בחושבן ע"ב כלשהו לא אתאחדין
באתרא דזיהו שכינתא עד דיתי ההוא דהקרי אד"ס: דזיהו יו"ד ה"ה וז"ו
ה"ה ודא זיהו וז"ו ה"ה אינון לעבוד את' והארמה ובנין דא אתמר ביה וכל
עשב השדה טרס ילמח עד דזמנא דקיי ומניה אמת מארץ תלמח דאתמר
ביה ותשלך אמת ארצה ותלמדי חכמים דאינון דשיון לא למחין בגלותא עד
דהמת מארץ תלמח ודא משה דאתמר ביה תורת אמת היתה בשיון דלא יהא
מאן דדרוש לשכינתא כוותיה ובנין דא וז"ו ה"ה אינון לעבוד ומיד דזיהו ייתיי מיד
וה"ד ועלה מן הארץ ה"ד מן אדנ"ו סליק ליה ו' והתעבד בה אדון כל הארץ:
מיד והסקה את כל פני האדמה מים אהשקין וישראל לתתא בע' אנפין דאורייתא
ד"א ודא יעלה מן הארץ תרגומו וענא' ישתלק מן ארעא הסיא דאתמר בה כי
ענן יי' על המשכן ונו' וביה מתשקין תלמודי חכמים בארעא כההוא זמנא:
וייצר יי' אלהים את האדם אליון ישראל כההוא זמנא קודשא בריך הוא
לייר

שייר לון בליווי דעלמא דין ועלמא דלתי . וייר בהסוה זמנא קודשא בריך
הוא שיי לון בשמיה בליוור דב' יודי' י' ו' בינייהו דליוון סלקון לחושבן
יהוה ויהיו מזוירין באנפיו באנפיו דלסוה ברתין יודי' כחוסמא דלסוה באת
ו' ובניו דא אמר קרא כי מראש לוריס ארהבו אלון אינון יורין דשמה קדישא
ויהיו מזוירין באנפיהו ברתין לחין יקירין דליוון י' ליהוה ו' חרות עליהו .
ועוד ליר לון לכל דור בבת זוגיה עלאה דא י'ה' ו' אינון ו' יהודה דתרווייהו
וזייר לון בליוון דליוורא דלשילא דליהו ישראל עמודא דאמצינתא כליל שכינתא
עלאה ותתאה דליוון קרית שמש ערבית קרית שמש שחרית ועליהו אתמר
עלם מעמי ובשר מבשרי ומיד בההוא זמנא נטע לון ישראל בנכתא דערן
קדישא דא הוא דכתב ויטע יי' אלמים הב"א ואימ"א . ג"ן דא שכינתא תתאה
ער"ן דא אימא עלאה את האדם דא עמודא דאמצינתא יהיה תהא נטע דליוה
בת זוגיה ולא תזוז מניה לעלם ותהא עדוכא דליוה וישראל קודשא בריך הוא
נטע לון בההוא זמנא נטיעא קדישא בעלמא כמה דאת אמר נטר מטעי מעשה
ידי להפסא :

פרשת שלח לך דף קס"ו ע"א

כתיב

ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע למעבד בהו נוקמין (חסר) ועל דא חרי משיח וחדי רב
מתיבתא דקא התבשר בדא ואמר רב מתיבתא דהא דייק למשיח ואמר מה
היה דלניל דקאמר פרים פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרם מאינון אתוון
דופרסין אשתמע ליה והכא מאי הוא אמר ליה הכי הוא ודאי פרם פריסת
מלכותא חייבה על ידי דמשיח אחרא ולבשר ישלוט מלך פרם ויטול מלכוון
סגיאון והוא ישלוט על ארעא קדישא י"ב ירחי והוא ישלוט ויקטול סגיאון
וההוא משיחא ולבשר יכול ויקבלון מלכותא קדישי עליונין . ועל דא ופרסין
מלכא דפרם אשתמע הכא . אי חסידא קדישא כמה חדוה על חדוה בההו
מעייבא . בההוא מעייבא מגדלא כל זני אילנין דנניב קב"ה בנן עין וכלה
קיימי לאסוותא טרפין ואיבין וענפין ולחרו לבא תדיר . ולית בינייהו כפכ
ודאנה ואנחה לעלמין . זכאה עמא דכל דא מחכאן וכל דא נגיו לון :

שם דף קע"ג ע"א

פתח

ואמר על הר גבוה עלי לך מבשרת זיון וגו' . על הר גבוה היה
ודאי הר העברים אתר דמסה התקבר והא אוקמוה דשכינת
תסלק לתמן ותבשר עלמא . הכל כלא איהו . מבשרת זיון דא איהי חפני ב
התתא דנתן בר דוד הימא איהי דמשיחא מנחם בר עמיאל ואיהי תיפוק ותבס
זאיהי בכללא דמבשרת זיון קלא ישתמע בעלמא ותרין מלכין יתערין בעלמא
לאנחא קרבא ויפוק שמה קדישא על עלמא . מה תבשר ותימא הכה יי' אלתי
בחוק יבה ורועו מושלה לו . הכה שכרו אתו ופעולתו לפניו . הכה שכרו את
דקודשא בריך הוא כרוי בכל פעמליא דלשילא ויימא לון התכנסו ודאינו דינ
מאן דמסר נשמתיה על קדושת שמי אגריה מאי הוא ואינון יימרון כך וכך
מאן דסביל כמה חרופין וגידופין בכל יומא עלי מהו אגריה אינון אמרי כך וכך
מאן

מאן דאתענג בכל יומא עלי מהו אגריה אינון אמרי כך וכך . הדא הוא דכתיב
ככה שכרו אתו ופעולתו לפניו . מהו ופעולתו אלא כמה דכתיב מה רב
טובך וגו' פעלת לחוסים כך . דא הוא פעולתו . נגד בני ארם מהו . אלא
נגד אומות העולם . אשר לפנת ליראוך מהו אשר לפנת . וכי מאן יגזול ויטול
מן ידו מה דהוא בעי למיהב דכתיב לפנת . אלא פוק וחמי עובדין דרחמנו
דעבד קודשא בריך הוא . כמה דליהו מחי ביה יהיב אסוותא . כמה מחי
בשמאלא . בימינא קריב ובשמאלא מחי . כמה דמחי ביה יהיב אסוותא לעלם .
כתיב מלפון תפתח הרעה . וכלפון מחי . דמתמן נפקו כל דינין וכל גזריין
קשי וביה שרי כל אגר טב וכל טיבו דומין קודשא בריך הוא למיהב לישראל
לזמנא דלתי קרי קודשא בריך הוא ללפון ויימא ליה כך יהיבית כל טיבו וכל
אגר טב לבני דסבלו כמה בנישין בהאי עלמא על קדושת שמי הכ אגריין טביין
דיהיבית כך . הדא הוא דכתיב אומר ללפון תני ולתימן אל תכלאי וגו'
וכי אורחא הכי הוא דדרוס למנע ברכאן והא כל ברכאן מסטרא דדרוס
וכל טביין דעלמא מדרוס נפקין . ואיהו אמר ולתימן אל תכלאי אלא בההיא
שפתא יתער קודשא בריך הוא לאברהם ויימא ליה קוס דהא מטא זמנא
דאנא פריק לבנך ולמיהב לון אגר טב על כל מה דסבלו בגלותא ומנו דאברהם
הוא בזביוו דלסוה דכתיב אס לא כי לורם מכרם דא אברהם . הוא ליה
במאן דלא טב בעיניו ואחמי גרמיה כמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר
ויימא גבו מחוביהון גבו מחטאיהון אמר ליה קודשא בריך הוא לאברהם ידענא
כולא איהו מה דאמרת לאנפין אנא אוף הכי לאנפין אל תכלאי אנא בעי
כפיסא . לך על בך . לא תמנע טיבו מנהון לא תמנע אנר טב מנהון כמה
וכמה סבלו על חוביהון ובנינו כך אומר לכפון תני . והיינו אשר לפנת .
ודא הוא מלא דההיא מבשרת . ותו תבשר זמנא תנייבא בשעתא דשכינתא
תסלק על ההוא טורא עלאה . ותהך ותבשר לאכנן מיד תהך לירושלם
ואחמי לה בחרבנה תיעול לגיון ותמן תקרקר קירא כמלקדמין על אתר בי
מותבה ועל יקרא דליה בההוא אתר . ותמן אומיאית דלא תיטול מתמן ולא
תפוק עד דקודשא בריך הוא יפרוק לבנהא ודא חפני בה תבשר כמלקדמין
ואמרת להי ורוני יושבת זיון כי גדול בקרבך וגו' . מאי גדול בקרבך דא
קודשא בריך הוא דליהו אתי לבנה לאקמא לה מעפרא ויימר לה התנערי
מעפר קימי שבי ירושלם . ירושלם איהי וירושלם שמה ודאי וכדא אוף הכי
כמה חדו על חדו הוי ללדיקיא בנן עין ובניו כך זכאה איהו מאן דנשמתיה
בשבת חסידיה קמי מלכא על חדושא דאורייתא . דקודשא בריך הוא וכל
פעמליא דליה וכל אינון נשמתין דלדיקיא דהו בנן עין כלהו מתעטרן בההוא
מלא . תו שמענא בזיבא קדישא דכמה יקר על יקר ועטרה על עטרה
מעטרן לאבנה דההוא בר נש תמן בשעתא דאמר קודשא בריך הוא התכנסו
למשמע חדושא ומליון חדתין דאורייתא משמיה דפלוגי בר פלוגי כמה אינון
דנשקין על רישיה כמה דיקיאי מעטרין ליה כד נחתין . זכאה חולקסון דכל
אינון דמשתדלין באורייתא יומא דשכתא משאר יומין . בילא"ו :

ואחר נומרם כל זאת יכוננו יחדו לעתור לפני קונס נוסח תפלה זו .

תפלה

תפלה לאחר הלימוד

אשר הכין הרב בעל המרת ימים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שבזכות קריאת ולמוד תורתך הקדושה אשר למדנו אתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושה כאיל תערוג על אפיקי מים בן נפשי תערוג אליך אלהים ועל בן נקוה דך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענך להעביר גדולים מן הארץ והאלילים ברות יברתון ויקבץ גליותינו ובא לציון גואל ויהי יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד וכימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות : אנא יי אלהינו חולל אילות חושף יערות הצמיח קרן לרוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחה וירום הודו ותנשא מלכותו על כל העולם כלו גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשובה עליו : אנא יי האל אב הרחמן קנא לשם קדשך המחולל בגוים והבט בעני עמך ישראל דווים וסחופים בין כמה זאבים וצא נא לישע עמך לישע את משיחה וקבץ שארית צאנה מכל המקומות אשר נפוצו שם וזבנו לראות פני משיחה הקדוש מלך ביופיו תחזינה עינינו יראו עינינו וישמח לבנו ישראל בגוהו וארמון על משפטו ישב ובאה הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ ועמד ורעה בעוז יי בגאון שם יי אלהיו ונקוו אליו כל הגוים לקרא כלם בשם יי לעבדו שכם אחד כי דך אנו מחכים ולישועתך אנו מצפים אל תביישנו משברנו יי אלהינו הראנו

יי

סדר שביעי של פסח

כג

יי חסדך וישעך תחן לנו זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך לראות בטובת בחיריך לשמוח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו : יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

ואומר קדים לרבן

שירות לליל שביעי של פסח

ובחצי הלילה האחרונה יקראו העשרה שירות : פרשת בראשית עד ברא אלהים לעשות ופרשת בשלה עד כי אני רופאך וזאת"כ אומר

פרשת חקת אז ישיר ישראל אתה שירה הזאת עלי באר עגולה : באר חפרוה שרים ברוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה : וממתנה נחליאל ומנחליאל כמות : ומבמות הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן :

וקורין פרשת האוינו עד ארמתו עמו ואחר כך אומרים

הושע סי' אז ידבר הושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון : וירם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ועמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא ביום תמים : ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל :

שופטים סי' ה ותשר דבורה וברך בן אבינעם ביום ההוא לאמר : בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה : שמעו מלכים האוינו אנכי ליהוה אנכי אשירה אומר

ליהוה

יהוה אלהי ישראל : יהוה בצאתך
 משעיר בצעדתך משרה אדום ארץ
 רעשה גם שמים נטפו גם יעבים נטפו
 מים : הרים נולו מפני יהוה זרה
 סיני מפני יהוה אלהי ישראל : בימי שמגר בך
 ענת בימי יעל חדרו ארחות והלכי
 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות : חדרו פרזון בישראל
 חדרו עד שקמתי דבורה שקמתי
 אם בישראל : יבחר אלהים
 חדשים אז לחם שערים מגן
 אם יראה ורמח בארבעים אלף
 בישראל : לבי להוקקני ישראל המתנדבים
 בעם ברכו יהוה : רכבי אתנות
 צהרות ישבי על-מדין והלכי
 על-דרך שיחו : מקול מחצצים בין
 משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקה
 פרזונו בישראל : או ירדו לשערים עם
 יהוה : עורי עורי דבורה עורי
 עורי דברי-שיר קום ברק ושבה שביה בך
 אבינעם : אז ירד שריד לאדירים עם יהוה
 ירדלי בגבורים : מני אפלים שרשם
 בעמלק אחריה בנימין בעממיה מני
 מליר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט מני
 ספר : ושרי ביששכר עם-דברה ויששכר
 בן ברק בעמק שדה
 ברגליו בקלגות ראובן גדלים
 חקקי-לב : למה ישבת בין למה ישבת בין
 המשתתים

המשפתים לשמע שרקות עדרים כר
 ראובן גדולים חקקי-לב : גלעד בעבר הירדן
 שכן ודן למה יגור אניות אשר
 ישב לחוף ימים ועל-מפרציו
 ישכן : זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי
 על מרומי שדה : באו מלכים
 נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך
 על-מי מגדו מן שמים נלחמו בצע פסח לא
 לקחו : מן שמים נלחמו הפוכבים
 ממסלותם נלחמו עם סיסרא : נחל קישון
 גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי
 נפשי עז : או הלמו עקבי
 סוס מדהרות דהרות אביריו : אורו
 מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור
 ישביה כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת
 יהוה בגבורים : תברך מנשים
 יער אשת חבר הקיני מנשים
 באהל תברך : מים שאד חלב
 נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה : ידה
 ליתר תשלחנה וימינה להלמות
 עמלים והלמה סיסרא מחקרה
 ראשו ומחצה וחלפה רקתו : בין רגליה ברע נפל
 שכב בין רגליה ברע
 נפל באשר ברע שם נפל
 שדוד : בעד החלון נשקפה ותיבב אם
 סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו
 לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו : חכמות
 שרותיה

שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנִינָה אֲהִיָּהּ תָשִׁיב אֲמַרְיָה
לָהּ : הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲלָקוּ שְׁלָל רַחֵם
רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גִּבּוֹר שְׁלָל צְבָעִים
לְסִיכְרָא שְׁלָל צְבָעִים רַקְמָה
רַקְמָתַיִם לְצֹאֲרֵי שְׁלָל : כִּן יֵאבְדוּ כָל־
אֲבִיבָה יְהוָה וְאֶהְיֶה כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ
בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה :

שְׂמוּאֵל א' סִימּוֹן ב' וְתִתְפַלֵּל חֲנָה וְתֹאמַר עֲלֵךְ לְבִי בִיהוָה
רַחֵם בְּרַנִּי בִיהוָה רַחֵם פִּי עַד־אֲוִיבֵי כִי
שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ : אִיזְקֹדוּשׁ בִּיהוָה כִּי־אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין
צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : אֶל־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתְךָ
מִפִּיכֶם כִּי־אֵל דְּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּכֵנוּ עֲלִלוֹת : קִשְׁתָּ
גְּבוּרִים חֲתִים וּנְכֹשְׁלִים אֹזְרוּ הִיל : שְׁבַעִים בְּלַחַם נִשְׁכְּרוּ
וְרַעֲבִים חֲדָלוּ עַד־עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעַה וְרַבַּת בָּנִים
אֲמַלְלָה : יְהוָה מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעַל : יְהוָה
מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם : מִקִּים מַעֲפָר דָּל
מֵאֲשַׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וּכְסָא כְבוֹד
יִנְחֹלֶם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְל : רַגְלֵי
חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרַשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמּוּ כִּי־לֹא בִלַח יִגְבֹּר
אִישׁ : יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבָיו עֲלֵיו בְּשָׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יְדֵי
אֲפִסֵּי־אֶרֶץ וְיִתֵּן עֵץ לְמַדְבָּר וַיִּרַם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ :

שֶׁם ב' ס' כ"ב וְרַבְרַב דוֹר לִיהוָה אֶת־דְּבַר־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם
הַצִּיל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כְּרִיאֲבִיו וּמִכַּף שְׂאוּל
וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעֵי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטֵי־לִי : אֱלֹהֵי
צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִגְּנֵי וּקְרֹן יִשְׁעֵי מִשְׁגַּבֵּי
וּמְנוּסֵי מִשְׁעֵי מַחֲמַס תִּשְׁיַעֲנֵי : מַהֲלַל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אוֹשַׁע : כִּי אֶפְפוּנֵי מִשְׁבְּרֵי
מוֹת

נַחֲלֵי בְלִיעַל יִבְעַתְנֵי : חֲבִלֵי
קִדְמֵי מִקְשֵׁי בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל־
וַיִּשְׁמַע מַהֲכִילוֹ וַיִּתְנַעַשׂ
וַיִּתְנַעַשׂוּ כִּי־חָרָה לוֹ : מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם
עֲלָה וַיִּתְנַעַשׂוּ בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ : וַיִּט
נַחֲלִים בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ : וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעֲף
וַיִּשֶׁת חֲשֵׁךְ סְבִיבֹתָיו חֲשֵׁר־תַּיִם עֲבֵי שְׁחָקִים : מִנְּהָ
נִגְדוּ בְּעָרוֹ נַחֲלֵי־אֵשׁ : יִרְעַם מִדְּשָׁמַיִם
וְעֲלִיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ : וַיִּשְׁלַח
חֲצִצִּים וַיִּפְיֹצֵם בְּרֶקֶת וַיִּהְיֶה מִן־שָׁמַיִם רֹחַ
יִגְלוּ מִסְדּוֹת תִּבְל בְּנִעְרַת
יְהוָה מִן־שָׁמַיִם רֹחַ אָפּוֹ : יִשְׁלַח מְרוֹם
יִמְשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים : יִצִּילֵנִי
מִשְׁנֵאֵי כִי אֲמִצּוּ מִמֶּנִּי : יִקְדַּמְנִי בְּיוֹם אִידֵי
וַיִּצֵּא לְמַרְחָב יִחַלְצֵנִי כִּי־חֲפֹץ בִּי : יִגְמְדֵנִי
יְהוָה בְּצַדִּיקָתִי כְּבָר יְדֵי יוֹשִׁיב
לִי : כִּי שָׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא
רַשְׁעֵתִי מֵאֱלֹהֵי : כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
וַחֲקֵתָיו לֹא־אֶסְכּוֹר מִמֶּנּוּ : וְאֶהְיֶה

וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה :
וְתִתְפַלֵּל חֲנָה וְתֹאמַר עֲלֵךְ לְבִי בִיהוָה
רַחֵם בְּרַנִּי בִיהוָה רַחֵם פִּי עַד־אֲוִיבֵי כִי
שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ : אִיזְקֹדוּשׁ בִּיהוָה כִּי־אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין
צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : אֶל־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתְךָ
מִפִּיכֶם כִּי־אֵל דְּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְּכֵנוּ עֲלִלוֹת : קִשְׁתָּ
גְּבוּרִים חֲתִים וּנְכֹשְׁלִים אֹזְרוּ הִיל : שְׁבַעִים בְּלַחַם נִשְׁכְּרוּ
וְרַעֲבִים חֲדָלוּ עַד־עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעַה וְרַבַּת בָּנִים
אֲמַלְלָה : יְהוָה מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד שְׂאוּל וַיַּעֲלֵה : יְהוָה
מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם : מִקִּים מַעֲפָר דָּל
מֵאֲשַׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וּכְסָא כְבוֹד
יִנְחֹלֶם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְל : רַגְלֵי
חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרַשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמּוּ כִּי־לֹא בִלַח יִגְבֹּר
אִישׁ : יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבָיו עֲלֵיו בְּשָׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יְדֵי
אֲפִסֵּי־אֶרֶץ וְיִתֵּן עֵץ לְמַדְבָּר וַיִּרַם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ :
שֶׁם ב' ס' כ"ב וְרַבְרַב דוֹר לִיהוָה אֶת־דְּבַר־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם
הַצִּיל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כְּרִיאֲבִיו וּמִכַּף שְׂאוּל
וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעֵי וּמִצְדָּתִי וּמִפְּלִטֵי־לִי : אֱלֹהֵי
צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִגְּנֵי וּקְרֹן יִשְׁעֵי מִשְׁגַּבֵּי
וּמְנוּסֵי מִשְׁעֵי מַחֲמַס תִּשְׁיַעֲנֵי : מַהֲלַל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אוֹשַׁע : כִּי אֶפְפוּנֵי מִשְׁבְּרֵי
מוֹת

תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
כצדקתי כברי לנגד עיניו : עס
חסיד תתחסד עס נכבד תמים
תתמם : עס נכבד תתבר ועס
עקש תתפל : ואת עם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל : כר
אתה נרי יהוה ויהוה יגיה
חשבי : כי בכה ארוץ נדוד באלהי
אדלג שור : האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
הוא לכל החסים בו : כי מי אל מבלעדי
יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו : האל
מעוזי חיל ויתר תמים
דרכי : משה רגלי כאילות ועל
במתי יעמידני : מלמד ידי
למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי : ותתן
לי מגן ישעך וענתך ישעך
תרבני : תרחיב צעדי תחתני ולא
מעדו קרסלי : ארדפה איבי
ואשמידם ולא אשוב עד בלתם : ואכלם
ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת
רגלי : ותזרני חיל למלחמה תבריע
קמי תחתני : ואיבי תתה לי
ערף משנאי ואצמיתם : ישע
ואין מושיע אליהוה ולא כטיט
ענם : ואשחקם בעפר ארץ ותפלטני מריבו
חוצות אדקם ארקעם : עמי

עמי תשמרני לראש גוים
לא ידעתי יעבדני : בני נכר יתחשור
לי לשמוע און ישמעו לי : בני
נכר יבלו ויחנרו ממסגרותם : חיי יהוה וברוך
צורי וירם אלהי צור ישעי : האל
הנתן נקמת לי ומריד עם
תחתני : ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש
חמסים תצילני : על כן אודה יהוה
בגוים ולשמה אומר : מגדול
ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו ערעולם :
ישעיה סימן ל' והיה אור חלכנה כאור החמה ואור החמה
יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום
חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא : הנה
שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבר משאה שפתיו
מלאו זעם ולשונו פאש אכלת : ורוחו בנחל שוטף עד
צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על
לחי עמים : השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת
לבב בהודך בחליל לבוא בהרי יהוה אל צור ישראל :
שם סימן כ"ו ביום ההוא יושר השירה הזה בארץ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישות חומות וחר : פתחו שערים ויבא גוי
צדיק שמר אמנים : יצר סמוך תצר שלום ו שלום כי בך
בטוח : בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים :
יקראו תהלים סי' צ"ב וסי' ס"ו וסי' ע"ד וסי' ע"ה וסי' ע"ה וסימן ק"ז ואחכ"א
א שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מגשיקות
פיהו ביטובים דדיך מיין : לריח שמנהך
טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך : משכני

אחרוך נרצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
בך נזכירה דדיך מין מישרים אהבוך : שחורה אני
ונאוה בנות ירושלם כאהרי קדר פריעות שלמה :
אל-הראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי
נחרובי שמני נטרה את-הפרמים כרמי שלי לא נטרתי :
הנידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרכיץ
בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חכריך : אם-
לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי
את-גדיתוך על משכנות הרעים : לספתי ברכבי פרעה
דמיתוך רעתי : נאוו לחיך בתורים צוארך בחרוזים :
תורי זהב נעשה-לך עם נקודת הכסף : עד-שהמלך
במסכו נרדי נתן ריחו : צרור המר דודי לי בין שרי
ירין : אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי : הנך יפה
רעתי הנך יפה עניך יונים : הנך יפה דודי אף נעים
אף-ערשנו רעננה : קרות בתינו ארוים רהיטנו ברותים :
אני חבצלת השרון שושנת העמקים : כשושנה
בין החוחים בן רעתי בין הבנות : כתפוח
בעצי היער בן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי : הביאני אל-בית היין ודגלו עלי
אהבה : סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כיהולת
אהבה אני : שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני :
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
השדה אסתעוררו ואסתעוררו ארז-האהבה עד
שתחפץ : קול דודי הנה-זה בא מדלג על ההרים מקפץ
על הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה-זה
עומד אחר כהלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים :
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך : כי-

הנה

הנה הסתיו עבר הנשם חלף הלך לו : הנצנים נראו
בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו :
התאנה חנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לך
רעתי יפתי ולכי-לך : יונתי בחוגי הפלע בסתר
המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך כי
קולך ערב ומראך נאוה : אחור-לנו שעלים שעלים
קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני
לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היזם ונסו הצללים
סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר :
על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתי : אקומה נא ואסוככה
בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתי : מצאוני השמרים הסככים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד
שהביאתו אל-בית אמי וארחרר הורתי : השבעתי
אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-
תעירו ואסתעוררו ארז-האהבה עד שתחפץ : מי
זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקשרת מר
ולבונה מכל אבקת רוכל : הנה מסתו של שלמה ששים
גברים סביב לה מגברי ישראל : כלם אחי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד בלילות : אפריון
עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מכנות
ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו :
הנך יפה רעתי הנך יפה עניך יונים מבעד לצמתך

שערך

שערך בעדר העוים שגלשו מהר גלעד : שניך
בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם : כחוש השני שפתותיך ומדברך נאווה
כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי
הגבורים : שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים
בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל
הר המור ואל נבעת הלבונה : כלך יפה רעיתי ומום
אין בך : אתי מלכנון כלה אתי מלכנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות
מהררי גמרים : לבבתני אחתי כלה לבבתני באחת
מעיניך באחד ענק מצורניך : מהיפו דדיך אחתי
כלה מהיטבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים :
נפת תטפנה שפתותיך כלה רבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמתך כריח לבנון : גן נעול אחתי כלה גן
נעול מעין התום : שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים
כפרים עם גרדים : נרד וכלכם קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מר ואהללות עם כרדאשי בשמים : מעין גנים
באר מים חיים וגזלים מן לבנון : עורי צפון ובואי תימן
הפחי גני ילכו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו
ה באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי
יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלתי
רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה ולבי ער קול
דודי דופק פתחילי אחתי רעיתי ונתתי תמתי שראש
נמלאטר קוצותי רסיסי לילה : פשטתי את פתתי
איככה אלכשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם
דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו : קמתי אנו
לפתח

לפתח לדודי וידו נטפודמור ואצבעתי מור עבר על
כפות המנעול : פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר
נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו
ולא ענני : מצאני השמרים הסבכים בעיר הכונוי פצעוני
נשאנו את דרדודי מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם
בנות ירושלם אסתמצאו את דודי מהתגידו לו
שחולת אהבה אני : מהדורך מדוד היפה בנשים
מהדורך מדוד שככה השבעתנו : דודי צח וארום
דגול מרכבה : ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים
שחרות בעורב : עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות
בחלב ישבות על מלאות : לחיו בערוגת הבשם מגדלות
מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר : ידיו
גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
ספירים : שוקיו עמודי שש מופדים על אדניפו
מראהו כלכנון בחור בארוזים : חכו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם :
אנה הלך דורך היפה בנשים אנה פנה דורך
ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו לערוגת הבשם
לרעות בגנים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים : יפה את רעיתי כתרצה נאווה
כירושלם אימה בנרגלות : הסכי עיניך מנגדי שהם
הרהיבני שערך בעדר העוים שגלשו מן הגלעד :
שניך בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם : כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך :
ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר :
אחת היא ונתתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליוצרתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים

ויהללה : מיראת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה
 ברה בחמה אימה כנדרגלות :
 אל ננת אגוז ידתי לראות באבי הנחל לראות
 הפרחה הנפן הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי
 שמתני מרכבות עמי נדיב : שובי שובי השולמית
 שובי שובי ונחזה בך מהתחוו בשולמית כמחלת
 המחנים : מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב חמוקי
 ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררך אגן הסהר
 אליחסר המזג בטנה ערמת חטים סוגה בשושנים :
 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה : צוארך כמגדל
 השן עניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפק
 כמגדל הלבנון צופה פני דמשק : ראשך עליך ככרמל
 ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים : מה יפית
 ומה נעמת אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה
 להמר ושדיך לאשכלות : אמרתי אעלה בתמר אחזה
 בסנסנו ויהינא שדיך כאשכלות הנפן וריח אפק
 כתפוחים : וחכך ביין הטוב הולך לדודי למישרים
 דוכב שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה
 דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה לכרמים
 נראה אם פרחה הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם
 אמן את דודי לה : הדוראים נתגוררתי ועל פתחינו כל
 מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך :
 ח מי יתנה באח לי יונק שדי אמי אמצאך בחון
 אשקה גם לא יבנו לי : אנהגה אביאך אל בית
 אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים רמני : שמאל
 תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות
 ירושלים מהתעורו ומהתעוררו את האהבה עד

שתחפיץ

שתחפיץ : מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על הדורה
 תחת התפוח עוררתיה שמה חבלתך אפק שמה חבלה
 ילדתך : שימני כהורם על לבך כחותם על זרועך כי
 עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי
 אש שלהבתיה : מים רבים לא יוכלו לכבות את
 האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את כל הון
 ביתו באהבה בוז יכוז לו : אחות לנו קטנה ושדים
 אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה : אם
 חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואסדרת היא נצור
 עליה לוח ארו : אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי
 בעיניו כמוצאת שלום : כרם היה לשלמה בכעל המון
 נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו ארף כסף :
 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים
 את פריו : הישברת בנגים חברים מקשיבים לקולך
 השמיעני : ברה דודי ומה לך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים : הישבת בנגים וכו'

משנה מסכת פסחים

ערכי פסחים סמוך למנחה • לא יאכל אדם עד
 שתחשיך • ואפילו עני שבישראל לא יאכל
 עד שיסב • ולא יפחתו לו מארבע כוסות של יין •
 ואפילו מן התמחוי • כמזנו לו כוס ראשון בית שמאי
 אומרים מכרך על היום ואחר כך מכרך על היין •
 ובית הלל אומרים מכרך על היין ואחר כך מכרך על
 היום • הביאו לפניו • מטבל בחזרת עד שמגיע
 לפרפרת הפת • הביאו לפניו מצה וחזרת וחרוסת
 ושני תכשירין • אף על פי שאין חרוסת מצוה • רבי

אליעזר

אליעזר בר צדוק אומר מצוה • וכמקדש היו מביאין
לפניו גופו של פסח • י מזוגו לו כוס שני • וכאן הפן
שואל אביו • ואם אין דעת בבן אביו מלמדו • מה
נשתנה הלילה הזה מכל הלילות • שבכל הלילות אנו
אוכלין חמץ ומצה • הלילה הזה כולו מצה • שבכל
הלילות אנו אוכלין שאר ירקות • הלילה הזה מרור •
שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבשל
הלילה הזה כולו צלי • שבכל הלילות אנו מטבילין פעם
אחת • הלילה הזה שתי פעמים • ולפי דעתו של בן אביו
מלמדו • מתחיל בנגות ומסיים בשבח • ודורש מארמ
אוכר אביו • עד שיגמור כל הפרשה כלה • רבן גמליאל
היה אומר כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח
לא יצא ידי חובתו • ואלו הן • פסח • מצה • ומרור •
פסח על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים
מצה על שום שנאכלו אבותינו ממצרים • מרור על
שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים • בכי
דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא
ממצרים • שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים • לפיכך אנתו
חיבין להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לכה
לעלא ולקלס לטי שעשה לאבותינו ולגו את כל הנסו
האלו • הוציאנו מעבדות לחרות • מיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב • ומאפלה לאור גדור • ומשעבו
לנאלה • וגאמר לפניו הללויה • עד היכן הוא אומר
בית שמאי אומרים עד אם הבנים שמחה • ובית הלל
אומרים עד חלמיש למעינו מים • וחזתם בגאולה • ר
טרפון אומר אשר נאלנו ונאל את אבותינו ממצרים

ואינו

ואינו הותם • רבי עקיבא אומר כן יי אלהינו ואלהי
אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים
לקראתנו לשדום • שמחים בבנין עירך • וששים
בעבודתך • ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים וכו'
עד ברוך אתה יי נאל ישראל • י מזוגו לו כוס שלישי
מכרך על מזונו • רביעי נומר עליו את החלל • ואומר
עליו ברכת השיר • בין הכוסות הללו אם רוצה לשתות
ישתה • בין שלישי לרביעי לא ישתה • ה אין מפטירין
אחר הפסח אפיקומן • ישנו מקצתן יאכלו • כלן לא
יאכלו • רבי יוסי אומר נתנמנמו • יאכלו • נרדמו •
לא יאכלו • ה הפסח אחר חצות • מטמא את הידים •
הפגול • והנותר • מטמאין את הידים • ברוך ברכת
הפסח • פטר את של זבח • ברוך את של זבח לא פטר
את של פסח דברי רבי ישמעאל • רבי עקיבא אומר
לא זו פוטרת זו • ולא זו פוטרת זו •

מסכת ביצה

פסח • ביצה שנולדה ביום טוב • בית שמאי אומרים
תאכר • ובית הלל אומרים לא תאכל •
בית שמאי אומרים שאור בכזית • וחמץ בככזית •
ובית הלל אומרים זה וזה בכזית • כ השוחט היה ועוף
ביום טוב • בית שמאי אומרים יחפור בדקר ויכסה •
ובית הלל אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו
עפר מוכן מבעוד יום • ומודים • שאם שחט שיחפור
בדקר ויכסה • שאפר כירה מוכן הוא • כ בית שמאי
אומרים אין מוליכין את הסולם משוכך לשוכך • אבל
מטהו מחלון לחלון • ובית הלל מתירין • בית שמאי

אומרים

אומרים לא ישול אלא אם כן נענע מבעור יום ובית הלל
אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל זה זמן שחורים
ומצא לבנים רכנים ומצא שחורים שנים ומצא שלשה
אסורין שלשה ומצא שנים מותרים בתוך חקן ומצא
לפני הקן אסורים ואם אין שם אלא הם הרי אלו
מותרים בבית שמאי אומרים אין מסלקין את התריסין
ביום טוב ובית הלל מתירין אף להחזיר בית שמאי
אומרים אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר ובית
הלל מתירין בית שמאי אומרים אין נוטלין את העור
לפני הדורסן ולא יגביהנו אלא אם כן יש עמו פזות
בשר ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים אין מוציאין
לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה
לרשות הרבים ובית הלל מתירין בבית שמאי
אומרים אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב
בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום ובית הלל
מתירין אמרו להם בית שמאי גזרה שוה חלה
ומתנות מתנה לכהן ותרומה מתנה לכהן בשם
שאיין מוליכין את התרומה כך אין מוליכין את המתנות
אמרו להם בית הלל לא אם אמרתם בתרומה שאינו
זכאי בהרמתה תאמרו כמתנות שזכאי בהרמתן
בית שמאי אומרים תבלין גדוכין במדוך של עץ
והמלה בפך וכעץ הפרור ובית הלל אומרים תבלין
גדוכין בדרבן במדוך של אבן והמלה במדוך של עץ
הבורר קטנית ביום טוב בית שמאי אומרים בורר
אוכל ואוכל ובית הלל אומרים בורר בורר בחיקו
בקנון ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא כנפה ולא
ככברה רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולח בבית

שמאי

שמאי אומרים אין משלחין ביום טוב אלא מנות ובית
הלל אומרים משלחין בהמה חיה ועוף בין חיין בין
שהוטין משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל
לא תבואה ורבי שמעון מתיר בתבואה משלחין
כלים בין תפורין בין שאינן תפורין ואף על פי שיש
בהן בלאים והן לצורך המועד אבל לא סנדל המסמר
ולא מנעל שאינו תפור רבי יהודה אומר אף לא
מנעל לבן מפני שצריך אומן זה הכלל כל שנאותין
בו ביום טוב משלחין אותו

ביום טוב שהל להיות ערב שבת לא יבשל אדם
בתחלה מיום טוב לשבת אבל מבשל
הוא ליום טוב ואם הותיר הותיר לשבת ועושה
תבשיל מערב יום טוב וסומך עליו לשבת בית
שמאי אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל
אחד ושון ברג וביצה שעליו שהן שני תבשילין
אכלו או שנאבד לא יבשל עליו בתחלה ואם שיר
ממנו כל שהוא סומך עליו לשבת כחל להיות אחר
השבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני
השבת ובית הלל אומרים כלים מלפני השבת ואדם
בשבת ושון שמשיקין את הפים בכלי אבן לטהרן
אבל לא מטבילין ומטבילין מגב לגב ומחבורה
לחבורה בבית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין
סומכין עליהם אבל לא עולות ובית הלל אומרים
מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהם בבית שמאי
אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין
בקנון ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא כנפה ולא
בכברה רבן גמליאל אומר רבן גמליאל מחמיר

כרברי

כדברי בית שמאי • אין טומנין את החמין ביום טוב
לשבת • ואין זוקפין את המנורה ביום טוב • ואין
אופין פתין גריצין אלא רקיקין • אמר רבן גמליאל
סימיהן של בית אבא לא היו אופין פתין גריצין אלא
רקיקין • אמרו לו מה נעשה לבית אביך שהיו מחמירין
על עצמן ומקילין לכל ישראל להיות אופין פתין גריצין
וחורי • ואף הוא אמר שלשה דברים להקל • מכבדים
בין המטות • ומניחין את המונמר ביום טוב • ועושין
גדי מקלס בלילי פסחים • וחכמים אוסרין • ה שלשה
דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר • וחכמים אוסרין •
פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה • ומקרדין את
הבהמה ביום טוב • ושוחקין את הפלפלין ברחים
שלם • רבי יהודה אומר אין מקרדין את הבהמה ביום
טוב מפני שעושה חבורה • אבל מקרצפין • וחכמים
אוסרים אין מקרדין אף לא מקרצפין • ה הרחים של
פלפלין טמאה משום שלשה כלים • משום כלי קבול •
ומשום כלי מתכת ומשום כלי כברה • העגלה שר קטן
טמאה מדרס • ונטלת בשבת ואינה נגררת אלא על גבי
כלים • רבי יהודה אומר כל הכלים אין נגרדין חוץ מ
העגלה מפני שהיא כובשת :

צדים דגים מן הביכרים ביום טוב • ואין נותנין
לפניהם מזונות • אבל צדין היה ועוף מ
הביכרין ונותנין לפניהם מזונות • רבן שמעון בן גמליאל
אומר לא כל הביכרין שוין • זה הכלל כל המחוסר
צידה אסור • ושאינו מחוסר צידה מותר • כ מצודות
חיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב • לא יטול מה
ביום טוב אלא אם כן יודע שנצדו מערב יום טוב
ומעשה

ומעשה בנוי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל • ואמר
מותרין הן • אלא שאין רצוני לקבל הימנו • בהמה
מסכנת לא ישחוט • אלא אם כן יש שהות ביום •
לאכור ממנה כזית צלי • רבי עקיבא אומר אפילו כזית
חי מבית טביחתה • שחטה בשדה • לא יביאנה במוט
ובמוטה • אבל מביא כידו אברים אברים • כבוד
שנפל לבור רבי יהודה אומר • ירד מומחה ויראה •
אם יש בו מום • יערה וישחוט • ואם לאו לא ישחוט •
רבי שמעון אומר • כל שאין מומו נכר מבעוד יום אין
זה מן המוכן • ה בהמה שמתה לא יזונה ממקומה •
ומעשה ושאלו את רבי טרפון עליה ועל החלה שנשמאה
ונכנס לבית המדרש ושאל • ואמרו לו לא יזינס
ממקום • י אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב •
אבל נמנין עליה מערב יום טוב • ושוחטין ומחלקין
ביניהן • רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הפלי
או כנגד הקופיץ • וחכמים אומרים אין משגיחין בכף
מאזנים כל עקר • י אין משחיזין את הספין ביום טוב •
אבל משיאה על גבי חברתה • לא יאמר אדם לטבח
שקול לי בדינר בשר • אבל שוחט ומחלקין ביניהן •
ה אומר אדם לחברו מלא לי כלי זה • אבל לא במדה •
רבי יהודה אומר אם היה כלי של מדה לא ימלאנו •
מעשה כאבא שאול בן בטנית שהיה ממלא מדותיו
מערב יום טוב • ונותנין ללקוחות ביום טוב • אבא
שאול אומר אף במועד עושה כן (מפני ברורי המדות)
וחכמים אומרים אף בחול עושה כן • מפני מצוי המדות •
הולך אדם אצל חנוני הרגיל אצלו • ואומר לו תן לי
ביצים ואגוזים במנין • שכן דרך בעל הבית • להיות

מנה בתוך ביתו : לא יביאם בסל
מקום למקום : אבל מביא הוא על כתפו או
לפניו : וכן המולוך את התבן : לא יפשוט את הקופה
לאחוריו : אבל מביאה הוא בידו : ומתחילין בערמת
התבן : אבל לא בעצים שבמוקצה : אין נוטלין
עצים מן הסכה : אלא מן הסמוך לה : מביאים עצים
מן השדה מן המכונס : ומן הקרפף אמילו מן המפזור
איהו קרפף כל שסמוך לעיר : דברי רבי יהודה :
רבי יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת : ואפילו בתוך
תחום שבת : אין מבקעין עצים לא מן הקורות
ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב : ואין מבקעין לא
בקרדום ולא במגרה ולא במגל אלא בקופיץ : בית
שהוא מלא פירות : סתום ונפתח : נוטל ממקום הפחת
רבי מאיר אומר אף פוחת לכתחלה ונוטל : אין
פוחתין את הנר מפני שהוא עושה כלי : ואין עושין
פחמין (ביום טוב) ואין חותכין את הפתילה לשנים :
רבי יהודה אומר חותכה באור (לשתי נרות) : ה אין
שוכרין את ההרס : ואין חותכין הנר לצלות בו מליח
ואין גורפין תנור וכירים : אבל מכבשין : ואין מקיפין
שתי חביות : לשפות עליהן את הקדרה : ואין סומכין
את הקדרה בבקעת : וכן בדלת : ואין מנהיגין את
הבהמה במקל ביום טוב : ורבי אליעזר בן שמעון
סתיר : רבי אליעזר אומר נוטל אדם קיסם משלפניו
לחצוץ בו שניו : ומנבב מן החצר ומדליק : שכל מה
שבחצר מוכן הוא : וחכמים אומרים מנבב משלפניו
ומדליק : אין מוציאין את האור לא מן העצים ולא

מן האבנים : ולא מן העפר : ולא מן המים : (ולא מן
הרעפים) ואין מלבנין את הרעפים : דלילות עליהן :
ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב
שבת בשביעית : ואומר מכאן אני אוכל למחר : וחכמים
אומרים עד שירשום : ויאמר מכאן ועד כאן :
משולין פירות דרך ארבה ביום טוב : אבל לא
בשבת : ומכסים פירות בכלים מפני
הדרך : וכן כרי יין וכרי שמן ונותנין כלי תחת הדלף
בשבת : כל שחיבין עליו משום שבות משום רשות
משום מצוה : (בשבת) חיבין עליו ביום טוב : ואלו הן
משום שבות : לא עולין באילן : ולא רוכבין על גבי
בהמה : ולא שטין על פני המים : ולא מטפחין : ולא
מספקין : ולא מרקדין : ואלו הן משום רשות : לא
דנין : ולא מקדשין : ולא חולצין : ולא מיבמין : ואלו
הן משום מצוה : לא מקדישין : ולא מעריכין : ולא
מחרמיין : ולא מגביהין תרומה ומעשר : כל אלו ביום
טוב אמרו : קל וחומר בשבת : אין בין יום טוב לשבת
אלא אוכל נפש בלבד : ה בהמה והבלים כרגלי
הבעלים : המוסר בהמתו לבנו או לרועה : הרי אלו
כרגלי הבעלים בלים המיוחדין לאחד מן האחין שבבית
הרי אלו כרגליו : ושאין מיוחדין הרי אלו במקום
שהולכין : השואל כלי מחבירו מערב יום טוב :
כרגלי השואל : ביום טוב כרגלי המשאל : האשה
ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעסתה הרי אלו
כרגלי שתיהן : רבי יהודה פוטר במים : מפני שאין
בהם ממש : ה הנחלת כרגלי הבעלים : ושלחכת בכל
מקום : נחלת של הקדש מועלין בה : ושלחכת לא

נהנין ולא מועלין • (המוציא נחלת לרשות הרבים •
חייב • ושלחבת פטור) בור של יחיד • כרגלי היחיד •
ושל אנשי אותה העיר • כרגלי אנשי אותה העיר •
ושל עולי בבל כרגלי הממלא • מי שהיו פירותיו
בעיר אחרת • ועירבו בני אותה העיר להביא אצלו
מפירותיו • לא יביאו לו • ואם ערב הוא פירותיו כמותו •
מי שזמן אצלו אורחים • לא יוליכו בידם מנות •
אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב וזו טוב • אין
משקין ושוחטין את המדברות אבל משקין ושוחטין
את הביתות • אלו הן ביתות • הלנות בעיר • מדבריות
הלנות באפר •

מסכת סוטה

פרק ה' כ"שם שהמים בודקין אותה • כך המים בודקין
אותו • שנאמר ובאו ובאו • כשם שאסורה
לבעל • כך אסורה לבעול שנאמר נטמאה ונטמאה •
דברי רבי עקיבא • אמר רבי יהושע כך היה דורש
זכריה בן הקצב • רבי אומר שני פעמים האמורים
בפרשה • אם נטמאה נטמאה • אחד לבעל • ואחד
לבעול • בו ביום דרש רבי עקיבא וכל כלי חרש
אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא •
אינו אומר טמא • אלא יטמא • לטמא אחרים • למד
על בכר שני שמטמא את השלישי • אמר רבי יהושע
מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי • שהיית אומר
עתיד דור אחר לטהר בכר שלישי • שאין לו מקרא
מן התורה שהוא טמא • והלא עקיבא תלמידך מביא
לו מקרא מן התורה שהוא טמא שנאמר כל אשר
בתוכו

בתוכו יטמא • בו ביום דרש רבי עקיבא • ומדותם
מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגומר •
ומקרא אחר אומר מקיר העיר וחוצה אלף אמה כמיב
אי אפשר לומר אלף אמה • שכבר נאמר אלפים אמה
ואי אפשר לומר אלפים אמה • שכבר נאמר אלף
אמה • הא כיצד • אלף אמה מגרש ואלפים אמה
תחום שבת • רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי
אומר • אלף אמה מגרש • ואלפים אמה שדות וכרמים •
בו ביום דרש רבי עקיבא אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת לוי ויאמרו לאמר • שאין תלמוד
לומר לאמר • ומה תלמוד לומר לאמר • מלמד שהיו
ישראל עונין (אחריו של משה) • על כל דבר ודבר
בקוראין את ההלל • (אשירה לוי כי גאה גאה) • לכך
נאמר לאמר • רבי נחמיה אומר כקורין את שמע •
ולא כקורין את ההלל • בו ביום דרש רבי יהושע
בן הורקנוס • לא עבד איוב את הקדוש ברוך הוא
אלא מאהבה • שנאמר הן יקטלני לו איחל • ועדיין
הדבר שקול • לו אני מצפה • או איני מצפה • תלמוד
לומר עד הנוע לא אסיר תומתי ממני • מלמד
שמאהבה עשה • אמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך
רבן יוחנן בן זכאי • שהיית דורש כל ימך • שלא עבד
איוב את המקום אלא מיראה • שנאמר איש תם וישר
וא אלהים וסר מדע • והלא יהושע תלמיד תלמידך •
למד שמאהבה עשה •

מסכת תענית

פרק ה' סדר תעניות כיצד • מוציאין את התיבה לרחוקה
של

של עיר ונותנין אפר מקלה על נבי התיבה ובראש
הנשיא ובראש אב בית דין וכר אחר ואחר נוטל
ונותן בראשו הזקן שבתן אומר לפניהם דברי כבושין
אחינו לא נאמר באנשי נינוה וירא אלהים את שקם
ואת תעניתם אלא וירא האלהים את מעשיהם פי
שבו מדרכם הרעה ובקבלה הוא אומר וקרעו לבבכם
ואל בגדיכם עמדו בתפלה מודידין לפני התיבה
זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם בדי שהא לפו
שלם בתפלה ואומר לפניהם ארבע ועשרים ברכות
שמונה עשרה שבכר יום ומוסיף עליהן עוד שש
ואלו הן זכרונות ושופרות אל פי בצרתה לי קראתי
ויענני אשא עיני אל ההרים וגו ממעמקים קראתי
פי תפלה לעני כי יעטף רבי יהודה אומר לא היה
צריך לומר זכרונות ושופרות אלא אומר תחתיין
רעב פי יהיה בארץ דבר פי יהיה וגו אשר היה
דבר פי אל ירמירו על דברי הפצרות ואומר
חותמיהן על הראשונה הוא אומר מי שענה את
אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול
צעקתכם היום הזה ברוך אתה פי גואל ישראל על
השניה הוא אומר מי שענה את אבותינו על ים
סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
הזה ברוך אתה פי זוכר הנשפחות על השלישית
הוא אומר מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה
פי שומע תרועה על הרביעית הוא אומר מי שענה
את שמואל במצפה הוא יענה אתכם וישמע בקול
צעקתכם היום הזה ברוך אתה פי שומע צעקה על
החמישית

החמישית הוא אומר מי שענה את אליהו בהר
הכרמל הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
היום הזה ברוך אתה פי שומע תפלה על השישית
הוא אומר מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה
פי העונה בעת צרה על השביעית הוא אומר מי שענה
את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אתכם
וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה פי המרחם
על הארץ מעשה בימי רבי חלפתא ורבי חנניה
בן תרדיון שעבר אחד לפני התיבה וגמר את
הברכה כלה ולא ענו אחריו אמן תקעו הכהנים
תקעו מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה
הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה
הריעו בני אהרן הריעו מי שענה את אבותינו על ים
סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
הזה וכשבא הדבר אצל חכמים אמרו לא היו
נוהגין בן אלא בשער מורח (ובהר הבית) פי שלש
תעניות הראשונות אנשי משמר מתענין ולא משלימין
ואנשי בית אב לא היו מתענין כלל שלש שניות
אנשי משמר מתענין ומשלימין ואנשי בית אב
מתענין ולא משלימין שבע אחרונות אלו ואלו מתענין
ומשלימין דברי רבי יהושע וחכמים אומרים שלש
תעניות הראשונות אלו ואלו לא היו מתענין כלל
שלש שניות אנשי משמר מתענין ולא משלימין
ואנשי בית אב לא היו מתענין כלל שבע אחרונות
אנשי משמר מתענין ומשלימין ואנשי בית אב מתענין
ולא משלימין אנשי משמר מותרים לשתות יין

בלילות • אבל לא בימים • ואנשי בית אב לא ביום
 ולא בלילה • אנשי משמר ואנשי מעמד אסורים
 מלספור ומלכבס • ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת :
 כל הכתוב במגילת תענית דלא למספר • לפניו
 אסור לאחריו מותר • רבי יוסי אומר לפניו ולאחריו
 אסור • דלא להתענא בהון לפניו ולאחריו מותר • רבי
 יוסי אומר לפניו אסור • לאחריו מותר : • אין גזרין
 תענית על הצבור בתחלה בחמישי • שלא להפקיע
 השערים • אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי
 ושני • ושלש שניות חמישי שני וחמישי • רבי יוסי
 אומר בשם שאין הראשונות בחמישי • כך לא שניות
 ולא אחרונות : • אין גזרין תענית על הצבור בראשי
 חדשים בחנכה ובפורים • ואם התחילו אין מפסיקין
 דברי רבן גמליאל • אמר רבי מאיר אף על פי שאמר
 רבן גמליאל אין מפסיקין • מודה היה שאין משלימין
 וכן תשעה באב שחל להיות בערב שבת :

ואחר כך ילמוד פרק ד' ספרא דלמיעותא הנדפס בתיקון סבועות וזוהר פרשת
 בשלח ענין ויחית מצרים כדילוג הכל לפי הסעף •

תפלה לאחר הלימוד

ואחר כך יעמדו לפני קונם נוסח תפלה זו
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שעה
 זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך
 ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שיהיה עולה לפניך
 קריאתנו ולמודנו בלידה הזה כאלו השגנו כל הסודות
 הנפלאים והנוראים אשר הם התומים בו ותזכך נפשנו
 רוחנו ונשמתנו שיהיו ראויים לעורר מיין תתאין לזווגא
 למטרוניתא

למטרוניתא במלכא קדישא והמה יעוררו מיין נוקבין
 דוונא דאבא ואימא ואבא ואימא ירוק ברכה עד ברי
 די קוציה ונוקביה ומישם יושפע לנו בני מלכים על נפשנו
 רוחנו ונשמתנו לעבוד את יי ולאהבה וליראה אותו
 יראת הרוממות תמיד כל הימים • וכשם שעמד
 לאבותינו על ים סוף זכות התורה הקדושה כדבר
 שנאמר והמים להם חומה מימינם ומשמאלם כן יעמוד
 היום זכות תורתך לנו בני בריתך להגן בעדנו ולפרוס
 עלינו סכת שלומך ולתקננו בעצה טובה מלפניך
 ולהסיר השטן מלפנינו ומאחרינו וכצל כנפיק תסתירנו •
 וככה סגולת קריאת ולימוד השירה אשר נשיר עתה
 לפניך שהיא קדש קדשים ובזכות השמות המצורפים
 והרמוזים והסודות הקדושים והטהורים היוצאים ממנה •
 ישכון אור גדול בשכינת עוזנו ותשית לראשה עטרת
 פז בכתר מלכות משיחה ומזיו שפעך לבנים תביא
 שפע ישועה ורחמים ונוכה ונחיה לראות לישע עמך
 לישע את משיחה מלך ביפיו תחוינה עינינו ואז נשיר
 את השירה הזאת בקול ששון ובקול שמחה וכשם
 ששלחת לעמך בית ישראל על ים סוף בעד חטאתם
 בסגולת השירה הזאת כן אבינו אב הרחמן רחם
 עלינו וכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו
 בכל סגולת השירה אשר נשיר עתה לפניך ונסה
 עלינו אור עתיקא קדישא קרווע רוע גזר דינונו כמו
 שקבעת רוע גזר דין אבותינו על ים סוף וקרע כל
 המסכים והמקטרגים אשר הם מכדילים בינינו לבניך
 חתום פי שטן ואל ישטון עלינו • יהיו כמזן לפני רוח
 ומלאך יי דוחה למען יתלצון ירדיך הושיעה ימינה

ועני

וענני עשה למען שמך עשה למען מינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו רצונ אמרי פי והגיון לבי לפניך י צורי וגאלי :

פרשת בשלה

ויהי בשלה פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא פי אמר אלהים פנינחם העם בראתם מלחמה ושבנו מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך המדבר יסוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמרפקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם : ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר : ויהיה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו עליהם : ואמר פרעה לבני ישראל נככים הם בארץ סגר עליהם המדבר וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואפכדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשרכון : ויגדל מלך מצרים כי ברח העם והפך לבכ פרעה ועבדו אלהים ויאמרו מה זאת עשינו כי שדחנו את ישראל מעבדנו : ויאמר ארזרכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושש מאות על

ל על כלו : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : וירדפו מצרים אחריהם וישינו אותם חנים עליהם כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן : ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אליהוה : ויאמר אל משה המבלי איך נכרים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אלהים אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון :

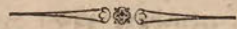
פ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרם את מטף ונסה את ירך עליהם ובקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחוק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואפכדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ועמד מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל והיה הענן החשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויש משה את ידו עליהם ויזך יהוה את ברוח קדים ענה כל הלילה וישם אתיהם

לחרכה ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים
 ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : וירדפו
 מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל
 תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה
 מצרים בעמוד אש וענן ויהם ארת מחנה מצרים :
 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים
 אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : פ
 ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על הים וישבו
 המים על מצרים עררכבו ועל פרשיו : ויט משה
 את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים
 נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים :
 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל
 פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחר :
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה
 מימינם ומשמאלם : ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל
 מיד מצרים וירא ישראל את הויה הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
 עבדו : פ
 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
 ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס
 ורכבו רמה בים : עזי וזמרת יה ויהייל
 לישועה זה אלי ואנוהו אלה
 אבי וארממנהו : יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומכה
 שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו במצולו
 כמו אבן : מינה יהוה נאדר בכת ימינו
 יהוה

יהוה תרעץ אויב : וברכב גאונה תהדרם
 קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקש : וברוח
 אפיה גערמו מים נצבו כמו נד
 גולים קפאו תהמת בלבים : אמר
 אויב ארדף אשני אחלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו די : גשפת
 ברוחך פסמו ים צללו בעופרת במים
 אדירים : מי כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ נחית
 כחסדך עסיו גאלת נחלת בענה ארנוה
 קדשך : שמעו עמים רגזון חיל
 אחו ישבי פלשת : אז נכהלו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
 כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגלל זרועה ידמו כאבן עד
 יעבר עמך יהוה עדי עבר עסיו
 קניית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
 יריד : יהוה ימלה לעלם ועד : כי
 כא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם
 אתמי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : פ
 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התוף בידה
 ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמהלות : ותען
 להם מרים שירו ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה
 בים : ויסע משה את ישראל מים סוף
 ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא
 מצאו

מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשותת מים ממרה
כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : וילנו העם על-
משה לאמר מה נשתה : ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה
עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק
ומשפט ושם נסוהו : ויאמר אם שמוע תשמע לקול
יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו
ושמרת כל חקיו כל המהלך אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני יהוה רפאך :

פזמון לשבועי של פסח

סימן יהודה הלוי

יום ליבשה • נהפכו מצולים • שירה חדשה • שבחו
גאולים : יום
יום בצר נכבדת • ואלי נחמדת • ולך עוז יסדת • מפי
עוללים : יום
הטבעת בתרמית • רגלי בת נעמית • ופעמי שולמית
יפו בנעלים : יום
וכל רואי ישורון • בעת הודך ישורון • אין באל ישורון
ואויבינו פלילים : יום
רגלי בן תרים • על הנשארים • ותלקט פזורים • כמלקט
שבילים : יום
הבאים עמך • בכרית חותמך • ומבטן לשמך • המה
נמולים : יום
הראו אותהם • לכל רואה אותם • ועל כנפי כסותם
עשו גדילים : יום

למי

טל

למי זאת נרשמת • הכר נא דבר אמת • למי החותמת •
ולמי הפתילים : יום
ושוב שנית לקדשה • ואל תוסיף לגרשה • והעלה אור
שמושה • ונסו הצלדים : יום
ידידים רוממוך • בשירה קדמוך • ואמרו מי כמכה •
" באלם : יום
ידי עמי אסמוכה • אשריהם אתמוכה • באמרם מי
כמוכה • " באלם : יום

סימן ישראל

ירום ונשא נבה מאד • וישביל עבדי • הוא עבדי צמח • פרות
יצמח • יקבוץ צאן ירי • ונחה עליו רוח חכמה • והור כבירי •
אחיש את שילה • למען לא יבושו קוי • רגלי יקומם • רגלי
ירומם • בעבור ישמח כל לבב דוי : אחיש
שערי פרות מדר ופתח מבלי סוגר • יפרה את רויים • לו מקיים
באו על מסגר • חרב נוקמת נקם ברית • היה חוגר : אחיש
רוח שפתיו ימית רשע וצר ישסף • והיה צדק אזור מתניו מצפין
חושף • מארבע פאות • צאן נחלות • אליו יאסף : אחיש
אל שדי הוא עומד לנטע מים • נויים ירושו • גם מנוחתו
תהיה כבוד • וכפרים רשו • המתהללים כאלילים • אזי
יבושו : אחיש

תם ונשלם סדר ליל שבועי של פסח

סדר ליל שבועות

הרא מרגינתא שבחא דמול"א תליא . השתבחת באחמחא
באפרקסתא דעניא . אנא זעירא דרגינא נפשיה ובמילי שפירי

חדי"א

אחר

תורה נביאים וכתובים תלמוד בספר הזוהר באדרה דנשא דוקא
וגם כי סתומים וחתומים הדברים אל נא תמנע מקריאתה כי
ברית כרותה לספתים הנוטפות מר באימה ורעותא דלכא בהני ככשי דרחמנא
שאינו חוזרות ריקס מעורר את האהבה עד שתחפץ בלגלוג ונמנוס א"ש הונה
וסונה כהאנתה ק"ו משל תינוק חסר לב טהור וכפס חפלה . וכהא כולא
עלמה מורו דעקימת שפתים הויה מעשה רב וכחשב לגבר לפועל שלם כי
גדולה מל"ה כד"כר שהוא מוסוף הכל זך וטהור לעשות פרי תנוכה בשמים
החדשים . ומה גם כי עלומו של יום גורם כגורם מעלות המדות . לכן
המשכיל בעת ההיא ית"ם וישלם בפנימיות המסתרים להיות יחיד מומחה
באור היחידות בעלות זע"ר שם להתקושט בקובו של יו"ד ולבושה כחלל חוור
כי היום ה' נראה לעמו כסיני כדמות זקן הנאה לישיבה . ואף כי סוכ"ני כתי
חומר פשט סוד הזוהר אין בידם ליכנס לטרקלין בית המלך פנימה ומה גם
אשר לא יוכה רק לפרשת הדברים והבנת המלות וכ"ש המסתפק בקול הברה
כלושו ששמע אשורית . ינא שכרו אמו כי כמה פנים לפנים הנוראים
והתורה מעידה עליו הקול קול יעקב כי בכפלים לתושיה בא הרמ"ו מרומי
כמשוט אחר מעוט לרצות את הפטפוט ולהודיע כי תוך האהבה רנוף
זוף פלוף רק בקול כקול עוף טהור לאור באור החיים וגם לחכמים נמלא
עין זה יולא מידי פשוטו של מאמר רבינו יונה בירושלמי סוף מסכת ברכות
כל פטפטיה ביטין ופטפטיין דאורייתא טבין :

יתר

על פן זכור ושומר כי באשמורת קודם עלות השחר כשמחירים
הרקיע אז תמהר ללכת לטבילה לקבל תוספת קדושה מבחינת
הכתר ועליו נאמר וורקתי עליכם מים טהורים ועיר אנפין לכתרו שהוא שער החמשת
מימי אותו החסד המתעלה מתפארת ועיר אנפין לכתרו שהוא שער החמשת
לשער בינה . והו חמלית דברי הרמ"ו זלה"ה . והנה בכוונת השמות הכריז
אל הטובל במלא כתוב שיכוין בשני שמות י"ה כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י
מע"ב ס"ג ועולים ע' ויגרף להם מלואי ע"ב ס"ג שהם מ"ו לז' ועם הע' ה'
קנ"ג וכהסר מהם כללות שני השמות ישאר קנ"א שהוא סוד המק"וה
טובלת המלכות עתה ונטהרה . ועוד כתוב שיכוין בכ"תר הכפס משם
במלואיו המתרבים זה כזה יו"ד פעמים ה"י ש' יו"ד פעמים ה"ה ר' יו"
פעמים ה"א ק"ד . סך הכל כתי"ר . ואנכי העטיר קבלתי מהחסידי הנאמן והוה
כמוה"ר בנימו הלוי נר"ו שקבל פה אל פה מהרב הגדול כמוה"ר חייא רוב
זלה"ה שקבל מהאר"י זלה"ה לכיוון בשם י"ה כאופן זה יו"ד פעמים יו"ד
ה"י פעמים ה"י רכ"ה . סך הכל כתי"רה . ורולה לומר כתי"ר ה' כלומר

סל

סדר ליל שבועות

של המלכות שהיא ה' אחרונה ששם . ואמנם כי היכו ללא להיו כל האיו
כמילתא בלא טעמא אמרתי לפרשו בדרך קלרה וכשרה ומוטחא אני בחסד עליון
שהבקי בעמקי תוכיות החכמה ודגמיר וסביר תגל נעשו וישמח לבי גם אני :
אמ"ו ידיע להיו דכחנא דעזרתא סליק זעיר אנפין למולא עלאה דאקרי
כז"ר חסד משום דנטיר . ההוא חסד דרעותא עלאה דאקרי רזין

ואהיו יסודא דעתיק דביו עיקרא דרוז דאורייתא ותו איתא באדרה דנשא דף
ק"מ כ' ותנא הוד עלאה נפיק ואתעטר ונגיד לאתאחדא בשולעו ואתקרי הוד
זקן וכו' והאי הוד אהיו דעתיק כדאיתא בשער ח"א פ"ה ואשתכח דעיקרא
דדיקנא אתנהירת מיסוד והוד וסימן י"ה דעל רוז דדיקנא כתיב מן המלך
קדתי י"ה וגו' ולחמימין אתמסר דתיקונא קדמאה דאיהו אל איהו י"ה כדמזכח
בליקוטים בפסוק וסכסכתי מזרים . וזה ידיע דמהאי תקונא נפקו תלת
עלמין דאיהו ברזא דאל שד"י אל הו"ה אל אדנ"י ותלת זמנין אל איהו חפ"ה
והל"ף למ"ד בנימטריא הק"ף ולהאי חפה אתערת למיעל כלה קדישתא כדאתמר
רש"י כדנכתביה לקמן וכללא אית לנא דכד שארי זעיר אנפין למסלק להנהו
תקוי לא אעיל תמן אלף חב"ד דיהוה ובתר הכי סלקין אוף חסד גבורה תפארת
דיהוה וכהיר לנוקבא דאחידא בכלח הוד יסוד דיהוה כדאיתא בספר הכוונות .
וזה ידיע דחב"ד אינון י"ה ואוף תקונא קדמאה איהו י"ה וזה איהו רוז דתרי
זמנין י"ה דכוונת הטבילה משום דאינון ל"ב סטרין ואיהו ברזא דחסד וגבורה
דיהוה ע"כ ס"ג . אבל לנוקבא לא אית לה אלף נהירו דכלח הוד יסוד דאיהו
מ"ו ול"ו כדאיתא ברזא דללותא כאלהי אברהם וכו' ומשום דרשא ועיקרא
דנהירו דתרי זמנין י"ה אשתאר לעילה ועיקריה לז"א הילכך תפוק כלל
דתרין שמהן ומאי דהוה קנ"ג אתעביד קנ"א והיינו מקו"ה דאיהו מקוה דנפיק
מן ימא עלאה חכמתא שתימאה דאף איהו י"ה ומתמן כביעו דאיהו י"ג נהרי
ומולא עלאה נטיף מיפין דחסד דעלייהו כתיב וורקתי עליכם מים טהורים
דסלקן לחושבן ש"ס והיינו חמש זמנין חס"ד דחמש חסדין אינון ודיקנא ליטנא
דורקתי משום דהנהו מייא נגדין מתמן לכתרא דז"א דאיהו רוז תנינא דטבילה
דתרי י"ה דבטטי דא ברא ואתעביד כתי"ר כדכתיבנא לעיל . ומכתרא דא
לכתרא דמלכות דאיהו רוז תליתאה דסס י"ה דסליק כתי"ה :

והשתא

תדבק למנדע סתרא דפסוקי דאורייתא דאנן קריין בהאי
ליליא דהא תלתא פסוקי קדמאי אינון רוז דתלת ספירן
קדמאי דזעיר אנפין דסלקי לדיקנא ותלת פסוקי בתראי רמיון לנה"י דזעיר
אנפין דנהרין למלכות . ומשום דתלת מעיזאי דזעיר אנפין אינון בין דא לרא
הילכך זמנין דקרי יתיר מתלת פסוקי בין ברישא דפרשתא בין בסופא וכד
אינון ברישא אינון מתחברין לתלת קדמאי לקבלא מנייהו וכד אינון בסופא
נגדין ומשכין לתלת בתראי . ואוף הכי יתגלי לך רוז דכ"ד שמהן דאנן מכוונין
דהאי סודרא דאיתא בספרי דבי רב האר"י זלה"ה דאינון כ"ד תכשיטו כלה
ברזא דכ"ד צירופין דאד"נות ואשכחנא דכפירושא דמקורא דתלת שמהן דברשיא
השמינא כפרשת נשא קמ"ו ב' אולוף לן מר זלה"ה די"ב צירופין קדמאין
דאד"נות אינון נהרין מעתיקא לנוקבא וי"ב בתראין נהרין מזעיר אנפין לנופא
דדיקנא ודאינון רוז דכ"ד תכשיטין . ואוף איתא כעץ חיים אהא דפרשת כלק
קפ"ה

קפ"ה ב' אם עונות תשמור יה אדנו וכו' דמא דא דלדני איסי ב"ג תקוני
 דיקנא ברזא ד"ב אתון י והוי דכיר מאי דכתיבנא לעיל דהוד עלאה דעתיק
 התנלי בדקנא וק"ל דנקודא דכללא דכתרא איסי קמך ונקודא דהוד איסי קבון
 ומסוס הכי אינקודו הני כ"ד שמחן בהני תרי נקודי מסוס דאינון נהירו מהוד
 עלאה דנהיר בכתרא עלאה ונניד לכתרין ד"ון ואינון ממש נקודין דחפה ודא
 איסו דקאחר הרשב"י ע"ה ברזא דליליא דא כפ' בראשית ח' ה' דזומנא דא דכלה
 אתשרת למיטע לחסה ביומא דמחר אתתקנת ואתנהירת בקייטוסהא כהני
 חכרייא דמחרן עמה כל ההוא ליליא וכו' ומסוס דסתם כ"ה אינון סיומא דנופא
 הלכך הני תכסטיין אתרמיזו בפסוקא דתרא דכל ספרא דאורייתא או דנבייא
 וכתיבי ומסוס דשיקרוהו מהוד דאיסו דנלא תניינא הלכך אינון כתיבי
 הננינא דכל פסוק ומסוס דהאי נהירו אתמשך מהוד דעתיק דאינון כתיבי
 דכולא לכתרא דמלכותא דאיסי כהוד ועיר הנפין דאיסו סופא דדרגין וסיינו
 מא"ן לנ"י הלכך אינון בראשו תיבות וסופי תיבות דכל תיבה י וסתתא
 הסתכל ברזא דרות כהאי יומא דרו"ת איסי מלויא דלדנות ובעו איסו עמודא
 תניינא בני מקדשא לקבל הוד וסליק לחשבן דלנ"י עס ו"ב אתון ואוף איסו
 ברזא דלדיק דהאי דיקנא תרווייהו איתבסו ביה כדכתיבנא ומנייהו נפיק משימא
 דרויה ביסוד ואמרי בהדרא דכ"ק ע"ב דזומניא יתער רוחא רביעאה דכלל
 כל שאר רוחין ורזא דמלתא דבכין ינסיך הוד עלאה דעתיה כהוד דאריך הנפין
 כרהייתא בספר הדרוסיס ומאי דכתיבנא לעיל משמיה דהרח"ו משער החמשים
 היינו הך דאתרא מסוס דיסודא דע"י עיקריה בדעת עלאה דה"א פירות
 במצחיה ומתמן אנהיר בתקוני דיקנא ואתפסט מלנאו בה"א ואתתייס באתרא
 דסיומא דדיקנא דסיינו על טבורא דלכא והיינו לתתא בתפארת דידיה והאי
 דלתתא איסו אתעביד הסתא כתרא דועיר הנפין ומאן דמיימן וחכים ידע דהאי
 יסודא דעתיק יומין דלמינא איסו ממס כההוא יסודא דלמיימן בתפארת דועיר
 הנפין מסוס דעל דלכא כתיב מכריח מן הקלה אל הקלה וה"ב בע"י אית הני
 תרי יסודי ואם כן אסתכח דהאי יסודא דקיימנן ביה איסו ממס רזא דמקו
 דאתעביד לקבלא ודא איסו רזא עלאה ומאן דזכה לסתרא טמירא דכתב
 מוסר"ם די לונאנו ו"ל בפסוק ושער ראשה כעמר נקא דכתיב ראשה וקרינ
 ראשה ינדע דא אבל כל הני מלין דכתיבנא לא אתמסרו אלא למאן
 דמיימנותא ייה רעוא מן קדם רעוא דרעיון דנזכי למנדע ולמנדק סתא
 דמתרין באורח קשט ולא נסטי משבילין דאורייתא קדישתא אתן :

סדר ליל שבועות
 י"א
 י"ב
 י"ג
 י"ד
 י"ה
 י"ו
 י"ז
 י"ח
 י"ט
 כ'

אמר הלעיר חיד"א ס"ט הנה נא סולתו הס"ר דבר קלת כוונות
 פטוטות שקבלתי וסדר הקריאה כפי ספר הכוונות סודר הרב
 מהר"ש ויטאל ז"ל וסדר כתובים כפי מה שנהגו במדרש רב"ה דמארי רזין
 בתוככי ירושלם ע"ס ת"ו ע"פ ס"ס והפוסקים אך בניאוס קורין כסדרן
 והכוונות הן הן האותיות אשר תכאנה בסוף כל ספר מכ"ר ספרי הקטש :

בראשית

עד סוף ויכלו : סוף בראשית יכוין **יוד אדני** (יכוין
 מתקונא קרמא דאריך מי אל כסוף
 דנולגלתא דנוקבא :

שמות

בשלה תחולת הפרשה נ' פסוקים לבד ובסופה נ' יתרו
 בחדש השלישי וכו' משפטים ואל משה אמר וכו' : סוף
 שמות יכוין **הי אדני** (יכוין מתקונא הננינא דאריך
 נגשה עין לשלא דברולהא מוחא דנוקבא :

ויקרא

אמור פ' וספרתם לא נזכרה בספר הכוונות : סוף ויקרא
 יכוין **ויו אנדי** (יכוין מתקונא תליתאה דאריך ועובר
 על פשע לקרומא דאוריא דנוקבא :

במדבר

פינחס פ' וביום הכבדים כ"ב מהר"ש ויטאל : סוף במדבר
 יכוין **הי אניר** (יכוין מתקונא ד' דאריך אנפין לשארית
 נחלתו לעמר נקי דנוקבא) :

דברים

ואתחנן מפסוק ויקרא משה עד וכשעריך ראה שבעה
 שבועות וכו' : סוף דברים יכוין **יוד אידנ** (ויכוין מתקונא
 ה' דאריך אנפין לא החויק לעד אפו לאודנא
 ימינא דנוקבא) :

יהושע

בסוף יכוין **הי אינד** (יכוין מתקונא ו' דא"א כי חפין
 חסר הווא לאודנא שמאלא דנוקבא) :

שופטים

בסוף יכוין **ויו דאני** (יכוין מתקונא ז' דא"א ישוב
 ירחמנו למצנחא דנוקבא) :

שמואל

תחילת שמואל א' וסוף שמואל ב' ובסוף יכוין **הי
 דאינ** (יכוין מתקונא ח' דא"א יכבש עונותינו
 לעינא ימינא דנוקבא) :

מלכים

תחילת ז' וסוף ב' ובסוף יכוין **יוד רנאי** (יכוין
 מתקונא ט' דא"א ותשליך במצולות
 מטאתם לעינא שמאלא דנוקבא) :

ישעיה

בסוף **הי דניא** (יכוין מתקונא יו"ד דא"א תתן אמת
 ליעקב לנוקבא ימינא דחושטא דנוקבא) :

ירמיה

בסוף יכוין **ויו דיאנ** (יכוין מתקונא חד סר דא"א חסר
 לאברהם לנוקבא שמאלא דחושטא דנוקבא) :

יקרא מלך הפטרה בסוף יכוין הי דינא (יכוין מתקונא דר"א אשר נשבעת לפומא דנוק):

יקרא תחילת הושע ויקרא וי' בהיכל קדשו וכו' וסוף מלאכי בסוף יכוין א נאדי (יכוין מתקונא קדמא דר"א אל לפרקא קדמא דררועא דנוק):

כולו בסוף יכוין ה נאיה (יכוין מתקונא תניינא דר"א דהוים לפרקא קדמא דררועא שמאלא דנוקא):

יקרא תחילתו והללויה הללו אל בקדשו ובסוף יכוין י נדאי (יכוין מתקונא תליתא דר"א והנון כפרקא תניינא דרועא ומינא דנוקא):

בסוף יכוין ה נדיא (יכוין מתקונא רביעא דר"א ארך לפרקא תניינא דרועא שמאלא דנוקא):

תחילתו ופסוק אשת חיל כולה ובסוף יכוין א ניאד (יכוין מתקונא חמישא דר"א אפים לפרקא תליתא דרועא דימינא דנוקא):

בסוף יכוין הי נידא (יכוין מתקונא שותא דר"א ורכ הסד לפרקא תליתא דררועא שמאלא דנוקא):

בסוף יכוין י זאדנ (יכוין מתקונא שביעא דר"א ואמת לפרקא קדמא דירכא דימינא דנוקא):

יקראנו בלחש בסוף יכוין ה יאנד (יכוין מתקונא תמינא דר"א נוצר הסד לפרקא קדמא דירכא שמאלא דנוקא):

בסוף יכוין א ידאנ (יכוין מתקונא תשיעא דר"א לארפיים לפרקא רניינא דירכא דימינא דנוקא):

בסוף יכוין ה ידנא (יכוין מתקונא עשרא דר"א גושא עין לפרקא תניינא דירכא שמאלא דנוקא):

תחילת עורא וסוף נחמיה בסוף יכוין י נאד (יכוין מתקונא תר סה דר"א ופשע לפרקא תליתא דירכא דימינא דנוקא):

תחילת א וסוף ב' בסוף יכוין ה ינדא (יכוין מתקונא תריסר דר"א וחטא לפרקא דירכא דשמאלא דנוקא):

יחזקאל

הושע

רות

תהלים

איוב

משלי

קהלת

שיר השירים איכה

דניאל

אכתר

עזרא

דברי הימים

שפר התקונים

תקון ליל שבועות

הפלה ליל שבועות לאומרה קורס הלימוד

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו והבדלתנו מן הטומאה טומאת מצרים

מחמשים שערי טומאה והכנסתנו לחמשים שערי קדושה ביום הזה ותתן לנו יי אלהינו התורה הקדושה

וחקיך הישרים בהר סיני ביום הקדוש הזה ותצוננו יי אלהינו להגות באמרי תורתך יומם ולילה כי הם חיינו

ואורך ימינו לחבר הרעים והרודים לחד ארבע אותיות של שמך הגדול וכל העולמות על ידי עסק תורתנו

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא בנו ספוק וכן להמשיך כתר לרישא דועיר ולעשות

ארבעה ועשרים קשוטין לשכינה על ידי עשרים וארבע ספריה שהם כנגד עשרים וארבע צירופי שמך הגדול

בזכות תיבות ובזכות האותיות ובזכות שמות היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות ואמצעי

תיבות בכללן ובפרטן שתתן בנו רוח קדשך כדי שנשמור ונקיים את כל דברי תורתך ונהיה מהעובדים

באהבה בארץ החיים אמן ונזכה להיות משושבני דמטרוניתא והתמנו למחר בספר הזכרון לטובה

ומשפע שתשפיע בשכינתך מחר משם תשפיע לנו בנפש רוח ונשמה לטהרנו מעונינו ולהכנס בהיכלא

דמלכא ליעול ודא ליפוק ויקוים בנו מקרא שכתוב וירקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם

ומכל גלוליכם אטהר אתכם :

ואחר כך יאמר תפלה זו מתוקנת ער"ה

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו
 ורחימו ורחילו להרא שם י"ה ביהודא
 שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להגות בתורה
 בלילה הזה לקשר את נפשנו ולהדביקה אל שרשה
 להשלים איקן העליון ולתקנו ולחבר הדודים יחדו יהיו
 תמים ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 ישוכות כל הפסוקים שנקרא והתיבות והאותיות
 והנקודות והטעמים ושמות הקדש הכתובים בהם
 ושמות הקדש היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות
 והלופי תיבות והסודות הקדושים והנוראים היוצאים
 מכל קריאתנו שנקרא בלילה הזה שתהא שעה זו שעת
 החמים ורצון להיות למודנו נחת רוח לפני כסא כבודך
 ויהא עולה לפניך כאלו השגנו כל הסודות הנוראות
 אשר הם החומים בהם ובכח קריאת ולימוד ארבעה
 ועשרים ספרי המכוונים לארבעה ועשרים צירופי
 שמך הגדול יתפאר המלך בתפארת מפואר ובעטרת
 גאות וכתיר נורא ובמושב זקנים יהללוהו והוא
 יהן מעדני מלך אשת חיר בקומת הכותרת המושגב
 אשר על ראשו ועליה יציין נורו כחתן יכהן פאר
 וכמלה תעדה בליה והיו למאורות ארבעה ועשרים
 ספריה לקשט ולהעדות את המלכה בארבעה ועשרים
 עדי עדיים ויתאו המלך יופיה ובין כתפיו שכן שמאלו
 תחת לראשה וימינו תחבקנה האחת אהובה ומשם
 יושפע לנו בני מלכים בני רחל אמנו שפע ישועה ורחמים
 לכפר בעדינו ולטהרנו מגלולי זוהמת הנחש ולהוציא
 כל ניצוצי תורתנו ומעשינו הטובים אשר נדרו הלכו

בעון

בעון פשעינו אל גבול הרשעה חיל בלע ויקיאנו מבטנו
 יורישנו אל בכת למודנו בלילה הזה ונזכה להיות
 משושביני דמטרונותא ומבני היכרהא ויעלה ויבא
 יגיע יראה וירצה זכרוננו לטובה לפניך לחתמנו בספר
 זכרון הרחמים ומזיו שפעך אשר תשפיע בשכינת
 עורך תשפיע לנפשנו רוחנו ונשמתנו ולטהר פגמנו
 בכבוד תורהך התמימה ותוציא לאור משפטנו בקומה
 למשפט על פירות האיקן הקדוש ובכח סגורת
 למודינו הלילה הזה נזכה ונחיה ונירש נחלת עבדי
 וצדקתם ולא ימוש ספר התורה הזה מפנינו ומפי
 זרענו ומפי זרע זרענו בדבר שנאמר ואני בריתי
 וכו' לא ימוש מפיה וכו' ואשר קמט שינה מעינינו
 נהר יוצק יסודנו בדבר שנאמר אשר קמטו ולא עת
 נהר יוצק יסודם אני בצדק אחזה פניך אישבעה בהקיץ
 תמונתך ופרוס עלינו ספת שלומך מראשית השנה
 ועד אחרית השנה ובצל כנפיק נחמה ונתלונן להציל
 ממות נפשנו ולהיותנו חיים של שלום ורחמים דשנים
 ורעננים ולא יכרת כל בשר עוד :

מי שאין לו ידיעה בנסתרות ידל זה

ואנו קורים בתורה ומכוונים שהיא תפארת דועיר
 הנקרא תורה שבו שלשה כלים דשלוש בחינות כלי
 חיצון נפש שבו שם יהוה ובחינה אמצעית רוח שבו
 הויה כריבוע ייה יהו יהוה ובחינה פנימית נשמה
 יוד הא ואו הא ואורות פנימיים דנפש רוח
 נשמה חיה יהוה (כניקוד חולם) ואנו קורים בנביאים
 מכוונים שהם כנגד נצח והוד דועיר אנפין אשר בהם

שלשה

שלשה כלים כלי חיצון נצח והוד דו"א נפש צבאות
 כלי אמצעי רוח שם צי צב צבאו צבאות
 כלי פנימי דנשמה דנצח יהוה כלי פנימי דנשמה
 דהוד אדני ובחינת אורות פנימיים דנפש רוח ונשמה
 חיה דנצח יהוה דהוד יהוה ואנו קורים בכתובים
 ומכוונים שהם כנגד יסוד מלכות כלי חיצון יסוד
 דזעיר אנפין נפש שיין דלת יוד כלי אמצעי רוח
 שיין שיין דלת שיין דלת יוד כלי פנימי דנשמה
 יאהרונהי כלי חיצון נוקבא דזעיר אנפין א אד
 אדנ אדני אורות פנימיים דנפש רוח ונשמה היה
 יוהוואהו דיסוד יהוה דמלכות נוקבא דו"א

וכן תטהר ותזכך נפשנו רוחנו ונשמרתנו ותזכנו
 להיות ראויים לעורר מ"ן תתאין בקריאתנו זאה
 לעורר אהבת הודים ביהודא שלים ואל יעכב שום
 חטא ועון והרהור רע את קריאתנו ויהי נעם
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
 ידינו כוננהו

והחך כך אומרים בקול רם

עורנו בשם יי עושה שמים וארץ תורתנו תהי
 אומנותנו ואל שדי יברכנו והוא יהיה בעזרתנו
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב וחפץ
 בידנו יצלה ברוך אתה יי למדני חקיקה

תקון ליל שבועות

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני
 תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר
 אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור
 כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
 מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
 אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
 ויהי יום שני ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
 בקר יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה ויהי יום שלישי ויקרא אלהים ליבשה ארץ
 ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר
 אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע ועץ פרי
 עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי יום רביעי
 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
 פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
 הים ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים
 והיו

והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי
כן : ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את המאור
הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת
הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי : פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
אלהים כי טוב : ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את המים בימים והעוף ירכ בארץ : ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי : פ

והכל

ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על
הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי : פ

ויכלו השמים והארץ וכי צבאם : ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום
השביעי ויקרש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות : פ

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת
לבו רק רע כל היום : וינחם יהוה כי עשה את האדם
בארץ ויתעצב אל לבו : ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם : ונח מצא
חן בעיני יהוה :

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו
את האלהים התהלך נח : ויולד נח שלשה

בנים את יםם את חםם ואת יפת : ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים את הארץ
והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על
הארץ : ותהי שרי עקרה אין לה ולד : ויקח תרח
את אברם בנו ואת לוט בן דרון בן בנו ואת שרי בלתו
אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת
ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם : ויהיו ימי תרח
חמש שנים ומאתים שנה ומת תרח בחרן :

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצה וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך : ואעשה

לנו

לנוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה
מברכה ומקלדך אאר ונברכו כה כל משפחת הארמה :
וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר
ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת
בדנכר נמלו אתו :

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל
בחס היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה : ויאמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך
אלנא תעבר מעל עבדך : ויהי אחרי הדברים
האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נסהוא
בנים לנחור אחיך : את ערץ ככרו ואת בנו אחיו ואת
קמואל אבי ארם : ואת כישד ואת חו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל : ובתואל ילד את רבקה שמנה
אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם : ופילגשו ושמא
ראומה ותלד נסהוא את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה :

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית ארבע הוא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל פניחת לאמר :
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאם לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל
מאת שנה וששים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסר
אל עמיו : וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים
באכה אשורה על פני כל אחיו נפל :

ואלה

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו : וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרנה ארם : וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו : וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
אחות נביות על נשיו לו לאשה :

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים בו : וישכם לבן בבקר וינשק
לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו :
ויעקב הלך לדרבו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים :

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר שרה ארום : ויצו אתם לאמר כה
האמרון לאדני לעשו כה אסר עבדך יעקב עסלבן
גרתו ואחר עד עתה : ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתו בעיניך :
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנו
אלוף תימן אלוף מכצר : אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלוסי אלוס למשבתם בארץ אחותם הוא עשו
אבי ארום :

וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה
 תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה
 רעה את אחיו בעאן והוא נער את בני בלהה ואת
 בני זלפה נשי אביו וביא יוסף את דבתם רעה אל
 אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
 הוא לו ועשה לו כתנת פסים : וישב ארטי
 המשקים על משקהו ויתן הפוס על קף פרעה : ואת
 שר האפים תלה כאשר פתח להם יוסף : ולא זכר
 שר המשקים את יוסף וישכחו :
 והיה מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
 היאר : והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
 מראה ובריות בשר ותרענה באחו : והנה שבע
 פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
 ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר :
 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא
 ידעתם כי גחש יגחש איש אשר כמני : ויאמר יהודה
 מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרק האלהים מצא
 את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר
 נמצא הנביע בידו : ויאמר חלילה לי מעשות זאת
 האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
 עלו לשלום אל אביכם :

ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדני ידבר נא עבדיך
 דבר באוני אדני ואל יחר אפך בעבדי כי כמון
 בפרעה : אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב
 אורח : ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים
 קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו :
 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
 לפרעה

לפרעה : וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על
 אדמת מצרים לפרעה לחמש רב אדמת הפהנים לבדם
 לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
 גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

ויחיו יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה והיו ימי
 יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
 לו אסנא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת רכי
 ועשית עמדי חסד ואמת אלנא תקברני במצרים :
 ושכנתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני
 בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השבעה
 לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה : ויאמר
 יוסף אל אחיו אנכי מת ואהיםפקד יפקד אתכם והעלה
 אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאבותי
 ליצחק וליעקב : וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
 פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה :
 וימת יוסף (יף) בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם
 בארון (בן) במצרים : חוק

יכין יוד אדני (יכין מתקנא קרמא דאריך מי אל כמון לגולגלתא
 דטקבא)

ספר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
 יעקב איש וביתו באו : ראובן שמעון לוי
 יהודה : יששכר זבולן ובנימן : וישב משה אליהוה
 ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני :
 ומאן באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה

והצל

והצל לא יחצלת את עמך : ויאמר יהוה אל משה עתה
תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו : וידבר
אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה : וארא
אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי
ושמי יהוה לא נודעתו להם : וגם הקמתי את בריתי
אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריותם
אשר נודו בה : ויצא משה מעם פרעה את העיר
ויפרש בפני אליהוה ויחדלו הקלור והכרד ומטר
לא ינתך ארצה : וירא פרעה כי חדל המטר והכרד
והקלת ויסף לחטא וכבד לבו הוא ועבדיו : ויחזק
לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה :

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי
את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה
בקרבו : ולמען תספר באזני בנה ובדבנה את אשר
התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי כס וידעתם
כי אני יהוה : ויבא משה ויאהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת
לענת מפני שלח עמי ויעבדני : והיה כישאלך בנה
מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים מבית עבדים : והיה כיהקשה פרעה
לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכור
אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר
רחם הזכרים וכל בכור בני אפרה : והיה לאות על
ידכה ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים :

ויהי בשלח פרעה את העם ולא ינחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבנו מצרימה : ויסב
אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמישים עלו
בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה
אתכם : ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע כי מחה אמה אתי זכר עמלק
מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה
נפו : ויאמר כי יד על כפס יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר :

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו כיהוציא יהוה
את ישראל ממצרים : ויקח יתרו חתן משה את צפרה
אשת משה אחר שלוחיה : ואת שני בניה אשר שם
האחד גרשם כי אמר נר הייתי בארץ נכריה : בחדש
השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה
באו מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה
ארהאלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה
תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם
אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמעו תשמעו בקולי
ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי
לי כלה ארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי
קדוש אלה הדברים אשר דבר אל בני ישראל :

ויבא משה ויקרא לוקני העם וישם לפניהם את כל
 הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי
 העם אליהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא
 אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם
 כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אליהוה :
 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
 וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום
 השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת
 את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות ההר ונגע
 בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע בו יד כי
 סקול יסקל או יורה יורה אס ביהמה אס איש לא יהיה
 במשך היבל המה יעלו בהר : וירד משה מדההר אל
 העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם : ויאמר אל העם
 היו נכנים לשלש ימים אלהגשו אל אשה : והיו
 ביום השלישי בהית הבקר והיה קלת וברקים וענן כבוד
 עלי ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
 במחנה : ויצא משה ארז העם לקראת האלהים מן
 המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו
 מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויער עשנו כעשן
 הכבשן ויחרד כדההר מאד : והיה קול השפר הולך
 וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד
 יהוה עליהר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה
 אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה אל משה רד
 העד בעם פד יהרסו אליהוה לראות ונפל ממנו רב
 וגם הבהנים הננשים אליהוה יתקדשו פד יפרץ בהם
 יהוה : ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלת אלי

הר סיני כדאמרה העדה בנו לאמר הנבל את ההר
 וקדשתו : ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן
 עמך והכהנים והעם אליהרסו לעלת אליהוה פד יפרץ
 בהם : וירד משה אל העם ויאמר אלהם : ס וירד
 אלהים את כל הדברים האלה לאמר : ס אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים :
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך
 פסל וכדמותה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
 מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם
 ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
 אבת עד בנינים עד שלשים ועד רבעים לשנאי : ועשה
 חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא
 תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
 את אשר ישא את שמו לשוא : פ
 וזכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית
 כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמהך
 ובהמתך וגרה אשר בשערך : כי ששת ימים עשה
 יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
 בהם וינח ביום השביעי עליון פקד יהוה את יום השבת
 ויקדשהו : ס כבוד את אביך ואת אמך למען
 יארכון ימך על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 ס לא תרצח : ס לא תנאף : ס לא
 תגנב : ס לא תענה ברעך עד שקר : ס לא
 תחמד בית רעך : ס לא תחמד אשת רעך ועבדו
 ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך : פ
 וקדש העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול

השפר ואתההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק :
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פדנמות : ויאמר משה אל העם אל
תראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
תדוה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים :
ס ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני
ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם :
לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם :
מזבח אדמה תעשה לי וזכחת עליו את עלתיך ואת
שלמיתך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמיי אבוא אליך וברכתך : ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבה הנפת עליה
ותחלה : ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו :

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עבד
עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
חנם : אם בנפו יבא בנפו יצא אם יבעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו : ואל משה אמר עלה אלי יהוה
אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
והשתחיתם מרחק : ונגש משה לבדו אלי יהוה והם
לא יגשו והעם לא יעלו עמו : ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם
קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה
ויכתב משה את כל דברי יהוה וישם בפקר ויב
מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל : וישלח את נערי בני ישראל ויעלו על

ויזבחו

ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה חצי
הדם וישם באונת וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח
ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר
יהוה נעשה ונשמע : ויקח משה את הדם ויזרק על
העם ויאמר הנה דם הברית אשר ברת יהוה עמכם
על כל הדברים האלה : ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת
רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר :
ואר אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחוו את האלהים
ויאכלו וישתו : ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה
אשר כתבתי להורותם : ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל ההר האלהים : ואלה הזקנים אשר שבו
לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור
עמכם מי בעל דברים יגש אלהם : ויעל משה אל ההר
ויכס הענן את ההר : וישכן כבוד יהוה על ההר סיני
ויכסרו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
השביעי מתוך הענן : ומראה כבוד יהוה כאש אכלת
בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה בתוך הענן
ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים
לילה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו
לבנו תקחו את תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת : כל עמודי החצר סביב
מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם נחשת : אך
החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש

אמות

אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המשכן
בכל עבדתו וכל יתרתיו וכל יתדת החצר נחשת :
ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
ודך כתיב למאור להעלות נר תמיד : באהל
מועד מחוץ לפרכת אשר על העדות יעך אתו אהרן
ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדורתם
מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל להקנולי אהרן נדב
ואהיה הוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : ובהעלת אהרן
את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני
יהוה לדורתכם : לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה
ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על קרנתיו
אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר
עליו לדורתכם קדש קדשים הוא ליהוה :

ודבר יהוה אל משה לאמר : כיתשא את ראש בני
ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר גמשו ליהוה
בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם : זה יתנו
כרהעבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה :
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה : וכבא
משה לפני יהוה לדבר אתו יסר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה :
וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר
אתו :

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם
אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם :
ששת

ששת ימים תעשה מלאכה וכיום השביעי יהיה לכם
קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת :
לא תבצעו אש בכל משבתכם ביום השבת : ומסך
שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה כרחב חמש
אמות לעמית קלעי החצר : ועמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם
כסף : וכל יתדת למשכן ולחצר סביב נחשת :

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי
משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן :
ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה : ואתו אהליאכ בן אחיסאך
למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש : ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן : ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד
כישכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן :
ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
מסעיהם : ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו :
כי ענן (ענן) יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו
לעיני כרבית ישראל בכל (בל) מסעיהם : חזק

ויבין הי ארני (יבין) מתקונא תנינא דארך נושא עון למלא דכולחא
מוחא דנוקבא :

ספר ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר :
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כיוקרוב מכס קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר
ומן

ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן
הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב
אתו לרצנו לפני יהוה : * או מכל אשר ישבע עליו
לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר
הוא לו יתנו ביום אשמתו : ואת אשמו יביא ליהוה
איל תמים מן הצאן בערפה לאשם אל הכהן : וכפר
עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר
יעשה לאשמה בה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה
על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
בו : ולבש הכהן מרו בד ומכנסי בד ילבש על
בשרו והרים את הדרשן אשר תאכל האש את העלה
על המזבח ושמו אצל המזבח : * כאשר עשה ביום
הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם : ופתח אהל
מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את
משמרת יהוה ולא תמותו כירכן צויתי : ויעש אהרן
ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה :
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולוקני
ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בדבקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה : ואל-
בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת
ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה : * כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ מצרים להויות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת תורת הבחמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש
השרצת על הארץ : להבדיל בין הטמא ובין הטהור
ובין

ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל :
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
לאמר אשרה כי תזריע וילדה זכר וטמאה
שבעת ימים כימי נדת דותה הטמא : וביום השמיני
ימול בשר ערלתו : ואם תראה עוד פגוד או בשרתי
או בערב או בכל כלי עור פרכת הוא באש תשרפנו
את אשר בו הנגע : והפגוד או בשרתי או בערב או
כרפלי העור אשר תכבס וקר מהם הנגע וכבס שנית
וטהר : זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב או כרפלי עור לטהרו או
לטמאו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו והוכא אל הכהן : ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע
הצרעת מן הצרוע : והזרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם :
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
בה : והדוה בנדתה והזב ארזונו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב עם טמאה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל
משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על אהרן
ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר בדבקר לחטאת ואיל לעלה : *
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה
את הגוי אשר לפניכם : כי כל אשר יעשה מכל

התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם :
ושמרתם את מִשְׁמַרְתִּי לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ורא הטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש
אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם : והבדלתם בין הבקמה
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשותיכם בבחמה וכעוף ובלל אשר הרמש
האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא : והייתם לי קדשים
כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות
לי : ואיש אוראשה כיהיה בהם אוב או ידעני מות
יומתו באבן ורגמו אתם דמיהם בם :

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו : כי אם
לשאר הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו :
ולאחתו הבתולה הקרבה אליו אשר לא היה לה לאיש
לה יטמא : ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת :
משפט אחד יהיה לכם פגור כאזרח יהיה כי אני יהוה
אלהיכם : וידבר משה אל בני ישראל ויצאו את
המקל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו ובני ישראל
עשו כאשר צוה יהוה את משה :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש
שנים תורע שרף ושש שנים תזמר ברמק ואספת את
הבואה

תבואתה : כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא
תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה כי אני
יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה :

אם בחקתי תלכו ואה מצורתי תשמרו ועשיתם
אתם : ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה
ועץ השדה יתן פרו : והשיג לכם דיש את בציר ובציר
ישג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם : וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה : לא יבקר
בין טוב לרע ולא ימרגו ואם המרגו ימרגו והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש לא יגאל : אלה המצות (הת)
אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר (בר)
סיני : חוק

יבין ויו אנדי (יבין מתוקנא תליאה רריך ועובר על פשע לקרנא
ראורא רנוקבא)

ספר במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר : שאו את ראש כל עדת בני
ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל
זכר לגלגלתם : מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בני ישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן : וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אלה תכריתו את

שכט משפחת הקחתי מתוך הלויים : וזאת עשו להם
וחיו ולא ימתו בנשמתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואלימ שאו :
ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו :
וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא אהרן ראש בני
גישון גסהם לבית אבתם למשפחתם : מן
שלישים שנה ומעלה עד בן חמישים שנה תפקד אותם
כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד :
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר
כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים עשר לחטאת : וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילים ששים עתרים ששים כבשים בני
שנה ששים ואת הנכת המזבח אחרי המישח אתו :
ובכא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת
מבין שני הכרבים וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות : ויעש בן אהרן אל מול פני
המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה :
וזה מעשה המנורה מקשה זהב ער ירכה ער פרחת
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה בן
עשה את המנורה : ויאמר יהוה אל משה ואביו
ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגור
שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגור
מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד
האסף מרים : ואחר נסעו העם מחצרות ויחגורו
במדבר

במדבר פארן : שלח יהוה אל משה לאמר : שלח לך אנשים ויתרו
את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל גשיא בהם :
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פני יהוה כלם
אנשים ראשי בני ישראל המה : ויאמר יהוה אל
משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
ועשו להם ציצת על פני כנדיהם לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את כרמיות יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כרמיות והייתם
קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם :

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני ראובן : ויקמו לפני
משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים גשיאי
עדה קראי מועד אנשי שם : ויקהלו על משה ועל
אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי בל העדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה ומדוע התנשאו על קהל יהוה :
ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב
ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב : ואכלתם אתו
בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף
עבדתכם באהל מועד : ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו :

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת התורה אשר יעשה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על : ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו : * ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויכו אתו ואת בניו ואת פרעמו עד בלתי השאירו שריד וירשו את ארצו : ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו :

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי : ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל זקני מדון עתה ירחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך מואב בעת ההוא : * וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אדקבתה ותעצר המנפה מעל בני ישראל : והיו המתים במנפה ארבעה ועשרים אלה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו אתי קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום : וביום הפסחים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה

לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניהח ליהוה פרים בני בקר שנים איך אחד שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלכר עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהוירלכם ונספיהם : * ושעיר חטאת אחד מלכר עלת התמיד ומנחתה ונספה : אלה תעשו ליהוה כמו עדיכם לכד מנדריכם ונדבתיכם לעלהיכם ולמנחתיכם ולנספיהם ולשלמיכם : ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה :

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה : איש כי ידד נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככלה יצא מפיו יעשה : ואשה כי תדד נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : * ויתן משה את הנגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה הלך וילכד את החותיהם ויקרא אתהן חורת יאיר : ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו :

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן : ויכתב משה אתי מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים : * ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים

לנשים : ממשפחת בנימנשה בדיוסף היו לנשים ותהי
נחלתן עלמטה משפחת אביהן : אלה המצות (הת)
והמשפטים אשר צוה יהוה בידמשה אלבני ישראל
בערבות מואב עלירדן (י) ירהו : חוק

יפיון הי אניד (יכיון מתקונא רביעאה דאריך אנפין לשארית נחלתו לעטר
נקי דנוקבא)

ספר דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אלכל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבבה מור סוף ביןפארן
וביןתפל ולבן וחצרות ורי זהב : אחד עשר יום מחרב
דרך הרשעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחודש דבר משה אל
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם :
עד אשר יניח יהוה ו לאחיכם ככם וירשו גם
הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : ואתי
יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניה הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כך
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :
ואתחנן אליהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה
אתה החלות להראות אתעבדך אתגדלך
ואתירך החוקה אשר מיראל בשמים ובארץ אשר
יעשה כמעשיך וכגבורתך : אעברהנא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלבנון : ויקרא משה אלכל ישראל ויאמר אלהם
שמע

שמע ישראל אתהחקים ואתהמשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : לא אתאבותינו
כרת יהוה אתהברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בדרך
מתוך האש : אנכי עמד בידיהוה וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם אתדבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמר : ס אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
אלהים אחרים עדפני : לאתעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לאתשתחוה להם ולא העבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קניא פקד עון אבות על
בנים ועל שלשים ועלרבעים לשנאי : ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא : ס שמור את יום השבת לקדשו
כאשר צוה יהוה אלהיך : ששת ימים תעבד ועשית
כלמלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כלמלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
ושורך וחמך וכלבהמתך וגרך אשר בשעריך למען
נוח עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויציאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
גטויה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
ס כפר את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה
אלהיך למען יאריכו ימיה ולמען יטב לך על הארמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תרצח ס
ולא

ולא תנאף ^{איש} ^{איש} ולא תגנב ^{איש} ^{איש} ולא תזנא ^{איש} ^{איש} ולא תענה ברעך עד שוא ^{איש} ^{איש} ולא תחמד ^{איש} ^{איש} אשת רעך ^{איש} ^{איש} ולא תתאוה בית רעך שדהו ועברו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך ^{איש} ^{איש} את הדברים האלה דבר יהוה אלדבדב קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי ^{איש} ^{איש} ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההה בער באש ותקרבוני אלי כל ראשי שבטיכם וקניכם ^{איש} ^{איש} ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את פכדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי ^{איש} ^{איש} ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו ^{איש} ^{איש} כי מי כלבשה אשר שמע קול אלהים היום מדבר מתוך האש כמנו וחי ^{איש} ^{איש} קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו ^{איש} ^{איש} וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו ^{איש} ^{איש} מי ייתן להם לבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולכניהם לעד ^{איש} ^{איש} לך אמר להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצות והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה ^{איש} ^{איש} ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ומין ושמאל ^{איש} ^{איש} בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו

וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון ^{איש} ^{איש} וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ^{איש} ^{איש} למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובניך ובדבנה כל ימי חיך ולמען יארכו ימך ^{איש} ^{איש} ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש ^{איש} ^{איש} שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ^{איש} ^{איש} ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ^{איש} ^{איש} והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך ^{איש} ^{איש} ושנתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ^{איש} ^{איש} וקשרתם לאזניך על ידך והיו לטטפת בין עיניך ^{איש} ^{איש} וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ^{איש} ^{איש} וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרו מצותיו לאלף דור ^{איש} ^{איש} ומשלם לשנאיו אלפניו להאבדו לא יאחר לשנאו אלפניו ישלם לו ^{איש} ^{איש} ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם ^{איש} ^{איש} והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך ^{איש} ^{איש} ואהבה וברכה והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתך דגנה תירשך ויצהרך שגר אלפיה ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך ^{איש} ^{איש} ברוך תהיה

מכל העמים לא יהיה כה עקר ועקרה ובכהמתך :
 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
 אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולפת כל דרכיך ולדבקה בו : והוריש יהוה את
 פלחצוים האלה מפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
 מכם : כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
 חיה מן המדבר והלבנון מן ההר נהר פרת ועד
 הים האחרון יהיה גבלכם : לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
 אשר תדרכנה כאשר דבר לכם :
 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את
 הברכה אשר תשמעו אל מצוה יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו
 אל מצוה יהוה אלהיכם וסרתם מן ההר אשר אנכי
 מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם : שבעה שבעת תספור לך מהחל חרמ'ש בקמה
 תחל לכפר שבעה שבועות : ועשית חג שבועות ליהוה
 אלהיך מפת נדבת ידך אשר נתן כאשר ברכת יהוה
 אלהיך : ושמת לפני יהוה אלהיך אמה ובנה ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמת
 ועשית את החקים האלה :
 חג הסכת העשה לך שבעת ימים באספה מוגדת
 ומיקבה : ושמת בנהך ובהך ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה

יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 ידך והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך אתפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר חג
 המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את
 פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו בברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך :
 שפטים ושטרים תתן לך ככל שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
 משפט צדק : לא תטה משפט לא תביר פנים ולא
 תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסקף דברי
 צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : וענו ואמרו דינו
 לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר לעמך
 ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
 עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואהה תבער הדם
 הנקי מקרבך כיתעשה הישר בעיני יהוה :
 כי תצא למלחמה עראיבך ונתנו יהוה אלהיך
 בידך ושבת שביו : וראית בשביה אישת יפת
 תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה : והבאתה אל
 תוך ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה את צפרניה :
 וזכור את אשר עשה לך עמך בדרך בצאתכם
 ממצרים : אשר קרה בדרך ויזנב בה כל הנחשלים
 אחריה ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בחינת
 יהוה אלהיך : לך מפל אויבך מסכיב בארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק
 מתחת השמים לא תשכח :
 יהיה כיתבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן

לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית
 כדפרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהיה
 אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ובאת אל
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנה היום
 ליהוה אלהיך כי באתי אליהארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו : ותבאו אל המקום הזה ויצא
 סיון מלח השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
 ונכס : ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי
 ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את דברי הברית הזאת
 ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו :
 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
 שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל : טפכם
 נשיכם ונרדף אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב
 מימך : לעכר בכרית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
 יהוה אלהיך כרת עמך היום : הנהתי לכם היום כי אבד
 תאבדון לאתאריכן ימים על האדמה אשר אתה עבר
 את הירדן לבוא שמה לרשתה : הערתי בכם היום את
 השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
 והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה ורעך :
 לאהבה אתי יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי
 הוא חייך וארץ ימיה לשבת על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם :
 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
 ישראל : ויאמר אלהים בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבא ויהוה אמר אל
 לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא עבר
 לפניך

לפניך הוא ישמיד את הנזים האלה מלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : הקהילת
 אלי אל כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם
 את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ :
 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וכרתם מן
 הדבר אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
 הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
 ידיכם : וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי
 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרתי
 פי : יערך כמטר לקחי תול כסל אמרתי
 כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב : כי
 שם יהוה אקרא רבו גדל לאלהינו : וידבר
 יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר : עלה אל
 הר העברים הזה הרנבו אשר בארץ מואב אשר
 על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
 ישראל לאחזה : ומת בהר אשר אתה עלה שמה
 והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר
 ואסף אל עמיו : על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
 במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא יקדשתם אותי
 בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את הארץ ושמה
 לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל :
 ואת הפרכה אשר בנה משה איש האלהים את
 בני ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מסיני
 בא ורח משעיר למו הפיע מהר פארן ואתה מרכבת
 קדש מוימינו אש דת למו : אף חבכ עמים כל קדשו
 יבדה והם תכו לרגליך ישא מרכותיך : ולא יקם

נביא עוד כישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד (הד) החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה (הס) משה לעיני כל (כל) ישראל : והוא דבר כי יוד יוד אידנ (יכין מתקונא חמישאת דארין אנפין לא החיך לער אפו דאורנא ימינא דנוקבא)

חזק

קודם הנביאים אומרים

ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרפיתי וביד הנביאים אדמה : כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים : אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה דבר מי לא יבא : ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתך לנטוע שמנים וליסוד ארץ ולאמר לעיני עמי אתה : נביאים

יהושע ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אלי יהושע בן נון משרת משה לאמר משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכר העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל : כל מקום אשר תדרך כפתגליכם בו לבנות ביתו כאשר דברתי אל משה : ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר הארץ ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה

עשה לישראל : ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל : ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשישה ויהיו לבני יוסף לנחלה : ואלעזר בן (בן) אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינתם בנו אשר נתילו בהר (בר)

יכין הי אינד (יכין מתקונא שתיחאה דא"א כי הפץ חסר הוא לאורנא שמאלא דנוקבא)

שופטים ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אלה הפנעני בתחלה להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחיו עדה אתי בגרלי ונלחמה בפנעני והלכתי גס אני אהך בגרלך וירך אתו שמעון : ויעשו כן בני בנימין וישאו נשים למספרם מן המחללת אשר גזרו ולכו וישכבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם : ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו : בימים ההם (הס) אין מלך בישראל איש הישר בעיניו (בן) יעשה :

יכין וין דאני (יכין מתקונא ד' דא"א ישוב ירחמנו למצחא דנוקבא) שמואל א ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלמנה בן ירחם בן אליהוא בן נתן בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האישה ההוא מעירו מימים ימימה לחשתחות ולזבח ליהוה זבאות בשלה ושם שני בני ילדי חפני ופנחס כהנים ליהוה : הכר נהן

ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה
אלהיך ירצה : ויאמר המלך אל ארונה לא ביקנו
אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי ערות
חנם ויקו דוד את הנגון ואת הדבקר בכסף שקלים
חמישים : ויבן שם (שם) דוד מזבח ליהוה ויער ערות
ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל (מל)
ישראל :

יבין הי דראינ (יכוין מתקונא תמינא דא"א יבכוש עונתינו לעינא
ימינא דנוקבא)

מלכים א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסחו בבגדים
ולא יחס לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו
לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי
לו סכנת ושככה בחיקך וחס לאדני המלך : ויבקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג
השונמית ויבאו אתה למלך : וידבר אתו טבות ויתן
את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבד : ושנא
את בגדיו כלאו ואכל לחם תמיד לפניו פלימי חייו :
וארחתו ארחת (את) תמיד נתנה לו מאת המלך
דבריוס ביומו כל ימי (יו) חייו :

יבין יוד דנאי (יכוין מתקונא תשינא דא"א ותשליך במצולות ים כו
הטאחם לעינא שמאלא דנוקבא)

ישעיה חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו וחס אחו יחזקיהו מלך
יהודה : שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בני
גדלתי והוממתי וחס פשעו כי ידע שור קנהו והמו
אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן : כ
כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר א
עשה

את ישי וישי הוליד את (את) דוד :

יכוין ה נאידי (יכוין מתקונא תמינא דועיר אנפין רחוס לפרקא קדמא
דרועא שמאלא דנוקבא)

החלים אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
וכדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
ישב : כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהנה
יומם ולילה : והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו
יתן בעתו ועדו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :
לא יבן הרשעים כי אם פמץ אשר תדפנו רוח : על
בן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בערת צדיקים :
כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :
הללויה ו הללואל בקדשו הלוהו ברקיע עזו :
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדרו :
הללוהו בחקע שופר הללוהו בגבל וכבוד : הללוהו
בתף ומחול הללוהו במנים וענב : הללוהו בצלצל
שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה (הה)
תהלל יה (יה) הללויה :

יכוין י נדאי (יכוין מתקונא תליחא דועיר אנפין וחנן לפרקא תמינא
דרועא ימינא דנוקבא)

איוב איש היה בארץ עזר איוב שמו והיה האיש ההוא
חס וישר וירא אלהים וקר מרע : ויגרדילו
שבעה בנים ושש בנות : והיה מקנהו שבעת אלפי
צאן ושש אלפי גמלים וחמש מאות צמר דבקר
וחמש מאות אוחנות ועבדה רבה מאד והיו האיש
ההוא יה במכל בני קדם : ולא נמצא נשים יפה
בבנות ביה בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך
אחיהם : יוב אחריזאת מאה וארבעים שנה

ויראה את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות : וימת
איוב (אב) זקן ושבע (וע) ימים :

יכין ה נדיא (יכין מתקונא רביעאה דועיר אנפין אך לפרקא הניינא
דררועא ימינא דנוקבא)

משלי משלי שלמה בן דוד מלך ישראל : לדעת חכמה
ומוסר להבין אמרי בינה : לקחת מוסר
השכל צדק ומשפט ומשדים : אשת חיל מי ימצא
ורחק מפנינים מכרה : בטח בה לב בעלה ושלל
לא יחסר : נמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה : דרשה
צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה : היתה כאניוור
סוחר מפרהק תביא לחמה : ותקם בעוד לילה ותתן
סרף לבייתה וחק לנערתייה : זממה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטעה כרם : חגרה בעוז מתניה והאמץ
זרועותיה : מעמה כייטוב סחרה לא יכבה בליכה נרה :
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פדה : כפה פרשה
לעני וידיה שדחה לאביון : לא תירא לביתה משרג
כי כל ביתה לבש שנים : מרבדים עשתה לה שש
וארגמן לבושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עם
זקני ארץ : סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני :
עזוהדר לבושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה
בחכמה ותורת חסד על לשונה : צופיה הליכות ביתה
ורחם עצלות לא תאכל : קמו בניה ויאשרוה בעלה
ויהללה : רבות גנות עשו חיל ואת עלית על כלנה :
שוקר יחן והכל היפי אישה יראת יהוה היא תתהלל :
זנהלה (לה) מפרי ידיה ויהללה בשם לים (כס)
מעשייה :

יכין א נדיא (יכין מתקונא חמישאה דועיר אנפין אפוס ל
תליתאה

דירושא

דררועא דימינא דנוקבא

קהלת דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם : הכל
הכל אמר קהלת הכל הכלים הכל
השמש : ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה
אין קץ ולהג הרבה יענת בשר : סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כיהו ברה האדם :
כי את (את) כל מעשה האלהים יבא במשפט על
כל נעלם אס טוב ואס (וס) רע :
סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם :

יכין ה נדיא (יכין מתקונא שתיתאה דועיר אנפין רוב חסר לפרקא תליתאה
דררועא שמאלא דנוקבא)

שיר השירים שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות
פיהו כייטובים דדיה מיין : ל ריח
שמנה טובים שמן תורק שמך עליכן עלמות אהבוה :
פרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים דנטרים
את פריו : היושבת בגנים חכרים מקשיבים לקולך
השמיעני : ברח דודי (די) ודמילך לצבי או לעפר
האילים על הרי (הי) בשמים :

יכין י יארנ (יכין מתקונא שביעאה דו"א ואמת לפרקא קדמאה דירכא
ימינא דנוקבא) (ויקראו בלחש)

איכה איכה יושבה בוד העיר רבתי עם היתה כאלמנה
רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס :
כלו חבכה בלילה ודמעתי על לחיה אין לה מנחם
מכל אהביה בדרעיה בנרו בה היו לה לאיבים : גלתה
יהודה מעני ומרכ עבדה היא יושבה בגוים לא מצאה

מנחם

מנוח כל־רדפיה השיגוה בין המצרים : למה לנצה
תשבחנו תעובנו לארך ימים : השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו בקדם : כי אם (אם) מאס מאסתנו
קצפת עלינו עד (עד) מאד :
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם :

יבין ה יאנר (יכוין מתקונא המינא ד'א נוצר הסר לפרקא קרמא
דירכא שמאלא דנוקבא)

דניאל בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא
נבוכדנאצר מלך בבבל ירושלים ויצר עקיה :
ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כל
בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת
הכלים הביא בית אוצר אלהיו : ויאמר המלך לאשפנז
רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן
הפרתמים : ומעת הוסר התמיד ולתת שקוין
שמש ימים אלף מאתים ותשעים : אשרי המחכה
ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה :
ואתה קך (לך) קקז ותנוח ותעמד לגרלה לקז (לך)
הימין :

יכוין א ידאנ (יכוין מתקונא תשיעא דועיר אנפין לאלפים לפרקא תניינא
דירכא דימינא דנוקבא)

אסתר ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהרו
ועדכוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
בימים ההם בשנת המלך אחשורוש על כפא מלכותו
אשר בשושן הבירה : בשנת שלוש למלכו עשה משתה
לכל־שריו ועבדיו חיל ו פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו : וישם המלך אחשורוש מס על
הארץ ואי הים : וכל מעשה תקפו ונבורתו ופרשת
גדלת

רבן עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא וגלי
רזיא יהא רעוא מן קדמך לאסברא מלין בפומאי
לקיימא בי מקרא שכתוב ואנכי אהיה עם פיה והורתיה
את אשר תדבר ורא ניעול בכסופא קדמך ואוכה
למשמע רזין עלאין דאורייתא מפומא דרישא
דמתיבתא עלאה אמן וכן יהי רצון אמן סלה :

האדרא רבא קרישא

תניא אר"ס לחברייא עד אומת כתיב בקיימא דחד סמכא . כתיב עת
לעשות ליי ספרו תורתך . יומין ועירין ומארי דחובה דחוק כרוזא
קדמי כל יומא . ומחלדי חלקא ועירין אינון . ואינוסו בשולי (כ"א בסורי) כרמא .
לא אשגחן ולא ידעין לאן אחר חולין כמה דיואס . אתכנסו חברייא לבי אדרא
מלובסין סריין סייסי ורומחי בידיכון . אודרוו בתקוניכון . בעיטא . בחכמתא .
בסוכלתנו . בדעתא . בחינו . בידין . ברנלין . (כ"א ובחולא דידין ורגליו)
המלכו עליון למחן (ס"א למלכה) דברטותיה חיי ומותא . למגור מלין דקאסט
מלין דקדישו עליונין לייטי לכו . וחדאן למשמע לכו ולמנדע לכו . ותיב ר"ס
וככה ואמר ווי אי גלינא ווי אי לא גלינא . חברייא דהו תמן אסתיוק . קס
דבי אבה ור"ל אי כיתא קמיה דר"ס ואשתכחו ר' אלעזר בריס : ור' אבה
אלין דחלין דקב"ס אינון וכבר עאלו באדרא דבי משכנא מנסון עאלו ומנסון
נפקו . תאבא התמנו חברייא קמיה דר"ס ואשתכחו ר' אלעזר בריס : ור' אבה
ור' יהודה . ור' יוסי בר יעקב . ור' ילחק . ור' חוקים בר רב . ור' חייא . ור'
יוסי . ור' יוסא . ודון יסכו לר"ס והלבען זקסו לעילא ועאלו בחקלא בניו חילע
ויתבו . קס ר"ס וללו ללוותיה . ותיב בגווייהו ואמר כל חד יסוי ידוי בחוקפי .
טו דייסו ונסיב לון . פתח ואמר ררור האיס אשר יעסה פסל ומסכה מעשה
ידו חרס וסס בסתר וענו כלס ואמרו אמן . פתח ר"ס ואמר עת לעשות ליי
תמאי עת לעשות ליי משוס דספרו תורתך . מאי ספרו תורתך חורה דלעילא
דהייה מתבטלא אי לא יתעביד בתקונו (ס"א שמה) דא : ולעתיק יומין אתמר .
ב"ב אשריך ישראל מי כמוך וכתוב מי כמוכס בהלים יי : קרא לרבי אלעזר
ברבי אבותיה קמיה ולרבי אבה מסטרא אחרא ואמר הנו כללא דכולא עד הפתח
אתתקנו קיימין . אשתיוק . שמשו קלא וארככותן דא לרא נקסן . מאי קלא . קלא
דכנוספייא עלאה דמתכנפי . חדי ר"ס ואמר יי שמעתי שמעך ירהתי (אמר) הסס
יאות סוס למסו דחיל . אנו בחכיכותא תליא מלתא דכתיב והשבת תת יי
הלסיך . וכתיב מהשבת יי אתכס וכתיב השכתי אתכס ונו . ר"ס פתח ואמר
סולך רכול תגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר סולך רכול הוי קרא קשיא (כיון
דהתמר רכול תגלי סולך) . איס רכול מבעי ליה למימר מאן סולך . אלא תאן
ללא התישב ברוחיה ולא הוי מסימנא סווא מלס דשעט אויל בגווייה כחורא
כמיה

במיה עד דרמי לה לבר . מאי טעמא . משום דלית רוחיה רוחא דקיומא . אכל
מאן דרוחיה רוחא דקיומא ביה כתיב ונאמן רוח מכסה דבר . ונאמן רוח
קיומא דרוחא (כמה ותקטתו יתר במקום נאמן) ברוחא (כ"א ברוח) תלייה
מלתא . וכתיב אל תתן את פיך לחטיא את בשרך . ולית עלמא מתקיימא אלא
ברוח וכי אי במלי עלמא אנטריך רוח במלין רזין דרוייה דעתיק יומין דלא
אתמטראן אפילו למלאכין עלאין על אחת כמה וכמה . אמר ר' שמעון בשמיה
לא הימא דזיתון (ס"ה דזיתון) לארעא לא הימא דתשמע . דהא אק קומו
שלמין . תנא רוי דרוין כד פתח ר"ש ברוי דרוין אודעע אתרא וחברין אתחלחלו
גלי ברוח ופתח ואמר . כתיב :

ואלה

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך ונו' . זכאין
אתון דזיקיף דאתגלי לכוון רוי דרוין דאורייתא דלא אתגליין
לקדישי עליונין מאן ימנח כהאי ומאן יזכה כהאי דהא סהדותא על משימותא
(דמהימותא) ל"ג דנהיר למאתן ושבעין עלמין ומניה נהיר אורח דנהירין ביה
דזיקיף לעלמא דהתי . דהא הוא דכתיב וארם דזיקוס כאור ננה סולך ואור
עד נכוון היום . מן הסוה ארחה מתפרסן לסיח מאה ותליסר אורחי דפליג
בוטיר אנפין דכתיב כל ארחות יי' חסד ואמת לגוורי בריתו ונו' . דכלא .
ללותא ברעוה יסא דלא יתחשב לחובא לגלגה דא . ומה יימרון חברייה דהאי
קרא קשייה הוא דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא חזינן כמה מלכים הוו
עד דלא ייתון בני ישראל ועד לא יסו מלכא לבני ישראל ומה אתחיו הכא וכדא
אתערו חברייה אלא רוח דרוין הוא דלא יכלין בני נשא למנדע ולאשתמודע
ולמרחש בדעתייהו כהאי :

תאנא

עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין עד דלא זמין תקוניו (דמלכא)
ועטורי עטורין סידותא וסיומא לא הוה . והוה מגליף ומשער
בזיה . ופרים קמיה חד פרסא ובה גליף ושער מלכין ותקוניו ולא אתקיימו
סה"ר ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל . מלכא
קדמאה לבני ישראל קדמאה וכלהו דגליפו (ולא אתקיימו) בשמיהן התקרון .
ולא אתקיימו עד דאנח להו ואלגנע להו . ולבתר זמנא הוא אסתלק (כ"א הוה
מסתכל) ביהוה פרסא ואתתקן בתקוניו . ותאנא כד סליק ברעוה למגרי
אורייתא טמירא תרי אלפי טנין ואפקה מיד אמרה קמיה מאן דבעי לאתקנא
ולמשכר יתקן בקדמיתא תקוניו . תאנא בנניעותא דספרא עתיקא דעתיקין
סתרא דסתרון טמיר דטמירין אתתקן ואודמן (כלומר אשתכח ולא אשתכח .
לא אשתכח ממח אכל אתתקן . ולית דידע ליה משום דהוה עתיק דעתיקין)
(אכל בתקוניו ידוע) כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר מטמין .
ובתקוניו ידוע ולא ידוע מארי דחורר כסו (ס"א בסומק) וחזיו בוסייטא (ס"א
בזינא) דהנפיו (כ"א באנפיו) . יתיב על בורסייה דשביבין לאכפייא לון .
ארבע מאה אלפי עלמין אתפסט חוורה דגולגלתא דרישו . ומנהירו דהאי
חוורה ירתי דזיקיף לעלמא דהתי ד' מאה עלמין סה"ר ארבע מאה סקל
כסף עובר לסוחר :

בגולגלתא

יתבין (בכל יומא) תליסר (ס"א תריסר) אלפי רבוא
עלמין דנטלין עלוי רגלין וסתמין עלוי ומהאי גולגלתא
נטף

נטף טלא דהוה דלבר ומלייה לריסיה בכל יומא דכתיב שרשי נמלא טל
ומהוה טלא דאנער מריסיה הוה דזיחו לבר יתערון מחייה לעלמא דהתי
(דכתיב שרשי נמלא טל . מלאתי טל לא כתיב ואלא נמלא) דכתיב כי טל
אורות טלך . אורות . נהורא דחורתא דעתיקא . ומהוה טלא מתקיימין
קדישי עליונין והוה מאן דטחנין לזיקיף לעלמא דהתי . ונטף הוה טלא
לאקלא דתפוחין קדוין סה"ר ותעל שכבת הטל וזהו על פני המדבר דק
מחוספס . וחזיו דהוה טלא חור . כהאי גוונא דאנכא דבדולחא דאתחזייה
כל גוונין בנווה . סה"ר ועיני כעין בדולח . האי גולגלתא חוורה דליה
אנכיר לתליסר עיבר גליפין בסחרנוי לארבע עיבר בסטרא חד . ולארבע
עיבר בסטרא דא בסטרא דאנפיו ולארבע עיבר בסטרא דא לסטרא דאחורא
וחד לעילא דגולגלתא (כלומר לסטרא דלעילא) ומהאי אתפסט אורכא דאנפיו
לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין . והוה אחקרי ארך אפיס (כלומר אורכא
דאנפין) והאי עתיקא דעתיקין אחקרי אריכא דאנפין . והוה דלבר אחקרי
ועיר אנפין . לקבליה דעתיקא סבא קדש קדיש קודשייה וועיר אנפין כד
הסתכל להאי כלא (ס"א טלא) דלתתא אתתקן ואנפיו מתפסטין ואריכין
בסהו ומאן אכל לא כל שעתא כמה דעתיקא . ומהאי גולגלתא נפיק חד
עיבר חוור לגולגלתא דועיר אנפין לתקנא רישיה ומהאי לשאר גולגלתיין
דלתתא דליה לון חושבנא . וכל גולגלתא יתבין אגר חוורתא (ס"א אורחותא)
לעתיק יומין . כד עללין בחושבנא תחות שרביטא . ולקביל דא כקע לגולגלתא
לתתא כד עללין בחושבנא :

בחללא

דגולגלתא קרומא דאורייתא דחכמתא עלאה סתימאה דלא
פסק . והאי לא שכיח ולא התפתח . והאי קרומא אתחפייא
על מוחא דאיוהי חכמתא סתימאה . ובגניו כך אתכסייה (ס"א ובגניו
דהתכסייה) האי חכמתא ביהוה קרומא דלא התפתח (ס"א בג"ד הקרי
חכמתא סתימאה) והאי מוחא דאיוהי האי חכמתא סתימאה . סקוט ואשתכיד
באתריה כחמר טב על דורדייה והיינו דאמרי סבא דעתיק סתים ומוחיה
סתים ושכיד . והאי קרומא אתפסק מועיר אנפין ובגניו כך מוחיה אתפסט
וופיק לתלתין ותרין שבילין סה"ר ובהר יולא מעין . מ"ט משום דקרומא
אתפסק דלא מחפייא על מוחא (ועכ"פ קרומא פסיק לתתא) והיינו דעתיק
ברישומי תתון ת"ו רסיס רישומא לעתיק יומין דלית דכוותיה (דבזיה חליוה
תמים דעות סלים מכל סטרוי וסתים ושכיד וסקוט כחמר טב על דורדייה) :

תאנא

בגולגלתא דריש תליין אלף אלפין רבוא ושבעת אלפין וחמש
מאה קווי דשערי חור ונקי כהאי עמרה כד איהו נקי דלא
אסתכך דא ברא . דלא לאחורא ערבוכיבא בתקוניו . אלא כלא על בוריייה . דלא
נפיק כימא מנימא ושערא משערא . וכל קולא וקולא איה ביה ארבע מאה ועשר
נימי דשערי כחושבן קדו"ש . וכל כימא ונימא לויט בארבע מאה ועשר
עלמין . וכל עלמא ועלמא סהים ונניו ולית דידע לון בר איהו . ולהיט לשבע
(ס"א לארבע) מאה ועשרין עיבר ובכל כימא ונימא אית מבועא דנפיק
ממוחא סתימאה (דבתר כותלא) ונהיר ונגיד ביהוה כימא לנימין דועיר
אנפין . ומהאי מתקן (ס"א מתון) מוחיה וכדין נגיד הוה מוחא לתלתין ותרין
שבילין

שבילין וכל קולא וקולא מתלסטן ותליין מתקנן בתקונא ויהא בתקונא שפירא
מתפיון על גולגלתא מתקני קולי דנומין מהאי סטר ומהאי סטר על גולגלתא
ותאלא כל מימא ובימא הקרי (ס"א היסי) מסיכא דמכועא (ס"א ממכושין) (ס"א
ואינון מבושין) סתימון דכפיקן ממוחא סתימאה ותאל' מסעריו דב"ג אשתמודע
מאי הוא אי דיכא אי רחמי מכד עברין עלוי ארבעין טנין והאי כד איסו
עולם כשפריה בתקוניה (ס"א בדיוקניה) (ס"א בדיוקניה) ובנבינו עיננו קוזין
דשפרי תליין בתקונו קניי כעמר נקא עד כתפוי עד כתפוי ס"ד לא עד ריפוי
דכתפוי דלא התחיו קודלא תמוס דכתיב כי פנו אלי עורף ולא פניו ושפרא
סליק אבתרו דאודמין דלא לחפיה עלוי דכתיב להויה אוניך פקוחות שפרא
דנפיק מבתר אודמי כוליה כשקולא לא נפיק דא מן דא תקונא שלים תקונא
יהא תקונא שפרא תלויב למחמי תיאובחא ותדוותה דדיוקיה דאינון
בושיר אנפין למחמי ולהתברקא בתקונו דעתיקא סתימאה דכלא ו"ג יומין
דשערין קיימי מהאי סטרא ומאי סטרא דגולגלתא לקביל אנפיו ובאינון
ולא התחיו שפרי לאתפלגא לית שמאלה כהאי עתיקא סתימאה כלא ימינא התחיו
ישראל לזרפא כלבסון דכתיב היס יי בקרבנו חס חין וזיר אנפין דחקרי יי
ובין ארדן אנפין דחקרי און המאי התענסו תמוס דלא עברו כשביבותא הלא
בנסיובא דכתיב ועל כסותה את יי לאמר היס ה בקרבנו חס חין
דשפרי אויל חד ארחא דהיר למחן ושבעין עלמין
ומניה כהיר ארחא דו"א דהירין בין דיוקיה לעלמא

בפלגותא

דהתי סה"ד ואורח לריקים כאור ננה הולך ואור עד נכון היום ומן הכה
ארחא התפרס לשיה מהא ומליסר אורחין דאורייתא דפליג בושיר הנפין דכתיב
ביום כל אורחות יי חסד ואמת ונו

מצחא

דגולגלתא רשוא דרשוין רשותא דזעיר הנפין לקבלי ההוא רשות'
דכתיב (כ"א מצחא דגולגלתא רגון הקרי דהא רשוא דרשוין
התגלי כההוא מצחא לקבל דא לתתא כתיב) והיה על מצחו תמיד לרגון ונו'
וההוא מצחא דהקרי רגון הוא גלוייה דכל רישא וגולגלתא דמתכסייה
בארבע מהא ועשרין (כ"א ועשר) עלמין וכד התגליה התקבלה ללותהון
דישראל הימתי התגלייה סתיק ר"ש סאל תניינות הימתי ה"ר שמעון לר
אלעזר בריה הימתי התגלייה ה"ל בשעתא דלותהא דמנחה דשבתא ה"ל
מ"ט ה"ל תמוס דהיה שעתה ביומי דחול תלוייה דיכא לתתא בושיר הנפין
ובשבתא התגליי מצחא דהתקרי רגון כההוא שעתא אשתכיד רוגזא ואשתכח
רשוא ומתקבלה ללותה סה"ד ואני הפלתי לך יי עת רגון ועת רגון מעתיק
יומין לגלגלה מצחא ובג"כ אשתתקן האי קריא למימריה בללותהא דמנחה בשבתא
אמר ר"ש לרבי אלעזר בריה ברין דביר לעתיק יומין רשוא דמצחא תשכח בשעתא
דהאטרין ליה ת"ח בשאר (ס"א בשעתא) דלתתא כד התגלי מצחא אשתכח
חונפא סה"ד (ס"א ת"ח בשאר דלתתא כד התגלי מצחא דיכא התער ואשתכח
ואתעביד מצחא דאשנחותא לחייבי עלמא לאינון דלא מתכסיי בשופדיהון
כד"א) ומנא חסא זוכה הים לך מאנת הכלם והכא כד התגלי מצח' תיאובחא
(ס"א חביבותא) ורשוא שלים אשתכח וכל רוגזון אשתכח ומתכסיין קמיה
מהאי

מהאי מצחא (ס"א דלתתא) נהרין ארבע מהא בתי דיונין כד התגלייה הוי
פת רגון כלסו ומשתכין קמיה סה"ד דיכא יתיב (כלומר יתיב באתרום ודיכא
לא אתעביד) ותאלא שפרא לא קאים כהאי אחר תמוס דמתגלייה ולא התכסייה
התגלייה דיסתכלון מהרו דיכא ויסתככון ולא התעבידו ותאלא הוי מצחא
התפסס במחן ושבעין אלפין כהרין דגולגלין (ס"א דנהרין) מעדן עלאה
דתתא הית עדן דנהיר לעדן עדן עלאה לא התגלייה והוא סתיים בסתימא
ולא מתפרסא לארחון כדקאמרין והאי עדן דלתתא מתפרס בשבילוי לתלתין
ומרין (שיבד) שבילין והאי דמתפרס הוי עדן בשבילוי לית דידע ליה כד
סה"ד זעיר הנפין ועדן דלפיל לית דידע ליה ולא שבילוי בר ההוא ארדן אנפין
דלתתא דידע זעיר הנפין והוא ידע את מקומה אלהים הבין דרכה דא עין
עתיק יומין סתימאה דכלא

עינוי

דרישא חורא משתניין מסאר שייכין ליה כסותא על עינא וליט
נביזין על עינא מאי טעמא דכתיב הנה לא יכוס ולא ייסן שומר
דאל ישראל לעילא וכתיב אשר עיניך פקוחות ותאלא כל מה דלתי
ברחמי לית כסותא על עינא וליט נביזין על עינא כ"ג רישא חורא דלא
כעו מדי (ס"א נטירו) אחר רבי שמעון לרבי אבה למאי הוי רמזא ה"ל
לזוני ימא דלית כסותא על עינא וליט נביזין על עינא ולא ניימין ולא בעיין
נטורא על עינא כ"ג עתיקא דעתיקי דלא כעו נטורא וכ"ג דהיוסו משנח
לכלא וכלא מתון ביה ולא נאיש הדא הוי דכתיב הנה לא יכוס ולא ייסן
שומר ישראל לעילא כתיב הנה עין יי אל יראיו וכתיב עיני יי המה
משוטטים בכל הארץ לא קשיא הא בושיר הנפין הא בהרדן הנפין ועכ"ד
תרי עיינין חיונין ואתחוררו (ס"א ואתחוררו) אחד עינא דהיוסו חור כנו
חור וחור דכליל כל חור

חורא

קדמאה כהיר וסליק ונחית לאסתכלא (ס"א לאתכללא) דריר
בדרורא תאלא כטס הוי חורא ואליוק ג' בולוי דאקרון הוד
והוד וחדוה ולהטין בחדוותא בשלימותא

חורא

תניינא כהיר וסליק ונחית ובטס ואפיק (ס"א ואליוק) ג' בולויין
אחרתין דאקרון נכח וחסד ותפארת ולהטין בשלימותא בחדוות'
תליתאה להיט ונהיר ונחית וסליק ונפיק מסתימותא דמוחא

חורא

ובטס בבולוינא תמציתא שביעאה ואפיק ארחא למוחא תתאה
אורחא ללבה תתאה ומתלסטן כלסו בולויין דלתתא אחר
רבי שמעון יאנת הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא עלך בשעתא דתאטרין ליה

חורא

תאלא חור כנו חור וחור דכליל כל חור

חורא

קדמאה כהיר וסליק ונחית לתלת בולויי דלסטס שמאלא ולהטין
ואחסן כהאי חורא כמאן דאחסי גופיה כבוסמין טבין ובדריחין
על מה דהו עלוי בקדמיתא

תניינא נחית וסליק ונהיר לתלת בולויי דלסטס ימינא ולהטין
ואחסן כהאי חורא כמאן דאחסי כבוסמין טבין ובדריחין על מה
דהו עלוי בקדמיתא

ע

חזורה

תליתאה נהיר וסליק ונחית ונפיק נהירו דחזורה דלנו לנו מן מוחא ובטש בסערה אוכמא כד אלטרין . ובדישה . ובמוחה דרישא . ונהיר לתלת בתרין דאשתארו כמה דאלטרין לגלגה או ניחא קשי עתיק סתמי דכלא . ותאנא לא סתים האי עינא . ואינון תרין ומתחזרו (ס"א) ואתחזרו) למד . כלל הוא ימינא . לא היה (ס"א לית ביה) שמאלא לא כאיס ולא דלמדיק ולא בני נטירות לית מאן דאנין עליה . הוא אנין על כלל הוא אשנא על כלל . ומאשנאות דהאי עינא מתזון כללה . תאנא אי עינא דא סתים רנעא דהא לא יכלין לקיימא כללה בנ"כ דאקרי עינא פקוחא . עינא עלאה . עינא קדישא . עינא דאשנאותא . עינא דלא דלמדיק ולא נאים . עינא דהוא נטורא דכלל . עינא דהוא קיומא דכלל . ועל האי כתיב טוב עין ומניה מברך לכלל . ותאנא לית נהירו יבורך לא יברך . דהאי דאקרי טוב עין ומניה מברך לכלל . ותאנא לית נהירו לשינא תתאה לאסתחאה מארמימותא מאוכמותא כד כד חוי (ס"א התחוי) (ס"א) אהסחי) מהאי נהורה חזורה דעינא עלאה דאקרי טוב עין . ולית דודע כד נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא תתאה דא בר איסו וזמינן דקיימא זכאי עליונין לתחמי דא קדישא ורסחי לעינא דחכמתא דה"ד כי עין בעין יראו . אימתו . בטיב יי' טון . וכתיב אשר עין בעין נראה אהה יי' . והלמלא עינא טבא עלאה דאשנא ואסחי לעינא תתאה לא יוכל עלמא למיקס רנעא חדא :

תאנא

בנטיעותא דספרא . האשנאותא דעינא תתאה כד אשנא נהירו עלאה ביה ועייל ההוא נהירו דעלאה בתתאה דמניה נהיר כלל . הה"ד אשר עין בעין נראה אהה יי' . כתיב הנה עין יי' אל יראו . וכתיב עין יי' ההם משוטטים בכל הארץ . זכו עיני יי' אל יראו עינא דלעילא . לא זכו עיני יי' ההם משוטטות עינא דלתתא דתני מפני מה זכה יוסף דלא שלטא ביה עינא בישא מפני שזכה לאשתנאה עינא טבא עלאה הה"ד בן פורת יוסף בן פורת עלי עין . אמאי הוא בן פורת עלי עין כלומר על סבת עין דאשתנא ביה . וכתיב טוב עין הוא יבורך מ"ט כי נתון מלחמו דלל מ"ט דאקרי חד . ת"ח כשינין דתתאה אית עינא ימינא והיא עינא דשאלא . ואינון תרי בתרי נווני . אכל הכא לית עינא שמאלא . ותרזייהו בדרגא חד סלקי וכלא ימינא . ובגני כד עינא חד ולא תרין . (ס"א וחזון) תדיר . דלא הוי הכי לתתא . תדיר . חייבא תדיר . וחזון (ס"א וחזון) תדיר . ולא הוי תדיר פקוחא . דלית דכלילן בסומקא ובאוכמא ובחזורה בנ' נווני . ולא הוי תדיר פקוחא . דלית נבינא בסומקא (ס"א כלים נביני סודרה) (ס"א ליה עינא בנביני דמכסאן) על עינא . וע"ד כתיב עורה למה תישן יי' . פקח עיניך . כד אהתפקא אית למאי דאהתפקא לטב . ולמאן דלא אהתפקא לטב . ווי למאן דאהתפקא ועינא אהתערב בסומקא וסומקא אחזי לקבליה ומכסייה עינא . מאן ישתויב מניה אכל עתיק יומין טבא דעינא . חזור בנו חזור חזור דכליל כל חזורי . וכאש חולקיה למאן דיסנח עליוהי חד חזור מנייהו . וע"ד ודאי כתיב טוב עין הוא יבורך . וכתיב ביה יעקב לכו וכלכה באור יי' . תאנא (עכ"ד) שמה דעתיק סתים מכלל ולא מתפרס באוריתא בר מן אהר חד דאומי זעיר אנפין לאברהם דכתיב כי נשבעתי נאם ה' נאם דזעיר אנפין . וכתיב כך יברך ישראל . ישראל דלעילא . וכתיב ישראל אשר כך התפאר . לישראל קאמר דא . ותנין עתיק יומין

יומין אמרו והאי והאי ספיר . תניא כתיב חזה היום עד די כורסון רמו ועתיק יומין יתיב . כרסון רמו . מאן הוא . אמר לרבי יודא קום בקיומך ואתקין כרסייה דא . ה"ל יהודה כתיב כורסייה שניבין דינור . ועתיק יומין יתיב על האי כרסייה . מ"ט דתניא אי עתיק יומין לא יתיב על האי כרסוא לא יוכל לאתקיימא עלמא מקמי ההוא כרסייה כד יתיב עתיק יומין עליה לכפייא (ס"א) (התכפייא) לההוא כורסייה . ומאן דרכיב שליט בשידלא דנטיל מהאי כורסייה ויתיב על כורסייה אחרא . כורסייה קדמאה רמוי דלא שלטא אלא איהו דרכיב בוס עתיק יומין . ה"ל שמעון לר' יהודה יתתקן ארנך וייתי בך מעתיק יומין . ות"ח כתיב חזי ה' ראשון ואת אחרונים חזי הוא . כלל הוא וכוה סתים מכל סטרוי (בהאי חוטמא) . תאנא בחוטמא אשתמודע פרזופא . ות"ח מה בין עתיקא לזעיר אנפין דא מאריה דחוטמא מחד נוקבא חיון ומחד נוקבא חיון דמין . האי חוטמא הוא פרדסקא דביה נטיב רוחא דחיי לזעיר אנפין . וקריון ליה סליחה . וסיה נחת רוח אהבסמותא דרוחא דרוחא דנפיק (מהכא) מאינון נוקבי חד רוחא נפיק לו"א לאתערה (ס"א) חיון מכל סטרוי חירו מכל סטרוי חיון דחיון) ליה בנגתא דערן . וחד רוחא דחיי דביה זמין לאתערה לזמנא לבריה דדוד לנגדע חכמתא . ומשהוא נוקבא אהער ונפיק רוחא ממוחא סתימאה וזמין לאשראה על מלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עלם ונבורה רוח דעת ויראת ה' . הא הכא ד' רוחין . והא רוחא חדא אמרינן . אמאי תלת . קום ר' יוסי בקיומך . קס ר' יוסי ואמר . ביומיו דמלכא משיחא לא יירקון חד למד הלוק לי חכמתא דכתיב ולא ילמדו עוד איס את רעשו וגו' . כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם . ובההוא זמנא יתער עתיק יומין רוחא דנפיק ממוחא סתימאה דכלל . וכד יסלוק דא . כל רוחין דלתתא יתערון עמיה . ומאן אינון . אינון (תרין) בתרין קדישין דז"א . ואינון סיתא רוחין אחרין דיהבי (ס"א דהאי) אינון (ס"א) ואינון סיתא רוחין תלת רוחין אינון דכלילן תלת אחרין) דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עלה ונבורה רוח דעת ויראת ה' . דתנינן כתי' וישב שלמה על כסא ה' וכת' שש מעלות לכסא . ומלכא משיחא זמין למיתב בשבעה . סיתא אינון ורוחא דעתיק יומין דעלייהו הא שבעה כחא דאתמר . (תלת רוחין אינון דכלילן תלת אחרין) . ה"ל ר' שמעון רוחך יטח לעלמא דאתי . ת"ח כתיב כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח וגו' . וכי ארבע רוחי עלמא מאי עבדי הכא . אלא ארבע רוחי יתערון . תלת אינון . ורוחא דעתיקא סתימא ארבע והכי הוי . דכד יפוק דא נפקין עמיה תלתא דכלילן בנו תלת אחרין . וזמין קב"ה לאתקף חד רוחא דכליל מכלהו . דכתיב מארבע רוחות באי הרוח . ארבע רוחות באי לא כתיב כאן אלא מארבע רוחות באי . וביומיו דמלכא משיחא לא ינטרכון למילף חד למד דהא רוחא דילסון דכליל מכל רוחין יודיע כלל . חכמה ובינה עלה ונבורה (רוח) דעת ויראת ה' . משום רוחא דכלילא מכל רוחי . בנ"כ כתיב מארבע רוחות דאינון ארבע דכלילן בשבעה דרגין עלאין דאתרן . ותאנא דכללו כלילן בהאי רוחא דעתיקא דעתיקין דנפיק ממוחא סתימא לנוקבא דחוטמא . ותא חוי מה בין חוטמא לחוטמא . חוטמא דעתיק יומין חיון מכל סטרוי . חוטמא דזעיר אנפין כתיב עלה עין דכחו ואש מפיו תאכל וכו' . עלה עין דכחו ומשהוא עין דלית נור

כור כד סליק תננא . לבתה גחלים בערו ממנו . מהו ממנו מאותו עפן מההוא
חוטמא מההוא השא . תאנא כד הוה רב המנוא סבא בעי לללא ללותיה
אמר לבבל החוטם אני מתפלל לבבל החוטם אני מתמקן . והיינו דכתוב
ותהילתי החוטם לך התי קרא לעתק יומין אמרו . תאנא אורכא דחוטמא תלת
מאה ושבעין וחמש עלמין אתמליין מן ההוא חוטמא וכלהו מתדבקין בועיר
אנפין . התי תוסבחתא דתקובא דחוטמא הוה וכל תקווי דעתק וימין . אתחזון
ולא אתחזון . אתחזון למארי מדין ולא אתחזון לכלא :

פתח

ר"ם ואמר ווי מאן דאזיט ידיו בדיקנא יקרא עלאה דסבא קדישא
טמירא סתימא דכלא . (ג"א טמיר וסתים מכלא) דיקנא דסהיא
תוסבחתא . דיקנא דסתים ויקור מכל תקווי . דיקנא דלא ידעין עלאון
ותתאון . דיקנא דהיא תוסבחתא דכל תוסבחיין . דיקנא דלא הוה ב"ג נביאה
וקדישא דיקרב למחמי ליה . דיקנא דהיא תלייא בשעריו עב טבורא דלבי .
חורא כתלנא יקרא דיקורין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא .
תאנא בנשיעותא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודני ונחית
סוחרניה דפומא דספרא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודני ונחית
חורא דיקרא (ס"א דבדיקניה) ונחית (ס"א חורא יקרא דדיקניה נחית)
בסקולא ורפי עד טבורא . הוה דיקנא יקרא מהימנא שלימא דנגדון ביה "ג"
כנישין מבושין דמשח רבות טבא . בתלת עשר תקוין מתתקנא :

תקוונא

קדמא מתתקון שפרא מלעילא ושארין מההוא תקוונא דשער
רישיה דסליק בתקונו לעילא מאודני ונחית מקמי פתח
דאודנין בחד חוטא בסקולא טבא עד רישא דפומא . **תקוונא** תמינא
מתתקון שפרא מרישא דפומא (וסליק) עד רישא דחרא . דפומא
בתקוונא שקיל . תליתאה מאמצעיתה דתחות (ס"א דהאי) חוטמא
מתתון תרין . **תקוונא** נוקבין נפיק חד אורחא ושפרא התפסק בההוא
ארחא ומלי מהאי ניסא ומהאי ניסא שפרא בתקוונא שלים סוחרניה דההוא
ארחא . **תקוונא** רביעאה מתתקון שפרא (ונחית) תחות פומא מרישא חדא
לישא . **תקוונא** חדה בתקוונא שלים . **תקוונא** חמישאה תחות פומא
נפיק ארחא דחרא בסקולא דארחא . **תקוונא** שיתאה מתתקון שפרא
ארחין רשימין על פומא מכאן ומכאן . **תקוונא** ורפין תפוחין בתקרבותא
וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא . **תקוונא** ורפין תפוחין בתקרבותא
דפומא עד רישא דפומא דלעילא . ונחית שפרא דההוא דארחא תתאה
טבא . **תקוונא** שביעאה פסיק שפרא ואתחזון תרין תפוחין בתקרבותא
דבוסמא . טבא ספירין ויהן למחוי בניסיון אתקיים עלמא הס"ד
באור פני מלך חיים . **תקוונא** תמינאה נפיק חד חוטמא דשערי סוחרניה
דיקנא ותליין בסקולא . עד טבורא . **תקוונא** שמישאה
מתערין ומתערבין שערי דיקנא עס אינון שערי דתליין . **תקוונא** כסקולא
(דתליין) ולא נפקין דה מן דה . **תקוונא** עשיראה (מתערבין) נתתון
שערי תחות דיקנא ורפין בנרונא . תחות דיקנא . **תקוונא**
חד סר דלא נפקין כימא מן כימא ומתשערן בשיעורא שלים . **תקוונא**
תקוונא תריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטריו ויהן
שערי

שערי סחור סחור ליה . **תקוונא** תליסר דתליין שערי בתחות דיקנא מכאן
ומכאן ביקרא ויה ביקרא . ספירא מחסיין עד טבורא לא אתחוי (ס"א)
לאתחזיה) מכל הנפי תקרובא דבוסמא בר אינון תפוחין ספירין חורין דמסקין
חיין לעלמא ומחזון חדו לועיר הנפין . בתליסר תקוין אלין נגדון ונפקין
תליסר מבושין דמשח רבות ונגדין לכל אינון דלתתא ונכשרין בההוא תתאה .
ומשיחין מההוא משחא דבתליסר תקוין אלין . בתליסר תקוין אלין אתרטיס
דיקנא יקרא סתימא דכלא דעתק דעתיקין . מתרי תפוחין ספירין דאנפוי
נשירין אנפוי דועיר הנפין . וכל חיזור (ס"א חיזור) וזאן דאסתכחן לתתא
נשירין ומתלהטין מההוא נהורא דלעילא . תליסר תקוין אלין אשתכחו
בדיקנא ובשלימות דיקנא . בתקווי אתקרי בר נש נאמן . דכל דחמי דיקניה
תלי ביה מהימנותא :

תאנא

בנשיעותא דספרא תליסר תקוין אלין דתליין בדיקנא יקרא
(בשביעאה) מנהון משתכחי בעלמא ומתפתחי בתליסר דתרי
דרחמי . ומאן דאזיט ידיה לאומאה כמאן דאומי בתליסר תקווי דיקנא .
האי באריך הנפין . בועיר הנפין בכמה . אמר לרבי יצחק קום בקיומך וסלסל
בסלסלא דתקובא דמלכא (ס"א דדיקנא) קדישא היתך יתתקוין . קס רבי
יצחק פתח ואמר מי אל כמוך נושא עון וגו' . ישוב ירחמנו וגו' . תתן אמה
ליעקב וגו' . תאנא תליסר מכולן אתחזון הכא ופלוו נפקין מתליסר מבושין
דמשח רבות דתקווי דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין . טמירא דטמירין .
הנא תקובא דדיקנא טמיר וסתים טמיר ולא טמיר . סתים ולא סתים .
בתקווי ידע ולא ידע :

תקוונא

קדמא . הוה תנינן דכל שפרא ושפרא וכל כימא וכימא לא
מתדבקא לחברתה . ושארין ימין דדיקנא לאתקנא . מתקוונא
דשער רישא . הכא הית לאסתכלא אי כל כימין דשער רישא וכימין דדיקנא
יקרא עלאה בחד כימא אתכללו . (ס"א בחד מתקלא חתקלו) אמאי אלין
הריבין והלין לא אריבין . אמאי כימין דדיקנא לא אריבין כולי האי וקשיין .
והלין דרישא לא קשיין אלא שעיין . אלא כל כימין שקילן דרישא ודיקנא
צרישא . אריבין על כתפין למינד לרישא (ד"א מרישא) מועיר הנפין מההוא
תקובא דמוחא דליה ופניני כך לא הוה קשיין ועל דא אתחזון למחוי
דכיבין . תאנא מדי דכתיב חכמות בחון הרנה ולבסוף כתיב ברחובות התן
קולך . התי קרא לא רישיה סופיה ולא סופיה רישיה . אלא . חכמות
בחון הרנה כד נגיד ממוחא סתימאה דאריך אנפין למוחא דועיר הנפין
באינון כימין . כאלו מתחברין לבר תרין מוחין והתעביד חד מוחא . בנין
דלית וקוומא למוחא תתאה אלא בקוומא דמוחא עלאה וכד נגיד מהאי להאי
כתיב התן קולך חד . ובנין דנגיד ממוחא למוחא באינון כימין (כאלו
מתחברין לבר תרין מוחין והתעביד חד מוחא באינון כימין) אינון לא אשתכחו
קשיין . מ"ט משום דהי אשתכחו קשיין לא נגיד חכמתה למוחא כהון . בניני
סר לית חכמתה נפקא מבר נש דהיו קשיא (ס"א קשיא) ומארי דרונא
דכחיב דברי חכמים נכחת נשמיים . ומהכא אלוסינא מאן דשערי דרישיה
קשיין לאו חכמתה מתושבא עמיס . וע"ד אינון אריבין למיתי תועלתא לכלא .
מאי

מאי לכלא למויעל על חוטא דסדרה דמתסקין מן מוחא וכו' לא תלייא שפרא
דרישא על שפרא דדיקנא דשפרא דרישא תלי וסליק על אודנין לאחורוי ולה חלי
על דיקנא משום דלא הויתר דלא תערבא חלין באלין דכלאו מתפרשן בארחייו
תאנא כלאו שפרי בין דרישא בין דדיקנא כלאו חורוי כתלנא ותאנא הויכו
דדיקנא קשישא כלאו מ"ט משום דאינון תקיפא דתקופין לאחסין (לא
לתתא) אינון תליסר מכילן מעתיק דעתיקין והכי מכילן מקמי אודניו שריין
והכי מכילן סתימן אינון דלא יתערבון באחרין (ס"ה דתתא חסינו לתתא וכו'
הניבא מקמי אודניו שריין שפרי משום דכלאודייהו אינון ולא התערבו באחרין)
והי תימא לילית אחרין כוותייהו לא דהניא תליסר מכילן דרחמי מעתיקה
קדישא מי אל כמוד חד גושא עין חרי ושיבר על פשע תלת לשארית נחלתו
הרבע לא חזיק לעד אפו חמש כי חפץ חסד הוא סית יסוב ירחמי
שבעה יכנס עונותיו תמיכה ותסליך במגולות ים כל חטאתם תספה
התן אמת ליעקב עשרה חסד לאברהם חד סר אהר נשבעת לאבותיו
חבוסר מימי קדם תליסר לקביל דא אל רחום וחנן וכו' והינון לתתא
והי תימא תשה חיד לא אמר חלין עלאין הלא משה לא אנטרדך הלא לתת
דדינא השתכח וכתת דדינא השתכח לא בעי הכי למימר ומשה לא אמר
אלא בעידנא דישראל חבון ודינא הוא תלייא ובגוי כד לא אמר משה אל
באתר דינא השתכח הכל בהאי אתר סודרא דשכחא דעתיק יומין מסדר
נביאם ואינון תליסר תקופין דדיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין תקופין
לתבירא ולאכסייא כל גורי דינון מאן חמי דיקנא עלאה קדישא טמירא
דטמירין דלא אחסיק (ס"א חתכסי) מניה ובג"כ כל שפרי קשיפין ותקופין
בתקופין והי תימא הי הכי הא שפרי לתתא אינון אוכמי אמרי לא הו דא
כדא דתניא כהיב קובותיו לתלמיס שמורת כעורב וכתיב ושער ראשי
כעמר נקא לא קשיא הא בדיקנא עלאה הא בדיקנא תתאה ועל דא כד
התייביבת אורייתא לישראל התייביבת באם שחורה על גבי אש לבנה ועקרה
דמלא משום דהכי שפרי בגין דמוחא השתכחו לאתמשכא למוחא דלתתא
ואינון לעילא מן דיקנא בלחודיו הוא וכל תקופין בלחודיון השתכחו
דיקנא בלחודיו ושפרי בלחודייהו

תקונא

קדמא תקופא דשפרי ברישא דשפרי דרישא ותתא כל
תקופין דיקנא לא השתכח אלף (מחומא לבת) מחומא דרישא
(ס"א מתקופין דרישא) והכא לא פריש הכי דהא לא הוי אלף תקופין דא
דנחיה מן רישא דשפרי דרישא הכי השתכח (חסר חאן) ומחוי דיקנא
השתנדע כל מה דהוי ברישא דאלף עלמין דהתימן (ס"א אלף עלמין
סתימן) בטוקא דכתיב עוקא דכליל כל עוקין אורכא דכל עשה
דכתיב מקמי אודניו לא הוי אריכה ולא התדבק דא בדה ולא (ס"א דלגלג)
נחמין חלין שפריין מכד נגדין התמשכן (ס"א חלה מכד נחמין חלין
שפריין נגדין ואתמשכן) והליין ושירותא דתיקנא קדמא תלמין וחד קדי
שזילן התמשכן עד רישא דפומא וסלה מאם ותשעין מימן השתכחו בל
קופא וקופא תלזין וחד קדי שקילין דהו בתקופא קדמא תקופין לאכסייא
לתתא כחוסן ח"ל משו ח"ל תקיף יכול וככל קופא וקופא מתפרשין
תלמין

תלמין וחד עלמין תקופין שלטין לאכסייא (ס"א לאתפסטא) (ס"א
לאכסייא) ואתפסטו ל"א כהאי סטר ול"א כהאי סטר וכל עלמא ועלמא
מניה מתפרס לאלף עלמין דכסיפין לעדנא רבא וכלא סתיס ברישא דדיקנא
דכליל תקופא וכלילן כהאי ח"ל ועס כל דא האו ח"ל התכסייא לרחמי
דרחמי דעתיק יומין (אתכסס) ואתכלל ואתפסט ביה אמאי עד פומא משום
דכתיב דנא יתיב וספרין וכו' מאי דינא יתיב ותיב לתתא דלא שלטא
ה"ל פלא יועז אל נבור אל דהוא נבור ואתכסס דדיקנא (ס"א בדיקנא)
קדישא דעתיק יומין ורוז דכתיב מי אל כמוד בעתיק יומין אתמר בתקופא
קדמא דדיקנא קדישא עלאה

עלמא

קדמא דנפיק מהקופא קדמא שליט נחית וסליק לאלף אפיין
ורכוא רבנן מארי תריסין ומניה מתאחדין בקסטא בטוקא רבא
תניינא דנפיק מהאי תקופא שליט ונפיק נחית וסליק לשבעה
וחמסין אלף דרגין מזרי דיכבא ומתאחדן מניה לאכסייא
בקרילא בחיורה (ס"א בחיורה)

עלמא

תליחא דנפיק מהאי תקופא שליט נחית וסליק לז"ו אלפיין
תליחא דיללא ומתאחדן מניה ככוסטא לקוסיטר (ס"א ככוסטא
לקוסיטר) ומי תקופא מתכפין כלאו ומתכסמן במירא דרמטין דמתכסמן
בימא רבא מאן חמי תקופא דא דדיקנא קדישא עלאה יקירא דלא אחסיק
מניה מאן חמי טמירותא (ס"א יקירותא) דקופין דשפרי דחליין מהאי סבא
יתיב בעטרא דעטרין עטרין דכל עטרין עטרין דלא התכללו בעטרין עטרין
דלא כשאר עטרין עטרין דעטרין לתתא מתאחדן מניה ובגין כך הכי
תקופין אינון תקופין דלתתא מניה מתאחדין תקופין דלתתא דאנטרין לאתברכ'
מאן דכתיב ברכה דכל תקופין דלתתא בקבליהו ברכאן משתכחין (לקבליהו)
ואתעביד מה דאתעביד כלא כליל כהאי תקופין כלא וקפן לקבלי תקופין דמלכא
תקיפא עתיקא סתימא דכלא וכלאו התכסמן מתיקופין חלין דמלכא
עתיקא תאנא הי עתיק דעתיקין קדישא דקדישין לא התתקן באלין תקופין
לא השתכחו עלאין ותתאין וכלא הוי כלא הוי ותניא עד כמה זהירין חלין
(ס"א התתקן באלין ל"ג) תקופין דדיקנא עד תליסר דלתתא) וכל זמנא
דהליסר חלין משתכחין זה רין חלין דלתתא וכלא בחוסנא דחלין תליסר
השתכח דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא כלא בחד חייב טמירא ויקירא
נגין דחייב ויקירא וטמירא מכלא לא אדבר ביה באתר דאורייתא (ס"א לא
אדבר באורייתא) ולא התגלייא ומא דיקנא התגלייא דיקנא דכסנא רבא
עלאה ומחוי דיקנא נחית לדיקנא דכסנא רבא דלתתא מאי דיקנא
דכסנא רבא דיקנא דכסנא רבא בתמינא תקופין התתקן ובגין כך תמינא
תקופין לכסנא רבא כד משחא נחית על דיקניא ה"ל כשמן הטוב על הראש
יורד על הזקן וכו' ומ"ל דכתיב שנת אחים נס יחד נס לרבות כהן גדול
דלתתא דכל זמנא דכסנא רבא דלתתא משחם בכסנא רבא כביכול כהן
גדול דלעילא משחם בכסנא רבא דא תקופא חד דדיקנא דעתיק יומין סתימא
דכלא ח"ל רבי שמעון יאות אנת רבי ינאק למחמי ביקרא דתיקופין דדיקנא
וסבר חיי דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזכאה חולקין וזכאה חולקין עמבון
בעלמא

בעלמא דהתי :

תקונא

הניינא מתתקן סערא מרישא דפומא עד רישא אהרא דפומא
 בתקונא שקיל קוס ר' חוקים וקאים בקיומך ואוקור יקרא
 דתקונא דא דדיקנא קדישא קס ר' חוקים שארי ואמר הני לדודי ועלו
 תסוקתו מי גרם שאני לדודי מסוס דעלי תסוקתו מסתכל הוינא וארו
 חמית כסורא יקרא דכויניא עלאה נהיר וסליק לתלת מאה ועשרין וחמשה
 עיבר ומד חסוך הוה התסחי כההוא כהורא כמאן דהתסחי כההוא נהיר
 עמוקא דמימיו מהפלגין ונהרין ונגרין לכל עיבר מתה דעלוי וסליק האר
 כהורא כשפתא דימא עלאה עמוקא דכל פתחין טכין ויקירין כההוא פתחה
 התפתחין הנה סאיל מסס (ס"ה מהו) פשרא דחמית פתחו והמרו כגשא
 עון חמיתא אמר דא הוא תקונא הניינא יתיב א"ר שמעון האינדא התקשר
 (ס"ה אחבס) עלמא בריך אנת רבי חוקים לעתיקא דעתיקין אמר ר"ס
 בלחו בוטינין חברין דאתין כהאי עוקא קדישא הסהדנא עלי שמייא עליון
 דעליון והרעא קדישא עלאה דעלאה דאנא חמי הסתא מה דלא חמא בר גס
 מימא דסליק משה זמנא הניינא לטורא דסיני דאנא חמיתא אנפאי כהירין
 כההוא דשמא תקיפא דומין למיפק באסוותא לעלמא דכ וזרחה לכס
 יראי שמי שמי דקק ומרפא בכנפיה ועוד דאנא ידענא דאנפא כהירין ומסה
 לא ידע ולא אסתכל ה"ה ומסה לא ידע כי קרן עור פניו ועוד דאנא חמי
 בשיני תליסר מכילן גליפין קמאי ונהירין ככוינין וכד התפרש כל חד מנייהו
 מפומיכוון אסתלק והתתקן והתעטר בטמירותא דתקוניו דדיקנא וכל
 אחרנין אסתחין וכעוד דכל חד מתפרש בפומיכוון כהיר והתעטר ותיב
 כמלכא בנו חיליה וכד הסתייס להתפרשא סליק והתעטר בעטרא קדישא
 והתתקן והתעטר ותיב בתקוניו דדיקנא קדישא וכן לכל חד וחד אודרו
 חברין קדישין דהא בקיומא דא לא יתא עד דייתי מלכא משיחא קוס ר' חוקים
 תניינות ואוקיר תיקונא תליתאה דדיקנא קדישא תנא עד לא קס ר' חוקים
 קלא נפק ואמר אין מלאך אחד עושה שתי שליחויות אחרניס ר"ס ואמר ודאי
 כל חד וחד בארתיה ואנא ורבי אלעזר ברי רבי אבהו אסתלים שלימחא
 עלאה קוס רבי חייה קס ר' חייה פתח ואמר והומר הנה ה' אלהים הנה
 לא ידעתי דבר כי נער אנכי וכי ירמיה לא הוה ידע למללא ובה כתיב
 מלולין נפקו מפומי עד לא אמר דא והוה אמר מלה כדביבא דכתיב הנה לא
 ידעתי דבר אלה (תאנא) ח"ו דהוה אמר על דא אלא הכי תאנא מה בין
 דבור לאמירה אמירה הוא דלא בעי לארמא קלא דבור בעי לארמא קלא
 ולאכרוז מלין דכתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר ותאנא
 כל עלמא שמוהו הוא דבור וכל עלמא אודעשו ובנין כך כתיב וידבר ולא
 כתיב ויאמר אוף הכא כתיב הנה לא ידעתי דבר לאכרוז מלה ולאוכחא
 ברוח קודשא לעלמא אי הכי הא כתיב וידבר יי אל מסה לאמר אלא מאן
 הוה נביאה עלאה כמסה דלא וכה בר נס כוותיה דהוא שמע דבור בהכרזה
 ולא דחיל ולא אודעשו ושאר נביאים אודעשו אפילו באמירה ודחילן בדחילו
 ותאנא תיקונא קדמאה דדיקנא ותנייבא לאתבא (ס"א לאקפא) (כ"א לאייתאה)
 לתליתאה דכתיב הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עס נגה ות"ס דתרין
 תקונין

תקונין קדמאין למימי לתליתאה הוה דהוא :

תקונא

תליתאה מאתעשרת דתחות חוטמא מתחות תרין נוקבין נפיק
 חד ארחא ושערא אפסיק (ס"א לתפסק) כההוא ארחא אמאי
 התפסק משוס (דכתיב ועובר על פסע) דהאי ארחא מתתקן לאעברא
 ביה ובנין כך יתיב תחות נוקבי חוטמא האי ארחא ושערא לא אתרבי כהאי
 ארחא משוס דכתיב ועובר על פסע למיכא אעברא עד (ס"א על) פומא
 קדישא דימא סלחתי תאנא כמה ערקוסאות מחכין להסוא פומא ולא התגלי
 לחד מנייהו דהא אסתלק והתעטר ידוע ולא ידוע תאנא בכניעותא דספרא
 מהו דכתיב פסע ימאי משמע עובר על פסע אפסע
 דאקדיס סי"ן לפ"א לא זכו עומד ולא עובר (האי) בועיר אנפין מאי בין האי
 להאי בועיר אנפין כד נחית ההוא ארחא מתחות נוקבי חוטמיו כתיב ויחר
 אף ה' בס וילך מאי וילך דנפיק רוחא דרוגוא מאיכוון נוקבי ומאן דאשכח קמיס
 אויל ולא אסתבח ה"ה כי רוח ה' נשבה בו באריך אנפין כתיב ועובר על
 פסע וכתיב ורוח עברה ותתהרס ותאנא הכא כתיב ועובר על פסע כההוא
 ארחא התס ועבר ה' לנגוף את מזרסו אכאס חולקיס דמאן דזכי להאי זדא
 הוה תקונא תליתאה (דארחא) דדיקנא יקרא קדישא עלאה עתיקא דעתיקין
 אמר ר"ס ודאי קב"ה יסני לאוטבא לך ויחדו לאננא עלך ותאנא מאי דכתיב
 שש אשים בה כעתיק יומין התמר דהא הוה מדוותא דכלא תאנא כשפתא
 דהתגלי האי ארחא דדיקנא דעתיק יומין בלחו מארי דיבבא ויללא ומאריהו
 דדינא סתימין וסתיקין ולית דיפתח פטרא לאבשא משוס דהאי ארחא
 התגליה לתקנא ומתאי מאן דאחיד (כ"א דאחית) ואזר (ס"א משוס
 דהאי ארחא סימנא לשתיקותא ומתאי הוה מאן דאחיו ואזר) לשחקא
 להאי ארחא רשים דהוא סימנא דעתיקא קדישא :

תקונא

דביעאה מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא מרישא חדא לרישא
 חדא ה"ה לטארית נחלתו כד"א ונשאח תפלה בעד הסארית
 נמלאה הנמלאה משש שארית דכתיב שרית ישראל לא ישפו עולה :
תקונא
 חמיסאה נפיק ארחא אחרא מתחות פומא ה"ה לא החוק לעד
 אפו קוס ר' יוסי קס ר' יוסי פתח ואמר אשרי העם שככה לו
 אשרי העם שה' אלהיו אשרי העם שככה לו מהו שככה לו כד"א ונחית
 המלך שככה סביך מרוגיה ד"ה סביך ברוגיה ה"ה וחס ככה את עושה לי
 דרגינא הרוב דא הוה דיבא דדיני אשרי העם שה' אלהיו רחמי דרחמי ד"ה
 שככה שמה דכליל כל שמהן וקב"ה מעבר רוגיה ואנא ביה לזעיר אנפין
 ומעבר על כל אינון מלכר דתניא ארחא עלאה דדיקנא קדישא (עלאה
 עתיקא דעתיקין) דהוה נחית (כדיקנא) תחות נוקבי דחוטמא דעתיקא והאי
 ארחא דלחתא שקילן אינון בכלא דא לשילא ודא לתתא לעילא עובר על
 פסע לתתא לא החוק לעד אפס ותנין לא החוק דלא אית אחר למיכא
 כמה דלשילא יתיב אחרא לאעברא כך לתתא יתיב אחר לאעברא תנא בכל
 אחר דכתיב עתיקא טמירא דכלא ארחא התגליה טב לכללו דלתתא דהא
 אחיו עיטא למעבר טב לכלא מאן דסתים ולא התגליה לית עיטא ולית
 מאן דידע ליה אלה הוה בלחורו כמה דעדן עלאה לית דידע ליה אלה הוה
 פתיקא

עתיקא דעתיקי . ועל האי כתיב מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך . אמר רבי שמעון יתקנון עובדך לעלמא דחמי מעס עתיקא דעתיקי :

תקונא

שתימא מהתקו שפרא וסליק מלרע לשללא וחפי תקרובתא דכוסמא טבא עד רישא דפומא דלעילא . ונחית שפרא (דרישא) לרישא דפתחא דהרחא תתא דפומא . קוס ר' ייסא ואתקין מקובא דא . קס ר' ייסא פתח ואמר וחסדי מאתך לא ימוש וכתיב ובחסד עולם רחמתך . הני קראי קשיין ההדני ולא הקשו . דתנינן אית חסד ואית חסד . אית חסד דלגו ואית חסד דלכר . חסד דלגו הא דאמרן דעתיקא דעתיקי והוא סתים בסטרא דא דדיקנא דאקרי פאת האוקן . ולא בני בר נש לחבלא האי סטרא משום האי חסד דלגו דעתיקי יומין ובנ"כ ככסו דלתתא כתיב ביה לא יקרחה קרחה כרשש ופאת וקנס לא יגלחו . מ"ט בנין ללא לחבלא דארמי דחסד דעתיקא דכסו מסטרא דא קא חתי . והאנא בלגיטומא דספרא ככלא אלטריד חסדו לאתברא ולמכני ולא לקטעא ליה ולא ישתאי מעלמא . והאי דכתיב וחסדי מאתך לא ימוש . חסד דעתיקי יומין . ובחסד עולם . חסד דאקרי חסד עולם והאי הוא אחרא דו"א דכתיב אמרתי עולם חסד יבנה והאי חסד דעתיקי דעתיקי הוא חסד דקשוט . וחסד דקשוט לאו כחי נופא אתמר אלא כחי דנשמתא . ובנ"כ כתיב כי חפץ חסד הוא . דא הוא תקובא שתימא דדיקנא יקרא דעתיקי דעתיקי :

תקונא

שביעאה פסיק שפרא ואתחון תרי תפוחין בתקרובתא דכוסמא . שפירן ויהן למחוי . פתח ר' שואמר כחפוח כעני הישר וגו' . מה תפוח זה כליל בנ' גווי . כך קב"ה תרין תפוחין כליל שתא גווי ותרין תפוחין אליו דאינון תקובא ו' אינון כללא דכל שיתא תקובין דאמינא . ובגניטיון דתקובין באור פני מלך חיים . ותנא מהי תפוחין נפקין חייין לעלמא ומחויין חידו לזשיר הגפין . כתיב יאר יי' פניו אליך . וכתיב באור פני מלך חיים . באור פני מלך אליו אינון תריך תפוחין דתקרובתא דכוסמא דאמינא . יאר יי' פניו אליך פניס דלכר דכר נהרן מתברך עלמא . ותהאנא כל זמן דהני בולכי דלכר נהרין . כל עלמא מתברך ולא אשתכח רוגז בעלמא . ומה אי הכי דלכר כך . תרין תפוחין דנהרין תדירא דחדאן תדירא עאכ"ו . תניא . כד התגליין תרין תפוחין אליו אתחוי זשיר הגפין כחדווחא . וכל אינון בולטין דלתתא כחדווחא . וכל אינון דלתתא נהרין וכל עלמין חדאן ושלמיין מכל שלימותא . וכלא חדאן ובנהרין . וכל טיבו לא פסיק . כלאו אתמליין בשעתא חדא . כלאו חדאן בשעתא חדא . ת' פניס דלכר אית זמן דנהרין ואית זמן דלא נהרין . ובנ"כ כתיב יאר יי' פניו אליך . יאר פניו אהנו סלה . מכלל דלא הוי תדירא אלא כד התגליין תפוחין דלעילא . תהאנא אליו תפוחין דסתימין נהרין ומחויין תדירא ומנהו נהרין לתלת מאה ושבעין עיבר . וכל שיתא תקובין קדמאין דבדיקנא ביה בלין . ה"ד יסוב ירחמנו . יסוב מכלל דומיין טמירין וזמנין התגליין הכא הוא יסוב ירחמנו . וכחאי דלתתא הוא והמת . דא הוא תקובא שביעאה דכליל שחא כתרין תפוחין דעתיקא דעתיקי :

תקונא

תמיכא נפיק חד חוטא דשערי סחרטין דדיקנא ותליין נפקין עה טבורא . קוס אלעזר ברי הקין תקובא דא . קס ר' אלעזר בריה

(בריה) פתח ואמר הכל תלוי במול ואפילו ס"ת דהיכל . מלה דא חוקימנא בספרא דלגיטומא והכא אית לאסתכלא וכי הכל תלוי במול ומנין ס"ת קדש ונרחקו קדש והסיכל קדש . וכתיב וקרא זה אל זה ואמר קק"ן הא תלת אינון . וס"ה לקבליהון נרתקו קדש והסיכל קדש וזוהי קדוש . והתורה נחנה בשלש קדושות . בשלשה מעלות בימים שלשה שכינה בשלש לוחות ואינון והיכל בס"ת תלוי ואיהו תלוי במול וכתיב ומאזות השמים א החתו . מאן דליזו בקדושות סללו להו תלויא במולא . אלא הכי חוקימנא בספרא דלגיטומא האי חוטא יקרא קדישא דכל שערי דדיקנא תליין ביה אחקרי מול . מ"ט משום דכל קדשי קודשין דקודשא ביהי מולא תליין . וס"ת אפ"ג דליזו קדוש לא חל עליה עשר קדושתין עד דעיל להיכל . כיון דעיל להיכל . אחקרי קדוש בעשר קדושות . כנוונא דלעילא דלא אחקרי היכל אלא כד אתחברו עשר קדושות . ותאנא סלל תלוי במול . דליזו האי חוטא יקרא קדישא דכל שערי תליין ביה . אחאי הקרי מול . משום דמנין תליין מולי ומולי מניה עלאין ותתאין . ובנ"כ תיבו תלויא וביה תליין כל מלי דעלמא עלאין ותתאין . ואפילו ס"ת שבהיכל דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה עס שאר קדושתין וכלאו תליין בהאי . ומאן דחמי להאי תקובא אתכבדן חוביהון מקמי ומתכפין ה"ד יכבש עובותיו . ה"ל ר"ש בריך ברי לקודשא דקודשין עתיקי מכלא :

תקונא

תשיעאה מתערבין שערי עס אינון שערי תלויין ולא נפקין דא מן דא . קוס ר' אבא . קס ר' אבא ואמר אליו (אינון) שערי דמתערבין עס אינון דתלויין אקרון מלולות יס משום דנפקו ממותרי מוחא ומחאי אתרה דמיו כל מחאי דתבשין חובי דבני נשא ומתכפין אמר רבי שמעון בריך תהא לעתיקי יומין :

תקונא

שפירא נחתין שערי תחות דיקנא וחפין בגרובא תחות דיקנא . קוס ר' יהודה . קס ר' יהודה פתח ואמר וכדו כמעטות נזרים ובמחלות עפר מפני פחד יי' וגו' . מפני פחד יי' הא התיידע דמאן דליזו לכר פחד יי' אחקרי . ומערר גאוט אינון שערי דתחו' דיקנא ואתקרון סדר גאוט . תרי . תקובא שפירא תתן אמת ליעקב . וחד סר . דלא נפקי נימא מן נימא . חסד להברס :

תקונא

דתיירס דלא תליין שערי על פומא ופומא אהפני מכל סטריין ויזין שערי סחור סחור ליה בנין דלא אשתכח טרחותא כמה דאצטריך טרחותא בחאי קא מיירי דיכא . באתר (כ"א בחר) דיכא טרחותא אשתכח וכי שערי דדיקנא טרסא אינון או דינ' אינון וסא כלא רחמי אתחון א לא דלא אצטריך ביוכא (ס"א בנשובא) דרוחא דזשיר הגפין . דתהאנא מהאי פומא קדישא עלא קדש קדשי נשבה רוחא . מאי רוחא . רוחא דאיתרק (ס"א דאתדבק) ביה דמתלבש ביה (כ"א דאתקין ומהלבס ביה) זשיר הגפין ומהאי רוחא מתלבשין כל אינון דלתתא וכד הוא רוחא נפיק אהפרס לתתין ושבעה אלף עיבר . אהפסס (ס"א ואתפרסא) כל חד בלחודו לאתריה וכל מאן דאתחוי לאהלבס מנין אהלבס . ועל דא שעריין לא אשתכחו על פומא קדישא משום דרוחיה נפק ולא בני מלה אחרא לאתערבא ביה ולקרבא בהדיה . ודא הוא שפירא דלא דלא אתדבק לא לשללא ולא לתתא . והוא סתים בסתימא דסתימין דלא התיידע

אחידע דא הוא דלא אפק ולא הוה ביה תקוה וצנין כד רוח דנפיק לפר
(ס"א) דנפיק מההוא דלבר) ומתלבטין ביה נכאיו מסימי אתקרי עב יי' אבל
בהאי עתיקא דעתיקין לא התפרס' ולית מאן דידע רוחיה בר איהו' וצנין
כד שעריו שקילין וסורכא דפומא ופומא אתפניי מכל סטרוי ובהאי אתרחיו
הכשתא לאתלבסא בהאי רוחא דמתפסט לכמה עיברין' באתר דכל שעריו
שקילין בסורכוי (סדא) הוא דכתיב אשר נשפעת לאבותינו) ודא הוא תקוה
קדישא עלאה דתרוסר דמכאן אשתלסו י"ב תחומין לעילא' י"ב תחומין
לתתא' י"ב תחומין ל"ב שבטי אכתתא ס"ד אשר נשבעת לאבותינו :

תקוה

דחלוסר תליין שעריו תחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה
וביקרא ספירא וחסיין עד טבורא' ולא התחויין מאנפי תקרובא
דכוסמא בר אינון תפוחין ספירן חורין' אמר ר' שמעון זכאה חולקיה דמאן
דאשתכח בהאי אהרא קדישא עלאה דאנן ביה' זכאה חולקיה בעלמא דין
ובעלמא דהתי' דאנן יתבין בקדושה עלאה אשא עלאה אסתר לן (ס"א) בין
אשא עלאה דאסתר לן) והא כל תקוין עלאין (לדיוקא) דדיקנא קדישא
דתקנו ואתעטרו ואלסחרו לדוכתייסו' והאי תקוה דחלוסר הוא תקוה יאה
דביה אחרון כלא בלו מתכספין למוקף רישא לקבליה מיניה תליין כל אינון
דבועיר אנפין אחרון' מיניה תליין עלאין ותתאין וכל גבוון עלאין ותתאין
גבוון ביה וכיה כליין' ואיסו מזל דמתולי מיניה כלא דא הוא תקוה שלימתא
דאשלים לכל תקוין דא אשלים לכלא :

תאנא

אלין תקוין אקרון ימי קדם יומין קדמאין דקדמא' ואינו
דאשתכחו בזעיר אנפין אקרון ימי עולם' ותאנא אלין ימי קדם
כלסו מתתקן בתקוה דדיקנא דעתיקא דעתיקין' טמירה דטמירין (כלל
צבו) והאי דחלוסר כלי ליהו' כמה דאתמר ודא יומא לא אהכליל בהדיניה
אלא הוא כלי' ובהסוה זמנא דאתער עתיק יומין בתקוין דלעילא הסוה
אתקרי יום אחד זמין לאוקיר דיקניה ס"ד יום אחד הוא יודע ליי' הוא
בלחודו יתיר מכלא' הוא דכליל כלל הוא דאתקרי בשמא ידעא' דתנינן באתר
דאית יום אית לילה דלית יום בלא לילה' ומסוס דהסוה זמנא זמנא יאה דיקנא
דיקנא והוא בלחודו ישתכח לא אתקרי לא יום ולא לילה דלית יום הקרי אלא
מסטרא דילן ולית לילה הקרי אלא מסטרא דילן ומסוס דהאי תקוה כלי כלל
לא אהידע ולא אהיו מיניה ומניה נניד משחא דרבותא לתליסר עיבר מבוטין
לכל אינון דלתתא דטרוין בהסוה משחא (אתתקנו) בתליסר תקוין אין אתתקנא
דיקנא קדישא עלאה והאין תקוין דבהאי דיקנא מתתקן וכתחן לכמה עיבר ולא
אתחון סיד מתפסטין והיך נפקין' מכלא אסתיומו ומכלא אהטמרו' לית
דידע אתר להאי עתיקא בפסיטותא דלהון כלסוון כליין כמה דאתמר אהידע
ולא אהידע' טמיר ולא טמיר' עליה אתקרי אבי יי' הוא שמי וכבודי לא
לא אתן וכתיב הוא עשנו ולא אהנו' וכתיב ועתיק יומין יתיב' באתר
יתיב ולית דידע ליה' יתיב ולא שכי וכתיב אודך על כי גוראות נפלאותיו
אמר ר"ש לחברייא כד התפרים פרישא דא דאתון מאן עלאה אה
חמינא דנחתו כל תקוין בנווה ונחירו באתר דא' אחד פרוכת
בזוינא דקב"ה (ס"א) בויטא דקודשא) פרישא בארבע סמכין לארבע עיבר
סמכא

סמכא חד הוא יתיב מתתא לעילא וחד מנרופיא בדיה' ובמנרופיא ארבע
מתתין סנין (ס"א) מכל סטרוי' ומתאחדן פרישא ונחתין לה משלח
לתתא' וכן לסמכא תנינא ותליתא ורביעא' וצין סמכא לסמכא אחרון
מחניסר רגלי דסמכין ומחניסרין בכזוינא דגליפא (ס"א) בבוסיטא דגלוסין)
בהסוה פרישא' וכן לארבע עיבר' וחמינא אלין תקוין דטרוין עלה והו
מחכאן מלי דפומא לאתעטרא ולאשתלקא כל חד באתריה' וכד סו מתתקן
מפומא כל חד וחד סליק ואתעטר ואתקן בהסוה תקוה דאתקן הכה
מכל (ס"א) בהבל דכל) פומא דחד מינ' ובשעתא דחד מינ' פתח פומא
לתקנא בהסוה תקוה' והוא תקוה הוה יתיב ומחכא למלא דנפיק מפומיכוון
וכדין סלקא בדוכתיה ואתעטר' וכל סמכין מכאן ומכאן אדאן על דסמיעין
מה דלא ידעו' וליתין בקליכוון כמה רתיבין קיימין הכא בניכוון' זכאין
אחון לעלמא דהתי' דכלהו מלי דנפקי מפומיכוון כלסו מלין קדישין מלי כשרן
דלא הסטאן לימינא ולשמאלא' קב"ה חדי למשמע זיית להני מלי עד דהוה
אמר (אגור) דינא די לעלמא דהתי' תמרון זמנא אחרא כל הני מלי קדישין'
עליכו כתיב וחכך כיון הטוב וגו' דוכב שפתי ישנים' מאי דוכב שפתי
ישנים דאפילו לעלמא דהתי' מרחסן שפוטויכו אורייתא קמיה' הסתא אתתקנו
ואתכוונו דעתא למתקן תקיני דועיר אנפין סיד יתתקן והיך יתלבש בתקוין
מתקוני עתיק יומין קדישא דקדישין טמירה דטמירין טמירה מכלא דהסתא
חוכתא (ס"א) חכמתא) עליכו למגור דינא קושטאה יאה ושפירא ולאשתקא
כל תקוין על בודייה תקוני דועיר אנפין מתקוני דאריך אנפין אתתקנו
ואתפסטו תקוני מכאן ומכאן כחיוו ב"כ לתלסלסא (ס"א) ומשלסא) ביה רוחא
דטמירה דכל טמירין בנין למיתב על כורסייה דכתיב ועל דמות הכסא דמות
דמראה אדם עליו מלמעלה' כמראה אדם דביה סתימין כל דיוקין' כמראה אדם
דכליל כל שמחן' כמראה אדם דביה סתימין כל עלמין עלאין ותתאין'
כמראה אדם דכליל כל רוון דאתמרו ואתתקנו עד לא אהרי עלמא ואף על
גב דלא אתקיימו :

תאנא

בזניעותא דספרא' עתיקא דעתיקין עד לא זמין תקוין' באני
מלכין כנס מלכין (כ"ה גליף מלכין) ומשער מלכין ולא סו
מתקיימו' עד דהוי (ס"א) דאנח) לון והננע לון לבתר זמנא ס"ד ואלה
המלכים אשר מלכו בהרץ אדום' בהרץ אדום באתר דכל דינין מהקיימין
תמן' וכולסו לא אתקיימו עד דרישא חורא חורא עתיקא דעתיקין אתתקן' כד
אתתקן תקין כל תקוין דלתתא' תקין כל תקוין דעלאין ותתאין' מכאן
חילופיא כל רישא דעמא דלא אתתקן הוא נקדמית' לית עמא מתתקנא' ואי
הו מתתקן כלסו מתתקן' ואי איכו לא מתתקן בקדמיתא לא יכלין עמא
לאשתקא' מכלן' מעתיק יומין' דער לא אתתקן הוא בתקוני לא אתתקנו
גל אינון דבעו לאשתקנא וכלסו עלמין אהטרו ס"ד וימלך באדום בלע
בשער' וימלך באדום רוא חדא (ס"א) יקירא) הוא' אתר דעל דינין מתקטרוין
תמן ותליין מתמן' בלע בן בשור תאנא הוא גורת דינא תקיפא דתקופין
דנטיס מתקטרוין אלף אלפין מהרי דיכא ויללא' וסס עירו דכהכס' מאי
דנטיס כלומר דין הכה כד"א לעלוקא שתי בנות הכה' כיון דסליק לאתיסכא
Kerié Moed 20 ב

בזה לא קאים ולא הוה יכול למיקס וכלהו עלמין התחרבו מאי טעמא משום דהדס לא התתקו דתקובא דהדס בדיוקניה כליב כלא ויכול כלא לחתוכא ביה ובנין דתקובא דה דהדס לא השתכח לה יכילו למיקס ולא חתוכא והתבטלו והתבטלו ס"ד והא כלבו בחדס התכלילין אלף התבטלו והסתלקו מההוא תקובא עד רייתי תקובא (ג"ה דיוקנא) דהדס וכד אתה הא דיוקנא התגלפו (ס"ה התכללו) ומנהון לא התבטמו כלל והי תימא והא כתיב וימת התבטמו ולא התבטמו וימת לאו הכי אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה דהוה וימת דהתבטלו לגמרי לאו הכי אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה דהוה ביה קארי ביה מיתא כד"ה וימת מלך מזרים דנחת מדרגא קדמאה דהוה קס ביה דהתתקו אדס התקרון בשמהן החרנין והתבטמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו וכלהו התקרון בשמהן החרנין מן קדמאין בר ההוא דכתיב ביה ושם אשתו מהיטבאל בת מטטר בת מי זכב מ"ט משום דהי לא התבטלו כשאר החרנין משום דהוה דכר וקובא כהאי תמרא ללא סלקא אלא דכר וקובא ובג"כ השתא דהשתכחו דכר וקובא לא כתיב בהו מיתא כאחרנין והתקיימו אבל לא התקיימו עד דהתתקו דיוקנא דהדס וכיון דהתתקו דיוקנא דהדס התחורו והתקיימו בקיומא אחרא והתקיימו :

תאנא

כד סליק ברעוה דרישא חוורה למעבד יקרא ליקרי תקון וזמין והפיק מבוזיגא דקרדינותא חד טיזוגא (נשב ביה התתקו ס"ה התתקו) וסליק רעותיה והתפשט לתלת מאה ושבעין עיבר וטיזוגא קאים ושאריו נפיק חוורה דכיה ומתגלגלא נשב ביה התתקו ונפיק חד גולגלתא תקופא והתפשט להרבע סטרין ובהאי חוורה דכיה השתאויב טיזוגא והתחור וכליל (ס"ה והתכליל) ביה ביה ס"ד אלא התטמר ביה ובנין כך והי גולגלתא התפשט בסטרין והאי חוורה הוא טמיר דטמירין דעתיק יומין ברומא דנניו בהאי גולגלתא התפשטו אשא מסטר חד והוורה מסטר חד והוורה דכיה קאים עליה מהאי סטר והשא דכיה קאים מהאי סטר מאי אשא הכא אלא לאו הוא האא אבל בזיגא דה (ג"ה טיזוגא) דהתכליל באוורה דכיה נהיר למאחן ושבעין עלמין ודינה מסטרין השתכח ובנין דה האי גולגלתא התקרי גולגלתא תקופא גולגלתא דה יתבין השעה אלפי רבוא עלמין דנטלין עליו וסמכין עליו בהאי גולגלתא נטיף טל מרישא חוורה דהתתקו מניה תדיר ומיהי טלא דהנער מרישה זמינן מיתיהא לאחייאה וכוה טלא דהתכליל בהרי גווי מסטרא דרישא חוורה טמירין דהי ס"ה בגיניה) דכליל כללו חוורין (וכלהו חוורין) אבל כד התקיימו בהאי רישא דועיר הנפין התחיו ביה סומקא כהאי ברולחא דהיסו חוורה והתחוויה נזוכא סומקא בגווי חוורה ובנין כך כתיב ורבים מפני אדמת צפר יקירו אלה לחיי עולם והא למרפות לדראון עולם לחיי עולם בנין דהתחוויה להסו חוור דהאי מסטר דעתיק יומין הריכה דהנפין למרפות לדראון עולם בנין דהתחוויה להסו סומקא דועיר הנפין וכלא כליב בהוה טלא ס"ד כי טל חורות טלך חוורין וכהוה טלא דנטיף כתיב כל יומא לחקלא דתפוחים בנווני חוורין וסומקא האי גולגלתא הנסיר בתרי גווי לטאי סטר ולהאי סטר ומיהי חוורה דכיה התפשט מגולגלתא להנפין ק"ג רבוא עלמין ובג"כ התקרי וזי הנפין

הנפין ובשעתא דאלטרין התפשטו הנפין והריכין בהוה זמנא בנין דהנפין כנפיו דעתיקא דעתיקין וחיים לעלמא ומיהי גולגלתא נפיק חד עיבר לכל אינון דלתתא ויהיבין הנר אורחותא לעתיק יומין כד עאלין בחושכא תחות שריטא ולקבל דה נקע לגולגלתא לתתא כד עאלין בחושכא והאי נקע הנר אורחותא השתכח מניה לעתיק יומין :

בחלליה

דגולגלתא (ס"ה גולגלתא דה) ג' חללין השתכחו דשרייה מוחא בכו וקרומא דיקי חפייא עלייהו אבל לא קרומא קשישא סתימא כעתיק יומין ובנין דה האי מוחא התפשט ונסור (ס"ה ונפיק) לתלתין ותריין שכלין ס"ה ונסר יולא מעדן ותאנא בתלת חללין דגולגלתא דמוחא שרייה מחללא חד מתבקע (ס"ה ומתפשט) חד מבושא לד' סטרין ונפיק מההוא מוחא דשרייה בהאי חללא תלתין ותריין שכלין רוחין דחכמתא :

מחללא

תניינא מתבקע ומתפשט חד מבושא אחרא ומתפתחין ו' תרעין מחללין ו' תרעין התאחדין ו' יומין דאוריית' ו' שנין דיובלא ו' אלף דרין דזמין קב"ה לאתבא רוחים ליה ולשרייה ביה תליתאה נפקין אלף אלפין אדרין ואכסדראין דדעתא שרייה עלייהו ודרי בהו והאי חללא שרי חלליה (ס"ה מדוריה) בון האי חללא ובין האי חללא והתמליין מתרין סטרין כל אינון אדרין ס"ד וכדעת דחרים ימלאו ואין ג' מתפשטין בכל גופא להאי סטרא ולהאי סטרא וכדזמין אחיד כל גופא והחיד בהו גופא מכל סטרין ובכל גופא התפשטן והשתכחן :

תאנא

גולגלתא דרישא תליין אלף אפי רבוא ורבוא רבבן קווי דשערי ארובין ומסתכבין דה ברא ומתערבין דה ברא ולית חושכא חוורייתא דכיה במסאבא בכל אינון סטרין דאינון רבבין סטרין דאינון מסאבן יתבין קווי מסתכבין ותקופין מנהון שעינן ומנהון תקופין ובכל קווא וקווא יתבין נימין תלין על תלין מתהטין ותליין כניבר תקיף מארי נכח קרבין בתקופא יאה בתקופא ספירא תקופא (בחיר כארזי) רברבין ותקופין ס"ה בחר כארזים מתתקין קוויין דשערי ותליין תליין על תלין מהי סטרא להאי סטרא על גולגלתא ס"ה קוולותיה תלתים ותאנא יתבין תלי תלין משום דמשיכין ממבושין סניאין תלת רהטי מוחא ממבושא דחללא חד דגולגלתא התמשכן שערי במשיכותא ומתעבדין תלין דתליין מנחה מבושין דהתמשכן מהאי חללא מחללא תניינא נפקי חמטין מבושין והתמשכן שערי מאינון מבושין במשיכותא והתעבדין תלין דתליין ומתערבין בקוויין חרנין מחללא תליתאה נפקי אלף אלפין אדרין ואכסדראין והתמשכן שערי במשיכותא מכלהו ומתעבדין תלין על תלין ומתערבין בקוויין חרנין ובנין כך אינון קוויין תלין על תלין וכלהו משיכין דהתמשכן מתלת חללין דמוחא דגולגלתא וכל אינון נימין וכל אינון קווי תליין וחפין לסטרא דאדונין ובנין כך כתיב הטה אלהי אונך ושעם ובהאי תלין תליין (ג"ה ובהאי תלייה) ימינא ושאלא נסורא ושוכא רחמי ודינא וכל ימינא ושאלא תלי

תלי בהאי ולא בעתיקא :

כפלגותא

רשערי אחמיו חד רחמא דקוק דמתאחדה מההוא רחמא דעתיק יומין ומשהוא רחמא דתפרסן שית מאה ותליסר אורחין דאתפלגון בארחין דפקודי לאורייתא . דכתיב כל רחמין יי' חסד ורחמין לנורא דריותו ועדותיו . מנא בכל קולא וקולא מתאחדן אלף אלפין מארי דובכא ויללס דתליין בכל קולא וקולא מאינון תקופין . ומאינון שיעטין מאריהון דמתקלא (ס"א) מאריהון דרחימותא . ואינון מתקלא בנייהו) בגין כך הית ויכח ואית שמאלא :

מצחא

דנולגלתא . אשנמות דאשנמותא . ולא מתגלייא בר ההוא זמנא דנריכין חייבא דאתפקרא ולעיינא בעובדיהון . ותנא כד באהגלייא האי מצחא דתערו כל מאריהון דריכא . וכל עלמא דריכא דתמסר . בר היהא שעתא כד סלקון ללותהון דישאל לקמי עתיק יומין ובשי לרחמא על בניו גלי מצחא דרעוא דרעוין ונחיר בהאי דועיר אנפין ואשתכך דריכא . בהאי מצחא נפיק חד טערא דמתפטט ביה ממוחא דאפיק חמשין תרעין . וכד התפטט אתעביד מצחא דאשנמותא לחייבי עלמא לאינון דלא מתכספי בעובדיהון ה"ר ומנא אשה ונכה היה לך מאנת הכלס . ותניא שערא לא קאים בהאי אתר דמצחא בגין דאתגלייא לאינון דחליפין בחובייהו . ושעתא דמתער קב"ה לאשתעטעא עם דליקייא נהירן אנפיו דעתיק יומין באנפיו דועיר אנפין ומתגלייא מנחיה ונחיר להאי מצחא וכדון דתקרי עת רגון . וכל שעתא ושעתא דריכא תלי והאי מצחא דועיר אנפין התגלייא . התגלייא מצחא דעתיק דעתיקין ואשתכך דריכא ולא אתעביד . תנא האי מצחא דתפטט במאנת אלף סומקין דסומקין דאתאחדן ביה וכלילן ביה . וכד התגלייא מצחא דועיר אנפין אית רשותא לכלהו לחרבא . וכד התגלייא מצחא דרעוא דרעוין דנחיר להאי מצחא כדון לכלהו משתככין . ותניא עשרין וארבע בתי דיען משתככין בהאי מצחא וכלהו אקרין נכא (ס"א) מצחא וכל חד אקרי נכא) ובתוון רגופין (דאפין) הוא מצח . ואית מצח ואית נכא דאינון נכאים והיינו דתנן נכא נכאים . ואינון במצחא . ומתפטטן מנהון כנופא באתרין דיען . תניא מאי דכתיב וגם נכא ישראל לא יסקר ולא ינחם כי לא ארם הוא להנחם האי רוא דוקימנא כל ההוא נכא דתפטט כנופא זמנין דתלי על עלמא למינן ותב ומתחרט ולא עביד דריכא אי תייבין מ"ט משוס דקאי בדוכתא דאקרי ארם ויכל לאתחרטא אבל אי באתר דאתקרי ראש (בהאי מצחא) אתחיו ואתגלייא האי נכא לאו הוא עידן והתר לאתחרטא . מ"ט משוס דלא הוה מאתר דאקרי ארם דהא לא התגלי פרנופא וחוטמא אלא מצחא בלחודיו . ובאתר דלא אשתכח פרנופא לא אקרי ארם . ובג"כ לא ארם הוא להנחם כנכא דנשאר תקוני נופא :

עיניו

דרישא משתניין משאר עייניו . שרקוחא דנבנתא . דעל רוס עיינין מכלתן . (דכל עיינין מכלתן) באוכמותא . תליין תליין על תלין דשערי ואינון תקינא דעל עיינין ברישא דמצחא ומתאחדן מתרוייהו כנס מאה אלפי מארי דאשנמותא (דעל תרוסי דעיינין) כנסותא דעיינין להסין אלף וארבע מאה רבוא דמתאחדן כנבינין דאינהו כסותא ואשנמותא דעתיק דעתיק

עט

דעתיק יומין עליהו . וכשעתא דסלקון אינון כסותא אחמיו כמאן דתער משנתיס דאתפקסן עינוו וחמאן לעינא פקיחא דאתסחן כחד חוורא דעינא טבא ה"ד רוחות בחלב . מאי בחלב . בחוורא דלעילא קדמא (כ"ה) בחוורא קדמא דעינא טבא) ובהיא שעתא אשתכח אשנמותא דרחמי (כ"ה) ובג"כ ללותא דישאל סלקא בגין דופקא עינוו ויתסחון בההוא חוורא) ועל דה גלי דוד עורה למה תיסן יי' הקינא . דופקא עינוו ויתסחון בההוא חוורא . וכל זמנא דעיניו לאו מתפקסן כל מאריהון דריכין כפיין להו דישאל ונשאר עמין שלטין עליהו . וכזמנא דופקא עינוו יתסחון כפינא טבא רחמי על ישראל . ואשתחר (ס"א) דאתוסר) עינא ועניד נוקמין בשאר עפין ה"ד העירה וקילס העירה דאתסחא בההוא חוורא . הקינא למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון . עינוו כד אתפקסן אתחון שפירין כהני יונים כסומק ואובס וירוק חוור לא התגלי אלא בזמנא דאתסכל בעינא טבא ומסתחאן כל אינון נווין בההוא חוור מאינון נווין דמתגליין נפקין שבעה עיינין דאשנמותא דנפקי מאוכמא דעינא ה"ד על הכן אחת שבעה עינים . מאן אכן אחת . אוכמתא דעינא מסומקא נפקין שבעה ריטיין דסמכין (כ"ה דסחרן) לסטר שמאלא ומתלהטין באשא דלסטר לפון ומתאחדן לאתפטט בעלמא לנלאה ארמין דחייבא ה"ד שבעה אה עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ מירוקא נפקין שבעה טהרין (ס"א) טהרין) דקסטרא דלסטר (כ"ה) רהיטין דסחראן לסטר) דרומ' ומתאחדן לאתפטט בעלמא לנלאה ארמין ועובדין דבני נשא בין טב בין בוס דכתיב כי עיניו על דרכי אים וגו' . וכד אתסחאן בחוורא משתכחין כלהו לאשנא לכל מארי קשו לאוכבא עלמא בנייהון וכל אשנמותא דההוא חוורא הוי לטב על ישראל ואנא כסומקא למאן דעאקין להו . ה"ד ראה ראיני ראה לאוכבא לון ראיני לנקמא לון מדעקין לון . ובגין כך כתיב עורה למה תיסן ה' הקינא אל תונח לנכח . עורה והקינא מרי אשנמותא . מרי פקיחין . מרי טבן . רחמי ונוקמין :

גוונא

קדמא סומקא כנו סומקא כליל וסתים כל סומקין . מקמיה לא אתחון סוחרניה דההוא סומק' אסחר חד חוטא אוכמא דאקרי ליה : תניינא אוכמא . כאכנא חד דנפיק מתהומא חד לאלף שנים בימא דבא . וכד נפיק האי אכנא התי רגשא ותקשא על ימא . וקליס דימא וגלגלויהו אזלין ואשתמשו לנכא רבא דאקרי לותין . ונפיק מתהומא . והאי אכנא מתגלגלא בתקשא דימא ונפיק לבר והיא אוכמא דכל אוכמין סתימין קמיה . (ס"א) והא אוכמיה דכל אורחין סתימין קמה) וכך היא אוכמותא דעינא אוכמא . דכליל וסתים כל שאר אוכמין . וסוחרניה דההוא אוכמא אסחר חד חוטא סומקא (ס"א) לסטר חד) ואקרי מההוא אוכמא : תליתא ירוקא דירוקי דכליל וסתים כל ירוקין . ובסוחרניה דההוא ירוקא אסחרו תרין חוטין . חוטא סומקא לסטר חד .

גוונא

ומד חוטא אוכמא לסטר חד ואקפין לההוא ירוקא וכד אשתמר (כ"ה) התגלי) חוורא ואשתחי עינא כל אינון נווין לא משתכחין ומשתקעין לתתא (סומקא ירוקא אוכמא) לא אתחיו בר ההוא חוורא דנחיר מעתיק יומין . ונחירין מניה כל אינון דלתתא . ולית גוונא אתחיו בר ההוא חוורא בלחודיו . ובגין כך אשתלקו כל מאריהון דסומקא ואוכמא דאינון תאומין כחדא . ה"ד שניך

כעדר הקבוצות שעלי מן הרחלה שכלם מתאימות מאי מן הרחלה מההוא
אסחותא דעינא קדישא עלאה שכלם מתאימות מתערבין דא בדה ואתדבקן
דא בדה ומה דאמר טיך כעדר הקבוצות והא אמרת שכלם מתאימות
כלומר חוורה דילסון כההוא חוורה דעינין כד אסון בחוורתא דעינא עלאה
ודה זמנין ומכרע דריוויא למחוי ברומא דחכמתא כד"א כי עין בעין יראו
הימתי בשב"ה ליון וכתיב אשר עין בעין נראה את ה' וכדון פיקוחתא דעינין
לטב ואית פיקוחתא דעינין לטב ואית פיקוחתא דעינין לכיש לטב כמה
דכתיב פקח עיניך וראה שוממותיו וגו' הא הכא לטב ולכיש וכתיב עיניך
תראינה ירושלם ביה שאנן האל כל יאטן כל יאטן כל יאטן יתדותיו לנכח הא הכא לטב
ולכיש ללא התעביר דא בלא דא הא ירושלם ביה שאנן האל כתיב דק ליון בה ובאחר
ירושלם ביה שאנן וכי ירושלם ביה שאנן האל עיניך תראינה ירושלם ביה שאנן
דאשתכח דק לאו שקיט ולא שאנן האל עיניך תראינה ירושלם ביה שאנן
ביה שאנן לעתיק יומין האמר (דיוסנח באליון עיינון) דההוא עינא שקיט ושאנן
עינא דרחמי עינא דלא נטיל מאשנחותא דא לאשנחותא אחרא ובגין כך
כתיב עיניך תראינה חסר יו"ד ולא עיניך ומה דאמר ירושלם ביה שאנן כתיב עיני
האטריך לאכפייא לדוכא דאשתכח בה ולרחמא עלה ותאנא כתיב עיני
אלהין בה מראשי' הסנה ועד אחרית סנה (ה"ד דק ליון בה דבה אשתכחו
גורי דליוני יתור מכל שאר אחריו ותאנא כתיב עיני יי' אלהיך בה מראשית הסנה
גורי דליוני יתור מכל שאר אחריו ותאנא כתיב עיני יי' אלהיך בה מראשית הסנה
ועד אחרית יתור מכל שאר אחריו ותאנא כתיב עיני יי' אלהיך בה מראשית הסנה
לטב ולכיש בגין דלית ביה ימינא ושמאלא דינא ורחמי ולומנא דלתי יסתכח
בה עינא חד דרחמי עינא דעתיקא דעתיקין ה"ד וברחמיס גדולים הקבלך
כיון דאמר רחמיס מהו גדולים האל אית רחמי ואית רחמי רחמי דעתיק
דעתיקין אינון אקרון רחמיס גדולים רחמי דועיר אנפין אקרון רחמיס סתם
(מהג"א הוא משום דלית ביה ימינא ושמאלא דינא ורחמי) ובג"כ וברחמיס
גדולים הקבלך דעתיק יומין :

תאנא

בהני עיינין בתרון נווינו מנייהו בסומקא ואוכמא שראן תרון
דמעין וכד בעי קודשא דקודשין לרחמא על ישראל אחית תרון
דמעין להתבסמא בימא רבא מאן ימא רבא ימא דחכמתא עלאה כלומר
דיחסון כההוא (ס"א בחוורה) כמבועא דנפיק מחכמתא רבא ומרחם
להו לישראל :

חוטמא

תאנא כנניעותא דספרא חוטמא דועיר אנפין בחוטמא
אשתמודע פרטופא בהאי חוטמא אשתפרש מלה דכתיב
עלה עשן באפו וגו' עלה עשן באפו בהאי הננא אשתכללו אשא ונחל
דנורא דלית (ס"א בחוטמא אשתמודע פרטופא חלת שלהובין מתוקין
בנוקבוי מהאי חוטמא אשתפטון חלת נווני הננא ואשא ונחל דנור' דכתיב
עלה עשן באפו ולית) הננא בלא אשא ולא אשא בלא הננא וכלהו אשתלקין
(ס"א אשתלקין) ונפקין מחוטמיו ותאנא כד אשתכרו חלת אליון דכלילן בה
הננא דנפיק מחוטמא אשתקמט חוטמא וכשיב ונפיק הננא אוכמא וסומקא
ובין תרי (ג"א בתרי) נווני וקרינן ליה אף וחמה ומשחית ואי תימא
וחמה

וחמה דכתיב כי יגורתי מפני האף והחמה דליוני הננא אוכמא וסומקא
משחית מ"ל דכתיב לפני שחת יי' את סרוס והא עמורה שחת המשחית
בנורא דליון מוקדא ותאנא חמש נבוראן ליוני בהאי זעיר אנפין ואשתלקן
לאהף וארבע מהא נבוראן ומתפטטן בחוטמיו כמבועא דנרוויו וכדון
באזכרין ובגין כך כתיב מן ימלל נבורות יי' כתיב הכא נבורות וכו' ומהאי
האס לך יי' הגדולה והנכורה האל הכי תאנא כד אשתכראן בלהו נבוראן
כחרא אחקרי נבורה חדא וכלהו נבורן שראין לנחתא מחוטמיו ומהאי
חליון אהף (אלפין) וארבע מהא רבוא לכל חד מנייהו ובהאי הננא דאפיק
מחוטמיו חליון אהף (אלפין רבוא) וארבע מהא (וחמש) דמסטר נבורה דא
וכלהו נבוראן חליון מהאי חוטמא דכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגו' וכד
ללהט חסרב המתהפכת כדכתיב כי משחיתים הנחתי את המקום הזה וכתיב
לכני שחת יי' את סרוס והא עמורה וכתיב ויי' המטיר על סרוס ועל
עמורה האל הכי תאנא לא דיון לרשעים וכו' האל דמהפכי מ"ד למ"ה
והיך מהפכי והא כתיב הני ס' לא שטיי האל בכל זמנא דעתיק דעתיקין
רישא חוורה (אתגלויא) רעוא דרעיון אתגליון רחמין רברבין אשתכחו בכלא
ובשעתא דלא אתגלויא כל זיינון (ס"א דיוני) דועיר אנפין זמיון וכדיכול
רחמי עניד דינא הסוא עתיקא דכלא דתניא כד אתגלויא עתיקא דעתיקין
רעוא דרעיון בלהו בוזיני דאשתקרון בשמא דא נסירין ורחמי אשתכחו
בכלא ובשעתא דלא אתגלויא עתיקא דעתיקין ומה דאמר הכא מאת ה'
מתערין דיוני ואתעביר דינא מאן גרים להאי דינא רעוא דרעיון דלא
אתגלי ובגין כך מהפכין חייביה רחמי לדוכא ומה דאמר הכא מאת ה'
מן השמים בזעיר אנפין התמר ומשמע דכתיב מן השמים אש ומים רחמי
ודוכא לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל תאנא הא חוטמא זעיר וכד
שאר הננא לאפקא פיק בבהילו ואתעביר דינא ומאן מעכב להאי חוטמא
דלא יפיק הננא חוטמא דעתיקא קדישא דהוא אקרי ארד הפיס מכלא
והיינו רוא דתנינן ה' פסיק טעמא בגווייהו בכלהו אתר דשמא אדכר תרי
זמני פסיק טעמא בגווייהו כגון אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל
בכלהו פסיק טעמא בגווייהו חוץ ממשא משה דלא פסיק טעמא בגווייהו מ"ט
אברהם אברהם בהרהא שלים קדמא לא שלים דהשתא שלים בעשר נסויני
ובגין כך פסיק טעמא בגווייהו דהשתא לא הוא אינו כדקדמיתא יעקב יעקב
בתרא שלים קדמא לא שלים דהשתא אשתכר ביוסף ושראת עליה
בנימין ועוד דהשתא אשתלים בארעא אילנא קדישא כנוונא דלעילא
בתריסר תחומין בשבעין ענפין מה דלא הוא כדקדמיתא ובגין כך בהרהא
שלים קדמא לא שלים ופסיק טעמא בגווייהו שמואל שמואל טעמא פסיק
בגווייהו מ"ט בהרהא שלים קדמא לא שלים דהשתא הוא נביאה וקודם לכו
לא הוא נביאה אבל משה משה לא אפסיק טעמא בגווייהו דאיתליד
שלם הוא דכתיב וחרא חומו כי טוב הוא אף הכא ה' פסיק טעמא
בגווייהו קדמא שלים בתרא שלים בכלהו ומשה באתר דינא אמר לנחתא
מן עתיקא קדישא רחמין לזעיר אנפין דהכי תנינן כמה חילא דמשה
דאחית

ד'חית מכלך דרחמי לתתא . וכד אתגלי עתיקא בועיר הנשין כלא ברחמי
אתחזון . וחוטמא השתכיך והשא ותננא לא נפיק כד"א ותהלתא החטס לך .
ותאלא בתרין נוקבין דחוטמא כחד נוקבא נפיק תננא להיט ומסתקעא
בנוקבא דתהומא רבא . ומחד נוקבא נפיק אשא דלוקיד בשלהצו ומתלסטא
(בארבע אלף) באלף וארבע מאה עלמין דבסטרא שמהלא ומאן דגרים לקרבא
בהאי הקרי ה"ס ה"א דהכלא דלוקיד כל שאר השין והאי אשא לא אתבסס
הלא בשא דמדבחה . והאי תננא דנפיק מנוקבא אחרא לא אתבסס הלא
בתננא דקרבנא (דמדבחה) וכלא תלייא בחוטמא בנין כך כתיב וירח ה' את
ריח הניחא דכלא בחוטמא הליון להרחא האי חוטמא בתננא ואשא סומקא .
וכגון כך התקבל ברעוא והאי (הוא) דכתיב ויחר חף ה' . וחרה חף ה'
וחרה אפי . פן ויחרה חף ה' . כלא בועיר הנשין אתמר ולא בעתיקא . תאלא
כתיב הטה הלהי הזך ושמע האי (ס"א תאלא בלטיעותא דספרא דרנא
עתיקא למשמע טב וביס ודא איהו) :

אודנא

ד'התעביד תחות שערי . ושערי תליין עליה (ואודנא הוא
למשמע) ואודנא התעביד ברטומי רשימין לגאוו . כמה דעביד
(ס"א וכארי) דרנא בעקימא (להאי ולהאי) . ת"ט בעקימא . (ס"א בנין
דיתעכב קלא לאלעא במוחא ויבחוין ביה מוחא ולא בכהילו) (בנין למשמע
טב וביס) ותאלא מהאי עקימא דבנו אודנין . תליין כל אינון מתרי דנדפין
דכתי' בהו כי עוף השמי' יוליך את הקול ובעל כנפי' יגיד דבר . בנו אודנא נטיף
מן' חללי דמוחא להאי נוקב' דלודנין ומסהוא נטיפא עייל קלא בהסוא עקימא
ואתזרקי בהסוא נטיפא בין טב ובין ביס טב דכתיב כי שומע אל הברוכים יי' .
ביס דכתיב וישמע יי' . ויחר אפו ותבער בס אש יי' . והאי אודנא סתים לבר
ועקימא עייל לגו להסוא נוקבא דנטיפא מן מוחא בנין למכנס קלא לגאוו
דלא יפוק לבר ויהא נטיר וסתים מכל סטרוי . בג"כ הוא רוא ווי להסוא
דמגלי רזין דמאן דמגלי רזין כאילו הכחיש תקובא דלעילא דאתתקן למכנס
רזין ולא יסקון לבר . תניא בשעתא דלנוחין ישראל בעאקא ושערי מתגליין
מעל אודנין כדון עייל קלא באודנין בהסוא נוקבא דנטיף ממוחא וכנס (ס"א
ובטט) במוחא . ונפיק בנוקבי דחוטמא . התוער חוטמא והתחמס (כ"א
ואתקמט) . ונפיק אשא ותננא תאינון נוקבין ומתערין כל גבוראן ועביר
ובטט בריחא דמוחא (ס"א ברישא במוחא) ונגדין תרין דמעין מעינין .
וגפק מחירוי תננא ואשא בהסוא קלא דנגיד לון לבר בהסוא קלא דעיל
ב'אודנין התמשכאן ומתערן (ס"א ומתערבין) כולי האי ובגין כך כתיב וישמע
יי' ויחר אפו ותבער בס אש יי' . בהסיא שמויע דהסוא קלא התער מוחא
(כלא) . תנא כתיב הטה הלהי הזך (כלומר הרכין) (ס"א אודנין) שית מוא
אלף רבוא אינון מאריסון דנדפין דתליין באלין אודנין . וכלא התקרין און
יי' ומא ד'התמר הטה יי' הזך . הזך בועיר הנשין אשא חללא דא הוא (ס"א
חללא דמוחא תליין אודנין . ומחמטין תרעין דנפיקן מהסוא חללא דא הוא (ס"א
אית) תרעא חד דנגיד ונפיק ואתפתח בהסוא נוקבא דאודנא דכתיב כי און
מלין תבחו' ובתי' ובחו' לבו וכליו' ומסטרא ד'התפסטותא דהסוא חללא ד'התמטין
תרעין

תרעין ד'התפסטו בנוס' ב'אתר דלכא שארי מתפסט הסוא חללא דחמטין תרעין
ואודנא קרי ביה בחינס . ובלכא קרי ביה בחינס . מסוס ד'התמטין .
ת"ט בהסוא נוקבא דאודנא ומסטרא ד'התפסטותא דהסוא חללא דחמטין
(ת"ט) . התפסט בנוסא ב'אתר דלכא שארי ועל דא באודנא קרי ביה בחינס
ובלכא קרי ביה בחינס דכתיב כי און מלין תבחו' וכתיב ובחו' לבות וכליות
מסוס ד'התמטין . תאלא בלטיעותא דספרא דטב וביסוימו' ושמהא .
אבחן בין טב ובין ביס כך כלא בועיר הנשין אית סטרא דטב וביסוימו' ושמהא .
רחמי ודינא . והאי אודנא כליל במוחא . ומסוס ד'התפסטותא דמוחא בחללא חד .
התכליל בקלא דעיל ביה . וב'אודנא קרי ביה שמי' . ובשמויעא התכליל בינס .
שמע כלומר הכן . השתכח (ס"א והסתכל) דכלא בחד מתקלא התקל .
ומלין הליון למאריסון דמארין אחיסבן למשמע ולאסתכלא ולמנדע . תא
חו' כתיב יי' שמעתי שמעך ירחמי וגו' . האי קרא השתמודע דכד נביאה
קדישא (ס"א מהימנא) שמע והסתכל וידע וקאים על תקונין הליון כתיב
יראתי תמן יאות הו' לדחלא ולאחבר קמים האי בועיר הנשין איתתמר . כד
הסתכל וידע . מה כתיב . יי' פעלך בקרב שנים חייהו . האי לעתיק יומין
אתמר . ובכל אתר ד'התפסטו יי' . יי' ביו"ד ה"א תרי ומני או בה"לף דל"ת וי"וד
ה"א חד לועיר הנשין וחד לעתיקא דעתיקין ואע"ג דכלהו חד וחד שמהא אקרו .
והנינו איתמי אקרי שם מלא . במוחא דכתיב יי' אלהים דהאי הוא שם מלא .
דעתיק דכלא דזעיר הנשין . וכלא הוא שם מלא אקרי ושאר לא אקרי שם מלא .
כמה דאוקומנא וישע יי' אלהים שם מלא בנטיעת נגתא . ובכל אתר יי' אלהים
אקרי שם מלא . יי' . כלא הוא בכללא . והסוא ומנא אהערין רחמין בכלא .
יי' פעלך בקרב שנים חייהו לעתיק יומין אתמר . מאן פעלך ועיר הנשין .
בקרב שנים . אינון שנים קדמוניות דאקרוין ימי קדם ולא אקרוין שנות עולם
שנים קדמוניות אינון ימי קדם . שנות עולם הליון ימי עולם והכא בקרב שנים
מאן שנים . שנים קדמוניות . חייהו למאן . חייהו לזעיר הנשין . דכל כהירו
דיליה מאינון שנים קדמוניות התקיימו . ובג"כ אמר חייהו . ברנא רחס
חזבור להסוא חסר עלאה דעתיקא דעתיקין דביה אתער רחמין לכלא למאן
דבעי לרחמא ולמאן דיאות לרחמא :

תאנא

אר"ס אסהדכ' עלי שמייה ולכל אליו דעלנא קיימין . דחדאן מלין
אליו בכלסו עלמין . וחדאן בלכאזי מלי ובגו פרובתא עלאה
דפרישא עלנא מהתמרין וסקלון ונגיו להו עתיקא דכלא נגיו וסתים מכלא .
וכד שריבא למללא לא סוו ידעין כשרייה דכל הני מלין קדישין מתערין הכא .
זכא חולקיכוון כשרייה דהכא . וזכא חולקין עמכוון בעלמא דין ובעלמא דאתי .
פתח ר"ס ואתר ואתר הדבקים ביי' אלהיכס וגו' . מאן עמא קדישא כושראל
דכתיב כהו אשריך ישראל מי כמוך וכתיב מי כמוך באים יי' מסוס ד'התדבקותא
דלחון הוא בשמא קדישא בעלמא דין . ובעלמא דאתי יתור מהכא . דהתס לא
מתפרסן מניה מהסוא לרורא דלרירין ביה ד'דיקיא ה"ד ואתס הדבקים ביי'
ולא כתיב הדבקים ליי' אלף ביי' ממש . תאלא כד נחית מן דיקנא וקורא עלאה
דעתיקא קדישא סתים . ושמור מכלא מסחא דרבות קדישא . **לדיקנא** דועיר
הנשין אתתקן דיקנ' דיליה בתשעה תקינין ובשעת' דנכיר דיקנא

יקרה דעתיקא דעתיקין בהאי דיקנא דזעיר אנפין נגדן תלסר מבועין דמשח
עלאה בהאי דיקנא ומסתכחין ביה עשרין ותרין תיקונין ומיניה נגדן עשרין
ותרין אתוון דשמיא קדיש (כ"א ובעלמ' דלתי משום דלתי דבקוהא דלסון הוא בשמי
קדישא בעלמא דין ובעלמ' דלתי יתיר מהכא דהתא לא מתפרשין מההוא לרורי
דחיי דלרורין ביה נדיקוי' ה"ד ואתם הדבקי' ביי' ביי' ממש עלייכו כתיב אשרין
ישראל כמוך עס נושע בה' וכתי' מי כמוך באים יי' השם' אתכונו דעת' לאקרו
למלכה ולאוקיר יקרא דדיקנא קדישא דמלכא הנא מתתקן דיקנא עלאה דיקנא
קדישא בט' תיקונין ודא' יהיה דיקנא דו"א וכד נחית מן דיקנא יקרה עילאה
דעתיקא קדישא בהאי דיקנא דו"א נגדן י"ג מבועין דמשח עלאה בהאי דיקנא
ומסתכחין ביה כ"ב תיקונין ומיניה נגדן כ"ב אתוון דשמיא קדישא) ואי תימין
דיקנא לא השתכח ולא אמר שלמה הלא לחיינו (ולא קרי דיקנא) הלא הכי
הנא בלגיונותא דספרא כל מה דאטמר ונגיו ולא דאכר ולא התגלייא ההוא
ומה הוי עלאה ויקר' מכלא (משום) ובנ"ד הוא סתים ונגיו ודיקנ' משום דהוא
שבחא ושלמותא ויקרותא מכל פרטופא נגויה קרא ולא התגלייא והנא ה
דיקנא דהויה שלמותא דפרטופא ושפירותא דזעיר אנפין נפיק מאדנוני וכתי
וסליק ופסי בתקובא דבוסמא' מאי תקובא דבוסמא' כד"ה לחיינו כערונג
הבוסס (ולא ערונג) בתשעה תיקונין אתתקן האי דיקנא דזעיר אנפין
בשערי (דיקנא) חוכמי מתתקנא בתקובא שפיר' כגיבר תקיף שפיר למחוי

תקונוא

קדמא' מתתקן שפירא מלפילא ונפיק ההוא כילוכא בולגין
דקרדיונותא ונפיק מכללא דאורא דכיא ובטס בתמות שערי
דישא מתמות קולין דעל הודנין' ונחית מקמי פתח
דאודנין נימי על נימי עד רישא דפומא':

תקונוא

תניינא' נפיק שפירא וסליק מרישא דפומא עד רישא דחוי
דפתחא דפומא' ונחית מתמות פומא עד רישא דחוי' נימי
על נימין בתקובא שפירא':

תקונוא

תלייתא' מאמלעיתא דתמות חוטמא מתמות תרין נוקבין
נפיק חד ארחא ושערין ושערין תקיפין מליין להסור ארחא ושא
מהאי ניסא ומחוי ניסא סוחרניה דהסור ארחא' וארחא
אתחוי לתתא כלל הלא הסור ארחא דלעילא דנחית עד רישא דשפונתא ות
סקיעא ההוא ארחא':

תקונוא

רביעיא' נפיק שפירא ואתתקן וסליק ופסי בעלעיי דתקובין
דבוסמא':

תקונוא

חמיסא' פסיק שפירא ואתחויין תרין תפוחין מכאן ומכא
סומקן כהאי ורדא סומקא ומתלסטן במאתן ושבעין עלמין
דמתלסטין מתמן (ס"ה מנהון):

תקונוא

שתייתא' נפיק שפירא כחד חוטא כסוחרניה דדיקנא ותליין ע
רישא דמעיי ולא נחית עד טבורא':

תקונוא

שביעיא' דלא תליין שערי על פומא ופומא התפני מ
סטרוי' ויתבין שערי בתקובא סחור סחור ליה':

תקונוא

תקונוא

תמינא' דנחתין שערי בתמות דיקנא דמחפין קדלא דלא
אתחוי' כלשו שערי דיקון נימין על נימין' מליין מכל סטרוי':
תשיעיא' (מתערבין שערי עס אינון) דמתחברן (כ"א
אתמסכן) שערי כלשו בשקולא מעלייא (ס"א מלייא) עד
(כ"א עס) אינון שערי דתליין' כלשו בשקולא שפיר כחד גיבר תקיף מארי
נלח קרביין' בתשעה תיקונין אלין נגדן ונפיקן ט' מבועין דמשח רבות דלעילא
ומהסור משח רבות נגדן לכל אינון דלתתא' ט' תקונין אלין השתכחו בדוקנא
דא ובשלימות תקובא דדיקנא דא אתקרי (בר נס לתתא) גיבר תקיף דכל
מאן דחמי דיקנא קיימא בקייומיה תלייא ביה גבורה תקיפא' עד כאן תקובא
דדיקנא עלאה דזעיר אנפין':

אמר

רבי שמעון לרבי אלעזר בריה קום ברי (קדישא) סלסל תקובא
דדיקנא (כ"א דמלכא) קדישא בתקוניו אלין' קס ר' אלעזר פתח
ואמר מן המלך קראתי יו' ענני במרחב יו' וגו' עד מבטוח כנדיבים' הנא הכא
ט' תקונין דבדיקנא דא' להני תקונין אלטרדין דוד מלכא בנין לנלחא לנלחא
מלכין ולשאר עמין' ת"ח כיון דאמר הני ט' תקונין לבתר אמר כל גוים סבבני
בשם יי' כי אמילס' אמר' הני תקונין דאמינא למאי אלטרוכא' משום דכל
גוים סבבני' ובתקובא דדיקנא דא ט' תקונין דאינון עס יי' אשלינון מן עלמא'
ה"ד בשם יי' כי אמילס' ותנא בלגיונותא דספרא תשעה תקונין אמר דוד הכא
שיחא אינון בשמיא קדישא' דשית שמחן הוו ותלת אדם' ואי תימא תרין אינון'
תלתא הוו' דה' נדיבים בכלל אדם הוו' הנא שיתא שמחן' דכתיב מן המלך
קראתי יו' חד' ענני במרחב יו' תרין' יי' לי לא אירא תלת' יי' לי כעזרי
אדבע' טוב לחסות ביי' חמשה' טוב לחסות ביי' שיתא' אדם תלת' דכתיב
יי' לי לא אירא מה יעשה לי אדם חד' טוב לחסות ביי' מבטוח בחדס תרי'
טוב לחסות ביי' מבטוח כנדיבים תלת' ות"ח רוא דמלא דכלל אתר דאדכר
אדם הכא לא דאכר הלא בשמיא קדישא' דהני אתחוי' משום דלא אקרי (הוא)
אדם אלא כמה דאתחוי ליה' ומאי אתחוי ליה' שמיא קדישא' דכתיב ויגבר
יי' אלהים את האדם בשם מלא דהוא יי' אלהים כמה דאתחוי ליה' ובנין
נך הכא לא דאכר אדם הלא בשמיא קדישא' ותנא כתיב מן המלך קראתי
יו' ענני במרחב יו' תרי ומני יו' י"ה לקביל תרי עלעוי דשערי אתחדן בהו'
ועתמא דשערי אתמשכאן ותליין' שארי ואמר יי' לי לא אירא' יי' לי
כעזרי בשמיא דלא חסר' בשמיא דהוא קדישא' ובשמיא דא דאכר אדם' ומה
דאמר מה יעשה לי אדם הכי הוא דהנא כל אינון כתרין קדישין דמלכא כד
אתתקנן בתקוניו' אתקרון אדם' דיוקנא דכליל כלא' ומה דמשלפא ביה
אתקרי שמיא קדישא ותעראומה דביה אתקרי יו' ואתקרי אדם בכללא דתערא
ומה דביה יו' (ס"א ומה דאשתליף מתערא אתקרי שמיא קדישא' ותערא ומה דביה
אתקרי יו' ומה דאתקרי אדם בכללא דתערא ומה דביה) ואלין תשעה תקונין דאמר
דוד הכא' לאכנעא' שנאוי' בנין דמאן דאחיד דיקנא דמלכא ואוקיר ליה
ביקרו עלאה כל מה דכעי מן מלכא' מלכא עביד כניניה' מ"ט דיקנא ולא
נפיק' הלא נופא אויל בתר דיקנא ודיקנא לא אויל בתר נופא (ס"א דדיקנא
איוו עיקרא דכל נופא וכל הדורא דנופא בתר דיקנא אויל וכולא בדיקנא
תלייא

חלייה) ול'ג מן דיקנא עד גופא) ובתרי גוויי התי התי חושכנא חד כדקאמרן
הרין מן המלך קראתי ים חד ענני במרחב ים מרי ה' לי לא אירא תלת
מה יעשה לי אדם הרבע ה' לי בעוורי חמשי ואני ארצה בסוכאי שיתא
טוב לחסות בה' סענה מבטוח בה' אדם תמנייה טוב לחסות בה' מבטוח
בנדיבים תעשה ס"א טוב לחסות בה' מבטוח בה' אדם סענה טוב לחסות בה'
תמנייה מבטוח בנדיבים תעשה מן המלך קראתי י"ה מ"ז קא מיירי אלף
דוד כל מה דאמר הכא על תקובא דדיקנא דא קאמר רבי יהודה אמר מן
המלך קראתי י"ה מאת דטארי דיקנא לאתפסטא דהוא הוה דחיק מקמי פתחא
דאודנין מעילא תחו' שערי דרישא ובג"כ אמר י"ה י"ה מרי ומני ובאתר ס"א
ובתר) דאתפסטא דיקנא ונחית מאודני וטארי לאתפסטא אמר ה' לי לא אירא
הוא אמר דלא דחיל ס"א דחיק) וכל ה' ה' אטריד וכו' (אדם אתקרי ועל
התפסטותא ה' אטריד) דוד לאכנעא תחותי מלכין ועמין בגין יקרא דדיקנא
דא ותאנא בלניעותא דספרא כל מאן דחמי בחלמיה דדיקנא דבר נש עלאה
אחיד בידיה או דאטיט ידיה ליה ינדע דשלים הוא עם עלאי וארמי תחותיה
אינון דמלערין ליה תנא מתתקן דיקנא עלאה בתשעה תקונין והוא דיקנא
דזעיר הנפין כחשעה תקונין מתתקן :

תקונא

קדמא מתתקן שערא מעילא ונפיק מקמי פתחא דאודנין מתתקן
קובי דתליין על אודנין ונחתין שערי נימין על נימין עד רישא
דפומא תאנא כל אלין נימין דדיקנא תקיפון יתיר מכל נימין דקובין דשערי
דרישא ושערי דרישא אריכין (וכפיין) והני לאו אריכין ושערי דרישא משהו
שערי ומשהו קשיפין ובשעתא דאתמטכן שערי חוורי דעתיק יומין לשערי
דזעיר הנפין כתיב חכמות בחון תרנה מאי בחון בהאי ז"א דמתחברין
מרי מוחי מרי מוחי ס"ד אלף אימא הרבע מוחי תלת מוחי דהוה בושרי
הנפין והשתכחו בתלת חללי דגולגלתא דרישא וחד מוחא שקיט על בוריה
דכליל כל תלת מוחי דאתמטכן מניה משיחן כלילן סקילן בשערי חוורי להאי
זעיר הנפין לתלת מוחי דביה ומשתכחן ארבע מוחי בהאי זעיר הנפין בגין
כן השתלימו הרבע פרשות דכתיבין בתפילין דאתכליל בהו סמא קדישא
דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזעיר הנפין דהאי הוא שלימותא דשמא קדישא
דכתיב וראו כל עמי ארץ כי סס יי נקרא עלך ויראו ממך סס יי סס יי
ממש דאינון ארבע בתי דתפילין ובגין כך חכמות בחון תרנה דהכא
משתכחין דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתומין לא השתכח ולא זמין
חכמת דיליה משום דאית חכמתא סתימא דבלא ולא אתפרס ובגין דאתחבר
ארבע מוחין בהאי זעיר הנפין אתמטכן ארבע מבויעין מניה להרבע עובר
ומתפרטן מחד מבויעא דנפיק מכלהו ובג"כ אינון ארבע ותאנא ה' ה'
בכמתא דאתכלילא בהרבע אתמטכה בהני שערי דאינון תליין על תליין
וכלהו קשיין ותקופין והאתמטכו ונגידו כל חד לסטרין והאלף הלפין ורבו
רבין תליין מניהו דאיתרון בחושכנא ס"ד קווצותיו תלתלים תלי תלים
וכלהו קשיין ותקופין לאתבר בהאי חלמיש תקיף וכהאי טכרא דאיהי תקופין
עד דענדין נוקבין ומבויעין מתחות שערא ובגדין מבויעין תקופין לכל עיני
ועיבר ולכל סטר וסטר ובגין דהני שערי חוכמי וחוכבן כתיב מגלה עמוקות
מני

מני חסד ויולא לאור כלמות ותנא הני שערי דדיקנא תקיפין (בלחודין) משאר
שערי דרישא משום דהני בלחודיהו מתפרטן ומשתכחן ואינון תקיפין
בארחייהו אמאי תקופין ה' תימא משום דכלהו דינא לאו הכי דהא בתקונין
אלין אשתכחו רחמי (ודינא) ובשעתא דנחתין תליסר מבויעי נכרי דמשחא
אלין כללהו רחמי אלא תאנא כל הני שערי דדיקנא כללהו תקיפין מ"ט כל
אינון דרחמי בעיין למהוי תקיפין לאכפייא לדינא וכל אינון דאינון דינא
ה' תקיפין אינון ובין כך ובין כך בעיין למהוי תקיפין מתרין סטרין כך
בעי עלמא רחמין רחמי תקיפין ונלחין על דינא וכד בעי דינא דינא תקיף
ונלח על רחמי ובג"כ בעיין למהוי תקיפין מתרין סטרין דכד בעו רחמי
שערי דאינון ברחמי קיימין ומתחייא ס"א ומתאחדן) דיקנא דאינון שערי
ובלא סו רחמי וכד בעינא דינא התחייא דיקנא דאינון שערי וכלא אתקייס
דדיקנא וכד התגלייא דיקנא קדישא חוורה כל הני וכל הני מתחברין
ומסתחין כמאן דאסתחי בנשרא עמיקא ממה דהוה ביה ואתקיימו כולהו
ברחמי ולית דינא אשתכח וכל הני תשעה כד נהרין כחדא כללהו אסתחין
ברחמי ובג"כ אמר משה ומנא אחרא יי ארץ הפיס ורכ חסד ואלו אמת
לא קאמר משום דרוא דמלכא אינון תשעה מכילן דנהרין מעתיק יומין לזעיר
הנפין וכד אמר משה ומנא תנינא תשעה תקונין אמר ואינון תקונין
דיקנא דמשתכחי בזעיר הנפין ונחתין מעתיק יומין ונשרין ביה ובגין כך
אמת תלייא בעתיקא והשתא לא אמר משה ואמת תנא שערי דרישא דזעיר
הנפין כללהו קשיפי תלין על תלין ולא שעיעין דהא סתימא דתלת מוחי בתלת
חללי משתכחין ביה ונשרין ממוחא סתימא ומשום דמוחא דעתיק יומין
שקוט ושכיך כחמר טב על דורדייה שערי כללהו שעיעין ומשיחין במשחא טב
ונגין כך כתיב דאשיב כעמר נקא והאי דזעיר הנפין קשיפין ולא קשיפין דהא
כללהו תליין ולא מהקמטי ובגין כך חכמתא נגיד ונפיק אבל לא חכמתא
דחכמתא דאיהי שכיכא ושקוטא דהא תנינא דלית לידע מוחיה דעתיק יומין
בר איהו והאי דכתיב אלסיס הבין דרכה והוא ידע את מקומה בזעיר הנפין
התמר אמר רבי שמעון בריך ברי לקב"ה בעלמא דין ובעלמא דאתי :

תקונא

נימין בתקובא שפיר קוס רבי אבא קס רבי אבא פתח ואמר כד תקובא
דיקנא דה מתתקן בתקובא דמלכא ס"א בתקוני מלכין) ס"א כד תקובא דה
מתתקן דדיקנא דמלכא) אתחיו כנבך תקיף שפיר למחוי רב ושלט ס"ד גדול
דאודניו ורב כח וכד אתבסס בתקובא דיקנא יקרא קדישא ויגנח ביה הקרי
בנשריו דיליה אל חרוס וגו' והאי תקובא תנינא אתתקן כד נהיר בנשריו דעתיק
יומין הקרי רב חסד וכד משתכלי דה כדא אתקרי בתקובא אחרא ואמת דהא
נשריו הנפיה ס"א דה נשריו דהנפין) ותאנא נשא שון אתקרי ודא תקובא
תנינא כנווכא דעתיקא קדישא אבל משום הסוה אורחא דנפיק :

בתקונא

תליתא תחות מרין נוקבין דחוטמא ושערין תקיפין ושערין
תליין להסוה אורחא לא התקרון סכא נושא שון ועובר על
פסע ואתקיימו באתר אחרא ותניא תלת מאה ושבעין וחמש חסדים כלילן
כחסד

בחסד דעתיו וימיו וכלשו אקריו חסדי קדמאי . דכתיב אוי חסדיך הראשונים .
וכלשו כלילן בחסד דעתיקא קדישא סתומא דכלא וחסד דזעיר הנפין אקריו
חסד עולם . ובספרא דמנישתא קרי ביה לחסד קדמאה דעתיק וימיו רב חסד .
ובזעיר הנפין חסד סתם . ובג"כ כתיב הכא ורב חסד וכתיב נוזר חסד לאלפים
סתם . ואוקימנא האי רב חסד מטא כלפי חסד לנראה ליה ולא לקרא בזונו
דמנא האי אורחא דנחית תחות תרין נוקבין דחוטמא ושערין ושורין מליין להסוף
ארחא לא אקרי יהוא ארחא עובר על פסע דלית אתר לאעברא ליה בתרי
נווני חד משום שערי דאשתכחו בהסוף ארחא הוא אתר קשיא לאעברא . ומן
משום דנחית אעברא דהסוף ארחא עד רישא דפומא ולא יתיר וע"ד כתיב
שפתותיו שוטטים סומקין כורדא נוטפות מור עובר סומקא תקיף והאי ארחא
דהכא בתרי נווני לא (ס"א) בתרי נווני אנויס ולא) אתכנס . מכאן מאן
דכשי לאנומא . תרי זמני בטע בודיה כהאי ארחא :

תקונא

רביעאה נפיק שערא ואתתקן וסליק וספי בעולעו בתקרוכותא
דכוסמא . האי תקונא יאה ושפירא לאתחויא הוד והדר הוא .
(ס"א) הוד עלאה) ותניא הוד עלאה נפיק ואתעטר ונגיד לאתחדא (ס"א)
ליאה דעלשין) בעולעו ואתקרי הוד זקן . ומאי הוד והדר . תליין אלן
לבושי דאתלבס בהו ואינון פורפירא יקירא דמלכא דכתיב הוד והדר לבשת .
תקונין דאתלבס בהו ואתתקן כהאי דיוקנא דארס יתיר לכל דיוקנין ואתנא האי
הוד כד אתנאר כנהירו דדיוקנא עלאה (כ"א) דה) ואתפסט כשאר תקונין
כהירין . האי הוא נושא עון מהאי ניסא ועובר על פסע מהאי ניסא . ובג"כ
לאחיו כתיב ובגניבותא דספרא אקרי הוד והדר ותפארת . דהא תפארת הוא
עובר על פסע שנאמר ותפארתי עבדך על פסע . אבל האי תפארת לא
אוקימנא אלא בתקונא תשיעאה כד"א ותפארת בחורים כחם . ותמן אקרי
תפארת . וכד אתתקל . (ס"א) אתתקל) במתקלא חד סלקין . אמר ר"ש ואת
אנת ר' אבא לאתברכא מעתיקא קדישא דכל ברכאן נפקין מניה :

תקונא

תמיטאה פסיק שערא ואתחזון תרין תפוחין תכאן ומכאן סומקין
כהאי ורדא סומקא ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין בני תרי
תפוחין כד נהרין (מתרין סטרי) מנהירו דהרין תפוחין קדישין עלאין
דעתיקא אתמשך סומקא ואתי חורא . כהאי כתיב יאר יי פניו אליך וימתך .
דבר נהרין מתברך עלמא . ובשעתא דאתעבדו סומקא כתיב יאה יי פניו
אליך כלומר יסתלק ולא ישתכח רוגזא בעלמא . תנא כלשוו נהרין דאתנהו
מעתיקא קדישא אהקרין חסדי קדמאי . ובגין אינון נהרין כל אינון חסדי עולם :

תקונא

סתתאה נפיק שערא כחד חוט' דשערי בסוחרניה דדיוקנא (ס"א)
ותליין עד רישא דמעו ולא נחית עד טבורא תנא תקונא דה
הוא דאקרי) פאת הוקן ואיהו חד מחמש פאין דתליין בחסד (וכרחמי) ולא
אנשי לחבלא האי חסד כמה דאתמר . ובג"כ לא תשחית את פאת זקנך כתיב .
שביעאה דלא תליין שערי על פומא ופומא אפתני מכל סטרי
ותבין שערין בתקונא סחור סחור ליה . קוס ר' יהודה : קס ר'
יהודה פתח ואמר בגורת עירין פתגמא . כמה אלף רבבן מתגבבן (ס"א)
מתישבן) ומתקיימן כהאי פומא ותליין מניה . וכלהון אקרין פה ה"ד וברוח
פיו

פיו כל זבאס . ומהסוף רוחא דנפיק מפומא מתלבסן כל אינון דלכר . תליין
מהאי פומא . ומאי פומא (ס"א) רוחא) כד התפסט האי רוחא מתלבסן ביה
כמה נבואי מהימני וכלשו פה יי אהקרין ובזאת דרוחא נפיק לא אתערבה
מלה אחרא וכלשו (פיות) מחכאן לאתלבסן בהסוף רוחא דנפיק . והאי תקינא
שליטא על כלשו פומא משום דהכא מחקיימן כלשו ומתאחין ובגונו כך שערוכי
שקילין סוחרניה דפומא ואתפני מכל סטרוי והאי תיקונא שליט' על כלשו משום
דהכא מתקיימן כלשו ומתאחין . אמר ר"ש בריך אנת לעתיקא קדישא :

תקונא

תמיטאה דנחיתן שערי בתחות דיק' מחפין קדלא דלא אתחוי .
דנחית חין למעלה לא ערף ולא עפוי . ובזמנא דאנח (ס"א)
דנחית קרבי אתחוי . משום לאחורא נבורתא דהא תבין אלף עלמין אתאחדין
מניה דהא הוא דכתיב אלף המנן תלוי עליו כל שלטי הנכורים . ואלף המנן
רוח הוא . כלמיטתא דספרא כל שלטי הנכורים דאתו מסטר נבורה חד
מאינון נבוראן :

תקונא

תשיעאה דאתמשכן (ס"א) דמתחברן) שערי בשקולא מליא עם
אינון שערי דתליין כלשו בשקולא שפיר כחד גיבר תקיף מארי
לנחן קרבייא משום דכלשו שערי אתמשכן בתר אינון דתליין . וכללא דכלשו
באינון דתליין . וכלא אתמשך . ועל דא כתיב תפארת בחורים כחם . (וגראה
על הים כבחור טוב ה"ד) כתיב בחור כארויס כגיבר עבד נבוראן ודא
הוא תפארת חילה ונבורתא ורחמי :

תנא

אמר ר"ש כל בני הקונין וכל בני תלין בעינא לנלאה למאריהון
דאתקלו במתקלא ולא לאינון דלא עלאו (כ"א) דעאלו ולא נפקו)
אלא לאין דעאלו ונפקו . דכל מאן דעייל ולא נפיק טב ליה דלא אברי .
כללא דכל תלין . עתיקא דעתיקין וזעיר הנפין כלא חד . כלא הוי . כלא הוי .
כלא יאה . לא ישתני . ולא משתני . ולא שניא . אתתקן בתקונין תלין . השתלים
דיוקנא דכליל כל דיוקנין . דיוקנא דכליל כל שמחן . דיוקנא דאתחוי בגונו
כהאי דיוקנא (כ"א) בגווייה כל דיוקנין) לאו האי דיוקנא הוי אלא כפיין האי
דיוקנא . כד אתחברן עטרין וכתרין כדן הוא אשלמותא דכלא . בגין דדיוקנא
דארס . הוי דיוקנא דעלאין ותתאין דאתכללו ביה . ובגין דהאי דיוקנא כליל
עלאין ותתאין . אתקין עתיקא קדישא תקוניו ותקונא דזעיר הנפין כהאי דיוקנא
ותקונא . והי תימא מה בין האי להאי . כלא הוא במתקלא חדא . אבל מכאן
(כ"א) מנן) אתפרסן ארחוי . (כ"א) אתפסטן רחמי) ומכאן (כ"א) ומנן)
אתכבד יוכא . ומסטרר דילן הוון שניין דה מן דה . וריון אלין לא אתמסרו כד
למחגדי קלא קדישא . וכתיב סוד ה' ליראיו . כתיב ויירר ה' אלהים את
הארס בתרין יודין' . אשלים תקינא גו הקונא טברקא דנושכנא . ודא הוא
ויירר תרי יודין' למא . רוח דעתיקא קדישא ורוח דזעיר הנפין . ויירר מאי נר .
נר נורה בגו נורה (ודא הוא ויירר) . ומסו נורה בגו נורה . תרין שמחן
דאתקרי שם מלא ה' אלהים . ודא הוא רוח דתרי יודין' דויירר דנר נורה גו
נורה . תקינא דשאלים ה' אלהים . וכמה אתכלילו . בדיוקנא עלאה דה
דאקרי ארס . דכליל דכר ונוקבא . וע"ד כתיב את הארס דכליל דכר ונוקבא .
אתאשקא ולמסגו וינא דנפיק מניה (מדכר ונוקבא) . עפר מן האדמה דיוקנא

בנו דיוקנא : ויפח באפיו נשמת חיים שבקרא דנוספנקא נו בנו וכל דא למא
בנין לאשתלפא ולשיילא ביה סתים דסתימא עלאה עד סופא דכל סתימין :
(ה"ד ויפח באפיו נשמת חיים) נשמתא דכל חיי דעולא ותתא תליין מהא
נשמתא ומתקיימי בה : ויהי האדם לנפש חיה לאתקרא ולשיילא בתקונין כגוונא
דא ולאשתלפא להסיה (כ"א מהסיה) נשמתא מורנא לדרגא עד סופא דכל דרגא
בגון דיהוי הסיה נשמתא משתכחא ככלא ומתפשט : ככלא ולמהוי כלא ביחודה
חד : ומאן דפסיק האי יחודה מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא : ומתוי דאיה
נשמתא אחרא בר מהאי : ובנין כך ישתלי הוא ודוכרטיס מן עלמא לדרי דרוין
כשהי דיוקנא דאדם שארי והקין כללא דכר ונוקבא : כד התקין האי דיוקנא
בתקוניו שארי מחרוי מבין תרין דרושין באתר דהליין שערי דיוקנא דאתקין
(כ"א דאתקין) תפארת : והתפשט האי תפארת ותקין תרין חדין ואשתל
לאחורוי וענד נולגלתא דנוקבא כלא סתימא מכל סטרוי : בשערא בפרט
דרישא : ובכללא חדא התעבירו כהאי תפארת : והקרי האדם דכר ונוקבא : האי
כתפארת האדם לשבת בית :

כד

אתברי פרטופא דרישא דנוקבא תלייא חד קופא דשערי מחורוי
דועיר הנפין ותלי עד רישא : דנוקבא : והתערו שערי ברישא
כלהו סומקין דכלילן בנו נוויי ה"ד ולתא האשך כארגמן : מהו הארגמן
נוויי דכלילן בנו נוויי : תאנא התפשט האי תפארת מטכורה לכתא ונקין
ואתעבר בניסא אחרא ותקין פרטופא דנוקבא עד טבורא : ומטבורא שרי
ובטבורא שלים : תו התפשט האי תפארת ואתקין מעוי דכור' ועייל (ואתקין)
כהאי אתר כל רמין וכל סטרא דרמתי : ותאנא בהני מעי התאחדן שרי
מזה אלף רבוא מארי דרמתי : ואתקרון בעלי משין : דכתיב על כן ה' ה'
מעי לו רחם ארחמנו נאס יי' : תאנא האי תפארת כליל ברחמי וכליל
בדינא : והתפשט רחמי בדכורה' ואתעבר ונקיב (ס"א ונכיר) לסטר אתר
ותקין מעוי דנוקבא ואתקנו מעהא בסטרא דדינא : תאנא אתתקון דכור
בסטרוי במאתן וארבעין ותמינא תקונין דכלילן ביה : מנהון לנו ומנהון לבר
מנהון רחמי : ומנהון דינא : כלהו דדינא התאחדו בדינא דאחורוי : דתקין
אתפשטת תמן : ואתאחדו והתפשטו כסטרשא : ותאנא חמשה ערייתא (כ"א
תיקונין) התגליין בה : בסטרא דדינין חמשה : ודינין ה' (כ"א בסטרא דדיני
ודינא) התפשטן במאתן וארבעין ותמינא רחמי : ובהי תאנא קול ביה
ערוה : שער באשה ערוה : שוק באשה ערוה : יד באשה ערוה : רגל ביה
ערוה : דהף על גב דתרין אלין לא שנייה חכרנא : תרין אלין יתיר מעיר
איוני :

ותאנא

כגניעותא דספרא אתפשט דכורה' ואתקון בתקוניו : אתקין
תקוניא דכסות' דינא : והאי כו"א חמשה דינא : ארכייה דהסיה
חמה מאתן וארבעין ותמינא עלמין : וכלהו תליין בפומא דחמה דאתקין
יו"ד : וכיון דאתגלייא יו"ד פומיה דחמה התגלי חסד עלאה והאי חמה חסד
הוא : דאתקין ותלי (כ"א והאי חסד הוא תלי) כהאי פום חמה : ולא חסד
חסד עד דאתגלייא יו"ד דפום חמה : ות"ח ללא אתקרי אכרסם שלים כהאי
חסד עד דאתגלייא יו"ד דחמה : וכיון דאתגלי הקרי שלים ה"ד התגלי
לפני

לפני והיה תמים תמים מעט : וכתיב והיה תמים לו והשתמרה מעטוי :
מאי קא מיירי רישא וסיפא : אלף כל דגלי האי יו"ד והשתמר דלא שיל
ליו"ד ברשותא אחרא : ליהוי שלים לעלמא דחמי ולהוי ברורא דחיי
מאי ברשותא אחרא : דכתיב ובעל בת אל ככר ובנין כך כתיב והיה תמים לו
דכיון דהוא תמים בגלויו' דיו"ד : והשתמרה מעטוי : וכיון דאתתמרה חמה לה
התפשט סטר נבירה מאיון נביראן (בשמאלא) דנוקב' והתקע בנוקבא באתר
חד והרטיס בעריית' כסותא דכל נופא דנוקב' ובהסוה אתר הקרי ערוה דכלה
אתר לאלגנעא להסוה חמה דאתקרי חסד בנין לאתכסמא נבירה דא דכליל חמס
נביראן : כהאי חסד דכליל בחמס חסדין : חסד ימוי' נבירה שמאלא : אתכנסס
דא כדא ואתקרי חסד כליל בחמס חסדין : חסד ימוי' נבירה שמאלא : אתכנסס
ושמאלא דינא ורחמי : תאנא עד לא זמין הקוניו דמלכא : עתיקא דעתיקון
בנה עלמין ואתקין תקונין לאתקיימא הסיה נוקבא לא אתכסמא ולא אתקיימו
עד דנחית חסד עלאה ואתקיימו : ואתכנסמו תקוני נוקבא : כהאי חמה
דאתקרי חסד : ה"ד והלא המלכים אשר מלכו בארץ האדם אתר דכל דינין
משתכחין תמן (ואיוני תקוני אתתא : אשר היו לא כתיב אלף אשר מלכו) ולא
אתכנסמו עד דאתקין כלא וכפיק האי חסד ואתיטב בפומא דחמה : ה"ד
וימת וימת דלא אתקיימו ולא אתכנסמו דינא דינא : ואי תימא אי הכי דדינא
כלהו והא כתיב וימלך תחתיו שאל מרחובות הנכר והא לא אתחוי דינא :
דתינו רחובות הנכר יהיו בינה דמינה מתפתחין חמשין תרעין דנארין
ובונונין לשיט סטרי עלמא : תאנא כלהו דינא כר מחד דאתקייס בתראה והאי
שאל מרחובות הנכר דא הוא חד סטרא דאתפשט ונפיק מרחובות הנכר
כלהו לא התקיימו : לא תימא דאתכסלו אלף ללא אתקיימו בהסוה מלכו
(ובסטרו נוקבא) עד דאתער והתפשט האי בתראה מכלהו דכתיב וימלך
תחתיו סדר : מאי חסד עלאה : ושס עירו פשו מאי פשו : כהאי פני
בר נש דוכי לרוחא דקודשא : ושס אשתו מהיטבאל : ככאן אתכנסמו דא
דא ואתקרי אשתו מה דלא כתיב בכלהו : מהיטבאל אתכנסמותא דא ברא :
בת מטרד : תקונין דמסטר נבירה : בת מי זכב אתכנסמו ואתכלילו דא כדא
מי זכב רחמי ודינא : כאן אתדבקו אתתא בדכורה' : בסטרוי אתפרטן בדרועין
בשוקין :

דרועין

דכורה' חד ימינא חד שמאלא דרועא קדמאה (ס"א קדישא)
תלת קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו ב' דרועין : ואתכלילו ס"ד
קשרין בשמאלא : ובנין כך דרועא לא כתיב אלף חד אבל ימינא לא כתיב ביה
וימינא חמה ה' בתלת חללי מוחא דנולגלתא משתכחין : תאנא כלהו תלת
תפשטין ומתקשרין בכל נופא וכל נופא אתקשר בהני תלת ומתקשרין
דרועא ימינא ובג"כ תהיב דוד ואמר סב לימיני משום דהוא התחבר עמון
התחבר ותיב תמן לכורסייא שלימתא : ובג"כ כתיב אכן מאסו הכונים וגו'
משום דתיב לימינא : היינו דכתיב ותנחו ותעמוד לגורלך לקן יומין כלומר
כב

לוי תחות ימינה והאי ימינא כד יתיב קשרין אתפסטו ודרועא לא אושיט ידיה
(ס"א וקשרין לא אתפסטו ודרועא לא אושיט יתיב) בתלת קשרין דהמרין
וכד מתערין חייביא ומתפסטו בעלמא מתערין תלת אחרנין דלינון דינא
קשיא ואושיט דרועא וכד אושיט רועא יד ימינא הוא אכל התקרי זרוע' ה'
זרוע' הנטויה (נ"א תלת קשרין התקשרו ביה והתכלילו תלת קשרין בימינא
ותלת קשרין בשמאלא כהלת קשרין דלכסתא דהאכסו לחולקיסון ויהי תימא'
הא בתלת חללי מוחא דגונבלתא משתכחין תאנא כולהו נ' מתפסטין ומתקשרין
ככל גופא וכל גופא התקשר דרועא לא אושיט ויתבי בתלת קשרין דהמרין וכד
כד יתיב קשרין אתפסטו ודרועא לא אושיט ויתבי בתלת קשרין דהמרין וכד
חייביא מתערין מתערין נ' אחרנין דלינון דינא קשיא ואושיט דרועא והתקרי
זרוע' ה' זרוע' הנטויה) בזמנא דהלת הלין התכלילן בתלת אחרנין הקרי כלל
ימינא ועביד דינא כרחמי הרה הוא דכתיב ימינך ה' כדרי בכח ימינך ה'
הרעץ אויב בגין דמתערין רחמי כהו ותיאנא כהאי ימינא מתאחדן תלת מלה
ושבעין אלף רבוא דהקרון ימינא ומאה ותמנין וחמשה אלף רבוא מרוב
דהקרי זרוע' ה' מהאי ומהאי תלייא זרועא והאי הקרי וחמשה אלף רבוא מרוב
מוליד ליומן משה הא ימינא זרוע' הא שמאלא דכתיב זרוע' תפארתו דה'
בדא ותאנא בידא שמאלא מתאחדין ארבע מאה וחמסין רבוא מארי תרוסין
מתאחדן ככל האבעא והאבעא וכלל האבעא והאבעא עשר אלפין מארי תרוסין
משתכחין פוק וחשוב כמה לינון דבידא וההוא ימינא הקרי סיועא קדישא
דהתי מדרועא דימינא מתלת קשרין (והף על נב דהקרי יד הוי סיועא)
דכתיב (נ"א וכתיב) והנה ידי עמד ומתאחדן מהאי אלף והארבע רבוא
ותמניא וחמש מאה אלפין מאריהון דסיועין ככל עלמא ורקרון יד ה'
עלאה יד ה' תתאה ורף על נב דככל אחר יד ה' שמאלא זכו ימין ה'
אתכלל ידא בזרועא והוי סיועא והקרי ימין והי לאו יד ה' תתאה תאנא כ
מתערין דינון קשיין לאחתא בעלמא הכה כתיב סוד ה' ליראיו ותאנא
בלניעותא דספרא דכל דינון דמשתכחין מדכורה תקיפין ברישא וניחין בסופו
וכל דינון דמשתכחין מנוקבא נייחין ברישא ותקיפין בסופא והלמלא דהתערין
כחדא לא יכלין עלמא למסבל עד דעתיק דעתיקין סתימא דכלא פרוס ד
מן דא וחרר לון לאתכסמא כחדא וכד פרוס לון הפיל דרומיטא ליומן
הנפין ופרוס לנוקבא מאחרוי דסטריו והתקין לה כל תקונהא והאנעה ליומן
דיליה למיתתא לרכורה ה"ד ויפל ה' אלהים תרדמה על הדס וישן תה
וישן והי הוא דכתיב עורה למה תישן ה' ויקח אחת מלבושתי ומי אחת
היא נוקבא כ"ד אחת היא יונתי תמתי וסלקא והתקבא ובאתרהא קרי
סתימא וחסד ה"ד ויסגור כשר תחמינה וכתיב והסירותי את לב האבן מבשרי
ונחתי ללב כשר וכשפתה דבעא למיעל שבתא הוה כרי רוחין וזר
ועלעולין ועד לא סייס לון אחת מטרוניתא בתקונהא ויתביט קמיה
בשפתה דיתביט קמיה אנה לון לאינון כרייאן ולא השתלימו כיון דמטרונית
יתבת עם מלכא והתחברו הנפין באנפין מאן ייעול בנייהו מאן הוא דיקר
בהדיהו (בגין כך סתמא דמלס עונתן של ת"ח יודעין רזא דנא מש
לשבת וכד התכירו אתכסמו דא בדא יומא דכלא אתכסם ביה ובגין
אתכסמו

אתכסמו דינון דא בדא והתקינו עלאין ותתאין ותאנא בלניעותא דספרא
בעא עתיקא קדישא למחוי אי התכסמו דינון והתדבקו תרוין הלין דא בדא
ונפק מסטרה דנוקבא דינא תקיפא (דלא יוכל עלמא למסבל) דכתיב והאדם
ידע את חוה אשהו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי וגו' ולא הוה יוכל עלמא
למסבל משום דלא התכסמה וחויא תקיפא הטיל בה זומא דדינא קשיא
ובג"כ לא הוה יוכל לאתכסמא וכד נפיק דא קין מסטר דנוקבא נפק תקיפ
קשיא תקיפ דינון קשיא כדיוני כיון דנפיק דהוה קשיא מאתא והתכסמת בתר דא
התקרא אחרא בסיועא יתיר וסליק קדמא דהוה תקיפא קשיא וכל דינון לא
אתערבו (ס"א התערבו) קמיה (ס"א וכל דינון התערבו עמיה) תא חוי מה
כתיב ויסי בהיותם בשדה בשדה האשתמודע לעילא בשדה דהקרי שדה
דתפוסים וכנח האי דינא לאחוסא משום דהוה קשיא מניה ואכפיהא והטמריה
תחתייה עד דאתער בהאי קב"ה ואעבריה מקמיה ושקיעה בנוקבא דתומוא
רנא וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמכסם דמעין עלאין ומכחן נחתין
נשמתן לעלמא איכס לפוס אורחוי והע"ג דטמירין אינון מתפסטין דא בדא
והתערבו גופא חד מהאי גופא נופא נחתין נשמתהו דרשיעיא חייביא תקיפ
רוחא מתרוויהון כחדא ס"ד אלא דא לסטריו ודא לסטריו זכאין לינון
דהקרי דמשלפי נשמתהו מהאי גופא קדישא דהקרי אדם דכליל כלא אחר
דערין וכתרוין קדישין מתחדרין תמן בדרורא דהתקלא (ס"א דהתכללא)
וזכאין לינון דקדישא (נ"א אהו חכרייא) דכל הני מלין קדישין דהתמרו ברוח
קדישא עלאה רוח דכל קדישין עלאין התכלילו ביה התכלילו להו מלין דעלאין
ותתאין נייחין להו זכאין אהוון מאריהון דמארין מתנדי קבלא דמלין לין הנדעין
והתכללו ביה והנדעין למאריהון הנפין באנפין עינא בעינא ובהני מלין תזכין
לעלמא דהתי ה"ד וידעת הווס והשכות אל לבדך ה' עתיק יומין הוא
האלהים וכלא הוא חד בריך שמיא לעלם ולעלמי עלמאי :

אמר

ר' שמעון חמינא עלאין לתתא ותתאין לעילא עלאין לתתא דיוקבא
דארס והוא תקוני עלאה כללא דלהו (חסר) תאנא כתיב וזדיק
יסוד עולם דכליל שית בקרטופא כחדא והאי הוא דכתיב טוקיו עמודי שש
ותאנא בלניעותא דספרא בדרס התכלילו כתרין עלאין בכלל ובפרט ובדרס
התכלילו כתרין תתאין בפרט וכלל כתרין בכלל כמה דהתמר בדיוקבא
דכל הני תקונין (ס"א דיוקנין) בפרט באנפין דידין חמש כנגד חמש כתרין
תתאין באנפין דרגליו דלינון פרט וכלל דהא גופא לא התחיי בהדיהו
דלינון לבר מנופא ובג"כ לא הוה גנופא דנופא העדי מנייהו אי הני מאי
ועמדו רגליו ביום ההוא אלא רגליו דנופא מאריהון דנויין (ס"א דמארין)
למשד נוקמין ורקרון בעלי רגלים ומכחן תקיפין ומתאחדן מאריהון דדינון
יד לתתא ככתרוין תתאין תאנא כל אינון תקוני דלעילא דגנופ קדישא (בדכר
ועוקבא) כללא דהרס התמשך דא ען דא ומתאחדן דא בדא והתקין דא לדא
כמה דהתמשך דמא בקטפין דורידין לדא ולדא להכא ולהכא מאתר דא
לאחר אחרא ואינון משקין (ס"א קטפין) דנופא (נ"א גנופא) השקין דא
לדא מאחרין דא לדא עד דאכירו כלסו עלמין ומתברכאן בנייהוון תאנא כל
אינון כתרין דלא התכללו כנופא בלסו דחיקין ומאכין ומאכין כל מאן דיקרב
לנביהו

לנביון למנדע מנהון מלין : האנא מאי תהיבות' דלסוון לנבי תלמודי חכמים .
אלא משום דחמון כהו נופא קדישא ולא תכללא כהו בההוא נופא' וכי תימא
אי הכי הו מלאכין קדישין וליהסון בכללא דנופא לא דח'ו' הו ליהסון לבר
מכללא דנופא קדישא לא הו קדישין ולא מתקיימי' וכתיב ונווייתו כתרשיש'
וכתיב ונבותם מלאות שניס' : והאנא נביריאל כהו בכללא דהאס' דר מהמ
דליתסון בכללא דנופא דזיטון מסאכין ומסאכין כל מאן דיקרב בהדייהו :
ותאנא כהו מרוחא דשמאלא דלא אהבסם בהאס' משתכחין : ונפקו בכללא
דנופא קדישא ולא אהבדקי ביה : וננין כך כלהו מסאכין והזלין וטאסין עלמא
ושילין בנוקבא דתהומא רבא לאתדבקא בההוא זינא קדמאה דאקרי קין דנפיק
מכללא דנופא דלתתא' : וטאטין וטאסין כל עלמא ופרחון ולא מתדבקין בכללא
דנופא וכניני כך אינון לבר מכל משריין דלעילא ותתא' : מסאכין אינון : כהו
כתיב מחון למחנה מוסבו' : וברוחא דאקרי הכל דהתבסס יתיר בכללא דנופא
קדישא' נפקין אחרנין דמתבססן יתיר ומתדבקן בנופא ולא מתדבקן' כלהו תליין
באזורה ונפקין מהאי כללא דאין מסאכין : ושמעין מה דשמעין משילא : ומניין
ידעי לתתא דקאמרי להו : ותאנא בנביעותא דספרא כיון דאתבססו לשילא
כללא דהאס' נופא קדישא דבר ונוקבא' : אתחברו זמנא תלייתא ונפא אהבסמות'
דכלא ואתבסמו עלמין עלאין ותתאין : ומכאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא'
מסטרף דנופא קדיש' : ומתחברין עלמין ומתאחדן דא בדה ואשעבידו חד נופא'
(וכנין דכלהו חד נופא שכינתא לשילא : שכינתא לתתא' : קב"ה לשילא : קב"ה
לתתא) ומשפשא רוחא ושילא בחד נופא' : ובכלהו לא אחוי אלא חד קק"ק ה'
נבואת מלא כל הארץ כבודו' : דכלא הו חד נופא' : תאנא כיון דאתבססו דא
בדה (כתיב תורי וזב נעשה לך עם נקודות הכסף) אתקשרו דינא ורחמי (ס"א)
אתבסמא דינא ברחמי) ואתבסמת נוקבא בדכורא' : וננ"כ לא סלקא דא בלא
דא כהאי תמר דלא סלקא דא בלא דא : ועל האי טענין מאן דאפיק גרמי
בהאי עלמא מכללא דהאס' : לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא
דאס' דאקרי נופא קדישא' : אלא בציטון דלא אקרין אהס' ונפיק מכללא דנופא'
תניא תורי וזב נעשה לך עם נקודות הכסף : ונפיק מהאי עלמא מכללא דנופא'
דינא דלא הו ביה רחמי' : ועל האי כתיב נאוו לחייך בתורים לוארך בחרוים
בתורים כמה דכתי' תורי וזב נעשה לך ונו' : בחרוים כמה דכתיב עם נקודות
הכסף : לוארך בכללא דנוקבא' : דא מטרותיתא : אשתכח בי מקדשא דלעילא
ויורושלם דלתתא (ס"א הו מקדשא דכלא) ומקדשא' : וכל דא מדאתבסמת
בדכורא' ואתעביד כללא דהאס' דהו הו כללא דמהימנותא : מאי מהימנותא'
דבגויה אשתכח כל מהימנותא' : ותאנא מאן דאקרי אהס' ונבסמתא נפקא : מני
ומית אסיר למיכת ליה בבייתא למעמד ליה ליה ליה : על ארעא משום יקרא דהאי
נופא דלא יתחוי ביה קלנא דכתיב אהס' ביקר כל ילין : אהס' דהו יקר מכל
יקרא' : כל ילין : מ"ט : משום דהו יעבדון הכי נמשל ככהמות נדמו : מה בשור
לא הו בכללא דהאס' ולא יתחוי ביה רוחא קדישא אוק' הכא כבשירי נופא בלא
רוחא והאי נופא דהו יקרא דכלא לא יתחוי ביה קלנא : ותאנא בנביעותא
דספרא כל מאן דעביד ליה לאהי נופא קדישא בלא רוחא עביד פנימותא
דנופא לעלמין : דהא בגין דא לא עביד ליה כאתרא קדישא בהרעה דאקרי
ילין

ילין בה (ס"א) לכאתרא קדישא דמלכא בארעא דכתיב דק ולין בה) משום דהאי
נופא יקרא אתקרי דיוקנא דמלכא' : ואי עביד ביה ליה הו כחד מן בשירי
(ה"ד נמשל ככהמות נדמו) : תאנא ויראו בני האלסים את בנות האהס'
(ס"א בני האלסים) אינון דאטמרו ונפלו בנוקבא דתהומא רבא' : את בנות
האס' (האס' הידוע' :) וכתיב וילדו להם המה הנבזרים אשר משולם ונו' :
מסהו דאקרי עולם : כדחנין ימי עולם : הנטי הסם מהוון נפקו רוחין
וסדין לעלמא לאתדבקא בהדייהו' הנפילים היו בהרץ לאפקא אלין אחרין דלא
הו בהרץ : הנפילים : עו"א ועו"אל הו בהרץ בני האלסים לא הו בהרץ ודא
הו : וכלא אתמר : כתיב וינחם ה' כי עשה את האהס' בהרץ : לאפקא אהס'
דלעילא דלא הו בהרץ : וינחם ה' האי בזעיר הנפין אתמר : ויתעבב אל לבו :
ויעבב לא כחמר' : אלא ויתעבב' : איהו אתעבב' : דביה תלייתא מלתא : לאפוקי
מאן דלא אתעבב' : אל לבו : בלבו לא כתיב אלא אל לבו : כמאן דאתעבב
(ומקבל) למאריה' : דאחוי האי לבבא דכל לבין : ויאמר ה' אחמה את האהס'
אהר ברחמי מעל פני האדמה ונו' : לאפקא אהס' דלעילא : ואי תימא אהס'
דלתתא בלחודיו' : לאו לאפקא כלל : משום דלא קאים דא בלא דא : ואלמלא
הכמה סתימא דכלא : כלא אתקין כמרישא' : דהא הו דכתיב אני חכמה
שגנתי ערמה אל תקרי : שגנתי אלא שכינתי : ואלמלא הו תקונא דאס' לא
קאים עלמא : ה"ה דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ וכתיב ונח מצא חן בעיני ה' :
ותאנא כלהו מוחי תליין בהאי מוחא' : והחכמה הו כללא דכלא : ודא
הכמה סתימא דבה אתתקין : ואתתקין תקונא דהאס' לאתיישבא כולא על תקויה
כל חד בהתריה דהא הו דכתיב החכמה תעוץ לחכם מעשה שליטים דזיטון
תקונא שלימא דהאס' : והאס' הו תקונא דלנו מני קאים רוחא (ה"ד בני האהס'
יהא לעינים וה' יראה ללבב דאיכו בלנו לנו) : ובהאי תקונא דהאס' אחוי
שלימותא מהימנותא דכלא דקאים על כורסייה דכתיב ודמות כמראה אהס'
עליו מלמעלה' : וכתיב וארו עם ענני שמיא כבד אהס' הו ועד עתיק יומיה
משה וקדמוסי הקרבוים' : עד מאן סתימאן מלין : וכדין טעמין : זכאה
חולקיה דמאן דידע וישגח בהון : ולא יטעו בהון : דמלין אלין לא התייבשו
אלא למארי מחרין ומחזרי חלקא דעאלו ונפקו' : דכתיב כי ישרים דרכי ה'
ולדוקים ילכו בס' ופושעים יכסלו בס' : הנא ככה ר"ש ואריס קליה ואמר אי
במלין דילן דאתגליין הכא אתגניו חברייא באדרה דעלמא דאתי ואסתלקו
מהאי עלמא יאות וספיר הוס בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמא : הדר
ואמר הדרי בי דהא גלי קמים דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין דהא
לא ליקרא דילי עבידנא ולא ליקרא דבית אהס' ולא ליקרא דחברייא אלין
אלא בגין דלא יטעון בהרחוי ולא יעלוון בכסופא לתרשי פלטריו ולא ימחון
בדיהון : זכאה חולקין עמהון לעלמא דאתי : תנא עד לא נפקו חברייא
מסהו דהרה מיתו ר' יוסי דר יעקב ור' חזקיה ור' ייסא וחמו חברייא דהו
טעון לון מלאכין קדישין בההוא פרסא ואר"ס מלה ואשתכחו לוחו ואמר שמא
אי גורה אתגור עלנא לאתענגא דהתגלי על ידנא מה דלא התגלי מיומא'
קאים משה על טורה דסיני דכתי' ויהי סם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה
ג' : מה אנא שכה אי בגין דא אתענטו' שמע קלא זכאה את ר"ס זכאה חולקין
ומחברייא

והכרייה לון דקיימין בהך דה' התגלי לבון מה דלא התגלי לכל חילא דלעילא... אכל ת"ח דהא כתיב בככורו ייסדנה ובכשירו ויביב דלתיה... ותקף אתדבקו נפסתהון בשעתה דא דאתנטיבו... כסלימות' אסתלקו... דלתגליין מלין אתרניטו עליון ותתאון (דאינון רתיכוין) וקלא אתער במתאון... ומחשין עלמין דהא מלין עתיקין לתתא דתגליין ועד (כ"א ועוד) דתגלין... מתכסמן נשמתיהו בזיוון מלין... נפקת נשמתיהו כנשיקא ואתקשרו בהוהו... פרסא ונטלין להו מלאכי עלאי... וסלקון לון לעילא וזמאי הלין... מסוס דעלאו... ולא נפקו זמאי אחרא מן קדמת דנא... וכלהו אחריו עליו ונסק... הר"ם כמה... זכאה חולקסון דהני תלתא זכאה חולקסא לעלמא דהני בנין דא... נפק קלא... תגינות ואמר ואתם הדבקים ה' אלתיכם חיים כלכם היום... קמו וזלו כגל... אתר דהו מסתכלי סליק ריחין... הר"ם שמע מנא דעלמא מתברך בנין... והו... נהרין אנפיו דכלהו ולא הו וכלון בני עלמא לאסתכלא בהו... תנא עשרה... עליו ושבע נפקו... והו חרי ר"ם... ורבי אבא עזיב... יומא חד הוה יתיב ר"ם... ור' אבא עמיס... הר"ם מלא... וחמו לאלין תלתא דהו מיתין להון מלאכי... עליון ומחויין להו בניוין ודררין דלעילא בנין יקרא דלהון... והו עיילי לה... בטורי דאפרסמונא דכייא... נח דעתיס דר' אבא... תנא מההו יומא לא אשה... הכרייה מבי ר"ם... וכד הוה ר"ם מגלה רזין לא משתכחין תמן אלא אינון... והו קרי להו ר' שמעון טבעא אק עיני ה' דכתיב טבעא אק עיני ה' ועל... אתמר... הר"ם אבא און שיתא בוויני דנהרין משביעא אנת הוה שביעא דכל... דהא לית קיימא לתתא כד משביעא דכלא תלי בשביעא... רבי יהודה קרא... ליה שבת... דכלהו שבתא מניה מתברכין דכתיב שבת לה' קדש לה'... מה שבת... לה' קדש און ר"ם שבת לה' קדש... הר"ם תווסא על ההו חניר מרגל מארין... דשפרי אמאי לא אשתכח בני אדרא דילן בומנא דתגליין מלין אליון קדישין... אדשכי אתא אליהו ותלת קטפורי כהרין באנפיו... הר"ם מאי טעמא... שכימר בקדרוטא (ס"א בקרטמא) גליפא דמאריה ביומא דהגולא... הר"ם... היך רבי שמעון יומין אתברירו קמי קב"ה כל אינון דייטון ויסתכחון עמי... עד לא עיילתון בני אדרא דלכון... ובשינא לאשתכחא זמן קשיר בכתפיו וק... הוה זמן ובשינא קמיה לאשתכחא זמן תמן וכדון קשיר בכתפיו ולא יכלון... דההו יומא שרטי קב"ה למעבד נסין לרב המנונא סבא וחבריו דאתתת... בארמונא (ס"א בקרוניא) דמלכא וארמיסנא להו כנסא דרמינא להו כותל... דהיכלא ומלכא ואתקטרו בקטרוי דמיתו ארבעיס וחמסה פרדסכי... ואשקין... לרב המנונא וחבריו ורמינא (כ"א והוליכנא) לון לבקעת אונו ואשחזיבו... ומי... קמיהו נחתא ועיילא דלא אכלו תלתא יומין... וכל ההו יומא לא דיכלא מנייה... וכד תבנא אשכחנא פרסא דנטלו כל אינון סמכין ותלת מן אבריהו על... וסילינא לון ואמרו חולקא דקב"ה מהגולא דר"ם ומכרוי... וכאה אנת ר"ם וזכ... חולקא וחולקא דאינון הכרייה דיתבין קמך... כמה דרגין אתתקנו לבון... דהני... כמה בווינין דכארין זמינן לנצרא לבו... ות"ח יומא דין בניןך אתתע... חמטין כתיבין לר' שינחם בן יאיר חמוך ואזא אוילב' עמיה ככל אינון כהרי... דאפרסמונא דכייא וה' כריד דוכתיס ואתתקן (ס"א ואנא ה' חוינא דהא כד... וכו')

וכו) אמר ליה קטירין דיקייה בקרטופא דעטרין כריס ירחי ובזמני וסכתי... יתור מכל סדר יומין... הר"ם ורף כל אינון דלכר דכתיב וזיה מדי חרט בחרטו... ומדי שבת כשכחו וכו'... אי הלין חתיין כ"ס דיקייה... מדי חרט בחדש... למס... מסוס דמתעטרי ההכתא רתיבא קדישא... ומדי שבת כשכחו... דמתעטר שביעא... דכל אינון שבת יומין דכתיב ויכרד אלקים את יום השביעי וכו'... והנת הוה... רבי שמעון שביעא דשיתא תתא מהעטר ומתקדש יתיר מכלא... ותלת עדונון... דמתסכחין בשביעא זמינן הכרייה הלין דיקייה לאתערבא בניןך לעלמא... דהני... וכתיב וקראת לשבת עונג לקדוש יי מכובד... מאן הוה קדוש יי דא הוה... רבי שמעון בן יוחאי דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דהני:

זוהר פרשת אמור דף צ"ז ע"א

וספרתם

לכס ממחרת השבת מיום הניאכס את עמד התנופה... קא מיירי... הר"ם הא חוקמה הכרייה... אכל תא חוי ישראל... כד הוה במלריס כוון ברשותא אחרא והוה אחידן במסאבותא כאתתא דא כד... הוה יתבא ביומי דמסאבותא... בתר דאתגורו עליו בחולקא קדישא דאקרי... ברית כיון דאתחדו ביה פסק מסאבותא מנייהו כדא אתתא כד פסקו מנה... דמי מסאבותא בתר דאחפסקו מנה מה כתיב וספרה לה ז' ימים... הוף הכה... כיון דעאלו בחולקא קדישא פסקא מסאבו מנייהו ואמר קב"ה מכאן ולהלאה... חושבנא לרביותא וספרתם לכס... לכס דייקא כד"א וספרה לה שבעת ימים... לה לעלמא... הוף הכה לכס לעלמא ומה בנין לאתדכאה במיין עליון... קדישין ולכתיב למייתא לאתחברא ביה במלכא ולקבלא אורייתיה... ההס וספרה... לה שבעת יומין ויתר מניה שבתות בנין למוכי לאתדכאה... במיין דההו כהר דנגיד ונפיק ואקרי מים חיים ובההו כהר שבע שבתות... נפקו מניה... ועל דא שבע שבתות ודתי בנין למוכי ביה כמה דאתתא דכיון... דילה בליליא לאשתמא כבעלה כך כהיב וברדת הטל על המחנה לילה... על... המחנה כתיב ולא כתיב וברדת הטל לילה אלא על המחנה בנין דידור מההו... קודא על אינון יומין דאתקריאו מחנה ומתחברת במלכא קדישא ואימתי... תת האי טלא כד קריבו ישראל לטורא דסיני כדון נחת ההו טלא בשלימו... ואתדכו ואתפסקת וזהמתן מנייהו ואתחברו ביה במלכא וכו'... וקבילו אורייתא... והא חוקימנא... ובההו זמנא ודאי כל הנחלים הולכים אל הים לאתדכאה... ולאשתחאה וכלא אתקשרו (ס"א אתקשרו) ואתחברו ביה במלכא קדישא... ת"ח כל כר נס דלא מני חושבנא דא דאינון שבע שבתות תמימות למוכי... דכיוותא דא לא אקרי טהור וליו בכללא דטהור הוה ולאו הוה כדאי למהו... ליה חולקא באורייתא... ומאי דמטי טהור להאי יומא וחושבנא לא אתאביד מניס... כד מטי להאי ליליא לבני ליה למלשי באורייתא ולאשתחברא בה ולנטרא דכיו... בלשא דמטי עליה בההו ליליא ואתדכי ואוליפעא דאורייתא דכשי ליה למלשי... להאי ליליא אורייתא דכש"פ בנין דיתדכון (ס"א דיתדכן) כחדא ממבועא... דתלע עמיקא... לבחר בהאי יומא ליתי תורה שכתב ויתחבר נס ויסתכחון... כהרין כוונא חד לעלא כדון מכרינו עליה ואמרי ואני זאת כריתי הוה אמר... ה'

ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני כפיך וגו' ועל דא חסדי קדמי לא הו
נימי כהאי ליליה והו לעין באורייתא ואמרי יתני לאחסכה ורותא קדישא לן
ולבנן בתרין עלמין וההוא ליליה כנסת ישראל אתעטרת עלייהו ואחיהו לאזדוגא
כיה מלכא ותריוויהו מתעטרי על רישיהו דאינון דזכאן לבני ר"ם הכי אמר
בשעתא דמתכני חבדיה כהאי ליליה לגביה יתני לתקבא תכשיטי כלה בנין
דשתכח למחר בתכשיטה ומקוסה לגבי מלכא בדקא יאות זכאה חולקתון
דחבדייה כד יתבע מלכא למטרותיה מאן תקין תכשיטה והנהיב עטרה
ושוי תקוסה וליה לך בעלמא מאן דידע לתקבא תכשיטי כלה אלא חבדיה
זכאה חלקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי תא חוי חבדייה מתקני כהאי
ליליה תכשיטה לכלה ומעטרי לה בעטרה לגבי מלכא ומאן מתקין לה
למלכא כהאי ליליה לאשתכחא בה בכלה לאזדוגא בה במטרותיה תא כהאי
קדישא עמיקא דכל נהרין אימא עלאה סה"ל לאינה ורזינה ככות זיון בתק
שלמה וגו' לבתר דאתקנת ליה למלכא ואעטרת ליה התוית לדכאה לה
למטרותיה ולאינון דמשכחי גבה למלכא דהוה ליה בר יחידאי התא לווניה
ליה במטרותיה עלאה מאי עבדת אמיה כל ההוא ליליה עלאת לבי גבוה
הפיקת עטרא עלאה בשבעין חבדי יקר סחרנהא ואעטרת ליה הפיקת לבושי
דמילת ואלבישת ליה ואתקנת ליה בתקוני דמלכין ולבתר עלאת לבי כלה
חמאת עליומחה דקא מתקני עטרה ולבושה ותכשיטה לתקבא לה חמיה
לון הא התקנית בי טבילה אתר דמיין נכשין וכל ריחין ובושמן סוחרני אוני
מיין לדכאה לכלתי ליתי כלתי מטרותיה דברי ועלומחה ויתדכון כהאי
אתר דאתקנת כההוא כי טבילה דמיין נכשין דעמי לבתר תקינה לה בתכשיטה
אלבישו לה לבושהא אעטרו לה בעטרה למחר כד ייתי ברי לאזדוגא
במטרותיה ויתקין היכלא לכלהו וישתכח מדוריה ככו כחדא כך מלכא
קדישא ומטרותיה וחבדייה כהאי גווגא ואימא עלאה דמתקנת כלה אשתכח
דמלכא עלאה ומטרותיה וחבדייה מדוריהון כחדא ולא מתפרשין לעלמין סה"ל
ה' מי יגור באהלך וגו' הולך תמים ופועל דקא מאן הוא פועל דקא אלא
אלון אינון דמתקני למטרותיה בתכשיטה כלבושהא בעטרה וכל חו
פועל דקא חקרי ה"ר חייא אלמלא לא זכינא בעלמא אלא למשמע מלין אלון
די זכאה חולקתון דאינון דמתדלי באורייתא וידעון אורחוי דמלכא קדישא
דרעותא דילהון באורייתא עלייהו כתיב כי בי חסד ואלפסהו וכתובי החללה
ואככדהו :

בראשית דף ה' ע"א

ר"ש הוה יתיב ולמי באורייתא כליליה דכלה אתחברת כבעלה דהני
כל אינון חבדייה דכני היכלא דכלה אלטריכו כההוא ליליה דכלה
אזדומת למיה ליומא אחרא גו חופה כבעלה למיהו עמה כל ההוא ליליה
ולמחיה עמה בתקוסה דאינה אתתקנת למלשי באורייתא מתורה לגביה
ומגביאוס לכתובים וברשות דקדאי וברוי דחכמתא בנין דאלין אינון תקיני
דילה ותכשיטה ואינה ועלמתהא עלאת וקיימת על ראשיהון ואתתקנת בה
ומדה

ומדה בהו כל ההוא ליליה וליומא אחרא לא עלאת לחופה אלא כהדייהו והלין
הקרין כני חופתה וכיון דעאלת לחופתה קב"ה שיל עלייהו ומברך לון ומעטר
לון בעטרה דכלה זכאה חולקתון והוה רבי שמעון וכלהו חבדייה מרגנין ברנה
דאורייתא ומחדשן מלין דאורייתא כל חד וחד מגייהו וכוהו חדי ר' שמעון וכל
שאר חבדייה אחר לון ר' שמעון כני זכאה חולקתון בנין דלמחר לא תישול כלה
לחופה אלא כהדייהו בנין דכולהו דמתקני תקוסה כהאי ליליה וחדאן בה
כלהו יתון דשימין וכתובין בספרה דדכרניה וקב"ה מברך לון בשבעין דרכאן
ועטרין דעלמא עלאה פתח רבי שמעון ואמר השמים מספרים כבוד אל
וגו' קרא דא הוה אוקימנא ליה אכל בזמנא דא דכלה אתערת למיעל לחופה
ביום דלמחר אתתקנת ואתנחירת בקיטוסהא כהאי חבדייה דחדאן עמה כל ההוא
ליליה ואינה חדאת עמהון וכיומא דלמחר כמה אוכלוסין חילין ומסריין מתכניין
בסדה ואינה וכולהו מחכאן לכל חד וחד דתקינו לה כהאי ליליה כיון
דמתחברין כחדא ואינה חמ"א לבעלה מה כתיב השמים מספרים כבוד אל
השמים דא חתן דעאל לחופה מספרים מתנהרין כוההרא דספיר דנהיר ונהיר
מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא כבוד אל דא כבוד כלה דאקרי אל דכתיב והאל
וועס בכל יום בכל יומי שחא הקרי אל והסתא דא עלאת לחופה הקרי
כבוד והקרי אל יקר על יקר נהירו על נהירו ושלטנו על שלטנו כדון כההוא
שעתא דשמים עאל לחופה והתי ונהיר לה כל אינון חבדייה דתקינו לה כלהו
אתפרשו בשמחן תמן דהא הוא דכתיב ומעשה ידי מניד הרקיע מעשה ידיו
אלון אינון מארי קיימא דברית כהדי כלה ואינון מארי קיימא דברית הקרון
מעשה ידיו כמה דתא חמר ומעשה ידיו כוונתו דא ברית קיימ' דתתים כבשרא
דבר נש כדון ה' לעולם אמן ואמן :

האדרא פרשת משפטים דף קכ"ב ע"ב

תניא ברזא דרזין רישא דמלכא אתתקן בחסד ובנכורה כהאי רישא
תליין שערי יומין על נימין דאינון כל משיכותא דמתאחדן בהו
עלאי ותתאי מארי דמאריין מארי דקשוט מארי דמתקלה מארי דיבבא מארי
דיללה מארי דוינא מארי דרחמי וטעמי אורייתא ורוי אורייתא דכיון מסאבן
כלהו הקרון שערי דמלכא כלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא וכלה
נחית מעתיקא סתימאה (קדישא) מלחא דמלכא פקידותא דחייבייה כד
התפקדן מעובדייהו וכד התגליין חובייהו כדון הקרי מלחא דמלכא כלומ' גבורה
אתתקף דינוי ואתפטט כסטרוי ודא אשתיה דעלחין ותתאון וכל אינון
דלון יעינין דמלכא אשנחותא דכלה אשנחותא דעלחין ותתאון וכל אינון
מארי אשנחותא הכי הקרון בעיינין גוויין אתאחדן ואינון גוויין הקרון כל
אינון מארי אשנחותא דמלכא כל חד כפוס ארחה וכולהו גוויין דעינא הקרון
כמה דאתחוי אשנחותא דמלכא הכי גוויין מתערין גביני דעינין הקרון אחר
דעינין אשנחותא לכלהו גוויין מארי אשנחותא הכי גבינין לגבי דלתתא גבינין
לאשנחותא מההוא כהרא דנגיד ונפיק אתר לאתמשכא מההוא כהרא לאסתחא
בחוורא דעתיקא ממלכא דנגיד מאימא דכד גבורה מתפטטא ושינין מלחטן
כג Kerie Moed 23 כנון

בגוון סומקא נהיר עתיק קדישא חורא דיליה ולהטא באימא ואתמלייה מחלכא
 וינקה להני (לכלא) והסתחן כלשו עינין בהווא חלכא דאימא דאתנדי דאנדי ונפיק
 תדיר סה"ד רוחות בחלב בחלב דאימא דנניד תדירא ולא ספיק חוטמ' דמלכא
 קדישא תקונו דפרסופא כד מתפסטיין נבורן ומתחדן כחדא אינון חוטמא
 דמלכא קדיש' ואינון נבורן מחד נבורס אחיון ונפקין וכד דינין מתערין ונפקין
 מסטרייהו לא מתבסמן אלא בתנא דמדכחא וכדין כתיב וירח ה' את ריח
 הסטרייהו דא חוטמא דעתיקא דלא אצטריך דחוטמא דעתיקא ארץ אפיס בכלא
 הקרי וסהוא נהירו דחכמת' סתימא הקרי חוטמא דיליה והיינו תהלא דכתיב
 (תהלא לדוד וכתיב) ותהלתי אחטם לך וע"ד אתער דוד מלכא תהלא לדוד
 וגו' אודינו דמלכ' כד רעוא אשתכח ואימא ינקה ונהירו דעתיק' קדישא התנהיר
 מתערין נהירו דתרוין מוחי ונהירו דאבא ואימא כל אינון דהקרוין מוחי דמלכא
 ומתלסטין כחדא וכד מתלסטן כחדא הקרוין אזני ה' דהא התקבילת כלותהון
 דישראל וכדין אתערותא לטב ולביס ובאתערותא דא מתערין מארי דנדפין
 דנטליון קליו דעלמא וכלשו הקרוין אזני ה' הכפוי דמלכא נהירו דאבא ואימא
 והתפסטותא לטון דנשרין וסחרין ולהטיין בהאי רישא דמלכא וכדין סהדותא
 התפסד מלכא מנייסי' דיוקנא דמלכא יקרותא מכלא מרישא שארי חסד
 עלאה ונבורס' ונהירו דאבא ואימא אהפלג נהירו דאבא בג' נהורין ואימא בג'
 סה המשה חס"ד ונבורס בחד נהורא סה שיתא' לבתא אתערט חס"ד והאלהיס
 בתרין נהורין דאתנהיר ואינון תמנייא' ונבורס אתנהיר בחד סה תשעה' וכד
 מתחדן כלשו נהורין כחדא הקרוין דיוקנא דמלכא' וכדין כתיב ס' כנפור
 יכא כאיש מלחמות יעיר קנאה וגו' שפון דמלכא הכי תהלא כד התנהיר
 נהירו דאבא נהיר בתלת נהורין' מחד נהורא נהיר חסד עלאה' מחד
 נהורא התנהיר נהירו דהקרי מוחא דמלכא וחד נהורא סה תלי עד דהתנהיר
 נהירו דאימא וכד התנהיר התנהיר בחמש נהורין' במאי התנהיר מחד שבייל
 דטמיר וגניו דאתנדק ביה אבא דכתיב כתיב לא ידעו עיט וגו' כמה דאתנדק
 דכורא בנוקבא והתעברת ואולדת ואפיקת חמש נהורין (ד"ה מאינון חמש)
 ומאינון חמש נהורין התגלפו חמשין תרעין דנהורין סניאין' חמשין אינון
 לקבלהון מ"ט פנים טהור מ"ט פנים טמא באורייתא אשתהר חד' והאי חס'
 דאתנהיר בכלא והסוא דאבא דהוא תלי כד מתחדן כחדא ומתיישבן במלכא
 הקרוין שפון דמלכא' ובג"כ גור מלין דקשוט' ופומא כהו אשתהר חד' והאי חס'
 דפומא' מאי פומא אלא דעת גניו בפומא דמלכא הקרי פשיטותא דתפארת דגו'
 אזרין התאחדן ביה' דכתיב וכדעת חדרים ימלאו והסוא דעת הוא גניו
 באימא ומלכ' ומלייה כל הדרין ואכסדראין' וכד אתער נהירו דביס ונפיק
 כדין הקרי פס ה' ושפון דאינון תרין נהורין מאבא ומאימא כשטתא דאתערין
 בהסוא נהירו דדעת מתחדן כחדא ומלין התנור בקשוט בחכמה בתבונה
 ובדעת' וכדין כל מלין דקב"ס בלין התנור נהרין תלה אלין ועיילין בגו' לגו'
 והתערין בחד וכד מתחדן בעטור' חס' כדין (ס"ה) וכד מתחדן תלת אלין
 בעטורא חס' ועיילין בגו' לגו' והתערין בחד כדין) הקרוין חס' ממתקים ואי
 חיד מלכא ואקרוין מתיקא דמלכ' ועל האי כתיב טעמו ורואו כי טוב ה' ובה'
 חיד הליון כל אינון שליטין והורמין דמלכא דכתיב וברוח פיו כל כבאס
 בהאי

בהאי חיד שלימותא דכלא אשתכח ובג"כ כל התוין דאינון בהאי אתר שלימותא
 אחשויו' בהו' **אחהע"א** נהירו דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין' -
 דחכמתא דלא אשתכח ולא התנדק דכתיב לא ידעו עיני' **ה**
 ידע האנוש ערכה **ה** נהירו דאימא דנהיר ונניד ונפיק ומסקי לכלא וינקה'
 לבנין עד דמטי הסוא רבות ומלי לדקין ואיכו התקטר בנוקבא תהאה
 והתברכא מניה ולא מתפרסין דא מן דא חוור מגו סומק דכתיב סה המר
 נבעת סלבוס' **ע** נהירו דע' ענפין דאתנו מאי רוחא דנפיק מן פומא
 כדון ע' שמהן' דקב"ה לקבלהון דארעא כל הנפש לבית יעקב הנהא
 מלרימה שבעים' דהא יעקב הילכא דארעא ואינון ע' נפש ע' ענפין' מאלין
 התוין נהירין הרבע אחרנין' מא' כהיר גו' מל דאיכו אגר טב לדקייקא דהקרי
 גמול ועל דא כתיב אז תתענג על ה' מה' כהיר י"ד דהיא חכמה כלא אסתים
 כי"ד דאיכו סתימא מכל סטריו ובג"כ לא אשתכח דכתיב ולא תמלא בחרץ
 החיים' מה' כהיר כ"ה דאיכו נהירו ומשח רבות דאתרק מאימא להסוא אתר
 דאתקרי קרוין ואתקרי קרוין היובל ודא מלכות דוד ובג"כ לית משיחא אלא ברא'
 דכ"ה' ק' מע' כהיר ק' כמה דע' שבטין כך ק' מאס דאינון שלימו וסכי הוא
 ובג"כ בהאי חיד שלימו דכלא (ד"ה שלמא דכלא) וכל מאן דידע רוא דא דה'
 ואודער ביה זכאס חולקיס' גופא דמלכא התפסטותא דתפארת דגוויין ביה
 מתחדן דרועין דמלכא נהירו דחסד ונבורס' ובג"כ ימין ושמאל' מעיני כדעת
 אתתקין עייל ברישא התתקן והתפסט לגו' ובגו' גופא' שוקין אתאחדן בתרין
 נהורין ואינון תרין נהורין ממס' שוקין ותרין כליין' כלשו מתחדן באחד חד
 דתמן אתכנס כל רבות וכל מסחא דגופא' ומתמן שרין כל הסוא רבות לאתר
 דהקרי יסוד עולם' יסוד מהסוא אתר דהקרי עולם' ומתמן שרין כל הסוא רבות לאתר
 ועל כן ה' כבאות שמו בריך הוא בריך שמים לעלם ולעלמי עלמין' כל הני
 הקוין התיין לאתחדרא' בחד עד דכל רבות קודשא נטיל כלא האי יסוד ואשדי
 לליקבא ומתברכא מניה' היומתי מתברכא מניה כשעתא דאתתקו דינין דלתתא
 וכד דינין מתתקנין לתתא מתתקנין לעילא וכל תקוין דמלכא בחדותא בשלימו
 דאינון שמי קדישא והוא כלא חד' וכדין הוא שארי בגווייהו דכתיב אלהיס נלב
 בעדת אל בקרב אלהים ישפוט' וכד דינין לא מתתקן לתתא כביכול הכי
 לעילא דכל תקוין לא מתישרן הכי דהא דימא אסתלקא מעל בנין ובנין לא
 יקרי דהא יסוד לא שארי בנוקבא וכל דינין מתערין וחויא תקיפא שלטא כביכול לא
 תקוין מלכא' על דינא אסתלקו דינין דהאי נוקבא לא מתברכא ודוק לא
 נטיל וחויא תקיפא שלטא ווי לעלמא דינקא מנייהו' ה"ר אלעזר כל הני
 תקוין אבא גלי לון בנין דלא יעול בכסופא לעלמא דאתי הסתא אחאי
 האטריכו לאתגלסא ה"ל ר' אבא הסוא דאנא כתבנא מבזינא קדישא אחינא
 (בתבוסה) לגבי חברייה דהא אינון ידעין מלין וסא אצטריך למנדע דכתיב
 וידעתם כי אני ה' וכתיב וידעו כי אני ה' בנין דהתיישבן מלין בלכנא'
 ומכאן ולהלאה סתימין מלין בגוון' זכאס חולקנא בהאי עלמא ובעלמא
 דאתי דהא עד כען כוליכא קדישא אתערט במלין דבגוון' ת' חוי אבא חוינא
 ליה בחלמא וסאילכא קמים דר' שמעון סא אולפינא קמים דמר' דאיכו חכמה
 והי סוא ודאי ה' אמאי איכו בינא' אמר לי תא חוי סא כתיב ובהר יונא מעדן
 להסקות

להסקות את הגן מאן הוא נסר דיוצא מעדן דא בינא : ובנ"כ הוא נסר ו' סתים בגויה וי"ד פשיט נסרה דא מכל סטרוי ודא היא ה' בנ"כ הוא י"ה לבתר הפיקת בן תחותה דאיהו ו' כנוונא דא ד' לבתר אולית ואפיקת היא בן וסיה לקמה ובנ"כ י"ה' (כ"א דהו) דהא ו' לקמה יתיב לינא' ליה ועל כד תנינ במתנית' דילן ה' ד' הות מדאחבר דכורה עמה אעברת מחד בן וקרוי ה' לבתר אולית והפיקתו' הסוא בן וקאים לקמה ועל האי כתיב ונשר יוצא מעדן מניה נפיק ודאי להסקות את הגן לינקא ליה : הווכא אחיד בידים ונשק בידוי אגא כהאי עדוכא התערכא כבי וחייך וכוו תלתא יומין דלא אכלנא מידי : חד ממדותא וחד דלא זכנא למחמי ליה זמנא אחרא : ועס כל דא ביה התקשרנא תדירא : דהא כד נסרה לי סמעתתא חמינא דיוקניה דאתער קמאי : וכאין אינון לדוקייה בעלמא דין ובעלמא דהתי עלייהו כתיב אך לדוקים לשמך ישבו ישרים את פניך :

ספרא דצניעותא

פרקא

קדמאה : תאנא ספרא דצניעותא ספרא דסקיל במתקלא דער לא הוה מתקלא לא הוו משניחין הצניין באצניין ומלכין קדמאין יצתו ווייכחו לא אשתכח ורעה אכבטלת עד דרישא דכסופא דכל כסופין לבושין דיקר אתקין ואחסין : האי מתקל' תלי באתר דלא הוה התקלו ביה אינון דלא אשתכחו : מתקלא קאים בגופיה : לא תאחד : ולא אחווי : ביה סליקו וביה סלקון דלא הוו ויהויין : סמרה נו סמרה אשתקן ואודמין בחד גולגלתא מלייה טלא דכדולמא קרומא דאזירא אזדכך וסתים אינון עמר נק' תליין בקולא רעוא דרעוין התגליה כללותא דתתאי אשנחא פקוחא דלא נאס ונטיר תדירא אשנחותא דתתא באשנחותא דהאירו דעלאה (דביה) תרין נוקבין דפרדסקא ואתער רוחא לכלא : בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא : בראשית ברא שית עלייהו כהו לתת' ותליין משכפה דגולגל' עד יקירו דיקירותא והארץ תנינא לאו כחושכן והא אחר : ומההיא דאתלטוייה נפקא דכתיב מן האדמה אשר אררה ה' : היתה תהו ובהו וחסך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת ע"פ המים : תלוסר תליין בתלוסר יקירו דיקירותא שיתא אלפי טנין תליין בשיתא קדמאי : שביעאה עלייהו דאתתקף בלחודי ונתחריב כלל בתריסר סעתי דכתיב היתה תהו ובהו וגו' : תלוסר יקיס לון ברחמי ומתחנן בקדמיתא וקמו (ס"ו קמו) כל אינון שיתא : בגין דכתיב ברא ולבנת כתיב היתה דהא הות ודאי : ולבסוף תהו ובהו וחסך וכנב ה' לבדו ביום ההוא : גלוסי דגלוסין כחוו דחויא ארדך ומתפשט לכאן ולכאן : זכבא ברישא : רישא (אחורא) אחיד אכתפין אעבר וזעים נטיר וגניז : חד עלאף יומין ועיין התגלייה (כ"א התגלייה) קולטרא בקטרוי ספירא בעדבוי התבר רישיה במיין דמי' רבא דכתיב שבת ראשי תנינים על המים : הרין הוו : חד התחורו תנינא כתיב חסר : ראשי כד"א ודמות על ראשי החיה רקיע : ויהמר אלהים יהי אור ויהי אור היינו דכתיב כי הוא אמר ויהי הוא בלחודי : לבתר התחורו חד יהו"י יהו"ו ו' (כ"א יהו"ו) בתראה שכינתא לתתא : כמה דה' שכינתא אשתכח

אשתכח וכחד מתקלא התקלו והחיות רצוא ושוכ דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב : אמרו לדיק כי טוב האי במתקליה סלקא : קדמאה בלחודי : וכלא לחד התחור התתא ומודעתא כלילין דא ברא ביו"ד ה"א כתרין רחמיין דמתחנן שיתא נפקין מענפא דסרשא דנופא : ליטן ממלל דרברבן : ליטן א סתים בין יו"ד וה"א דכתיב זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו לה' ובשם ישראל יכנס ממש : זה יאמר לה' אני אשתא וכלא התמר ביה"ו : כלל כלילין בגליטן סתים לאימא : דהא אשתפתח ליה דנפיק מניה : אבה יתיב ברישא : אימא באמלעיתא ומתכסייה מכאן ומכאן ווי למאן דגלי עריתתון ויהמר אלהים יהי מלאת בריקיע השמים שליט דכר בנזקבא (ס"ו שלימו דכר ונזקבא) דכתיב ודיוק יסוד עולם נסור יו"ד בתרין ונשר ומעבר לנוקבא אתייחד יו"ד בלחודי (ובתר כן) סליק דדרגוי לשילא לעילא : אתחשבא נוקבא ואתגהורת אימא ומתפתחה בתרעוי : התא מפתחא דכליל בשית ומכסייה פתחה ואחיד לתתא להאי ולהאי ווי למאן דגלי פתחה :

פרקא

תנינא : דיוקבא מהומותא לא אדכר בגין דהיא יקירותא דכלל : מאודגין נפקת בסחרנא דכסיטא סליק ונחית חוטא חורא בתלוסר מתפרש נוקבא : דביקירותא הוה כתיב לא עבר בה איש ולא ישב אדם עס' אדם לבד הוא : אדם לא כליל הכא : כ"ס איש : בתלוסר נביעין מנעוין מתפרטן : ארבע בלחודי אשתמרו : תשעה אסקיון לנופא (כ"א זגנתא) (תיקובא קדמאה) מקמי פתחא דאודגין שארי יקירו לאתתקן : (תניינא) נחית כשפירו ברישא דספון : מהאי רישא להאי רישא קאים (תליתאה) ארחה ונפקין תחור תרין נוקבין דפרדסקא לאעברא חובא דכתיב ותפארתו עבר על פשע' (רביעאה) תחות ספון אסר שער לרישא אחרא : (חמישאה) ארחה אחרא נפיק תחותו (שתינאה) חפי תקרובתא דבוסמא לרישא דלעילא : (ששנאה) תרין תפוחין אחרון לאגהרא בגוינין : (תמינאה) מולא דכלל תלייה עד לבא ביה תליין עלאין ותתאין (תשיעאה) אינון דתליין לא נפקין אה מן דא : (עשיראה) חפיין ועירין על גרובא : (חד סר) דיקירו דרברבין : תשעריין כשיעורה שלים : (תריסר) (וכד) שפון אפתנון מכל סטרוין זכא תאין דנשיק מאינון נשיקין : (תלוסר) בההוא מולא דכלל נגדין תריסר משיחין דתפרסמונא דכיה כלל בהאי מולא שכיח וסתים : בזמנא דמטא תשרי ירחא שביעאה משתכח (ירחי) הלין תריסר (ס"א תלוסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תלוסר) תרעי דרחמי : בההוא זמנא דרשו ה' בהמלאו כתיב : ויהמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגו' היינו דכתיב שביעאה לת נפשותיכם בתשעה לחדש כערב (בהאי זמנא : אדכ"ו יהו"ה) אחר תולדות להראות את עבדך את גדלך יהו"ה שלים בסטרוי : והכא בריחוסתא דאדערא לא שלים יהו"ה לא כתיב קריבין יו"ד עלאה יו"ד תתא וייצר' ו' עלאה תתא (יה"ו) י' עלאה י' תתא : ה' בגווייהו כללא דשלימו שלים ולא כלל אחר התעקר מהאי אחר שמא דא ואשתיל באחרא : כתיב ויטע ה' אלהים ה' ארץ יו"ד ליו"ד דהי"ו : נשבא דפרדסקא דעתיקא לועירא דאנפין : בלא רוחא לא תקיים : כה"א אשתכלל : ה"א עלאה ה"א תתא דכתיב אהה אדני אלהים : קטפיו דקטפין (לרירה) ברוחא דמתקלין יהו"ו : י' עלאה דאתעטר בקטרא ס"א

(ס"א בעטרה) דעתיקא היא קרומא עלאה דאזדכך וסתים ה"א עלאה דאתעטר
 ברוחא דנוקבין דפרדקא דנפיק לאחיה ו' עלאה בוינא דקרדינותא דאתעטר
 בסטרוי (ס"א בעטרוי) מתפסטן אתון לבתר והתכללו בזעירא דהנפין כמין
 דסריא דנולגתא אשתכחו מתפסטן בכל נופא לשכללא כלא בעמר קא' כד תה
 תליין אליו אתון כד התגלי לזעירא מתייבש ביה אליו אתון והתקרי ביון
 יו"ד דעתיק' סתים בעטרוי בנין שמה לא אשתכח ס"א התפתח באחרא ואונקב
 בתרין נוקבין והשתכח בתקובין ו' התפתח באחרא דכתיב הולך לדון
 למישרים כבוינא דקרדינותא למכסיא פתחא ו' לעילא ו' לתתא ו' לעילא
 ה' לתתא ו' לעילא בה לא אשתתף אחרא ולא סליק בהדא בר רעיוא דרמ
 כד התגליין תרין (בארוייתא) ומתחברן בחד דרגא חד רגשא בנין לאתפרט
 ו' ד' כליין ביו"ד ווי כד אשתלק האי והתגליין אינון בוסימין דטיסא' שרין
 לא עברי לא מתעכבי בדוכתא וסחיה רגא ושוב ברח לך אל מקומך ו
 הנביא כנשר והם בין כוכבים סים קך משס אורידך ותולא הארץ ו
 הימתי כד שמה אתנעט וזכין הוירא נפיק וינלוצא אודמן (תקובא קדמא
 דרישא) חד גולגלתא אתפסט בסטרוי טלא מלי עלה דתרי נווי (תנייני
 חלת חללין דאתון רשומין התגליין ביה (תליתאה) אוכמין כערבאה תל
 על נוקבין עתיקין דלא יוכל למשמע ימינא ושמהלא הכא חד אחרא לעיל
 דיק (רביעאה) מנחא דלא נהיר קטטותא דעלמא בר כד רעוא הש
 ביה (חמישאה) עיינון דתלת נווי למרתת קמיהו אתסחן בחלבה דנעיר
 כתיב עינך תראינה ירושלם נוה שאנן וכתיב דק ולין בה נוה שאנן עתיק
 דסתים עינך כתיב (שתיאה) חוטמה פרזופא דעירא לאשתמודעא תל
 סלבונין מתוקדין בנוקבין (שביעאה) דרגא עקימא למשמע טב וביס כתי
 הני ה' הוא שמי וכתיב הני אמית ואחיה וכתיב והני אשה והני אסבול ו
 עשט ולא אהנו והוא באחר ומי ישיבנו הוא הקרי מאן דסתים ולא שמי
 הוא מאן דלא אודמן לעינא הוא מאן דלא הקרי בשמה (ס"א ה"י) ה' כל
 הו"א ו' כליל ה' ולא כליל ה"ו (ס"א ה"י) ה' הויל לאל"ף ה"ל"ף הויל ל"ו
 ו"ד הויל לוי"ד דסתים מכל סתימין דלא מתחברן ביה ו"ד ווי כד לא נ
 י' בוד' כד אשתלק י' מן ו"ד בחוכי עלמה ערייתא דכלא אשתכח ע"ד כ
 ערות הבין לא תגלה וכד אשתלק יו"ד מן ה"א ע"ד כתיב וערות אמן
 תגלה אמן היא לא תגלה ערותה אמן היא ודאי כי אם לבינה תקרא ו
 תליתאה תשעה תקובין יקירין התמסרו לדוקא כל ה

פרקא

דאתמיר ולא התגלייה עלאה ויקירא אשתכח (והוא) ו
 (ס"א דיקנא) גנויה קרא תיקובא קדמאה דדיקנא עימין על עימין מקמו סת
 דאודנין עד רישא דפומא (תניינא) מהאי רישא לרישא אחרא אשתכח
 (תליתאה) מתחות תרין נוקבין אחרא מלייה דלא התחוייא (רביעאה)
 עלעין התחפיון מהאי ניסא ומהאי ניסא (חמישאה) בהו התחויין תס
 סומקין כוורדה (שתיאה) בחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חו
 (שביעאה) שפון סומקין כוורדה התפיון (תמינאה) זעירין כתימין בנ
 ומחפיון קדלא (תשיעאה) רברבין וזעירין כנידין (ס"א ננדין) בסק
 באליו אשתכח ניכר ותקין מאן דאשתכח כתיב מן המצר קראתי ים
 אמר

אמר דוד עד כל נויס סבוכי לאסחרא ולאנא עליו ותולא הארץ דשא עסכ
 מרוע זרע למינא ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינא ו' אליו אתעקרו משתא
 שלים ואשתילו לבתר בשמא שלים דכתיב ויטע ה' אלהים תקובין דדיקנא
 בתלויסר השתכחו היכי דהיא עלאה תתאה בט' אתמוון כ"ב אתון התגליפו
 בגוויסיון (ס"א בגוויסיון) על האי (ס"א על האי דחוי בחלמיה דיקנא) חלמא
 דאדיר דיקנא דבר נש עלאה בידיה או דאזשיט ידיה ליה ינדע דשלים במאריה
 נאזיו תחותיו יכנעון כ"ס דיקנא עלאה דנהירא בתתאה דעלמה רב חסד
 הקרי בזעירא חס"ד סהס כד אנטריך נהירו אנהרא וקרי רב חסד (ס"א
 בידים ה' מתרחין דהא בשלם עם מאריה ושכאזי יכנעון תחותיו ודין הוא ברזל
 דחוז בחלמיה כ"ס חס זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתא
 הארי עלאה רב בחסד הקרי בזעירא חסד סהס) כתיב ויאמר אלהים ישרני
 המים שרן נפש חיה כלומר י"ה התפסט נהירו דדא בדא כלא אחרשון בזמנא
 דהא מים טכאן מים בישן בנין דאמר ישרנו התכללו דה' ברא' חיה עלאה חיה
 תתאה חיה טכא' חיה בישא ויאמר אלהים נעשה אדם האדם לא כתיב
 אלא אדם סתם לאתקרא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים כד אשתלים דה'
 סטרה דנוקבא אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא יו"ה סטרה דכר אלהים
 מלכין דאתבטלו הכה תקיימו דינין דכורא תקיפין ברישא בסופא נייחון
 דנוקבא באיפכא ו"ה קונטרין דקיסורא בעטפוי שקיפין ו' זעירא בגוויא
 אשתכח האי אתכסמו דינין בעה עתיקא התא חויא על נוקבא וקובא דוהמה
 התקין בגוויא למעבד מדורה בישא דכתיב ותשר ותלד את קין קינא דמדורה
 דרוחין בישין ועלעולין וקטפורין התקין ביה בהאי אדם בתרין בכלל ופרט
 התכללו בשרט וכלל שקיין ודרעוין ימינא ושמהלא דה' התפלג בסטרוי
 התקין דכר ונוקבא יו"ו י' דכר ה' נוקבא ו' כתיב זכר ונקבה בראש ויברך
 אתם ויקרא את שמם אדם דיוקנא ופרזופא דאדם יתוב על כרסיה וכתיב
 ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה

פרקא

רביעאה עתיקא טמיר וסתים זעירא דהנפין התגלייה ולא
 התגלייה דהתגלייה באתון כתיב דאתכסייה סתים באתון
 לא מתייבשן באתרוני בנין דהיהו לא תתייבשו ביה עליון ותתאון ויאמר
 אלהים תולא הארץ נפש חיה למינא בהמה ורמש וגו' היינו לכתוב אדם ובהמה
 חושע ה' חד בכללה דאחרא משתכחא בהמה בכללא דאדם אדם כי
 קריז מכס קרבן לה מן הבהמה משום דאתכלל בכללא דאדם כד נחת
 אדם ולתתא בדיוקנא עלאה אשתכחו תרין רוחין מתרין סטרוין דמינא
 שמהלא כליל אדם דמינא גשמתא קדישא דשמאלא נפש חיה חב אדם התפסט
 שמהלא ואתפסטו אינון בלא נופא כד מתדבקין דה' בדה התיילדן כהאי חיה
 דהולדת סניאון בקטרה חדא כ"ב אתון סתימין כ"ב אתון התגליין ו'
 תסו י' גלייא סתים וגלייא במתקלא דטפסין התקלו י' נפקין מנה דכר
 נוקבא ו' ד' בהאי אחר ו' דכר ד' נוקבא בנין דה' ד'ו תרין ד'ו דכר
 נוקבא ד'ו תרין קלפין תרין י' בלאודני דכר ה' נוקבא ה' ד' סות בקדמיתא
 דהתעברת בני בגוה (אולדה) אפיקת ו' (הרי כי בה' אית ד'ו ובי' אית
 ה"ה

ה"ה הרי יו"ו) אחתיו יו"ד בחוויה כלל דיה"ו * מדאפיקת יו"ד הוא דמי
ונוקבא דתישבת לבתר ומכסויא לקימא * ויראו בני האלים את בנות האדם
היינו דכתיב שנים האנשים מרגלים חרש לאמר * מאי בנות האדם דכתיב
תבאנה שמים נפשו זכות אל המלך * בניטיון כתיב כי ראו כי חכמת האדם
בקרבו וגו' * או תבאנה ולא בקדמיתא * בקוסטרא דקישורי דפינהו * תר
מתחבוקו הוו לעילא * לתתא נחתו וירתו עפרא * הכדו חולקא טבא דהוה כתי
עטרא דבומלא (ס"א דחמלא) ואתעטר בקוסטא דענבא * ויאמר ה' אל
מה תלעק אלי * אלי דייקא * דבר אל בני ישראל ויסעו * ויסעו דייקא * במלא
הוה תלי דבעא לאוקיר דיקניה * והיסר בעיניו תעשה והאזנת למלותיו ושמת
כל חקיו ער כאן * כי הני ה' רפאך להאי דוקא *

פרקא

חמיסאה היו גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בניו וגו' שבט
דרגין יו"ד ה"ה ו"ה ה"ה ו"ו ואפיק ד' ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה
ד'ו לבר הסתיר אדם דבר ונוקבא דאינון ד'ו דכתיב בניו משחיתים * בראש
ברא * בראשית מאמר * ברא חמי מאמר * חב וכן * סתים וגליא * עדן עלה
דסתים וגניו * עדן תתאה נפיק למטלטי (ס"א למטלנו) והתגלייא ית
י"ה ה"ה י"ה את * חכ"ה ה"ה ימינא ושמהלא כחדא השתתפו * השמים ואת
דכתיב והתפארת והגלגל * אינון כחדא השתתפו * הארץ * דכתיב מה הדור
ככל הארץ * מלא כל הארץ כבודו * יהי רקיע בתוך המים * להבדיל בין הקדש
ובין קדש הקדשים * עתיקא לזעירא התפרס והתדבק לא התפרש ממש שום
ממלא רבכרן הנתיק והתעטר בכתרון ועירין בחמשה זכין מים וכתיב ונתן על
מים חיים * הוא אלהים חיים ומלך עולם * התהלך לפני ה' בהרצות החיים
והיתה נפש אדני כרוה וגו' * ועץ החיים בתוך הגן י"ה י"ה י"ה ה"ה ה"ה ה"ה
מים למים * מים שלימין ומים דלא שלימין * רחמין שלימין רחמין דלא שלימין

ויאמר

ה' לא ידון רוחי באדם לעולם בשנים הוא בשר * ויאמר ה'
התישבה בזעירא מכאן דבר בשם הומרו * דעתיקא שטת
קאמר * לא ידון רוחי באדם דלעילא * מטום דבההוא רוחא דאתנשבה מתר
נוקבין דפר דטקא משך לתתאי * ובגין כך כתיב והיו ימיו מאה ועשרים שנה
יו"ד שלים ולא שלים * י' בלחודי מאה * תרין אתון תרין זמנין * מא
ועשרים שנה * י' בלחודי כד התגלייא בזעירא התמשך בעשר אלפין שנין מלא
כתיב ותשת עלי כפפה * הנפילים היו בארץ * היינו דכתיב ומשם יפרד ויהי
לארבעה ראשים מאתר דאתפרש גתא אקרו הכפילים דכתיב ומשם יפרד ויהי
בארץ בימים ההם * ולא לבתר זמנא * עד דאתא יהושע ובני האלהים השת
עד דאתא שלמה ובנות האדם התכללא דהא הוא דכתיב ותענוגות תענוגות
קארו תענוגים לא קארו * בני האדם דאתרמיו מהאי רוחין הארתיין דלא התכל
בחכמה עלאה דכתיב ווי' נתן חכמה לשלמה * כתיב ויחכם מכל האדם מש
דני לא התכללו בהדם ווי' נתן חכמה ה' עלאה * ויחכם דמינא התחכם
לתתא * הנבזרים אשר מעולם עולם דלעילא * הנשי השם דאתנהגן בטה
מאי שםא קדישא דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא ולא התנהגן אלא בשמיה
הנשי השם ואלא הנשי יהו"ה לאו מסתים סתימא אלא גריעותא ו
גריעותא * הנשי השם סתם מכלל דאדם נפקו כתיב אדם ביקר כל ילין * ה

ביקר ביקרו דמלכא כל ולין בלא רוחא * תלוסר מלכי קרבה בשבעה שבעה
מלכין בארעה אחתוהו נכחי קרבה * תעשה דסלקין בדרגין דהסטין ברעותהון
ולית דיתחי בידיון * ה' מלכין קיימין בכהילו * לקמי הרבע לא יכלין למקס *
ד' מלכין נפקין לקדמות ד' בהון תליין בענבין בהתכלא פריין בהו ז' הריטין
סהרין סהרותא ולא קיימין בדוכתייהו אילנא דמבס יתיב בגו * בענפיו אחידן
ומקנן פטרין * תחותיו תטלל חיותא דשליטא בהו אילנא בתרי כבישין למהך
גו' סמכין סוחרניה בארבע חוון מתגלגלין בארבע סטרין חויה דריט בש"ע
לדגין לדיג על טורין מקפץ על גבעתא דכתיב מדלג על ההרים מקפץ על
הגבעות * זכניה בפומיה בשניו נקיב בתרין גיסין * כד נטיל גיסטרא התעבד
לתלת רוחין * כתיב ויתהלך חנוך את האלפים וכתיב חנוך נכר על פי
דרכו * לנער הידוע * את האלפים ולא את יי' * והיונו בשם זה * כי לקח
אותו אלהים להקרא בשמו * תלת בתי דיגין ארבע אינון * ארבע בתי דיגין
דלעילא ארבע לתתא דכתיב לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמסורה
דינא קשיא דינא דלא קשיא * דינא בשקולא דינא דלא בשקולא * דינא רפוא * דאפי'
לא היא ולא היא * ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה * החל האדם
לרוב * היינו דכתיב בשנים * האדם דלעילא * וכתיב על פני האדמה ומשה לא
ידע כי קרן עור פניו היינו דכתיב כתנות עור * קרן דכתיב ויקח שמואל את
קרן השמן * לית משיחא אלא בקרן ובשמך תרום קרננו עם אלמחי קרן לדוד *
היינו עשיראה דמלכא * והתא מן יובלא דהיא אימא דכתיב והיה בשמך בקרן
היובל * קרן ביובלא התעטר עשיראה באימא * קרן דנטיל קרן ורווח לאתבא
רוחה לים * והאי קרן דיובלא הוא * ויובל ה' וס' נשיבא דרוחא לכלא * וכלא
היינון לאתתייהו דכתיב הנה יי' אלהים כד אחתיו ה' לה' יי' אלהים אתקרי
שם מלא * וכתיב ונשגב יי' לבדו ביום ההוא (ס"א כד אחתו ה' לה' ואתהלך
ל' פרענותא אתי לעלמא ואס' לא בשביל אד"ני יהו"ה לא אתקיים עלמא וכלא
אתחבר ועל דא כתיב ונשגב וגו') ע"כ סתים והתעטר כניעותא דמלכא דהיינו
ספרא דכניעותא זכאה למאן דנפק וידע שכיילוי וארחוי :

תפלת אליהו הנביא זיע"א

אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן * אנת הוא
עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא כך
כלל * אנת הוא דאפיקת י' תקובין וקרינו לון י' ספירן לאנהנא בהון עלמין
סתימין דלא התגליין ועלמין דאתגליין ובהון אתכסויאת מכני נשא * והנת הוא
קארי לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפרים חד מחבריהו מאלין
ספרא התחשיב ליה כאלו הפרים כך * והלין עשר ספירן אינון אזלין כסדרן חד
ד' וחד קצר וחד בינוני * והנת הוא דאנהני לון ולית מאן דאנהני לך לא
לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא * לכושין תקינת לון דמכנייהו פרחין נשמתין
לגני בשא וכמה נופין תקינת לון דאתקריהו גופא לגני לכושין דמכסין עליהון
דאתקריהו בתקופא דא חסד דרועא ימינא * גבורה דרועא שמאלא * תפארת
גופא * נכח והוד תרין שוקין * ויסוד סיומא דגופא אות ברית קודש * מלכות
כד
24
Kerìe Moed

פה י ותורה שבעל פה קרינו ליה מוחא חכמה איהו מחסבה מלגו בינה לנה
וכה הלכ מבין ועל אלין חרין כתיב הנסתרות ליי אלהינו כחר עליון איהו
כחר מלכות ועליה התמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילי מלגו
איהו סם מ"ה כזה וי"ד ה"א וה"ו ה"ה דאיהו אורח אלילו ואיהו שקיו דאילנא
בדרונו וענבו כמיא דאסקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו רבון העלמים איהו
הוא עלת העלות וסבת הסבות דאסקי לאילנא בההוא נביעו וההוא נביע
איהו כנשמתא לנופא דאיהו חיים לנופא וכך לית דמיון ולית דיוקנא בכל
לגנו ולכר ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסידרא וכוכביא ומזלי
ובארעא אילניו ודשאין ונכתא דעדן ועשכין וחיוון ועופין וטוין וכעירין וכני נש
לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהנוו בהון עלאין ותשאין ואיך אשתמודעא
מעלאי ותתאי ולית ידיע כך כלל ובר מקך לית יחידא (ס"א יחודה) בעלא
ותתאי והנת אשתמודע ארון על כולא וכל ספירן כל חד אית ליה סם ידע
דבהון אתקייאו מלאכיא והנת לית לך סם ידיע דהנת הוא ממלא כל שפת
והנת הוא שלימו דכלהו וכד הנת הסתלק מנהון אשתתרו כלהון שמה כנפיש
כלא גשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא מבין
ידיעא ולית לך אחר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפק וחילך לכני נש
ולאחזאה לון איך יתנהיג עלמא דביכא וברחמי דאינון דרק ומשפט כהן
עובדיהו דכני נשא ודון איהו גבורה משפט עמודא דאמצעייתא לון
מלכותא קדישא מאזני דקך חרין סמכי קשוט היון דקך אנת ברית כולא
לאחזאה איך התנהיג עלמא אכל לאו דאית לך דקך ידיעא דאיהו רחמי ולא מבי
אלין מדות כלל קוס ר' שמעון ויתחדשון מלין על ידך דהא רשותא אית (ג"א
אתייסיב) לך לגלאה ריון טעמיון על ידך מה דלא אתייסיב רשו לגלאה ללש
בר נש עד כען קס ר"ש פתח ואמר לך יי הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמש
אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיזו ורננו שוכני עמי
אלין אינון דיקיף דאינון מסטרא דההוא דאתמר ביה הני יסנה ולבי ער ולא
אינון מתים ובנין דה אתמר בהון הקיזו ורננו וגו' רעיא מהימנא אנת ואנת
הקיזו ורננו דאתערותא דשכינתא דאיהי יסנה בגלותא דעד כען דיקיף
כלהו דמיכין ושינתא דחוריהון מיד יהיבת שכינתא (ג"א אתערון) תלת קלי
לנבי רעיא מהימנא ויימא ליה קוס רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דוד
דופק לנביא בהרבע אתוןו דיליה ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי ונת
תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסף להגלותך שראשי נמלא טל מתי
נמלא טל אלא אמר קודשא בריך הוא אנת חשיבת דמיומא דאתתחרב בי מקדש
דעאלנא בביתא דלי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאית
בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא שלי
דילה וחיים דילה איהו טל ודא איהו יו"ד ה"א וה"ו וה"א איהו שכינתא
דלא משבן ט"ל אלא יו"ד ה"א וה"ו דסליקו אתון לחושבן ט"ל דאיהו מלא
לשכינתא מביעו דכל מקורין עלאין מיד קס רעיא מהימנא ואנת קדיש
עמיה עד כאן רזא דיחודה מכאן ואילך פרשתא קדמאה דסתרי אוריתא
ברוך יי לעולם אמן ואמן

ומשה

עלה אל האלהים דהא הוא דכתיב עליית למרום שבית שכי מהו
עליית נתעלית נתגשמת עם המלאכים של מעלה דבר אחר
עליית למרום שלא שלטה בריה למעלה כשם ששלט משה אמר רבי ברכיה
הגומות היו אורכן עשה טפחים כביכול היו ביד מי שאמר והיה העולם שני
טפחים ובידו של משה שני טפחים ושני טפחים היו מפרישין בין יד ליד
דבר אחר עליית למרום שבית שכי כנוהג שבעולם הנכנס למדינה נוטל דבר
שאין עין בני המדינה עליו ומשה עלה למרום ונטל את התורה שהיו הכל
נוטלין עיניהם עליה היו עליית למרום שבית שכי יכול מפני ששבה אותה
נטלה הנס תלמוד לומר לקחת מתנות באדה בלקיחה נתנה לו יכול יהא הייב
ליתן לו דמים תלמוד לומר מתנות במתנה נתנה לו באותה עשה בקשו מלאכי
השרת לפגוע במשה עשה הקדוש ברוך הוא אי אהם מתביישין הימנו לא זהו שירדתם
לאברהם אמר להם הקדוש ברוך הוא אי אהם מתביישין הימנו לא זהו שירדתם
אלו ואכלתם בתוך ביתו אמר הקדוש ברוך הוא אי אהם מתביישין הימנו לא זהו שירדתם
אלו בזכות אברהם שנאמר לקחת מתנות באדם ואין אדם אמר כאן אלא
האברהם שנאמר האדם הגדול בענקים הו ומשה עלה אל האלהים ויקרא
אליו ה' מן הסר לאמר בזכות השר ואין הסר אלא אבות שנאמר שמעו הרים
את ריב יי ומשה עלה אל האלהים עלה בענן וירד בענן וזכות אבות
שולח יורדת עמו כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים אמר לו אמר
דברים שכן יכולות לשמוע ותניד לכני ישראל אלו הנשים אמר לו אמר
לשם דקדוקי דברים שים יכולים לשמוע דבר אחר כדי שיהיו מנהיגות את בניהן לתורה אמר רבי
מורדות במלות דבר אחר כדי שיהיו מנהיגות את בניהן לתורה אמר רבי
תחליפא דקיסרין אמר הקדוש ברוך הוא כשנבראתי את העולם לא נוימי אלא
לאדם הראשון ואח"כ נכטיית חוה ועברה וקלקלה את העולם עכשיו אם איני
קורא לנשים תחלה הן מבטלות את התורה לכך נאמר כה תאמר לבית יעקב
ויבני יושני אמר כה תאמר לבית יעקב אלו סנהדרין שנאמר בית יעקב לכו
וגלגה באור ה' וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר כטכסים של
מלכים נהג הקדוש ברוך הוא עם ישראל שנאמר אתי מלכנון כלה למה כך
בזכות שאמרו נעשה ונשמע וישכ משה את דברי העם אל ה' אותה עשה בקש
הקדוש ברוך הוא ליתן להם את התורה ולדבר עמהם והיה משה עומד אמר
הקדוש ברוך הוא מה אעשה מפני משה אמר רבי לוי משל למלך שבקש
לעשות אופיימטאטא חוץ מדפתו של הפרכוס אמר לו עשה דבר פלוני אמר
לו כבר נעשית טוב אמר לו לך קרא לפלוני סונקליטיקוס ויבא עמך עד
הים משה עומד מלדו אמר הקדוש ב"ה אם אני מגלה להם את הרקיע ואומר
אני ה' אלהיכם הם אומרים מי אמר הקדוש ברוך הוא לא ירד משה
ואמר כך אני אומר הנבי יי אלהיך כך אמר הקדוש ברוך הוא למשה לך אל
העם וקדשתם היום ומחר וכנסו שמלותם אמר לו כבר הקדשתם שנאמר כי
אתה העדתם בנו לאמר וגומר אמר לו לך דו ועלית אתה ואחר עמך עד

שמש ירד נגלה הקדוש ברוך הוא שנאמר וירד משה אל העם מיד וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר שהוא עושה את הכל בבת א' ממתן ומחיה בבת א' מכה ורופא בבת א' אשה על המשמר יורדי הים והולכי מדברות וחננאים בבת האסורין אחד במזרח ואחד במערב א' כלפון וא' בדרום שומע כולן בבת א' וכן הוא אומר יורד אור ובורא חשך עפר כמו כן נהפך לאדם חור נהפך לעפר שנאמר והופך לבקר ללמות מהו לבקר בתחלתו בתחלתו מהו אומר והספד כל המים אשר ביאור להם חזר ונהפך הדם למים בשר הוא נהפך למת חזר המת ונהפך לחי המטה נהפך לנחש חזר הנחש ונהפך למטה הים נהפך ליבשה חזרה היבשה ונהפכה לים וכן הוא אומר הקורא למי הים וגו' וכן דבור וזכר את יום השבת לקדשו ואומר וביום השבת שני ככבים בני שנה דבור עדות אשת אחיך לא תגלה כי ישבו אחים יחדו וכל אחמן בבת אחת היו וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר בא ורעה שאין מדותיו של הקב"ה כמות בשר ודם מלך בשר ודם אינו יכול להיות עושה מלחמה ולהיות סופר ומלמד תינוקות והקב"ה אינו כן אתמול ביום עושה מלחמה שאל י' איש מלחמה ואומר בכחו רגע הים והיום במתן תורה ירד למדת תורה לכניו וכן הוא אומר הן אל ישיב בכוחו מי כמוהו מורה היו וידבר אליהם את כל הדברים האלה ד"א וידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר וא"ר יצחק מה שהנביאים עתידים להנבאות בכל דור ודור קבלו מהר סיני שכן משה אומר להם לישראל כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום ואת אשר איננו פה עמנו היום עמד היום אין כתיב שאל נאמר בהם עמדה אף על פי שלא העתדות להנבאות שאין בהם ממש שלא נאמרה בהם עמדה אף על פי שלא היו באותה שעה כל אחד ואחד קבל את שלו וכן הוא אומר משה דבר י' אל ישראל ביד מלאכי בימי מלאכי לא נאמר אלא ביד מלאכי שכבר הייתה הנבואה בידו מהר סיני ועד אותה שעה לא נתנה לו רשות להנבאות וכן ישעיה אומר מעת היותה שם אני אמר ישעיה מיום שנתנה תורה כסיו עס הייתי וקבלתי את הנבואה הזאת אלא ועתה י' אליהם שלחני ורוחו עד עכשיו לא ניתן לי רשות להנבאות ולא כל הנביאים כלבד קבלו מסיני נבואתן אלא אף החכמים העומדים בכל דור ודור כל אחד ואחד קבל את שלו מסיני וכן הוא אומר את הדברים האלה דבר י' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף רבי יוחנן אמר קול אחד נחלק לשבעה קולות והם נחלקים לע' לשון רשב"ל אמר שממנו נחנכאו כל הנביאים שעמדו רבנן אמרי שלא היה לו בת קול אמר רשב"ל אמר רבי יונתן מהו קול י' בכח אפטר לומר כן והלא מלאך א' אין כל בריות יכולה לעמוד בקולו שנאמר וגויתו כתרשים וקול דבריו בקול המון והקדוש ברוך הוא שכתוב בו הלא את השמים ואת הארץ אני מלאך ברוך לדבר בכח אלא קול י' בכח בכח כל הקולות ועל דעתיה דרבי יוחנן הלא קול אחד מסייע ליה שנאמר י' יתן אמר המכשרות כבא רב :

אנכי

אנכי הלא קול י' אמר רבי שמלאי אמרו לו אלוהות הרבה יש בעולם אמר להם אמרו לו שהרי כתיב השמע עם קול אלוהים אמר להם שמה כתוב מדברים אלא מדבר אמרו לו תלמידיו לאלו דחית בקנה רגון לנו מה אתה משיב חור רבי

רבי לוי ופירשה אמר להם השמע עם קול אלוהים כי כד אלו היה כתוב קול י' בכחו לא היה העולם יכול לעמוד אלא קול י' בכח בכח של כל א' וא' הכחורים לפי כחן והוקנים לפי כחן והקטנים לפי כחן אמר הקדוש ב"ה לישראל לא בשביל ששמעתם קולות הרבה תהיו סגורים שמה אלוהות הרבה יש בשמים אלא תהיו יודעים שאני הוא י' אלהיך שנאמר אנכי י' אלהיך דבר אחר אנכי י' אלהיך הלא הוא דכתיב פנים בפנים דבר י' עמכם אמר רבי אבדימי דמן חיפה כ"ב אלף ירדו עם הקדוש ברוך הוא לסיני שנאמר רבב אלוהים רבותים אלפי שאלן הנאים והמשוכחים יכול אפס' שהיו רבים רחוקים היו תלמוד לומר שאלן שאלן והשקט הדני כס אין כתיב ביו"ד אלא ב"ה"ל"ת אדונו של כל העולם בהם דבר אחר י' כס רבנן אמרי שמו של אלוהים היה מעורב עם כל אחד ואחד מכלל ונבריא אל אמר הקדוש ברוך הוא לישראל לא בשביל שראיתם פנים הרבה תהיו סגורין שמה אלוהות הרבה יש בשמים דעו שאני הוא י' אלהיך שנאמר אנכי י' אלהיך אמר ר' טוביה בר רבי יצחק אנכי י' אלהיך שעל מנת כן הולאתיך מרחץ מזרים שתקבל אלוהותי עליך דבר אחר אנכי י' אלהיך משל לבת מלכים שנשנית ביד הלסטסים ובה המלך והכיילה לאחר ימים ביקש לישא אותה לאשה אמרה לו מה אהה נתן לי אמר לה אם אין לי עליך אלא שפדיתוך מיד הלסטסים די דבר אחר אנכי י' אלהיך רבי אחא בר רבי חנינא פתח בו שמעה עמי ואדברה כמו שכתוב בעשרת הדברות אמר רבי שמעון בן יוחאי אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אלוהי אני על כל באי עולם אלא לא יחדתי שמי אלא עיכס אני נקרא אלוהי אומות העולם אלא אלוהי ישראל אמר רבי לוי שני דברים שאלו ישראל מלפני הקדוש ברוך הוא שראו כבודו וישמעו קולו והיו רואין את כבודו ושומעין את קולו שנאמר ותאמרו הן הראנו י' אלוהינו את כבודו ואת גדלו וכתוב ואת קולו שמענו מתוך האש ולא היה בהם כח לעמוד בפניו שנאו לסיני ונגלה להם פתחה נשמתם על שדבר עמהם שנאמר נפשי אלה בדברו אכל התורה בקשה עליהם רחמים מלפני הקדוש ב"ה יש מלך משיא בתו והורג אנשי ביתו כל העולם כולו שמחים ובניך מתים מיד חזרה שמתן שנאמר תורה י' תמימה משיבת נפש אמר רבי לוי וכו לא היה גלוי לפני המקום שאם הוא מראה כבודו לישראל ומשמיעו קולו שאינן יכולין לעמוד אלא לפי הקדוש ברוך הוא שהן עתידין לעשות עבודה זרה שלא יהיו אומרים ויהי רצוננו את כבודו ואת גדלו והשמיענו את קולו לא היינו עושים עבודה זרה לבד נא שמעה עמי ואדברה דבר אחר אנכי י' אלהיך אמר רבי אבהו מלך בשר ודם מולך ויש לו אב או אח או בן אמר הקדוש ברוך הוא לפני איני כן הני ראשון שאין לי אב ואני אחרון שאין לי אח ומכלעדי אין אליהם שם איני כן דבר אחר אנכי י' אלהיך הלא הוא דכתיב אנכי הגדתי והשועתי השמיעתי וגו' אנכי הגדתי למלכים שנרחתם כדי ששמעו וירדפו אחריכם ושמעו בים שנאמר ויוגד למלך מלכים כי ברח העם והשועתי אתכם שנאמר וישע י' ביום ההוא את ישראל והשמעתי לאומות העולם שנאמר שמעו עמיתן ואין בכס זר שנאמר וישלח משה את חמוטו מיד בחדש השלישי ואתם י' נאם ה' ואני אל אנכי י' אלהיך משל למלך בשר ודם שנכנס למדינה מכבדין

מכבדו אותה ומרביו אותה ומעטרין אותה ומפרסין קיטאות וכלים נאים ומדליקין נרות אמר הקדוש ברוך הוא הני איני כן הלא נכנסתי בעולמי פירסתי קיטאות שנאמר הנוטה כדוק שמים הדלקתי נרות שנאמר ויהאמר הלאים יהי מאורות רבנתי מים שנאמר יקוו המים עטרתי כל מה שעשיתי שנאמר ויכלו השמים והארץ וכל זבאם י' אכני וי' אלהיך מלך בשר ודם בונה פלטון שמא יוכל להזיז אותו ממקומו הני איני כך שנאמר הני עשיתי והני אשף והני אסכול והמלט י' הני עשיתי שנאמר ויעש י' הלאים לאדם ולאשתו ו' והני אשף ויקח ה' אלהים את האדם י' דבר אחר הני עשיתי כי נחמתי כי עשיתים י' והני אשף לנח שנאמר ויסגור י' בערו י' והני אסכול שנאמר וירד י' לראות את העיר והת המגדל י' והמלט לאברהם שנאמר ויהאמר אליו הני י' אשר הולאתיך מאור כשרים י' דבר אחר הני עשיתי לישראל שנאמר הוא עשך ויכוננו י' והני אשף שנאמר והאשף אתכם על כפי כשרים י' והני אסכול בעגל י' והמלט שנאמר ויהאמר י' סלחתי בדברך י' דבר אחר מלך בשר ודם יולא לאמיהו וי' יחידו כלם וי' ואין עמו רבי רבנות והקדוש ברוך הוא אינו כן הלא בשו"ת למלחמה יולא לעצמו שנאמר י' איש מלחמה י' וכשהוא יולא לתת תורה בשמי יולא עמו רבי רבנות שנאמר רבכ אלהים רבותים הלפי שנא' י' דבר אחר אכני י' אלהיך י' הדא הוא דכתיב אריה שאג מי לא יירא וזהו דכתיב מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה י' אמרו הנביאים לירמיהו מה ראית לומר מלך הגוים כל הנביאים קורין אותו מלך ישראל ואתה קורא אותו מלך הגוים אמר להם שמעתי ממנו נביא לגוים נתתיך י' והני אמרתי מלך הגוים לומר אם על בני ועל בני ביתו לא חס על הארמים הוא חס שנאמר כורא אלהים ממקדשך מי לא ייראך מלך הגוים מי לא יתיירא ממך י' משל לרבינו טיטוס שמא כיסו וזכובים והיה עומד ולווח מי שהוא מבקש יבא וישאל וסיו הכל שומעם וזכורחים לומר כשיבא ליפרע ממי שלוח מי יוכל לעמוד כך כביכול י' הקדוש ברוך הוא לסיני ליתן י' הדברות שלא יהיה העולם מתמוטט שנאמר ארץ רעשה אף שמים נטפו וכן הרים נולו מפני ה' וכן עמודי שמים ירוספו וישראל מרתיתין שנאמר ויחמד כל העם וההר מרתת שנאמר ויחרד כל העם מאד כל אלו למה הלא מפני שדבר דברות של חיים והנביא לווח אריה שאג מי לא יירא אחר רבי ירמיהו ומה אם בשעה שהוא נוהג חיים לעולם אר רעשה כשיבא ליפרע מן הרשעים שעברו על דברי תורה על אחת כמה וכמה שנאמר לפני ועמו מי יעמוד ומי מכלכל את יום בואו י' כשהוא רלוו הני אינו יכול לעמוד בכוחו כשהוא קם בחרון אפו מי יעמוד לפניו הוי מי לא יירא מלך הגוים י' דבר אחר אריה שאג הדא הוא דכתיב אחרי ה' ילכו כבאריה י' אמר רבי סימון משל למלך שנכנס בפלטון שלו שמעה מטרונה שלו ונתנה מקור והיתה מרתתת אם המטרונה מתייראה מה יעשו השפחות והעבדים כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל שמעו קולו ומתו שנאמר כשהוא יבא בדברו אם ישראל כך אומות העולם על אחת כמה וכמה י' דבר אחר אריה שאג אמרי רבנן בשם רבי הושעיא שאל בללא את ר"ע ה"ל מהו הרעש נעשה אמר לו בשעה שהקדוש ברוך הוא מסתכל בבתי עבודה ובאומות היך נתונין בהשקט ובשלוה בעולם ודוהה ביתו חרב ונתון ביתם עליהם

עולם כביכול הוא מקנא ושואג ומיד השמים והארץ רועסים שנאמר ו' מליון ישאג ומירושלם יתן קולו וישראל מה הם עושין כביכול הוא מגין עליהם שנאמר ו' מחסה לעמו י' ד"א אריה שאג י' בא ודאה בה"מק נקרא אריה שנאמר הוי אריאל אריאל ומלכות בית דוד נקרא אריה שנאמר מה אמך לבוא בין אריות רבבה ישראל נקרא אריה שנאמר גור אריה יהודה וכבודכנר נקרא והגלה את ישראל והקדוש ברוך הוא אומר אריה מעון אריות היכן הם בני בוזתה שעה שאג ישאג על נוכו י' דבר אחר אריה שאג אמר הקדוש ברוך הוא לישראל מקבלין אתם עשרת הדברות אמרו לו הן שנאמר עלי ועלי נכל עלי לקבל י' הדברות ועמו ה' אלהים דבר מי לא יבא אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן כשבתן הקדוש ברוך הוא את התורה לפור לא לווח י' עוף לא פרח י' שור לא נעה י' אופנים לא עפו י' שרפים לא אמרו קדוש י' הים לא נודעעו י' הבריות לא דברו אלא העולם שותק ומחרים ויולא הקול אכני ה' אלהיך וכן הוי אומר את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף אמר רבי שמעון בן לקיש מהו ולא יסף אלא כשאדם קורא לחברו יש לקולו בת קול והקול שהיה יולא מפני הקדוש ברוך הוא לא היה לקולו בת קול ואם תמה תמה על זה הוי אלהים כשבה לכרמל כנס כל הכומרים ואמר להם קראו בקול גדול כי אלהים הוא מה עשה הקדוש הוא הדמים כל העולם והשתוק העליונים והחתמותים והים העולם תוהו ובהו כאלו לא היה בריה בעולם שנאמר ואין קול ואין עונה ואין קשב שאם ידבר הם אומרים הפעל ענו על אחת כמה וכמה כשדבר הקב"ה על הר סיני השתוק כל העולם כדי שידעו הבריות שאין חוץ ממנו ואמר אכני ה' אלהיך י' ולעתיד לבא כתיב אכני אכני הוא מנחמם :

עין יעקב לשבועות * מסכת שבת

אמר רב אבהו בר אבהו משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד בהשכמה עלה דכתיב וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני בהשכמה ירד דכתיב לך רד ועלית אתה והארץ עמך מקיש ירידה לעלייה מה עלייה בהשכמה ירד ירידה בהשכמה י' תנו רבנן בו' בחדש ניחתי י' הדברות לישראל רבי יוסי אמר בו' בו אמר רבא לכולי עלמא כדאש חדש אתו למדבר סיני כתיב הכא ויום הזה באו מדבר סיני וכתביהם החדש הזה לכם ראש חדשים מה להלן ראש חדש אף כאן ראש חדש ולכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל כתיב וזכור את יום השבת לקדשו וכתביהם החדש ויהאמר משה אל העם זכור את יום וז' מה להלן בעצמו של יום אף כאן בעצמו של יום כי פליגי בקבועא אמר רבי יוסי סבר כחד בשבא חיקבע ירח' וכחד בשבא לא אמר להו ולא ידעו משום חולשא דאורחא בתרי בשבא אמר להו ואתה תהיו לי ממלכת כהני ישראל חיקבע ירחא בתרי בשבא לא אמר להו ולא ידעו משום חולשא דאורחא אמר להו ואתם תהיו לי כד' אמר להו מלות הגבלה בה' עבוד פרישה י' מתכי

מתיבי וקדשתם היום ומחר קשיא לרבי יוסי ה"ל ר"י יום אחד הוסיף מש
 מדעתו דכתיב נ' דברים עשה משה מדעתו והסכים הקב"ה עמו הוסיף יום
 אחד מדעתו ופירש מן האשה וסגר את הלוחות הוסיף יום אחד מדעתו
 מפי רשע היום ומחר היום כמחר מה למחר לילו עמו אף היום לילו עמו ולילה
 שהזיכר נפק ליה שמע מינה תרי יומי לבד מהזיכר ומנא לן דהסכים
 הקב"ה עמו ולא שריא שכינה עד לפרא דשבתה פירש מן האשה מא
 דרש נש"ק ק' בעלמו אמר ומה ישראל שלא דברה שכינה עמהם אלא שם
 אחת וקבע להם זמן אמרה תורה א תנשו אל אשה אבי שכל עשה ושעה שכינה
 מדברת עמי ואינו קובע לי זמן על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים הקב"ה
 ברוך הוא על ידו דכתיב לך אמור להם טובו לכם להאליכסם וכתיב בתרה
 ואתה פה עמד עמדי ואת דאמרי פה אל פה אדבר בו סגר את הלוחות מא
 דרש אמר ומה פסח שהוא אחד מתרי"ג מצות אמרה תורה כל בן ככר לא יאכל
 בו התורה כלה וישראל מומרים על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים
 הקדוש ברוך הוא ע"י שנאמר אשר שגרת ואמר ר"ל ישר כחך שגברת ית
 שמע והו נכונים ליום הג' קשיא לרבי יוסי הא אמרינן יום אחד הוסיף מש
 מדעתו ה"ס נ' בחדש ונ' בשבת קשיא לרבנן ה"ל רבנן הא מני ר"י ה
 נ' למאי לכדתנינא וישב משה את דברי העם אל ה' וכתיב ויגד משה את דבר
 העם אל ה' מה אמר לו הקדוש ב"ה למשה ומה אמר משה לישראל ומה אמר
 ישראל למשה ומה השיב משה לפני הגבורה זו מצות הנבלה דברי רבי יוסי
 בר יהודה רבי אומר בתפלה פירש עונשה דכתיב וישב משה דברים שמתנב
 דעתו לו אדם ולבסוף פירש מתן סברה דכתיב ויגד משה דברים שמתנב
 לבו של אדם באתגה ואיכא דאמרי בתפלה פירש מתן סברה דכתיב וישב מ
 דברים שמיבין דעתו של אדם ולבסוף פירש עונשה דכתיב ויגד משה דבר
 שקשין לאדם כגידין ת"ס ששי ששי בחדש ששי בשבת קשיא לרבנן הא נמי ת
 יוסי היא ששי למאי רבא אמר לחנייתן רב אחא בר יעקב אמר לתסעין וק
 מפלגי בשבת דמרה דכתיב כאשר נזך ה' אליהם ואמר רב יהודה אמר רב כה
 נזך במרה מר סגר השבתא איפקוד אחומין לא איפקוד ומר סגר אחומין

ת

שמע ניסן שבו ילאו ישראל ממלכיה ב"ד שחטו פסחיהם ונס
 ילאו ולערב לקו בכורות לערב סלקא דעתך אלא מבטרי ל
 בכורות ואותו היום ה' בשבת היה מדחמוס בניסן ה' בשבת ריש ירחא דר
 שבתא וריש ירחא דסיון חד בשבת קשיא לרבנן אמרי לך רבנן אייר דה
 שתא עבדו עבדו ה' ת"ס ויהי בחדש הא' בשנה השנית בה' לחדש ה
 המשכן תנא אותו היום נטל עשרה עטרות ראשון למעשה בראשית ראש
 לנשיאים ראשון לכהונה ראשון לעבודה ראשון לירידת האש ראש
 לאבילת קדשים ראשון לשכון שכינה ראשון לברך את ישראל ראש
 לאיסור הנמות ראשון למדעים ומדרים ירחא דניסן דהאי שתא חד בשבת
 דאשתקד ד' בשבת דתניא אחריס אומרים אין בין עלרת לעגרת ואין בין
 השנה לראש השנה אלא ד' ימים בלבד ואם היתה שנה מעוברת חמשה הוה ל
 ריש דירחא דאייר מעלי שבתא וריש ירחא דסיון שבתא קשיא בון לרבי יוסי
 לרבנן

לרבנן לרבי יוסי ז' חסרין עבוד לרבנן ה' חסרין עבוד :
דרש הכוה נבילאס עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי
 לעם תליתאי על יד תליתאי ביום תליתאי בירחא תליתאי כמאן
 כרבנן ויתלכו בתחתית ההר אמר רבי אבדימי בר חמא מלמד שפסח הקדוש
 ב"ה עליהם את ההר כגיניתי ואמר להם אל אתם מקבלים את התורה מוטב
 ואם לאו שם תהא קבורתכם אמר רבי אחא בר יעקב מכאן מודעא רבא
 לאורייתא אמר רבא אף על פי כן הדור קבלו בימי החשורו דכתיב קימו
 וקבלו היהודים קימו מה שקבלו כבר :

אמר

חזקיה מאי דכתיב משמים השמעת דין ארץ יראה וקטפה ה' אם יראה
 למה שקטה ואם שקטה למה יראה אלא בתפלה יראה ולבסוף
 שקטה ולמה יראה כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכתיב ויהי ערב ויהי
 בקר יום הששי ה"א ויתרה למה לי מלמד שהתפל הקדוש ברוך הוא עם מעשה
 בראשית ואמר להם אל ישראל מקבלין את התורה אתם מתקיימין ואם לא
 אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו :

ד

רבי סימאי בשפסח שהקדימו ישראל נעשה לנשבע באו ששים רבוא
 של מלאכי השרת ולכל אחד ואחד מישראל קשרו לו ב' כתרים ה'
 כנגד נעשה ואחד כנגד נשבע וכיון שחטאו ישראל ידרו ק"כ רבוא מלאכי
 שבלה ופרקוס שנאמר ויהגללו בני ישראל את עדים מהר חורב אמר רב
 חמא בר חנינא בחורב טענו בחורב פרקו בחורב טענו כדאמרינן בחורב
 פרקו דכתיב ויהתכללו בני ישראל וגו' אמר רבי יוחנן וכלן זכה משה ונטלן
 דסודין ליה ומשה יקח את האהל אמר ריש לקיש ועתיד הקדוש ברוך הוא
 להחזירן לבו שנאמר ודעויה' ישובו וכו' ליון ברנה ושמחת עולם על ראשם
 משון ושמחה ישיגו וכסו יגון והנחה שמחה שמעולם על ראש בני אלעזר
 נעשה שהקדימו ישראל נעשה לנשבע יתה בה קול ואמרה להם מי גילה לב
 זה שמלאכי השרת משתמשין בו דכתיב ברכו ה' מלאכיו נבדו כח עושי דברו
 לשמוע בקול דברו ברישא עושי והדר לשמוע :

אמר

רב חמא בר חנינא מאי דכתיב כתפוח בעיני הוער וגו' למה
 נמשלו ישראל לתפוח לומר לך מה תפוח זה פרוי קודם לעליו אף
 ישראל הקדימו נעשה למשע ההוא מינא דחזויה לרבא דקא מעיין בשמעתתא
 ונתתא לזבעתא דידיה תותי כרעיה וקמיין בהו וקא מכעין לזבעתיה דמא אמר
 ליה עתא פיוזיה דקדמיתו פומיכו לאזרייכו אכתי בפחותייכו קימיתו ברישא
 חביבי לבו למשמע אי מיתו קבליתו ואי לא לא קבליתו אמר ליה אן דסגינן
 בשמעתא כתיב כן תומת ישרים תנחם הנך אינשי דסגן בעלילותא כתיב בהו
 וסלף בוגדים ישרם :

אמר

רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב לבבתי אחתי
 כלה לבבתי באחת מעיניך בתפלה באחת מעיניך לבבתי שחי
 עולא עלובה כלה מזנה בתוך חופתה אמר רב מרי בריה דרב
 שמואל מאי קרא עד שהמלך במסנו וגו' אמר רב ועדיין שכיכותא היא נבן
 דכתיב נתן ולא כתיב הסריח :

ג

רבנן הנעלבים ואינם עולבים שומעין חרפתם ואינם משיבים עושים
 כה 25 Kerie Moed מאהבה

מהבנה ושמיים ביסורים עליהם הכתוב הומר ואוהביו כאלה השמש בנבחרתו
אמר רבי יוחנן מאי דכתיב הדני יתן אמר המבשרות לבה רב כל דבור ודבור
טיבא מפי הנבורה נחלק לשבעים לשונות תנא דבי רבי ישמעאל וכפטיט יסוף
סלע מה פטיט זה נחלק לכמה ניוטות אף כל דבור ודבור טיבא מפי הקדוש
ברוך הוא נחלק לשבעים לשונות אמר רב הנאל בר פפא מאי דכתיב שמשו כי
נגידים הדבר להם נמשלו דברי תורה כנגיד לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית
ולחיות אף דברי תורה יש בהם להמית ולהחיות היינו דאמר רבא למימנינן
זה סמא דחיי למשמאיליס בה סמא דמותא דבר אחר נגידים כל דבור ודבור
זה סמא דחיי למשמאיליס בה סמא דמותא דבר אחר נגידים כל דבור ודבור
טיבא מפי הקדוש ברוך הוא קושרים לו שני כתרים אמר רבי יהושע בן לוי מאי
דכתיב ברך המור דודי לי בין שדי ילין אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך
הוא רבנו של עולם אף על פי שמייר ומימר לי דודי בין שדי ילין השכל הכפי
דודי לי בכרמי עין גדי מי שהכל שלו מכפר לי על עון גדי שרמתי לי מאי
משמע דהאי כרמי ליטבא דמכניש הוא אמר מר וטרף ברית דר' נחמן כדתק
כסא של כוכב שבורמין עליו את הכלים ואמר ר' יהושע בן לוי מאי דכתיב
לחיי כערוגת הבשם כל דבור ודבור טיבא מפי הקדוש ברוך הוא כתמלא כל
העולם כלו בשמים וכיון שמדבור אחד נתמלא דבור שני להיכן הלך הוילא
הקדוש ברוך הוא רוח מאזרותיו והיה מעביר ראשון ראשון שנאמר שפתותיו
שופנים בוטטפה מור עובר אל הקרי שופנים אלא שופנים ואמר ריב"ל כל דבור
ודבור טיבא מפי הקב"ה ילאה נשמתן של ישראל שנאמר נפשי ילאה בדבורו ומאחר
שמדבור ראשון ילאה נשמתן דבור שני היאך קבלו הוריד הקדוש ב"ה טל שעתיד
להחיות בו מתים והחיה אותם שנאמר נשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה
אתה כוננתה ואמר רבי יהושע בן לוי כל דבור ודבור טיבא מפי הקדוש ברוך
הוא חזרו ישראל לאחוריהם י"ב מיל והיו מלאכי השרת מדיין אותם שנאמר
מלכי לבאות יודון יודון אל הקרי יודון אלף יודון :

ואמר

רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת
לפני הקדוש ב"ה רבנו של עולם מה לילוד אשה בינינו אמר להם
לקבל התורה בא אמרו לפני חמה נגוה לך משפת ימי בראשית התקע"ה
דורות קודם שנברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם מה אנוס כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו ה' הדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הורך
על השמים אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה החזר להם תשובה אמר לפניו
רבנו של עולם מתיירה אני שמה ישרפוני בהכל שבפיהם אמר לו אחי
בכנס כבודי והחזר להם תשובה שנאמר מאחו פני כסא פרשו עליו וענו ואמר
רבי הנחום מלמד שפירש שדי מויו שכינתו וענו עליו אמר לפניו רבנו של
עולם תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה אנכי ה' אלהיך אשר הולאתיך מארץ
מצרים אמר להם למרום ירדתם לפרעה השתעבדתם תורה למה תשא
לכם טוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים אחרים בין העמים אתם שרונים
שעובדין עבודת אלילים טוב מה כתיב בה זכור את יום השבת לקדשו כלום
אתה עושי מלהיכה שאתם לריכין שבות טוב מה כתיב בה לא תשא משא ומתן
יש ביניכם טוב מה כתיב בה כבד את אביך ואת אמך אב ואם יש לכם
טוב מה כתיב בה לא תרמץ לא תבאף לא תגנוב שנאף יש ביניכם יצר הרע יש
ביניכם

ביניכם משא ומתן יש ביניכם מיד הודו לו להקדוש ב"ה שנאמר יי' הדנינו מה
אדיר וגו' ואלו תנה הודך על השמים לא כתיב מיד כל ה' ואחד נעשה לו אוהב
ומסר לו דבר שנאמר עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות בידים בשכר
סך ראוך אדם לקחת מתנות ואף מלאך המות מסר לו דבר שנאמר ויהי את
הקטורת ויכפר על העם והומר ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו' אי
לאו דאמר ליה מנא הוא ידע :

ואמר

רבי יהושע בן לוי בשעה שירד משה מלפני הקדוש ברוך הוא בה
שטן ואמר לפניו רבנו של עולם תורה היכן היא אמר לו נתחיה
לארץ הלך אלל ארץ אמר לה תורה היכן היא אמרה לו אלהים הבין דרכה
וגו' הלך אלל ים ואמר לו אין עמדי הלך אלל תהום ואמר לו אין בי שנאמר
תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי ארדון ומות אמרו באונינו שמענו
שמעם חזר ואמר לפני הקב"ה רבנו של עולם חספתי בכל הארץ ולא מצאתיה
אמר לו לך אלל בן עמרם הלך אלל משה ואמר לו תורה שנתן לך הקב"ה
היכן היא אמר לו וכי מה אני שנתן לי הקב"ה חורה אמר לו הקדוש ברוך
הוא למשה משה כדאי אתה אמר לפניו רבנו של עולם חמדה נגוה יש לך
אתה משתעשע בה בכל יום אני החזיק טובה לעמי אמר לו הקב"ה למשה
הואיל ומעטת עמך תקרא על שמך שנאמר זכרו תורת משה עבדי וגו' אמר
רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום מלאו להקדוש ברוך הוא שהיה
קושר כתרים לאותיות אמר לו משה אין שלום בערך אמר לפניו כלום יש עבד
שנתן שלום לרבו אמר לו היה לך לעזורני מיד אמר לו ועתה יגדל נח כח
ה' כאשר דברת :

אמר

ליה ההוא מרבנן לרב ככנא מי שמיע לך מאי הר סיני אמר ליה
הר שנעשו בו נסים לישראל הר ניסאי מצעי ליה אלא הר שנעשה
סמן טוב לישראל הר סימנאי מוכעי ליה אמר ליה מאי טעמא לא שכיחת
קמייה דרב פפא ורב הונא ברית דרבי יהושע דמעייני באגדתא דרב חסדא
ורבה ברית דרב הונא דאמרי תרווייהו מאי הר סיני הר שירדה שנאה לאומות
העולם עליו והיינו דאמר רבי יוסי בר חנינא חמשה שמות יש לו מדבר בין
שנאטו ישראל עליו מדבר קדם שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה
קדומה עליו מדבר פארן שפרו ורכו עליו ישראל מדבר סיני שירדה שנאה
לאומות העולם עליו ומה שמו הר חורב שמו ופלעא דרבי אבהו דאמר ר' אבהו
הר סיני שמו ולמה נקרא שמו הר חורב שירדה חורבה לאומות העולם עליו :

סדר תרי"ג מצות

מצות

פריה ורביה מצות מילה שלא לאכול גיד הנשה מצות קדוש
החדש מצות שחיטת הפסח מצות אכילת בשר הפסח מצות
השבת חמץ מצות אכילת מצה מצות קדוש בכורות בארץ ישראל מצות
ספור יציאת מצרים מצות פדיון פטר חמור מצות עריפת פטר חמור
שלא לאכול הפסח בא ומבושל שלא להזכיר בשר הפסח שלא ימלא חמץ
דשותנו בפסח שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ שלא להאכיל מן הפסח
לישראל

לישראל מומר . שלא להכיל מן הפסח לגר תושב . שלא להזיף מבשר הפסח חובה . שלא לשבור עכס מן הפסח . שלא יאכל ערל מן הפסח . שלא לאכול חמץ בפסח . שלא יראה לנו חמץ בפסח . שלא ללאת בשבת חוץ לתחום . מלות האמונה במציאות השם . מלות קדוש שבת בדברים . מלות כבוד אב ואם . שלא נאמין אלוה בלתי השם לבדו . שלא לעשות פסל . שלא להשתחות לע"ז . שלא לעבוד ע"ז כמה שדרכה להעבד . שלא ליכבד לשוף . שלא לעשות מלאכה בשבת . שלא להרוג נקי . שלא לנלות ערות אשת איש . שלא לגנוב כסף מישראל . שלא להשיד סקר . שלא לחמוד . שלא לעשות זורת אדם אפילו לגוי . שלא לבנות אבני גזית במוצאי . שלא לפסוע על המזבח . מלות דין עבד עברי . מלות יעוד של אמה העבריה . מלות פדיון אמה העבריה . מלות בית דין להרוג בחנק המחויב . מלות דיני קנסות . מלות בית דין להרוג בסייף המחויב . מלות בית דין לדון בנזקי סור שנחנ . מלות בית דין לדון בנזקי גבור . מלות בית דין לדון גנב בתשלומין או במיתה . מלות בית דין לדון בנזקי מבעה . מלות בית דין לדון בנזקי האם . מלות בית דין לדון בדין שומר חנם . מלות בית דין לדון בדין טוען ונטען . מלות בית דין לדון בדין נושא שכר ושוכר . מלות בית דין לדון בדין השואל . מלות בית דין לדון בדין המפונה . שלא למכור אמה העבריה הקונה אותה מיד האב . שלא לגרוע שאר כסות ועונה . שלא להכות אב ואם . שלא לקלל אביו ואמו . שלא לאכול סור הנסקל . שלא לחיות מכסף . שלא להזנות הגר בדברים . שלא להזנות הגר בממון . שלא לענות יתומים ואלמנות . מלות הלוואה לעני . מלות הטייה אחרי רבים . מלות פרוק מסא . מלות שמיטת קרקעות . מלות שבות בשבת . מלות הגנה בגרלים . מלות הבאת בכורים . שלא יתבט חוב מעני שאין לו מה לפרוע . שלא יסית יד בין לוח למלוח ברבית . שלא לקלל הדיין והזוהרה לברכת השם . שלא לקלל הנשיא . שלא להקדים חקי התבואות . שלא לאכול טרפה . שלא לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו . שלא יעיד בעל עבירה . שלא לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחד . שלא ילמד חובה מי שלמד זכות תחלה בדיני נפשות . שלא לרחם על עני בדין . שלא להטות משפט חוטא מפני רשעו . שלא לחתוך הדין באומד הדעת . שלא ליקח שוחד . שלא ליטבע בע"ז . שלא להדוים בני ישראל אחר הע"ז . שלא ישחט שה הפסח ביד בנינו בעוד שהחמץ ברשותנו . שלא יניח אימורי הפסח ליופסל בלינה . שלא לבשל בשר בחלב . שלא לכרות ברית לשבעה עממים וכן לכל עכו"ם . שלא להשיב ע"ז בארגנו . מלות בנין בית הבחירה . מלות סדור לחם הפנים ולבונה וזה לפני ה' בכל שבת . שלא להסיר בדי הארון ממנו . מלות עריכת נרות במקדש . מלות לפינת בגדי כהנים . מלות אכילת בשר חטאת ואשם . מלות הקטרת קטורת . שלא יוח החמץ מעל האפור . שלא לקרוע המעיל של כהן גדול . שלא להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב . מלות נתינת מחנית השקל בשנה . מלות קדוש ידים ורגלים לפני עבודה . מלות משחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה . מלות שפיתת הארץ בשנת השמיטה . שלא יסוך זר בשמן המשחה . שלא לעשות במתכונת שמן המשחה . שלא לעשות במתכונת הקטורת . שלא לאכול ולשתות הקדוה עבודת

עבודת הלילים . שלא לאכול בשר בחלב . שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת . מלות מעשה העולה . מלות קרבן מנחה . מלות מליחת הקרבן . מלות קרבן בית דין שטעו בהוראה . מלות קרבן חטאת ליחיד ששגג במלות לא תעשה שחייבין עליו כרת . מלות עדות . מלות קרבן עולה ויורד . מלות חוספת חומס לאוכל מן התרומה או מועל בהקדש . מלות קרבן אשם תלוי . מלות קרבן אשם ודאי . מלות השבת הגזל . שלא להקריב שאור או דבש . שלא להקריב קרבן בלא מלח . שלא להבדיל חטאת חטוף . שלא ליהן שמן וית במנחת חוטא . שלא לתת לבונה במנחת חוטא . מלות הרמת הדשן . מלות הדלקת אש על המזבח בכל יום . מלות אכילת שירי מנחות . מלות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום . מלות מעשה החטאת . מלות מעשה האשם . מלות מעשה זבח השלמים . מלות שרפת נותר הקדשים . מלות שריפת בשר קודש שנשחא . שלא לכבות אש מעל המזבח . שלא לעשות שירי מנחות חמץ . שלא תאכל מנחת כהן . שלא לאכול מבשר חטאת הנעשית בפנים . שלא להזתיר מבשר קרבן התודה . שלא לאכול פגול . שלא לאכול בשר קדשים שנשחא . שלא לאכול חלב . שלא לאכול דם בהמה חיה ועוף . מלות בדיקת סימני בהמה וחיה . מלות בדיקת סימני דגים . מלות בדיקת סימני חמנים . מלות טומאת שמונה שרצים . מלות ענין טומאת אוכלים . מלות ענין טומאת נבלים . שלא יכנסו הכהנים למקדש מגדולי שער . שלא יכנסו הכהנים למקדש קדושי נגדים . שלא יזאו הכהנים מן המקדש כשעת עבודה . שלא להכנס שתי יין במקדש . וכן שלא יורה שתי . שלא לאכול בהמה וחיה מטאה . שלא לאכול דג טמא . שלא לאכול עוף טמא . שלא לאכול שרץ החרץ . שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים בזרעים ובפירות . שלא לאכול שרץ המים . שלא לאכול מן השרצים המתהוים מן העפוש . מלות ענין טומאת יולדת . מלות קרבן יולדת . מלות ענין טומאת מזרע והכנת מזרע וכל מטמאי אדם בקריעה ופרימה . מלות ענין נגעי נגדים . שלא יאכל טמא מן הקדשים . שלא לגלח שער הכתק . מלות הטהרה מן הפרעת שתהיה ממינים ידועים . מלות תגלחת מזרע ביום השביעי . מלות טבילה לטמאים . מלות קרבן מזרע כשיתרפא מזרעתו . מלות ענין טומאת בית סיהיה בו נגע . מלות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא . מלות קרבן זב כשיתרפא מזונו . מלות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא . מלות ענין טומאת גרה שטמאה ומטמאה . מלות ענין טומאת זבה שטמאה ומטמאה . מלות קרבן זבה כשתתרפא מזוזה . מלות עבודת יום הכפורים . שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים . שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה . מלות כסוי הדם . שלא להתקרב לאחת מכל העריות . שלא לנלות ערות אב . שלא לנלות ערות אים . שלא לנלות ערות אשת אב ואף על פי שאינה אמו . שלא לנלות ערות אחותו בכל דג שהיא אחותו . שלא לנלות ערות בת הכן . שלא לנלות ערות בת הבת . שלא לנלות ערות הבת . שלא לנלות ערות אחותו מן האב והיא בת אשת אביו . שלא לנלות ערות אחות אים . שלא לנלות ערות אחות אב . שלא לבוא על אחי האב . שלא לבא על אשה אחי האב . שלא לבא על אשת הכן . שלא לבא על אשת האח . שלא לבא על אשם ובתה . שלא

שלא לנלות ערות אשה וכת בנה . שלא לנלות ערות אשה וכת בתה . שלא לנל
על שמי אחרות בחיים . שלא לבא על אשה נדה . שלא ליתן מזונו למוקד .
שלא לבא על הזכרים . שלא לשכב עם הבהמות . שלא תשכבה הנשים עם
הבהמות . מלות ירהא אב ואם . מלות פאה . מלות לקט . מלות הנחת
פאת הכרם . מלות הנחת פרט הכרם . מלות שופט שיפוט בדרך . מלות
תוכחה לישראל שאינו כוהן כשורה . מלות אהבת ישראל . מלות כטע רבעי .
מלות ליראה מן המקדש . מלות כבוד חכמים . מלות לרוק המזונים והסקל
והמדות . מלות שיטרפו מי שיתחייב שריפה . שלא לפנות אחר העבודה
האילים במחשבה ולא בדבור ולא אפילו בהבטה . שלא לעשות עבודת האילים
לא לעזמו ולא לזולתו . שלא לאכול נותר . שלא לבלות פאת השדה . שלא
לקחת שבלים הטופלים בשעת הקציר . שלא לבלות פאת הכרם . שלא ללקוט
פרט הכרם . שלא לנטוב שום ממון . שלא יכחש ממון שיש מאחר בידו . שלא
לישבע על כפירת ממון . שלא לישבע לשקר . שלא לעשוק . שלא לנזול . שלא
לאחר שכר שכיר . שלא לקבל אחד מישראל בין איש בין אשה . שלא להכניח
תם בדרך . שלא לעיול המשפט . שלא לכבד גדול בדיון . שלא לרגל . שלא
לעמוד על דם רעים . שלא לשנא אח . שלא להלבין בני אדם מישראל . שלא
לנקום . שלא לנטור . שלא להרביע בהמה מין עם שאינו מינו . שלא לזרוק
כלאי זרעים בארץ ולא להרכיב אילן בשום מקום . שלא לאכול ערלה . שלא
לאכול ולשתות כדרך זולל וסובה . שלא לנחש . שלא לעיין . שלא להקט
פאת הראש . שלא להשחית פאת זקן . שלא לכתוב בשדרו כתובת קטקט
שלא לעשות רוב . שלא לעשות מעשה ידעוני . שלא להונות במדות זבן
המדות בכלל . שלא לקבל אב ואם . שלא ללכת בחוקות הגוים . מלות עני
תומאת הבהנים הקרובים ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על שם
מקרובים . מלות קדוש ורע אהרן . מלות כהן גדול לישא נשוא
בתולה . מלות הקרבן להיות תמים . מלות הקרבן שיהיה משמונת ימים
ולמעלה . מלות קדוש הסם . מלות שביטה ממלאכה ביום ה' של פסח . מלות קרבן
מוסף כל ז' ימי הפסח . מלות שביטה ממלאכה ביום ז' של פסח . מלות קרבן
העומר של שעורים ביום שני של פסח . מלות ספירת העומר . מלות קרבן
מנחה חדשה מן החטים ביום עזרת . מלות שביטה ממלאכה ביום עזרת .
מלות שביטה ממלאכה ביום ר"ה . מלות קרבן מוסף בר"ה . מלות תענית ביום
עשירי בתשרי . מלות קרבן מוסף ביום עשירי בתשרי . מלות שביטה ממלאכה ביום
הכפורים . מלות שביטה ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות . מלות קרבן
מוסף בכל יום משכעת ימי הסוכות . מלות שביטה ממלאכה ביום שמיני עזרת
סוכות . מלות קרבן מוסף ביום שמיני של סוכות . שהא קרא שמיני עזרת
מלות נטילת לולב . מלות ישיבת סוכה . שלא יטמא כהן הדיוט במת זולת
בקרובים המבוארים בכתוב . שלא ישמש כהן טבול יום עד שיטריב שמשו
שלא ישא כהן אשה וזנה . שלא ישא כהן אשה חללה . שלא ישא כהן גרושה
שלא יכנס כהן גדול באהל המת . שלא יטמא כהן גדול בשום טומאה במת
שלא ישא כהן גדול אלמנה . שלא יבעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קדושתו
שלא ישכור כהן בעל מוס בעבודת המקדש . שלא ישכור כהן בעל מוס עובר
שלא

שלא יכנס בעל מוס בהיכל כולו . שלא יעבוד כהן טמא . שלא יאכל כהן
טמא תרומה . שלא יאכל שום זר תרומה . שלא יאכל תושב כהן ושכיר
תרומה . שלא יאכל ערל תרומה . שלא תאכל חללה מן הקדש . שלא לאכול טבל .
שלא נקיים בעלי מומין להקריב למזבח . שלא ליתן מוס בקדשים . שלא ליטחוט
בעלי מומין לשם קרבן . שלא להקטיר אימורי דם בעלי מומין . שלא לזרוק דם
בעל מוס על המזבח . שלא לסרס אחד מכל המינים . שלא להקריב קרבן
בעל מוס מיד הכהני . שלא נטחוט בהמה ובנה ביום אחד . שלא לעשות דבר
שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם . שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של
פסח . שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח . שלא לאכול מתבואה חדשה
קודם כלות ששה עשר בניסן . שלא לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא .
שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה עד היום ההוא . שלא לעשות מלאכה ביום
חג השבועות . שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי . שלא לעשות
מלאכה ביום עשרה בתשרי . שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים . שלא לעשות
מלות ספירת שבע שבתיים שנים . מלות הקיעת שופר ביום הכפורים של יובל .
מלות קדוש שנת היובל . מלות עשיית דין לוקח ומוכר . מלות השבת קרקע
לבעליהן ביוכל . מלות פדיון הקרקעות שהן תוך העיר עד השלמת שנה . מלות
עבודה בעבד כנעני לעולם . שלא לעבוד האדמה בשנה השביעית . שלא
עשה עבודה גם באילנות . שלא נקצור שפוחים בשנה השביעית . שלא נאסוף
פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן בכל שנה . שלא נעבוד בארץ
בשנת היובל . שלא לקצור שפוחי תבואות של שנת היובל . שלא לאסוף פירות
האילנות ביוכל כדרך שאוספין אותן בשאר שנים . שלא להונות במקח
וממכר . שלא להונות אחד מישראל בדברים . שלא תמכר שדה בארץ ישראל
לגומות . שלא לשנות מנרשיו ערי הלויים ושדותיהן . שלא להלוות ברבית
לישראל . שלא נעבוד בעבד עברי עבודה כזויה כמו עבודת כנעני . שלא
ימכר עבד עברי על אבן המקח . שלא יעבוד בעבד עברי עבודת פרך . שלא
לגחון לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו . שלא להשתחות על אבן משכית אפי'
לשם . מלות מעריך אדם שיתן דמים הקרובים כחורה . מלות הממיר בהמת
קרבן בהמה שההיכה שתיבה קדש . מלות מעריך בהמה שיתן כפי שיעריכנה
הכהן . מלות מעריך בתים שיתן הערך שיעריכו הכהן ותוספת חומש .
מלות מעריך שדה שיתן כערך הקלוב בפרשה . מלות דין מחרים מנכסיו שהוא
לנשים . מלות מעשר בהמה טהורה בכל שנה . שלא נמיר הקדשים . שלא
לגות הקדשים מקרבן לקרבן . שלא תמכר קרקע שהחרימו אותה בעליה אלא
מתן לכהנים . שלא תגאל בשדה החרם . שלא לגאל מעשר בהמה אלא יאכל
מיוצאם . מלות שלוח טמאים חוץ למחנה שכניה . מלות ודוי על החטא .
מלות סוטה שיבאינה הבעל אל הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב . מלות גדול
עבר זיור . מלות גלוח הנמיר והבאת קרבנותיו . מלות ברכת כהנים בכל יום .
מלות משא הארץ בכתף . שלא יכנס טמא לבית המקדש . שלא ליתן שמן
קרבן סוטה . שלא להשים לבונה בקרבן סוטה . שלא ישתה הנמיר יין או כל
מין שכר . שלא יאכל הנמיר עכבים לחים . שלא יאכל הנמיר מוקים . שלא
יאכל

יאכל הנזיר ורע עכבים . שלא יאכל הנזיר קליפת הענבים . שלא יגלח הנזיר
שערו כל ימי נזרו . שלא יכנס הנזיר לאהל המת . שלא יטמא הנזיר במת .
מזות פסח שני למי שהיה טמא או בדרך רחוקה . מזות פסח שני טמאכל על
מזות ומרורים . מזות תקיעת חצוצרות במקדש ובמלחמה . שלא לטות
מבשר פסח שני למחרתו . שלא לשבור עלם מעלמות פסח שני . מזות חלה
מזות פליטה . שלא לתור אחר מחשבת הלב ורהיית העינים . מזות שמירת
המקדש . מזות סדיון בכור הדם . מזות עבודת הלויים במקדש . מזות
מעשר ראשון . מזות הלויים לתת מעשר מן המעשר . שלא יתעסקו הכהנים
בעבודת לויים ולויים בעבודת כהנים . שלא יעבור זה במקדש . שלא לבטל
שמירת המקדש . שלא לפדות בכור בהמה טהורה . מזות פרה אדומה . מזות
כל טומאת מת . מזות מי נדה שמתמזגין אדם טהור במשא ומטריחין אדם טהור
מוטומאת מת בלבד . מזות דיני נחלות . מזות הקרבת תמידין בכל יום . מזות
קרבן מוסף שבת . מזות קרבן מוסף בכל ראש חדש . מזות קרבן מוסף ביום
חג השבועות . מזות לשמוע קול שופר בראש השנה . מזות הפרת דברים
שלא יחל דבריו בכרדים . מזות לתת עדים ללויים לשבת בהן והן קולטות .
מזות בית דין להגלות מכה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרובח פטלה
ללכת עס . שלא להרוג הרובח קודם שיעמוד בדיון . שלא יורה הער בדיון
שהער דינו נפשות . שלא ליקח כופר להגיל ממות הרובח . שלא לוקח כופר
ממחויב גלות לפוטרו מן הגלות . שלא למנות דיון אדם שאינו חכם בדיון
תורה אע"פ שהוא חכם בחכמות אחרות . שלא יורה הדיון בדיון מאדם רשע .
מזות אחרות השם . מזות אהבת השם . מזות תלמוד תורה . מזות קריאת
שמוע ערבית ושחרית . מזות תפלין של יד . מזות תפלין של ראש . מזות
מוזיק . מזות הריגת שבעה עממים . שלא להתאות מה שביד אחינו בני
ישראל . שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי . שלא לחון על עובד ע"א . שלא
להתחנן בע"א . מזות ברכת המזון . מזות אהבת הגרים . מזות יראה
השם . מזות תפלה . מזות החברה וההדבקה עם חכמי התורה . מזות על
הנדין ליטבע שיטבע באמת בשם ה' . שלא ליהנות מפסוי ע"א . שלא להדביק
שום דבר מע"א במומנו ובנשותנו להנות בה . מזות לאבד ע"א ומשמטיה
מזות להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל האי שמונים
צו . מזות להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ . מזות פדיות
קדשים שכל בהם מוס ואח"כ מותרין באכילה . מזות שחיטה . מזות להטיל
בהבאת הקרבן מחובה לארץ לבית הבחירה . מזות חקירת עדים היסוד . מזות
שדיפת עיר הנדחת וכל אשר בה . מזות דיוקת סימני העוף . מזות מעשר
שני . מזות מעשר עני תחת מעשר שני בשנה השלישית . מזות לנטע את
הנכרי . מזות השמטה כספים בשנה השביעית . מזות לזקק . מזות השמטה
עבד עברי . מזות להראות ברגלים בבית המקדש . מזות לשמוח ברגלים
שלא למחוק ספרי הקדם ושמותיו של הקדוש ברוך הוא הכתובים עס וכן בת
עבודת הקדש . שלא להעלות קדשים בחוץ . שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ
לירושלם . שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלם . שלא לאכול מעשר
שני של יצהר חוץ לירושלם . שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלם . שלא

לאכול כשר חטאת ואש חוץ לקלעים ואפילו הכהנים . שלא לאכול כשר
הטולה . שלא לאכול כשר קדשים קלים קודם זריקת דמים . שלא יאכלו
הכהנים בכרדים קודם הנחתם בעזרה . שלא לעווב הלויים מלתת להם
מתנותיהם ברגלים . שלא לאכול אכר מן החי . שלא להוסיף על מזות המורה .
שלא לגרוע ממזות המורה . שלא לשמוע מהמתנבא בשם עבודה הליליים .
שלא להזיב את המסית . שלא לעווב הסנהא מן המסית . שלא להגיל את
המסית . שלא ילמוד בניסוח וכות על המסית . שלא ישחוק בניסוח מלמד
חובה על המסית . שלא להסית אחד מישראל אחר עבודה הליליים . שלא
לנכות עיר הנדחת לכמות שהיתה . שלא ליהנות בממון עיר הנדחת . שלא
להתגודד כמו עובדי הליליים . שלא לעשות קרחה על מת . שלא לאכול פסולי
המקדשין . שלא לאכול חנב טמא וכל שכן טרף העוף . שלא לאכול מבשר
בהמה חיה וטוף שמתו מחליהן . שלא לתבוע ההלוואה שעבר עליה זמן
שביעית . שלא למנוע מלהחיות העני מליתן לו מה שהוא לריך . שלא
ימנע מהלכות לעני מפני השמיטה . שלא לשלוח עבד עברי ריקס כשיטא
נפשו . שלא לעבוד בקדשים . שלא לגזוז את הקדשים . שלא לאכול חמץ בי"ד
נעטן אחר חלות . שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום הרבעה
עשר עד יום הנ' . שלא להקריב קרבן פסח בכמת יחיד . שלא לעלות לרגל
כלל קרבן שהיה עמנו שנקריב עס . מזות מנוי שופטים ושוטרים בכל קהל
ישראל . מזות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל כל זמן .
מזות מנוי מלך עלינו . מזות לכתוב המלך ספר תורה אחד יתר על שאר
בני ישראל . מזות מתנות זרוע לחיים וקבה לבן . מזות הפרשת תרומה
גדולה . מזות ראשית הגז שיתן לבן . מזות להיות הכהנים עובדים במקדש
השמרות משמרות ובמועדים עולים כאחד . מזות לשמוע מכל נביא שהיה
בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במזות ההורה . מזות להכין שש ערי
מקלט . מזות לעשות לעדים וזממין כמו שדמו לעשות . מזות למשוח כהן
למלחמה . מזות לעשות במלחמה הרשות כמשפט הכהוב . מזות עריפת
העגלה בנחל . שלא לטעת הילן במקדש . שלא להקים מצבה . שלא להקריב
קרבן בעל מוס עובר . שלא להמרות על פי בי"ד הגדול שיעמדו לישראל . שלא
למטת מלך על ישראל כי אם מבני ישראל . שלא ירבה לו המלך סוסים . שלא
למנון בארץ מזרים לעולם . שלא ירבה לו המלך נשים . שלא יהיה לשנט לוי
מלכה בארץ . שלא יטול הלוי חלק בכזה בשעת כבוש הארץ . שלא ירבה המלך
ספק ושב לבד מה שצריך לו . שלא לקסום . שלא לכסף . שלא לחבר חבר
שלא לשאול באוב . שלא לשאול בידעוני . שלא לדרוש אל המתים . שלא
להנבאות בעקר . שלא להתנבאות בשם עבודה הליליים . שלא ימנע מהריגת
עניו השקר ולא יגור ממנו . שלא להשיג גבול . שלא לחתוך הדיון על פי עד
אחד . שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות . שלא לערוץ מפני האויב במלחמה .
שלא לחיות כל נשמה משבעה עממין . שלא להשחית הילני מאכל במזור וכן
כל השחתה בכלל הלאו . שלא לעבוד ולזרוע כנחל איתן . מזות דין אשת יפת
תואר . מזות דין תליה למי שמתחייב להטלות . מזות קבורה לנהרג על פי
הדין וכן לכל מת . מזות השבת אברה . מזות הקמת משא לישראל . מזות
שלו

מלוח הקן • מלות מעקה • מלות קדושין באשה • מלוח שתשב אשת המולד
סר רע תחתיו לעולם • מלוח על בית דין לסקול באכנים מי שנתחייב סקילה
מלוח על המאנס שיטף האנוסה לאשה • מלוח להתקין יד במחנה • מלוח
להתקין יתד במחנה • מלות הלוואה לנכרי ברבית אם מלוטרך ללוות מה שאדם
כן בישראל • מלות קיום מולא ספתים • מלוח לעובד השכיר לאכול בזה
שכירותו מדברים ידועים • מלות הרואה לנרש אשתו שיגרשנה בשטר • מלוח
שישמח החתן עם האשה בשנה ראשונה • מלות השבת המשכון לבעליו בעת
שהוא לריך לו • מלות כתיבת סכר שכיר ביומו • מלות הכתת עומר השבועה
מלות מלקות לרשעים • מלות יבום • מלות חלילה • מלוח להכיל הגדוף
מלוח לזכור מה שעשה עמלק לישראל באלהם ממזרים • מלוח להכרית ורע
של עמלק • שלא למכור אשת יפת תואר • שלא להתעמר באשת יפת תואר
האר שבה עליה • שלא ילון הכלוב על העץ וכן המת כביתו אלא לכבודו • שלא
להתעלם מן האברה • שלא להניח בהמת חבירו רובלת תחת משאה • שלא
שערה אשה עדי איש • שלא יערה האיש עדי אשה • שלא ליקח האם על הבנים
שלא להניח המכשול • שלא לזרוע בלאים בכרם בארץ ישראל • שלא למסור
מלאכה בשני מיני בהמה • שלא ללבוש שעטני • שלא יגרש מוציא שם רע את
השמו • שלא לענוס האנוסה • שלא יגרש האונס את האנוסה • שלא יקח ממנו
בת ישראל • שלא יקח סרים בת ישראל • שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל
שלא יקח סרים בת ישראל • שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל • שלא לזרוע
שלוש לעמוני ומואבי • שלא להרחיק זרע אדום מהתחתן עם קהל ישראל
ענתניירו אלא עד שלשה דורות • שלא להרחיק מזרי כמו כן אלא עד דור שלוש
ולא שלישי בכלל • שלא יכנס טמא למחנה ליום • שלא להחזיר עבד שטר
מחוזיו שכחוה לארץ ישראל • שלא להונות עבד זה שכרה מחוזיו
מחונה לארץ ישראל • שלא תהיה קרשה מבנות ישראל • שלא להקדיש
התן זונה ומחיר כלב • שלא ללוות ברבית מישראל • שלא לאחד הגדולים
והנדבות • שלא יקח השכיר יותר על אכילתו • שלא יאכל השכיר בשעת מלאכה
שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת • שלא לזאת החתן מביתו כל שנה
ראשונה • שלא לחבול כלים שעושים בהן הוכל נפש • שלא לתלוס סימני רשת
שלא למשכן בעל חוב בזרוע • שלא לחנוע עבד מעליו בעת שזריך לו • שלא
יעיד קרוב • שלא להטות משפט גר או יתום • שלא למשכן אלמנה • שלא ליקח
עומר השכחה מתבואה או מזוללות • שלא להוסיף במלקות המחוייב מלקין
ובכללה שלא יכה ישראל • שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה • שלא תהיה
היבמה לאחר חוץ מן היבם • שלא לחוס על הדודף • שלא נשף מדות ומשקלי
חסרים עמנו והף על פי שלא נשא ונתן בהם • שלא נשכח מעשה עתלק שש
עם אבותינו באלהם ממזרים • מלות קריאה על הבכורים • מלות דרוו מעשר
מלוח להרמות בכרבי השם הטובים והישרים שנלטינו לעשות כל מעשר
בדרך הישר והטוב • שלא לאכול מעשר שני כהניכות • שלא לאכול מעשר
בטומאה • שלא להזניח דמי מעשר שני • בשאר דברים שאינן מאכילה ושתיה
מלות הקהל כמואפי שביעית • מלוח לכתוב כל אחד מישראל ספר תורה
לעמנו שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
רבנו

והנה

סדר ליל שבועות קב
לזכות את הרבים שנינו באן התפלה לאחר הלימוד לחרב
הגדול **חיר"א** וזיק"ל והיא לז' גרפ'סה בקונטרסים כף
אחת סימן כ"א וז"ל :

רבנו

של עולם מודים אנחנו לך על חסדיך הרבים אשר עשית עמנו ועם
אבותינו והיום הזה קרבתנו לפניך סיני וכחרת בנו מכל העמים
ורלית בנו ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי באמן ביתך משה רבינו מהימנא •
מה אלו ומה חיינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה והלו פיננו מלא
מרה כים אין לנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבבות חסדיך הרבים
והעזומים לכלל ופרט ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלם יתברך
ויתרומוס ויתנשא תמיד שמך לעד וכל החיים יודוך סלה :

הלילה הזה קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים וכתובים וזכור
הקדוש לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך
ולחבר הדודים יחדו • ואתה בטובך תרחם עלינו ותקבל לימודנו לרלון • ובכח
תורתך הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים ותלילנו מיצר הרע וקיים
לנו מה שהבטחתנו על ידי עבדיך חכמי ישראל הכף ליטטר מסייעין אותנו •
פתחו לי פתח כחודה של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של הולם • אלה יי'
חום וחמול עלינו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך יתמידו ויתברכו
עורני אלהי ישענו על דכ"ר ככו"ד שמ"ך וחקנו ואמלנו בתלמוד תורתך
הקדושה ותזכנו לעסוק בתורה לשמה אנחנו זורענו וזרעו וזרעו בקדושה
ונטתרה ותזכנו לשמונה וארבעים דברים שהתורה נקנית בהם ותתן לנו כח
לשאת חיל" • ותזכנו להתרחק מנאזו וכעס והקפדה • וככיר מיטוט ערכנו •
ונפשו בעפר לכל תהיה • ותזכנו להתרחק מלשון הרע וחנופה וליבנות ושקר
ובזב ומרמה ודבור חול בשבת ויום טוב וכל דבור חסור ותזכנו להתרחק
מתאזות התענוגים ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל לרכנו • ותזכנו להתרחק
מכל ראה ועזבות ושחורה ונהיה שמחים לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים
תקון נר"ן בגלגול זה :

ויהר"מ יהוה

אוי"א אב הרחמים אדון הסליחות שאם נגור עלינו
ח"ו להכרת כהכרת רשעים • יכבשו רחמיה את
כעשר ויגלו רחמיה עלינו שיחא חסוב לערנו שנלטרנו הלילה הזה וקמטנו
שנה מעינינו לקדוש רוע גור דינו (יכוין בשם **קרע שטן**) ונכר יולק
יסודנו אפי בזרק אחזה פניך אשכעה בהקין תמונתך •
ותחום ותרחם עלינו ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא כרת
לעשנו מלהעלות מ"ן למעלה ולא הכרת נפשנו מלהזדווג בבת זונה בעולם
הבמות כהכרת רשעים חס ושלוס ותשפיע עלינו אור ישועה ורחמים מכת"ר
עליון להכיל ממות נפשנו להחיותנו חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך
ותזכנו למקום שהרוחות והנשמות נחלכות משם ונוכה להיות מהעוליס
והזוכים לחיי העולם הבא ובכח שמך הגדול **אאהל"רה** תבטל
עליון ומעל כל בני ביתנו כל גזרות קשות
ותצונו עלינו בעין חמלתך שנאמר בו הנה לא ינוס ולא ייטן שומר ישראל •
ויהיה

ויהיה הלעז שגדלנו טיבה מטיבנו הלילה הזה לתקן מה שפגמנו בעינינו
עילאין והרע בעיניך טיבנו . וכפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הקרף ראה בעיני
פנים הראות ופלאו והילינו מעונש חיבוט הקצר מהמלאך הכוזבי המשכר עיני
הרשעים בקר . ובלעז שגדלנו טיבה מטיבנו כפטר מאותו הלעז ותמו
נפשנו במשכנות מכסחים :

והנה

התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדוש הזה היא כפלא
והשמות הקדושים היוצאים מכל מה שקרינו המה ילינו טוב
בעדנו לקבלנו בתשובה ולקרוע רוע גור דיננו וכפטר מכל לעז . וכל
המקטרגים אשר נכראו בעונותינו ימחו ככה תורתך הקדושה . אלא הכט
בעמלנו והל תביט במעלנו ותבא לפניך שועתנו לב נשכר ונככה אלהים לן
תכזה ויאלו מים חיים מליבן העליון דרך רחובות הכהר לקו האמצעי נה
פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרו מכל פשעינו ואתה כטובך תפודר רחמיך
ויפן מלחא דאריך ארפיו רעוא דכל רעיון במלח זעיר ארפיו ועינא דאריך ארפיו
בעינא דזעיר ארפיו ובכן יתבטלו כל הדינין והיו כלא היו כי אתה חסן
כתשובת הרשעים חנו ועטנו ושמע תפלתנו . יהיו לרצון אמרי פי והגיו
לבי לפניך יי זורי ונאליו :

תם ונשלם סדר ליל שבועות

ואחר הכתובים וזמרו אור הגנוז שהוא מיוסד על שמות מכוונים בכל עשר
ספרות כפי הקבלה . ויסרו המקובל האלפי הרב הגדול ה"ה כמוסר"ר משע
זכות זל"ה ושמו חמוס בראש הכתים דהיינו אני מושח זכות יצ"י
יזווררו עירא חרסה בשפה ברורה ובנעימה קדושה :

למן אל מסתתר או אם הפס רובע הקו

אור הגנוז בלובן המחשוף . אצילו קדשו לו רוחם
יכסוף . איש על הגלו שפעו יאסוף . בתקות
הוט זהר אין סוף : נטע שעשועים שם אצלו אמון .
שבע צחצחות גנוי המטמון . נוצר עולמים וכל ההמון .
לכל שכל ולכל אדם קדמון : יצק אדנים שם במדרומים .
ראשי עמודים שבעה קיימים . בס גבון כסא מלכות
עולמים . אנה למושב לו עתיק ימים : מכתר בכתר
לא נודע איה . נוצר חסד קונה הכל ומחיה . ארך
אפים אל רחום היה . כה תאמר לבני ישראל אהיה :
שכל טוב חונן לנפש חיה . אתה אבינו רב העלילה .
האר נתיבות חכמה ותושיה . אבא בס אודה יה :
הצור השולט על כל הברואים . מבין פתאים משכיל
נביאים . פתח שערי בינה הנפלאים . אבא בגבורות
ארני יהוה : זכור חסדך לישראל . לתת גרלה לכל
שואל . מגן אברהם שלח נא גואל . וקראת שמו
עמנו אל : כביר חוק עדתך תהים קיימה מל' חרוד כסיון זמסוסם
מעוז גבורתך רעיוניה רוחים יראים מל' אל קפחיו ואל קרסו . פחד
יצחק הצל הנוהים טעקים מל' כס על המון מרסם . יודע כי אתה
אלהים : ותיק זכור מעמד הר סיני . בהגלות תפארתך
אל אמוני . אביר ועקב שמע קול תחנוני . ואני תפלת
יהוה : תמוך רגלך על כס הפלאות . בנצת הורדך
עני נודאות . בימי משה ואהרן עשה לטובה אות
אתה יהוה אלהים צבאות : יקיר אמור לצרותי די :

נוהג בצאן יוסף הוסף מחמדי יסר בציון אל חי יקרת יסודי ונחלת עריצים משדי צמח במלכות יראו עיני עמו אליהו קנאי בן קנאי מגן דוד הקשב שיר רנני למען שמך יהוה וזיו שפעך לשרפים תביא על חיות ואופנים ברגלך תצביא שבע שמחות לארץ הצבי יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי :

חמת אניד כי הטעם שלא שמו המשניות במקומן כליל שבועות כמו בספרים שנדפסו מקולו לפי שראיתי כמה מקומות שזכורים שלא להזכירם וכלל סומכים על מ"ס הרב הגדול כמה"ר זל"ה שכתב"ה תוכ"ה וזכמה מקומות אינם אומרים אותם וטעמם ונימוקם טעם מהס הרב כמה"ר זל"ה בספר טור ברכת וכ"ך בשמו כמה"ר גדליה ז"ל בפיר"ה הילקוט ביחזקאל סימן ד' ועל כן אם יש חיות מקומות שרובים לתפוס במהגנס ללמוד המשניות הדפסתי אותם סוף הסדר לכל יהיה חסר שום דבר מדפוסים הקודמים לזה :

קודם לימוד המשניות יאמר

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ גזר מטעי מעשה ידי להתפאר :

סדר זרעים

מסכת ברכות מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שרבהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורת הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן נמליאל אומר עד שיערה עמוד השחר מעשה שבאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא ערה עמוד השחר חייבים אתם לקרות ולא זו בלבד אלא כל מרה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר הקטר חלבים ואברים מצותן עד שיעלה עמוד השחר וכל הנאכלין ליום אחד מצותן עד שיעלה

שיעלה עמוד השחר אם כן למה אמרו חכמים עד חצות כדי להרחיק את האדם מן העברה : חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה שנאמר ואהבת את אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך בכל לבבך בשני יצריך ביצור טוב וביצור רע ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך ובכל מאדך בכל ממונה דבר אחר בכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מורד לה היו מודה לו במאד מאד לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא מכון כנגד בית קדוש הקדשים לא יפנס להר הבית לא במקלו ולא במנעלו ולא בפונדתו ולא באבק שעל רגליו ולא יעשנו קפנדריא ורקיקה מקל וחומר כל חותמי ברכות שהיו במקדש היו אומרים מן העולם משקלקלו האפיקורוסים ואמרו אין עולם אלא אחד התקינו שהיו אומרים מן העולם ועד העולם והתקינו שהא אדם שואל את שלום חברו בשם שנאמר והנה בעו בא מבית לחם ויאמר לקוצרים עמכם ויאמרו לו יברכה יי ואומר יי עמך גבור החיל ואומר ואל תבוז כי זקנה אמה ואומר עת לעשות ליי הפרו תורתך רבי נתן אומר הפרו תורתך משום עת לעשות ליי :

מסכת פאה אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והכפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ואלו הן גבור אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כלם :

מי שיש לו חמשים זוז והוא נושא ונותן בהם הרי זה לא

לא יטול וכל מי שאינו צריך לטול ונטל אינו מת מן
הזקנה עד שיצטרף לבריות וכל מי שצריך לטול ואינו
נטל אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס אחרים משלו
ועליו הפתוב אומר ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה י
מבטחו וכן דין שדן דין אמת לאמתו וכל מי שאינו לא
חנה ולא סומא ולא פסח ועושה עצמו כאחד מהם אינו
מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם שנאמר ודורש
רעה תבואנו ונאמר צדק צדק תרדף וכל דין שלוקח
שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שעניו
כהות שנאמר ושחד לא תקח כי השחר יעור פקחים
מסכת רמאי הקלים שבדמאי השיתין והרמיין והעורדיין
ובנות שוח ובנות שקמה ונבלות
התמרה והגופנין והנצפרה וביהודה האוג והחמין
שביהודה והבספר רבי יהודה אומר כל השיתין פטורין
חוץ משל הופרה כל הרימיין פטורין חוץ מרימי שקמונה
כל בנות שקמה פטורות חוץ מי המוסטפות
מי שהיו לו עשר שורות של עשה עשר כדי יין ואמר
שורה החיצונה אחת מעשר ואין ידוע אי זו היא
נוטל שתי חביות לוכסן חצי שורה החיצונה אחת
מעשר ואין ידוע אי זו היא נוטל ארבע חביות מארבע
זויות שורה אחת מעשר ואין ידוע אי זו היא נוטל
שורה אחת לוכסן חצי שורה אחת מעשר ואין ידוע
אי זו היא נוטל שתי שורות לוכסן חבית אחת מעשר
ואין ידוע אי זו היא נוטל מכל חבית וחבית

מסכת כלאים החטים והזונין אינן כלאים זה בזה
בזה ים מזה חטים השערים ושבלת שועל הכוסמים
והשיפון הפול והספיר הפורקדן והטופח ופול הלבו
זה ים מזה חטים כלאים אינם כלאים זה בזה
אותו

אותות הנרדין ואתות הכובסין אסורות משום כלאים
התוכף הכיפה אחת אינה חבור ואין בה
משום כלאים והשומטה בשבת פטור עשה שני
ראשית לצד אחד חבור ויש בה משום כלאים
והשומטה בשבת חייב רבי יהודה אומר עד שישלש
השק והקופה מצטרפין לכלאים

מסכת שבועות עד אימתי חורשין בשדה האילן ערב
שהוא יפה לפני ובית הלל אומרים עד העצרת
וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו
המחזיר חוב בשביעית רוח חכמים נוחה הימנו הלווה
מן הגר שנתניירו בניו עמו לא יחזיר לבניו
ואם החזיר רוח חכמים נוחה הימנו כל המטלטלים
נקנין במשיחה וכל המקיים את דברו רוח חכמים
נוחה הימנו

מסכת תרומות חמישה לא תרומו ואם תרמו אין תרומתן
תרומה החרש והשוטה והקטן
והתורם שאינו שלו נכרי שתורם את של ישראל
אפילו ברשות אין תרומתו תרומה

מדליקין שמן שרפה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ובמבואות האפלין ועל גבי החולים ברשות
בזה בת ישראל שנשאת לכהן והיא למודה לבא אצל
אביה אביה מדליק ברשותה מדליקין בבית המשתה
אבל לא בבית האבל דברי רבי יהודה ורבי יוסי אומר
בבית האבל אבל לא בבית המשתה רבי מאיר אומר
באן וכאן רבי שמעון מתיר באן וכאן
אמרנו במעשרות כל שהוא אוכל
ונשמר ונדוליו מן הארץ חייב
במעשרות

במעשרות ועוד כלל אחר אמרו כל שתחלתו אוכל
וסופו אוכל אף על פי שהוא שומרו להוסיף אוכל חייב
קטן וגדול וכן שאין תחלתו אוכל אכל סופו אוכל
אינו חייב עד שיעשה אוכל :

שום בעל בכי ובצל של רכפא וגריסין הקילקין
והעדשים המצריות רבי מאיר אומר אף הקרקס
רבי יוסי אומר אף הקוטנים פטורים מן המעשרות
ונלקחין מכל אדם בשביעית זרע לוף העליון זרע
כרישים זרע בצלים זרע לפת וצנונות ושאר זרעו
גנה שאינן נאכלים פטורים מן המעשרות ונלקחין מכל
אדם בשביעית שאף על פי שאביהן תרומה הרי אלו
יאכלו :

מסכת מעשר שני מעשר שני אינן מוכרין אותו ואין
ממשכנין אותו ואין מחליפין אותו ולא שוקלין
בגדו ולא יאמר אדם לחבירו בירושלם הילך יין ותן לי שמן וכן שאר כל הפירות
אבל נוהגין זה לזה מתנת חנם :

יוחנן כהן גדול העביר הודית המעשר אף הוא בטל
את המעוררים ואת הנוקפים ועד ימיו היה
פטיש מכה בירושלם ובימיו אין אדם צריך לשאול על
הדמאי :

מסכת חלה חמשה דברים חייבין בחלה החטים והשעורים
והכוסמים ושכולת שועל ושימון והחלה
אלו חייבין בחלה ומצטרפין זה עם זה ואסורין בחלה
מלפני הפסח ומלקצור מלפני העומר ואם השריש
קודם לעומר העומר מתירן ואם לאו אסורין עד שיש
העומר הבא :

בן אנטוניוס העלה בכורות מבבל ולא קבלו ממנו
יוסף

יוסף הכהן הביא בכוריו יין ושמן ולא קבלו ממנו אף
הוא העלה את בניו ובני ביתו לעשות פסח קטן
בירושלם והחזירוהו שלא יקבע הדבר חובה אריסטון
הביא בכוריו מאפמיה וקבלו ממנו מפני שאמרו
הקונה בכוריא כקונה בפרור שבירושלם :

מסכת ערלה הנוטע לפיג ולקורות פטור מן הערלה רבי
יוסי אומר אפילו אמר הפנימי
למאכל והחיצון לפיג הפנימי חייב והחיצון פטור :
ספק ערלה בארץ ישראל אסור ובסוריא מותר
ובחוצה לארץ יורד ולוקח ובלבד שלא יראנו
לוקט כרם נטוע ירק וירק נמכר חוצה לו בארץ
ישראל אסור ובסוריא מותר ובחוצה לארץ יורד
ולוקט ובלבד שלא ילוקט ביד החדש אסור מן התורה
בכל מקום והערלה הלכה והפלגים מדברי סופרים :

מסכת בכורים יוש מביאין בכורים וקורין מביאין ולא
קורין ויש שאינן מביאין אלו שאינן
מביאין הנוטע לתוך שלו והכריך לתוך של יחיד או
לתוך של רבים וכן המכריך מתוך של יחיד או מתוך
של רבים לתוך שלו הנוטע לתוך שלו והכריך לתוך
שלו ודרך היחיד ודרך הרבים באמצע הרי זה אינו
מביא רבי יהודה אומר כזה מביא :

למה אמרו הפסורים פנכסי כהן שהוא קונה מהם
עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ובעל חוב
שולן בחובו ואשה בכתובהה בספר תורה ורבי יהודה
אמר אין נותנין אותם אלא לחבר בטובה וחכמים
אמרו נותנין אותם לאנשי משמר והם מחלקין
בניהם כקדש המקדש :

יוסף

סדר מועד

מסכת שבת יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים
 ושתיים שהן ארבע בחוץ כיצד העני
 עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט העני את ידו
 לפנים ונתן לתוף ידו של בעל הבית או שנטל מתוכה
 והוציא העני חייב ובעל הבית פטור פשט בעל הבית
 את ידו לחוץ ונתן לתוף ידו של עני או שנטל מתוכה
 והכניס בעל הבית חייב והעני פטור פשט העני את ידו
 לפנים ונטל בעל הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא
 שניהם פטורים פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל
 העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס שניהם פטורים
 מפירין גדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך
 השבת פוקקין את המאור ומורדין את המטלית
 ואת המקוה ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא
 שאול בן בטנית שפקקו את המאור בטפחין וקשרו את
 המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו
 ומדבריהם למדנו שפוקקין ומורדין וקושרין בשבת
 מסכת עירובין מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה
 ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך
 והרחב מעשר אמות ימעט ואם יש לו צורת פתח אף
 על פי שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט
 שרץ שנמצא במקדש כהן מוציאו כהמינו שלא
 לשהות את הטומאה דברי רבי יוחנן בן ברקא
 רבי יהודה אומר בצבת של עץ שלא לרבות את
 הטומאה מהיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם
 ומבין האולם ולמזבח דברי רבי שמעון בן ננס רבי
 עקיבא אומר מקום שחייבין על זרוננו כרת ועל
 שנתנו

שנתנו חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות
 כופין עליו פסקתו רבי שמעון אומר מקום שהתירו לך
 חכמים משקה נתנו לך שלא התירו לך אלא משום
 שבות :

מסכת פסחים אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור
 הנר כל מקום שאין מכניסין בו חמץ
 אין צריך בדיקה ולמה אמרו שתי שורות במרתף מקום
 שמכניסין בו חמץ בית שמאי אומרים שתי שורות על
 פני כל המרתף ובית הלל אומרים שתי שורות
 החיצונות שהן העליונות :

הפסח אחר חצות מטמא את הידים הפגול והנותר
 מטמאין את הידים ברח ברכת הפסח פטר
 את של זבח ברח את של זבח לא פטר את של
 פסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא זו פוטרת
 זו ולא זו פוטרת זו :

מסכת חגיגה הכל חייבין בראיה חוץ מחרש שוטה וקטן
 וטומטום ואנדרוניגוס ונשים ועבדים
 שאינם משוחררים החגר והסומא והחולה והזקן ומי
 שאינו יכול לעלות ברגליו איזהו קטן כל שאינו יכול
 לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלם להר
 הבית דברי בית שמאי ובית הלל אומרים כל שאינו
 יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלם להר
 הבית שנאמר שלש רגלים :

מעבירין על טהרת העזרה מטפילין את הכלים
 שהיו במקדש ואומרים להם הזהרו שלא תגעו
 בשלחן (ובמנורה) ותטמאוהו כל הכלים שהיו
 במקדש טענין טבילה חוץ ממזבח הזהב ומזבח
 הנחשת מפני שהן פקוקע דברי רבי אליעזר וחכמים

אומרים מפני שהן מצפין :

מסכת יום טוב ביצה שנולדה ביום טוב בית שמאי
אומרים תאכל ובית הלל אומרים
לא תאכל בית שמאי אומרים שאור בכזית וחמין
בככותבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית :
מי שזמן אצלו אורחים • לא יוליכו בידם מנות • אלא
אם בן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב • אין
משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין
את הביתיות • אלו הן ביתיות • הלנות בעיר • מדבריות
הלנות באפר :

מסכת מועד קטן משקין בית השלחין במועד ובשבועות
בין ממועין שיצא בתחלה בין ממועין שלא
יצא בתחלה אבל אין משקין לא ממי הנשמים ולא ממי
הקילון ואין עושין עוגיות לגפנים :

בראשי חדשים בחנכה ובפורים מענות ומטפחות
בזה ובזה אבל לא מקוננות נקבר המת לא
מענות ולא מטפחות איזהו ענוי שכלן עונות כאחת
קינה שאחרת מדברת וכלן עונות אחריה שנאמר
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה • אבל
לעתיד לבא הוא אומר בלע הפות לנצה ומחרה
אלהים דמעה מעל כל פנים וגומר :

מסכת ראש השנה ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן
ראש השנה למלכים ולרגלים
באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה רבי אליעזר
ודבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש
השנה לשנים ולשמיטין וליוכלות לנטיעה ולירקות
באחד בשבט ראש השנה לאילן בדברי בית שמאי
בית הלל אומרים בחמשה עשר בו :

סדר תקיעות שלש של שלש שיעור תקיעה
בשלש תרועות שיעור תרועה בשלש יבכות
תקע בראשונה ומשך בשניה בשלש אין בידו אלא
אחת מי שברך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע
ותוקע שלש פעמים בשם ששליח צבור חיב כך כל
יחיד ויחיד חיב רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא
את הרבים ידי חובתן :

מסכת יומא שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין
בהן גדול מביתו ללשבת פלהדרין ומתקנין
לו בהן אחר תחתיו שמא יארע בו פסול רבי יהודה
אומר אף אשה אחרת מתקנין לו שמא תמות אשתו
שנאמר וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו אמרו
לו אם בן אין לדבר סוף :

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין
בידו לעשות תשובה אחטא ויום הכפורים
מכפר אין יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם
למקום יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו
אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו • את זו
דרש רבי אלעזר בן עזריה מפל חטאתיכם לפני יי
חטאתי עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר •
עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד
שירצה את חבירו • אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל
לפני מי אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים
שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר
מקוה ישראל יי מה מקוה מטהר את הטמאים אף
הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל :

מסכת סוכה סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה
פסולה רבי יהודה מכשיר ושאינה

גבוהה עשרה טפחים ושאיין לה שלש דפנות ושחמתה
מרבך מצלתה פסולה ככה ישנה בית שמאי פוסקין
ובית הלל מכשירין ואיזו היא סכה ישנה כל שעשאה
קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו
מהחלת השנה בשרה :

חל להיות יום אחד להפסיק בנתיים משמר שזמנו
קבוע היה נוטל עשר חלות והמתעבב נוטל שתים
ובשאר ימות השנה הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש
רבי יהודה אומר הנכנס נוטל שבע והיוצא נוטל חמש
הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום בלגה לעולם
חולקת בדרום וטבעתה קבועה וחלונה סתומה :

מסכת תענית מאימתי מזכירין גבורות גשמים רבי אליעזר
אומר מיום טוב הראשון של חג

רבי יהושע אומר מיום טוב האחרון של חג אמר לו רבי
יהושע הואיל ואין הגשמים סימן ברכה בחג למה הוא
מזכיר אמר לו רבי אליעזר אף אני לא אמרתי לשאול
אלא להזכיר משיב תרוח ומוריד הגשם בעונתו אמר
לו אם כן לעולם יהא מזכיר :

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים
לישראל בחמשה עשר באב וכיום הכפורים
שבהן בנות ירושלם יוצאות בכלי רבן שאולין שלא
לביש את מי שאין לו כל הכלים טעונין טבילה ובנות
ירושלם יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור
שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך אל תתן עיניך
בנוי תן עיניך במשפחה שקר החן והבל היופי אשה
יראת יי היא תתהלל ואומר תנו לה מפרי ידך
ויהללוה בשערים מעשיה וכן הוא אומר צאינה וראינה
בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו

חתנתו וכיום שמחת לבו ביום חתנתו זה מתן תורה
וכיום שמחת לבו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה
במינוי אמן :

מסכת שקלים באחד באדר משמיעין על השקלים ועל
הכלאים בחמשה עשר בו קורין את
המנילה בפרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות
ואת מקואות המים ועושין כל צרכי הרבים ומצינין את
הקברות ויוצאין אף על הכלאים :

אברי התמיד נתנין מחצי כבש ולמטה במערב ושל
מוקפין נתנין מחצי כבש ולמטה במזרח ושל
ראשי חדשים נתנין על ברכוב המזבח מלמעלה
השקלים והכפורים אין נוהגין אלא בפני הבית אבל
מעשר דגן ומעשר בהמה והכבורות נוהגין בין בפני
הבית בין שלא בפני הבית המקדיש שקלים ובכפורים
חרי זה קדש רבי שמעון אומר האומר בכורים קדש
אינו קדש :

מסכת מגילה מגלה נקראת באחד עשר בשנים עשר
בשלישה עשר בארבעה עשר בחמשה
עשר לא פחות ולא יותר ברכין המוקפין חומה מימות
יהושע בן נון קורין בחמשה עשר כפרים ועירות גדולות
קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים מקדימין ליום
הכניסה :

מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם מעשה תמר נקרא
ומתרגם מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם
ושני נקרא ולא מתרגם ברכת כהנים מעשה דוד
ואמנון לא נקראין ולא מתרגמין אין מפטירין במרכבה
ורבי יהודה מתיר רבי אליעזר אומר אין מפטירין
בהודע את ירושלם :

סדר נשים

מסכת יבמות חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם • וארו הן • בתו ובת בתו ובת בנו • בת אשתו ובת בנה ובת בתה • חמותו ואם חמותו ואם חמיו • אחותו מאמו ואחות אמו ואחות אשתו ואשת אחיו מאמו ואשת אחיו שלא היה בעולמו וכלתו • הרי אלו פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף העולם • וכלן אם מתו או מאנו או נתגרשו או שנמצאו אילוניות צרותיהן מותרות • ואי אתה יכול לומר בחמותו (ובאם חמותו) ובאם חמיו שנמצאו אילוניות או שמאנו :

אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאני נחמיה איש בית דלי ואמר לי שמעתי שאין משיאין את האשה על פי עד אחד אלא רבי יהודה בן בבא • ונומתי לו בן הדברים • אמר לי • אמור להם משמי אתם יודעים שהמדינה הזאת משובשת בגיסות • מקבלני מרבן גמליאל הזקן שמשיאין את האשה על פי עד אחד • וכשבאתי והרצתי הדברים לפני רבן גמליאל שמח לדברי ואמר מצאנו חבר רבן יהודה בן בבא • מתוך הדברים נזכר רבן גמליאל שנהרגו הרונים בתל ארזא והשיא רבן גמליאל הזקן נשותיהם על פי עד אחד • (והוחזקו להיות משיאין על פי עד אחד) • והוחזקו להיות משיאין עד מפי עד מפי עבד מפי אשה מפי שפחה • רבי אליעזר ורבי יהושע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד רבי עקיבא אומר לא על פי אשה • ולא על פי עבד ולא

ולא על פי שפחה • ולא על פי קרובים • אמרו לו מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיר התמרים וחלה אחד מהם בדרך והביאוהו בפונדק • ובחזרתם אמרו לפונדקית איה חברנו • אמרה להם מת וקברתי והשיאו את אשתו • אמרו לו ולא תהא כהנת בפונדקית • אמר להם לכשתהא פונדקית נאמנת • הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו :

מסכת כתובות בתולה נשאת ליום הרביעי ולאמנה ליום החמישי • שפעמים בשבת בתי דינין יושבין בעירות ביום השני וביום החמישי שאם היה לו טענת בתולים היה משפסם לבית דין :

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין • הכל מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין • אחד האנשים ואחד הנשים • נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל • נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות ארץ ישראל • נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל • רבן שמעון בן גמליאל אומר נותן לה ממעות קפוטקיא נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות קפוטקיא :

מסכת קרושין האשה נקנית בשלשה דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר • ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה ובמה היא פרוטה אחד משמונה באיסר האשלקי וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל היבמה נקנית בביאה וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם :

רבי יהודה אומר לא ירעה רוק בהמה ולא ישנו שני
 רוקים בטלית אחר וחכמים מתירין כל שעסקן
 (א"ס שאומנותו) עם הנשים לא יתיחד עם הנשים ולא
 ילמד אדם את בנו אומנות בין הנשים רבי מאיר אומר
 לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה ויתפלל
 למי שהעשר והנכסים שלו שאין אומנות שאין בה
 עניות ועשירות שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן
 האומנות אלא הכל לפי זכותו רבי שמעון בן אלעזר
 אומר ראית מימיה חיה ועוף שיש להם אומנות והן
 מתפרנסין שלא בצער והלא לא נבראו אלא לשמשני
 ואני נבראתי לשמש את קוני (ומה אלו שנבראו
 לשמשני הם מתפרנסין שלא בצער אני שנבראתי
 לשמש את קוני) אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא
 שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי אבא גורין איש
 צידן אומר משום אבא גוריא לא ילמד אדם את בנו
 חמר גמל ספר ספן רועה וחנוני שאומנותן אומנות
 לסטים רבי יהודה אומר משמו החמרין רבן רשעים
 הנמלים רבן כשרין הספנין רבן חסידים טוב שברופאים
 לניהנם והכשר שבטבחים שותפו של עמלק רבי
 נהוראי אומר מניח אני כל אומניות שבועלם ואני
 מלמד את בני אלא תורה שאדם אוכל משכרה בעולם
 הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ושאר כל אומניות
 אינן בן כשאדם בא לידי חולי או לידי זקנה או לידי
 יסורין ואינו יכול לעסוק במלאכתו הרי הוא מת ברענ
 אבל התורה אינה בן אלא משמרתו מפל רע בנערותו
 ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו בנערותו מה הוא
 אומר קווי יי יחליפו כח בזקנותו מה הוא אומר עוד
 ינוכח בשיבה וכן הוא אומר באברהם אבינו ואברהם

זקן בא בימים ויי ברכך את אברהם בכל מצינו שקיים
 (א"ס שעשה) אברהם אבינו את כל התורה כלה עד
 שלא נתנה שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי
 וישמור משמרת מצותי חקותי ותורותי
 מסכת גיטין המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני
 נכתב ובפני נחתם רבן גמליאל אומר
 אף המביא מן הרקס ומן החגר רבי אליעזר אומר
 אפילו מכפר לודים ללוד וחכמים אומרים אינו צריך
 שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת
 הים והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים
 צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם רבן שמעון בן
 גמליאל אומר אפילו מהממוניא להממוניא
 בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא
 אם בן מצא בה דבר ערוה שנאמר כי מצא
 בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה
 תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר רבי עקיבא
 אומר אפילו מצא אחרת נאה הימנה שנאמר והיה
 אם לא תמצא חן בעיניו
 מסכת סוטה המקנא לאשתו רבי אליעזר אומר מקנא
 לה על פי שנים ומשקה על פי עד
 אחר או על פי עצמו רבי יהושע אומר מקנא לה על
 פי שנים ומשקה על פי שנים
 משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים משמת בן
 עזאי בטלו השקדנים משמת בן זומא בטלו
 הדרשנים משמת רבי יהושע פסקה טובה מן העולם
 משמת רבן שמעון בן גמליאל בא גובאי ורבו צרות
 משמת רבי אלעזר בן עזריה פסק העושר מן החכמים
 משמת רבי עקיבא בטל כבוד התורה משמת רבי

חנינא בן דוסא בטלו אנשי מעשה משמת רבי יוסי
 קטנותא פסקו חסידים ולמה נקרא שמו קטנותא
 שהיה קטנותן של חסידים משמת רבן יוחנן בן זכאי
 בטל זיו החכמה משמת רבן גמליאל הזקן בטל
 כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות משמת רבי
 ישמעאל בן פאבי בטל זיו הכהונה משמת רבי בטלה
 ענוה ויראת חטא: רבי פינחס בן יאיר אומר משחרב
 בית המקדש בושו חברים וכני חורין וחפו ראשם
 ונדלדלו אנשי מעשה וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון
 ואין דורש ואין מבקש ואין שואל על מי יש לנו להשען
 על אבינו שבשמים: רבי אליעזר הגדול אומר מי
 שחרב בית המקדש שרו חכימא למהוי כספריא
 וספריא כחונא וחונא כעמא דארעא ועמא דארעא
 אזלא ודלדלא ואין שואל ואין מבקש על מי יש להשען
 על אבינו שבשמים בעקבות משיחא חוצפא
 יסגא ויזקיר האמיר הנפן תמן פריה והיין ביוקו
 והמלכות תהפק למינות ואין תוכחה בית ועד יהיה
 לזנות והגליל יחרב והגבול ישום ואנשי הגבול יסובבו
 מעיר לעיר ולא יחננו וחקמת סופרים תסרה וירא
 חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים
 ילבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מנבל אב בר
 קמה באמה פלה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו פתרי
 הדור כפני הכלב הבן אינו מתבייש מאביו ועל מ
 יש לנו להשען על אבינו שבשמים: רבי פינחס בנזיר
 יאיר אומר זריזות מביאה לידי נקיות ונקיות מביאה
 לידי טהרה וטהרה מביאה לידי פרישות ופרישות
 מביאה לידי קדושה וקדושה מביאה לידי ענוה וענוה
 מביאה לידי יראת חטא ויראת חטא מביאה לידי
 מביאה לידי יראת חטא ויראת חטא מביאה לידי
 חסידות

חסידות וחסידות מביאה לידי רוח הקדש ורוח הקדש
 מביאה לידי תחיית המתים ותחיית המתים באה על
 ידי אליהו זכור לטוב אמן:
 מסכת נדרים כל כנויי נדרים כנדרים וחרמים כחרמים
 ושבועות כשבועות ונזירות כנזירות
 האומר לחבירו מורני מן מופרשני מן מרוחקני
 מן שאיני אוכל לך שאיני טועם לך אסור מנודה אני
 לך רבי עקיבא היה חוכה בזה להחמיר בנדרים רשעים
 נדר בנזיר ובקרפן ובשבועה בנדרים לא אמר
 כלום כנדבותם נדר בנזיר ובקרפן:
 בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונוטלות
 כתובה האומרת טמאה אני לך שמים
 עמיני לכינד נטולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא
 לנחא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה
 חוצפא לא האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה
 בניי לבינד יעשו דרך בקשה נטולה אני מן
 היהודים יפר חלקו ותהא משמשתי ותהא נטולה מן
 היהודים:
 מסכת נזיר כל כנויי נזירות כנזירות האומר אהא הרי
 זה נזיר או אהא נזה נזיר נזיק נזיח פזיח
 זה הנזיר כזה הרני כזה הרני מסלסל הרני מכלכל
 פתרי עלי לשלוח פרע הרי זה נזיר הרי עלי צפורים
 רבי מאיר אומר נזיר וחקמים אומרים אינו נזיר:
 היה שמואל כדברי רבי נחוראי שנאמר ומורה
 לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון מורה ונאמר
 מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף
 מורה האמורה בשמשון נזיר אמר רבי יוסי והלא אין
 של בשר ודם אמר לו רבי נחוראי והלא
 ככר

כבר נאמר ויאמר שמואל איך אלה ושמע שאול שתי
והרגני שבבר היה עליו (מורא) של בשר ודם :

סדר נזיקין

מסכת בבא קמא ארבעה אבות נזיקין השור והבור
והמכעה וההכער לא הרי המכעה כהרי השור
וההכער לא הרי המכעה כהרי השור ו
לא זה וזה שיש בהן רוח חיים כחרי האש שאין בו
בו רוח חיים ולא זה וזה שדרכן לילך ולהזיק בחר
הבור שאין דרכו לילך ולהזיק הצד השורה שבהן
שדרכן להזיק ושמירתן עליה וכשהזיק חב המזיק
לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ :

מוזקין שהכובס מוציא הרי אלו שלו ושהסורק מוציא
הרי אלו של בעל הבית הכובס נוטל שלושה
חוטין והן שלו יתר מכן הרי אלו של בעל הבית אם
היה השחור על גבי הלבן נוטל את הכל והן שלו החיט
ששיד מן החוט כדי לתפור בו ומטלית שהיא שלש על
שליש הרי אלו של בעל הבית מה שהחרש מוציא מלוה

במעצד הרי אלו שלו ובכשיל של בעל הבית ואם היה
עושה אצל בעל הבית אף הנסורה של בעל הבית והן
מסכת בבא מציעא שנים או חוין במטלית וזה אומר אנו
מצאתיה וזה אומר אנו מצאתיה וזה אומר אנו מצאתיה
מצאתיה זה אומר בלה שלי וזה אומר בלה שלי והן
ישבע שאין לו בה פחות מחציה חב ישבע שאין לו בה
פחות מחציה ויחלוקו זה אומר בלה שלי וזה אומר
חציה שלי האומר בלה שלי ישבע שאין לו בה פחות
משלשה חלקים והאומר חציה שלי ישבע שאין לו בה
פחות מרביע זה נוטל שלשה חלקים וזה נוטל רביע

י א גנות זו על גב זו והירק בגתים רבי מאיר אומר
של עליון רבי יהודה אומר של תחתון אומר רבי
מאיר אם ירצה העליון ליקח את עפרו אין כאן ירק
אמר רבי יהודה אם ירצה התחתון למלא את גנתו
עפר אין כאן ירק אומר רבי מאיר מאחר ששניהן
והמכעה וההכער לא הרי בולין למחות זה על זה רואין מהיכן ירק זה חיי אומר
רבי שמעון כל שהעליון יכול לפשוט את ידו וליטול
הרי הוא שלו והשאר של תחתון :

מסכת בבא בתרא השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר
בזנין את הכותל באמצע
קומם שנהנו לבנות גויל גזית כפיסין רבנים בונים
כל כמנהג המדינה בגויל זה נותן שלשה טפחים וזה
נותן שלשה טפחים בגזית זה נותן טפחים ומחצה וזה
נותן טפחים ומחצה בכפיסין זה נותן טפחים וזה נותן
טפחים בלבנים זה נותן טפח ומחצה וזה נותן טפח
ומחצה לפיכך אם נפל הכותל המקום והאבנים של
שניהם :

את חבירו בשטר גובה מנכסים משועבדים
על ידי עדים גובה מנכסים בני חורין הוציא
לו גובה מנכסים בני חורין
לאחר חתום שטרות גובה מנכסים בני
חורין מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר גובה מנכסים
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים
לאחר חתום שטרות גובה מנכסים בני חורין אמר לו
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים
אמר לו בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ראי מנכסים

יעסוק בדיני ממונות שאין לך מקצוע בתורה גדולה
מהן שהן כמעין הנובע והרוצה שיעסוק בדיני ממונות
ישמש את שמעון בן ננס :
מסכת סנהדרין דיני ממונות בשלשה גזילות והכלות
בשלשה גזק וחצי גזק תשלומי כפר
ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה האונס והמפתח
והמוציא שם רע בשלשה דברי רבי מאיר וחכמים
אומרים מוציא שם רע בעשרים ושלשה משום שיש
בו דיני נפשות :

המתנבא בשם עבודת אלילים ואומר כך אמר
עבודת אלילים אפילו כון את החלכה לטמא
את הטמא ולטהר את הטהור הבא על אשת איש
בין שנכנסה לרשות הבעל לנשואין אף על פי שלא
נבעלה הבא עליה הרי זה בחנק וזוממי ברת כהן
ובועלה שכל הזוממין מקדימין לאותה מיתה חוץ
מזוממי בת כהן ובוועלה :

מסכת מכות כיצד העדים נעשים זוממין מעידין
באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה
חלוצה אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה
תחתיו אלא לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני
שהוא חייב לגלות אין אומרים יגלה זה תחתיו אלא
לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני שגרש את
אשתו ולא נתן לה כתובתה והלא בין היום ובין למחר
סופו לתן לה כתובתה אומדין כמה אדם רוצה לתת
בכתובתה של זו שאם נתאלמנה או נתגרשה ואין
מתה יירשנה בעלה מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב
לחבירו אלה על מנת לתנן לו מכאן ועד שלשים יום
והוא אומר מכאן ועד עשר שנים אומרים כמה אדם

יצה לתן והיו בידו אלה זון בן נותנן מכאן ועד
שלשים יום בין נותנן מכאן ועד עשר שנים :
רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה
מצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
מסכת שבועות שבועות שתיים שהן ארבע ידיעות
הטומאה שתיים שהן ארבע
ציאות השבת שתיים שהן ארבע מראות נגעים שנים
שהן ארבעה :

ובן שורי אמר לו איני יודע מה אתה סח והוא
שמת או נשבר או נשבה או נגנב או נאבד
משביעה אני ואמר אמן חיב אמר לנושא שכר
השוכר היכן שורי אמר לו מת והוא שנשבר או
נשבה נשבר והוא שמת או נשבה נשבה והוא שנגנב
נשבר נגנב והוא שנאבד נאבד והוא שנגנב
משביעה אני ואמר אמן פטור מת או נשבר או נשבה
והוא שנגנב או נאבד משביעה אני ואמר אמן חיב
נאבד או נגנב והוא שמת או נשבר או נשבה
משביעה אני ואמר אמן פטור זה הכלל כל המשינה
לחובה ומפטור לפטור ולחובה פטור לחובה פטור
לחובה פטור חיב זה הכלל כל הנשבע להקל על
עצמו חיב להחמיר על עצמו פטור :

עדות שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן והלל
אומר מפקידה לפקידה אפילו לימים
דבה וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה
לעת מועט על יד מפקידה לפקידה
ממעט על יד מועט לפקידה מועט על יד מעט לפקידה
מעט על יד מעט לפקידה מעט על יד מעט לפקידה מעט על יד מעט
לעיתים רבות ר"ה שעתה המשימשת בעדים הרי זו
כפקידה

כפקידה וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה :

אמר רבי יהושע מקבד אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבן ורבן מרבן הלכה למשה מסיני שאין אלהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אל לרחק המקורבים בזרוע ולקרב המרוחקים בזרוע משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן ורחקה ציון בזרוע ועוד אחרת היתה שם וקרבה בן ציון בזרוע כגון אלו אלהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב רבי יהודה אומר לקרב אבל לא לרחק רבי שמעון אומר להשוות המחלוקת וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם שנאמר הן אנכי שולח לכם את אליה הנביא וגומר והשיב ל אבות על בנים ולב בנים על אבותם :

מסכת עבודת כוכבים לפני איריהן של עובדי אלילים שלשה ימים אסור לשאת ולתת עמהם להשאילן ולשאול מהן להלוותן וללוות מהן לפורען ולהפרע מהן רבי יהודה אומר נפרעין מה מפני שהוא מיצר לו אמרו לו אף על פי שמיצר הוא עכשיו שמח הוא לאחר זמן :

הלוקח כלי תשמיש מן הגוי את שדרבו להטבוב יטביל להגעיל יגעיל ללבן באור ולבן באור השפור והאסקלה מלבנן באור והסבין שפה והוא טהורה :

מסכת אבות משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הווי מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה

הרבה ועשו סוג לתורה :

וכל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואומר יימלוך לעולם ועד : אמר רבי חנניה בן עקישיא רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

מסכת הוריות הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה פטור מפני שתלה בבית דין הורו בית דין וירע אחר מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה והלך ועשה על פיהן בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה חרי זה חייב מפני שלא תלה בבית דין זה הכלל התולה בעצמו חייב והתולה בבית דין פטור :

בהן קודם לדני לוי לישראל ישראל לממזר וממזר לנתין ונתין לגר וגר לעבד משוחרר אימתי בזמן שכלן שוין אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ :

סדר קרשים

מסכת זבחים כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן בשרים אלא שלא עלו לפעלים לשם חובה

חוץ מן הפסח ומן החטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן רבי אליעזר אומר אף האשם הפסח בזמנו והחטאת והאשם בכל זמן אמר רבי אליעזר החטאת באה על חטא והאשם בא על חטא מה חטאת פסולה

שלא לשמה אף האשם פסול שלא לשמו :

אלו קדשים קרבין במשכן קדשים שהקדשו למשכן
קרבנות הצבור קרבין במשכן וקרבנות היחיד
בבמה וקרבנות היחיד שהקדשו למשכן יקרבו
במשכן ואם הקריבן בבמה פטור מה בין במת יחיד
לבמת צבור סמיכה ושחיטת צפון ומתן סביב ותנופה
והנשה רבי יהודה אומר אין מנחה בבמה וכיהון
ובגדי שרת וכלי שרת וריח ניחוח ומחיצה בדמים
ורחוק ידים ורגלים אבל הזמן והנותר והטמא שוין
בזה ובזה :

מסכת מנחות כל המנחות שנקמצו שלא לשמן בשרות
אלא שלא עלו לבעלים לישם חובה חוץ
ממנחת חוטא ומנחת קנאות מנחת חוטא ומנחת
קנאות שקמצן שלא לשמן נתן בבלי והלה והקטין
שלא לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא לשמן
ולשמן פסולות כיצד לשמן ושלא לשמן לישם מנחת
חוטא ולישם מנחת נדבה או שלא לשמן ולשמן לישם
מנחת נדבה ולישם מנחת חוטא :

נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניחוח (ובעולת
העוף אשה ריח ניחוח) ובמנחה אשה ריח
ניחוח ללמד שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד
שיכנין אדם את דעתו לשמים :

מסכת חולין הכל שוחטין ושחיטתן בשרה חוץ מחרש
שוטה וקטן שמא יקלקלו בשחיטתן
וכלן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיטתן בשרה
שחיטת נכרי נבלה ומטמאה במשא השוחט בלילה
וכן הסומא ששחט שחיטתן בשרה השוחט בשבת
וכיום הכפורים אף על פי שמתחייב בנפשו שחיטתו

בשרה :

לא יטול אדם אם על בני אפילו לטהר את המצודע
ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה תורה
למען ייטב לך ותארכת ימים קל וחומר על מצות
חמורות שבתורה :

מסכת בכורות הלוקח עובר חמורו של נכרי והמוכר לו
אף על פי שאינו רשאי והמשתתף
לו והמקבל ממנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה
שנאמר בישראל אבל לא באחרים כהנים ודוים פטורין
מקל וחומר אם פטרו ישראל במדבר דין הוא
שיפטרו של עצמן :

יצאו שנים באחד מונה אותן שנים שנים מנאן אחד
תשיעי ועשירי מקולקלין יצאו תשיעי ועשירי
באחד תשיעי ועשירי מקולקלין קרא לתשיעי עשירי
ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין
התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר
קרב שלמים ועושה תמורה דברי רבי מאיר . אמר
רבי יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה אמרו משום
רבי מאיר אלו היה תמורה לא היה קרב . קרא
לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי .
אין אחד עשר מקודש זה הכלל בר שלא נעקר שם
עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש :

מסכת ערכין הכל מעריכין ונערכין נודרים ונדרים כהנים
ודוים וישראלים נשים ועבדים . טומטום
ואנדרוגינוס נודרים ונדרים ומעריכין אבל לא נערכין
שאינו נערה אלא זכר ודאי ונקבה ודאית חרש שוטה
קטן נדרין ונערכין אבל לא נודרין ולא מעריכין מפני
שאין בהם דעת פחות מכן חדש נדר אבל לא נערה :

ישראל שירש את אבי אמו לוי אינו גואל כסדר הזה
וכן לוי שירש את אבי אמו ישראל אינו גואל
בסדר הזה • שנאמר כי בתי ערי הלויים עד שיהא
לוי ובערי הלויים דברי רבי • וחכמים אומרים אין
הדברים אמורים אלא בערי הלויים אין עושין שדה
מגרש ולא מגרש שדה ולא מגרש עיר ולא עיר
מגרש • אמר רבי אלעזר במה דברים אמורים בערי
הלויים אבל בערי ישראל עושין שדה מגרש ולא
מגרש שדה מגרש עיר ולא עיר מגרש כדו שלא יחריבו
את ערי ישראל הכהנים והלויים מוכרים לעולם וגאלים
לעולם • שנאמר גאלת עולם תהיה ללויים :

מסכת תמורה הכל ממירים אחד אנשים ואחד נשים לא
שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר
מומר וסופג את הארבעים הכהנים ממירים את שלהם
וישראל ממירים את שלהם אין הכהנים ממירים לא
בחטאת ולא באשם ולא בכבוד • אמר רבי יוחנן בן
נורי וכי מפני מה אין ממירים בכבוד • אמר לו רבי
עקיבא חטאת ואשם מתנה לכהן והכבוד מתנה לכהן
מה חטאת ואשם אין ממירים בו אף הכבוד לא ימירונו
בו • אמר לו רבי יוחנן בן נורי מה לי אינו ממיר בחטאת
ואשם שאין זכין בהן בחייהן תאמר בכבוד שזכין בו
בחייו • אמר לו רבי עקיבא והלא כבר נאמר והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש היכן קדושה חלה עליו בבית
הבעלים אף תמורה בבית הבעלים :

כל הקדשים שנשחטו חוץ לזמנן וחוץ למקומן חרי
אלו ישרפו אשם תלוי ישרף • רבי יהודה אומר
יקבר חטאת העוף הבאה על ספק תשרף • רבי יהודה
אומר ישלנה לאמה כל הנשרפין לא יקברו וכל
הנקברים

הנקברים לא ישרפו רבי יהודה אומר אם רצה להחמיר
על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמרו לו אינו
מותר לשנות :

מסכת כריתות שלשים וישש כריתות בתורה הבא על
האם ועל אשת האב ועל הפלה
הבא על הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את
הבהמה עליה הבא על אשה ובתה ועל אשת איש
הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל
אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו (ועל)
הנדה המגדף והעובד עבודת אלילים והנותן מזרעו
למולך ובעל אוב המחלל את השבת וטמא שאכל את
הקדש והבא למקדש טמא האוכל חלב ודם נותר
ופגול השוחט והמעלה בחוץ האוכל חמץ בפסח
האוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים המפסס את
השמן והמפסס את הקטורת והסך בשמן המשחה
הפסח והמילה במצות עשה :

רבי שמעון אומר כבשים קודמין לעזים בכל מקום
יכול מפני שהן מובחרין מהן תלמוד לומר אם
בבש יביא קרבנו לחטאת מלמד ששניהם שקולין
תורין קודמין לבני יונה בכל מקום יכול מפני שהן
מובחרין מהן תלמוד לומר וכן יונה או תור לחטאת
מלמד ששניהן שקולין האב קודם לאם בכל מקום
יכול שכבוד האב עורף על כבוד האם תלמוד לומר
איש אמו ואביו תיראו מלמד ששניהן שקולין אבל
אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא
אמו חביב בכבוד אביו וכן בתלמוד תורה אם זכה
הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכל מקום מפני
שהוא ואביו חביב בכבוד רבו :

מסכת מעילה קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן
שחטן בדרום וקבל דמן בצפון בצפון
וקבל דמן בדרום שחטן ביום וזרק בבילה בזרק
ביום או ששחטן חוץ לזמנו וחזק למקומן מועלין בהן
כלל אמר רבי יהושע כל שהיה לה שעת היתר לכהנים
אין מועלין בה ושלא היה לה שעת היתר לכהנים
מועלין בה איזו היא שהיה לה שעת היתר לכהנים
שלנה ושנטמאת ושיצאה ואיזו היא שלא היה לה
שעת היתר לכהנים שגשחטה חוץ לזמנה וחזק
למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמה :

פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס או שאמר
פרוטה בכיס זה הקדש בין שהוציא את
הראשונה מעל דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים עד
שיוציא את כל הכיס מודה רבי עקיבא באומר פרוטה
מן הכיס זה הקדש שהוא מוציא והולך עד שיוציא
את כל הכיס :

מסכת חמיר בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית
המקדש בבית אבטינס ובבית
הניצוץ ובבית המוקד והלויים בעשרים ואחד מקום
חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע
פנותיו מתוכו חמשה על חמשה שערי העזרה
ארבעה על ארבע פנותיה מבחוץ ואחד בלשכת
הקרבן ואחד בלשכת הפרוכת ואחד לאחורי בית
הכפורת :

יורע שיש שם אדם פתוח יורע שאין שם אדם ירד וטבל
עלה ונתפגג ונתחמם כנגד המדורה בא וישב לו אצל
אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים ויוצא והולך לו :
השיר שהיו הלויים אומרים במקדש ביום הראשון
היו אומרים לוי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה
בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו
הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל
נקרב אלהים ישפוט ברביעי היו אומרים אל נקמות
אל נקמות הופיע וגומר בחמישי היו אומרים הרנינו
לאלהים עזונו הריעו לאלהי יעקב בששי היו אומרים
מלך גאות לבש וגומר בשבת היו אומרים מזמור
שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום (כ"ג
לעולם) שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

מסכת מרות בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית
המקדש בבית אבטינס ובבית
הניצוץ ובבית המוקד והלויים בעשרים ואחד מקום
חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע
פנותיו מתוכו חמשה על חמשה שערי העזרה
ארבעה על ארבע פנותיה מבחוץ ואחד בלשכת
הקרבן ואחד בלשכת הפרוכת ואחד לאחורי בית
הכפורת :

שבדרום (כ"ג שבצפון) לשכת העץ לשכת הגולה
לשכת הנזית לשכת העץ אמר רבי אליעזר
יעקב שכחתי מה היתה משמשת אבא שאול
אומר לשכת כהן גדול היתה והיא היתה אחורי
שתייהו וגו' שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור
קבוע והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה
לשכת הנזית שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת

ודנה את הכהונה וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים נכנס ומישמש עם אחיו הכהנים ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן וכך היו אומרים ברוך המקום ברוך הוא שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני יי בבית קדשי הקדשים :

מסכת קנים חטאת העוף נעשית למטן וחטאת בהמה למעלה עלת העוף נעשית למעלה ועולת בהמה למטה אם שנה בזה ובזה פסול סדר קנים

כך הוא החובה אחר חטאת ואחר עולה בנדריים ונדבות כקן עולות איזהו נדר האומר הרי עלי עולה ואיזהו נדבה האומר הרי זו עולה מה בין נדריים לנדבות אלא שהנדריים מתו או נגנבו חבבים באחריותם ונדבות מתו או נגנבו אין חבבים באחריותם :

האשה שאמרה הרי עלי קן כשאלר זכר ילדה זכר מביאה שתי קנים אחד לנדרה ואחד לחובתה נתנתן לכהן וכהן צריך לעשות שלש פרידין מלמעלה ואחת מלמטן לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלה ושתיים למטן ולא נמלך צריכה להביא עוד פרידה אחת ויקרבנה למעלה ממין אחד משני מינין תביא שתיים פירשה נדרה צריכה להביא עוד שלש פרידים ממין אחד משני מינין תביא ארבע קבעה נדרה צריכה להביא עוד חמש פרידים ממין אחד משני מינין תביא

שש נתנתן לכהן ואין ידוע מה נתנה והלך הכהן ועשה ואין ידוע מה עשה צריכה להביא עוד ארבע פרידים לנדרה ושתיים לחובתה וחטאת אחד בן עזאי אומר

שתי חטאות אמר רבי יהושע זה הוא שאמרו כשהוא חי קולו אחר וכשהוא מת קולו שבעה ביצד קולו שבעה שתי קרניו שתי הצוצרות שני שוקיו שני חלילין עורו לתוף מעיו לנבלים בני מעיו לכנורות ויש אומרים אף צמרו לתכלת רבי שמעון בן עקשיא אומר זקני עם הארץ כל זמן שמזקינין דעתן מטרפת עליהן שנאמר מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקה אבר זקני תורה אינן בן אלא כל זמן שמזקינין דעתן מתישבת עליהן שנאמר ביישישים חכמה ואורך ימים תבונה :

סדר טהרות

מסכת מקואות שש מעלות במקואות זו למעלה מזו וזו למעלה מזו מי גבאים שתה טמא ושתה טהור טמא שתה טמא בכלי טהור טמא שתה טמא ונפל בכר של תרומה אם הדיח טמא ואם לא הדיח טהור :

אכל אוכלים טמאים ושתה משקים טמאים טבל והקיאן טמאים מפני שאינן טהורים בגוף שתה מים טמאים טבל והקיאם טהורים מפני שהם טהורים בגוף בלע טבעת טהורה נכנס לאהל המת הזה ושנה טבל והקיאה הרי היא כמות שהיתה בלע טבעת טמאה טובל ואכל בתרומה הקיאה טמאה וטמאתו חין שהוא תחוב באדם בזמן שהוא נראה חוצץ ואם אינו נראה טובל ואוכל בתרומתו :

מסכת פרה רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים ותכמים אומרים עגלה בת שתיים ופרה בת שלש או בת ארבע רבי מאיר אומר

אף בת חמש כשרה הוקנה אלא שאין ממתניין לה
שמה תשחיר שלא תפסל אמר רבי יהושע לא שמעתי
אלא שלשית אמרו לו מה הלשון שלשית אמר להם
כה שמעתי כהם אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר
אתה שלשית לאחרות במנין וכשאתה אומר שלשית
בת שלש שנים כיוצא בו אמרו כהם רבעי אמרו לו מה
הלשון רבעי אמר להם כה שמעתי כהם אמר בן עזאי
אני אפרש אם אומר אתה רבעי לאחרים במנין
וכשאתה אומר רבעי בן ארבע שנים כיוצא בו אמרו
האוכל בבית המנוגע פרס משלש לקב אמרו לו אמור
משמונה עשרה לפאה אמר להם כה שמעתי כהם
אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר אתה משלש לקב
אין בו חלה וכשאתה אומר משמונה עשרה לפאה
מעטתו חלתו :

טבל את האזוב ביום והזה ביום בשר ביום והזה
בלילה בלילה והזה ביום פסול ביום והזה ביום
שלאחריו פסול אבל הוא עצמו טובל בלילה ומוזה
ביום שאין מזין עד שתגזר החמה וכלן שעשו משעלה
עמוד השחר כשר :

מסכת ידים מי רביעית נותנין לידים לאחד אף לשנים
מחצית לוג לשלישה או לארבעה מלוג
לחמשה ולעשרה ולמאה רבי יוסי אומר ובלבד
שלא יפחות לאחרון שבהם מרביעית מוסיפין על
השניים ואין מוסיפין עד הראשונים :

אמר אפיקורוס גלילי קובל אני עליכם פרושים
שאתם כותבין את המושל עם משה בנט אמרו
פרושים קובלין אנו עליה אפיקורוס גלילי שאתם
כותבין את המושל עם השם בדרך ורא עוד אלא

שאתם כותבין את המושל מלמעלה ואת השם מלמטה
שנאמר ויאמר פרעה מי י אשר אשמע בקולו לשלח
את ישראל וכשלקח מהו אומר י הצדיק :

מסכת אהלות שנים טמאים במת אחד טמא טומאת
שבעה ואחד טמא טומאת ערב

שלושה טמאין במת שנים טמאין טומאת שבעה ואחד
טמא טומאת ערב ארבעה טמאין במת שלשה
טמאין טומאת שבעה ואחד טמא טומאת ערב כיצד
שנים אדם הנוגע במת טמא טומאת שבעה ואדם
הנוגע בו טמא טומאת ערב :

עשרה מקומות אין בהם משום מדור נכרים אהלי
הערביים והספות והצריפין והבורגנים
והאלקטיות ובית שער ואוירה של חצר והמרחץ
ומקום החצים ומקום הלגיונות :

מסכת נגעים מראות נגעים שנים שהן ארבעה בהרת
עזה כשלו שניה לה כסדר ההיכל
והשאת בקרום ביצה שניה לה כצמר לבן דברי רבי
מאיר וחכמים אומרים השאת כצמר לבן שניה לה
בקרום ביצה :

שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם קרב קרבנו של
אחד מהם ומת אחד מהם זו ששאלו אנשי
אלכסנדריא את רבי יהושע אמר להם יכתוב נכסיו
לאחר ויביא קרבן עני :

מסכת זבים הרואה ראה אחת של זוב בית שמאי
אומרים בשומרת יום כנגד יום ובית
הלל אומרים כבעל קרי ראה אחת ובשני הפסיק
ובשלישי ראה שתיים או אחת מרובה כשתים בית
שמאי אומרים זב גמור ובית הלל אומרים מטמא

משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן
אמר רבי אלעזר בן יהודה מודים בית שמאי בזה
שאינו זב נמור ועל מה נחלקו על הרואה שמים או
אחת מרובה בשמים ובשני הפסיק ובשלישי ראה אחת
בית שמאי אומרים זב נמור ובית הלל אומרים מטמא
משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן
אלו פוסלים את התרומה האוכל אוכל ראשון
והאוכל אוכל שני והשותה משקין טמאין והבא
ראשו ורכו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו ועל
רובו שלשה לוגין מים שאובים והספר והידים וטבול
יום והאוכלים והכלים שנטמאו במשקים :

מסכת נדה שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן הלל אומר
מפקידה לפקידה ואפילו לימים
הרבה וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא
מעט לעת ממעט על יד מפקידה לפקידה ומפקידה
לפקידה ממעט על יד מעט לעת כל אשה שיש לה
וסת דיה שעתה והמשמשת בעדים חרי זו כפקידה
וממעט על יד מעט לעת ועל יד מפקידה לפקידה
הרואה יום אחד עשר וטבלה לערב ושמשה בית
שמאי אומרים מטמאין משכב ומושב וחיבין
בקרבן ובית הלל אומרים פטורים מן הקרבן טבלה
ביום שלאחריו ושמשה את ביתה ואחר כך ראתה בית
שמאי אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורים מן
הקרבן ובית הלל אומרים חרי זה גרנרן ומודים ברואה
בתוך אחד עשר יום וטבלה לערב ושמשה שמטמאין
משכב ומושב וחיבין בקרבן טבלה ביום שלאחריו
ושמשה חרי זו תרבות רעה ומנען ובעילתן תלויים :
מסכת טהורות שלשה עשר דברים בנבלת העוף הטהור

צריכה

צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר ומטמאה טומאת
אוכלין בכביצה וכזית בבית הבליעה והאוכלה טעון
הערב שמש וחיבין עליה על ביאת המקדש ושורפין
עליה את התרומה והאוכל אכר מן החי ממנה סופג
את הארבעים שחיטתה ומליקתה מטהרות את
טריפתה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אינן
מטהרות רבי יוסי אומר שחיטתה מטהרת אבל לא
מליקתה :

בין העגולים לוגים רשות הרבים כרם שלפני הבוצרים
רשות היחיד ושל אחר הבוצרים רשות הרבים
אימתי בזמן שהרבים נכנסים בזו ויוצאים בזו פלי של
בית חבד ושל נת והעקל בזמן שהם של עץ מנגבן
הן טהורים בזמן שהן של גמי מישגן כל שנים עשר
חדש או חולטן בחמין רבי יוסי אומר אם נתנן
בשבולת הגהר דין :

מסכת בליים אבות הטומאות השרץ ושכבת זרע וטמא
מת והמצורע בימי ספרו ומי חטאת
שאין בהם כדי הויה חרי אלו מטמאין אדם וכלים
במגע וכלי חרש באויר ואינם מטמאין במשא :
אלו חיות קטנה שנטל פיה טמאה וגדולה שנטל פיה
טהורה של פליטון שנטל פיה טהורה מפני
שהיא סורחת את הוד לגינן גדולים שנטל פיהן
טמאין מפני שהוא מתקנן לכבשין והאפרכס של
וכוכית טהורה אמר רבי יוסי אשריה בליים שנכנסת
בטומאה ויצאת בטהרה :

מסכת טבול יום המכנס חלות על מנת להפריש ונשכו
בית שמאי אומרים חבור בטבול
יום ובית הלל אומרים אינן חבור מקרצות נושכות זו

כזו

בזו וככרים נושכים זה בזה האופה חמיטה על גבי אמרתם בסלי זיתים וענבים שתחלתן אוכל וסופן חמיטה עד שלא קרמו בתנור וקולית של מים משקה תאמרו בחלב שתחלתו וסופו משקה עד כאן המחולקת ורתחת גריסין של פול ראשונה ורתחת התה תשובה אמר רבי שמעון מכאן ואילך היינו יין חדש רבי יהודה אומר אף של אורו בית שמא משיבין לפניו מי גשמים יוכיחו שתחלתן וסופן משקה אומרים חבור בטכול יום ובית הלל אומרים אינו חבור ואינן מטמאין אלא לרצון אמר לנו לא אם אמרתם ומודים בשאר כל הטומאות בין קלות בין חמורות וימי גשמים שאין רובן לאדם אלא לארצות ולאילנות התורם את חבור ואמר הרי זו תרומה על מנח

שתעלה שלום שלום מן השבר ומן השפיק מסכת עוקצים כל שהוא יד ולא שומר מטמא ומטמא אבל לא מן הטומאה רבי שמעון אומר אף מן הטומאה גשברה אינה מרמעת עד היכן תשבר ולא תדמע כד מוטמא ומטמא ומצטרף לא שומר ולא יד לא שתתגלגל ותגיע לבור רבי יוסי אומר אף מי שהיה בו דעת להתנות ולא התנה גשברה אינה מדרמעת מפני שהוא תנאי בית דין :

מסכת מכשירין כל משקה שתחלתו לרצון אף על שאין סופו לרצון או שסופו לרצון אומר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך על פי שאין תחלתו לרצון הרי זה בכי יותן משקה הוא בלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר טמאים מטמאין לרצון ושלא לרצון :

חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון אמר רבי עקיבא ק

וחומר הדברים מה אם חלב האשה שאינו מיוחד אלא לקטנים מטמא לרצון ושלא לרצון חלב הבהמה שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים אינו דין שיטמא לרצון ושלא לרצון אמרו לו לא אם טמא חלב האשה של לרצון שדם מגפתה טמא וטמא חלב הבהמה של לרצון שדם מגפתה טהור אמר להם מחמיר אני בחלב מבדם שהחולב לרפואה טמא והמקיז לרפואה טהור אמרו לו סלי זיתים וענבים יוכיחו שהמשקין היוצאין מהן לרצון טמאים ושלא לרצון טהורים אמר להם לא א

אמרתם

פזמון נאה לשבועות

לשבח לאל רעות

ואומר קדים דרכנו
 וזמון נאה לשבועות
 לשבח לאל רעות
 וזמון נאה לשבועות
 לשבח לאל רעות
 וזמון נאה לשבועות
 לשבח לאל רעות

זיווי נהירין לון כבוצינין *
כל עלמין אחסין בתיקונין
ומשבחין כולהו ליחודיה
תדיר זרזין על קימוהי
זאעין ודחלין מן קדמוהי :

כד עלמא פליג לאומיא

בן אתרע וצבא לחולקיה
יתן חתים ורשים בגושפנקיה
יתהון מסר ויהב לסרכיא
אתין ופרשוון ותמהיא

עבד במצרים בחל עתקיה
עד די בכל סטרא וכל ניסא
שעתא ושעתא מתרחיש ניסא :

כד רב בגו כורא בגו גורא
נפשן צריף וזקיק בגלותא
ביה קן סגי חילין לאורייתא

ביה אחסין תקפן לסוכרא *
הא לן בנייא על קרל תורא
מטרת סהדותיה בהימנותא

לבן למעבדה אלים נשוי
מן נצבתא די פרולא להוי :
לא אתרעו בה עממי ארעא

עשו וישמעאל וחבריהון
דצבו בטעותהון וצלמיהון
אבנא דהב וכסף חסף אעא *

וברם קהלן פחדא רגעא
נעבד נקבל כן ענו בלהון

פניו נוגה להם כמאורות
יסר כל עולמים על מזכותם
ומהללים כלם לשמו אחר
תמיד נכונים לשמור הקין
יראים וחררים מלפניו

כהפרידו בני אדם לגוייהם
(ס"א) כהנחל עליון גויים את עלטו
בנו רצה ובחר למנת חלקו
אותנו חתם ורשם בלוחתמו

אותם מסר נתן ליר שומרים
אותות ונפלאות ומופתים
עשה כמצרים כרוכ עון
ער כי בכל ער וככל פנה

כל עת וכל רגע נעשה פלא
כוחב בתוך הכור אל תוך האש
נפשנו כגלות צרף וכוון

בו לנו הרבה עצמה לשמוע תורה
בו אמץ כחנו לסכול (עולת)
הן לנו כעול על צוארי השור

משמרת ערותיו כאמונה
לכנו נאמץ לשמרה
מחוק הכרזל אמיץ יחה

לא הפצו בה גויי הארץ
עשו וישמעאל וחבריהם
אשר בחרו כאליליהם ופסיליהם

אכן זהב וכסף חרם ועץ
אולם קהלנו כרנע ארז
נעשה ונשמע כן ענו כלם

והוה

והוה בלישגהון גזר מקטב
כל מאן דעבדין מן שמיא טב :
יום די הוינן פחדא שרין
על טור דסיני אתגלי תמן
ארביין שבינתיה נהרא קמן

עם כרסון חיון ומשרין *
זיון בצית אמיטתא סגין
חזוי נעימותא אנן חמן
רעיא מהימנא אתקריב גביה

חכמת אלהין אשתכחת ביה :
אנהיר בכן בתרין סתימאין
ובהון תרין עטרין עתיר יתן
אוף חכמתן אסגי ובינותן

דכדין גלי ראמין ועלאין *
אפתח שביל דסתים בסימאין
מטרא דרעיון ביה לצחותן
רגעא דאנחיתיה בכר רוחי

כל די הוה צבא הוה מחי :
אנחית יקר פרסיה בארתיבין
אינון משמשנוי בהיכליה
אסדיר לתקסיהון בני חיליה

חיון כרביא ומלאכין *
מתנצצא לחדא כסנדולכין
מזל וכוכבא בגלגליה
כל חר וחד לבריק זהוריתיה

ביון פתיחן ליה בעליתיה :
קמן וטיגרין בכן טפזין
אוף אתבהירו רכרבי עמין
ליל שבועות

יהי בפייהם אומר נחרץ
כל מעשה האלהים אך טוב
יום אשר היינו יחדיו חונים
על הר סיני שמה נגלה
הופיע כבודו מאיר אל מול פנינו

עם כסאות חיות וצבא מרום
לפידים בתוך ערפל יהלוכו
מראות נעם אנהנו חווים
רועה נאמן נגש אליו
חכמת אלהים נמצא בו
אזי האור עטרות מסתרים
בם עטרות שמים הכתיר אותנו
גם חכמתנו הרבה ובינתנו
ואז הראנו נפלאות ממרומים
פתח נתיב משמוני מסתרים
בו גשם נרבות לצמאוננו
רגע יניפהו לכל רוח
כל אשר חפץ היה מחיה
הוריד יקר כסאו ברכב אלהים
הנם משרתיו בהיכלו
עד לדגליהם צבא חילו
חיות כרוכים ומלאכים
נוצץ מאר כאבני זוהר
מזל וכוכב בגלגלו
כל אחר ואחר להגיה אורו
ארבות נפתחו לו בעליותו
גבעות וצורים אז רקרו
אף נבהלו אלופי עמים
משתתקין

היכרין הכי ממסר * הדא יאי ? איך איפה נתנה * היתכן
 כל ערמא בידא דטפשאני
 נזיר ברום ותחות ארע יציב * הגר יעלה מעלה והאזרח מט
 כובא רבה ומלב לבא כנציב
 ורדה בגו חורבא פסלואי
 מה דין ואיך ישלט בריש אומי על מה ואיך ימשול בראש אומי
 עבדא דאזדבן בטולמי : עבר זה נמכר בער כבר לה
 היאך תסובר די ברך בוכרך איכה תסכול כי כנך בכור
 יהוי רטוש עמין ומסבנא יהיה עזוב עמים ואבי
 עד אז מארסתך בעיגונא ער מתי מענן מארשה לה
 גליא מתרכא בר לקסטרך * גולה גרושה מחוץ להיכ
 ולמא באדנן קל מעיק ערך מה קול השונא אויבך בא
 קריא כאסתרא כלגינא מריע כאגורת כסף כמו כר
 אן תקפכון יאמר ורוחצנכון ואמר אי מעוכסם ותקות
 מאן הוא אלהא די ישזכנכון : מי ככל האלהים אשר יציל
 מריה דאברהם תגי תגין אלהי אברהם הוסף שנית
 שדר פרוקנא בדיל חסדך שלח בואלנו למען חס
 היה די במצרים עבדתא דך כאשר כמצרים עשית
 זור זור לעבדך נטרי אוריך הושה לעבדיך שומרי
 כוין לאיקרך בפום ברין כונן כבודך כפי כל נס
 וגלי במלכותך תקוף אידך ותגלה במלכותך עוונ
 תאנה תקום תחסן לעלמיא גורד יציץ יאמץ לעולם
 תסגי באתיא ותמהיא : תרכה אותות ומופת

ואומרים רבנו אנחנו בלוי כמו כלל הושענא רבא כדף קפ"ה ע"ה
 ואחר כך אומרים ידך כפס כדף קפ"ד ע"ב : ואחר כך קוראים האדרת
 וספרא דלניעותא וסדר תרי"ג מלות :

תקון

ליל הושענא רבא

הפלה נאה לאומרה בליל הושענא רבא קודם משנה תורה

העולמים אב הרחמים והסליחות לה אנחנו
 מודים בקידה ובהשתחויה לחלות פניך על
 חטאות וזרונות טרם יצא דבר המלה על כל דת ודין
 עד השער לא סגרו אחרי אשר יצאו הרודפים העומדים
 על הפקודים לעשות המשפט והדין ועד הצלם לא סר
 תפלל אל יי אולי יעתר לנו ורא נאבד * לכן באנו
 ענים דופקים ער פתחי רחמיה שאל תטרוף עלינו
 את השעה ותאריך קצנו כי אליך נשובה וזכרנו לחיים
 לך חפץ בחיים וחתמנו בספר חיים למענך אלהים
 יים והנה אנו קורים את משנה תורה שתחתמנו
 חיים טובים ולא ימוש ספר תורתך מפינו ומפי זרענו
 בו נהגה יומם ולילה ובזכות ספר משנה תורה
 פרשיותיו ופסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו
 קודותיו ושמותיו היוצאים מראשי תיבות וסופי
 יבות ומחלופי תיבות בכלל ופרט ובזכות שם הגדול
 אהיה במלואיו ביודין בהיין באלפין תטיב לנו
 החתימה ובשם קרע שטן תקרע רוע גור
 ינו ובשם אלד כלול במקורו אהיה

אאהלירה תבטר

עלינו ומעל כל ישראל כל גזרות
 שות ורעות ואל תסר ממנו צלנו ופרוס עלינו סבת
 חלומך בזכות השם הקדוש אהיה במלואיו ותאריך

קצנו

בו

קצנו ותכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותקבר
ברחמים וכרצון את תפלתנו ויהי נעם יי אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננהו
ביום הזה יי לעולם אמן ואמן

ספר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעת
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן
ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב: אחד עשר יום מחרת
דרך הר שיעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חודש באחד לחודש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי הכתוב
את סיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת ען
מלך הבשן אשר יושב בעשתרות בארבע: בעת
הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רבו
לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי
ואל כר שבעו בערבה בהר וכשפלה ובנגב ובחוף
הים ארץ הכנעני והלכנון עד הנהר הגדל נהר פרת
ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא
לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: והוה
אלהי אבותכם יסף עליכם ככם ארץ פעמים ויבן
אתכם כאשר דבר לכם: איכה אישא לבדי מרחק
ומשאכם וריבכם: הנו לכם אנשים חכמים ונבנים
וידעים

וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
ושרי עשרת ושרים לשבטיכם: ואצוה את שבטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט
פקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
ושמעתי: ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון: ונסע מחרב ונלק את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר
אליכם באתם עדהר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן
לנו: ראה נתן יהוה אליהך לפניך את הארץ עלה
רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואל
תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרד לנו את הארץ וישבו אתנו דבר ארד
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
וישב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל
ויגלו אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו
וישבו ארצנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו את פי
יהוה אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה
אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמירנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו
לאמר

לאמר עם גדול ורם ממנו עדים גדלת ובצורת בשמים
וגם בני ענקים דאינו שם : ואמר אלכם לאיתערצון
ולא תיראון מהם : יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא
ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם :
ובמדבר אשר ראית אשר נשאף יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את זבנו בכד הדרך אשר הרכתם עד באכם
עדה מקום הזה : וכדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם : ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
ובענין יומם : וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הדור
הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם : וזלתי בלב בדיפנה הוא יראנה ולראתו
את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי
יהוה : גם כי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה
לאיתבא שם : הושע בן נון העמד לפניך הוא יבא
שמה אתו חוק כיהוה ינחנה את ישראל : * וטפכם
אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום
טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתנה והם יירשוהו :
ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך יססוף : ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נערה ונלחמנו ככל
אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו
ותהינו לעלת ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנפפו לפני
איביכם : ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה
ותדורו ותעלו ההרה : ויצא האמרי הישב בהר התוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו

ויכתו אתכם בשעיר עדי חרמה : ותשכו ותכבו לפני
יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם :
ותשכו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם :
וגפן ונסע המדברה דרך יססוף כאשר דבר יהוה
אלי ונסכ אתהרשעיר ימים רבים : *
ויאמר יהוה אלי לאמר : רכילכם סב ארתיהוה
הזה פנו לכם צפנה : ואתהעם צו לאמר אתם עבדים
בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו מכם
ונשמרתם מאד : אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם עד מדרך כפר הגל כי ירשה לעשו נתתי את
הר שעיר : אכל תשכרו מאתם בכסף ואכלתם וגם
מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם : כי יהוה אלהיך
ברכה בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת
דבר : ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר * ס וגפן
ונעבר דרך מדבר מואב : ויאמר יהוה אלי אל תצר
את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
ירשה כי לבני לוש נתתי את ער ירשה : האמים
רפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם בענקים : רפאים
חשבו אףיהם בענקים והמאכים יקראו להם אמים :
בשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמירום
בפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן יהוה להם : עתה קמו ועברו לכם את נחל
הירד ונעבר את נחל זרד : והימים אשר הלכנו מקדש
ירדע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה
שנה עדתם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה

כאשר נשבע יהוה להם : וגם יר־יהוה היתה בם להמס
מקרב המחנה עד תמס : ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם : וי־דבר יהוה
אלי לאמר : אתה עבר היום את־גבול מואב את־ער
וקרבת מול בני עמון אל־תצרים ואל־תתגר בם כי לא
אתו מארץ בני־עמון לה ירשה כי לבני־לוט נתתה
ירשה : ארץ־רפאים תחשב אף־הוא רפאים ישבו־בו
לפני ׀ והעמנים יקראו להם זמזמים : עם גדול ורב ונס
בענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם
כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד
את־החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה
והעוים הישבים בחצרים עד־עזה כפתרים היצאים
מכפתר השמידם וישבו תחתם : קומו סעו ועברו את
נחל ארנן ראה נתתי בידך את־סיחן מלך־חשבון האמני
ואת־ארצו החל רש והתגר בו מלחמה : היום הו
אחל תת פחדך ויראתך על־פני העמים תחת פ
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך : ואשל
מלאכים ממדבר קדמות אל־סיחן מלך־חשבון דבו
שלום לאמר : אעברה בארצה בדרך בדרך אלה ל
אסור ימין ושמאל : אכל בכסף תשברני ואכלתי ומ
בכסף תתן־לי ושתיתי רק אעברה ברגלי : כאשר
עשיתי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבו
בער עד אשר־אעבר את־הירדן אל־הארץ אשר־יהו
אלהינו נתן לנו : ולא אבה סיחן מלך־חשבון הענ
בו פיהקשה יהוה אלהיך את־רוחו ואמץ את־לבו
למען תתו בידך כיום הזה : ויאמר יהו
אלי ראה החלתי תת לפניך את־סיחן ואת־ארצו ה
רש

רש לרשת את־ארצו : ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל־
עמו למלחמה יהצה : ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך
אחו ואת־בניו ואת־כל־עמו : ונלכד את־כל־עריו בעת
ההוא ונחרס את־כל־עיר מתם והנשים והטף לא
השארנו שריד : רק הבהמה בזוגו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו : מערער אשר על־שפת־נחל ארנן והעיר
אשר בנחל ועד־הנלעד לא היתה קריה אשר שגכה
ממנו את־הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו : רק אל־ארץ
בני־עמון לא קרבת כל־יד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר־צוה יהוה אלהינו :

ונפן ונצל דרך הבשן ויצא עוג מלך־הבשן לקראתנו
הוא וכל־עמו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה
אלי אל־תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת־כל־עמו
ואת־ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך־האמרי
אשר יושב בחשבון : ונתן יהוה אלהינו בידנו גם את־
עוג מלך־הבשן ואת־כל־עמו ונכדו עד־בלתי השאיר
לו שריד : ונלכד את־כל־עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא־לקחנו מאתם ששים עיר כל־חבל ארנב
ממלכת עוג בבשן : כל־אלה ערים בצרת חומה גבהה
דלתים וכריח לבד מערי הפרז הרבה מאד : ונחרס
אותם כאשר עשינו לסיחן מלך־חשבון החרס כל־עיר
מתם הנשים והטף : וכד־הבהמה ושלל הערים בזוגו
לנו : ונכח בעת ההוא את־הארץ מיד שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד־הר חרמון : צידנים
יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראולו שניד : כל ערי
המישר וכל־הנלעד וכל־הבשן עד־סלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן : כי רק־עוג מלך־הבשן נשאר

מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלא הוא ברבת
בני עמון תשע אמות ארבה וארבע אמות רחבה
באמת איש : ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולגדי : ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עון
נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארצך לכל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים : יאיר בן מנשה לקח את
כל חבל ארצך עד גבול הנשורי והמעבתי ויקרא אתם
על שמו את הבשן חזת יאיר עד היום הזה : ולמכיר
נתתי את הגלעד : ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד
וערנחל ארנן תוך הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול
בני עמון : ודערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשרת הפסגה מזרחה : ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם
את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני חיל : רק נשיכם וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי
לכם : עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם
הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : ואת
הושוע צייתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :
ואתחנן אליהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה
אתה החלות להראות את ענךך את גורךך
ואת ידך החזקה אשר מיראל בשמים ובארץ אשר
יעשה

יעשה כמעשיך וכבורהך : אעברהנא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הנה הטוב הזה
והלכנו : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רכילך אל תיסק דבר אלי עוד כדבר
הזה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה :
וצו את יהושע וחוקהו ואמצהו כי יהוא יעבר לפני העם
הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה : ונשב
בניא מול בית פעור :

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
ורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם : לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם : עיניכם הראות את אשר עשה
יהוה בבבל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל
פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
שמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק
עם חכם ונכון הגוי הגדול הזה : כי מי גוי גדול אשר
אלוהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו : ומי גוי גדול אשר לוו חקים ומשפטים צדיקים
בכל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום : רק
שמרו לה ושמו נפשך מאד פן תשכח את הדברים

אשר ראו עיניך ופני סורו מלבבך כל מי חייך והודעתם
לכניך ולבני בניך : יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך
בחרב באמד יהוה אלי הקהר לי את העם ואשמעם
את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר
הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון : ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול
דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול :
ויגר לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת
הדברים וכתבתם על שני לחות אבנים : ואתי צוה יהוה
בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחרב מתוך האש : פת שחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה
תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים : תבנית כל דמש באדמה תבנית
כל דגה אשר במים מתחת לארץ : ופתשא עיניך
השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר
חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים
ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הפרזל ממצרים
להיות לו לעם נחלה ביום הזה : ויהוה התאנף
עד דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ובלתי
בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואת
עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת : השמרתם
לכם

לכם פת שבתו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה
אלהיך : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא : פ
כיתוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם
ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו : העידתי לכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון
ומים עליה כי השמד תשמדון : והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה : ועבדתם ישם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחו : ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עדיהוה
אלהיך ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיך לא
רפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבתיך אשר
ישבע להם : כי שאלנא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
למקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה בדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו : השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש באשר שמעת אתה ויחי : או הנספה אלהים
בוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמזופתים
במלחמה וביד הזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
כל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך :
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
השמים השמייעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך

אתאשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת
 כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחיו ויציאך בפניו
 בכחו הגדל ממצרים : להוריש גוים גדלים ועצמים
 ממה מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום
 הזה : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד
 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום
 אשר יטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים : פ
 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש
 לנס שמה רוצח אשר ירצה את רעהו בכלי דעת והוא
 לא ישנא לו מתמל שלשם ונס אר אחת מן הערים
 האל וחי : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
 ואת דראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי :
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : אלה
 העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
 ישראל בצאתם ממצרים : בעבר הירדן בנאי מול בית
 פעור בארץ סיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : ויירשו
 את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
 אשר בעבר הירדן מזרח שמש : מערער אשר על
 שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון : וכל
 הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת
 אשדת הפסגה : *

יהיה

יהוה אלהינו ברת עמנו ברית בחרב : לא את אבתינו
 ברת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
 היום כלנו חיים : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בחר
 מתוך האש : אנכי עמד ביד יהוה וביניכם בעת ההוא
 והניד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
 עליכם בהר לאמר : ס אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
 אלהים אחרים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל כר
 תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
 במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על
 בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד
 לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
 את שמו לשוא : ס שמור את יום השבת לקדשו
 כאשר צוך יהוה אלהיך : ששת ימים תעבד ועשית
 כרמלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך וכתך ועבדך ואמתך
 ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
 ינוח עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים ויציאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
 נטויה על פני צוף יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
 ס כפר את אביך ואת אמך כאשר צוף יהוה
 אלהיך למען יאריך ימך ולמען יטב לך על האדמה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תרצח ס
 לא תנאף ס ולא תגנב ס ולא
 תענה ברעך עד שוא : ס ולא תחמד אשת

רעד

רעף ס ולא תתאוה בית רעף שדהו ועבדו
 ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעף : ס אתה
 הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
 האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על
 שני לוח אבנים ויתנם אלי : ויהי כשמעכם את הקול
 מתוך החשך וההר בער באש ותקרבו אלי כל ראשי
 שבטיכם וקניכם : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
 את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום
 הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : ועתה
 למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק
 אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי
 מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך
 האש כמנו ויחי : קרב אתה ושמע את כל אשר
 יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר
 ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע יהוה
 את קול דבריכם בדרכים אלי ויאמר יהוה אלי שמעת
 את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיב
 כל אשר דברו : מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה
 אתי ולשמר את כל מצותי בל הימים למען ייטב להם
 ולבניהם לעלם : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם
 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצות
 והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
 אנכי נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה
 יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל : בכל
 הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו
 וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון :
 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה

אלהיכם

אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם
 עבדים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה אלהיך
 לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה
 אתה ובנה ובדבנה כל ימי חייך ולמען יארכו ימיה :
 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר
 תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ
 זבת חלב ודבש : פ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאזניך על ידך
 והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך : ס והיה כי יביאך יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית :
 ובתים מלאים כרסוב אשר לא מלאת וברת חצובים
 אשר לא חצבת פרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת
 ושבעת : השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים : את יהוה אלהיך תירא
 ואתו תעבד ובשמו תשבע : לא תלכו אחרי אלהים
 אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם : כי אל קנא
 יהוה אלהיך בקרבה פן יחרה אף יהוה אלהיך בך
 והשמידך מעל פני הארמה : ס לא
 תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסע : שמור
 תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו והקיו אשר
 צוה : ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך

ובאת

ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה
 לאבותיך : להרף את כל איביך מפניך כאשר דבר
 יהוה : ס כיו שארץ בנג מחר לאמר מה
 העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
 אתכם : ואמרת לבנג עבדים היינו לפרעה במצרים
 ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה : ויתן יהוה אותה
 ומפתים גדלים ורעים : במצרים בפרעה ובכל ביתו
 לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת
 לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו : ויוצנו יהוה
 לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו
 לטוב לנו פלהימים לחיתנו כהיום הזה : וצדקה
 תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת
 לפני יהוה אלהינו כאשר צונו : ס
 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
 שמה לרשתה ונשל גוים רבים : מפניך החתי
 והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוכי שבעה
 גוים רבים ועצומים ממך : ונתנם יהוה אלהיך לפניך
 והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית
 ולא תחנם : ולא תתחמן כם בתך לאיתתן לבנו
 ובתו לאיתקח לבנה : כי יסיר את בנג מאחרי ועברו
 אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מחר
 כי אספה העשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשריהם תגרעו ופסיליהם תשרפון כאשר
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך כף בחר : יהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה
 לא מרבכם מכל העמים השק יהוה בכם ובחר בכם
 כי אתם המעט מכל העמים : כי מאהבת יהוה אתכם
 ומשמרו

ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא
 יהוה אתכם ביד חזקה ויפדה מבית עבדים מיד פרעה
 מלך מצרים : וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
 האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהבו ולשמרו
 מצותיו לא לק דור : ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו
 לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו : ושמרת את
 המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
 היום לעשותם :

ויהי : עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
 ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את
 הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך : ואהבך
 וברכך והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתך הנגף
 ותירשך ויצהרך שגרי אדפך ועשתרת צאנך על
 האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך : ברוך תהיה
 מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובכהמתך :
 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר
 ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שנאיך : ואכלת את
 כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך
 עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך :
 ס כי תאמר בלככה רבים הגוים האלה ממני
 איכה אוכל להורישם : לא תירא מהם זכר תזכר את
 אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : המפת
 תגדלת אשר דאו עינך והאתת והמפתים והיד החזקה
 והזרע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה
 אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : וגם
 את הצרעה ישלח יהוה אלהיך כם עד אבד הנשארים
 והנסמרים מפניך : לא תערין מפניהם כי יהוה אלהיך

בקרפך אל גדול ונורא : ונשל יהוה אלהיך את הגוים
האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה
עליה חית השדה : ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם
מהומה גדולה עד השמים : ונתן מלכיהם בידך והאבדת
את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד
השמך אתם : פסילי אלהיהם תשרפון באש לא
תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
תועבת יהוה אלהיך הוא : ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי
חרם הוא :

ה כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות
למען תחיו ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכה יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר
למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותיו אסלא : ויענה וירענך ויאכלך את הפן אשר
לא ידעת ולא ידעו אבותיך למען הודיעה כי לא עלי
הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יהיה
האדם : שמלתך לא כלתה מעליה ורגלך לא בצקה זה
ארבעים שנה : וידעת עס לבבך כי באשר יסר איש
את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיך
טביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת
יצאים בבקעה ובהר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה
ורמון ארץ זית שמן ודבש : ארץ אשר לא במסכנת
תאכל בנה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה תחצב נחשת : ואכלת ושבעת וזכרת

את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : *
השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר
מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום : פן
האכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : ובקרך
וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה :
ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים : המוליכה במדבר הגדל והנורא
נחש ושרף ועקרוב וצמאון אשר אין מים המוציא לך
מים מצור החלמיש : המאכלך מן במדבר אשר
לא ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך
באחריה : ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי
את החיל הזה : וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבותיך ביום הזה :

ויהי אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועברתם והשתחית להם העלתי בכם
היום כי אבד תאבדון : כגוים אשר יהוה מאבד
מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעו בקול יהוה
אלהיכם :

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים מפך ערים גדלות ובצרת
גשמים : עס גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך איש אכלה הוא
שמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר
כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר בלבבך כהרף
עין יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני

יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב :
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עסקשה ערך אתה : וזכר
אלתישכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
למניחיו אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הייתם עמי יהוה : ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם : בעלת
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אל
את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית
ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עש
להם מסכה : ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם
הזה והנה עסקשה ערך הוא : הרף ממני ואשמיע
ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי
עצום ורב ממנו : ואפן וארד מן ההר וההר בער באש
ושני לוחת הברית על שתי ידי : וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מן
מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם : ואתפש בשני הלוחת

ואשלכם

ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם : ואתנפל
לפני יהוה פראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו : כי יגרותי
מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא : ובאהרון
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל נסבעד אהרן
בעת ההוא : ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד
אשר ידק לעפר ואשלך את עפרו אלה הנחל הירד מן
החר : ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים
הייתם את יהוה : ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו
את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ורא שמעתם
לקלו : ממרים הייתם עמי יהוה מיום דעתי אתכם :
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים
לילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם :
אתפלל אלי יהוה ואמר אדני יהוה אלתישחת עמך
ותלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
זרקה : וזכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן
לקשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו : פן יאמר
ארץ אשר הוצאתנו משם מפלי יכלת יהוה להביאם
אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
מתם במדבר : והם עמך ותלתך אשר הוצאת
לחך הגדל ובזרעה הנטויה :
ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון

כט Kerie Moed 29 ע

עץ : ואכתב עליהלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון : ואעש
ארון עצי שטים ואפסל שנילחת אבנים כראשנים
ואעל ההרה ושני הלחת בידי : ויכתב עליהלחת
כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי
ואפן וארר מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר
עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה : וכני ישראל
נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר
שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו : משם נסעו הגרנד
ומן הגרנד יטבתה ארץ נחל-מים : בעת ההוא
הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית
יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
הזה : על כן לא יהיה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו : ואנכי עמדה
בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמי
יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-אכה יהוה השחיתך
ויאמר יהוה אלי קום דך למסע לפני העם ויבאו וירש
את הארץ אשר-נשבעתי לאבתם לתת להם : פ
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי את
ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא להג
אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצו
היום לשוב לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים
הארץ וכל אשר-בה : רק באבתך חשק יהוה לאהב
אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכס מכל העמים כיו
הזה : ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תק

עוד : כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדל הנכבד והנורא אשר לא-ישא פנים
ולא יקח שחד : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב נר
תת לו לחם ושמלה : ואהבתם את ההנך כי-גרים
הייתם בארץ מצרים : את יהוה אלהיך תירא אתו
תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע : הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר-עשה אתך את הגדלות ואת הנוראת
האלה אשר ראו עיניך : בשבעים נפש ירדו אבתך
מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב :
ואהבת את יהוה אלהיך ושמת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל-הימים : וידעתם היום
לא את בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-
מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו
הנמונה : ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו : ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים-סוף
על פניהם בדרפס אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה :
אשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד המקום הזה :
אשר עשה לדתן וראבירם בני-אלואב בן-ראובן אשר
צעתה הארץ את פיה ותבלעם ואת-בתיהם ואת-
אחיהם ואת כל-היקום אשר בנוגיהם בכרב כל-
שראל : כי עיניכם הראת את כל-מעשה יהוה הגדל
אשר עשה : ושמרתם את כל-המצוה אשר אנכי מצוה
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה : ולמען תאריכו ימים על-
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתים לתת להם ולזרעם
ארץ זבת חלב ודבש : ס כי הארץ אשר אתה

באשמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית בגולה כגן הירק
והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
ובקעת למטר השמים תשתהמים : ארץ אשר יהוה יורה
אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מראשית
השנה ועד אחרית שנה : **ס** והיה אם שמוע
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומקוש ואספת דגנתעם :
ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת : השמרו לכם פני פתח לבבכם וסרתם עליהר גרוזים
אלהים אחרים והשתחוויתם להם : וחרה אף יהוה
בכם ועצר אתהשמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תבצע
תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אתם עברים
אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על אשר יהוה
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם :
והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם
לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבתך
ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתים רתת להם כימי השמים על הארץ : *
ס כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם
ללכת בכל דרכיו ולדבקהבו : והוריש יהוה את
כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
מכם : פלהמקום אשר תדרך פהרגלכם בו לכם את
יהיה מן המדבר והלבנון מן הגרר נהר פרת וע

שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה : והבאתם שמה
עליכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם
וגדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם : ואכלתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם
אתם וזבחיכם אשר ברכה יהוה אלהיך : לא תעשו
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש פל הישר בעיניו :
כי לא באתם עד עתה ארז המנוחה ואל הנחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל איביכם מסכיב וישבתם בטח : והיה המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תבואו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם עליהם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מכת נדריכם אשר
תדרו ליהוה : ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה אתכם : השמר לך פרתעלה
עליה בכל מקום אשר תראה : כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שכטיף שם תעלה עליה ושם
תעשה כל אשר אנכי מצוה : רק בכל אות נפשך
תזבח וי אכלת בשר כבדפת יהוה אלהיך אשר נתן
לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו בצבי ובאיל :
רק הדם לא תאכלו עלי הארץ תשפכנו כמים : לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך
ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך : כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנה ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמתם לפני יהוה אלהיך
בכל

בכל משלח ידך : השמר לך פרתעוב את הלוי כל
ימיה על אדמתך : ס כירחיב יהוה אלהיך
את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאווה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר :
כירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך : אך
כאשר יאכל את הצבי ואת האיל בן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו : רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עסה בשר : לא
תאכלנו עלי הארץ תשפכנו כמים : לא תאכלנו למען
יטב לך ולבנה אחריך פרתעשה הישר בעיני יהוה :
רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל
המקום אשר יבחר יהוה : ועשית עליה הבשר והדם
על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחה ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר ושמת את כל
הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ולבנה
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך : * ס כירחיב יהוה אלהיך את הגוים
אשר אתה בא שמה לרשת אתם מפניה ורשת אתם
וישבת בארצם : השמר לך פרתנקש אחריהם אחרי
השמדם מפניה ופן תדרש לאלהיהם לאמר איבת
עבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני :
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כדתועבת יהוה אשר
שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם
ישרפו כאש לאלהיהם :

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו

לעשות לאתקף עליו ולא תגרע ממנו: ונתן אליה או
ביתקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליה או
או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר
נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם:
לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלום החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם
אחבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:
אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תרפקו:
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר
כרה עליהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
והפוך מבית עבדים להדיחך מן הרק אשר צוה
יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:
כי יסיתך אחיך בראמף או בכנה או בכתף או אשת
חיקך או רעה אשר כנפשה בפתר לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: מאלה
העמים אשר סביבתכם הקרבים אליך או הרחוקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו
ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל
ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהייה
בראשונה להמיתו ויד כלהעם באחרונה: וסקלחו
באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא
מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו
ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך:
כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
ויהיו אתי שבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים

אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:
הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה
ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: ואת כל
שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר
ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם
לא תבנה עוד: ולא ידבק בדרך מאומה מן החרם
למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך
והרבך באשר נשבע לאבותיך: כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום
לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:
בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא
תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם
קדוש אתה ליהוה אלהיך ובה בחר יהוה להיות לו
לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה:
לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו
שור שיה כשבים ושה עזים: איל וצבי ויחמור ואקו
ודישן ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
את אשר לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
השסועה את הנמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה
גרה הם ופרסה לא הפריסו שמאים הם לכם: ואת
חזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
האכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
לא תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
כל צפור טהרה תאכלו:

וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה
והראה ואת האיה והדיה למינה : ואת כל ערב למינו
ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הני
למינהו : את הכוס ואת הינישוף והתנשמת : והקאת
ואת הרחמה ואת השלך : והחסודה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף : וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו : כל עוף טהור תאכלו : לא תאכלו כל
נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה או מטר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו : * ס עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנה תירוש
ויצהר ובכרת בקר וצאנך למען תלמד ליראה את
יהוה אלהיך כל הימים : וכי ירבה ממך הדרך כי לא
תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך : ונתת
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אר המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל אשר תאוו
נפשה בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאוף
נפשה ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתה אתה
וביתך : והלוי אשר בשעריך לא תעובנו כי אין לו
חלק ונחלה עמך : ס מקצה שלש שנים תוציא
את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה :
ס מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר
השמטה

השמטה שמוט כל בעל משה ירו אשר ישא ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה :
את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך : אפס כי לא יהיה לך אביון כי ברך יברכה יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : רק
אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום : כי
יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובה לא ימשלו :
ס כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את
לכך ולא תקפיץ את ידך מאחיק האביון : כי פתח
תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו : השמר לך פני יהוה דבר עם לבבך בלעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך
באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך אלי יהוה והיה
בך חטא : נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי
נגלל הדבר הזה יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה
ובכל משלח ידך : כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
ערכן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך לאחיק
לעניך ולאבינך בארצה : ס כי ימכר לך אחיק
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשלחנו חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו מצאנך ומגדנך
ומיכך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו : וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוה את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך

לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך
 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
 עבד ועולם וא : ואמהך תעשה כן : לא יקשה בעיניך
 בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
 שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ
 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש
 ליהוה אלהיך לא תעבד בכבר שורך ולא תגז בכור
 צאנך : לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
 אשר יבחר יהוה אתה וביתך : וכי יהיה בו מום פסח
 או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך : בשעריך
 תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל : רק את
 דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים : פ
 טו שמור את חודש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך
 כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
 לילה : וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא תאכל עליו
 חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו
 יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
 מצרים כל ימי חיך : ולא יראה לך שאר בכל גבך
 שבעת ימים ולא ילין מדהבשר אשר תזבח בערב
 ביום הראשון לבקר : לא תוכל לזבח את הפסח באחד
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
 הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים :
 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
 בבקר והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות וביום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה :

שבעת

ס שבעה שבעת תספור לך מהחל חרמש בקמה
 תחל לספור שבעה שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה
 אלהיך מסת נרכת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה
 אלהיך : ושמת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמת
 ועשית את החקים האלה : ויהא חזק פ : ויהא
 חג הספח תעשה לך שבעת ימים באספה מנונה
 ומיקבה : ושמת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 ידך והיית אף שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך את לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבעות ובחג הספוח ולא יראה את
 פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך :
 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
 משפט צדק : לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא
 תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסקף דברי
 צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תטע
 לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לך : ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :
 ס לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו

כיום

מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא :
י כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה
אדוני הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו : וילך
ועבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לרחל
או לכל צבא השמים אשר לא צוית : והגד לך ושמעת
ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר געשתה התועבה
הזאת בישראל : והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים
ומתו : ערפי שנים עדים או שלשה עדים ומת המת
לא יומת עלפי עד אחד : יד העדים תהיה בו
בראשונה להמיתו ויד כלהעם באחרונה ובערת הרע
מקרבך :

פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת ארצה הכהנים
הזוים ואל המשפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו
לך את דבר המשפט : ועשית עלפי הדבר אשר
יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
לעשות ככל אשר יודוך : ערפי התורה אשר יודוך
ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש אשר יעשה
בזדון דבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את
יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת
הרע מישראל : וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון
עוד : כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך

נתן

נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אישימה עלי מלך
בכל הגוים אשר סביבתי : שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא :
וק לא ירבהו לו סוסים ולא ישוב את העם מצרימה
למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
בדרך הזה עוד : ולא ירבהו גשים ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא ירבה לו מאד : והיה כשבתו על כפא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלויים : והיתה עמו וקרא בו בלימי
חיו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם :
דבלתי רוס לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל :

ס

לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק
ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו
אכלו : ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר לו : וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם מאת זכחי הזבח אס שור אס
ענת לבחן הזרע והלחיים והקבה : ראשית דגנה
ורישת ויצהרה וראשית גז צאנה תתן לו : כי בו בחר
יהוה אלהיך מכל שבטיה לעמד לשרת בשם יהוה
וא ובניו כל הימים : וכיבא הלוי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות
ששאו אל המקום אשר יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה
ואחיו בכל אחיו הזוים העמדים שם לפני יהוה : חלק

בחלק

Handwritten marginal notes in Hebrew script, including the word 'עשר' (Ten) written vertically.

כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות : ס כ
אתה בא אלי הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : לא ימצא בך
מעביר בנוכחתי באיש קסם קסמים מעונן ומנחש
ומכשף : וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש ארומתים :
כיתועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת
האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך : תמים תהיה
עם יהוה אלהיך : * כי הגוים האלה אשר אתה יורש
אותם ארמעננים ואלקסמים ישמעו ואתה לא כן נתן
לך יהוה אלהיך : נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך
יהוה אלהיך אליו תשמעון : ככל אשר שארת מעם
יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע
את קול יהוה אלהי ואת האש הנדלה הזאת לא אראה
עוד ולא אמות : ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו :
נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו
ודבר אליהם את כל אשר אצווני : והיה האיש אשר
לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את
אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא
דברו יהוה בודון דברו הנביא לא תגור ממנו :
* כי יכרית יהוה אלהיך ארומתים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבתם
בעריהם וכבתיהם : שלוש ערים תבדיל לך בתוך
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : תכין לך

הדרך ושלישת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה
אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח : וזה דבר הרצח
אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את דעהו בכל ידעת
והוא לא יזנא לו מתמל שרשם : ואשר יבא את דעהו
ביער לחטב עצים ונדחה ידו בנרון לכת העץ ונשל
הברזל מן העץ ומצא את דעהו ומת הוא ינוס אר
אחת הערים האלה וחי : פן ירדף גאל הדם אחרי
הרצח כי יחס דכבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש
לו אין משפטמות כי לא שנה הוא לו מתמול שלשום :
על כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לך : ואם
רחוב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך
נתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך :
* כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשהה אשר אנכי
מצוה היום לאהכה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
ולא תשכח את הברית אשר עשית עם יהוה אלהיך :
לא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה והיה עליך דמים :
* כי יהיה איש שנה לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו
נפש ומת וגם אר אחת הערים האל : ושלחו זקני עירו
לקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת :
* כי לא תסוג גבול רעה אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה : * לא יקום עד אחד באיש לכרעון
לכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים
על פי שלשה עדים יקום דבר : כי יקום עד חמס
איש קענות בו סרה : ועמדו שני האנשים אשר

דהם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר
יהיו בימים ההם ; ודרשו השפטים היטב והנה עת
שקר העד שקר ענה באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם
לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : והנשואים ישמעו
וראו ולא יספּו לעשות עוד בדבר הרע הזה בקרבך :
ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד
רגל ברגל :

ס

כ כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב
עם רב מפקד לא תירא מהם כי יהוה אלהיך
עמך המעלה מארץ מצרים : והיה בקרבכם אל
המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם : ואמר אל
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם
אל ירד לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם : כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
עם איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל העם
לאמר מיהאיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
וישב לביתו פנימות במלחמה ואיש אחר יחנכו
ומיהאיש אשר נטע כרם ולא חללו ילד וישב לבית
פנימות במלחמה ואיש אחר יחללנו : ומיהאיש
אשר ארש אשה ולא לקחה ילד וישב לביתו פנימות
במלחמה ואיש אחר יקחנה : ויספו השטרים לדבר
אל העם ואמרו מיהאיש הירא ורד הלכב ילד וישב
לביתו ולא ימס את לבב אחיו בלבבו : והיה ככל
השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות ברא
העם : כ כיתקרב ארעיר להלחם על
וקראת אליה לשלום : והיה אם שלום תענה ופתח
לך והיה בלי העם הנמצא אבה יהיו לך למס ועבדוך

ואם

ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
עליה : ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
לפי חרב : רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תבו לך ואכלת את שלל איבך אשר
נתן יהוה אלהיך לך : כן תעשה לכל הערים הרחוקות
ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנח : רק
מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לא תחיה בלנשמה : כי תחרם תחרימם החתי והאמרי
הכנעני והפרזי החוי והיבוס כי כאשר צוה יהוה אלהיך :
למען אשר לא ידמרו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם : ס
כיתצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה
לא תשחית את עצה לנדה עליו גרון כי ממנו תאכל
ואתו לא תכרת כי האדם עין השדה לבא מפניך
במצור : רק עין אשר תרדע כי לא עין מאכל הוא אתו
תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה
עמך מלחמה עד רדתה :

פ

כא כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה נפל בשדה לא גודע מי הכהו : ויצאו
קנייך ושפטיה ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל :
והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלת בקר אשר לא יעבד בה אשר לא ימשכה בעל :
והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל החלל איתן
אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפרשם את העגלה
בנחל : ונגשו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך
לשרתו ולכרך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל
געע : וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו

את

את ידיהם על העגלה הערופה כנחל : וענו ואמר
ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כיתעשה הישר בעיני יהוה :

כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַד אֵיבֶיךָ וּנְתַנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְיָדְךָ וּשְׁבִית שְׁבוּיָיִךָ : וְרֵאִיתָ בְּשִׁבְיָהּ אִשְׁתִּי יִפְתֵּה
תֹאדָר וְחִשְׁקָתָהּ כֹּה וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה : וְהִכַּאתָה אֶל
חֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ אֶת־רֵאשִׁי וְעָשִׂתָה אֶת־צַפְרֹנֶיהָ :
וְהִסִּירָה אֶת־שְׁמֹלְתָהּ שְׁבִיָּהּ מֵעֲלֶיהָ וַיֵּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתְּהָ
אֶת־אִבִּיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ
וּבְעֵלְתָהּ וְהִיתָה לָךְ לְאִשָּׁה : וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָהּ בָּהּ
וּשְׁלַחְתָהּ לְנַפְשָׁהּ וּמְכַר לְאֶת־מִכְרָנָהּ בְּכֶסֶף לֹא־תִתְעַמֵּךְ
בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה : ס

כִּי־תִהְיֶינָה לְאִישׁ
שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וַיִּלְדוּ
בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לְשִׁנְיָהּ
וְהָיָה בְיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בְּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יְהִי לּוֹ לֹא יִכְלֶה
לְכַבֵּר אֶת־בֵּן־הָאֲהוּבָה עַד־פְּנֵי בֵן־הַשְׁנוּאָה הַבְּכֹר
כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֵּן־הַשְׁנוּאָה יִכִּיר לַחַת לּוֹ פִי שְׁנַיִם בָּלָל
אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אָנּוּ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה
ס כִּי־יְהִי לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינְנו שְׂמֵעִים
בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֵלֵיהֶם
וּתְפֹשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֵל
שַׁעַר מִקְמוֹ : וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה
אֵינְנו שְׂמֵעִים בְּקוֹלֵנוּ וְזוֹלָל וְסָבָא : וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ
בְּאֶבְנִים וּמָת וּבְעֵרַת הָרַע מִקְרָבָךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
וַיִּרְאוּ : ס

וְכִי־יְהִי בְאִישׁ חָטָא מִשְׁפָּט־מוֹת
וְהוֹמַת

וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל־עֵץ : לֹא־תִלֵּין נְבִלְתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־
קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בְיוֹם הַהוּא כִּי־קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תְּלוּי וְלֹא
תִטְמָא אֶת־אֲדָמְתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה :
ס כִּי לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׂוֹר אַחֶיךָ אוֹ אֶת־שִׂוֵי נְדָחִים
וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הִשָּׁב תִּשָּׁבֶם לְאֶחֶיךָ :

וְאִם־לֹא קָרוֹב אַחֶיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתּוּ וְאִסְפַּתּוּ אֶת־תּוֹךְ
בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אַחֶיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתּוּ לוֹ :
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחַמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְכָל־אֲבֵרַת אַחֶיךָ אֲשֶׁר־תִּאֲבָד מִמֶּנּוּ וּמִצֵּאתָהּ לֹא תוּכַל
לְהַתְעַלֵּם : ס לֹא־תִרְאֶה אֶת־חַמּוֹר אַחֶיךָ אוֹ שׂוֹרוֹ
נְפִלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הִקֵּם הַקֵּם עִמּוֹ : ס
לֹא־יְהִי כְלִי־גִבֹר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ גִּבֹר שְׁמֹלְתָהּ

אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהִים : פ
כִּי יִקְרָא קוֹדֶצְפוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ כָּל־עֵץ אוֹ עַל־הָאָרֶץ
אֲפֹרָחִים אוֹ בִיצִים וְהָאִם רִבְצַת עַל־הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל־
הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאִם עַל־הַבְּנִים : שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת־
הָאִם וְאֶת־הַבְּנִים תִּקְחֶלֶךְ לְמַעַן יֵשֵׁב לָךְ וְהָאֲרָכָת
יָמִים : ס כִּי תִבְנֶה בַיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה
לְגִנְךָ וְלֹא־תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַגִּפְל מִמֶּנּוּ :
לֹא־תוֹרַע כְּרִמָּה כְּלָאִים פֶּן־תִּקְרַשׁ הַמְּלָאָה הַזֹּרַע אֲשֶׁר
תוֹרַע וּתְבוֹאֵת הַכֶּרֶם : ס לֹא־תַחְרֹשׁ בְּשׂוֹר־
וּבַחֲמֹר יַחְדוֹ : לֹא תִלְבַּשׁ שַׁעֲטָנוּ צִמְר וּפְשָׁתִים יַחְדוֹ :

ס גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָךְ עַל־אַרְבַּע כַּנְּפוֹת כְּסוּתָךְ
אֲשֶׁר תִּכְסֶה־בָּהּ : ס כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְכָא
אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה : וְשֵׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ
שֵׁם רַע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וְאִקְרַב אֵלֶיהָ
וְלֹא־מִצָּאתִי לָהּ בְּתוּלִים : וְלִקַּח אָבִי הַנְּעֵרָה וְאִמָּהּ

והוציאו את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה :
ואמר אבי הנערה אליה זקנים את בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה : והנה הוא שם על לית דברים
לאמר לא מצאתי לכתך בתולים ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני העיר
ההוא את האיש ויסרו אתו : וענישו אתו מאה כסף
ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולדתה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו :
ואסאמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים
לנערה : והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה
וסקרוה אנשי עירה באבנים ומתה כיעשתה גבלה
בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך :
כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
מישראל : כי יהיה נערה בתולה מארשה
לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה : והוצאתם את
שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים
ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך : ואם בשדה ימצא האיש את הנערה
המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש
אשר שכב עמה לבדו : ולנערה לא תעשה דבר אין
לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו
נפש כן הדבר הזה : כי בשדה מצאה צעקה הנערה
המארשה ואין מושיע לה : כי ימצא איש נערה
בתולה אשר לא ארשה והפשה ושכב עמה ונמצאו
ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמישים כסף
ול

ולדתה לאשה תחרת אשר ענה לא יוכל שלחה
כל ימיו :
כי לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה בנה
אביו : לא יבא פצוע דכה וכורות
שפכה בקהל יהודה : לא יבא ממזר בקהל
יהודה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהודה :
לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהודה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהודה עד עולם : על דבר אשר
לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם
גהרים לקללך : ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך : לא תדרש שלמס ומבתם כל ימך
לעולם : לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא
תתעב מצרי כי גר היית בארצו : בניס אשר יולדו
להם דור שלישי יבא להם בקהל יהודה : כי
תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע : כי
יהיה כף איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא
אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה : והיה
לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך
המחנה : ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה
חוץ : ויתד תהיה לך על אוזנה והיה בשכתך חוץ
וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך : כי יהוה אלהיך
מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך לפניך
והיה מחנה קדוש ולא יראה כף ערות דבר ושב
מאחריך : לא תסגיר עבר אל אדניו אשר
יצל אליך מעם אדניו : עמך ישב בקרבך במקום
אשר

אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו : ס
לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל : לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית
יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
שניהם : ס לא תשיך לאחיק נשך כסף נשך
אכל נשך כל דבר אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחיק
לא תשיך למען יברכה יהוה אלהיך בכל משלח ידך
על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה : ס כי
תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש
יורשנו יהוה אלהיך מעמך והיה כה חטא : וכי תחבל
לנדר לא יהיה כה חטא : מוצא שפתיך תשמר ועשיה
כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיה :
ס כי תבא בכרם רעה ואכלת ענבים כנפשוך
שבעה ואל כליך לא תתן : ס כי תבא בקמת
רעה וקטפת מלילת בידך וחרמט לא תניף על קמת
רעה : ס
כי יקח איש אשה ובעלה והיה אסלא תמצא
חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה
ספר ברית ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה האיש האחרון
וכתב לה ספר ברית ונתן בידה ושלחה מביתו או
כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : לא
יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות
לו לאשה אחרי אשר הטמאה כרתועבה הוא לפני
יהוה ולא תחטא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה : ס כי יקח איש אשה חדשה לא
יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו
שנה

שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח : לא יחבל
רחים ורכב כי נפש הוא חבל : ס כרימצא איש
נכב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת
הנכב ההוא ובערת הרע מקרבך : ס השמר
בנגעה צרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יודו
אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות :
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
ממצרים : ס כיתשה ברעה משאת מאומה לא
תבא אל ביתו לעבט עבטו : בחוץ תעמד והאיש אשר
אתה נשא בו יוציא אליך את העבט החוצה : ואם
איש עני הוא לא תשכב בעבטו : השב תשוב לו את
העבט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וך תהיה
צדקה לפני יהוה אלהיך : ס לא תעשק שכיר
עני ואביון מאחיק או מגרך אשר בארצה בשעריך :
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא
ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אליהוה
והיה כה חטא : ס לא יומתו אבות על בנים
ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו : ס
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה :
זכרת כי עבד היית במצרים ויפדה יהוה אלהיך משם
על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה : ס כי
תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכה יהוה
אלהיך בכל מעשה ידך : ס כי תחטט זיתך לא
תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה : כי תבצר
דמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה :
זכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוה
לעשות

לעשות אתהדבר הזה :

כִּי יְהִי רִיב בֵּין אַנְשִׁים וּנְגִישׁוּ אֱלֹהֵימִשְׁפָּט
 וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־
 הַרְשָׁע : וְהָיָה אִם־בֶּן הַכּוֹת הַרְשָׁע וְהִפִּילוּ הַשְׁפָּט
 וְהִכְהוּ לַפְּנֵי כְּדֵי רִשְׁעוֹתָי בְּמִסְפָּר : אַרְבַּעִים יִכְּנוּ לֹא
 יִסִּף פֶּן־יִסִּף לְהַכְתּוֹ עַל־אֱלֹה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחֲרָיָה
 לְעֵינָיָה : לֹא־תַחֲסֵם שׁוֹר כְּדִישׁוֹ : ס כִּי־יִשְׁכְּבוּ אַחִים
 יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵינְלוֹ לֹא־תִהְיֶה אִשְׁת־הַמֵּת
 הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִכְמָה יָבֵא עֲלֶיהָ וּלְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה
 וּבִמָּה : וְהָיָה הַכּוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יָקוּם עֲלֵי־שֵׁם אַחִיו
 הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחַה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : וְאִם־לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ
 לְקַחַת אֶת־יְכֻמְתּוֹ וְעֵלְתָה יְכֻמְתּוֹ הַשְּׂעֵרָה אֶל־הַזְּקֵנִים
 וְאָמְרָה מֵאֵן יְכָמִי לְהַקִּים לְאִחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אֶבֶה
 יְכָמִי : וְקָרְאוּלוֹ זְקֵנֵי־עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא
 חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ : וּנְגִישָׁה יְכֻמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים
 וְחִלְצָה נַעֲלוּ מֵעַל רִגְלוֹ וּיְרַקָּה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה
 כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִכְנַה אֶת־בֵּית אַחִיו :
 וּנְקָרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חַלוּץ הַנַּעַל : ס כִּי
 יִנְצְוּ אַנְשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאִחִיו וְקָרְבָה אִשְׁת־הָאָחִיד לְהַצִּיל
 אֶת־אִישָׁה מִיַּד מִכְּהוֹ וְשִׁלְחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַבְשָׁיו :
 וְקִצְתָה אֶת־כַּפָּה לֹא תַחֹס עֵינָה : ס לֹא־יִהְיֶה
 לָהּ בְּכִסֶּף אֶבֶן וְאֶבֶן גְּדוֹלָה וְקִטְנָה : לֹא־יִהְיֶה לָהּ
 בְּבִיתָהּ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וְקִטְנָה : אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצִדֵק
 יִהְיֶה־לָּהּ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצִדֵק יִהְיֶה־לָּהּ לְמַעַן יֵאָרְיוּ
 יְמֵיהָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֵיהָ נָתַן לָהּ : כִּי תֹעֲבַת
 יְהוּה אֱלֹהֵיהָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹה כָּל עֲשֵׂה עַד : ס
 זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂה לָּךְ עִמָּלְךָ בְּדַרְךָ בְּצִאתְכֶם

ממצרים

ממצרים : אֲשֶׁר קָרָה בְּדַרְךָ וַיּוֹנֵב בְּךָ כָּל־הַנְּתַשְׁלִים
 אַחֲרָיָה וְאַתָּה עִיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהִגִּית
 יְהוּה אֱלֹהֵיךָ לָךְ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאַרְץ אֲשֶׁר יְהוּה
 אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זְכוֹר עִמָּלְךָ
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח :

ט וְהָיָה כִּי־תִבּוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֵיךָ נָתַן
 לָךְ נַחֲלָה וּרְשַׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּת בָּהּ : וְלִקְחַתְּ
 מֵרֵאשִׁית כָּל־פְּרֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוּה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ וּשְׂמַת בְּטַנָּא וְהִלַּכְתְּ אֶל־הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוּה אֱלֹהֵיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שֵׁם : וּבֹאת אֶל־
 הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוּה בִּימֵי הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
 לַיהוּה אֱלֹהֵיךָ כִּי־בֹאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוּה
 לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַת לְנוֹ : וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטַּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוּ
 לְפָנָי מִזֶּבֶחַ יְהוּה אֱלֹהֵיךָ : וְעָנִיתְּ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי יְהוּה
 אֱלֹהֵיךָ אָרָמִי אֶבְדָּ אָבִי וַיִּרַד מִצְרַיִם וַיִּגַּד שֵׁם בְּמַתִּי
 מֵעַט וַיְהִי־שֵׁם לְגוֹי גְּדוֹל עֲצוּם וְרַב : וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ
 הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה : וְנִצַּעַק אֶל־
 יְהוּה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוּה אֶת־קִלְנוּ וַיִּרָא אֶת־
 עֲנִינוּ וְאֶת־עִמָּלְנוּ וְאֶת־לַחְצָנוּ : וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוּה מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע גְּטוּיָה וּבִמְרָא גְדֹל וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתָּיִם :
 וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ : וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוּה וְהִנְחַתּוּ לְפָנָי יְהוּה אֱלֹהֵיךָ
 וְהִשְׁתַּחֲוִית לְפָנָי יְהוּה אֱלֹהֵיךָ : וּשְׂמַחַת בְּכָל־הַטּוֹב
 אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ יְהוּה אֱלֹהֵיךָ וּלְבִיתְךָ אִמָּה וְחֵלּוֹי וְהַגֵּר
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ : * ס כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר אֶת־כָּל־
 מַעֲשֵׂי תִבּוֹאתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה

ללוי

ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו :
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם
 נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
 צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי : לא אכלתי
 באני ממנו ולא עברתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
 למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :
 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את
 ישראל ואת הארמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : * ס * היום הזה
 יהוה אלהיך מצוה לעשות אתהחקים האלה ואת
 המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל
 נפשך : את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
 וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקלו : ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגולה
 כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו : ולתתך עליון על
 כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך
 עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר : * ס *
 כו ויצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את
 כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום :
 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת
 אתם בשיר : וכתבת עליהן את כל דברי התורה
 הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבותיך לך : והיה בעברכם את הירדן
 תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
 היום בהר עיבל ושרת אותם בשיר : ובנית שם מזבח

ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל :
 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
 עליו עולת ליהוה אלהיך : וזבחת שלמים ואכלת שם
 ושמחת לפני יהוה אלהיך : וכתבת על האבנים את
 כל דברי התורה הזאת באר היטב : * ס * וידבר
 משה והפחנים הלויים אל כל ישראל לאמר הכתת
 ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך :
 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת
 חקיו אשר אנכי מצוה היום : * ס * ויצו משה את
 העם ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את
 העם עליהר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי
 ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן : ואלה יעמדו על הקללה
 בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי : וענו
 הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם : * ס *
 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
 מעשה ידי חרש ושם בפתר וענו כל העם ואמרו אמן :
 * ס * ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן :
 * ס * ארור מסיו גבול רעהו ואמר כל העם
 אמן : * ס * ארור משנה עור בדרף ואמר כל העם
 אמן : * ס * ארור מטה משפט גריתום ואלמנה
 ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם אישת אביו כי
 גלה פנף אביו ואמר כל העם אמן : * ס * ארור
 שכב עם פד בהמה ואמר כל העם אמן : * ס * ארור
 שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
 אמן : * ס * ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם
 אמן : * ס * ארור מכה רעהו בפתר ואמר כל העם
 אמן : * ס * ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי

ואמר כל העם אמן : ס ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן : פ

כה והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות ארז כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנה יהוה אלהיך עליון על כל גווי הארץ : ובאו עליך בלהברכות האלה והשיגה כי תשמע בקול יהוה אלהיך : ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה שגר אלפיה וועשתרת צאנה : ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך : ישלח יהוה בך ארז המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדה ועד אבדה מהר מפני רע מעלליך אשר עובתני : ידבק יהוה בך את הדבר עד פלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה : יכפה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשרפון ובירקון ודרפוק עד אבדה : והיו שמיה אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך גרול : יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים עד עליך עד השמדה : יתנה יהוה נגף לפני איביך בדרך אחר תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ : והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : יכפה יהוה בשחין מצרים ובטחורים ובגרב ובחרס אשר לא יתוכל להרפא : יכפה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון ובהיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח ארז דרכיה והיית אך עשוק וגול כל הימים ואין מושיע : אישה תארש ואיש אחר ישכנה בית תבנה ולא יתשב בו כרם תטע ולא תחללנו : שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרה ולא ישוב לך צאנה נתנות לאיביך ואין מושיע : בניה ובנותיה נתנים לעם אחר ועיניה

והיה

קכ
והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך בלהקללות האלה והשיגה : ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה : ארור טנאך ומשארתיך : ארור פרי בטנה ופרי אדמתה שגר אלפיה וועשתרת צאנה : ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך : ישלח יהוה בך ארז המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדה ועד אבדה מהר מפני רע מעלליך אשר עובתני : ידבק יהוה בך את הדבר עד פלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה : יכפה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשרפון ובירקון ודרפוק עד אבדה : והיו שמיה אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך גרול : יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים עד עליך עד השמדה : יתנה יהוה נגף לפני איביך בדרך אחר תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ : והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : יכפה יהוה בשחין מצרים ובטחורים ובגרב ובחרס אשר לא יתוכל להרפא : יכפה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון ובהיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח ארז דרכיה והיית אך עשוק וגול כל הימים ואין מושיע : אישה תארש ואיש אחר ישכנה בית תבנה ולא יתשב בו כרם תטע ולא תחללנו : שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרה ולא ישוב לך צאנה נתנות לאיביך ואין מושיע : בניה ובנותיה נתנים לעם אחר ועיניה

ראות

ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידה : פרי
אדמתה וכל יגיעה יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק
עשוק ורצוץ כד הימים : והיית משגע ממראה עיניך
אשר תראה : יפכה יהוה בשחין רע על הברכים ועל
השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קרקדך :
יוקך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיה ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן : והיית לשמה למשל ולשנינה בכל
העמים אשר ינהגך יהוה שמה : זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה : כרמים תטע ועבדת
ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת : זיתים
יהיו לך בכר נבולה ושמן לא תסוף כי ישל זיתך :
בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי : כל
עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל : הגר אשר בקרבך
יעדה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה : הוא
ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תחיה
לזנב : ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוה והשיגוה
עד השמרך כילא שמעת בקול יהוה אלהיה לשמר
מצותיו וחקתיו אשר צוה : והיו כף לאות ולמופת
ובורעך עד עולם : תחת אשר לא עבדת את יהוה
אלהיה בשמחה ובטוב לבב מרב כל : ועבדת את
איביך אשר ישלחנו יהוה כף ברעב ובצמא ובעוים
ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארה עד השמידו אתה :
ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידעה
הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו : גוי עז פנים אשר
לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן : ואכל פרי כהמתך
ופרי אדמתך עד השמרך אשר לא ישאיר לך דגן

חריש ויצהר שגר אלפיה ועשתרת צאנה עד האבירו
אתך : והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הגבהת
והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצה והצר לך
בכל שעריך בכל ארצה אשר נתן יהוה אלהיה לך :
ואכלת פרי בטנה בשר בנייה ובנתיה אשר נתן לך
יהוה אלהיה במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה :
האיש הרך כף והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
חיקו וביתר בניו אשר יותיר : מתת לאחר מהם מבשר
בניו אשר יאכל מבלי השאירו כל במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבה בכל שעריך : הרכה כף והענגה
אשר לא נפתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג
ומך תרע עינה באיש חיקה ובכנה ובכתה : ובשליחה
היוצאת מפין רגליה ובכניה אשר תרד בירת אכלם
בחסר כל בפתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה
בשעריך : אסלא תישמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתבים בספר הזה ליראה אתה שם הנכבד
והנורא הזה את יהוה אלהיה : והפלא יהוה את מכתך
ואת מכות זרעה מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים : והשיב כף את כל מדוה מצרים אשר יגרת
מפניהם ורכקו כף : גם כל חלי וכל מכה אשר לא
כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמרך :
ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים
לרב כילא שמעת בקול יהוה אלהיה : והיה כאשר
שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם בן
ישיש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשימד אתכם
ונפתתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה :
והפיצה יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ

ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
עץ ואבן : ובנוים והם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכהן
רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגו וכליון עינים ודאבון
נפש : והיו חייך תלמים לך מנגד ופחדת לילה ויומים
ולא תאמין בחייה : בבקר תאמר מיתן ערכי ובערב
תאמר מיתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומפראה
עיניך אשר תראה : והשיבה יהוה מצרים באניות בדרך
אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם
שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה : פ
אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכת
את בני ישראל בארץ מואב מלכד הברית אשר כרת
אתם בחרב : פ

כט ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : המכות
הגדלות אשר ראו עיניך האתה והמפותים הגדלים ההם :
ולא ינתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה : ואוקף אתכם ארבעים שנה
במדבר לא אכלו שלמתיכם מעליכם ונעקף לא כדתה
מעל רגלך : לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם : ותבאו אל המקום
הזה ויצא סיתן מלך השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכס : ונקח את ארצם ונתנה לגולה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשבילו את כל אשר
תעשון : פ פ פ

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם

שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל : טפכם
גשיכם ורגלך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב
מימיה : לעברה בברית יהוה אלהיה ובאלתו אשר
יהוה אלהיה כרת עמך היום : למען תקים אתך היום
לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם
לברכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת : כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום : כי
אתם ידעתם את אשר ישכנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם : פן ייש
בכם איש אראשה או משפחה או ישבט אשר לכבו
פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן ייש בכם שרש פרה ראש ולענה : והיה
בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלוש יהיה לי כי בשררות לבי אלק למען ספות הרוה
את הצמאה : לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף
יהוה וקנאתו באיש ההוא ורביצה בו כל האלה הבתובה
בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים :
והברילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל בכל אלות
הברית הבתובה בספר התורה הזה : ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ הזאת ואת
תחלואיה אשר חלה יהוה בה : נפרית ומלח שרפה
כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יערה בה כל
עשב כמהפכת כרם ועמרה אדמה וצבונים אשר הפך
יהוה

יהוה באפו ובחמתו : ואמרו כל הגוים עליה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה :
ואמרו על אשר עובו את ברית יהוה אלהי אבתם
אשר ברית עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים : וילכו
ועבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא
ידעום ולא חלק להם : ויחראף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה :
ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
כל דברי התורה הזאת : ס
והיה כייבאו עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אר-
לכך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה :
ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי
מצוה היום אתה וכניך בכל לבבך ובכל נפשך : ושב
יהוה אלהיך את שכנתך ורחמך ושב וקבצך מכל
העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם יהיה
נדחה בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם
יקחה : והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו
אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתך : ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך :
ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך
ועל שנאיך אשר רדפוך : ואתה תשוב ושמעת בקול
יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום :
והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטןך

ובפרי

ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה
לשוב עליך לטוב כאשר שיש על אבתך : כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך : ס
כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה היום לאנפלאת הוא מפקד ולא ירחקה הוא :
לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה : כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך
לעשותו : ס
ראה נתתי לפניך היום את החיים
ואת הטוב ואת המות ואת הרע : אשר אנכי מצוה
היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיות ורבות וברכה יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה : ואם
יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים
אחרים ועבדתם : הגדתי לכם היום כי אבד האכרון
לא תאריכין ימים על האדמה אשר אתה עבר את
הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי לכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך :
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי
הוא חיך וארך ימיה לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם : פ
ויאלך משדה וידבר ארז הדברים האלה אל כל
ישראל : ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבא ויהוה אמר אלי

לא

לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולא רצם אשר השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם : חוקי ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההרץ עמך לא ירפך ולא יעזבך : * ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חוק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנחילנה אותם : ויהוה הוא ההרץ לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת : ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל פרזקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמיטה בחג הסוכות : בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם : הקהל את העם האנשים והנשים והטף ורך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת : ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה : * פ ויאמר יהוה אל משה הן קרבני מיד למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוני וילך משה ויהושע ויתצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן

ויעמד

ויעמד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכרי הארץ אשר הוא בא שמה בקרבנו ועזבנו והפר את בריתי אשר ברתי אתו : וחרה אפי בו ביום ההוא ועובתים והסתרת פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על פי און אלהי בקרבי מצאו הרעות האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים : ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימהם בפיהם למען תהיה השירה הזאת לעד בבני ישראל : * כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותי זכת חלב ודבש ואכל שבע ורשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי : והיה כי תמצאן ארצו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח עמי וזרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל : ויצו משה את בני ישראל ויאמר חוק ואמץ כי אתה בוא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך : ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם : ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר : לקח את ספר התורה הזאת ושמעתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד : כי אנכי ידעתי אתך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ויום חיים היתם עסי יהוה ואף כי אחרי מותי : הקהילו

אלי

אלי אל כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם
את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ
כי ידעתי אחרי מותי כי השחתת משחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשי
ידיכם : וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי
השירה הזאת עד תמס :
ל האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרתי
יערף כמטר לקחי
כשעירים עלי דשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו מומם
ה ליהוה תגמלו זאת
הלא יהוה אביה קנה
זכר ימות עולם
שאל אביה ויגדף
בהנחל עליון נזים
יצב נבלת עמים
כי חלק יהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
יסבנהו יכוננהו
כנשר יעיר קנו
יפרש כנפו יקחהו
יהוה בדר ינחנהו
ירפכהו עד במתי ארץ
וינקחו

וינקחו רבש מפלע
חמאת בקר וחלב צאן
בני בישן ועתודים
ודם ענב תשתה חמר :
שמנת עבית בשית
ויבכל צור ישעתו :
בתועבת יכעיקהו :
אלהים לא ידעום
לא שערום אבותיכם :
ותשכח אל מהלכה :
מבעם בניו ובנותיו
אראה מה אחריתם
בנים לא אמן בם :
בעסוני בהכליהם
בגוי נבל אכעיסם :
תיקד עד שאול תחתית
תהרט מוסדי הרים :
תצוי אכלה בם :
קטב מרירי
תחמת זחלי עפר :
מחררים אימה
תק עם איש שיכה :
תשביתה מאנוש זכרם :
תניכרו צרימו
תא יהוה פעל כל זאת :
תאין בהם תבונה :
תנינו לאחרייתם :
וינקחו

ושמן מחלמיש צור :
עם חלב ברים ואילים
עם חלב כליות חטה
וישמן ישרון ויבעט
ויטש אלוה עשהו
יקנאהו בורים
ויבחו לשרים לא אלה
חדשים מקרב באו
צור ידך תשי
וירא יהוה וינאץ
ויאמר אסתירה פני מהם
כי דור תהפכת המה
הם קנאוני בלא אל
ואני אקניאם בלא עם
כי איש קדחה באפי
ותאכל ארץ ויבלה
אספה עלימו רעות
מזי רעב ולחמי רשף
ושן כהמת אשלח בם
מחוץ תשכל חרב
גם בחור גם בתולה
אמרתי אפאיהם
לולי בעם אויב אגור
פך יאמרו ידנו רמה
כי גוי אבד עצות המה
לו חכמו ישפילו זאת
איכה ידך אחר אלף

ושנים יניסו רבבה אמלא חצי אמלא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם : חשיב חשיב כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פליקים : כי מנפן סדם נפנם
ומשרמת עמרת חשיב חשיב ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו : חשיב חשיב חמת תנינים ינס
וראש פתנים אכור חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
חתום באוצרתי : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
לעת תמוט הגלם חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
וחש עתידת למו : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
ועל עבדיו יתנחם חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
ואפס עצור ועווב : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
צור חסיו בו : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
ישתו יין נסוכם חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
יהי עליכם סתרה : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
ואין אלהים עמדי חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
מחצתי ואני ארפא חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
כראשא אל שמים ידי חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
אס שנותי כרק חרבי חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
אשיב נקם לצרי חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
אשכיר חצי מדם חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
מדם חלל ושביה חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
הרנינו גוים עמו חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
ונקם ושיב לצריו חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי

פ

ובא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני
העם הוא והושע בן נון : ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל : ויאמר אלהם שימו
לבבכם

לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת : כי לאדבר רק הוא מכם כי הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה : חשיב חשיב
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר : עלה
אלהר העברים הזה הרנינו אשר בארץ מואב אשר
על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
ישראל לאחזה : ומת בהר אשר אתה עלה שמה
ואסוף אל עמך באשרמת אהרן אחיך בהר ההר
ואסוף אל עמיו : על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
במיריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את הארץ ושמה
לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל : פ
וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את
בני ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מסיני
בא זרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרכבת
קדש מימינו אש דת למו : אף חבב עמים בל קדשיו
בדרך והם תפנו לרגליה ישא מדברתיך : תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב : ויהי בישרון מלך
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : יחי דאובן
ואל ימת ויהי מתיו מספר : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי
וזאת ליהודה
יאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
כב לו ועזר מצריו תהיה : חשיב חשיב חלא הוא כמס עמתי

פ

ולו אמר תפיק ואוריק לאיש חסידך אשר נסיתו
במסכה תריבהו עלימי מריבה : האמר לאביו ולאמו לא
איתיו ואת אחיו לא הפיר ואת בניו לא ידע כי שמרו
אמרתך

אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטך ליעקב ותורתך
 לישראל ישמו קטורה באפה וכליל על מזבחך: ברוך
 יהוה היללו ופע ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
 מדיקומון: **ס** לבנימן אמר דיר יהוה ישכן
 לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן:
ס וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים
 מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש
 וממגד גרש ירחים: ומראש הררי קדם וממגד גבעת
 עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
 לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו
 וקרני ראם קרניו בהם עמים ינח יחדו אפסי ארץ
 והם רבבות אפרים והם ארפי מנשה: **ס** ולזבולון
 אמר שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך: עמים
 הריקראו שם זבחו וזבחי צדק כי שפע ימים ינקו
 ושפני טמוני חול: **ס** ולגד אמר ברוך מרחמי
 גד כלביא שכן וטרף זרוע אהי קדקד: וירא ראשית
 לו כישם חלקת מהקק ספון ויתא ראשי עם צדקת
 יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: **ס** ולדן אמר
 דן גור אריה יונק מדהבשן: ולנפתלי אמר נפתלי
 שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: **ס**
 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצון אחיו
 וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעלה וכימיה
 דבאה: אין כאל ישרון רכב שמים בעורך ובנאותו
 שחקים: מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם
 ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח
 בדרך עין יעקב אל ארץ הגן ותירוש אף שמו יערפם
 כל: אשריה ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מן
 עורך

עורך ואשרי חרכ נאותך ויכחשו איניך לך ואתה
 על כמותימו תדרך: **ס** ופסוק חזקתם
 ליעל משה מערכת מואב אל החר נבו ראש
 הפסנה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה
 את כל הארץ את הגלעד עד דהן: ואת כל נפתלי
 ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
 האחרון: ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר
 התמרים עד צער: ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר
 נשבעתי לאבותם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
 הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: וימת שם משה
 עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בני
 בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו
 עד היום הזה: ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו
 לא כהתה עינו ולא נס לחה: ויכפו בני ישראל את
 משה בערכת מואב שלשים יום ויתמו ימי בני אבלי
 משה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כיוסמך משה
 את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
 צוה יהוה את משה: ולא יקם נביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכדהארת
 והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היר החזקה
 ולכל המזרא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

בסימנא טבא

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:
 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני
 תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר
 אלהים יהי אור והי אור: וירא אלהים את האור

כִּי טוֹב וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאָוֶר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ : וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם אֶחָד :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין
מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבַדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל לַרְקִיעַ
וַיְהִי כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיַּבֵּשָׁה וַיְהִי כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבֵּשָׁה אֶרֶץ
וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יָמִים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תְּרַשָׁא הָאָרֶץ דְּשֵׁא עֵשֶׁב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי
עֹשֶׂה פְרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן :
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשֵׁא עֵשֶׁב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב :
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם :
וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי
כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר
הַגְּדוֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַשְׁלַת
הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים : וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ : וּלְמַשֵׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין
הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רִבְעִי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹף
עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־

הַתַּנִּינִם

הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמִשָּׁת אֲשֶׁר
שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיְבַרֵךְ אוֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלֵּאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ : וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֵהּ בַּחֲמָה
וּרְמֵשׂ וְחִיתוֹ אֶרֶץ לְמִינֵהּ וַיְהִי כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינֵהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ וְאֵת כָּל־רִמְשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוֹתֵנוּ וַיְרִדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמֵשׂ הַרְמֵשׂ
עַל־הָאָרֶץ : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלֵּם
אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם : וַיְבַרֵךְ אוֹתָם
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלֵּאוּ אֶת־הָאָרֶץ
וּכְבִּשְׁהָ וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת
הָרְמִשָּׁת עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם
אֶת־כָּל־עֵשֶׁב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֵת
כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָהּ :
וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־רִמְשׂ עַל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֹרֵק עֵשֶׁב לְאֹכְלָהּ
וַיְהִי כֵן : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב
מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שִׁשִּׁי :

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : וַיְכַלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְכָל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבַרֵךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְרָשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכָל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

ואומר קו"ש יהא שלמא רבא

תפלה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר
 בדרך עבדו ובזרעו אחריו והבוחר בשירות
 ותשבות שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים
 שנקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו
 זכותו יגן עלינו ויעמוד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות
 תיבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות
 היוצאים מהם מראשי תיבות ומסופי תיבות לכפר
 פשעינו ועונותינו וחטאתינו ולומר ערצים ולהכרית כל
 החוחים והקוצים הסוככים את השושנה העליונה
 ולחפר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה שלום
 ורעות ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו
 מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשעינו כמו שסלחת
 לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר גם יהוה
 העביר חטאתך לא תמות ואל תקחנו מהעולם הזה
 קודם זמננו עד מלאת שנותינו בהם שמונים שנה
 באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו וזכות דוד
 המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך
 עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך ומאוצר
 מתנת הנם חננו כדכתיב וחנותי ארץ אשר אחוץ
 ורחמתי את אשר ארחם וכשם שאנו אומרים לפניך
 שירה בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יהוה אלהינו
 שיר ושכחה לעולם הבא ועל ידי אמירת תהלים
 תתעורר חכצלת השרון ולשיר בקול נעים בגילה
 וזמן כבוד הלבנון יתן לה הוד והדר בכית אלהינו
 במהרה בימינו אמן סלה :

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו
 בתורה

נתודה בזמירות נריע לו : כי אל גדול יהוה ומלך
 גדול על כל אלהים :

ספר תהלים

אשרו האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
 ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
 ישב : כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהוה
 יומם ולילה : והיה כעץ שתול על פלגים אשר פרו
 יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :
 לא יקן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח : על-
 כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים :
 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :
 למה רגשו גוים ולאמים יהגרוק : יתיצבו מלכי
 ארץ ורוזנים נוסדו יחד עליהוה ועל משיחו :
 ונתקה את מוסדותימו ונשליכה ממנו עבתימו : יושב
 בשמים ישחק אדני ילעגלמו : אז ידבר אלימו באפו
 ויחרונו ויבלמו : ואני נסכתי מלכי על ציון הר-
 קדשי : אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני
 היום ילדתיך : שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך
 אפסי ארץ : תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם :
 ועתה מלכים השכימו הוסרו שפטי ארץ : עבדו את-
 יהוה ביראה וגילו ברעהה : נשקו בר פן יאנף ותאבדו
 דרך כי יבער כמעט אפו אשרי ברחמי בו :

מזמור לדוד בברחו מפני אבישלום בנו : יהוה
 מהרבו צרי רבים קמים עלי : רבים אמרים
 נפשי אין ישועתך לו באלהים סלה : ואתה יהוה
 יגן בעדי כבודי ומרים ראשי : קולי אליהוה אקרא

ויענני מהר קדשו סלה : אני שכבתי ואישנה הקיצות
כי יהוה יסמכני : לא אירא מרכבות עם אשר סבני
שתו עלי : קומה יהוה הושיעני אלהי כיהיית את
כל איבי לחי שני רשעים שברת : ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה :

למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני אלה
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי
בני אש ערמה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקש
כזב סלה : ודעו כיהפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו : רגזו ואריתטאו אמרו בלבבכם על
משפככם ודמו סלה : זכחו זכחי צדק ובטחו אל
יהוה : רבים אמרים מיראנו טוב נסה עלינו או
פניך יהוה : נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם
רבו : בשלום יחדו אשכבה ואישן כיהתה יהוה לברך
לבטח הושיבני :

למנצח אלהי הנחילות מזמור לדוד : אמרי האזינה
יהוה בינה הגיגי : הקשיבה לקול שוע
מלכי ואלהי כיהאליך אתפלל : יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה : כיה לא אל חפץ רשע אהת
לא יגדף רע : לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת
כל פעלי און : תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה
יתעב יהוה : ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אדתיכל קדשך ביראתך : יהוה נחני בצדקתך למע
שורתי הישר לפני דרכך : כיה אין בפינו נכונה קרבם
הוות קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון : האשימם
אלהים יפלו מפועותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כיה
מרו בך : וישמחו כל חוסי בך לעולם ירגנו ותס
עלימו

עלימו ויעלצו בך אהבי שמך : כיהתה תברך צדיקי
יהוה בצנה רצון תעטרנו :
למנצח בנגינות ער השמינית מזמור לדוד : יהוה
אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני :
חנני יהוה כיה אמלך אני רפאני יהוה כיה נכחלו עצמי :

ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה ערמתי : שובה יהוה
חלצה נפשי הושיעני למען חסדך : כיה אין במות זכרך
בשאוול מי יודה לך : ינעתי באנחתי אשחה בכר
לילה מטתי בדמעת ערשי אמסה : עששה מכעס
עני עתקה בכר צוררי : סורו מפני כל פעלי און כיה
שמע יהוה קול בכיי : שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי
קח : יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע :
שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בדימיני :
יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל דרפי

הצילני : פדיטרך כאריה נפשי פרק ואין מציל : יהוה
אלהי אס עשיתי זאת אסישעול בכפי : אס נמלתי
שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם : ירדף אויב נפשי
וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישבן סלה : קומה
יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט
צוית : ועדת לאמים תסוכבך ועליה למרום שובה :
יהוה ידן עמים שפטני יהוה בצדקי וכתמי עלי :
ומרנא רע רשעים ותכונן צדיק ונחן לבות וכליות
אלהים צדיק : מגני על אלהים מושיע ישראל :
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום : אס לא ישוב
חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה : ולו הכין פלימות
חציו לדלקים יפעל : הנה יחבל און והרה עמל וילך
שקר : בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל : ישוב
עמלו

עמלו בראשו ועל קרקרו חמסו ירד : אודה יהוה
כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון :
ח למנצח עליהנתית מזמור לרוד : יהוה ארנינו מה
אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך
עליה שמים : מפי עורלים וינקים יסרת עו למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם : כי אראה שמך מעשה
אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה אנוש כי
תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו : ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד וחרר תעטרהו : תמשילהו במעשי ידך כל
שמה תחת דרגיו : צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי
צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים : יהוה ארנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ :

ט למנצח עלמות לבן מזמור לרוד : אודה יהוה
בכל לבי אספרה כל נפלאותיך : אשמחה
ואעלצה בך אזמרה שמך עליון : בשוב אויבי אחור
יכשלו ויאבדו מפניך : כי עשית משפטי ודיני ישבת
לכפא שופט צדק : גערת גוים אבדת רשע שמם מחות
לעולם ועד : האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת
אבד זכרם המה : ויהוה לעולם ישב כונן למשפט
כסאו : והוא ישפט חבל בצדק ידיו לאפים במישרים :
ויהי יהוה משגב לך משגב לעתות בצרה : ויבטחו
בך יודעי שמך כי לא עובת דרשיך יהוה : זמרו ליהוה
ישב ציון הנידו בעמים עלילותיו : כי דרש דמים אותם
זכר לא שכח צעקת עניים : הננני יהוה : ראה עני
משנאי מרוממי משערימות : למען אספרה כל
תהלתך בשערי בת ציון אגילה בישועתך : טבעו
גוים בשחת עשו ברשתו טמנו נלכדה רגלם : נודע
יהוה

יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה :
ישוכו רשעים לשאוקה כרגוים שכחי אדחים : כי
לא לנצח ישבח אכיון תקות עניים תאבד לעד : קומה
יהוה אל יעו אנוש ישפטו גוים על פניך : שיתה יהוה
מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה :

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה :
בנאות רשע ידק עני יתפשו במזמורת זו
חשבו : כיהלל רשע על תאות נפשו וכצע בך נאץ :
יהוה : רשע כנבה אפו בלידרש אין אלהים כל
מוזותיו : יחילו דרכיו בכל עת מרום משפטי מנגדו
כל צורריו יפח בהם : אמר בלבו בלאמוט לדר ודר
אשר לא יכרע : אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת
לשונו עמל ואון : ישב במארב חצאים במסתרים יהרג
נקי עיניו לחלכה יצפנו : יארב במסתר כאריה בסכה
יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו : ידבה
ישח ונפל בעצומיו חל כאים : אמר בלבו שכח אל
הסתיר פניו בלראה לנצח : קומה יהוה אל נשא ידך
אל תשכח עניים : ערמה נאץ רשע אלהים אמר
בלבו לא תדרש : ראתה כי אתה עמל וכעס תביט
לתת בידך עליך יעזב חלכה יהוה אמה היית עוזר :
שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא : יהוה
מלך עולם ועד אכדו גוים מארצו : תאות עניים שמעת
יהוה תכין לבם תקשיב אזנה : לשפט יהוה ורך
בריוסיך עוד לערץ אנוש מן הארץ :

ח למנצח לרוד ביהוה חסיתי איה תאמרו לנפשי
נודי הרכם צפור : כי הנה הרשעים ידרכון
קשת כוננו חצם על יתר לירות במראפל לישרילב :
בי

כי השתות יהרסון צדיק מהפעל : יהוה | בהכל קדשו
יהוה בשמים כסאו עיניו יחו עפעפיו יבחנו בני אדם :
יהוה צדיק יבחו ורשע ואהב חמס שנאה נפשו : ימור
על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת בוקס :
כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחו פנימו :

כי למנצח על השמינית מזמור לדוד : הושיעה יהוה
כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם :
שוא ידברו איש את דעהו שפת חלקות בלב ולב
ידברו : יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת
גדלות : אשר אמרו | ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי
אדון לנו : משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום
יאמר יהוה אשית בישע יפח לו : אמרות יהוה אמרות
טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מוקק שבעתים :
אתה יהוה תשמרם תצרנו | מן הדור זו לעולם : סביב
רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם :

כי למנצח מזמור לדוד : עראנה יהוה תשפחני נצח
עראנה | תסתיר את פניך ממני : עראנה |
אשית עצות בגפשי ינון בלבבי יומם עראנה | ירום
אויבי עלי : הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פך
אישן המות : פן יאמר איבי יכרתיו צרי יגילו כי אמוט :
ואני | בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה
כי גמל עלי :

כי למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
התעבו עליה אין עשה טוב : יהוה משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל הרש את
אלהים : הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין נם
אחר : הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
יהוה

יהוה לא קראו : שם | פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק :
עצת עני תבישו כי יהוה מחסו : מי יתן מציון ישועת
ישראל בשוכ יהוה שבות עמו יגל יעלב ישמח ישראל :
מזמור לדוד יהוה מי יגור באהרן מיישכן בהר
קדשך : הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו : לא ירגר | על לשנו לא עשה לרעהו דעה
וחרפה לא נשא על קרבו : נבזה | בעיניו נמאס ואת
יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימיר : כספו | לא
נתן בנשף ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט
לעולם :

כי מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך : אמרת
ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך : לקדושים
אשר בארץ המה ואדירי כל חפציכם : ירבו עצבותם
אחר מהרו בלא סוף נספיהם מדם ובלא אשא את
שמותם על שפתי : יהוה מנת חלקי וכסי אתה תומך
ורלי : חבלים נפלולי בנעימים אף נחלת שפרה עלי :
אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי :
שיותי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בלא אמוט : לכן |
שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח : כי |
לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת :
הודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
כי מינך נצח :

תפלה לדוד שמערה יהוה | צדק הקשיבה רנת
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה : מלפניך
ישפטי יצא עיניך תחוינה מישרים : בהנת לבי |
תקדת לילה צרפתני בלא תמצא זמתי בדיעברפי :
אפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמותי ארחות פריץ :

תמך אשרי במעלותיה בל נמוטו פעמי : אניקר אתיה
כי תענני אל הט' אונק לי שמע אמרתי : הפלה חסדי
מושיע חוסים ממתקוממים בימיך : שמרני כאישון פת
עין בעל כנפיה תסתירני : מפני רשעים זו שרונ
איבי בנפש יקיפו עלי : חלבמו פגרו פ'מו דברו בנאות
אשרנו עתה כבבונר עיניהם ישיתו לנשות בארץ
דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים
קומה יהיה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרב : ממתים ירד : יהיה ממתים מהלך חלקם בחיים
וצפונה תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתום לעוליהם
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך :
יה למנצח לעבד יהיה לרוד אשר דבר : ליהוה את
דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותי
מבף כל איבי ומיד שאול : ויאמר ארחמך יהוה חזק
יהוה : סלע ומצודתי ומפלט אל צורי אחסהבו מנ
וקרו ישעי משנבי : מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע
אפפוני חבלי מות ונחלי בליעד יבעתוני : חבלי שאול
סבבוני קדמוני מוקשי מות : בצר לי : אקרא יהוה ואל
אלהי אושע ישמע מהיכלו קולי ושוועתי לפניו : תבא
באזניו : ותגעש ותדעש : הארץ ומסדי הרים ירגו
ויתגעשו כי חרה לו : עלה עשן : באפו ואשממו
תאכל נחלים בערו ממנו : ויש שמים וירד וערפל תחת
רגליו : וירכב על פרוב ויעף וירא ער פנפידות
ישת חשך : סתרו סביבותיו סבתו השפת מים ענ
שחקים : מננה נגדו עביו עברו כרד ונחלי אש : וירעם
בשמים : יהוה ועליו יתן קלו כרד ונחלי אש : וישלח
חציו ופיצם וברקים רב ויהמם : ויראו : אפיקי מים

יגלו מוסדות הכל מנערתה יהוה מנשמת רוח אפך :
שלח ממרום יקחני ימשי ממים רבים : יצילני מאיבי
ומשנאי כי אמצו ממני : יקדמוני ביום אידי ויהי
יהוה למשען לי : ויציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי :
אמלני יהוה בצדקי כבר ידי ישיב לי : פרשמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו לנגדי
חקתיו לא אסור מני : ואהי תמים עמו ואשתמר
עשני : וישכיהוה לי בצדקי כבר ידי לנגד עיניו :
עס חסיד תתחסד עס נבר תמים תתמם : עס נבר
תברר ועס עקש תתפתל : כי אתה עס עני תושיע
ענינים רמות תשפיל : כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי
עני חשבי : כי כה ארץ נדוד ובאלהי אדלג שור :
אל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל
חוסים בו : כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
אלהינו : האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי : משה
תלי כאילות ועל במתי יעמידני : מלמד ידי למלחמה
תחתה קשרת נחושה ודועתי : ותתן לי מגן ישעך
מינה תסעדני וענותך תרבני : תרחיב צעדי תחת
לא מעדו קרסלי : ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב
דפלותם : אמחצם ולא יכלו קום פלו תחת רגלי :
תאורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי : ואיבי נתתה
ערף ומשנאי אצמיתם : ישועו ואין מושיע עלי יהוה
לא ענם : ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות
תפלטני מריבי עם תשימני לראש נזים עם
לא ידעתי יעבדוני : לשמע אזן ישמעו לי בני נבר
נחשרדי : בני נבר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם : חי
יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי : האל הנותן נקמות

לי ודבר עמים תחתי : מפלטי מאיבי אף מרקס
תרוממני מאיש חמס תצילני : ערכן אורף בנוים
יהיה ולשמך אזמרה : מגדל ישועות מלכו ועשה חסדו
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם :

יט למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד א
ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יבי
אמר ולילה ללילה יחוד העת : אין אמר ואין דבר
בלי נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תב
מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יצא מחפת
ישיש כגבור דרוץ ארח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו
על קצוהם ואין נסתר מחמתו : תורת יהוה תמי
משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי : פקוד
יהוה ישירים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים
יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמר
צדקו יחדו : הנחמרים מזהב ומפז רב ומתוקים מדב
ונפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרים עקב רב
שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מזדים חשך עבד
ארי משורכי או איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצו
אמר יפי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

כ למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה ישגב
שם אלהי יעקב : ישלח עזרה מקדש ומצו
יסערה : יזכר כרמנחתך ועולתך ידשנה סלה : יה
לך כלבכה וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובש
אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותך : עתה ידעת
כי הושיע יהוה משיחו וענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם
יהוה אלהינו נזכיר : המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו

ונתעורר : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
למנצח מזמור לדוד : יהוה בעוף ישמח מלך
ובישועתך מה יגל מאד : תאות לבו נתתה
לא וארשת שפתיו בלמנעת סלה : כיתקדמנו ברכות
ונב תשית לראשו עטרת פז : חיים ושל ממה נתתה
ארץ ימים עולם ועד : גדול כבודו בישועתך הוד
הדר תשנה עליו : כיתשיתוהו ברכות לעד תחדהו
לשמחה את פניך : כיהמלך בטח ביהוה וכתסר עליו
לרימוס : תמצא ידה לכל איביך ימינה תמצא שנאיך :
לשיתמו כתנור אש לעת פניה יהוה באפו יבלעם
תאכלם אש : פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם
ינטו עליך רעה חשבו מופה בל יוכדו : כי תשיתמו
שכם במיתריך תכונן על פניהם : רומה יהוה בעוף
נשירה ונזמרה נבורתך :

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד : אלי אלי
למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי :
אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי :
אתה קדוש יושב תהלות ישראל : כה בטחו אבותינו
בטחו ותפלטמו : אליך זעקו ונמלטו כה בטחו ולא
ישו : ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם :
לראי ילעניו לי יפטירו בשפה יניעו ראש : גל אל
יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו : כיה אתה גחוי מבטן
בבטחי ער שרי אמי : עליך השלכתי מרחם מבטן
אמי אלי אתה : אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי
עזר עזר : סכבונני פרים רבים אבירי כשן כחרוני :
עז עזי פיהם ארירה טרף ושאג : כמים נשפכתי
תפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי :

יבש בחרש | בחי ולשוני מדבק מלקוחי ורעפר מוח
חשפתי : פי סבבוני כלבים ערת מרעים הקיפוני פאו
די ורגלי : אספה כל עצמותי המה יביטו יראיבי
חלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יהוה
אלהיך חלקת אילותי לעזרת חושה : הצילה מחרב נפשי
מיד לב יחידתי : הושיעני מפיו אריה ומקרני רמס
עניתני : אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלתיך
דאי יהוה | הללוהו כל זרע יעקב כבודו וגורו מפני
כל זרע ישראל : כי לא יבוזה ולא שקץ ענות עני ולא
חסתיר פניו ממנו ובשועו אלו שמע : מאתך תהלת
בקהל רב נדרי אשלים נגד ראיו : יאכלו עניים וישבעו
יהללו יהוה דרשו יחי לבבכם לעד : זכרו וישבו אל
יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים
כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים : אכלו וישתחוו | כל
דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא תיח
זרע יעברנו יספר לאדני להוד : יבאו ויגידו צדקת
לעם נולד פי עשה :
ב מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר : בנאות דשא
ירביצני עלימי מנחות ינהלני : נפשי ישונם
ינחני כמעגלי צדק רמעי שמו : גם כי אלק בניא
צדמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני : הערך לפני | שלח נגד צררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויח : אך | טוב וחסד ירפוני כל
מי חיי ושכתי בכית יהוה לארץ ימים :
ב לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה
כיהוה עלימים יסדה ועל גהרות יכוננה
מייעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפיס

וכר לבב אשר | לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה :
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישוע : זה דוד
הודישו מבקשי פניך יעקב סדה : שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מיזה מלך
הכבוד יהוה עוז וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד :
מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד
לדוד אליך יהוה נפשי אשא : אלהי בך בטחתי
אלהי ארצאבושה אליעלצו אויבי לי : גם כל
קויה לא יבשו יבשו הבוגרים ריקם : הרכיב יהוה
הודיעני ארחותיה למדני : הרהיבני באמתך | ולמדני
באמתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום : זכר רחמיך
אלהי ויהוה וחסדיך כי מעולם המה : חטאת נעורי | ופשעי
אל תזכר בחסדך זכר לי אתה רמעי טובך יהוה :
טוב דישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך : ירה
עניים במשפט וילמד עניים דרכו : כל ארחות יהוה
חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתי : למען שמך יהוה
מלחת לעוני כי רב הוא : מיזה האישי ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין ורעו יירש ארץ : סוד
יהוה ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אלי יהוה
הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד
עני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני :
איה עני ועמלי ושא לכל חטאתי : דאה דיבי כי רבו
שנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש
חסיתי בך : תסו ישר יצרוני כי קויתיה : פרה אלהים
את ישראל מכל צרותיו :

בו לדוד | שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה
במחתי לא אמער : בחנני יהוה ונסני צרפה
כליותי ולבי : כי חסדך לגוד עיני והתהלכתי באמתך :
לא ישבתי עם מתיישוא ועם געלמים לא אבוא :
שנאתי קהל מרעים ועסרשעים לא אשב : ארחץ
בנקיון כפי ואסבבה אתמוכחך יהוה : לשמע בקול
תודה ולספר כלנפלאותיה : יהוה אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך : אל תאסף עם חטאים נפשי
ועם אנשי דמים חיי : אשר בידיהם זמה וימינם מלאה
שחד : ואני בתמי אלק פרני וחנני : רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יהוה :

בו לדוד | יהוה | אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
ממי אפחד : בקרב עלי | מרעים לאכל את
בשרי צרי ואיבי לי המה בשלו ונפלו : אסתחנה עלי
מחנה לא יירא לבי אסתקום עלי מלחמה בזאת אני
בוטח : אחת | שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבת
בבית יהוה פלימי חיי לחזור בנועם יהוה ולבקד
בהיכלו : כי יצפנני | בסכה ביום רעה יסתירני בסתר
אהלו בצור ירוממני : ועתה ירום ראשי על איבי
סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
ליהוה : שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני : לך | אמר
לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש : אל תסתור פניך |
ממני אל תט באף עכרך עזרתי היית אל תטשני ואל
העזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני :
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שורדי :
אל תחנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ופת חמס :
ולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים : קנה

אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה :
בו לדוד | אליך יהוה | אקרא צורי אל תחרש ממני פך
תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור : שמע
קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דיביר קדשך :
אל תמשכני עסרשעים ועספעלי און דיברי שלום עם
רשעים ורעה בלבכם : תזלהם כפעלם וכרע מעליהם
במעשה ידיהם תזלהם השב גמולם להם : כי | לא
ינינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם :
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני : יהוה | עני ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהודנו : יהוה
עזלמו ומעוז ישועות משיחו הוא : הושיעה | את עמך
וכרך את נחלתך ורעם ונשאים ערהעולם :

בו מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת קדש : קולי יהוה עליהמים אלהכבוד
הרעים יהוה עלימים רבים : קולי יהוה בפך קול יהוה
בהדר : קול יהוה שבר ארוזים וישבר יהוה את ארוזי
תלכנון : וירקידם כמו ענל לכנון ושריון כמו בך
ואמים : קולי יהוה חצב להבות אש : קול יהוה יחיל
מדבר יחיל יהוה מדבר קדש : קול יהוה | יחולל אילות
ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה |
יברך את עמו בשלום :

בו מזמור שיר חנכת הבית לדוד : ארוממך יהוה כי
דליתני ולא שמחת איבי לי : יהוה אלהי
טועתי אליך ותרפאני : יהוה העלית מן שאול נפשי
ייתני מיררי כבוד : זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר

קדשו : כי רגע באפך חיים ברצונו בערב ילון כפי
ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בלאמוט לעולם : יהוה
ברצונו העמדתה להררי עו הסתרת פניך הייתי
נבאל : אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן : מה בצע
בדמי ברדמי אל שחת היורה עפר היגיד אמתך :
שמע יהוה וחנני יהוה היה עור לי : הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה : למען יזמרה
כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אורך :

לא למנצח מזמור לדוד : בך יהוה חסיתי אר אבושה
לעולם בצדקתך פלטני : הטה אלי אונה
מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני : כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תחנני
ותנהלני : תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי
בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת : שנאתי
השמרים הבלישווא ואני אליהוה בטחתי : אנילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות
נפשי : ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי
חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני
כי כרו ביגון חיי ושנותי באנחה בשל בעוני כחי ועצמי
עששו : מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד
למידעי ראי בחוץ נדרו ממני : נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אבד : כי שמעתיו דבת רבים מגור מסכיב
בהוטרם יחד עלי לקחת נפשי זממו : ואני עליך
בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה : בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי : האירה פניך עד עבדך הושיעני
בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים
ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר הדברות עד צדיק

עחק בנאוה וכוו : מיה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך ננר בני אדם : תסתירם בסתר
פניך מרכסי איש הצפנס בספה מרים לשנות : ברוך
יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור : ואני אמרתי
בחפזי נגרותי מננה עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך : אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצח
יהוה ומשלם עד יתבר עשה נאוה : חוקו ויאמץ לבככם

כל המיחלים ליהוה : יצא צדק

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע בסוי חטוה : אשרי
אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין פרוחו
רמיה : כי חרשתי בלו עצמי בשאנתי ברהוים : כי
יומם ולילה חכבר עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ
סרה : חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אורה
עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה : על
את ותפלל בלחסיד אליך לעת מצוא רק לשסף
מים רבים אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצר הצרני
רגלי פלט חסובכני סלה : אישילך ואורך בדרחוני
תקד איעצה עליך עיני : אלתהו כסוס כפרר אין
תבין במתגורסן עדיו לבלום בר קרב אליך : רבים
מבאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובכנו : שמחו
ביהוה וגילו צדיקים והרנינו פלי ישראל :
ברננו צדיקים ביהוה לישראל נאוה תהלה : הודו
ליהוה בכנור בגבל עשור ומרדלו : שירדלו
סדר חרש הטיבו ננן בתרועה : פהישר דברייהוה
למעשהו באמונה : אחב צדקה ומשפט חסד יהוה
לאה הארץ : בדבר יהוה שמים נעשו וכרוח פיו כל
קאם : כנס כנר מי הים נתן באוצרות תהומות :

ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל :
 כיהוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : יהוה הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדר ודר : אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו
 העם בחר לנחלה לו : משמים הכיט יהוה ראה את
 כל בני האדם : ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
 הארץ : היצר יחד לבם הפכין אל כל מעשיהם : אין
 המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח : שקר
 הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט : הנה עין יהוה
 אל יראיו למיחלים לחסדו : להציל ממורת נפשם
 ולחיותם ברעב : נפשנו חפתה ליהוה עורנו ומנגנו
 הוא : כיבו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהוה
 חסדו יהוה עלינו כאשר יחלנו קד :

יד לרוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
 וילך : אנרכה את יהוה בכל עת תמיד
 תהלתו כפי : ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו :
 גרלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי את
 יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני : הביטו אליו
 ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויהוה שמע
 ומכל צרותיו הושיעו : הנה מלאך יהוה ככיב ליראיו
 ויחלצם : טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסה
 בו : יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו :
 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב :
 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם : מיהאיש
 החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצר לשונה מרע
 ושפתיה מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקדו
 שלום ורדפהו : עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל ישועתם

פני

פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויהוה
 שמע ומכל צרותם הצילים : קרוב יהוה לנשבר לב
 ואת דבאי רוח וישיע : רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו
 יהוה : שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה :
 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו : פדה יהוה
 נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :

יד לרוד ריכה יהוה את ירכי לחם את לחמי : החזק
 מנן וצנה וקומה בעזרתי : והרק חנית וסגר
 לקראת רדפי אמר לנפשי ישעהך אני : יבשו ויכלמו
 מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשכי רעתי : יהוה
 כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה : יהי דרכם חשך
 וחלקלקת ומלאך יהוה רדפם : כי חנם טמנרלי שחת
 רשתם חנם חפרו לנפשי : תבואהו שואה לא ידע
 ורשתו אשר טמן תלכרו בשואה יפליה : ונפשי תגיל
 ביהוה חשיש בישועתו : כל עצמותי תאמרנה יהוה
 מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגולו :
 יקומון ערי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני : ישלמוני
 רעה תחת טובה שכול לנפשי : ואני בחלותם לבושי
 שק עניתי בצום נפשי ותפילתי ערתיקי תשוב : כרע
 כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי : ובצלעי
 שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא
 דמו : בחנפי לעני מעוג חרק עלי שנימו : אדני כמה
 תראה השיבה נפשי משאיהם מפפירים יחידתי : אודה
 בקהל רב בעם עצום אהללך : אלי ישמחולי איבי שקר
 שנאי חנם יקרצו עין : כי לא שלום ידברו ועל רגעי
 ארץ דברי מרמות יהשכון : וירחיבו עלי פיהם אמרו
 האח האח ראתה עיננו : ראיתה יהוה אל תחרש

ארני

אדני אל תרחק ממני : העירה והקיצה למשפטי אלהי
ואדני לרבי : שפטני כצדקה יהוה אלהי ואלישמחר
לי : אריאמרו בלבם האח נפשנו אליאמרו בלענוהו :
יבשו ויחפרו | יחדו שמחי רעתי לבשו בשת וכלמה
המגדלים עלי : ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד
יגדל יהוה החפץ שלום עבדו : ולשוני תהנה צדקה
כל היום תהלתה :

ו למנצח לעבד יהוה לדוד : נאספשע לרשע בקרב
לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו : כיהחליק
אליו בעיניו למצא עונו לשנא : דבר רפיו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב : און | יחשב על משכבו יתיצב
עדרה לא טוב רע לא ימאס : יהוה בהשמים חסדה
אמונתה ערשחקים : צדקתה | כהררי אל משפט
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה : מה יקר חסדה
אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיו : ירוין מהישן ביתה
ונחל עדנה תשקם : כי עמך מקור חיים באורך נראה
אור : משך חסדה לידעיה וצדקתה לישרי לב : אל
תבואני רגל גאווה ויד רשעים אל תנגדני : שם נפלו
פערי און דחו ולא יכלו קום :

ו לדוד | אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה :
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבקרן :
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה :
והתענג עליהוה ויתדלקה משאלת לבך : נול עליהוה
דרכה ובטח עליו והוא יעשה : והוציא כאור צדקה
ומשפטך בצדקים : דום וליהוה והתחולל לו אל תתחר
במצלית דרכו באיש עשה מזמות : הרף מאף ועונ
חמה אל תתחר אדלהרע : כי מרעים יכרתו וקו
יהוה

יהוה הפה ירשו ארץ : ועוד מעט ואין רשע והתבוננת
על מקומו ואיננו : וענוים ירשו ארץ והתענגו על רב
שלום : זמם רשע לצדיק והרק עליו שניו : אדני
ישחקלו כיראה כייבא יומו : חרב | פתחו רשעים
ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך :
חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשכרנה : טוב מעט
לצדיק מהמון רשעים רבים : כי | זרעות רשעים
תשכרנה וסומך צדיקים יהוה : יודע יהוה ימי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה : לא יבשו בעת רעה ובימי
רעבון ישבעו : כי רשעים | יאבדו ואיבי יהוה כיקר
כרים כלו בעשן כלו : לזה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן : כי מברכיו ירשו ארץ ומקלליו יכרתו :
מיהוה מצעדי נבר כוננו ודרכו יחפץ : כייפל לא
יוטל כיהוה סומך ידו : גער | הייתי גם זקנתי ולא
ראיתי צדיק נעוב וזרעו מבקש לחם : כל היום חונן
ומלוה וזרעו לברכה : סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם :
כי יהוה | אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם
נשמרו וזרע רשעים נכרת : צדיקים ירשו ארץ וישכנו
לעד עליה : פי צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט :
תורת אלהיו בלבו לא תמער אשורו : צופה רשע
לצדיק ומבקש להמיתו : יהוה לא יעזבנו כידו ולא
ירשענו בהשפטו : קנה אליהוה | ושמר דרכו וירוממך
לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה : ראיתי רשע עריץ
ומתערה כאורח רענן : ויעבר והנה איננו ואבקשהו
ולא נמצא : שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש
שלום : ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה :
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה : ויעזרם

יהוה וּפְלִטָם וּפְלִטָם מְרַשְׁעִים וְיוֹשִׁיעִם כִּי־חָסוּ כו :
 לֵח מִזְמוֹר לְדוֹד דְּהִזְכִּיר : יְהוִה אֶל־בְּקִצְפָה הוֹכִיחַנִי
 וּבְחַמְתָּךְ תִּיַסְרֵנִי : כִּי־חִצְיָה נַחְתוּ כִּי וַתִּנַּחַת
 עָלַי יָדְךָ : אִיזְמַתְם בְּבִשְׂרֵי מַפְנֵי זַעֲמָךְ אִיזְשָׁלוּם
 בְּעֲצָמַי מַפְנֵי חֲטָאתַי : כִּי עֹנֵתִי עִבְרוּ רֹאשֵׁי כַמֶּשֶׂא
 כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי : הִבְאִישׁוּ נִמְקוּ חִבּוּרֹתַי מִפְּנֵי אוֹלְתִי :
 נְעוּיֹתַי שַׁחְתִּי עַד־מָאֹד כָּל־הַיּוֹם קִדְר הִלַּכְתִּי : כִּי
 כִּסְלֵי מְלֹאוֹ נִקְלָה וְאִין מִתָּם בְּבִשְׂרֵי : נְפֹוגְתִי וְנִדְפֵיתִי
 עַד־מָאֹד שְׁאֵנְתִי מִנְהַמַּת לִבִּי : אֲדֹנָי נִגְדָה כָּל־תְּאוֹתַי
 וְאַנְחֹתַי מִמֶּךָ לֹא־נִסְתַּרְתָּה : לִבִּי סָחַרְחָר עֲבָנֵי כְחֵי וְאוֹר־
 עֵינַי נִסְדָּהִם אִין אֲתִי : אֲהַבִּי וְרַעִי מִנְגִיד נֹגִי יַעֲמִדוּ
 וְקִרְוֵי מִרְחַק עֲמָדוּ : וַיִּנְקְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי וְדַרְשֵׁי
 דַּעְתִּי דִּבְרוּ הוֹוֹת וּמְרִמּוֹת כָּל־הַיּוֹם יְהוָה : וְאֲנִי כַחֲרַשׁ
 לֹא אֲשַׁמְעֶה וְכֹאֲלָם לֹא יִפְתַּח־פִּי : וְאֵהִי כֹאִישׁ אֲשֶׁר
 לֹא שָׁמַע וְאִין בְּפִי תוֹכְחוֹת : כִּי־לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי
 אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי : כִּי־אִמַּרְתִּי פִן־יִשְׁמַח־לִי בְמוֹט
 רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ : כִּי־אֲנִי לְצַלַּע נִכּוֹן וּמִכְאֲבֵי נִגְדִי
 תָּמִיד : כִּי־עֹנֵי אֲנִיד אֲדַאֵג מַחֲטָאתִי : וְאִיבֵי חַיִּים
 עֲצָמוּ וּרְבֹו שְׁנָאֵי שְׁקָר : וּמִשְׁלָמֵי רַעִיהַ תַּחַת טוֹבַחַ
 יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רִדְפֵי־טוֹב : אֶל־תַּעֲזוּבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־
 תִּרְחַק מִמֶּנִּי : חוֹשָׁה לַעֲזוּרַתִּי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי :

סל לַמְנַצֵּחַ לִירוּתוֹן מִזְמוֹר לְדוֹד : אִמַּרְתִּי אֲשַׁמְרָה
 דַּרְכֵי מַחֲטָא בְלִשׁוֹנִי אֲשַׁמְרָה לִפִּי מַחֲסוּם
 בְּעוֹד רִשְׁעֵי לִנְגְדִי : נֹאֲלַמְתִּי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב
 וְכֹאֲבֵי נַעֲכָר : חֲסִילְכִי בְּקִרְבִי בְּהִגְוִי רַחֲבֵר־אֵשׁ
 דִּפְרַתִּי בְלִשׁוֹנִי : הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצֵּי וּמִדַּת יְמֵי מוֹ
 הִיא אֲרַעָה מִהִחְדָּל אֲנִי : הִנֵּה טַפְחוֹת וְנִתְּתָה יְמֵי
 וְחִלְדֵי

וְחִלְדֵי כֹאִין נִגְדָה אַךְ כָּל־הַבֵּל כָּל־אָדָם נִצַּב כְּלָה :
 אַךְ־בְּצִלָם יִתְחַלֵּךְ אִישׁ אַךְ־הַבֵּל יִהְיֶינּוּ יִצְבֵּר וְלֹא־
 יָדַע וּמִי־אִסְפָּם : וְעַתָּה מִה־קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תוֹחֵלְתִי לָךְ
 הִיא : מִכִּדְפִשְׁעֵי הִצִּילֵנִי חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל־תִּשְׁמַנִּי :
 נֹאֲלַמְתִּי לֹא אִפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה עֲשִׂיתִי : הִסֵּר מַעֲלֵי
 נִגְעָךְ מִתְּהַרַת יָדְךָ אֲנִי כְלִיתִי : בְּתוֹכְחוֹת עַל־עֵינִי
 יִסְרַת אִישׁ וְתַמַּס כַּעֵשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הַבֵּל כָּל־אָדָם כְּלָה :
 שְׁמַעְהָ תִפְלֵתִי : יְהוָה וְשׁוּעָתִי : הַאֲזִינָה אֶל־דַּמְעֹתַי אֶל־
 הַחֲרַשׁ כִּי גַר אֲנִכִּי עִמָּךְ תוֹשֵׁב כְּכֹל־אֲבוֹתַי : הִשַׁע
 מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטָרַם אֲלֶיךָ וְאִינְנִי :

סל לַמְנַצֵּחַ לְדוֹד מִזְמוֹר : קִנְיָה קִוִּיתִי יְהוָה וַיִּשָׂא אֵלַי
 וַיִּשְׁמַע שׁוּעָתִי : וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן מִטְּשֵׁי
 הַיּוֹן וַיִּקַּם עַל־סַלְעֵי רַגְלֵי כוֹנֵן אֲשֶׁרֵי : וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר
 חֲדָשׁ תְּהַלְלֵה לְאֱלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה :
 אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רַחֲבֵי־כַיִּים
 וַיִּשְׁרֹב כּוֹב : רַבּוֹת עֲשִׂיתִי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֲלֵינוּ אִין עֲרָךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאִדְבָרָה
 עֲצָמוּ מִסִּפֵּר : זִכַּח וּמִנַּחֵה : לֹא־חִפְצַת אוֹנִים כְּרִית לִי
 עוֹלָה וְחֲטָאָה לֹא שְׁאֵלַת : אִז אִמַּרְתִּי הִנֵּה־בָאֲתִי
 בְּמַגֵּל־סֵפֶר כְּתוּב עָלַי : לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חִפְצַתִּי
 וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֵי : בְּשִׁרְתִּי צִדִּק וּבְקֹהֶל רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי
 לֹא אִכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָּ : צִדְקַתְךָ לֹא־כִסִּיתִי וְ
 בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנְתְךָ וְתִשְׁוַעְרְךָ אִמַּרְתִּי לֹא־כַחֲדַתִּי
 חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ לִקְהַל רַב : אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
 מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי : כִּי אִפְפֹּר־עָלַי וְ
 יַעֲוֹת עַד־אִין מִסִּפֵּר הַשִּׁיגוּנֵי עֹנֵתִי וְלֹא־יִכְלַתִּי לִרְאוֹת
 עֲצָמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֹאשֵׁי וְלִבִּי עוֹכְנִי : רַצָּה יְהוָה לְהִצִּילֵנִי

יהוה לעזרת חושה : יבשו ויחפרו : יחר מבקשי נפשי
לספותה יפגו אחר ויקלמו חפצי רעתי : ישמו על עקב
בשתם האמרים לי האח האח : ישישו וישמחו : בך
כל מבקשיה יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך :
ואני עני ואביון אדני יחשבלי עזרתי ומפלט אלה
אלהי אלהי אלהי אלהי :

מא למנצח מזמור דוד : אשרי משפיל אלהל ביום
רעה ימלטו יהוה : יהוה ישמרהו ויחיהו
ואשר בארץ ואלתתנהו בנפש איביו : יהוה יסערו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו : אני אמרת
יהוה חנני רפאה נפשי כדחטאתי לך : אויבי יאמרו
רע לי מתי ימות ואכר שמו : ואסבא לראות : שוא
ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר : יחר על
יתלחו כל שנאי עלי : יחשבו רעה לי : דבר בלעל
יצוק בו ואשר שכב לא יוסף לקום : גם איש שלומי
אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב : ואתה
יהוה חנני והקימני ואשלמה להם : בזאת ידעתי כי
חפצת בי כי לא ירוע איבי עלי : ואני בתמי תמכת בי
ותציבני לפניך לעולם : ברוך יהוה אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן :

אחר תסלוס ספר ראשון שבתהלים : סכח זה יתנו לאל אלים : נהדר נקד
סלוליס :

לחן וירי רשים : או יהיו כמנוץ

יה הטוב ומקור החיים : מזהיר אור מנוגה נגדו
הנושאנו על כפים : יש בעב נראה בכבודו : ושמו
גדל אז בנוים : הן כי כביר מצאה ידו : הודו אל אלה
השמים : כי גבר עלינו חסדו : אשרי האיש ירא האל
והיר

הודו נכנע לגדלתו : לו ידרש עת ישאל : פי בו בחר
לסגלתו : ומליצו יהיה מיכאל : ויהי נצב על משמרתו :
הצור תמים צור ישראל : תמיד חן יתן לידיו : הודו
אל אל השמים : כי גבר עלינו חסדו : ישע ימין אל
ראנו : חסדו יכין כפא צדקו : יטיב ויזכה דיננו : זכור
זכור חבת חשקו : היכל ועדו ישיבנו : קרית חנה
למנת חלקו : הוא ישמור חסדו אלינו : כרת את
אברהם עבדו : הודו אלה השמים : כי גבר עלינו חסדו :

ואח"כ יאמרו תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר הראשון שבתהלים שקרינו לפניך שיהוא
מכון כנגד ספר בראשית שבחמשה חומשי תורה
ובזכות מזמוריו : ובזכות פסוקיו : ובזכות תיבותיו
ובזכות אותיותיו : ובזכות נקודותיו : ובזכות מעמיו
ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם : ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם : שתחון
עלינו כגודל חסדך : וחתמנו כספר חיים טובים
ותפתח לנו שערי אורה : שערי לווית חן וחסד : שערי
פדות : שערי לבון עונות : שערי מזל העירון : שערי
דוד : יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
אל חיי : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
נעימות בימיה נצח :

זה השלימו ספר ראשון שבתהלים אחר צאת הלכנה אומרים גם כן תפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא
רחמים עלינו ולמען רחמיה שתצילנו היום ובכל
יום ויום לנו ולכל אנשי ביתנו ולכל אשר עמנו : ולכל
אשר לנו בבית ובשדה ולכל הנקיים אלינו ולכל אחר

ואחד מהם וממנו • מכל צרה וצוקה • ומכל צער ונוק
וסכנה • ומכל מיני שבוש • ומכל מיני הפסד • ומכל דבר
תקלה • ומכל נסיון • ומכל דבר בזיון • ומכל גזלן וחמקן
ואלם • ומכל מיני פורעניות המתגששות ובאות לעולם
ומכל גזרות קשות ורעות • ומתוקף הגלות • ומרעב
ומשבי ומכל מאסר ומבית הכלא ומרדות ועניות
בכל השם הגדול והקדוש היוצא מפסוק אנכי אר
עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה שסדורו אמ"י נצ"ח
כר"ע י"ל אמ"ך רח"ג הו"ם עא"ע מנ"ל ככ"ה ובשם אל"ך בלח
במקורו אהיה הוא אאהליהם שתטיב לנו החתימה ותעונו
בכל ענינינו וחפצנו אמן :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

יה איוס • זכר היוס • ברית שכעת תמימך : ברית
אזרח • אשר ארח • בחקות דת נאומיך : אב רחמן
קרב זמן • פדותנו ברחמיך : זכרנו יהוה ברצון עמך
מחולל כל • וכל יכול • היה נדרש לדורשיך : והמצא
והתרצה • לעם דופקי דלתיך : בהזכירם • זכות אברהם
וצדקת כל חסידך : שעה ניבם • בהתקרבם • בכל לנס
לשחתיך : זכרנו יהוה ברצון עמך :
רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחמא בדיל ויעבור
ר"ח ארים ימיך ואצמח פורקנה
ר"ח חתמינן בספרא רחי
ר"ח חתמינן בספרא דרחמי
ר"ח חתמינן בספרא דצדיקי
ר"ח חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי

ר"ח

קנ

ר"ח פתח שמיא לצלותין
ר"ח טוב מרוגך
ר"ח ולא נהדר ריקם מז קמך
יש קהלות שאומרים כאן י"ג מרות והוקעים שופר ואחר כך אומרים
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
יהוה הוא האלהים • יהוה הוא האלהים :
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :
אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון :
איש אל תאבדנו באורך גלותנו :
אבד כל הקמים עלינו לרעה
איש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישירים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו אלהי אברהם עננו :
עננו העונה בעת רצון עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו :
יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
יהוה אור פניך היום נסה עלינו
יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
יהוה עשה למען אזרח תמימך ועי"ע
יהוה עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד
קדושת שמך ועי"ע
דעני לאברהם אבינו בהר המורה ענינן :
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :
דעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימינה נצח : ואומר קריש יהא שלמא רבא

למנצח

ספר שני

מב למנצח משכיל לבני קרח : כאל תערו על אפיקי
 מים כן נפשי תערו עליך אלהים : צמאה
 נפשי | לאלהים לאר חי מתי אבוא ואראה פני אלהים :
 היתה לי דמתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל
 היום איה אלהיך : אלה אזכרה | ואשפכה עלי נפשי
 כי אעבר | כסף אדום עד בית אלהים בקול רנה
 ותודה המון חונג : מה תשתוחחי | נפשי ותהמי עלי
 הוחלי לאלהים כי עור אודני ישוער פניו : אלהי
 עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרה מארץ ירדן וחרמונים
 מהר מצער : תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל
 משבריה וגליה עלי עברו : יומם | יצוה יהוה | חסדו
 ובגילה שירה עמי תפלח לאל חי : אומרה | לאל
 סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב :
 ברצח | בעצמותי חרפוני צורדי באמרם אלי בלהים
 איה אלהיך : מה תשתוחחי | נפשי ומה תהמי עלי
 הוחלי לאלהים כי עור אודני ישוער פניו ואלהי :
 מג שפטני אלהים | וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש
 מרמה ועודה תפלטני : כי אתה | אלהי
 מעווי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב :
 שכה אודך ואמתך המה ינחוני יביאוני אלהי קדשך
 ואר משכנותיך : ואבואה | אל מזבח אלהים אל אר
 שמחת גלי ואודך בכבוד אלהים אלהי : מה תשתוחחי
 נפשי ומה תהמי עלי הוחלי לאלהים כי עור אודני
 ישוער פניו ואלהי :
 מר למנצח לבני קרח משכיל : אלהים | באזונינו שמענו
 אבותינו

אבותינו ספרו לנו פעל פעלת כימיהם בימי קדם :
 אתה | ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם :
 כי לא בחרבם ירשו ארץ ורועם לא הושיעה למו כי
 ימינה ורועה ואור פניה כי רציתם : אתה הוא מלכי
 אלהים צוה ישועות יעקב : כה צרינו ננח בשמך
 נכוס קמינו : כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני :
 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הכישורת : באלהים
 הללנו כל היום ושמך | לעולם נודה סלה : אף זנחת
 ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו : תשיבנו אחר מני
 צר ומשנאינו שכו למו : תחננו כצאן מאכל ובגוים
 זריתנו : תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם :
 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : תשימנו
 משל בגוים מנוד ראש בלאמים : כל היום כלמתי
 נגדי ובשת פני כסתי : מקול מחרף ומגדף מפני אויב
 ומתנקם : כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שפרנו
 בכריתך : לא נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מני ארחה :
 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות : אם
 שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : הלא אלהים
 יחקר זאת כיהוא ידע תעלמות רב : כי עליך הרגנו
 כל היום נחשכנו כצאן טבחה : עורה | למה תישן |
 אדני הקיצה אל תזנח לנצח : למה פניך תסתיר תשכח
 עיני ולחצוני : כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ
 בטננו : קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך :
 מה למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ירדת :
 רחש רבי | דבר טוב אמר אני מעשי למלך
 לשוני עט | סופר מהיר : יפית מבני אדם הוצק חן
 בשפתותיך על כן ברכה אלהים לעולם : חגור חרבך
 על

על ירך גבור הודך והדרך : והדרך | צלח רכב על
דבר אמת ועונה צדק ותורה נוראות ימינה : חציק
שנונים עמים תחתיה יפרו בלב אויבי המלך : כסאך
אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת
צדק ותשנא רשע ערפן | משחה אלהים אלהיה שמו
ששון מחבריה : מרואהלות קציעות כל בגדתיך מן
היכלי שן מגי שמחוק : בנות מלכים ביקרותיה נצכה
שגל לימינה בכרם אופיר : שמע עבת וראי והטי אונך
ושכחי עמך ובית אביך : ויתאו המלך יפיה כיהוא
אדניהו והשתחווילו : ובת צר | במנחה פנה יחלו עשירי
עם : כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב רבושה :
לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות
לה : תובלנה בשמחת וגיל תבאנה בהיכל מלך : תחת
אבתיה יהיו בניה תשיתמו לשרים בכל הארץ : אוכירה
שמך בכל דר ודר עליכן עמים יהודוך לעולם ועד :
סו למנצח לבני קרח ער עלמות שיר : אלהים לנו
מחסה ועו עזרה בצרות נמצא מאד : עלי
כן לא יניא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים :
יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה : נהו
פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון : אלהים
בקרבה ברתמוט יעזרה אלהים לפנות בקר : המו
גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ : יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : לבו חזו מפעלות
אלהים אשר שם שמות שמות בארץ : משבית מלחמות ער
קצה הארץ קשת ישבר וקצין חנית עגלות ישרף באש :
הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ :
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

סו למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף
הריעו לאלהים בקול נה : כיהיה עליון
נורא מלך גדול על פרי הארץ : ידבר עמים תחתינו
ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את גאון
יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתרועה יהוה
בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : כי
מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : מלך אלהים ער
גוים אלהים ישב | על כסא קדשו : גו בי עמים | נאכפו
עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה :
סו שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו : יפה נוף משוש כל
הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב : אלהים
בארמנותיה נודע למשגב : כיהנה המלכים נוערו
עברו יחדו : המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו : רעה
אחזתם שם חיל כילדה : ברוח קדים תשבר אניות
חרשיש : כאשר שמענו | כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה ער עולם סלה : דמינו
אלהים חסדה בקרב היכלה : כשמך אלהים כן תהלתך
על קצווי ארץ צדק מלאה ימינה : ישמח | הר ציון
תגלנה בנות יהודה למען משפטיה : סבו ציון וחקיפיה
ספרו מגדליה : שיתו לבכם | לחילה פסגו ארמנותיה
למען תספרו לדור אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם
ועד הוא ינהגנו עלמות :

סו למנצח לבני קרח מזמור : שמעו זאת כל העמים
האוינו פלישבי חלד : גס בני אדם גס
בני איש יחד עשיר ואביון : פי ידבר חכמות והגות
לבי תכונות : אטה למשך אוני אפתח בכנור חודתי :

למה אירא בימי דע עון עקבי יסובני : הכטחים על
חילם ונרב עשרם יתהללו : אח לאפרה יפרה איש
לאיתן לאלהים כפרו : ויקר פדיון נפשם וחיל
לעולם : ויחי עוד לנצח לא יראה השחת : פי יראה
חכמים ימותו יחד כסיל זכער יאברו ועבו לאחרים
חילם : קרפם כתימו : לעולם משכנתם לדור ודור
קראו בשמותם עלי אדמות : ואדם ביקר בלילין
נמשל כבהמות דמו : זה דרפם כסל למו ואחריתם
כפיהם ירצו סרה : כצאן לשאור שתו מות ירעם
וירדו כס ישרים : לבקר וצורם לבלות שאול מזבל
לו : אף אלהים יפרה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה
אל תירא כי יעשיר איש כי ירבה כבוד ביתו : כי לא
במותו יקח הכל לא יירא אחריו כבודו : כי נפשו
כחיו יברך ויורד כי יתייב לך : תבוא עד דדור אבותו
עד נצח לא יראאור : אדם ביקר ולא יבין נמשל
כבהמות נדמו :

מזמור לאסף לאלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבוא : מציון מכלל יפי אלהים הופיע
יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו האכל וסביביו נשערו
מאד : יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו
אספורי חסדי כרתי בריתי עלי זבח : ויגידו שמים
צדקו כאלהים : שפט הוא סלה : שמעה עמי וארבעת
ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי : לא על
זבחי אוכיחה ועולתי לנגדי תמיד : לא יאקח מביתו
פר ממבלאתיך עתודים : כירי כל חיותו יער בהמות
בהררי ארץ : ידעתי כל עוף הרים וזיו שרי עמתי
אס ארעב לא אמר לך כירי תכל ומלאה : האומ

בשר אבירים ודם עתודים אשתה : זכת לאלהים תודה
ושלם לעליון נדרה : וקראני ביום צרה אחלצה
ותכבדני : ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך : ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחריה : אסראית נגב ותרץ עמו ועם מנאפים
חלקך : פיך שלחת ברעה ולשונה תצמיד מרמה :
תשב באחיה תדבר בכך אמן תתקדפי : אלה עשית
והחלשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחה ואערכה
לעיניך : בינרנא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל :
זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים :
לא למנצח מזמור לדוד : כבוא אליו נתן הנביא כאשר

בא אל בית שבע : חנני אלהים כחסדך כרב
רחמיה מחה פשעי : הרב ככסני מעוני ומחטאתי
טהרני : כי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי תמיד : לך
לברך חטאתי והרע בעיניך עשירתי למען תצדק
בברכה תזכה בשפטך : הן בעוון חוללתי ובחטאי
חמתני אפי : הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה
חודיעני : חטאתי באזוב ואטהר תכבסני ומשלג ארבי
פניך מחטאי וכל עונתי מחה : לב טהור בראי
פניך אלהים ורוח נכון חדש בקרבי : אלת שליכני מלפניך
רוח קדשך אלתקח ממני : השיבה לי ששון ישעך
רוח נדיבה תסמכני : אלמדה פשעים דרכיך וחטאים
הצילני מדמים : אלהים אלהי תשועתי
לדון לשוני צדקתך : אדני שפתי תפתח ופי יגיד
תהלתך : כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה :
רוח אלהים רוח נשברה לכי נשבר ונרפה אלהים לא

תבוה : היטיבה ברצונה את ציון מבנה חומות ירושלים :
 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחתך
 פרים :
 נב למנצח משכיל לרוד : בבוא דואג האדמי ונג
 לשאול ויאמר לו בא דוד אלבית אחימלך :
 מהתהלה ברעה הגבור חסד אל כל היום : הוות
 תחשוב לשונה כתער מלטיש עשה רמיה : אהבת
 רע מטוב שקר מדבר צדק סלה : אהבת כל הדברי
 בלע לשון מרמה : גם אל יתצק לנצה יחמה ויסקח
 מאהל ושרשה מארץ חיים סלה : ויראו צדיקים
 ויראו ועליו ישחקו : הנה הגבר לא ישם אלהים
 מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו : ואני כזות רעני
 בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד : אורך
 לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסדיך
 נב למנצח על מחלת משכיל לרוד : אמר נב
 בלבו אין אלהים השחיתו והתעבו עול
 אין עשה טוב : אלהים משמים השקיף על בני אדם
 לראות היש משכיל דרש את אלהים : כלו סג יחוו
 נאלחו אין עשה טוב אין גם אחר : הלא ידעו פעלו
 און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו : שם
 פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור עצמות הנו
 הבי עתה כי אלהים מאסם : מי יתן מציון ישעיה
 ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל
 נב למנצח בנגינות משכיל לרוד : בבוא הויפית
 ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו
 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני : אלהים שמך
 תפלת האזינה לאמרי פי : כי זרים קמו עלי ועדיני

בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה : הנה
 אלהים עזר לי אדני בכמכי נפשי : ישיב הרע לשרי
 באמתך הצמיחם : בנדבה אונחחלק אורה שמך
 יהוה כי טוב : כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני :
 נב למנצח בנגינות משכיל לרוד : האזינה אלהים
 תפלתי ואלתתעלם מתחנותי : הקשיבה
 לי וענני ארדך בשיחי ואהימה : מקול אויב מפני עקת
 רשע פיימיטו עלי און ובאף ישטמוני : לבי יחיל
 בקרבי ואימות מות נפלו עלי : יראה ורעד יבא בי
 ותכסני פלצות : ואמר מי יתן לי אבר כינה אעופה
 ואשכנה : הנה ארחיק נדד אלן במדבר סלה :
 אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער : בלע אדני
 פלג לשונם כי דאיתי חמס וריב בעיר : יזמס ולילה
 יסוככה על חומתיה ואון ועמל בקרבה : הוות בקרבה
 ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : כי לא אויב יחרפני
 ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו : ואתה
 אנוש כערבי אלופי ומידעי : אשר יחדו נמתיק סוד
 בבית אלהים נהקך ברגש : ישיא מות עלימו ירדו
 שאול חיים כירעות במגורם בקרבם : אני אל אלהים
 אקרא ויהוה יושיעני : ערב ובקר וצהרים אשיחה
 ואהמה וישמע קולי : פדה בשלום נפשי מקרב לי
 כי רבים היו עמדי : ישמע אל ויענם וישב קדם
 סלה : אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים : שלח
 ידיו בשלומיו חלל בריתו : חלקו מחמאת פיו וקרבי
 לבו רבו דבריו משמן והמה פתחות : השך על
 יהוה : יהבך והוא יכלפקך לא יתן לעולם מוט לצדיק :
 ואתה אלהים תודים לבאר שחת אנשי דמים

ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה
 למנצח עליונת אלם רחקים לדוד מכתם באחו
 אותו פלשתים בנת חנני אלהים כי שאפני
 אנוש בלהיום לחם יחצני שאפו שוררי בלהיום
 כירבים לחמים לי מרום יום אירא אני אליך אבטח
 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה
 יעשה כשר לי בלהיום דברי יעצבו ערי בל
 מחשבתם לרע יגורו יצפוני המה עקבי ישמרו
 כאשר קוו נפשי עליון פלטלמו באף עמים הורד
 אלהים נדי ספרתה אתה שימה דמעתו בנאדך
 הלא בספרתך או ישונו אויבי אחר ביום אקרא
 והידעתי כי אלהים לי באלהים אהלל דבר ביהוה
 אהלל דבר באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
 אדם לי עלי אלהים נדריך אשלם תורות לק
 כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני
 אלהים באור החיים

למנצח אלתשחת לדוד מכתם בברחו מפני
 שאול במערה חנני אלהים חנני כי כף חסדי
 נפשי וכצל כנפיק אחסה עדי עבר הוות אקרא לאלהים
 עריון לאל גמר עלי ישלח משמים וישיעני חרף
 שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו נפשי בתוך
 לבאים אשכבה לחטים בני אדם שניהם חנית וחצים
 ולשונם חרב חדה רומה על השמים אלהים על
 כל הארץ כבודך רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כח
 לפני שיחה נפלו בתוכה סלה נכון לבי אלהים נכו
 לבי אשירה ואזמרה עורה כבודי עורה הנבל וכו
 אעירה שחר אודך בעמים אדני אזמרה בלאמים

בירגל ערשמים חסדה וערשחקים אמתך רומה
 על שמים אלהים על כלהארץ כבודך
 למנצח אלתשחת לדוד מכתם האמנם אלם
 צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם
 אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס יריכם תפלטון
 וזו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב חמתלמו
 נדמות חמתנחש כמופתן חרש יאטם אזנו אשר
 לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכס אלהים
 חסדשנימו בפיו מלתעות כפירים נתון יהוה
 ומאסו כמומים יתהלכו למו ירך חציו כמו יתמללו
 כמו שבלול תמס יחלך נפל אשת ברחו שמש
 בטרם יכינו סירתכם אטר כמוחי כמוחרון ישערנו
 ישמח צדיק כירחיה נקם פעמיו רחץ בדם הרשע
 ואמר אדם אדפרי לצדיק אף יש אלהים שפטים בארץ
 למנצח אלתשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
 אתהבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי

ממתקוממי תשנבני הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
 הושיעני כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עוים לא
 פשעי ולא חטאתי יהוה בליעון ירצון ויכוננו עורה
 לקראתי וראה ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי
 ישראל הקיצה לפקד פלהגוים אלתחן כלבגדי און
 מדה ישונו לערב יהמו כפלב ויסוכבר עיר הנה
 ביעון בפיהם חרכות בשפתותיהם כימי שמע ואתה
 יהוה תשחקלמו תלעג לכלגוים עו אליך אשמרה
 באלהים משנבי אלהי חסדי יקדמני אלהים יאני
 שררי אלתהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
 חזירדמו מנגנו אדני חטאת פיו דבר שפתומו

וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו : כלה בחמה
 כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
 כלה : וישבו לערב יהמו ככלב ויסוככו עיר : המה
 יניעון לאכל אסלא ישבעו וילינו : ואני אשיר עז
 וארנן לבקר הסדה כיהיית משגב לי ומנוס ביום צר
 לי : עז אליך אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי
 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד : בהצותו
 את ארם נהרם ואת ארם צובה וישב יואב ויהווא
 את ארם בני ארם שנים עשר אלף : אלהים זנחתו
 פרצתו אנפת תשובכ לנו : הרעשמה ארץ פצמתה שעי וכבודי צורעני מחסי באלהים : בטחו בו בכל
 רפה שבריה כי מטה : הראית עמך קשה השקיתו עני עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסילנו סלה :
 יין תרעלה : נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשטתך : הבל בני אדם כזב בני אדם במאונים לעלות
 סלה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני : המה מהבל יחד : אל תכסחו בעשק ובגול אל תהבלו
 אלהים : דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכס ועמק סבותי : כי ינוב אל תשיתו לב : אחת דבר אלהים שתים
 אמרד : לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשון : שמעתי כי עז לאלהים : ולך אדני חסד כי אתה
 יהודה מחקקי : מואב סיר רחצי עד אדום אשלו
 נעלי עלי פלשת התרועעי : מי יבילני עיר מצור מי
 נחני עד אדום : הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא
 אלהים בצבאותינו : הבה לנו עזרת מצר ושוא
 תשועת ארם : באלהים נעשה חיל והוא ינוס צרינו וראות עזך וכבודך : כי טוב חסדך מחיים שפתי
 למנצח : על נגינת לדוד : שמעה אלהים שבתונו : כן אנרכך בחיי בשמך אשא כפי : כמו
 דנתי הקשיבה תפילתי : מקצה הארץ חלב ודשן תשבוע נפשי ושפתי רננות יהללפי : אם
 אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני : כד נתיף עלי צועי באשמרות אהנהבך : כיהיית
 היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב : אנורה באהלך ורתה לי ובצל כנפיה ארנן : דבקה נפשי אחריך
 עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה : כי אתה אלהים חמכה ימינה : והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו
 שמעת נדרי נתת ירשת יראי שמך : ימים עלי מימלך תחתות הארץ : יגורו עלי ידי חרב מנת שעלים
 תוסיף שנותיו כמודר ודר : ישב עולם לפני אלהים : והמה ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו

חסד ואמת מן יצרהו : כן אומרה שמך לעד לשלמי
 נדרי יום יום :
 למנצח על ידותון מזמור לדוד : אך אל אלהים
 דומיה נפשי ממנו ישועתי : אדהוא צורי
 וישועתי משגבי לא אמוט רבה : ער אנה תהותתו
 על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחוייה : אך
 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד : בהצותו
 את ארם נהרם ואת ארם צובה וישב יואב ויהווא
 את ארם בני ארם שנים עשר אלף : אלהים זנחתו
 פרצתו אנפת תשובכ לנו : הרעשמה ארץ פצמתה שעי וכבודי צורעני מחסי באלהים : בטחו בו בכל
 רפה שבריה כי מטה : הראית עמך קשה השקיתו עני עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסילנו סלה :
 יין תרעלה : נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשטתך : הבל בני אדם כזב בני אדם במאונים לעלות
 סלה : למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענני : המה מהבל יחד : אל תכסחו בעשק ובגול אל תהבלו
 אלהים : דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכס ועמק סבותי : כי ינוב אל תשיתו לב : אחת דבר אלהים שתים
 אמרד : לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשון : שמעתי כי עז לאלהים : ולך אדני חסד כי אתה
 יהודה מחקקי : מואב סיר רחצי עד אדום אשלו
 נעלי עלי פלשת התרועעי : מי יבילני עיר מצור מי
 נחני עד אדום : הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא
 אלהים בצבאותינו : הבה לנו עזרת מצר ושוא
 תשועת ארם : באלהים נעשה חיל והוא ינוס צרינו וראות עזך וכבודך : כי טוב חסדך מחיים שפתי
 למנצח : על נגינת לדוד : שמעה אלהים שבתונו : כן אנרכך בחיי בשמך אשא כפי : כמו
 דנתי הקשיבה תפילתי : מקצה הארץ חלב ודשן תשבוע נפשי ושפתי רננות יהללפי : אם
 אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני : כד נתיף עלי צועי באשמרות אהנהבך : כיהיית
 היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב : אנורה באהלך ורתה לי ובצל כנפיה ארנן : דבקה נפשי אחריך
 עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה : כי אתה אלהים חמכה ימינה : והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו
 שמעת נדרי נתת ירשת יראי שמך : ימים עלי מימלך תחתות הארץ : יגורו עלי ידי חרב מנת שעלים
 תוסיף שנותיו כמודר ודר : ישב עולם לפני אלהים : והמה ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו

כי יסכר פי דוברי שקר : שמע אלהים קולי בשיר
 למנצח מזמור לדוד : שמע אלהים קולי בשיר
 מפחד אויב תצר חיי : תסתירני מסו
 מעים מרגשת פעלי און : אשר שננו כחרכ לשוננו
 דרכו חצם דבר מר : לירת במסתרים תם פתא
 יהו ולא יראו : חוקדלמו ! דבר רע יספרו לטמ
 מוקשים אמרו מי יראה למו : חפשו עולת תמנו חפ
 מחפש וקרב איש ולב עמק : וירם אלהים חץ פתא
 היו מכותם : וכשילהו עלימו לשונם יתנודדו כל ר
 בם : וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכי
 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב
 למנצח מזמור לדוד שיר : לך דמיה תהלל
 אלהים בציון ולך ישלם נדר : שמע תפל
 עדיך כל בשר יבאו : דברי עונת נברו מני פשע
 אתה תכפרם : אשרי ! תבחר ותקרב ישכן חצר
 נשבעה בטוב ביתך קדש היכרך : נוראות ! בצד
 תעננו אלהי ישענו מבטח פל קצוני ארץ וים רחקים
 מכין הרים פלחו נאזר בגבורה : משבית ! שאון ימ
 שאון גליהם והמון לאמים : וייראו ישבי קצות מאותת
 מוצאי בקר וערב תרנין : פקדת הארץ ותשקקה ר
 תעשרנה פרג אלהים מלא מים תכין דגנם כיע
 חכינה : תלמיה רוח נחת גדויה ברביבים תמנ
 צמחה ! הברך : עשרת שנת טובתך ומעגליך ירע
 דשן : ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה : לב
 כרים ! הצאן ועמקים יתרועעו אף ישירו
 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים פלה ארץ : ו
 כבוד שמו שימו כבוד תהללו : א
 לאלהים

אלהים מהנורא מעשיך ברב עזך יכחשולך איביך :
 להארץ ! ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה :
 וראו מפעלות אלהים נורא עליה עלבני אדם :
 ים ! ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחהו :
 של בגבורתו ! עולם עיניו בנוים תצמינה הסודרים !
 אל ירמו למו סלה : ברכו עמים ! אלהינו והשמיעו
 תהלתו : השם נפשו בחיים ולא נתן למוט רגלנו :
 יבחנונו אלהים צרפתנו כצרף כסף : הבאתנו במצודה
 מועקה כמתנינו : הרפכת אנוש לראשנו באנו
 ובמים ותוציאנו לרויה : אבוא ביתך בעולות
 שלם לך נדרי : אשר פצו שפתי ודברפי בצר לי :
 לוח מיתים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר
 עתודים סלה : לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים
 אשר עשה לפני : אליו פיקראתי ורומם תחת לשוני :
 אסראיתי בכלי לא ישמע ! אדני : אכן שמע
 אלהים הקשוב בקול תפילתי : ברוך אלהים אשר לא
 הסיר תפילתי וחסדו מאתי :
 למנצח בנגינת מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו
 יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ דרכך
 כל גוים ישועתך : יודוך עמים ! אלהים יודוך עמים
 ישמחו וירננו לאמים כיתשפט עמים מישר
 לאמים ! בארץ תנחם סלה : יודוך עמים ! אלהים
 ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים
 ברכנו אלהינו : יברכנו אלהים ויראו אותו פלא פלא ארץ :
 למנצח לדוד מזמור שיר : יקום אלהים יפוצו
 וינסו משנאיו מפניו : כהנדרך עשן
 מפני אש יאברו רשעים מפני אלהים :

וצדיקים ישמחו ועלצו לפני אלהים וישישו בשמחה
שירו לאלהים זמרו שמו כלו לרכב בערכות ביה שמו
ועלזו לפניו : אבי יהומים ורין אלמנות אלהים במעון
קדשו : אלהים מושב יחידים ביתה מוציא אסירים
בכושרות אף סוררים שכנו צחיחה : אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדה בישיון סלה : ארץ רעשה אף
שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלה
ישראל : גשם נרכות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה : חיתך ישכרבה תכין בטובתך לעני אלהים :
אדני יתן אמר המבשרות צבא רב : מלכי צבאות ידון
ידון ונות בית חלק שלל : אסתשככו בין שפתים
כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ : כפרש
שרי מלכים בה תשלג בצלמון : הר אלהים הרב
הר נבננים הר בשן : למה תרצון הרים נבננים הרו
חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח : רכב אלהים
רבתיים אלפי שנאן אדני כס סיני בקדש : עליה למרום
שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן
יה אלהים : ברוך אדני יום יום ועמס לנו האל ישועתנו
סלה : האל לנו אל למושעות וליהוה אדני לפות
תצאות : אף אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער
מתהלך באשמוי : אמר אדני מבשן אישכ אישכ ממצלות
ים : למען תמחצ רגלך בדם לשון כלבך מאיבים
מנהו : ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש :
קדמו שרים אחר נגנים ברוך עלמות תופפור :
במקלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל : שם
בנימין צעד דם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי
נפתלי : צנה אלהיך ענה עונה אלהים זו פעלת לנו :

מהיכלך

מהיכלך על ירושלם לך יזכירו מלכים שי : גער חית
קנה עדת אבירים : בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף
בזר עמים קרבות יחפצו : יאתו חשמנים מני מצרים
כוש תרין ידיו לאלהים : ממלכות הארץ שירו לאלהים
וזמרו אדני סלה : לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו
קול עו : תנו עו לאלהים על ישראל גאותו ועז
בשחקים : נזרא אלהים : ממקדשיה אל ישראל הוא
נתן : עו ותעצמות לעם ברוך אלהים :
למנצח על שושנים רדוד : הושיעני אלהים כי
באו מים עד נפש : טבעתי : בין מצולה
ואין מעמד באתי במעמקימים ושבלת שטפתי :
געתי בקראי נחר גרוני כרו עיני מיחל לאדתי : רבנו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמית איבי שקר
אשר לא גולתי או אישכ : אלהים אתה ידעת לאורתי
ואשמותי ממה לא נכחדו : אליבשו בי : קוה אדני
יהוה צבאות אלי כלמו כי מבקשיה אלהי ישראל :
כי עליה נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מוזר הייתי
לאחי ונכר לי לבני אמי : כיקנאת ביתך אכלתני וחרפות
חרפתי נפלו עלי : ואככה בצום נפשי ותהי לחרפות
לי : ואתנה לבושי שק ואהי להם למשך : ישחו בי
ישבי שער ונגינות שותי שכר : ואני תפלתידה יהוה
עת רצון אלהים ברכי חסדך ענני באמרת ישעה :
הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי ומפעמקי
מים : אל תשטפני : שבלת מים ואל תכלעני מצולה
ואל תאטר עלי באר פיה : ענני יהוה כי טוב חסדך
כרב רחמיך פנה אלי : ואל תסתור פניך מעברך כי
צדלי מהר ענני : קרבה ארנפשי גאלה למען איבי

פרני

פרני : אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלפתי נגדך כל צורתי : חרפה | שכרה לפי ואנושה ואקוה לנוך ואין ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו בכרותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ : יהי שלחנכם לפניהם לפח ולשלומים למקוש : תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המער : שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם : תהדי טירתם נשמה באהליהם אליהי ישב : כי אתה אשר הכית רדפו ואלמכאוב חלליך יספרו : הנה עון על עונם ואל יכאו בצדקתך : ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו : ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני : אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה : ותיטב ליהוה משור פר מקרו מפריס : ראו עונים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם : כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בוח : יהללוהו שמים וארץ ימיט וכל רמש בם : כי אלהים | וישיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה : זרע עבדיו ינחלה ואהבי שמו ישכנרבה : ע למנצח לדוד להזכיר : אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה : יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי : ישובו על עקב בשתם האמרים האח | האח : ישישו וישמחו | בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך : ואני | עני ואביון אלהים חושה לי עורי ומפלטי אתה יהוה אלת אחר : א בך יהוה חכירתי אל אבושה לעולם : בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אונך והושיעני היה לי | לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה : אלהי פלטני מיד רשע מפני מעל וחומץ : כי אתה תקותי אדני יהוה מבטח

מנעורי : עליך | נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גווי בך תהלתי תמיד : כמופת הייתי לרבים ואתה מחסיר עו : ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : אלת שליבני לעת זקנה ככרות פחי אלת עובני : כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו : לאמר אלהים עזבו רדפו והפשוהו כי אין מציל : אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה : יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי : ואני תמיד איהל והוספתי על כל תהלתך : פי | יספר צדקתך בדהיום תשועתך כי לא ידעתי ספרות : אכזא בנגרות אדני יהוה אפיר צדקתך לבהך : אלהים למדתני מנעורי ועדהנה אניד נפלאותיך : וגם עד זקנה | ושיבה אלהים אלת עובני עד אניד זרועך לדור לכל יבא בנורתך : וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך : אשר הראיתני | צרות רבות ורעות תשוב תחיני ומתהמות הארץ תשוב תעלני : הרב | גדלתי ותסב תנחמני : נס אני | אורך בכלי נכל אמתך אלהי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל : תרננה שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר פדית : נמלשוני בך היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי : לשלמה | אלהים משפטך למלך תן וצדקתך לבך מלך : ידן עמך בצדק ועניך במשפט : ישאו הרים | שלום לעם וגבעות בצדקה : ישפט | עניי עם וישיע לבני אביון וידפא עושק : יראוה עס שמש ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר על גג רכיבים ורוף ארץ : יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח : וירד מים עדים ומנהר עד אפסי ארץ :

לפניו יכרעו צינים ואיביו עפר ילחכו: מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: וישתחוו לך כל מלכים בלגים יעבדוהו: כירציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: מתוך ומחמס ונאל נפשם ויקר דמם בעיניו: ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד בלילות יברכנהו: יהי פסת דבר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרו ויציצו מעיר פעשב הארץ: יהי שמו לעולם לפני שמש ינון ויתברכה בו כל גוים אשרהו: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: כלו תפלות דוד בן ישי:

אחריו כל אדם ימתוך בנעימות: כספר ספני עד תכליתו: וישירו תהלתו לחן ידיל כפס

הדרה ועוז ידך: מלא עולם יחוי יחד: ובגבורת כבודך שמך: נודע ולא נכחד: יחיד תעוז בפחדך: הרוך צרי כאיר בחר: הלוא את אל ישועתי: בך אבטח ולא אפחד: כאיל תערג נפשי: זרובת אש ידירותך: ותצמא כל ימי רישי: כאר מים לחמלתך: אש זקוף שפלי ושא ראשי: ותרם גם בגבורתך: ואז לבני להללה: חוק עוז יעוזו יחד: הלא את אל ישועתי: בך אבטח ולא אפחד: אלהים בן דרכיך: טעמי משפט בצור נאדר: יכלתך ועוז דיגך: הימכן אשך נעדר: ואויבך לעומתך: היצדק כי יהי נהדר: עשת נא בעבור יצחק: זכור צדקו לעם אחר: הלוא את אל ישועתי בך אבטח ולא אפחד:

ואח"כ יאמרו תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר הישני שבת הלים שקרינו לפניך שיהוא מכון כנגד ספר שמות שבחמשה חומשי תורה: ובזכות מזמוריו: ובזכות פסוקיו: ובזכות תיבותיו: ובזכות אותיותיו: ובזכות נקודותיו: ובזכות טעמיו: ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם: ובזכות שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם: שתצוה פחדך ער איביו: ותצילנו בלח גבורתך: ותחתמנו בספר גאולה וישועה: ותפתח לנו שערי אומץ: שערי רוב: שערי הצלה: שערי ישועה: שערי מוונות: וגם ער זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אנד ורועך דוד לכל יבוא גבורתך: הודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח:

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

רית נפקד: אישר נעקר: להעלות לפניך: בשה נאסר: וגם נמסר: עשות הטוב בעיניך: רצה עני וחון זרעו: בעת בואם לפניך: ואם חובם: ענה עשה נא למען שמך: זכרנו יהוה ברצון עמך: חתום במדת הגבורה: תזכור יצחק: בישחק: חתום במדת הגבורה: תזכור יצחק: צור גואלי: לעם שואל מפקד עזרה: עקדתו מישוך לעם בשמך נקרא: חתמם לטובה: אל נאזר בגבורה: מנחלתך: וסגלתך: לא תכלא רחמיה: זכרנו יהוה ברצון עמך:

מנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקרא בדיל ויעבור:

ר"ח בכסופי אפינ אתינא למקרי קמך רחם עלן
ר"ח חתמינן בספרא רחמי
ר"ח חתמינן בספרא רחמי
ר"ח חתמינן בספרא דצדיקי
ר"ח חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי
ר"ח פתח שמיא לצלותין
ר"ח טוב מרוגזך
ר"ח ולא נהדר ריקס מן קמך

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מרות והוקעים שופר ואחר כך אומרים
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד
אלהינו שבשמים בריחה זכר ואל תשכחנו
ברך את לחמנו ואת מימינו
א"ש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טיבה
עננו ופחד יצחק עננו
עננו העונה בעת צרה עננו
עננו העונה בעת רחמים עננו
יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
יהוה ביום ישועתה בשרנו ורחמנו
יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
יהוה עשה למען נעקד באולמך
יהוה עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד
קדושת שמך

רעני

קסא

רעני ליצחק על נבי מדבחה
רעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר ענינן
חודיעני ארח חיים שבע שמהות את פניך נעימות
בימינה נצח : ואומר קריש יהא שלמא רבא

ספר שלישי

מזמור לאסף אה טוב לישראל אלהים לכבי לבב
ואני כמעט נטיו רגלי כאין שפכו אשרי
כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה : כי אין
חרצבות למותם וכריא אולם : בעמל אנוש אינמו
ועם אדם לא ינעו : לכן ענקתמו גאוה יעטף שית
חמס למו : יצא מחלב עינמו עברו משפיות לבב :
ימקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו : שתו בשמים
סיהם ולשונם תהלק בארץ : לכו ישוב עמו הרים
ומי מלא ימצו למו : ואמרו איכה ידע אל ויש דעה
בעליון : הנה אלה רשעים ושלי עולם השגרחיל :
אך דיק זכיתי לבכי וארחץ בנקיון כפי : ואהי ננוע
כל היום ותוכחתי לבקרים : אס אמרתי אספרה כמו
הנה דור בניה בנרתי : ואחשבה לדעת זאת עמל
הוא בעיני : עד אבוא אל מקדשי אר אבינה
ואחריהם : אך בחלקות תשית למו הפלתם למשוואות :
אך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות : כחלוס
מחקיץ ארני בעיר : צלמם תבוה : כי יתחמץ לבכי
כליותי אשתונן : ואני בער ולא אדע בהמות הייתי
עמך : ואני תמיד עמך אחות ביד ימיני : בעצתך
תנחני ואחר כבוד תקחני : מילי בשמים ועמך לא
תפצתי בארץ : פלה שארי ולבכי צור לבכי ומלקי

אלהים

אלהים לעולם : כיהנה רחוקה יאברו הצמתה כל-
זונה ממך : ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני
יהוה מחסי לספר כל-מלאכותי :

ע משכיל לאסף למרה אלהים זנחת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך : זכר ערתך קניה

קדם גאלת שכט נחלתך הרציון זה שכנת בו
הרימה פעמיה למשאות נצח כלהרע אויב בקדש :

שאנו צורריך בקרב מועדיך שמו אותם אתות
יודע כמביא למעלה בסכך-עץ קרדמור : ועתה

פתוחיה יחד בכשיל וכילפות יחלמון : שלחו באש
מקדשה לארץ חללו משכן שמך : אמרו בדכם

נינם יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ : אותתינו לא-
ראינו איך-עוד נביא ולא אתנו יודע עד-מה : עד-מתי

אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב
ידך וימינה מקרב חיקך כלה : ואלהים מלכי מקדש

פעל ישועות בקרב הארץ : אתה פוורת בעוה ים
שברת ראשי תנינים על-המים : אתה רצפת ראשי

לויחן התנגנו מאכל לעם לציים : אתה בקעת מעין
ונחל אתה הובשת נהרות איתן : לך יום אף-לך

לילה אתה הכינות מאור ושמם : אתה הצבת כל
גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : זכר-זאת

אויב חרף יהוה ועם-נבל נאצו שמך : אל-תתן לחית
נפש תורף חית ענייה אל-תשכח לנצח : הבט לכרית

כי מלאו מחשכי-ארץ נאות חמם : אלי-ישב כך נכלם
עני ואביון יהללו שמך : קומה אלהים ריבה ריבך זכר

חרפתך מנינבל כל-היום : אל-תשכח קול צורריך
שאון קמיה עלה תמיד :

למנצח

למנצח אל-תשחת מזמור לאסף שיר : הודינו
לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו

נפלאותיך : כי אקח מועד אני מישרים אשפט :
נמוגים-ארץ וכל-ישיביה אנכי הכנתי עמודיה כלה :

אמרתי להוללים אל-תהלו ולרשעים אל-תרימו קרן :
אל-תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק : כי לא

ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים : כי-אלהים שפט
זה ישפיל וזה ירים : כי כוס ביד-יהוה ויין חמר מלא

מסך ויגר מזה אך-שמריה ימצו ישתו כל רשעי-ארץ :
ואני אניד לעלם אזמרה לאלהי יעקב : וכל-קרני

רשעים אנדע תרומנה קרנות צדיק :
למנצח בגנינת מזמור לאסף שיר : נודע ביהודה

אלהים בישראל גדול שמו : ויהי בשלם
סוכו ומעונתו בציון : שמה שבר רשפי-קשת מגן

וחורב ומלחמה כלה : נאור אתה אדיר מהררי-טרף :
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-

חיל ידיהם : מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס :
אתה נורא אתה ומי-יעמד לפניך מאז אפך : משמים

השמעת דין ארץ יראה ושקטרה : בקום למשפט
אלהים להושיע פר-ענוי-ארץ כלה : כי-חמת אדם

תודך שארית חמת תחנך : נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
גד-סביביו יובילו שי למורא : יבצר רוח גידיים נורא

למלכי-ארץ :
למנצח על-ידוהון לאסף מזמור : קולי אל-אלהים

ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי :
זיום צרתך אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג

מאנה הנחם נפשי : אזכרה אלהים ואהמיה אישיחה
ותתעמף

ותתעטף רוחי סלה : אחות שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר : חשבתי ימים מקדם שנות שלמים : אזכרה
נגינתי כלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי : הלעלמים
יזנה | ארני ולא יסיף לרצות עוד : האפס לנצח חסדו
גמר אמר לדור ודור : השכח חנות אל אס' קפץ באף
רחמי סלה : ואמר חלותי היא שנות ימין עליון :
אזכור מעלליה כי אזכרה מקדם פלאה : והגיתי בכל
פעלה ובעליותיה אשיחה : אלהים בקדש דרכה מיד
אל גדול באלהים : אתה האל עשה פלא הודעת
בעמים עך : גאלה בזרוע עמה בני יעקב ויוסף סלה :
ראוק מים | אלהים ראוק מים יחילו אף רגזו תהמות :
זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף תצציק ותהלכו :
קול רעמך | בגלגל האירו כרקים תבל רגזה ותרעש
הארץ : בים דרכה ושכילך במים רבים ועקבותיה לא
נודעו : נחית כצאן עמך בירמשה ואהרן :
עו משפיל לאסף האזינה עמי תורת ה' וטו אונכם
לאמרי פי : אפתחה במשל פי אביעה
חירות מניקדם : אשר שמענו ונדעם ואבתנו ספרו לנו :
לא נכחד | מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועוזו ונפלאותיו אשר עשה : ויקם עדות | ביעקב ותורה
שם בישראל אשר ציה את אבותינו להודיעם לבניהם :
למען ידעו | דור אחרון בנים וילדו יקמו ויספרו
לבניהם : וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי
אל ומצותיו ינצרו : ולא יהיו | באבותם דור סורה
ומרה דור לא יחזיקו לבו ולא נאמנה את אל רוחו :
בני אפרים נושקי רומיקשת הפכו ביום קרב : לא
שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו דלכת : וישכחו
עליותיו

עליותיו ונפלאותיו אשר הראם : נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה צען : בקע ים ויעבירם
ויצב מים כמונד : וינתם בענן יומם וכל הלילה
באור אש : יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה :
ויצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים : ויסיפו עוד
לחטא ולו למרות עליון בציה : וינסו אר בלבבם
לשאל אכל לנפשים : וידברו באלהים אמרו היוכל
אל לערך שלהן במדבר : הן חכה צור | ויזנו מים
ונחלים ישטפו הנס לחם יוכל תת אס' יכין שאר לעמו :
לכן | שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף
עלה בישראל : כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו : ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח :
וימטר | עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו : לחם
אבירים אכל איש צידה שלח לחם לשבע : יסע
קדים בשמים וינהג בעזו תימן : וימטר עליהם בעפר
שאר וכחול ימים עוף כנף : ויפל בקרב מחנהו סביב
למשכנתיו : ויאכלו וישבעו מאד ותאותם בא להם :
לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם : ואף אלהים | עלה
בדם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע : בכל
את חטא ועוד ולא האמינו בנפלאותיו : ויכל בהבל
מיהם ושנותם בכהלה : אס' הרגם ודרשוהו ושבו
ושחרו ראל : ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם :
ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכוזרו : ולבם לא נכון
עמו ולא נאמנו בבריתו : והוא רחום | יכפר עון ולא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר בלחמתו : ויזכר
כי בשר המה רוח הוה ולא ישוב : כמה ימרוהו
במדבר יעצבוהו בשימון : וישבו וינסו אל וקדוש

ישראל התוו : לאזכרו את ידו יום אשר פדט מני
 צר : אשר שם במצרים אותותיו ומופתיו בשדה צען :
 והפך לרם יאריהם וגזליהם בדישתיון : ישלח בהם
 ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם : ויתן לחסיל יבולם
 ויגיעם לארבה : יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל :
 ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים : ישלחם
 חרון אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכי רעים :
 יפלו נתיב לאפו לא חישך ממות נפשם וחיתם לרבר
 הסניר : ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהר
 חם : ויסע בצאן עמו וינהגם בעדר במדבר : וינחם
 לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כפה היס : ויביאם
 אל נבול קדשו הרזה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם
 גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל :
 וינסו וימרו את אלהים עליון ועדוהו לא שמרו :
 ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה : ויכעסוהו
 בכמותם וכפסיליהם יקניאוהו : שמע אלהים ויתעבר
 וימאס מאד בישראל : וישש משכן שלו אהל שב
 באדם : ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר : ויסגר
 לחרב עמו ובנחלתו התעבר : בחוריו אכלה אש
 ובתולתיו לא הוללו : כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו
 לא תכפינה : ויקץ בישן אדני בגבור מתרונון מין
 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו : וימאס באהל
 יוקף ובשבט אפרים לא בחר : ויבחר את שבט יהודה
 את יהו ציון אשר אהב : ויבן כמורמים מקדשו כאר
 יסדה לעולם : ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממבלאה
 צאן : מאחר עלות הביאו לרעות כיעקב עמו ובישראל
 נחלתו : וירעם פתם לכבו ובתבונות כפיו ינחם :

מזמור לאסף אלהים באו גוים : בנחלתך טמאו
 את היכל קדשך שמו את ירושלם לעוים :
 נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
 לחיתו ארץ : שפכו דמם : כמים סביבות ירושלם ואין
 קובר : היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו :
 ערמה יהוה האנף לנוצח תבער כמו אש קנאתך :
 שפך חמתך : אלה הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
 אשר בשמך לא קראו : כי אכל את יעקב ואת גוהו
 השמו : אלת זכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו
 החמיק כי דלוגו מאד : עורנו : אלהי ישענו על דבר
 גבור שמך והציקנו וכפר על חטאתינו למען שמך :
 ומה : יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
 נקמת דם עבדיך השפוך : תבוא לפניך אנקת אסיר
 גדל זרועה הותר בני תמותה : והשב לשכנינו שבעתים
 ארץ קס חרפתם אשר חרפוה אדני : ואנחנו עמך :
 כאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :
 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור : רעה
 ישראל האזינה נהג בצאן יוקף ישב הכרוכים
 ופיעה : לפני אפרים : וכנימן ומנישה עוררה את
 מורתך ולכה לישעתה לנו : אלהים השיבנו והאר
 יך ונושעה : יהוה אלהים צבאות ערמתי עשנת
 תפלת עמך : האכלתם לחם רמעה ותשקמו בדמעות
 ריש : תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו :
 יהוה צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה : גפן
 מצרים תסיע תגרש גוים ותטעה : פנייה לפניך
 שרש שרשיה ותמלא ארץ : כפו הרים צלה וענפיה
 ייאל : תשלח קציריה עדים ואר נהר יונקותיה :

למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך : ירכסמנה
חזיר מעד וזיו שרי ירענה : אלהים צבאות שוב נא
הבט משמים וראה ופקד גפן זאת : וכנה אשר נטעה
ימינה ועלבון אמצתה לה : שרפה באש כסוחה מגערת
פניה ואברו : תהי ידה על איש ימינה על בן אדם
אמצת לה : ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא :
יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניה ונשעה :
כא למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עוננו
הריעו לאלהי יעקב : שארומרה ותגרתה
כנור געים עס נבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום
חנונו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב :
עדות ביהוסף שמו בצארו על ארץ מצרים שפת לא
ידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו בפיו מדו
תעברנה : בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם
אכחנה : על מי מריבה סלה : שמע עמי ואעידה בך
ישראל אסית שמעלי : לא יהיה בך אר זר ולא
תשתחוה לאל נכר : אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא שמע עמי לקול
וישראל לא אבה לי : ואשלחהו בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו
כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי : משנא
יהוה יכחשלו ויהי עתם לעולם : ויאכילהו מחלב
חטה ומצור רבש אשביעך :

כב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישפט : עדימתי תשפטו עול ופני רשעים
תשארו סלה : שפטו רדל ויתום עני ורש הצדיקו : פלטו
דל ואביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו ולא יביטו
בחסכה

בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסרי ארץ : אני אמת
אלהים אתם ובני עליון כדכם : אכן כאדם תמותון
וכאחר השרים תפלו : קומה אלהים שפטה הארץ כי
תעזוב חסדך אתה תנחל בכל הגוים :
שיר מזמור לאסף : אלהים אלהימילך אל תחרש
ואלת שקט ארל : פי חנה אויביך יהמיון
ומשנאיה נשאר ראש : על עמך יערימו סוד ויתעצו
על צפונך : אמרו לכו ונכחדם מגוי ולא יזכר שם
ישראל עוד : כי נועצו לב יחרו עליך ברית יכרתו :
אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון
ועמלק פלשת עמישבי צור : גם אשור נלוה עמם
חו ורוע לבנילוט סלה : עשה להם כמרין כסיסרא
נכין בנחל קישון : נשמרו בעין דאר היו רמן לארמה :
שיתמו נדיכמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל
נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים :
אלהי שיתמו כנגול פקש לפני רוח : כאש תבער
וער וכבהכה תלחט הרים : בן תרדפס בסערה
בסופתך תבהלם : מלא פניהם קלון ויבקשו שמה
יהוה : יבשו ויבחרו עדי עד ויחפרו ויאברו : וידעו
כי אתה שמה יהוה לבדה עליון על כל הארץ :

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה דידות
משכנותיך יהוה צבאות : נכספה וגם
לטה : נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל
גם צפור מצאה בית ודרור : קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי :
אשרי ישבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי אדם
עזילו בך מסלות בלבכם : עברי בעמק הכבא מעין
וישיתורו

ישיתוהו גס ברכות יעשה מורה : ילכו מחיל אל חיל
יראה אר-אלהים בציון : יהוה אלהים צבאות שמעה
תפילתי האזינה אלוהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים
והפט פני משיחך : כי טוב יום בחצריך מאלף בחרותי
הסתופף בבית אלוהי מזמור באהלירשע : כי שמש
ומנן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב
להלכים בתמים : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :
פה למנצח לבני קרח מזמור : רצירת יהוה ארצה
שבת שבת יעקב : נשאת עון עמך כפית
כל חטאתם סלה : אספת כל עברתך השיבות מחרון
אפך : שובנו אלוהי ישענו והפר כעסק עמנו : הלועקם
תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר : הלא אתה תשוב
תחיינו ועמך ישמח בך : הראנו יהוה חסדך וישעך
תתן לנו : אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר
שלום אל עמו ואל חסידיו ואר ישובו לכסלה : אך
קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו : חסד ואמת
נפגשו צדק ושלום נשקו : אמת מארץ תצמח וצדק
משמים נשקף : גס יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה :
צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו :

וישתחו

וישתחו לפניך אדני ויכבדו לשמך : כי גדול אתה
ועשה נפלאות אתה אלהים לבדה : הורני יהוה
ורכבך אהדך באמתך יחד לבבי ליראה שמך : אודך
אדני אלוהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם : כי
חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה : אלהים
ודים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמך
נגדם : ואתה אדני אל רחום וחנן ארך אפים ורכי
חסד ואמת : פנה אלי וחנני הנה עוף לעבדך והושיעה
לכן אמתך : עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני :

פה לבני קרח מזמור שיר סודתו בהררי קדש : אהב
יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב : נכבדות
מדבר בך עיר האלהים סלה : אזכיר רהב ובכל ליד עי הנה
פלשת וצר עס כבוש זה ידרשם : ולציון יאמר איש ואיש
ידרבה והוא יכוננה עליון : יהוה יספר בכתוב עמים
זה ידרשם סלה : ושרים כחללים כל מעיני בך :

פה שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי : יהוה אלוהי ישועתי
יום צעקתי בלילה נגדך : תבוא לפניך תפילתי הטת
אזנה לרנתי : כי שבעה ברעות נפשי והיו לשאול
הגיעו : נחשבת עס יורדי בור היתי כנכר אין איל :
במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם
עוד והמה מידך נגורו : שתני בכור תחתיות
במחשכים במצלות : עלי סמכה חמתך וכל משכריך
ענית סלה : הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו
בלא ולא אצא : עיני ראכה מני עיני קראתך יהוה
בכל יום שטחתי אליך כפי : הלמתים תעשה פלא

אב

אס'רפאים יקומו ירוקף כלה : היספר בקבר חסדך
אמונתך באברון : היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ
נשיה : ואני אלקי יהוה שועתי ובפקד תפילתי תקדמך :
למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני : עני אני
וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה : עלי עברו חרונך
בעותיך צמתוני : סבוני כמים כל היום הקיפו עלי
: יחד : הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך :
מט משכיל לאיתן האזרחי : חסדי יהוה עולם אשירח
סדסס לדר ודר אודיע אמונתך כפי : כי אמרת
עולם חסד יבנה שמים : הכין אמונתך בהם : ברת
ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי : עד עולם אכין
זרעך ובנית לדר ודר כסאך כלה : וידו שמים
פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים : כי מי בשחק
יערך ליהוה ידמה ליהוה בכני אלים : אל נערך
בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו : יהוה אלהי
צבאות מירכמה חסין יה ואמונתך סביבותיך : אתה
מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם : אתה
דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פורת אויביך : לך
שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסרתם : צפון
וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירגנו : לך
זרוע עם גבורה העז דרך תרום ימינה : צדק ומשפט
מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך : אשרי העם יודעי
חרועה יהוה באור פניך יהלכון : בשמך יגידון כל
היום ובצדקתך ירמו : כי תפארת עזמו אתה וברצונך
תרום קרננו : כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו
או דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם : מצאתי דוד עבדי בשמן קדש

משחתיו : אשר ירי תבון עמו אף זרועי תאמצנו :
לא ישיא אויב בו וכך עולה לא יענגנו : וכתותי מפני
צרו ומשנאויו אנוף : ואמונתו חסדי עמו וכשמי תרום
קרנו : ושמתו בים ידו ובנהרות ימינו : הוא וקראני
אבי אתה אלי וצור ישועתי : אף אני בכוח אתנהו
עליון למלכי ארץ : לעולם אשמד לו חסדי וכריתיו
נאמנת לו : ושמתו לעד זרעו וכסאו כימי שמים :
אם יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון : אם חקתי
יחלו ומצורתי לא ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם
ובנגעים עונם : וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר
באמונתו : לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה :
אחת נשבעתי בקדשי אס' לדוד אכזב : זרעו לעולם
יהיה וכסאו כשמש נגדי : כירח יבון עולם ועד בשחק
נאמן סלה : ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך :
נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו : פרצת כל
גדרותיו שמת מבצריו מחתה : שסהו כל עברי דרך
יהוה הרפה לשכניו : הרימות ימין צרו השמחת כל
אויביו : אף תשיב צור חרבנו ולא תקמתו במלחמה :
השבת משהרו וכסאו לארץ מגרתה : הקצרת ימי עלומיו
העשית עליו בושה סלה : ערמה יהוה תסתר לנצח
לבער כמו אש חמתך : זכראני מה חלד עלימה
שוא בראת כל בני אדם : מי גבר יהיה ולא יראה
מות ימלט נפשו מיד שאול סלה : איה חסדיך
דראשנים : אדני נשבעת לדוד באמונתך : זכר אדני
רפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים : אשר
דפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך : ברוך
יהוה לעולם אמן ואמן :

אחרי כן יסלח דברו • בספר השלישי עד גמרו • ויהי מירו • לחן יגדל אלמס
חי • או עת סערי רלון :

ותיק ישר המהלך התם • מלך שתקים הוא בנאותו :
יודו המון אישים ואמותם • זכרו ותכנית רוב תהלתו :
הוא אל אמונה באמת חתם • עולם אשר ברא באמרתו :
הצח וההדור במלבושו • כי עוז ותפארת במקדשו :
אך טוב לישראל ואב רחמן • בוחר לחלקו נחלת עמו :
הומה בחבתו פדור נאמן • ויש לצד חסד בעת זעמו :
יום יום וכל רגעועת וזמן • פוסף עשות רב טובוהוא עצמו :
היה וכן הוה וכן יהיה • ויהו לכל נברא מקור שרשו :
הצח וההדור במלבושו • כי עוז ותפארת במקדשו :
יפתח יהוה את אכס טובו • מלא וגדוש מעליותיו :
את נואלו ישלח וכו' יבא • צדיק ונושע הוא באותותיו :
או יעקב יראה ויש לבו • פרח פארו צין בפארותיו :
או יחזו גוים אשר האל • צרף וזכר את דבר קדשו :
הצח וההדור במלבושו • כי עוז ותפארת במקדשו :

ואח"כ יאמרו תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר שלישי שבתהלים שקרינו לפניך שיהו
מכון כנגד ספר ויקרא שבחמשה חומשי תורה
ובזכות מזמוריו • ובזכות פסוקיו • ובזכות תיבותיו
ובזכות אותיותיו • ובזכות נקודותיו • ובזכות טעמיו
ובזכות שמותיה הקדושים הפתובים בהם • ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם • שתרחם
עלינו ברחמיה ואמתה • ותחתמנו בספר מזונות ופרנסת
טובה • ותפתח לנו שערי יושר • שערי ותיקות • שערי
דעה • שערי הרוחה • שערי אהבה • שערי ועד טוב
שערי

שערי אמת • שערי ותרנות • שערי הצלחה • שערי
ארוכה • וקים בנו מקרא שכתוב • ולתהק עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותה
עם קדוש יהוה אלהיה כאשר דבר : תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פומון

למודך וגם ידיך • ישראל לך מקורא • אשר חלם •
והן סלם • במרום לו מורא • אל אחד • לך
אחד • ויאמר מה נורא • זכור צדקו • וגם נאקו •
שארית נשארה • נהלאה • אשר נשאה • זה כמה
אמך • זכרנו יהוה ברצון עמך : זכור אחוז • וגם
טבוץ • חתום במדת תפארת • מדת אמת • באמת •
רושה לו וכותרת • תפארתו • בתמתו • תמיד בו
קשרת • ודמותו וצורתו • חקקה בעטרת • הוא
ישתם • בשמך נחתם • שמתו על כס רחמיה • זכרנו
יהוה ברצון עמך :

תמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבור :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מרות והקעים שופר ואחר כך אומרים

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 יהוה הוא האלהים : יהוה הוא האלהים :
 יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :
 אלהינו שבשמים גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים
 חתמנו בספר צדיקים
 חתמנו בספר ישרים ותמימים
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
 עננו אביר יעקב עננו :
 עננו העונה כעת רחמים עננו :
 עננו רחום וחנון עננו :

יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 יהוה גלגל המון רחמיה עלינו
 יהוה עשה למען שמך וחסיה על ישראל עמך :
 יהוה עשה למען נענה בסלם ממרומיה ועי' ע
 יהוה עשה למען הרונים ושרופים על יחוד
 קרושת שמך
 דעני ליעקב בבית אל
 דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניה נעימות
 בימינה נצח : ואומר קריש יתא שלמא רבא

ספר רביעי

תפלה למשה אישהאלהים אדני מעון אתה היית
 לנו בדר ודר : במרס הרים ילדו ותחולק
 ארץ ותבל ומעולם עדעולם אתה אל : תשב אנשי

עד

עד רבא ותאמר שובו בני אדם : מי אלה שנים בעיניך
 כיום אתמול כי עבר ואשמורה בלידה : זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחרף : בבקר יציץ וחלף לערב
 מולל ויבש : כי כלינו באפה ובחמתך נבהלנו : שמה
 עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניה : כי כל ימינו פנו
 בעברתך כלינו שנינו כמרהנה : מי שנותרנו בהם
 שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל
 ואון כינו חיש ונעפה : מי יודע עו אפה וכיראתך
 עברתך : למנות ימינו כן הודיע ונבא לבב חכמה :
 טובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות
 עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעלך
 הדרך על בנייהם : ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו :
 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה
 מחסי ומצודתי אלהי אבסחבו : כי הוא
 ילך מפח יקוש מדבר הוות : באברתו יסך לה
 תחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : לא תירא
 תחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יחלך מקטב
 תוד צהרים : יפל מצדה אלה ורבבה מימינה אליה לא
 יש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי
 תה יהוה מחסי עליון שמת מעונה : לא תאנה אליך
 עה ונגע לא יקרב באהלה : כי מלאכיו יצוה לך
 שמרה בכל דרכיך : על כפים ישאונה פן תגוף באכז
 רך : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר והנני : כי כי
 שק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו
 מן אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים

אשביעוהו ואראהו בישועתי :

צ מזור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהודי
 ולומר לשמך עליון : להגיד בפקר חסדך
 ואמונתך בקילות : עלי-עשור ועלי-נבל עלי הנזין
 בכנור : כי שמחתני יהוה בפעליה במעשי ידיך ארנן :
 מהגדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : איש
 בער לא ידע וכסיל לא יבין אתזאת : בפרח רשעים
 כמו עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד :
 ואתה מרום לעלם יהוה : כיהנה איביך יהוה כי
 הנה איביך יאבדו והפרדו כל-פעלי און : ותרם כראס
 קדני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמס
 עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק פתמר יפרח כאר
 בלבנון ישנה : שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו
 יפרחו : עוד ינוכון בשיבה רשנים ורעננים יהיו
 להגיד כי-ישר יהוה צורי ולא-עולתה בו :
 צ יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אר
 תכון חבל ברהמוט : נכון כסאך מאז מעולם
 אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות רכים : מקלות מים רבים אדירים משברי-ים
 אדיר בפרוס יהוה : ערתיך נאמנו מאד לכיתהך נאות
 קדש יהוה לארץ ימים :

צ אלו נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשא שפ
 שח הארץ השב נמול על-גאים : ערמתי רשעים
 יהוה ערמתי רשעים יעלו : יביעו ידברו עתק תאמרו
 כל-פעלי און : עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו : אלמנו
 ונר יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יהוה ולא
 יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעס וכסילים מ
 תשכילו

תשכילו : הנטע און הלא ישמע אס-יצר עין הלא
 ביט : היסר גוים הלא יוביח המלמד אדם דעת :
 יהוה ידע מחשבות אדם כיהמה הכל : אשרי הנכר
 אשר-תסרנו יה ומתורהך תלמדנו : להשקיט לו
 מימי רע עד יפרה לרשע שחת : כי לא-יש יהוה
 עמו ונחלתו לא יעוב : כי-ער צדק ישוב משפט ואחריו
 גלי-ישרי-לב : מירקום לי עסמרעים מירתי-צב לי עס
 פעלי און : לוגי יהוה עורתה לי כמעט שכנה דומה
 נפשי : אס-אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני :
 רב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי : היחברך
 סא הוות יצר עמל עלי-חק : יגודו על-נפש צדיק ותם
 קי ירשיעו : ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי :
 ישב עליהם את-אזנם וכרעתם יצמיתם יצמיתם
 יהוה אלהינו :

לכו נרגנה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמה
 פניו בתורה בזמרות נריע לו : כי אל גדול
 ומה גדול על-כל-אלהים : אשר בידו מחקרי-
 ותרועפות הרים לו : אשר-לו הים והוא עשהו
 בשת ידיו יצרו : באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
 יהוה עשנו : כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן
 היום אס-בקרנו תשמעו : אל-תקשו לכבכם כמרובה
 יום מטה במדבר : אשר נסוגי אבותיכם בחנוגי נס
 או פעלי : ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי
 הם והם לא ידעו דרכי : אשר-נשבעתו באפי
 אס-יבאון אל-מנוחתו :

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ : שירו
 ליהוה ברכו שמו בשירו מיום-ליום ישועתו :

ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול
 יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים : כי כל
 אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה : הוד והדר
 לפניו עו ותפארת במקדשו : הבו ליהוה משפחות
 עמים הבו ליהוה כבוד ועו : הבו ליהוה כבוד שמו
 שאו מנחה ובאו לחצרותיו : השתחוו ליהוה בהדרת
 קדש חילו מפניו כל הארץ : אמרו בגוים יהוה מלך
 אף תכון תבל בל תמוט ידיו עמים במישרים : ישמחו
 השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו : יעלו שדי וכל
 אשרבו אז ירננו כל עצי יער : לפני יהוה כי בא
 כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו
 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים : ענו
 וערפל סביבו צדק ומשפט מכן כסאו : אש
 לפניו תלה ותלהט סביב צריו : האירו ברכיו תבל
 ראתה ותחל הארץ : הרים כדונג נמסו מפני יהוה
 מלפני ארון כל הארץ : הגידו השמים צדקו וראו
 כל העמים כבודו : יבשו כל עברי פסל המתהללים
 באילים השתחוו ליל כל אלהים : שמעה ותשמח
 ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפט יהוה : כי
 אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
 אלהים : אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסדיו
 מיד רשעים יצילם : אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה
 שמחו צדיקים ביהוה ותודו לזכר קדשו :
 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
 הושיעה לנו ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה
 ישעתו לעיני הגוים נלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו
 לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו
 הריעו

הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו : זמרו ליהוה
 בכבוד בכבוד וקול זמרה : בחצרות וקול שופר הריעו
 לפני יהוה המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
 נהרות ימחורכך יחד הרים ורננו : לפני יהוה כי בא
 לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :
 יהוה מלך ירננו עמים ישב כרוכים תנוט הארץ :
 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים :
 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא : ועו מלך משפט
 אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
 עשית : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להרם רגליו
 קדוש הוא : משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי
 שמו קראים אלי יהוה והוא יענם : בעמוד ענן ידבר
 אליהם שמרו עדתי וחק נתין למו : יהוה אלהינו
 אתה עינתם אל נשא היית להם ונקם על עליותם :
 זממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש
 יהוה אלהינו :
 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ : עברו את
 יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי
 יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן
 רעייתו : באו שערינו בתודה חצרותיו בתהלה הודו
 ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור
 ודר אמונתו :
 מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה זמרה :
 אשבילה בדרך תמים מתי תבוא אלי
 תחלק בתם לכבי בקרב ביתי : לא אשית לנגד עיני
 כרבליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי : לבב
 קש יסור מפני רע לא אדע : מלשני בסתר רעהו
 אותו

אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל :
עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא
ישרתני : לא ישוב בכרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
לא יכון לנגד עיני : לבקרים אצמית בלרשע ארץ
להכרית מעיר יהוה בלפעלי און :

כי תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו : יהוה
שמעה תפילתי ושוועתי אליך תבוא : אל-

תכתר פניך : מפני ביום צרדתי הטה אלי אונה ביום
אקרא מהר ענני : כי יכלו בעשמי ועצמותי כמקד

נחרו : הונה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי :
מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי : דמיתו לקאת

מדבר היתי בכוס חרבות : שקדתי ואהיה כצפור
בודד על גג : בלהיום חרפוני איכי מהוללי בי נשבעו :

כי אפר פלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי : מפני זעמך
וקצףך כי נשאתני ותשליכני : ימי כצל נטוי ואני

כעשב איבש : ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדור
ודר : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא

מועד : כירצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו :
ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך :

כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו : פנה אל תפלת
הערער ולא יבור את תפלתם : תכתב זאת לדור

אחרון ועס נכרא יהלליה : כי השקוף ממרום קדשו
יהוה משמים : אר ארץ הביט : לשמע אנקת אסיה

לפתח בני תמותה : לספר בציון שם יהוה ותהלתי
בירושלם : בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את

יהוה : ענה בדרך כחי קצר ימי : אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי בדור דורים שנותיך : לפנים הארץ יסדה

ומעשה

ומעשה ידיך שמים : המה יאבדו ואתה העמד וכלם
כפגד יכלו בלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא ושנותיך

לא יתמו : בני עבדיך ישבנו וזרעם לפניך יכון :
לדור : ברכי נפשי את יהוה וכל לקרבי ארתי שם

קדשו : ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי
בלגמוליו : הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי :

הגואל משחת חייכי המעטרני חסד ורחמים :
המשביע בטוב עדיך תחדש בנשר נעורייכי : עשה

צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן יהוה ארך

אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם יטור :
לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו : כי

גבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו : כרחק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו : כרחם אב

על בנים רחם יהוה על יראיו : כי הוא ידע יצרנו
כחש כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה

כי יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד
מקומו : וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו

צדקותו לבני בנים : לשמרי בריתו וזכרי פקדיו
ועשותם : יהוה בשמים הכין פסאו ומלכותו בכל

משלה : ברכו יהוה מלאכיו גברי לח עשי דברו
לשמע בקול דברו : ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו

ישו ויצונו : ברכו יהוה בלמעשו בכל מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה :

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד
והדר לבשת : עטה אור בשלמה נוטה

שמים בירעה : המקרה במים עליותיו השם עבים
רכיבו

רכובו המהלך על כנפירות: עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה בלהמוט
עולם ועד: תהום פלבוש כסיתו עלהרים יעמדו
מים: מן געתה ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו
הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבור
שמת בלי עכרון בלי שבון לכסות הארץ: המשלה
מענים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שח
ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישבון מבין
עפאים יתנוקו: משקה הרים מעלותיו מפרי מעשה
תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת
האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבני
אנוש להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד:
ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר ישרש
צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים
ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים
שמש ידע מכואו: תשתחשף ויהי לילה בורת המש
בדחיתו יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל
אכלם: תזרח השמש יאספון ואד מעונתם רבצון:
יצא אדם לפעלו ולעבדתו ערי ערב: מה רבו מעשקי
יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניה: זהו
הים גדול ורחב ידים שסדרמש ואין מספר חיות קטנות
עם גדלות: שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשהק
בו: כלם אליה ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם
ילקטון תפתח ידה ישבעון טוב: תסתיר פניה יבחלון
תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישוכון: תשלח רוחך
יבדאון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותורעד יגע בהרים

ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי:
יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים
מן הארץ ורשעים יעור אינם ברכי נפשי את יהוה

הללויה:
יהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
שירולו זמרו ראו שיחו בכל נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו ישמח לב מן קשי יהוה:
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
אשר עשה מפתיו ומשפטיו: זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה לארץ דור:
אשר ברת את אברהם ושבעתו לישחק: ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן
את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר
במעט וגרים בת: ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל
עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על
הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפנייהם איש לעבד
מכר יוסף: ענו בפבל רגלו ברזל באה נפשו: עד
עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך
יתירהו משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל
בבר קנינו: לאסר שריו בנפשו וקניו יחם: ויבא
שראל מצרים ויעקב נד בארץ חם: ויפר את עמו
ואד ויעצמהו מצרים: הפך לבם לשנא עמו להתנכל
עבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: שמר
עם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח חשך
חשך ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם לדם

וימת את־דגתם : שרץ ארצם צפרדעים בחרדי מלכיהם :
אמר ויבא ערב כנים בכל־גבורם : נתן נשמיהם בדר
אש להבות בארצם : ויה נפנס ותאנתם וישבר עץ
גבולם : אמר ויבא ארבה וולק ואין מספר : ויאכל
כל־עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם : ויה כל־גבור
בארצם ראשית לכל־אונם : ויוציאם בכסף וזהב ואין
בשכטיו כושל : שמח מצרים בצאתם כי־נפל פחדם
עליהם : פרש ענן למסך ואש להאיר לילה : שאל
ויבא שליו ולחם שמים ישביעם : פתח צור ויוזכו מים
הלכו בציות נהר : כי זכר את־דבר קדשו את־אכרהם
עבדו : ויוצא עמו בששון ברנה את־בחיריו : ויתן
להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו : בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו ינצרו הללויה :

קו הללויה | הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו :
מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל־תהלתו :
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל־עת : זכרני יהוה
ברצון עמך פקדני בישועתך : לראות בטובת בחורך
לשמח בשמחת גויך להתהלל עם־נחלתך : חטאנו
עם־אבותינו העוינו הרשענו : אבותינו כמצרים לא
השפילו נפלאותיך לא זכרו את־רב חסדיך וימרו על
ים ביס־סוף : וישיעם למען שמו להודיע את־גבורתו :
ויגער ביס־סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר :
וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב : ויכסודמים צרותם
אחד מהם לא נותר : ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו :
מהרו שכחו מעשיו לא־חכו לעצתו : ויחאנו תאוה
במדבר וינסדאל בשימוז : ויתן להם שאלתם וישלח
רוזן כנפישם : ויקנאו כמשה במחנה לאהרן קדוש יהוה

תפתח ארץ ותבלע דתן ותלכס על־ערת אבירים :
ותבער אש בערתם להבה תלהט רשעים : יעשורעגל
בחרב וישתחוו למסכה : וימירו את־כבודם בתבנית
שור אכל עשב : שכחו אל מושיעם עשה גדלות
במצרים : נפלאות בארץ חם נוראות על־יס־סוף :
ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו
להשיב חמתו מהשחית : וימאסו בארץ חמדה לא־
האמינו לדברו : וידגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה :
וישא ידו להם להפיל אותם כמדבר : ולהפיל זרעם
בגוים ולזרותם בארצות : ויצמדו לבעל פעור ויאכלו
זבחי מתים : ויכעיסו במעלליהם ותפרץ־בם מנפה :
ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המנפה : ותחשב לו לצדקה
לדר ודר עד־עולם : ויקציפו על־מי מריבה וירע למשה
בעבורם : כי־המרו את־רוחו ויבטא בשפתיו : לא־
השמידו את־העמים אשר אמר יהוה להם : ויתערכו
בגוים וילמרו מעשיהם : ויעבדו את־עצביהם ויהיו להם
למוקש : ויזבחו את־בניהם ואת־בנותיהם לשרים :
וישפכו דם נקי דם־בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
כנען ותחנף הארץ בדמים : ויטמאו במעשיהם ויזנו
במעלליהם : ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את־נחלתו :
ויהנם ביד־גוים וימשלו בהם שנאיהם : וילחצום
איביהם ויכנעו תחת ידם : פעמים רבות יצילם והמה
ימרו בעצתם וימכו בעונם : וירא בצר להם בשמעו
את־רנתם : ויזכר להם בריתו וינחם רב חסדיו :
ויתן אותם לרחמים לפני כל־שוכיהם : הושיענו יהוה
אלהינו וקבצנו מן־הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יהוה | אלהי ישראל מן־העולם |

ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :

לומר ולכח אחרי כן • כספר הרביעי יתכן • ואחריו לו יסיה ח"ן • למן
בזכרו על מסככי :

ישרים • וכנים הליכי הדרך • מסלות שבילים הגונים
נכוחים : ועמך לחוקרם יתלו לאורך • שעמי
לכבם בחסדך בטוחים : הגינם ירומם לכסא יקרה •
המון קול שבחים מקום כל זבחים : היה נא אליהם
למגן בעורך • והראם בחנה ויהיו שמחים • נעימות
ימינה לנצח נצחים : תפלה למשה שמע על לאמך •
זכות מעלליו יגונן עליהם : כנף רחמיה שטח ממרומה •
פלה רע וצר מנות אהליהם : ואל כס תסד אישישי
יקומך • ותשלח ברכה במעשה ידיהם : יגובון בטובה
ויהיו לשמך • מפארים ומשתחווים לך רוחים • נעימות
ימינה לנצח נצחים : השיתם כבנים • צבאות • כיבן
ובעו בעו העמידם : תפאר מקום רגלה בפלאות •
וסלף עון בוגדים בך • ישרם : לדוד חסדים עשה נא
לשוב אות • וחדש לעמך ימיהם פקדם : עדה הוד
בנצחה • וקרב משיחך • לקבץ פזורים והצל לקוחים •
נעימות ימינה לנצח נצחים :

ואח"כ יאמרו תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר הרביעי שבתהלים שקרינו לפניך שדוא
מכון כנגד ספר במדבר שבחמשה חומשי תורה
ובזכות מזמוריו • ובזכות פסוקיו • ובזכות תיבותיו
ובזכות אותיותיו • ובזכות נקודותיו • ובזכות טעמיו
ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם • ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם • שתגן

עלינו

קעה

עלינו ותאמצנו לנצח משונאינו • ותחתמנו בספר ישרים
ותמימים • ותפתח לנו שערי ידירות • שערי הוד
והדר • שערי הצלחה • שערי צדקה • שערי ברכה •
שערי אהבה ורעות • שערי תקומה • יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : תודיעני ארח
הים שבע שמחות את פניך נעימות בימינה נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכות משה אל תנשה • חתום במדת הנצח • בזכותו
וענותו • אויבינו תנצח • ובהר המור • שיר מזמור •
נשיר וקמנצח • אל נצח • לנצח • רחם עם רוממך •
זכרנו יהוה ברצון עמך : תורה תמימה • ונעימה • ירש
עניו בהר סיני • עם אל איום • ארבעים יום • עמד שם
עם • לקבל תורה • זכה וברה • משמי מעוני • אל
אמת • תורת אמת • הנחיל לעם נאמני • צדקתו •
ותורתו • זכור נא משמיה • זכרנו יהוה ברצון עמך :
רחמנא אדפר לן קיימיה דמשה נביאה בדיל ויעבור :
רח דיןן אפיק לנהורא
רח חתמינן בספרא דחיי
רח חתמינן בספרא דרחמי
רח חתמינן בספרא דצדיקי
רח חתמינן בספרא דישרי ותמימי
רח חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי
רח פתח שמיא לצלותין
רח טוב מרוגך
רח ולא נהדר ריקס מן קמך

ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :
ב"ו :

ויש

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג סרות ותוקעים שופר ואחר כך אומרים
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים :
 יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלוך לעולם ועד :
 אלהינו שבשמים דרשנוך המצא לנו
 דרוש דמינו מיד קמינו
 איש חתמנו בספר חיים טובים
 חתמנו בספר צדיקים
 חתמנו בספר ישרים ותמימים
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
 עננו העונה בעת רצון עננו :
 עננו העונה בעת רחמים עננו :
 יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 יהוה חסדיך יקדמונו ורחמנו
 יהוה יהמו נא רחמיך עלינו
 יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 ועייע
 יהוה עשה למען נאמן בכל ביתך
 יהוה עשה למען הרונים ושרופים על יחוד
 קדושת שמך
 דעני למה ואבותינו על ים סוף
 דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעיימו
 בימינה נצח : ואומר קדיש והא שלמא רבא

ספר חמישי

קו הדרו ליהודה כירטוב פי לעולם חסדו : יאמרו
 גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר : ומאד צויה :
 קבצם

קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים : תעו במדבר
 בישיון דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים נסצמאים
 נפשם בהם תתעטף : ויצעקו אלי יהוה בצר להם
 ממצוקותיהם יצילם : וידריכם בדרך ישרה ללכת אל-
 עיר מושב : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 ביהשביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב : ישבי
 חשך וצלמות אסירי עני וברזל : ביהמרו אמריאל
 ועצת עליון נאצו : ויכנע בעמל לבם בשלו ואין עוז :
 ויצעקו אלי יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם :
 ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : ביהשבר דלתות נחשת
 ובריחי ברזל נדע : אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 ותענו : כדאכל התעב נפשם ויגיעו עד שיערי מות :
 ויצעקו אלי יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם : ישלח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה : יודרי הים באניות עשי מלאכה במים רבים :
 תמה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה : ויאמר
 ויעמד רוח סערה ותרוםם גליו : יערו שמם יודו
 תהומות נפשם ברעה תתמונג : יחגו וינועו בשכור
 מלחכמתם התבלע : ויצעקו אלי יהוה בצר להם
 ממצוקותיהם ויציאם : יקם סערה לדממה ויחשו
 ליהם : וישמחו כישתקו וינחם אל מחוז חפצם : יודו
 ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו בקהל
 עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות למדבר
 מצאי מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת יושבי
 יאמרו : ישם מדבר לאנסמים וארץ ציה למוצאי מים :

ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : וזרעו שדות
ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעט : וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון :
שפה בון על גדיבים ויתעם בתהו לא דרך : וישגב
אביון מעוני וישם בצאן משפחות : יראו ישמים
וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מיחכם וישמר אלה
ויתבוננו חכמי יהוה :

כה שיר מזמור לדוד : נכון לבי אלהים אשירה
ואזמרה אף כבודי : עורה הנבל וכנור אערה
שחר : אורך בעמים יהוה ואזמרה בלאמים : כי
גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך : רומח
על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך : למען יחלצון
ידריך הושיעה ימינה וענני : אלהים דבר בקדשו
אעלה אחלקה שכם ועמק סבות אמרד : לי גלעד
לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי : מואב
סוד רחצי על אדום אשליך נעלי על פלשת אתרועע
מי יבילני עיר מכצר מי נחני ער אדום : הלא אלהים
ונחתנו ולא יתצא אלהים בצבאתינו : הבה לנו עורת
מצד ושוא תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא
יכוס צרינו :

קט למנצח לדוד מזמור אלהי תהלת אל תחרש : כי
פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר : ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם
תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה : וישימו עלי רעה
תחת טובה ושנאה תחת אהבתי : הפקד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו : בהשפטו יצא רשע ותפלה
תהיה לחטאה : יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר
יהו

יהירבנו יתומים ואיתמו אלמנה : ונוע ינועו בניו ושאלו
ורשו מחרבותיהם : ונקש נושה לכל אשר לו וכלו
זרים יגיעו : אליהו לו משה חסד ואליהו חונן ליתומיו :
יהיא אחריתו להכרית ברור אחר ימח שמו : וזכרו
עון אבתיו אליהו וחסאת אמו אלתמח : יהיו נגד
יהוה תמיד וזכרת מארץ זכרם : יען אשר לא זכר
עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לכב למותת :

ויאתב קללה ותכזאוה ולא יחפץ בברכה ותרחק ממנו :
ויכבש קללה כמדו ותכא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו :
תהילו בכבוד יעטה ולמוח תמיד יחננה : זאת פעלת
שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי : ואתה יהוה
ארני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני :
כיעני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי : כצל כנשותו
נהלכתי ננערתי כארבה : ברפי בשלו מצום ובשרי כחש
משמן : ואני הייתי חרפה להם יראוני יגיעון ראשם :
עורני יהוה אלהי הושיעני כחסדך : וידעו כידך
את אתה יהוה עשית : יקלוריהמה ואתה תברך
קמו : ויכשו ועברך ישמח : ילכשו שומני בלמה
ועטו כמעיל בשתם : אודה יהוה מאד בפי וכתוך רבים
אהללנו : כיעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו :

לדוד מזמור נאם יהוה לארני שב לימיני ער אשית
איביך חרם לרגליך : מטה עזך ישלח יהוה
לציון רדה בקרב איביך : עמך נדבת ביום חילך בהררי
דש מרחם משחר לך טל ילדתך : נשבע יהוה
לא ינחם אתה יכהו לעולם עלי דברתי מלכי צדק :
ודני עלי מינה מחץ ביום אפו מלכים : ידן בנום
לא גויות מחץ ראש על ארץ רבה : מנחל בדרך
יהו

ישתה על־כַּן יָרִים ראשׁ :

קיא הללויה | אודה יהוה בכל־לֵבב בסוד ישרים ועדה :
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל־חפציהם :
הודוהדר פעלו וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה : טרף נתן ליראיו וזכר
לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל־
פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר :
פרות | שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו :
ראשית חכמה | יראת יהוה שכל טוב לכל־עשיהם
תהלתו עמדת לעד :

קיב הללויה | אשר־איש ירא את־יהוה במצותיו חפץ
מאד : גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יברך : הוֹדוּעֶשֶׂר בביתו וצדקתו עמדת לעד : ורח
בחסד אור לישרים חנון ורחום וצדיק : טוב־איש חינו
ומלוה יכלכל דבריו במשפט : בילעולם לא־ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק : משמועה רעה לא ירא נכון
לבו בטח ביהוה : סמוך לכו לא ירא עד אשר־יראה
בצרו : פזר | נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קדו
תרום בכבוד : רשע יראה | וכעס שניו יחרק ונמס
תאות רשעים תאכר :

קיד הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את־שם יהוה
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד־עולם
מפורח־שמש עד־מבואו מהלל שם יהוה : רם על־כל
גוים | יהוה על השמים כבודו : מי ביהוה אלהינו
המגביה לשבת : המשפיל לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפת ירים אכיון : להושיבי עם
נדיבים

קעח

נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי | עקרת הבית אסי
הבנים שמחה הללויה :

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעו :
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני־צאן : מהלך הים פי תנוס הירדן תסב
לאחור : ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני־צאן :
מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : ההפכי
הצור אנסימים חלמיש למעינורמים :

קטו לא לנו יהוה לא־לנו בילשמה תן כבוד על־חסדך
על־אמתך : למה יאמרו הגוים אי־הנא

אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר־חפץ עשה :
עצביהם כסף זהב מעשה ידי אדם : פהלהם ולא
דברו עינים להם ולא יראו : אונים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחו : ידיהם | ולא ימישון רגליהם
ולא יהלכו לא־יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר־בטח בהם : ישראל בטח ביהוה עורם ומגנם
הוא : בית אהרן בטחו ביהוה עורם ומגנם הוא : יראי
יהוה בטחו ביהוה עורם ומגנם הוא : יהוה זכרנו יברך
וברך את־בית ישראל יברך את־בית אהרן : יברך
דאי יהוה הקטנים עם־הגדלים : יסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליהוה עשה שמים
ארץ : השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני־אדם :
לא המתים הללויה ולא כריירי דומה : ואנחנו |
נברך יה מעתה ועד־עולם הללויה :

קטז אהבתי כיישמע | יהוה את־קולי תחנוני : כיהטה
אזנו לי וכימי אקרא : אפפני | חבלי־מות

ומצרי שאול מצאני צרה ויגון אמצא : ובשם יהוה
אקרא אנא יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם : שמר נתיים יהוה דלותי ולי הושיע : שוכני
נפשי למנוחיכי כיהוה נמר עליכי : כי חלצת נפשי
ממות את-עני מן-דמעה את-רגלי מדחי : אתה-לק
לפני יהוה בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני עניתי
מאד : אני אמרתי בחפזי בלהאדם כזב : מה-אשיב
ליהוה בלהתגמלוהי עלי : פוס-ישועות אשא ובשם
יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו :
יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו : אנא יהוה כי-אני
עבדך אני עבדך בן-אמתך פתחת למוכרי : לך אובח
זבח תודה ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם
נגדה-נא לכל-עמו : בחצרות בית יהוה בתוככי
ירושלם הללויה :

קיי הללו את-יהוה בלגונים שבחוחו בלהאמים : כי
גבר עלינו ו חסדו ואמת-יהוה לעולם
הללויה :

קיי הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו : יאמר-נא
ישראל כי לעולם חסדו : יאמר-נא בית
ארהן כי לעולם חסדו : יאמר-נא יראי יהוה כי לעולם
חסדו : מן-דמצר קראתי יה ענני במרחב יה : יהוה
די לא אירא מה-עשה לי אדם : יהוה לי בעזרי
ואני אראה בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם :
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים : בלגונים סבבוני
בשם יהוה כי אמילם : סבוני גם-סבבוני בשם יהוה
כי אמילם : סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם : דחה דחיתני לנפל ויהוה ערני :

עיי

עני וזמרת יה ויהי-לי לישועה : קול רנה וישועה
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל : לא-אמות כי-אחיה ואספר
מעשי יה : יסר יסרני יה ולמות לא נתנני : פתח
לי שערי-צדק אבא-בם אודה יה : זה-השער ליהוה
צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתני ותהילי לישועה :
אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה : מאת יהוה היתה
זאת היא נפלאת בעינינו : וזה-היום עשה יהוה נגילה
ונשמחה בו : אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה
הצליחה נא : ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
יהוה : אל יהוה ויאיר לנו אסרו-חג בעברתים ער-
קרנות המזבח : אלי אתה ואודך אלהי ארוממך :
הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

בזכות אהרן • רון ירון • עמך באמרם הושענא •
נחתם בכבוד • במצנפת נאה • לשמש בכהנה •
בגדי פאר • לפאר • שמך לבש באמונה • הודו הראה •
לעם נכאה • רם שוכן במעונה • ובזכותו • ותפלתו •
תושיע לועמיה • זכרנו יהוה ברצון עמך • בגדי קדש •
לקח לקדש • לשרת בם לפנים לפני • ולבשם בבואו
שם • בקדוש כמלאך יהוה • בקרבנותיו • ועולותיו •
היה מכפר על עוני • תפלותיו ותחנונותיו • זכור היום
לעם אמוני • ותשעם • ותרגיעם • במקדש הדומך •
זכרנו יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן בהנא בדיל ויעבור :

ר"ח

ר"ח הדרה שו עלן
 ר"ח חתמינן בספרא דחיי ימינא ימינא ימינא כ"ו :
 ר"ח חתמינן בספרא דרחמי כ"ו :
 ר"ח חתמינן בספרא דצדיקי כ"ו :
 ר"ח חתמינן בספרא דישרי ותמימי כ"ו :
 ר"ח חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי כ"ו :
 ר"ח פתח שמיא לצלותין כ"ו :
 ר"ח תוב מרוגזין כ"ו :
 ר"ח ולא גהדר ריקם מן קמך כ"ו :

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מרות והוקעים שופר ואחד כך אומרים

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 יהוה הוא האלהים : יהוה הוא האלהים :
 יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :
 אלהינו שבשמים העתיד לנו היום ובכל יום ויום
 בתפלתנו :
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים :
 חתמנו בספר צדיקים :
 חתמנו בספר ישרים ותמימים :
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
 עננו רחום וחנון עננו :
 עננו העונה בעת רחמים עננו :
 יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 יהוה כחותם על לב היום שימנו :
 יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 יהוה עשה למען כהן באוריך ותמיד :
 יהוה עשה למען הרגלים ושרופים על יחוד :
 קדושת שמך :
 ועי"ע :
 ועי"ע :
 דעני

דעני לאהרן במחתה
 דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
 בימינה נצח :
 ואומר קדיש והא שלמא רבא

קיש אשרי תמימה דהה הלכים בתורת יהוה : אשרי
 נצרי ערתיו בכל לב ידרשוהו : אף לא
 פעלו עולה בדרכיו הלכו : אתה צויתת פקדיה לשמר
 מאד : אחלי יכנו דרכי לשמר חקיה : או לא אבוש
 בהביטי אר-פל מצותיה : אודך בישר לבב בלמדי
 משפטי דקך : את חקיה אשמר אלתעובני ער-מאד :
 בפה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך : בכל
 לבי דרשתיה אלתשנני ממצותיה : בלבי צפנתי
 אמרתך למען לא אחטאלך : ברוך אתה יהוה למדני
 חקיה : בשפתי ספרתי כל משפטי פיה : בדרך
 עדותיה ששתי בעל כלהון : בפקודיה אשיחה ואביטה
 ארחתיה : בחקתיה אשתעשע לא אשכח דברך :
 גמר על עבדך אחיה ואשמרה דברך : גל-עיני
 ואביטה נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ אלתסתר
 מפני מצותיה : גרסה נפשי לתאבה אל-משפטיה בכל
 עת : גערת זדים ארורים השנים ממצותיה : גל
 מעלי חרפה וכוז כי עדתיה נצרתי : גם ישבו שרים
 בי נדברו עבדך ישיח בחקיה : גם עדתיה שעשעי
 אנשי עצתי :

דבקה לעפר נפשי חניי כדברך : דרכי ספרתי
 תעניני למדני חקיה : דרך-פקודיה הכניני ואשיחה
 נפלאותיה : דלפה נפשי מתוגרה קימני כדברך :

דרך שקר הסר ממני ותורחך חנני : דרך אמונה
 בחרתי משפטיך שותי : דבקתי בערותיך יהוה אל
 תבישני : דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :
 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב : הבינני ואצרה
 תורתך ואשמרנה בכל לב : הדריכני בנתיב מצותיך
 כיבו חפצתי : הטלבי אל ערותיך ואל אל-בצע :
 העבר עיני מראות שוא בדרכך חייני : הקם לעבדך
 אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר יגדתי כי
 משפטיך טובים : הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני :
 ויבאני חסדיך יהוה תשועתך כאמרתך : ואענה
 חרפי דבר כירבטחתי בדברך : ואל-תצל מפי דבר
 אמת עד-מאד כי למשפטיך יחלתי : ואשמרה תורתך
 תמיד לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה כי פקדיך
 דרשתי : ואדברה בערותיך נגד מלכים ולא אבוש :
 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא-כפי אל
 מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך :
 זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתי : זאת נחמתי
 בעיני כי אחרתך חיתני : זדים הליצני עד-מאד מתורתך
 לא נטיתי : זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם :
 זלעפה אחותני מרשעים עזבי תורתך : זמירות היו לי
 חקיך בבית מגורי : זכרתי בלילה שמה יהוה ואשמרה
 תורתך : זאת היתה לי כי פקדיך נצחתי :
 חלקי יהוה אמרתי לשמר דברך : חליתי פניך
 בכל-לב חנני כאמרתך : חשבתי דרכי ואשיבה רגלי
 אל-עדותיך : חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :
 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי : חצות-לילה
 אקום להודות לך על משפטי צדקך : חבר אני לכל
 אשר

אשר יראוך ולשמרי פקודיך : חסדך יהוה מלאה
 הארץ חקך למדני :

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך : טוב טעם
 ורעת למדני כי במצותיך האמנתי : טרם אענה אני
 שגג ועתה אמרתך שמרתי : טוב-אתה ומטיב למדני
 חקיך : טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב אצר
 פקודיך : טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי : טוב
 לי כי-ענית למען אלמד חקיך : טוב-לי תורת-פיך
 מאלפי זהב וכסף :

ידיך עשיתי ויכוננני הבינני ואלמדה מצותיך :
 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי : ידעתי יהוה
 כי-צדק משפטיך ואמונה עיניתי : יהינא חסדך לנחמני
 כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה כיתורתך
 שעשעתי : יבשו זדים כי-שקר עוררוני אני איש
 בפקודיך : ישובו לי יראיך וידעי עדתיך : יהי-לבי
 תמים בחקיך למען לא אבוש :

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי : בלו עיני
 לאמרתך לאמר מתי תנחמני : ביהייתי כנאד בקיטור
 חקיך לא שכחתי : כמה-ימיר-עבדך מתי תעשה
 בדרפי משפט : ברדלי זדים שיחות אשר לא כתורתך :
 בל-מצותיך אמונה שקר רדפוני עורני : במעט כלוני
 בארץ ואני לא-עזבתי פקדיך : כחסדך חניי ואשמרה
 דעות פיך :

לעולם יהוה דברך נצב בשמים : לדר ודר אמונתך
 זונת ארץ ותעמד : למשפטיך עמדו היום כי הכל
 בדיך : לולי תורתך שעשעתי או אבדתי בעיני : לעולם
 א-אשכח פקודיך כי-בם חיתני : לך-אני הושיעני

כי פקודיך דרשתי : לי קוון רשעים לאבדני עדותיך
אתבונן : לכדתיכלה ראיתי קוון רחבה מצותך מאד :
מהאהבתי תורתך כל היום היא שיחתי : מאיבי
תחבמני מצותיך כי לעולם היא אלי : מכל מלמדי
השכלתי כי עדותיך שיחה לי : מוקנים אתבונן כי
פקודיך נצרתני : מכל ארח רע כדאתי רגלי למען
אשמר דבריך : ממשפטיך לא סרתני כי אתה הורתני :
מהנמלצו לחכי אמרתך מדבש דלי : מפקודיך
אתבונן על כן שנאתי : כל ארח שקר :

נדררגלי דברך ואור לנתיבותי : נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקה : נעניתי עד מאד יהוה חניני
כדברך : נדבות פי רצהנא יהוה ומשפטיך למדני :
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי : נתנו רשעים
פח לי ומפקודיך לא תעיתי : נחלתי עדותיך לעולם
כי יששון לבי המה : נטיתי לבי לעשות חקך
לעולם עקב :

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי : סתרי ומגני
אתה לדברך יחלתי : סורו ממני מרעים ואצרה מצות
אלהי : סמכני כאמרתך ואחיה ואלתיבישני משכרי :
סעדני ואושעה ואשעה בחקך תמיד : סלית כל
שונים מחקך כי שקר תרמיתם : סנים השבת כל
רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך : סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך יראתי :

עשיתי משפט וצדק בלתיחני לעשקי : ערב עבדך
לטוב אליעשקני זדים : עיני כלו לישועתך ולאמרת
צדקה : עשירה עם עבדך כחסדך וחקך למדני :
עבדך אני הבינני וארעה עדותיך : עת לעשות ליהוה

הפרו תורתך : על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז :
על כן : כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי :
פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי : פתח דבריך
יאיר מכין פתיים : פיפערתי ואשאפה כי למצותיך
יאבתי : פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך : פעמי
הכן כאמרתך ואלתישלטי בי כל און : פרני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך : פניך האר בעבדך ולמדני את חקך :
פרגימים ירדו עיני על לא שמרו תורתך :

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך : צוית צדק עדותיך
ואמונה מאד : צמתתני קנאתי כי ישכחו דבריך צרי :
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה : צעיר אנכי ונבזה
פקודיך לא שכחתי : צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת : צרו מצוק מצאוני מצותיך שעשעי : צדק
עדותיך לעולם הבינני ואחיה :

קראתי בכל לב ענני יהוה חקך אצרה : קראתיך
הושיעני ואשמרה עדותיך : קדמתי בנשף ואשועה
לדברך יחלתי : קדמו עיני אשמרות לשיח כאמרתך :
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חניני : קרנו רדפי
ומה מתורתך רחקו : קרוב אתה יהוה וכל מצותיך
אמת : קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסרתם :

ראה עניי וחלצני כיתורתך לא שכחתי : ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך חניני : רחוק מרשעים ישועה
כי חקך לא דרשו : רחמיה רבים : יהוה כמשפטיך
חניני : רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי : ראיתי
נגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו : ראה
כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חניני : ראש דבריך
אמת ולעולם כל משפט צדקה :

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי : שש אנכי
על אמרתך כמוצא שלך רב : שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי : שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך :
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : שברתי
לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי : שמרה נפשי עדתיך
ואהבם מאד : שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי
נגידה :

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני : תכוא
תחנתי לפניך כאמרתך הצילני : תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיה : תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק : תהי ידך לעורני כי פקודיך בחרתי : תאבתי
לישועתך יהוה ותורתך שעשעי : תחי נפשי ותהללך
ומשפטך יעורני : תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמק

זכות פינחס * המיוחס * למדת צדיק יסוד עולם *
לכרית קנא * ויפלל עם קונה * המביא במשפט
על כל נעלם * ותעצר * משלחת צר * והוא נתבצר *
ברום עולם : הגם הלום ברית שלום * חיים ועולם *
לכהנת עולם : ובזכותו לעדתו * קרב קץ מינה * זכרנו
יהוה ברצון עמך : בזכות מקנא * היה עונה * לשועת
עם מקודשיך : רצה אל חי * בניחוחי * חלף קרבני
לחמי לאשיך : ושה פורה * שי למורא * זבילו אל
נוה קדשך : חתמם לגילה * וצהרה * וקבצם למגרשיך *
הושענא * ורחם נא * לכנה אשר נטעה מינה * זכרנו
יהוה

קפד

יהוה בשאתי את עיני הישבי בשמים :
רחמנא אדבר לן קיימיה וריס אלוד אדוניהם כעיני
ריח ולא תתפרע בעובדנא נינו אלהיהם אלהינו עד
ריח חתמינן בספרא דחיי : שבענו בוו : רבת
ריח חתמינן בספרא דרחמי : לא יאני יונים :
ריח חתמינן בספרא דצדיקי
ריח חתמינן בספרא דישרי ותמימי
ריח חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי
ריח פתח שמאי לצלותין
ריח טוב מרוגך
ריח ולא נהדר ריקס מז קמך

יש קהלות שאומרים כאן י"ג מרות ותוקעים שופר ואחר כך אומרים

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד :
יהוה הוא האלהים * יהוה הוא האלהים :
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :
אלהינו שבשמים ואל תבישנו משברנו
ונקרא ואתה תעננו
א"ש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו העונה בעת רצון עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו :

יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
יהוה ריבה ריבנו ולחם לוחמנו : ובחזו :
יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
יהוה עשה למען זך קנא לשמך : ועייע :
יהוה

שרים רדפוני חנם ומדבריופים על יחוד

עלאמרתה כמוצא שלך רב

הורתה אהבתי : שבע ביום

ועי'ע :

ענינן :

ענינן :

לשלוש רב לאהבתי תורתמימי די בכל דר ודר ענינן :

לישועתה יהוד היום שבע שמחות את פניך נעמות

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

בימינה נצח :

קד שיר המעלות אליהוה בצרתה לי קראתי ויעניני :

יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה :

מהיתן לה ומה יסיף לה לשון רמיה : חצי נבור

שנונים עם נחלי רתמים : אויה לי כי גרתי משך שכנתי

עם אהלי קדר : רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום :

אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :

קכא שיר למעלות אשא עיני אליההרים מאין יבוא

עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ :

אליתן למוט רגלך ארלינוט שמרך : הנה לארינוט

ולא יישן שומר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על

יד ימינה : יומם השמש לא יכפה וירח בלילה : יהוה

ישמרך מכל רע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך

ובואך מעתה ועד עולם :

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה

נכך : עמדות היו רגלינו בשערך ירושלם :

ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו : ששם עלו

שבטים שבטריה ערות לישראל להודות לשם יהוה :

כי שמח יושבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד :

שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך : יהי שלום בחילך

שלוח בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום

בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

קכג שיר המעלות אליך נשאתי את עיני השבי בשמים :

הנה כעיני עבדים אליך אדוניהם כעיני

שפהה אליך נברחה בן עינינו אליהוה אלהינו עד

שיחננו : חננו יהוה חננו כירב שכענו בון : רבת

שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבו לגאי יונים :

קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר

נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום

עלינו אדם : אוי חיים בלעונו בחרות אפס בנו : אוי

המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו : אוי עבר על

נפשנו המים הזירונים : ברוך יהוה שלא נתננו טרף

לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח

נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים

וארץ :

קכה שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט

לעולם ישב : ירושלם הרים סביב לה ויהוה

סביב לעמו מעתה ועד עולם : כי לא ינוח שבט

חרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים

מעולתה יריהם : הטיבה יהוה לטובים ולישרים

ברבותם : והמטים עקלקלותם יוריקם יהוה את פעלי

האון שלום על ישראל :

קכז שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו

בחלמים : או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה

או יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל

יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יהוה את

טביתנו כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו :

לדך ילך וככה נשא משך הזרע באיובא ברנה נשא

אלמתיו :

קבו שיר המעלות לשלמה אסי יהוה לא יכנה בית
שוא עמלו בוניו בו אסי יהוה לא ישמר עיר
שוא שקד שומר : שוא לכם משכמי קום מאחרי
שבת אכלי לחם העצבים פן יתן לידידו שנא : הנה
נחלת יהוה בנים שכר פרי הכטן : פחצים בירגבור פן
בני הנעורים : אשרי הנבר אשר מלא את אשפתו מהם
לא יבשו כירידברו את אויבים בשער :

קכה שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה החלף בדרכיו :
יגיע כפיה פי תאכל אשריך וטוב דרך :
אשתך : כנפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתילי זיתים
סביב לשלחך : הנה כי כן יברך נבר ירא יהוה :
יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייה :
וראה בנים לבניה שלום עלי ישראל :

קכט שיר המעלות רבת צדונו מנעורי יאמרנא
ישראל : רבת צדונו מנעורי גם לא יכלו
לי : על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם : יהוה
צדיק קיצ עבות רשעים : יבשו ויפגו אחור כל שנאי
ציון : יהיו פחציר ננות שקדמת שלף יבש : שלא
מלא כפו קוצר וחצנו מעמר : ולא אמרו העבדים
ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה :

קל שיר המעלות ממעמקים קראתה יהוה : אדני
שמעה בקולי תהינה אזנה קשבות לקול
תחנוני : אם עונות תשמרנה אדני מי יעמד : כי
עמך הסליחה למען תורא : קויתי יהוה קותה נפשי
ולדברו הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים
לבקר : יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה
עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

שיר

קלא שיר המעלות לדוד יהוה לא ינבה לבי ולא רמו
עני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני :
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל
עלי נפשי : יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם :
קכג שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו :
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אם

אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי : אם אתן
שנת לעיני לעפעפי תנומה : עד אמצא מקום ליהוה
משפנות לאביר יעקב : הנה שמעונה באפרתה מצאנה
בשרי יער : נבואה למשכנו תיו נשתחוו להרום רגליו :
קומה יהוה למנוחה אתה וארון עוזך : כהניך ילביש
צדק וחסידה ירננו : בעבור דוד עבדך אלת שב
פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנה אשית לכסא לך : אם ישמרו בניה בריתי
וערתי זו אלמדם גם בניהם עדיעד ישבו לכסא לך :
כי יבחר יהוה בציון אוה למושב לו : זאת מנוחתי
עדיעד פה אשב כי אויתיה : צידה בך אבוינה
אשביע לחם : וכהניח אלביש ישע וחסידה רנן ירננו :
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי : אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ נורו :

קכז שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת
אחים גם יחד : כשמן הטוב על הראש ירד
על הזקן וקו אהרן שירד על פי מדותיו : כטל חרמוץ
שירד על הררי ציון כי שם צנה יהוה את הברכה
חיים עדי העולם :

קכח שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עברי
יהוה העמדים בבית יהוה בלילות : שאר

דיכמ

ידיכם קדש וברכו את יהוה : יברכה יהוה מציון עשה
שמים וארץ :

קלה הללויה | הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה :
שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו :
הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : כי יעקב
בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול
יהוה ואדנינו מכל אלהים : כל אשר חפץ יהוה עשה
בשמים ובארץ בימים וכל ההמות : מעלה נשאים
מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו :
שחכה בכורי מצרים מאדם ערבהמה : שלח אותה
ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהבה
גוים רבים והרג מלכים עצומים : לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם
נחלה נחלה לישראל עמו : יהוה שמך לעולם יהוה
זכרך לדור ודור : כי ירין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם :
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
יאזינו אף איך ישירוהם בפייהם : כמוהם יהיו עשייהם
כל אשר בטח בהם : בית ישראל ברכו את יהוה
בית אהרן ברכו את יהוה : בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה : ברוך יהוה מציון שכן
ירושלם הללויה :

קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : הודו לאלהי
האלהים כי לעולם חסדו : הודו לאדני
האדנים כי לעולם חסדו : לעשה נפלאות גדולות
לכדו כי לעולם חסדו : לעשה השמים בתבונה כי
לעולם חסדו : לרוקע הארץ עליהמים כי לעולם חסדו :
לעשה

לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו : את השמש
למשלת ביום כי לעולם חסדו : את הירח וכוכבים
למשלות בלילה כי לעולם חסדו : למכה מצרים
בבכוריהם כי לעולם חסדו : ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו : ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם
חסדו : לגור ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו : והעביר
ישראל בתוכו כי לעולם חסדו : ונער פרעה וחילו
ביס סוף כי לעולם חסדו : למולך עמו במדבר כי
לעולם חסדו : למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
והרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו : לסיחון מלך
האמרי כי לעולם חסדו : ולעוג מלך הבשן כי לעולם
חסדו : ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה
לישראל עבדו כי לעולם חסדו : שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו :
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו : הודו ראל השמים
כי לעולם חסדו :

קלו על נהרות | בכל שם ישבנו גם יבכינו בזכרנו את
ציון : על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו : כי
שם | שאלונו שובינו דברי שיר ותולדנו שמחה שירו
לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יהוה על אדמת
נכר : אם אשכח ירושלם תשכח ימיני : תדבק לשוני
לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי : זכר יהוה | לבני אדם את יום ירושלם
האמרים ערו | ערו עד היסוד בה : בתכל השרודה
אשרי שישלם לה את גמולך שנמלת לנו : אשרי
שיאחו | ונפץ את עליך אר הסלע :

קלה לדוד | אודה בכל ימי נגד אלהים אומרה :

אשתחווה | אל היכל קדשך ואודה את שמך על-
חסדך ועל אמתך כיהגדלת על כל שמך אמרתך :
ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז : יודוך
יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : ושירו
בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה : כירם יהוה ושפל
יראה וגבוה ממרחק ידע : אסאלך | בקרב צרה
תחניני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינה : יהוה
יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרחף :
קלט למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע : אתה
ידעת שבת י וקומי בנתה לרעי מרחוק :
ארתי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה : כי אין מדה
בלשוני הן יהוה ידעת כלה : אחר וקדם צרתני
ותשת עלי כפכה : פליאה דעת ממני נשגבה לא
אוכל לה : אנה אלך מרוחה ואנה מפניה אברח : אם
אפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנף : אישא כנפי
שחר אשכנה באחרית ים : גם שם ידך תחנני והאחוזני
ימינה : ואמר אף חשך ישופני ולילה אור בעדני :
גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר בחשיכה
כאורה : כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי :
אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי
ידעת מאד : לא ינכחד עצמי ממך אשר עשיתי בכתר
רקמתי בתחתיות ארץ : גלמי | ראו עיניך ועל ספרך
כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחר בהם : ולי מה יקרו
רעיה אל מה עצמו ראשיהם : אספרם מחול ירבון
הקיצתי ועודי עמך : אסתקטל אלוה | רשע ואנשי
דמים סורו מני : אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך :
הלא משנאיך יהוה | אשנא ובתקומתי אתקוטט :
חברית

תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי : חקרני אל
ודע לבכי בחנני ודע שרעפי : וראה אם דרך עצבתי
ונחני בדרך עולם :

קס למנצח מזמור לדוד : חלצני יהוה מאדם רע מאיש
חמסים תנצרני : אשר חשבו רעות בלב
כל יום יגורו מלחמות : שננו לשונם כמו נחש חמת
עכשוב תחת שפתיו סדה : שמרני יהוה | מירי רשע
מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי : טמנר
גאים | פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים
שתוללי סלה : אמרתי ליהוה אלהי אתה האזינה יהוה
קול תחנוני : יהוה אדני עז ישועתי סכותה לראשי
ביום נשק : אל תתן יהוה מאוי רשע זממו אל תחפך
ירומו סדה : ראש מסבי עמל שפתיו יכפיו : ימוטו
עליהם גחלים באשי פילם במהמרות בליקומו : איש
לשון בליקון בארץ אשחמס רע יצודנו למדחפת :
ידעתי כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים : אף צדיקים
ידו לשמך ישבו ישרים את פניך :

קכא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה
קולי בקראיך : תכון תפילתי קטרת
לפניך משאת כפי מנחת ערב : שיתה יהוה שמרה
לפי נצרה על דל שפתי : אל תתלבי | לדבר רע
להתעולל עללות | ברשע אתי אישים פעלי און ובל
אלהם במנעמיהם : יהלמני צדיק | חסד ויוכיחני שמן
ראש אריני ראשי כי עוד ותפילתי ברעותיהם : נשמטו
בידי סדע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו : כמו פלח
ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול : כי אליך יהוה
אדני עני בכה חסיתי אל תער נפשי : שמרני מירי

פח יקשו לי ומקשות פעלי און : יפלו במכמרו
רשעים יחד אנכי עד אעבור :
קמב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה : קולי אל
יהוה אזעק קולי אלהיה אתחנן : אשפך
לפניו שיחי צרתי לפניו אנכי : בהתעטף עלי רוחי
ואתה ידעת נתיבתי בארצו אהלך טמנו פח לי :
הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין
דורש לנפשי : זעקתי אליה יהוה אמרת אתה מחסי
חלקי בארץ החיים : הקשיבה אל רנתי כידולתי
מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני : הוציאה ממסגרי
נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל
עלי :

קמב מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל
תחנוני באמנתך ענני בצדקתך : ואלתבווא
במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כלחי : כי
רדף אויב נפשי רבא לארץ חיתי הושיבני במחשכים
כמתי עולם : ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי :
זכרתי ימים מקדם הניתי בכל פעלה במעשה ידיך
אישוחח : פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לה
סלה : מהר ענני יהוה כלתה רוחי אליתסתר פניך
ממני ונמשלתי עם ירדני בור : השמיעני בפקר חסדך
כי יבך בטחתי הודיעני דרך זון אלה כי אליך נשאתי
נפשי : הצילני מאיבי יהוה אליך כסיתי : למדני
לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ
מישור : למען שמך יהוה תחיני בצדקתך : תוציא
מצרה נפשי : ובחסדך תצמית איבי ותאכרת כל
צררי נפשי כי אני עבדך :

קמב לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה : חסדי ומצודתי משגבתי
ומפלטי לי מגני וכו חסיתי הרודד עמי תחתי : יהוה
מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו : אדם להכל
דמה ימיו כצל עובר : יהוה הט שמיך ותרד נע בהרים
ויעשנו : ברוך ברוך ותפיצם שלח חציך ותהמם :
שלח ידך מפרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני
נכר : אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר : אלהים
שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך : הנותן
תשועה למלכים הפוצה את לדוד עבדו מחרב רעה :
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר : אשר בנינו פנטיעים מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל : מזוינו מלאים
מפיקים מזן אל זון צאגנו מאלופות מרפכות בחוצותינו :
אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה
ברחבתנו : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה
אלהיו :

קמב תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה
שמך לעולם ועד : גדול יהוה ומהלל מאד וגדולתו
אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגדלו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועוז
נוראותך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רבי טובך
יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה ארך אפים
וגדל חסד : טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו :
יודך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לכל בני האדם

גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
עלמים וממשתלתך בכל דור ודור : סומך יהוה לכל
הנפלים וזוקף לכל הנפופים : עני כל ארץ ישברו
ואתה נותן להם את האכלם בעתו : פורת את
ידך ומשביע לכל תי רצון : צדיק יהוה בכל ההכיו
וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר
יקראוהו באמת : רצון יראיו ועשה ואת שועתם ישמע
ויושיעם : שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים
ישמיד : תהלת יהוה ידבר פי ויבקר כל בשר שם

קדשו לעולם ועד
קמ הללויה הללי נפשי את יהוה : אהללה יהוה
בחי אומרה לאלהי בעוהי : אלהבטחו
בנדיבים בבן אדם : שאין לו תשועה : תצא רוחו
ישב לאדמתו ביום ההוא אכדו עשתנתיו : אשרי
שאל יעקב בעורו שברו על יהוה אלהיו : עשה שמים
וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם :
עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר
אסורים : יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה
אהב צדיקים : יהוה שמח את זגרים יתום ואלמנה
יערר ודרך רשעים יעוהו : ימרוך יהוה לעולם

אלהינו ציון לרה ודר הללויה :
קמ הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאור
היה מליח תהלה בונה רחוקים יהוה נחיו ישראל
יבנס : הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם : מונה
מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא : גוד אדונינו
ורכב לחכונתו אין מספר : מעורר ענוים יהוה
מישפיל רשעים עד ארץ : ענו ליהוה בתודה זמרו

לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני
ערב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לאיבשוכי
האיש ירצה : רוצה יהוה ארתי יראיו את המיחלים
לחסרו : שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהי ציון :
כי חזק בריחי שעריך בך בנה בקרבך : השם נבולך
שלוס חלב חטים ישביעך : השלח אמרתו ארץ עד
מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג בצמר כפור כאפר
יפור : משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד :
ישלח דברו ומסס ישב רוחו יזרמים : מגיד דבריו
ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל
גוי ומשפטים בדידעום הללויה :

קמ הללויה הללו ארתי יהוה מן השמים הללוהו
במרומים : הללוהו כל מלאכיו הללוהו
כל צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי
אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים :
יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם
לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו את יהוה סך
הארץ הגנים וכל תהמות : אש וכרד שלג וקיטור
רוח סערה עשה דברו : החרים וכל נבעות עץ פרי
וכד ארזים : התיה וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי
ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ : בחורים
תם בתולות זקנים עס נערים : יהללו את שם יהוה
גידשגכ שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם קרו
לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה :
הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים : ישמח ישראל בעשיו בני

ציון יגילו כמלכם : יהללו שמו במחול בתף וכבוד
 ימרו רלו : כירועה יהוה בעמו יפאר עניוים בישועה :
 יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם : רוממות
 אל בגרונם והרב פיפות בידם : לעשות נקמה בנוים
 הוכחות בלאמים : לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
 בככלי ברזל : לעשות כהם משפט כתיב הדר הוא
 לכה חסידיו הללויה :
 הן הללויה : הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עיו :
 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרכ גדלו :
 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו
 בתף ומחול הללוהו במנים וענב : הללוהו בצלצלי
 שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל
 יה הללויה :

ספר חמישי יאמר כל חסרון ויתן בקולו קול עוז כנורן . לשאת את הרון .
 לחן יי שקול שופר

הוד יוצרנו ועצמו : אסם גבורות מצפוניו
 יכסוף צבא חיל מעוניו : נסוס לכפא העלמו
 וכהאביד עד הדומו : יחו כבוד אל ברנניו
 הן הוד והדר לפניו : ועוז וחדוה במקומו
 פנה וכונן כידיו : הרום בהר קדש קנה
 מוכן לגדושי שכניה : צבי לכניו וידידיו
 האסמו נא חסדיו : עוזו יכלתו אן פנה
 סתי קהל נאמניו : ירא בשמחת נחמו
 הן הוד והדר לפניו : ועוז וחדוה במקומו
 מתי אלהים צבאות : זמן כמוקף יחשף
 ישה הפורה תאסף : וחיש תגלה נוראות
 חזק חלוש התלאות : ושים לאורה הנשף

היה באנחת יגוניו : הן הוד והדר לפניו
 יאמרו נאולי יהוה : יהי אליהם למבצר
 בן אהרן בר וקנאי : יזהיר לגנר וקניו
 הן הוד והדר לפניו : וילון הדרו יגודל
 שרי בהקים יסודו : כל הנשמה תהלל
 אל חי יהיה המוניו : הן הוד והדר לפניו
 יודו המונים ונכרים : היבל ומושב יקרו
 ובכנ ישר הדורים : יזהיר לקווי אמוניו
 הן הוד והדר לפניו : אלפי גרודי לאומו
 דלתי גבורות יאוו : גון התהום יך בחרמו
 יודש באף צור ודיניו : הן הוד והדר לפניו
 יודע יהוה אשר לו : יהר חמדו לשבתו
 ויו יאושש בחילו : החוד יצוה לעניו
 הן הוד והדר לפניו : ועוז וחדוה במקומו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
 ספר החמישי שבחלום שקרינו לפניך שהוא
 מכן פנגה ספר הדברים שבחמישה חומשי תורה
 ובזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
 ובזכות שמותיו הקדושים הפתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם שתתן
 הורף על משיחך לחד מלכותך ותחתמנו בספר
 צדיקים ותפתח לנו שערי אוצר טוב שיערי לקח
 שערי השקט שערי יקר שערי מנוחה שערי צהלה
 שערי בינה שערי אומץ ואילות שערי תשובה
 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה
 יהוה ארנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה
 הורף על השמים נכספה וגם כלתה נפשו לחצרות
 יהוה לבי וכשרי ירננו אל אל חי כי אתה יהוה טוב
 וסלח ורב חסד לכך קראיך יישי חתם
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
 בימיך נצת

סליחות לליל הושענא רבא

זכור סגן אשר נגן עלי עשור וגם נבל בשירתו
 ומירותו יהודון לך בכל תבל לך נמשח
 ונגדך שח נשוא לך עול וגם סכל פרה נכאה
 מקוראה לך נחלה וגם חבל להושיעה לתרנינה
 תגלה ממרוםך זכרנו יהוה ברצון עמך בזכות דוד

איש

איש יריד נחתם בכתר מלכותך תרחם וגם תנחם
 עמך ונחלתך בזכותו הראה לעם נכאה כנין
 ביהך ונחלתך בזכות אבות מערכות זכור נג
 לעדתך ונשלם ונשאם בזכות שכנה תמימה
 זכרנו יהוה ברצון עמך זכור לנו אלהינו זכות דוד
 בנו ישי ומנעו תצו חסד לקפץ את מגורשי ובזכות
 אסוף נרחו ואת בני ואת נשי ונגילה במלכותך
 ודברו נפלאותי זכרנו יהוה ברצון עמך
 רחמנא אדבר לן קיימיה דדוד משיחא בדיל ועבור
 רח זוקר אשרי עקן צמא יצא עץ חיים
 רח זכון חפש לן חזק יצא יצא יצא יצא
 רח חתמין בספרא דחיי יצא יצא יצא יצא
 רח חתמין בספרא דרחמי יצא יצא יצא יצא
 רח חתמין בספרא דצדיקי יצא יצא יצא יצא
 רח חתמין בספרא דישרי ותמימי יצא יצא יצא יצא
 רח חתמין בספרא דפרנסי ומזוני טבי יצא יצא יצא יצא
 רח פתח שמאי לצלותין יצא יצא יצא יצא
 רח טוב מרוגן יצא יצא יצא יצא
 רח ולא נהדר ריקס מן קמך יצא יצא יצא יצא

יש קהלות שאינרים כאן יצ מרות ותוקעים שופר ואתר כך וימרים

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים
 יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד
 אלהינו שבשמים זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 איש חמור עלינו ועל טפנו ועל עוללנו
 איש חתמנו בספר חיים טובים
 חתמנו בספר צדיקים

חתמנו

חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו רחום וחנון עננו
עננו מגן דוד עננו
עננו אלהי המרפכה עננו

יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו
" בך את לחמנו ואת מימינו
יהוה עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
" עשה למען נעים זמירותיך
" עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך ועי' ע
יהוה עשה למען הרונים ושרופים על יחוד
קדושת שמך ועי' ע

דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלם
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענין
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימינה נצח

ואחר שמשלימים הלימוד סוברים כקול נעים זה הפזמון

ידי נפש אב הרחמן • משוך עבדך אל רצונך
ירון עבדך כמו איל • ישתחוה מול הדרך
כי יערב לו ידיוהך • מנופת צוף וכל טעם
הרוד נאה זיו העולם • נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה • בהראות לה גועם זיוך
אז תתחוק ותתרפא • והיתה לה שמחת עולם
ותיק יהמו רחמיך • וחוסה נא על עם אהובך
כי זה כמה נכסוף נכסף • לראות בתפארת ערך
אנא אלי חמדת לבי • חושה נא ואל תתעלם
הגדה

הגלה נא ופרוס חביב • עלינו את ספת שלומך
תאיר ארץ מבורך • נגילה ונשמחה בך
מהר אהוב כי בא מועד • וחננו כימי עולם : מהר

יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה : קומי אורי כי בא אורך וכבוד
יהוה עליך זרח : כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה :

ואומר קריש יהא שלמא רבא ואח"כ יאמר תפלה זו

תפלה לליל הושענא רבא

רבנו של עולם הנה אנחנו באים בבשת פנים יראים
וחרדים • ואם חס ושלוס נתחייבנו כרת בבית
דינך הצדק על חטאתינו ועונותינו ופשעינו המרובים •
יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערנו שנצטערנו
בלילה הזה ונדרנו שנה מעינינו • ותשגיח עלינו בעין
חמלתך ההיא עינא פקיהא דלא נאים • ותיר תדיר
שנאמר הנה לא יגום ולא יישן שמר ישראל • ותקרע
רוע גזר דיננו ותחננו ותברכנו מאוצר הבסך העומד
לימין העליון • ותתן לעבדיך חיים ארוכים לעסוק
בתורתך יומם ולילה והיה הצער שיש לנו בעינינו
תקון לפגם הראות שפגמנו בעיינין עלאין ואשר הרע
בעיניך עשינו • ויתוקן הפגם ההוא בכל המקומות
שפגמנו מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה •
תצילנו מעונש חבוט הקבר מהמלאך המשבר את
עני האדם אחר פטירתו בקבר • ונפטר מאותו הצער •
תשפיע עלינו משפע הטוב מכתר עליון להצילנו
מכרת דיומי וכרת דשני • ולמען שמך הגדול והנורא

דהא כהאי יומא בשפון הליא כהאי יומא פקיד מלכא למיכא פתקין לסכטירא
ומסתימי דינין ואסתים ליכנא בוסא בעלמא ביומא קדמא דירחא שירחא
דדוכא הוה וסיומא הוה כהאי יומא ובהא חמרא הא חוי ביומא דא שלמין
ומסוימי עמין עובדין ע"ז ברכאן דילכון ושראן דדינא בישראל ביומא דא
מסוימי דינין ללכון ושראן בזכרמא דהא ליומא חמרא ומינין לאשתעשא
במלכא לנטלא מניה ברכאן לכל סתא ובהוה מדוותא לא משתכחי במלכא
אלא ישראל בלחודיהו ומאן דיתבי עם מלכא ונטל ליה בלחודיה כל מה
דכתי סאלי ויהיב ליה ועל דא ישראל סראן ועמין ע"ז מסוימי :

האדרא זוטא קדישא

בהוה יומא דר"ס בעא לאסתלקא מן עלמא וסוה מסדר מלוי
התכנסו חברייה לבי ר' שמעון והוו קמיה ר' אלעזר ברבי רבי
אבא ושאר חברייה וסוה מליא ביתא זקין עיני ר"ס וחמא דהתמלי ביתא
בכה ר"ס ואמר בזמנא חמרא כד הוינא בני מרשי סוה רבי פינחס בן יאיר קמאי
ועבד דברוכא דוכתאי אוריכו לי עד הסתא וכד תכנא חמרא השא קמאי
ומשלמין לא תתפסק ולא סוה על כל בר נש אלא ברסותא והסתא חמוכא
דהתפסק והא חמלי ביתא עד דסוה יתבי פתח עיני רבי שמעון וחמא מה
דחמא ואסחר השא כביתא נפקו כלסו ואסתירו ר' אלעזר ברבי ור' אבא ושאר
חברייה ויתבו אבראי א"ר שמעון לרבי אלעזר ברבי פוק חוי אי הכא ר' יצחק
דלכא מערבכא ליה אימא ליה דיסדר מלוי ויתבי לנכחי וכא חולקיה יקס
ר"ס ויתבי וסיך וחדי אמר און אינון חברייה קס רבי אלעזר ואעיל לון יתבו
קמיה זקין ידיו ר"ס ומללי ללוגא וסוה חדי ואמר אינון חברייה דאשתכחו בני
הדרא ודמנו כהא נפקו כלסו ואסתירו ר' אלעזר ברבי ור' אבא ור' יהודה
ור' יוסי ור' חייה ארביי עאל ר' יצחק א"ל ר' שמעון כמה יאות חולקך כמה
חידו בעי לאתוספא לך כהאי יומא יתיב רבי אבא בתר כתפוי ורבי אלעזר
קמיה א"ר שמעון הא הסתא שעתא דרעותא הוא ואנא בעינא למיעיל בלא
כסופא לעלמא דתתי והא מלין קדישין ללא גליהן עד הסתא בעינא לנלחא
קמי שכינתא ללא יימרון דהא בנריותא הסתלקא מעלמא ועד כאן טמירין
הוו בלכחי למיעיל כהו לעלמא דתתי וכך הסדרא לכו רבי אבא וכתוב ורבי
אלעזר ברבי ולעי ושאר חברייה ורחסון כלכיהו קס רבי אבא מכתר כתפוי
ויתבו ר' אלעזר ברבי קמיה א"ל קס ברבי דהא חמרא יתיב כהוה אחר קס רבי
אלעזר התפסק רבי שמעון ויתבי פתח ואמר לא המתים יהללו יק ולא כל יורד
דומה לא המתים יהללו יק הכי הוה ודאי אינון דהקרון מתים דהא קב"ה
חי הקרי וכוף שארי בין אינון דהקרון חיים ולא עם אינון דהקרון מתים
וסופיה דקב"ה כתיב ולא כל יורדי דומה וכל אינון דכתתין לרומה כביהס
ישתחוו סאני אינון דהקרון חיים דהא קב"ה בעי ביקרסון אמר ר' שמע
כמה שני שעתא דא מזלזל דכאדרא אודמן קב"ה ורתוכיו והסתא ד
קב"ה הכא ודאי עם אינון דלוקייא דבננחא דעון מה דלא אשרעו באדרה
יקב"ה בעי ביקרסון דלוקייא יתיר מיקרא דיליה כמה דכתיב בירכש
דהוה

תאנא

דהוה מקטר ומפלה לע"ז וקב"ה אוריך ליה וכיון דאויטי ידיו לקבליה דעדי
כיהא חתייבס ידיו דכתיב ותיכס ידו וכו' ועל דפלה לע"ז לא כתיב אלא
על דאויטי ידיו לעדו כנזיה והסתא קב"ה בעי ביקרא דילן וכלסו אחרן
עמיה אמר הא רב המנונא סבא הכא וסחרניה שבטין לדיקי גליפן בעטרין
מבשרין כל חד וחד משרא דיוור דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
והוה אחי למשמע בחדוותא הלון מלין דהנא אימא עד דסוה יתיב
אמר הא ר' פינחס בן יאיר הכא חתקינו דוכתיה אודעונו חברייה דסוה תמן
וקמו ויתבו כספלי ביתא ור' אלעזר זר' הכא אסתירו קמיה (כ"א עמיה)
דר"ס א"ל כאדרא השכחנא דכל חברייה סוה אמרי ואנא עמסון הסתא
אימא חני בלחודאי וכלסו ליייתין למלווי עלאין ותתחוו וזכא חולקי וומא
דון פתח ר"ס ואמר חני לדודי ועלי תסוקחו כל יומין דאתקטרנא כהאי
שלמא כהד קטירא חקטרנא ביה בקב"ה ובנ"ב הסתא ועלי תסוקחו דהוה
וכל סיעתא קדישא דיליה אתו למשמע כהדוה מלין סתימין ושכחא דעתיקא
קדישא סתימא דכל סתימין פרוס ואתפרס מכלא ולא פרוס דהא כל
ביה מתדבקן והוה מתדבק בכלא הוא כולא עתיקא דכל עתיקין סתימא
דלא סכיה כד אתקון אפיק ט אתקון בגין לקיימא כלא ולא אתקון כגין
מניה מתנהרין ומתלהטין והולין ומתפסטין לכל עיבר ככוינא דמתפסטין
מניה נהורין לכל עיבר ואינון נהורין דמתפסטין לולא סתימא דכל
סתימין ולא סכיה כד אינון נהורין דמתפסטין דמתגלין עלאה סתימא דכל
סתימא קדישא ובנ"ב כלא חד ומס דאמרי חכרנא כספרי קדמאי דאינון דרנין
דאתכריחו ועתיקא קדישא חתנלי כהו בכל חד וחד משוס דאינון חקונין דעתיקא
קדישא לאו הסתא עורכא להני מלין דהא חמינא לון באדרא קדישא וחמינא
מה דלא ידענא הכי ועד הסתא חתמים בלכחי מלה והסתא חני בלחודאי
הסידורא קמי מלכא קדישא וכל הני וכאי קסוט דתתו למשמע מלין הלון :

גולגלתא

התפסט ואתנהיר ומניה ירתון לדיקייא ד' מהם עלמין
דכסופין לעלמא דתתי מהאי קולטרא דקטפא רביא נולגלתא חורא נטיף
טלא כל יומא להוה זשיר אנפין לאמר דאתקרי טמים וביה זמין מיתייא
לאחייא לומנא דתתי דכתיב ויתן לך האלהים מטל טמים ואתמלייא רישיה
ומהוה זשיר אנפין נטיף לחקל תפוחין וכל חקל תפוחין נהירין מהוה טלא
האי עתיקא קדישא טמיר ונניו וחכמתא עלאה סתימא כהוה נולגלתא
משהכח ודאי כהאי עתיקא לא אתגלייא אלא רישא בלמודי בנין דאיכו רישא
לכל רישא חכמתא עלאה דאיכו רישא ביה סתים ואקרי מוחא עלאה מוחא
סתימא מוחא דסכיד ושקיס ולית דידע ליה בר היהו :

תלת

רישין התגלפן דא לנו מן דא ודא לעילא מן דא רישא חדא
חכמתא סתימא דאתכסייה ולא מתפתחא וחכמתא דא סתימא
רישא לכל רישא דשאר חכמות רישא עלאה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
רישא דכל רישא רישא ללאו רישא ולא ידע ולא אתודע קב"ה רישא דא ללא
התדבק

אחזק בכחמתי ולא כסובלתנו ועל האי אקרו ברה לך אל מקומך והחיות
דעו ושוב וכוונן כך עתיקא קדישא אקרו און דכיה תליין און וכל אינון
שערי וכל אינון נמיין ממוחה סתומה נפקין (תליין) וכלהו שעיעין (ס"א)
יבנין בשקולה ולא אחזיו קרלה כלל הוא בנין דהאי עתיקא קדישא בחד
הוי כלל חמודו ולא טיף מרחמי לעלמין בחלת עשר מיכין דרחמין אשתכח
בנין דהאי חכמה סתומה דכיה מתפרס תלת זמנין אחרט ארבע ויהו
עתיקא בלי לון ושלט על כלל חד ארח דנהור בשלנותה דשערי דנפקי
ממוחה הוא ארח דנהורן כיה דקוייא לעלמא דחמי דתיב וארס דיקים
כחור ננס ונ' ועל דא בתיב אז תענג על י' ומחוי ארח מהנהרין כל
חד ארחין תליין כזעיר אנפין האי עתיקא סבא דסבין כתרף עלאה
לעילא דמתעשרין כיה כל עשרין וכתרין מהנהרין כל בוטינו מניה ומחלסטין
(ומתנהרין) וכוח הוא בוטינא עלאה טמיה דלא תהיב (וכל סאר בוטינו
מניה מתלסטן ומתנהרין) האי עתיקא אשתכח בחלת רישין וכלילן בחד
רישא והסוף (נ"א וסוף) רישא עלאה לעילא ובנין דעתיקא קדישא אחרט
בחלת אוף הכי כל סאר בוטינו דנהרין מניה כלילן בחלת עוד עתיקא
אחרטין ברתין כללא דעתיקא ברתין הוא כתרף עלאה דכל עלאין רישא דכל
רישי והסוף דהוי לעילא מן דא דלא תהיב כך כל סאר בוטינו סתומין
ברתין עוד עתיקא קדישא אחרטין ואסתים בחד וסוף חד וכלל הוא חד כך
כל סאר בוטינו מתקדשין מתקשרין ומתהדרין בחד ואינון חד :

מצחה

דאחנלי בעתיקא קדישא רטון אקרו דהא רישא עלאה דא סתים
לעילא ללא תהיב פשיט חד טורנא בסומא יאה ואחכליל
במחלף ובנין דהיאו (נ"א דהסוף) רישא דכל רעיון אחרטין במחלף ואחנלייא
בבוטיס (ס"א אחנלייא בפסיטה) האי מחלף אקרו רטון וכד רטון דא אחנלייא
רישא דרעיון אשתכח בכלהו עלמין וכל בלותין דלתהא מתקבלין ומתנהרין
אנפין דזעיר אנפין וכלל ברחמי אשתכח וכל דינין אחרטין ואחכפין בשכחא
בשפתא דללותה דמנחם דהוא עידן דכל דינין מתערין אחנלייא האי מחלף
ואחכפין כל דינין ואשתכחו רחמין בכלהו עלמין ובנין כך אשתכח שבת
כלל דינא לא לעילא ולא לתתא ואפילו השא דגיהנם אשתקע (נ"א אשתכח)
בארתיה וניחון חייבין ועל דא אחוסף נשמתה דהרו בשכחה וכע בר נש
למחדי בחלת סעודתה דשכחא דהא כל מהימנותה וכל כללא דמהימנותה כיה
אשתכח וכע בר נש לסדרה פתורה ולמיכל :

תלת

סעודתי דמהימנותה ולמחדי בהו ה"ר שמשון אהרנהא עלי לכל
אלין דהבא דהא מן יומה לא בטולנא אליון נ' סעודתי ובנימיותו לא
אחטריכנא לעטיתא בשכחה ואפילו בנימו אחריו לא אחטריכנא כ"ס בשכחה
דמאן דוכי בהו וכי למהימנותה שלימתה חד סעודתה דמטרוכית וחד סעודתה
דמלכא קדישא וחד סעודתה דעתיקא קדישא סתומה דכל סתומין ונההוה
עלמא יוכי בהו לאליון האי רטון כד אחנלייא כל דינין אחכפין משולשיות
הקונא דעתיקא קדישא אחרטין ברתין מהוה ככללא דכל הקונין והיא חכמה
עלאה סתומה כללא דכל סאר וסוף אקרו עדן עלאה סתומה וסוף מוחא
דעתיקא קדישא וסוף מוחא אחרטין לכל עיבד מניה אחרטין עדן אחרטין ומחוי

קצה

עדן אחנלייא והסוף רישא סתומה דכרישא דעתיקא ללא תהיב כד פשיט חד
טורנא (ס"א נונא) דהוה מתקן לאחנהרה בטט כהאי מוחא (נ"א מחלף)
ואחנלייא ואחטריכין בכמה נסורין ואפיקו וארטיס כבוטיס דא כהאי מחלף
וארטיס כיה חד נהורה דאקרו רטון וסוף רטון אחרטין לתתא דיקנא עד
רטון כד אחנלייא מסתכלין מחוי דרינא ומתכפין :

עיניו

דרישא דעתיקא קדישא תרין בחד שקילן דאשנמן תרישא ולא נחום
דכתיב לא יעום ולא ייסן שומר ישראל וישראל קדישא נג' לא חית ליה
נבינין על עינא ולא כסוחא הסוף מוחא אחנלייא ונכיר נג' מורין עינא (נ"א
דלעילא) בחורה חדא מסתחין עינין דזעיר אנפין דכתיב רחלות בחלב דסוף
(נ"א כהוא) חורה חדא קדמא ושאר חורין אסתחין ונכירין לשאר בוטינו מוחא
אקרו כביעא דברכתה כביעא דכל ברכאן מניה אשתכחו ובנין דהאי מוחא
לחיס נג' מורין עינא כביעא חלי כיה ברכתה דכתיב טוב עין הוא יבורך
דהא במוחה תלין חורו עינא האי עינא כד אשנא כזעיר אנפין (עלמין)
אחרטין כללו בחדו עינא דא הוא כלל ימינא לית בה שמאלא עינין דלתתא
ימינא ושמאלא תרי בחדו גווכין כביעוסא דספרה אולפנא דהא י' עלאה
תתא ה' עלאה ה' תתא ו' עלאה ו' תתא כל אינון עלאין בעתיקא
תליין מתאין כזעיר אנפין אינון לאו תליין אלל אינון ממש ובעתיקא קדישא
תליין דהא שם דעתיקא תליין אלל אינון ממש ובעתיקא קדישא
דלתליין בעתיקא בנין דיתקיימון אינון דלתתא דהי לאו הכי לא יתקיימון
וכנ"כ שם קדישא סתים ונליא הסוף דסתים לקבלים דעתיקא קדישא סתומה
דכלל והסוף (אחנלייא בנימיה דתלייא) (ס"א אחנלייא בנימיה דהסוף) דאחנלייא
(דלתלייא) כז"א וכנ"כ כל ברכאן בעינין סתים ונלייא אליון אחרטין סתומין
דלתליין בעתיקא קדישא תליין אחאי תליין י' לקיימא י' דלתתא (ס"א דהי
בנולגלתה במחלף בעינין תלייא י' אחאי תלייא לקיימא לי דלתתא) :

חוטמא

כהאי חוטמא כנוקבא דפרדשקא דכיה כשיב רוחא דחיי לזעיר
אנפין וכהאי חוטמא כנוקבא דפרדשקא תלייא ה' לקיימא ה'
אחרא דלתתא ודא רוחא נפיק ממוחה סתומה ואקרו רוחא דחיי וכהאי רוחא
ומינין למנדע חכמתה בומנא דמלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח ה' רוח
חכמה ובינה ונ' האי חוטמא חיינ מכל סדרין חדו שלימא כחת רוח
אסוותה בחוטמא דזעיר אנפין (כמה דאוקימונא) כתיב עלה עשן באפו ונ'
הא כתיב ותלמתי אחרטין לך ובספרה דאגדתא דבי בר ייבא סבא אוקים
הא כסומא והסוף לא מתקיימא הכי ולא אחרטין (ס"א אחרטין) אשנא דבחד
אלקא אלל בה' דינא תלייא ודינא בחוטמא תלייא דכתיב עלה עשן באפו
הי תימא ה' כתיב ואם מפיו תכלל עקרא דרוגא בחוטמא תלייא כל
קונין דעתיקא קדישא במוחה שקיט וסתים מתקקן וכל תקונין דזעיר אנפין
אחמה תתא מתקקן דכתיב כלס בחכמה עשית וה' כללא דכלל דהי תתא
בין ה' לה' ה' דהכא דינא אחרטין מנה ודכחא דחיי נ' רחמי
דעתיקא קדישא תלייא כל יקירו דכלל מולא דכלל אחרטין
מהאי דיקנא מולא יקירותה (נ"א מהאי מולא יקירא) דכל
יקירין

יקרין מזלי עלאי ותתאי כלהו מסניחין להווא מולא כהאי מולא תלייה חיי
 דכלא מזוני דכלא כהאי מולא תליין סמיה וזרעא נסמין דרעיה כהאי
 מולא אטחומתא דכלא כהאי מולא תליין כל חילין עלאין ותתאין תלת עשר
 נביסין דמשחא דרבותא טבא תליין בדוקא דמולא יקירא דא וכלהו נפקין לוטיר
 הנפין לא תימא כלהו הלא ט' מנייהו מסתכחון בוטיר הנפין לאכסויא דינן
 (וכד) האי מולא תלייה כסיקולא עד טבור כל קושי קושיין דקרוש' ביה תליין
 כהאי מולא פטיט פטיטותא דקטר' עלאה הווא רישא דכל רישין דלא תיידע
 ולא אשתמודע ולא ידעין עלאין ותתאין כנ"כ כלל כהאי מול תלייה בדוקא
 דא ג' רישין דאמיכא מתפשטן וכלהו מתחברן כהאי מולא ומסתכחין ביה
 וכנ"כ כל יקירו דיקורתא כהאי מולא תלייה כל אלון תתון דתליין כהאי
 עתיקא כלהו תליין כהאי דיקא ומתחברן כהאי מלה ותליין ביה לקימא
 תתון תרנין דאלמלא לא סליק אלון תתון כעתיקא לא קיימין אלון תרנין
 וכנ"כ אחר משה כד אנטרין ה' ה' תרי זמני ופסיק טעמא בנווייהו דשא
 פמולא תלייה כלל מהאי מולא מתכספי עלאי ותתאי ומתכספין קמיה וכאה
 חולקיה מאן דוכי להאי האי עתיקא קרישא סתימא רכל סתימין לא הדכר
 ולא אשתכח וכננין דאישו רישא עלאה לכל עלאין לא הדכר כד רישא דהא
 הדכר אלא רישא כלל כלא נופא לקיימא כלל וואו) טמיר וסתים וננין
 חכמא תתון התתקן כהווא מוחא סתימא דכלל דאשתפס ואתתקן כלל
 ונפיק חסד עלאה ותתאה וחסד עלאה אשתפס ואתתקן ואתכליל כלל כמוחא
 סתימא דא כד אתתקן חוורא דא כהווא דא כטס מאן דכטס כהאי
 מוחא ואתהויר ותלייה ממולא יקירא מוחא אחרא דאשתפס ונסיך לתלתיין
 ותריין טבילין כד התנהיר נהיר ממולא יקירא התנהירו תלת רישין עלאין תריין
 רישין וחד דכליל לון ובמולא תליין ואתכלילן ביה מכח סדרי להתגלייה
 יקירו דדיקא דאישו מולא סתימא ויאנין מתתקן כמה דעתיקא קרישא
 תלת רישין מתעטרין ביה הכי כלל בתלת רישין וכד התנהיר תליין כללו
 דא בדה תלת רישין תריין מתריין סטרין וחד דכליל לון והי תימא מאן
 עתיקא קרישא תא חוי לעילא לעילא איה דלא תיידע ולא אשתמודע ולא
 תרטיס וואו כליל כליא ותריין רישין ביה כלילן (ס"א תליין) וכדנין כלל
 (חדא) הכי אתתקן וסהו לאו בניינא ולא ככללא ולא בחוסין אלא ברעוהא
 דלכא על דא תמיר תמירי אשמרה דרכי מחטוא בלשני אחר דסירותא
 אשתכח מעתיקא קרישא דהתנהיר ממולא הוא נהירו דחכמתא דמתפשט לתלתיין
 ותריין עיבר ונפקא מהווא מוחא סתימא מנהירו דביה ומה דעתיקא קרישא
 נהיר בקדמיתא (ס"א בחכמתא) דא האי וסירותא ממה דאתגלייה (הו)
 ואתעביר תלת רישין ורישא חדא כליל לון ואלון תלת מתפשטן לוטיר
 אגפין ומאלין נהרין כלל התגליף האי חכמתא ואפיק חד נהרה דננין ונפיק
 להסקא ננתא ועייל (כ"א ועיילין) ברישא דעיר הנפין והתעביר חד מוח
 ומתמן אשתמיד וננין בכל נופא ואשקי כל חינן כטיעאן ה"ד ונהר וי
 מעדן להסקות את הנו ונו' הו התגליף האי חכמתא ואשתמיד ועייל בריש
 דו"א והתעביר מוחא אחרא (ל"ג הווא אחרא) הווא נהירו דאשתכחא מנ
 אלון

אלין תרון מסוכן התגליפו ומתחברן כהד רישא דעתיקא דבירא דכתיב כדעמו
 השומות כבקטו ועייל ברישא דעיר הנפין והתעביר מוחא אחרא ומתמן
 אשתמיד ועייל לנו נופא ומלייה כל חינן תרין ואכסדרין דנושא ה"ד וכדעת
 חדרים ומלאו ואלון נהרין מנהירו דהווא מוחא עלאה סתימא דנהיר כמולא
 (עתיקא קרישא) וכלל דא בדה תליין והתקשר דא בדה דא בדה עד
 דאשתמודע דכלל חד וכלל הווא עתיקא ולא התפרס מניה כלום אלון תלת
 נהרין נהרין לתלת תרנין דהקרו חכמן ואלון נהרין לכנין וכלל נהיר מאחר
 חר כד התגלייה האי עתיקא רעוה דרעוון כלל נהיר וכלל אשתכח כהו
 שלומתא האי חכמתא אקרי עון והאי עון התמשך מעדן עלאה סתימא
 דכל סתימין ומהאי עון אקרי שירותא דעתיקא לא אקרי ולא הווי שירותא
 וסיומא וכנין דלא הווי ביה שירותא וסיומא לא אקרי אהם בנין דאתכספיה
 ולא התגלייה והקרי הוא ומאחר דסירותא אשתכח הקרי אהם והקרי אב
 דכתיב כי אהם אבינו באגדתא דבי רב ייבא סכא כללא דכלל זעיר הנפין
 הקרי אהם עתיקא קרישא דאתכספיה הקרי הוא ופסיר שירותא וקריין כהאר
 דא שירותא אשתכח אהם אע"ג דאתכספיה מניה הווי שירותא והקרי אב
 וואו אב לאכסן והאי אב נסיק מעתיקא קרישא דכתיב והחכמה מאין תמלא
 וכנ"כ לא אשתמודע ת"ח כתיב אלהים סבין דרכה דרכה ממש אבל וואו
 ידע את מקומה מקומה ממש וכ"כ דרכה (ס"א מקומה ממש ולא דרכה
 מקומה ממש וכ"כ דרכה) וכל שכן האי חכמה דסתימא ביה כעתיקא קרישא
 האי חכמה שירותא דכלל מניה מתפשטן ל"ב טבילין (טבילין ולא תרין)
 ואורייתא כהו אתכלילת בעשרין ותריין תתון טבילין (טבילין ולא תרין)
 לאכסן וכסאי חכמה שירותא וסיומא אשתכח וכנין כד חכמה עלאה חכמה
 תתאה כד אשתפס חכמה הקרי אב לאכסן כלל לא אתכליל אלא כהאי
 (ס"א כד מתפשט חכמה אקרי אב לאכסן כלל לא אשתכלל אלא כהאי)
 דכתיב כלם בחכמה עשית וקר ר"ס ידיו וחדו ואמר ודאי עידן הוא לנלאה
 וכלל אנטרין כעשתא דא תאג' כעשתא דעתיקא קרישא סתימא דכל
 סתימין בעא לתתקא כלל אתקין כעין דכר ונוקבא באתר דאתכלילו דכר
 ונוקבא לא אתקיימו אלא בקימא אחרא דכר ונוקבא באתר דאתכלילו דכר
 דכלל כד נפקא ואתנהיר מעתיקא קרישא לא התנהיר אלא בדכר ונוקבא
 דהאי חכמה אשתפס ואפיק מיניה בינה ואשתכח דכר ונוקבא הוא חכמה
 אב ובינה אס חכמה ובינה בחד מתקבל התקלו דכר ונוקבא ובענייניהו
 כלל התקיים בדכר ונוקבא דאלמלא האי לא מתקיימין שירותא דא אב
 לכלל אב לכללו התחברו דא בדה ונהירו דא בדה (חכמה אב
 בינה אס) וכתיב כי אס לבונה תקרא) כד התחברו אולידו ואתפשטת
 משימותא באגדתא דבי רב ייבא סכא אפיקת בן והולדת וכנין כד אקרי בן
 דא בדה ו"ה בה"א אשתעברת ואפיקת בן והולדת וכנין כד אקרי בן
 ו"ה שלומתא דכלל אשתכחו תרווייהו דמתחברן וכן בנווייהו כללל דכלל
 בתקווייהו אשתכח שלומתא (כ"ה בן ו"ה תרווייהו דמתחברן וכן בנווייהו
 בתקווייהו אשתכח שלומתא דכלל כלל) דכלל אב ואס בן וכת' מלון אלון
 לא תנייבן לנלאה כד לקדישי עליונין דשאלו ונפקו וידעין אורחיו דק"ה
 דלל

(ובגין כך) דעת אחרא לא התגליף דהא טמירה הויל בנוויה ואתכליל ביה
 דעת כסיר במוחין ואתפסט במוחא כלא (במוחא בנופא כלא כי אל דעות ה')
 כשפרא דאגרתא מנין כי אל דעות ה' אל תקרי דעות אלא עדות דהוא
 סהדותא דכלא סהדותא דתרין חולקין כד"ה וקס עדות כיעקב ודע"ג דהאי
 מלך הוקומה בכספרא דגניעותא בנופא אחרא הסם באחרים שלום הכי כלא
 ספור וכלא הוי כד הסתים מלה האי אב ואם כללו בהו כלילן כלא בהו
 סתימן וזינון סתימן כמולא קדישא דעתיקא דכל עתיקין ביה סתימן ביה
 כלילן כלא הו"ב כלא הוי ב"ה בריך שמה לעלם ולעלמי עלמין כל מלין
 דהדרה יאות וכללו מלין קדישין מלין ללא סט"ן לומינא ולשמאלא כללו מלין
 דעתיקין והתגליין לזינון דעאלו ונפקו וכלא הכי הו"ב ועד הסתא הו
 מתכסין אלין מלין דדחילנא לגלאה והסתא התגליין ונלי קמו (מלכא)
 עתיקא קדישא דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא אלא בגין דלא היעול
 בכסופא קמו פלטרין עבידנא ועוד דהא חמינא דקב"ה וכל הני זכא
 קסופא דהבא מתכחן כללו מסתכמין על ידי דהא חמינא דכללו חדאן כה"ה
 הלולא דילי וכללו זמינן בההוא עלמא בהלולא דילי זכא חולקין אמר רב
 קב"ה כד סיים מלה דה בונינא קדישא בונינא עלאה הריס ידיו וככה חמינא בעא
 לגלאה מלה חדא אמר במלה דה אנטערנא כל יומאי והסתא לא יסיבין לי
 דשותא התקק וייתב ורחיס כספותיה וסגיד תלת זמנין ולא הוה יכול בר
 נס לאסתכלא באחרים כ"ס ביה אמר פומא פומא דזכות לכל האי לא אנבינו
 מבוטא לא מבוטא נפיק ולא פסק עלך קרינן ונכר יולא מעדן וכתיב וכמוכא
 מים אשר לא יבזבו מימיו ה"הידנא אסתדנא עלי דכל יומין דקאימנא תחיבנא
 למחמי ונמא דה (כ"ה רשותא לגלאה רזא דה) ולא סליק ברשותי (כ"ה כירי)
 בר ה"הידנא דהא בעטרא דה מתעטר האי יומא והסתא בעינא לגלאה
 מלין קמוס דקודשא בריך הוא דהא כללו מהעטרן ברטי ויהי יומא לא
 יתרחק למינאל לדוכתים ביומא אחרא דהא כל יומא דה ברשותי קיימא והסתא
 טרינא לגלאה מלין בגין דלא היעול בכסופא לעלמא דהתי וסא טרינא
 אימא כתיב דק ומשפט מכון כס"ך חסד ואמת וקדמו פניך מאן חיומא
 יסתכל בהאי למחמי אורחוי (ס"ה דיני) דקדישא עלאה דינין דקשט דינין
 דמתעטרן בכתריה עליון דהא חמינא דכללו בונינן כהרין מבונינא עלאה
 טמירה דכל טמירין כללו דרגין לאתנשרא (כ"ה וכללו אגוין דרגין לאתנשרא)
 ובסהוא נהורה דבכל דרגא ודרגא התגלייא מה דהתגלייא וכללו כהורין
 אחידן כהורה דה כהורה דה ונשורה דה כהורה דה ונשורה דה כהורה
 מתפרסן דה מן דה כהורה דכל בונינא ובונינא דהקרון הקוני מלכא כתרי
 מלכא כל חד וחד כהיר והחיד כההוא כהורה דלגו לנו ולא מתפרסן לבר
 ובג"ב כלא כהד דרגא אסתלק וכלא כהד מלה אהעטר ולא כהורה דלגו לנו
 הויה זמניה חד הוא כהורה דהתגלייא חקרי לבושא דמלכא כהורה דלגו לנו
 (בההוא כהורה הוא מה) כהורה סתים וביה טרייא ההוא דלא אהפרס ולא
 התגלייא וכללו בונינא וכללו כהורין נהרין מעתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימן בונינא עלאה וכד מסתכלן כללו כהורין דהתפסטן לא הסתכח
 בר בונינא עלאה דאתמר ולא התגלייא באינון לכושין דיקר לבושי קשט
 תקוני

הקוני קשט בונינא קשט אהתכחו תרין בונינן תקוני דכורסייה דמלכא
 דקרון דק ומשפט וזינון שירותא וסלימותא דכל מסימותא וכסני מתטריין
 כל דינין דלעילא ותתא וכלא סתים במשפט ולדק מהאי משפט אהון
 ולומנין קרינן לא ומלכי דק מלך שלם כד מתפרין דינין משפט כללו
 רחמי כללו בשלימו דהאי מנסס להאי דק דינין מתקנין וכללו נחתין
 לעלמא בשלימו ברחמי ובדין (אזקרי) שעתא דמתכחך דכר ונוקבא וכל
 עלמין כללו ברחמי ובחירותא וכד אסנינו חובי עלמא ואסתאבת מקדשא
 ודכורא אחרק מן נוקבא וחויא תקיפא טריא לאתערף ווי לעלמא דמתין
 בההוא זמנא מהאי דק כמה חבילי טריקין מתפרין בעלמא כמה זכאין
 מתקלקין מעלמא וכל כך למה בגין דאחרק דכורא מן נוקבא ומשפט לא
 קרב כדק דה ועל האי כתיב ויש נספה כלא משפט דמשפט אחרק מהאי
 דק ולא אהתכחא ודק ינקא מאתר אחרא וע"ד אמר שלמה מלכא את הכל
 דרזתי ביומי חבלי יש לדין אוכר בלדקו ונו הכל דה הכל חדא מהתערה
 דלעילא דקרון הני מלכא דהא אינו מלכותא קדישא דכד היא מתערה
 בדיוני כתיב יש לדין אוכר בלדקו מאי טעמא משום דמשפט אחרק מלך
 ובגין כך חקרי ויש נספה בלא משפט ת"ח כד אהתכח וכא עלאה בעלמא
 רחמיא דקב"ה אפילו כד אהער דיק כלחודוי יכול עלמא לאסתאבא בניניה
 וקב"ה בני ביקריה ולא מסתפי מן דינא ויהי כההוא זכא לא קיימא בקיומיה
 מסתפי אפילו משפט ולא יכול למיקס ביה כל סכן בלדק דור מלכא
 בקדמיתא אמר בחגי ה' ונסי דהא אלא לא מסתפינא מכל דינין אפילו מהאי
 דק וכל סכן דאחידנא ביה מה כתיב אני בלדק אחוס פניך בלדק ודאי לא
 מסתפינא למיקס דיניו בחר דחב אפילו משפט מסתפי דכתיב ואל תבא
 במשפט את עבדך ת"ח כד מתכנסמא האי דק משפט דינין חקרי דקא
 ועלמא מתכנסמא בחסד והתגלייא מניה דכתיב אב דקא ומשפט חסד ה'
 מלאה הארץ אהדנא עלי דכל יומאי הוינא מתעטר על עלמא דלא יעיר
 בדיוני דק ולא יוקד עלמא בשלבוני כמה דכתיב אכלה ומחמה פיה מכאן
 ולסלאה כפוס כל חד כפוס בירא עמקא וסא בירא דה אית ביה זכאין ושרין
 לזינון דיקומין לאנפא על עלמא ועל עגלא מארבע זיוין (ס"ה על עלמא ועלמא
 בעיין) ע"כ אחידן מלי דה דהא ומתפרסן מלין דסתימן בעתיקא קדישא סתימא
 דכל סתימן וסיד אחידן אלין מכאן ולסלאה מלין דועיר אנפין אינון דלא
 התגליין בארץ אינון דהו סתימן כלבאי ותמן לא אהקני (ע"כ סתימן
 מלין) הסתא אהתקני והתגליין וכללו מלין סתימן וכרירין כללו זכא
 חולקין וזינון דירתו ידותא דה דכתיב אשרי העם שככה לו ונו האי דאוקימנא
 אב ואם בעתיקא אחידן בתקוני הכי הוא דהא ממוחא סתימא דכל סתימן
 תליין (ג"ב נקרון) ומתאחדן ביה (ואף על גב דעתיקא קדישא אהתקן כלחודוי)
 וכד יסתכלון (בבל) מלי כלא הוא עתיקא בלחודוי הויה מוחא סתימא לא
 הכי תקוני ביה (אחידן ביה סתימן לא מתפרסן הויה סו וואו יסא וכל
 התגלייא ולא תליין ביה) ה"ב ור"ס מהאי מוחא נפקו אהתכלילו מוחא וביה
 תליין וביה אחידן ועיר אנפין בעתיקא קדישא תלייא ואחיד ו"א אוקימנא
 מלי בארץ זכא חולקיה דמתן דע"ל ונפק וינדע אורחין דלא יסטי לומינא
 ולשמאלא

דגולגולתא כל אינון קולין אוכמין חפין וחליין לסטרא דאודנון והא הוקימנא דכנין כך כתיב הטא ה' הונק ושטע מכאן הוקימנא מאן דבשי דירכין מלכא הורגיה לקבליה ויסלס ברשיה דמלכא ויפנה שערי מעל הודנו וישמע ליה מלכא ככל מה דבשי :

כפלגותא

דשערי מתהדרה חד רחמא בהרחא דעתיקוימין ומתפרטין מניה כל הורמין דקידו ורתייתא (והתמן עליהו) כל מהריון דיכבא ויללס תליין בכל קולא וקולא ואינון מפרטין רשתא לחיביבא דלא ידעין אינון רחמין סה"ד דרך רשעים כהפלה וכל אליון תליין בקולין תקיפין ובנין כך כלשו תקיפין וזוקימנא באינון שעינן התאחדון מאריהו דמתקלא (ס"ה דרתימותא) דכתיב כל הרחות ו"י חסד ורחמ"י וכל כך בנין דמשכין ממוחין סתימין דרטיטי מוחא וכנין כך משתכחי כל חד בשום אורחין מהד מוחא באינון קולין שעינן התמשכן מאריהו דמתקלא דכתיב כל הרחות ו"י חסד ורחמ"י ממוחא חנייבא באינון קולין תקיפין התמשכן ותליין מאריהו דיכבא ויללס דכתיב בהו דרך רשעים כהפלה לא ידעו כמה יכסלו מאי קא מיירי אלף לא ידעו כלומר לא ידעו דכתיב בהו דרך רשעים כהפלה לא ידעו כמה יכסלו מאי קא כמה אלא באימא יכסלו באינון דמתחדין בסטרא דאימא מאי סטרא דאימא נכורה תקיפא מינה מתחדון מאריהו דיכבא ויללס ממוחא תליתא באינון קולין דאינון כהתבשרתא התמשכן ותליין מאריהו דמידין (ל"ג דמארין) ואקרון הנפין נהרין ולא נהרין ובהני כתיב פלס מענל רגלך וכלא השתכח באינון קולין ושערי דרישא :

מצחא

דגולגולתא מנחא לאתקרא (ס"ה לאתקרא) חייביבא על שובדיהו וכד האי מצחא התגלייא מתערין מאריהו דדינון לאינון דלא מתכספין בעובדיהו האי מצחא סומקא כוורדא וכשעתא דהתגלייא מנחא דעתיקא כהאי מצחא התהדרת חוורא כתלנא והיהו סתא עת רגון הקרי לכלא בספרא דאנדחא דבי רב ייבא סבא אמר מצחא וכי מצחא מנחא דעתיקא ולי לאו אשדי ח' בין תרין התוון כמה דאת אמר ומחן פאתי מוחא ואוקימנא דאקרי נחא באתוון רזופין וכמה נחמין הוו ורף על צב דנחא אחרא (באתרא) ננלח אחרא השתלק ואית נחמין אחרנין דמתפשטין בכל גופא ובנין דכשבתא כשעתא דלולתא דמנחא בנין דלא יתערר דינון נליא עתיקא קדישא מנחא דיליה וכל דינון התכפין והשתככו ולא התעבדו כהאי מצחא תליין הרבע ושערין כתי דינון לכל אינון דחטיפין בעובדיהו כמה דכתיב ואמרו איבה ידע אל ויש דעה בעליון והא שערין אינון הרבע למה לקבליהו דהרבע מיתות בית דינא דלתתא דתליין מלעילא והשתארו שערין ובנין כך לא מענישין כי דינא עלאה עד דישלם (כ"ה שערין) וסלקא לנשערין טנין לקבליהו דשערין כתי דינון במתיתא סתימא דילין תנינן לקבליהו דהרבע ושערין ספרים דאתכלילן באורייתא :

עיינין

דרישא אינון עיינין דלא חסתמרין מנייה חייביבא עיינין דניימין ולא ניימין ובג"כ אקרו עיניו כיונים מאי ויניס כד"א ולא חונון איס את עמיתו וע"ד כתיב ויאמרו לא יראה יה ונו' וכתיב הנוטע און הלא ישמע ונו' תקווא דעל עינא שערי דמתשערן בעשורא שלים מאינון שערין תליין

חליין אלף ושבע מאה מארי דהשנחיתא לנחמא קרבא וכרון קיימי כלכו השולשליהו ומתפקחין עיינין כסותא דעל עיינין נבינין מתאחדן כהו והלף דבוון מארי תריסין התאחדן כהו ואינון אקרון כסותא דעיינין וכל אינון דאקרון עיני ו"י לא פקחין ולא התערין בר בזמנא דליון כסותי דנבינון מתפרסין תתאי מעלאי וכשעתא דהתפרטן נביני תתאי מעלאי ויכנין ההב לאשנחא מתפקחין עיינין ורחמין כמתן דהתער מסתתא הסחרו עיינין ומחא לעינא קפוחא והסתחין בחוורא דיליה וכד הסתחין התכפין מאריהו דדינון לישראל וכנין כך כתיב עורה למה תיסך ו"י סקילס ונו' :

ארבע

נווכין התחויין באינון עיינין מאינון כהרין הרבע כתי דחפלין דכהרין כרטיטי מוחא ו' דאקרון עיני ו' והשנחיתא נפקי מניון אוכמא דעינא כמה הוקימנא בהדרא דכתיב על הכן אחת שבעה עינים ואינון נוינון מתלסטין בסטריהו מסומקא נפקין אחרנין מארי דהשנחיתא לנינא ואינון אקרון עיני ו"י משוטטות בכל הדרך משוטטים ולא משוטטות בנין דכולאו דינא מירוקא נפקין אחרנין דקיימין לנלאה עובדין בין טב ובין כיש דכתיב כי עיניו על דרכי איס ואינון אקרון עיני ו"י משוטטים משוטטים ולא משוטטות בנין דאינון לתרין סטרין לטב ולכיש מחוורא נפקין כל אינון רחמי כל אינון טבאן דמשתכחי בעלמא לאוטבא לאו לישראל וכדין אסתחין (כ"ה אסתחרון) כל אינון תלת נוינון לרחמא עליהו אליון נוינון מתערבין דא דא ואתנדקן דא דבא כל חד הוויק לחכריה מניווי דיליה בר מחוורא דכלהו כלין כיה כד אשטרין והוא חפי על כלא כל נוינון דלתתא לא יכלין כל כני בעלמא לאשחרא לון חוורא לאוכמא לסומקא ולירוקא והכא באשנחיתא דא כלאו התאחדן והסתחין בחוורא נבינון לא משתכין בר כד בעיין נוינון דחוור לאשנחא בנין דנבינין יכנין התר לאשנחא לכלאו נוינון ולי אינון לא יכנין התר לא יכלין לאשנחא ולהסתכלא נבינון לא קיימין ולא משתכלין שעתא חדא שלימתא אלא פקחין וסתמין סתמין ופתחין משום עינא פקחא דקאי עלייהו וע"ד כתיב והסיות רבוא ושבו והא הוקימנא כתיב עינך הרחינה ירושלם כוס שזנן וכתיב חמיד עיני ו"י הלסוך בה מרחשית השנה ונו' דהא ירושלם בעיה כן דכתיב דק ולין בה ובנין כך ריושלם ולא ליון דכתיב ליון כמשפט חפרה ונו' דכלא רחמי עינך עינך כתיב עינא דעתיקא קדישא סתימא דכלא השנא עיני ו"י הלסוך בה לטב ולכיש כמה דרחמין (ל"ג לסומקא ולירוקא והכא באשנחיתא חדא כלשו אסתחרון והסתחין בחוורא נבינון לא משתכחי בר בעיין לאשנחא) בנין כך לא התקיימו בקיומא תדיר והסם עינך תרחינה ירושלם כלא לטב כלא כרחמי דכתיב וברחמים גדולים אקבך חמיד עיני ו"י הלסוך בה מרחשית השנה מרחשית חסרה כתיב ולא רחשית כה"ל מתן היא ה"ה דלתתא ולעילא כתיב השליך משמים ארץ תפארת ישראל מאי טעמא השליך משמים ארץ משום דכתיב אלביס שמים קדרות ועיינון בקדרותא כנוונא אוכמא התשפו מרחשית השנה מאן אחר מסתכלין בירושלם כה"ל מתן פירש מרחשית השנה דהוא דינא כלא אל"ף ודינא אחאד כסטרסא אף על נב ללא הוא דינא משם ועד אחרית שנה אחרית שנה ודאי דינא אשתכח דהא כתיב דק ולין בה דהיא אחרית השנה תא חוי ה' כלחודני אקרי ראשון דבר כה"ל"ף

באל"ף סמים ונטו מה דלא תמידע כד התכנה ה"י ה"ף באתר אחרה הקרוי
השנית והי תימא דהתכנה לא הלא התגליה ביה וכתיב ליה וכדון הקרוי ראשית
ואפילו כהאי ראשית לא השנה בירושלם דאלמלא הוה בהאי אקמימת תדירה
הכל מרשית כתיב . ולעלמא דתיב כתיב השון לטיון הנה הכס וכו' .
חוטמא דעשיר הנפין תקובא דפרנופא . כל פרנופא בית השתמורת .
חוטמא דאלו כחוטמא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין .
דחוטמא דעתיקא חיים דחיים (לכלא) דהא מתרין נוקבין נפקין רוחין דחיון
לכלא . כהאי ועיר הנפין כתיב עלה עשן באפו וגו' . כהאי תננא כל גווי
(כ"א תרי גווי) אסידן ביה בכל גוונא וגוונא אסידן כמה מאריהון דדינא
קשיא דאסידן כההוא הננא . (ובג"ס) ולא מתבסמין כלשו הלא כתננא דמדכח
דלתתא . וע"ד כתיב וירח יי' את ריח הניחח מהו הניחח התבסמותא דמארי
דינא . נחת רוח . וירח יי' ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב הלא את ריח
הניחח דכלשו גבורה דאסידן בחוטמא וכל דהתחתון כהו כלשו מתבסמן .
וכמה גבורהו מתחתון כחדא דכתיב מי ימלא גבורות יי' ישמע כל התלתו .
והאי חוטמא מחד נוקבא נפק אשא דהכלא כל שאר השון ומחד נוקבא תננא .
והאי והאי אשתכך באשא תננא דמדכחא ואתגליה האי עתיקא קדישא ואשתכך
כלא . היינו דהתמר ותגליה אהטס לך . חוטמא דעתיקא קדישא ארוך
ומתפשט ואקרי ארך הפיס והאי חוטמא ועיר . וכד תננא שרי נפיק כהיליו
ואתעביד דינא ומאן מעכב להאי חוטמא דעתיקא . וכלא כמה דאמינא באדרה
ואתערו מתריי' . ובספרא דרב המנובא סבא הוקים בני תרי נוקבי' מחד תננא
ואשא . ומחד נייחא ורוחא טבא . דהית ביה ימינא ושמאלא וכתיב ורוח לו
כלכנון . ובנוקבא כתיב וריח אשך כתפוחים . ומה כנוקבא האי כל שכן ביה .
ושפיר קאמר . ומה דהמר וירח יי' את ריח הניחח הניחח בתרי סטרי חד ניחח
דהתגליה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין דהאי הוה ניחח ואתבסמותא
לכלא ומד אתבסמותא דלתתא כההוא תננא ואשא דמדכחא ובגין דהיוו

אורנין

מתרין סטרין כתיב ניחח וכלא בויעיר הנפין אהמר : תרי
למשמע טב ובים ותרוויחו סלקון אחד דכתיב הטה יי' אונך
ושמע אודנא לנו בנו דלוי תלייה בדישמיין עקימין בגין
דיתעכב קלא לאשלא במוחא ויבחיין ביה מוחא ולא ככהילו דכל מלא דהוי
ככהילו לא הוה כחכמתא שלמתא . מאודנין אלין תליין כל מאריהון דנדטין
דנטליין קלא מעלמא וכלשו הכי אקרון אונני יי' דכתיב כהו כי עוף השמים
יולוך את הקול וגו' כי עוף השמים יולוך את הקול והאי קדישא . השתא
מאי קול אביה הכא דהא רישא דקרא כתיב נס במדעך מלך אל תקלל במדעך
כתיב ובמדעך תשכך וגו' מ"ס כי עוף השמים יולוך את הקול . והאי לויא
הכא קלא . הלא ודאי כל מה דחשיב בר נש וכל מה דוסתכל בלבוה לא עביד
התקא עד דהפיק ליה בשפוחתיו וסוה לא התכוון ביה וההוא מלא דהפיק
מתקא כזאורה וזולא וסלקא וטסא בעלמא ואתעביד מניה קלא וסהוא קלא
נטלין ליה מארי דנדטין וסלקין ליה לתלכא ועייל באודניו ה"ד וישמע יי' את
קול דבריכו וישמע יי' ויחר אפו . ובגין כך כל ללותא ובעותא דכתיב בר נש
מקמי קב"ה כתי להפקא מלין בשפוחתיו דאי לא הפיק לון לאו ללותיה ללותא
ולו

ולאו בעותיה בעותא . וכיון דתלין נפקין מתבקעין כזאורה וסלקין וטסין
ואתעבידו קלא ונטיל לון מאן דנטיל ואחיד לון לאתרא (כ"א לכמה) קדישא
ברישא דמלכא . תלת חללי דמוחי נטיף נטיפה לאודנין . וההוא הקרוי נחל
כרית כד"א נחל כרית כלו' כרות' דאודנין וקלא עייל כההוא עמיקא ואשתכב
כההוא נהרא דההוא נטיפה . וכדון אתעכב תמן ואתבחיין בין טב לבנים ה"ד
כי און מלין תבחיין . ומ"ט און מלין תבחיין . מסוס דאתעכב קלא כההוא נהרא
דנטיפה בעקימותא דאודנין ולא עייל ככהילו . ובגין כך התבחיין בין טב לבנים
וחיד טעם לאכול . מ"ט חיד יטעם לאכול . בגין דיתעכב תמן ולא עייל
ככהילו כנופא וע"ד יטעם ויתבחיין בין מתיקא למרורו כהאי נוקבא דאודנין
תליין נוקבין אחרנין . נוקבא דעיינין . נוקבא דפומא . נוקבא דחוטמא . מההוא
קלא דעייל כנוקבא דאודנין אי אנטריך עייל לנוקבי דעיינין וכי עין דמעין .
מההוא קלא אי אנטריך עייל לנוקבא דחוטמא דפרדסקא ומפקי תננא ואשא
מההוא קלא ה"ד וישמע יי' ויחר אפו ותכער בס אש יי' ואי אנטריך עייל ההוא
קלא לנוקב' דפומא ומליב וגזר מלין (כ"א גרוין) מההוא קלא כולא מההוא קלא
דאודנין . עייל בכל גופא ואחרניט מניה . כולא תלייה כהאי אודנא וכאה מאן
דנטיר מלוי וע"ד כתיב נזור לשונך מדע וספטיך מדבר מרמה האי אודנא קרי
ביה שמיטת . ובשמיטה אתכלילין אינון מדע וספטיך מדבר מרמה האי אודנא קרי
לעבדך לב שומע . בינה כמה דאת אמר דבר כי שומע עבדך כי שומעים
הכחשו (ובכתיב תליין כלא) דעת כד"א שמת בני וקח אמרי ומלותי חסן אהך .
הא כלא תליין באודנין כהאי אודנא תליין ללותין ובעותין ופקיחא דעיינין
דהא הוא דכתיב הטה יי' אונך ושמע פקח עיניך וראה . ה' כלא ביה תלייה .
ברשאי אודנא תליין ריון עלאין דלא נפקין לבר . בגין כך הוי עקימא לנו .
ורוח דריון סתימין ביה . ווי לההוא מנלה ריון ובגין דהאי אודנא כניס ריון
ועקימותא דלגו נטיל לון . לא גלי ריון לאינון דעקימין בארחייהו הלא לאינון
דלא עקימין . ה"ד סוד יי' ליראיו ובדיתו להודיעם . דנטלי ארחיו ונטלי
מלין . והינון דעקימין בארחייהו נטלי מלין ועיילין לון ככהילו ולית כהו אתר
לאתעכבא וכל נוקבין אחרנין מתפתחין ביה עד דנפקין מלין כנוקבא דפומא
ואלין אקרו חייבי דרא שזאי דקב"ה . במתניתא דילן תנן . כאלו קטיל נוכרין
וכאלו פלח לע"ז וכלא בחד קרא דכתיב לא תלך רחיל בעמך לא תעמוד על דם
רשך הני יי' מאן דעבר על האי רישא דקרא כהילו עבר על כלא זכאה חולקיהון
דלדיקייא דעלייהו כתיב ונאמן רוח מכסה דבר . כאמר רוח ודאי דהא רוחא
דילסון מאתר עלאש קדישא אשחילוף ובגין כך נאמן רוח אקרון וסי' דא חוקימנא
ההוא דמגלה ריון בידוע דנשמתיה לאו אינו מנופא דמלכא קדישא ובגין כך
לית ביה רוח ולא מאתר דרוח הוא וכד יפוק נשמתיה לא אתדבקא כנופא
דמלכא דהא לא אחריה הוא ווי לההוא כ"ג ווי ליה ווי נשמתיה . זכאה חולקיהון
דלדיקייא דמכסין ריון כל שכן ריון עלאין דקודשא בריך הוא (ריון עלאין
דמלכא קדישא) עלייהו כתיב ועמך כלם דלוקים לעולם יירשו ארץ .

אנפוי

כתרין תקרובין דכוסמא (כלהו) סהדותא על מה דאמינא : דהא
סהדותא כהו תלייה . ובכלא תלייה סהדותא . אבל הני תקרובי
דכוסמא חוורא וסומקא . סהדותא לאבא ואימא . סהדותא לחסנא דיתיה ואחיה
נא 31 Kerie Moed
לון

לון . והא דמתניתא דילן אוקימנא כמה פרוי בין חוורא לסומקא . והתכלילן
ביה כהלא בסטרא דחוורא כד התנהיר מן נהירו דחוורא דעתיקא פשייא ההוא
חוורא על סומקא וכלא כנהירו אשתכח . וכדון כתיב יחר יי פניו אלך וכד
הייבין סניחין תליין דיבין בעלמא אשתכחת סנירותא בכלא (ס"א בעלמא)
וסומקא התפשט באנפין וחשיין כל (כ"א על) חוורא . וכדון כלל אשתכח
בדיבא . וכדון כתיב פני יי בטופי רע (בגדי קנאה כתיב בגדי נקס) וכלא
בהאי תליא . ובנין דא סהדותא הוא בכלא . כמה וכמה מארי מריסין מחפאן
להני גווי . כד נהירין גוויא וכל עלמין כללה בחדו . כומנא דנהיר חוורא כלל
התחו בטהור גוויא וכד התחו בסומקא כלל הכי התחו בטהור גוויא .
באלין תקרובין דבוסמא שארי דיקנא לאתחזאה מרישא דאודנין . ונחית וסליק
בתקרובא דבוסמא :

שערי

אזכמין דדיקנא בתקובא ויהא ספיר . כניבר חקיף ספיר משחא
דרבות דדיקנא עילאה דעתיק בהאי דיקנא דועיר אנפין אחתי
ונהיר פשיין דדיקנא דעתיקא קרישא נהיר בהאי דיקנא דרבות דלתת
עשר נבישין דדיקנא דעתיקא קרישא נהיר בהאי דיקנא אשתכחו כ"ב תקונין
וכדון מתברכין כלסו . וישראל סבא מתברכא בהאי דיקנא אשתכחו כ"ב תקונין
כל תקונין דדיקנא דא אוקימנא באדרא קרישא דכלסו מתיקונין דעתיקא
קרישא התקנו . והכא בעינא לגלגא מה דלא התגלי תמן . בנין למיעל כלל
כסופא . (ל"ג הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלסו מתקונין דדיקנא עתיקא
קרישא אוקימנא באדרא קרישא) סתא הינון ט' אקרון . תקובא קדמאה נפק
ההוא גיזולא בולינא דקדיונותא ובוטט בתחות שיער דרישא מתחיה קולין
דעל אודנין ונחית מקמי פתח דאודנין עד רישא דפומא הא תקובא דא
מעתיקא קרישא לא אשתכח . אלא כד נגיד מולא דעתיקא קרישא . ותלייה
מניה ההוא מכוועא דחכתתא כד אימא אשתכחא ואתכלילת באוירא דכיא
ההוא חוורא קייט אימא וניזולא עאלת ונפקת ואתאחד לא בדא והתעבדא
חד תקובא . וכד אלטריך סלקא דא על דא והתכסיא חד מקמי חדא . ובג"כ
כלא אלטריך . חד למעבד נוקמין וחד לרחמא ועל האי תאיב להאי דיקנא
דוד מלכא כמה דאוקימנא בהאי דיקנא ט' תקונין אשתכחו . סתא רבוון דתליין
בסו ומתפשטין בכל גופא ואלין סתא דתליין תליין בשערי דתחות תקרובא
דבוסמין . תלת מהאי סטרא ותלת מהאי סטרא וביקורותא דדיקנא תליין
תלת אחרתין . חד לעילא בשפון ותריין באינון שערין דתליין עד סכורא . וכל
הני סתא תלת מכאן ותלת מכאן אשתכחן ותליין כלסו באינון שערי דתליין
ומתפשטין בכל גופא . ובנין דהני תלתא אינון ביקורו דדיקנא יתיר מכלסו
בתיב בסו שם קרישא . דכתיב מן המצר קראתי ים יי לא אירא . והא
דאוקימנא באדרא חד המצר קראתי ים מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא דהוא
אתר דחיק מקמי אודנין שפיר הוא . ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא הכי
אמר ואוקים דשירותא דדיקנא מחסד עלאה דכתיב לך יי הנדולה וסנכורה
והתפארת וגו' . וכלא הוא והכי שארי . ומתעבא אשתכחן ותליין בדיקנא
ומקמי אודנין הכי שארי . וקוימא לא מתקיימן לא באתר אחרת כמה דאוקימנא
וכד אלטריך עלמא לרחמי התגלייה מולא קרישא וכל הני תקונין דבדיקנא
יקרא

יקרא דועיר אנפין כלסו רחמי משכחי . וכד אלטריך לדיבא מתחזיה דיבא
וכדון עבדון נוקמין לסניאסון דישראל לאינון דעקין להו . כל יקירו דדיקנא
באינון שערי דתליין אינשו משום דכלא בהאי תליין . כל הני שערי דדיקנא
דועיר אנפין כלסו קשיסין תקופין משום דכלסו הכפיון לדיבין בשעתא דמולא
קרישא התגלי וכד בעא לאגמא קרבא בהאי דיקנא התחו כניבר טקס מארי
גלמן קריביא וכד בעא לאגמא קרבא בהאי דיקנא התחו כניבר טקס מארי
המין משה זמנא תנייבא בשעתא דאגדתא לון כלסו רחמי . הני ט' תקונין
דתיביר תקונין לא המין . השתא כיוונא דאגדתא לון כלסו רחמי . דאע"ג
תקונין לאגדתא אלא במולא אשתכחן ואדכר ליה סה"ד ועתה יגדל לא כח"י
מאן כח"י סה"ד דאקרי מולא קרישא סתימא דכל סתימין . דחילא דא ונהירו
דא ממולא תלי . וכיון דאמר משה דא ואדכר דא ואתכחון ביה אמר הני חשעה
תקונין דתליין בועיר אנפין . בנין דינאירו כלסו ולא אשתכח דיבא . וע"ד כלל
במולא תלי . האי דיקנא כד שראן שערי לאתברא (כ"א לאתברא) התחו
כניבר חקיף כניבר מארי נלח קרבין . בהאי דיקנא נגיד מסח דרבות מעתיקא
סתימאה כד"א כשמו הטוב על הרשע יורד על סוקו וקו אהרן לין שערי לא חשיין
על שפון . ושפון כלסו סומקין כוורדא דכתיב שפתותיו שושנים שפון מרחסן
גבורה . מרחסן חכמתא . באינון שפון תליין טב וכוס חיי ומותא . מלין שפון
תליין מזריסון דאתערותא דכד מרחסין אלין שפון מתערין כלל למגור מארי
דיבא ככל כתי דיבין (דמדוריסון כהון . ובנין כך) דאקרון עירין דכתיב בנורת
עירין לפתנא ובמימר וגו' . מאי עיר בספרא דאגדתא כד"א ויהי ערך דמתערין
דיבין לתנין דלא אחרתיו לעילא בג"כ מתערין אלין דאינון מארי דכבו דכלסו
ועכ"ד כתיב גווי ברחמי ודיבא וע"ד אקרון עיר וקדיש דיבא ורחמי ובאלין
שפון אחתי פומא כד התפתח . רוחא דנפיק מן פומא ביה מתלבשין כמה אלף
ורבנן וכד התפשט מתלבשין ביה כביאן מהימני וכלסו פה יי אקרון . כד מלין
נפקין מן פומא ומתרחשין בשפון מתגסרין לכלסו חמי טרי אלפין עלמין
עד דמתקטרין כלסו כחדא בתמיסר אורחן ושבילין דאשתמודען וכלא
מחכאן לפומא דא בדא בליטן ממלל רביבן בקיטרא דטיטרא בעוטרא וע"ד
כתיב חכו מתקיס מתקיס ודאי מאי חכו כד"א וחד יטעס לאכול . וכלי
מחמדי' אט ומיס . אשא ומיי' מתקין ויאן בלייורו דהא גווי מתברך כחדא .
חכו באחון רשימן דמתגלסן בעטרוי גלידין אה"ע בגרון א' דטריד מלכין
והצדא מלכין ומקס מלכין ח' דטריד ונחית וסליק ועטיר כפיס באשא
גליד ברוחא ה' ינוקא דאימא טטיר לנוקבא אהפסט לנוקבא רבא בתי אונתא
דקרתא קרישא דמתעטרי אחרין דא בדא כד"א הר המור נבעת הלכונה ע'
טיטרא בטיספא גליפא בטיספא רהיטין לענפין מתאחדן לסטרוי להוין
גליפין וסא כרוי דאחון דסלמא מלכא אשתטרו אלין אחון ד' בד' . נוכ"ק
ביחך כמה דאת אמר וחד יטעס לאכול היאכל תפל מכלו מלח וגו' וכתיב וסייה
מעשה הלקה שלום הנחמדים מזהב ומפו רב ומתוקים וגו' . מתוקים ודאי
דוד מלכא אמר גם עבדך נזהר בהם וגו' . אשהדנא עלי דכל יומא אודרנא
בסו דלא לאטעא בכו בר יומא חד דעטורנא עטרי מלכא במערתא וחמינא
דאשא מתלסטא אפותיא דמירובייה (כ"א דמערתא) ואודוענא מהסא יומא
אודרנא

אזדורנא כדעתיא ביה ולא שיקנא לון כל יומיא זכא חולקיה מאן דלודר
במתיקא דמלכא וטעיס ביה כדקחוי על דא כתיב טעמו ודאו כי טוב יי וגומר
וכתיב לכו לחמו בלחמי וגומר . התפסט דכורא דעתא ואתמליין אכסדרין
ואדרין מרישא דגולגלתא שרי ואתפסט ככל נופא מחדוי ודרוטי ובכלא
מאחרוי התדבק ניוזא דכוניא דקדיונותא ולהטא ואסיק גולגלתא חדא
סתומא מכל סטרוי וכשירו (ס"א וכחיתו) דתרי מוחי גליפן בה ואתדבקת
בסטרוי דכורא בג"כ התקרי יונתי תמתי אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי
שערוי דנוקבא כליון ביה נווי (ס"א נווי בנו נווי) כרתיב ודלת ראשך
כארנמו דנוקבא על דכורא ביה נווי ואתפסט נוקבא בסטרה ואתדבקת
בסטרוי התקטר גבור' בחמש גבורין ואתפסט נוקבא בסטרה ואתדבקת
באנפין וכן מתחברן מתמוין חד נופא ממש . מהכא אולופנא דכר בלחורוי
אתמוי פלג נופא וכלשו רחמי וכך נוקבא וכן מתחברן כהלא אחמוי כלא חד
נופ' ממש . והכי הוא : אוף הכא כד דכר אתחבר בנוקבא כלא הוא חד נופא
ועלמין כלהו בחדו דהא כלהו מנופא שלים מתחברן . והיינו דא על כן כרך יי
את יום השבת ויקדסו דהא השתכח נופא חד ועל כן ברכאן משתכחין בהאי יומא ומכא
אתדבקת במלכא והשתכח נופא חד בחד נופא . ולית ברכתא שריא במלה פנימא
ומאן דלא השתכח דכר ונוקבא אקרי פלג נופא . ולית בפלגות מלה ופלגות מלה לא
התקיים לעלמין ולא התחברן לעלמין . נוי דנוקב' כלא מנוי דכורא הוא והא
אוקימנא מלי והשתמודען ביני חברייה מהאי נוקבא מתאחדן כל אינון דלתתא .
מנה יקין ובה תבין והיא התקריאת אס לכלשו : כמה דאחרת אס לנופא וכל
נופא מנה (ס"א לנגתא וכל נגתא מנה) ינקא . כך האי אס לכלשו ויהי נוקבא
דלתתא . כתיב אמור לחכמה אחותי את . אית חכמה אחות לנו קטנה ושדים אין לה
אתקרי חכמה ושירא לגבי אחרא וע"ד כתיב אחות לנו קטנה ואחיו אכל רכרכא
וגו' . דהא דא בגלותא אתמסך אחות לנו קטנה ודאי קטנה אחיו אכל רכרכא
היא וסניאה היא דהא היא שלימו דנטיל מכלא כמה דכתיב אני חומה ושדי
במגדלות ושדי דהא מליין אינון לינקא לכלא . כמגדלות ראינון נהרין רכרכא
דנפקין מיתא עלאה . תו התפסט דכורא בימינא ושאלא בידותא דהסנא .
וכך נווי אתחברו אקרי תפארת ואתתקן כל נופא ואתעביד אילנא רכרכא
ותקף שפיר ויהא חסומיה טטליל חיות כרא ועבנפוי יודרון עופי שמיא ומוין
לכלא ביה דרופוי ימינא ושאלא . בימינא חיים וחסד . בשמאלא מיתה וגבורה .
משוי אתתקן ברעת ואתמליין כל אכסדרין ואדרין כמה דאמינא דכתיב
וברעת חדרים ימלאו . תו התפסט נופא בתרין סוקין . ומתאחדן בימיניהו תרין
כוליון ותרין בימי דכורא דכל משחא ורכות וחילא (דכורא) דכל נופא ביה
אתכנס דכל חיליון דנפקי מנהון נפקין ושריין כלא כפוס אמה ובג"כ אקרון
ככאות (ס"א דכל נופא ביה אתכנס ושריין כולא כפוס אמה ובג"כ אקרון
ככאות דכל חיליון דנפקי מנהון נפקין) ואינון נכח וזר . תפארת יהו"ה . נכח
יהוד ככאות . ובג"כ יהו"ה ככאות . אמה דכורא סיומא (כ"א כסותא) דכל
נופא ואקרי יסוד ודא הוא דרגא דמפסא לנוקבא וכל תיאובתא דכורא לגבי
נוקבא בהאי יסוד עייל לנוקבא לאתר דאקרי ליון דהתס הוא אתר כסותא
דנוקבא

דנוקבא כתיב רחם לאתתא . ובג"כ יי ככאות אקרי יסוד כתיב כי כחר יי
כיון דאז למפס לו . כד אתפרט מטרותיה ואתחברת במלכא אנפין באנפין
במעלי שבתא התעביד כלא חד נופא . וכדון יתיב קב"ה בכורסייה ואקרי כלא
שחא שלים שחא קדישא בריך שמיא לעלם ולעלמי עלמין . כל אינון מלון
סליקנא עד יומא דא דאתעטר ביה לעלמא דתמי וספתא אתגליין הכא זכאה
חולקיה . האי מטרותיה כד התחברת עם מלכא כל עלמין מתברכך והשתכחו
בחדוותא דכלא כמה דכורא כליל בתלתא ושירותא בתלתא כך כלא הכי
וסיומא דכל נופא הכי ומטרותיה לא מתברכא אלא בכללא דתלתא חילין
דאינון נכח הוד יסוד ומתכסמא ומתברכא באתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא
דכתיב כי שם לוח יי את הברכה דהא תרין דרגין אינון לעילא ותתא . ובג"כ
לית דשותא למיעל תמן כד כהנא רבא דתמי ען סטרא דחסד בנין דלא עייל
להסוד אתר דלעילא אלא הסוד דאקרי חסד ועייל בקדש הקדשים ומתכסמא
נוקבא ומתברכא האי קדש הקדשים בנו לנו אתר דאקרי ליון . ליון וירושלם תרין
דרגין אינון חד רחמי וחד דינא ליון דכתיב ליון במשפט תפדה . ירושלם דכתיב
לדק ילון בה כמה דאוקימנא וכל תיאובתא דכורא לגבי נוקבא הכא הוא
אקרי קדש וכל קדשים דכורא עיילין תמן כהסוד דרגא דתמי וכלשו חילין
מרישא עלאה דגולגלתא דכורא מסטרא דמוחי עלאי דשריין ביה ונגיד הכיה
ברכה ככל שייפי נופא עד אינון דאקרון ככאות וכל הסוד נגידו דאתנגיד מכל
נופא וכתבני תמן וע"ד אקרון ככאות דכל ככאות דעלאין ותמאין תמן
נפקין . והסוד נגידו בתר דאתכניס תמן שריין ליה כהסוד יסוד קדישא כלא
חורא בג"כ אקרי חסד והסוד חסד עייל לקדש הקדשים דכתיב כי שם לוח יי
את הברכה חיים עד העולם . ה"ר אבא לא סיים בזינא קדישא למימר חיים
עד דאשתכחו מלוי ואנא כתבנא סברנא למכתב טפי ולא שמענא ולא וקיסנא
רישא דנהורא הוה סני ולא הוה יבילגא לאסתכלא אדכוי אזדעוענא שמענא
קלא דאקרי ואמר אך ימים ושנות חיים וגו' . שמענא קלא אחרא חיים שאל
מתך וגו' . כל הסוד יומא לא הפסיק אשא מן ביתא ולא הוה מאן דמטי לגביה
דלא יכילו דנהורא ואשא הוה בסוחרטיה כל הסוד יומא . נפילגא על ארעיה
וגעניא . בתר דאזיל אשא חמינא בזינא קדישא קדש הקדשים דאסתלק מן
עלמא אתעטף שכ"ב על ימיניה ואנפוי חייבין . קס רבי אלעזר בריה ונטיל
ידוי וכסיק לון ואנא לחיבכא עשרא דתחות רגליי בעו חברייה למכוי ולא יכילו
למללא שררו חברייה בכביה ורבי אלעזר בריה נפיל תלת ומינין ולא יכילו למפתח
פומיה . לכתר פתח ואמר אבא אבא . תלת הוו . חד אתחורו . השתא תנוד
חיותא נפראן טאסין משתקטן בנוקבאן דימא רבא וחדרייה כלשו שתין דמא .
קס ד' חיות על רגליי ואמר עד השתא בזינא קדישא קדש הקדשים דאסתלק מן
עלן . השתא לאו הוא עידן אלא לאשתדלא ביקרים . קס ר' אלעזר ור' אבא .
נטלו ביה בטיקדא דסיקלא מאן חמא שרכוביא דחברייא וכל ביתא הוה סליק
ריחין סליקו ליה . כפורייה ולא השתמש ביה אלא רבי אלעזר ורבי אבא . אתו
טריקון ומארי תריסין דכפר לפורי וטרדא בכו (ס"א לפורי וטרדיה) והוו
בני מרוניא נוחין בקסירין דחסיכו דלא יתקבר תמן . בתר דנפק פורייה הוה
סליק

מליק באיורא וואס סוף להיט קמיה שמעו קלה עולו ואתו ואתכנסו להילולא
דדבי שמעון יבוא שלום ינוחו על מסכותם כד עאל למשרתא שמעו קלה
במשרתא זה האיש מרעיש הארץ מרגיו ממלכות כמה פטרין ברקיעא משתכבין
(ס"א משתכבין) כיומא דין בנינך דנא רשב"י דמאריה משתכב ביה בכל יומא
זכאה חולקיה לפילא ותתא כמה גניזין עלאין משתמרן ליה עליה אתמר ואתה
לך לקן ותנחם ותעמוד לגורלך לקן הימין :

מדרש וזאת הברכה להושענא רבא

הלכה

האם מישראל שפגד לפני התיבה וטעה כינר הוא לריך לעשות
כך שנו חכמים העובר לפני התיבה וטעה יעבור אחר התחין
למדונו רבותינו אמר ר' יוסי בר הניחא חס טעה בשלש ברכות הראשונות חוזר
בתחלת מנין רב הונא אמר חס טעה בג' ברכות האמצעיות חוזר להאל הקדוש
רב אמר חס טעה בג' הארוגות חוזר לתחלת הברכה שטעה ומתיבן למדו
וטעה יעבור אחר תחתי מנין הוא מתחיל הלא ממקום שפסק חבירו כינר
מאבות העולם למה שלא יהיה אמר חס טעה ד"א העובר לפני התיבה
אברהם כרך את יצחק מנין דכתיב ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ומה
כתב לו ר' יהודה ר' נחמיה ר' יהודה אמר בכורה נתן לו כענין שנאמר וימכור
את בכורתו ליעקב ר' נחמיה ר' יהודה אמר ברכה נתן לו כענין שנאמר ויתן לך האלהים
עמד יצחק לברך את יעקב אמר ממקום שפסק אבא משם הני מתחיל אבא
הפסיק ביתן אף הני מתחיל ביתן מנין שנא' ויתן לך האלהים ובמה חתם יצחק
בקריתא שנא' ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו עמד יעקב לברך את השכטים
אמר הני פותח הלא בקריתא שנאמר ויקרא יעקב אל בניו ובמה חתם בואת
שנאמר וזאת אשר דבר להם אביהם עמד משה לברך את ישראל אמר איני
פותח הלא בואת מנין ממה שקרינו בענין וזאת הברכה ד"א וזאת הברכה
זה שאמר הכתוב מי יעלה בהר יי רכנו אמרי מדבר במשה מי יעלה בהר יי
זה משה שנאמר ומשה עלה אל האלהים ונו' ומי יקום במקום קדשו זה משה
מנין שנאמר כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא נקי כפיס זה
משה מנין שנא' לא חמור אחד מהם נשאתי ונו' ובר לכב זה משה א"ר יצחק
הפילו הדיוט אס' אומר לחבירו כזה גנאי הוא לו ומשה אמר למה יי ירעה
הפך בעמך הלא לבו ברור עליו שזינו הוכע כורך עמנו הלא נטל על חנם הלא כדון
אשר לא נשא לשוא נפשו זו נפשו של מזרי שלא נטל על חנם הלא כדון
עשה ולא נשבע למרמה זה משה שנאמר ויזאל משה לשבת את האיש ישא
ברכה מאת יי זה משה א"ר תנחומא אל תהי קורא בו ישא הלא ישיא ברכה
לאחרים וזאת הברכה זה שאמר הכתוב רבות בנות עשו חיל וזאת עליה על
כולה מהו וזאת עליה על כולה מדבר במשה על שנתעלה יותר מן הכל כינר
האם הראשון אומר למשה הני גדול ממך שנבראתי בכלמו של הקב"ה מנין שנא'
ויברך אלהים את האדם בכלמו אמר לו משה הני נתעליתי יותר ממך אתה
כבוד שניתן לך ניטל ממך שנא' ואלם ביקר כל ולין אכל הני ויו הפנים שנתן
לי הקב"ה עמי הוא מנין שנא' לא כהתם עיני ולא נס לחם דבר אחר נח אמר
למשה הני גדול ממך שנילתי מדור המבול אמר לו משה הני נתעליתי יותר
ממך

ממך אתה הללת את עמך ולא היה כך להליל את דורך הכל הני הללתי
את עמתי ואת דורי כשנחתיבו כליות בעגלמנין שנאמר וינחם יי על הרעה
אשר דבר לעשות לעמנו למה הדבר דומה לשתי ספינות שהיו בים והיו
בחוברת שני קברניטין אחד הליל את עמנו ולא הליל את ספינתו ואחד הליל את
עמנו ואת ספינתו למו היו מקלסין לה לאותו שהליל את עמנו ואת ספינתו
כך נח לא הליל אלא את עמנו הכל משה הליל את עמנו וזאת ספינתו
עלית על כוללה דבר אחר אברהם אומר למשה הני גדול ממך שהייתי ון
לעובדים ולשבים אמר לו משה הני נתעליתי יותר ממך אתה הייתי ון בני אדם
הייתי ון במדבר יצחק אמר למשה הני גדול ממך שפשטתי כראשי על בני
המזבח וראיתי פני השכינה אמר לו משה הני נתעליתי יותר ממך שהתה
ראית פני השכינה וכשו עיניך מנין דכתיב ויהי כי זקן יצחק ותכסינה עיניו
ויראות מהו מראות מראות בשכינה אכל הני הייתי מדבר עם השכינה פניו
בפנים ולא כהו עיני מנין שנאמר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו יעקב אמר
למשה הני גדול ממך שנפשתני עם המלאך ונלחתי אותו אמר לו משה אתה
נפשת עם המלאך בפירכורין שלך ואני עליתי אללן בפירכורין שלהן והס
מתיראין ממני מנין שנאמר מלכי נבואות יודוין יודוין לפיכך אמר שלמה
רבות בנות עשו חיל ונו' אמר הקדוש ברוך הוא הואיל ונתעלה מן הכל
הוא יברך את ישראל וזאת הברכה דבר אחר וזאת הברכה א"ר שמואל בר
נחמן כיון שבא משה לברך את ישראל בא התורה והקב"ה לברך את ישראל וזאת
הברכה ון התורה שנאמר כה וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
אשר ברך משה זה משה איש האלהים זה הקב"ה שנאמר יי איש מלחמה
ובל כך למה לקיים מה שנאמר והחוט המשושם לא במהרה ינתק ד"א וזאת
הברכה א"ר תנחומא חס אלהים למה איש ואם איש למה אלהים הלא בשעה
שזשלק ליאור של מזרים איש ובשעה ששקעו אלהים ד"א בשעה שזשקע
שברח מלפני פרעה איש ובשעה ששיקעו אלהים ד"א בשעה שזשקע
איש מהו איש לפני המלאכים שכולם איש ובשעה שירד מן הרקיע אלהים
מנין שכתוב ויראו מגשת אליו ד"א בשעה שזשקע אלהים לרקיע אלהים
המלאכים אובלין ושותין אף הוא לא אכל ולא שתה מנין שנאמר ויהי עם עם
אלהים יי ונו' ד"א מהו איש האלהים א"ר חנין מחניו ולמטה איש מחניו ולמעלה
לפניו והיה מברך השכטים כל אחד ואחד ברכתו א"ר מאיר הלך מלאך המות
אלל משה ואמר לו הקדוש ב"ה שלחני אללך שאתה מסתלק ביום הזה אמר
לו משה לך מלאך שאני מבקש לקלם להקב"ה מנין שכתוב לא אמות כי אחים
ואספר מעשי יי א"ל משה מה אתה מתנהא יש לו מי שיקלסוהו השמים
והארץ מקלסין אותו ככל שעה שנאמר השמים מספרים כבוד אל א"ל משה
ואני משתק אותן ומקלם אותן משה הני נתעליתי יותר ממך אתה
שגיה מה עשה משה הזכיר עליו עם המפורס וברח שנא' כי עם ה' הקרא' כיון
שכא אללו פעם שלישיית אמר הואיל וימן הסס הוא לברך הני לברך עלי את
הרין מנין שנאמר הגור תמים א"ר יצחק היתה נפשו של משה מתקפה ללאת
והיה

גמיה משה מסיח עם נפשו ואומר נפשי תאמר טביקס מלאך המות לטוט פליך
אמרה לו לא יעשה הקב"ה כן כי חללת נפשי ותאמר שראית אותם בזבין
זכיות עממן אמרה לו את עיני מדמעה אמר לה ותאמר טביקס לדמות אותך
לזכיות אמרה לו את רגלי מדמי אמר לה ולהיכן את עתידה להלך אמרה
לו אתהלך לפני יי' בארצות החיים כיון ששמע משה כך נתן לה רשות אמר לה
טובי נפשי למנוחיו ונו' ה"ה אבין כיון שסתלק התחתונים היו מקלסין אותו
ואומרים תורה לזה לנו משה והעליונים מקלסין אותו ואומרים לדקת יי' עשה
ונו' והקדוש ברוך הוא מקלס אותו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וואת
הברכה הלכה אדם מישראל שעלה לקרות בתורה אין מותר לו לקרות עד
שלא יבדק תחלה מברך ואח"כ קורא ומשה כשעה שזכה לקבל התורה תחלה
בדך ואחר כך קרא ה"ה אלעזר אי זו היא הברכה שברך לקבל התורה תחלה
כא"ה אמר אשר כסר בתורה הו"ה וקדשה ורגלה בעושיה ולא אמר בעמליה
ולא אמר בהגויה אלא בעושיה באלו שהן עושין את דברי תורה בעושיה אדם
אומר למדתי חכמה ולא למדתי תורה מה אעשה אני עם אמר הקב"ה לישראל
חייבם כל החכמה וכל התורה דבר אחד קל הוא כל מי שמתירא אותי ועושה
דברי תורה כל החכמה וכל התורה בלבו מגין שג"ה ראשית חכמה יראת יי' שכל
טוב לכל עושיהם יראת יי' טהורה עומדת לעד יראת יי' חכמה ונו' למה זכה
משה שהקב"ה נתעסק עמו אלא כשעה שירד למצרים והגיעה גאולתן של ישראל
כל ישראל היו עסוקים בכסף והם ומשה מסבב היה על הרעה כי יוסף של ישראל
ולשמה לילות למצוא ארונו של יוסף שלא היו יכולים ללכת ממצרים חוץ מיוסף
למה טכך השביע להן בשבועה לפני מותו שנאמר ויטעם יוסף את בני ישראל
לאמר ונו' משנתייגע הריני פגעה בו סנולה וראתה משה שהיה עיף מן היגיעה
אמרה לו ארוני משה למה אתה עיף אמר לה שלשה ימים ושלשה לילות סבכתי
את העיר למצוא ארונו של יוסף והיו אני מוצא אותו אמרה לו בא עמי ואראך
היכן הוא הולכה אותו לנחל אמרה לו במקום הזה עשו ארון של ת"ק ככרים
והשליכוהו בתוך הנחל החרטומים והאשפים וכן אמרו לפרעה רגונך שלא תצא
אומה זו מכאן לעולם העלמות של יוסף אם לא ימצאו אותן עד עולם אינם
יכולים ללכת מיד עמד משה על שפת הנחל ואמר יוסף אתה יודעת היאך
השבעת לישראל שקוד אלהים אתכם הן כבוד לאלהי ישראל ואל תעב
גאולתן של ישראל מעשים יש לך בקם רחמים לפני בוראך ועלה מן התהומות
מיד התחיל ארונו של יוסף מפעפע ועולה מן התהומות כקנה אחד לקח אותו
ועם אומה על כתפו והיה סובל אותו וכל ישראל אחריו וישראל היו סובלים
את הכסף ואת הזהב שנטלו ממצרים ומשה סובל ארונו של יוסף אמר הקדוש
ברוך הוא משה אתה אומר שדבר קטון עשית חייך החסד הזה שעשית גדול הוא
ולא השנחת לכסף ולזהב אני אעשה עמך החסד הזה ואתעסק עמך בשעה
שהגיעו ימי משה ליפטר מן העולם אמר לו הקב"ה הן קרבו ימיו אמר לפניו
רכונו של עולם אחר כל היגיעה הזו אתה אומר לי הן קרבו ימיו לא אמרת כי
אחיה ואספר מעשי יי' אמר לו אתה יכול כי זה כל האדם אמר משה רבנו
של עולם דבר אחד אני מבקש ממך לפני מותי שיבקעו כל השערים שנסמכים
ותהומות ויראו סוף וזאת מנין שנאמר וידעת היום והשנות אל לבבך ונו'
אמר

אמר לו הקב"ה אתה אמרת אין עוד חף אני אומר ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה ונו' לכל הזאתות והמופתים ולכל המורה הגדול אשר עשה משה לפני
כל ישראל הן קרבו ימיו למות ה"ה איבנו אמר משה רבנו ע"פ בדבר שקלסתיך
בהוד ששים רבוא מקדשי שמך בו קנסת עלי מיתה שג"ה הן קרבו ימיו למות כל
מזוהוד מדה כנגד מדה מדה רעה כנגד מדה טובה מדה חסרה כנגד מדה
שלמה מדה צרה כנגד מדה רחבה ה"ה הקב"ה למשה הן או מדה טובה היא
שזמרת לי הן שג"ה הנה הנכי שלח מלאך הן לדין בארץ ישולם הנה הנכי
שלח לכס את הלויה הנביא וכסם שעלית אותי על ששים רבוא כך אני מעלה
אותך לפתיד לבוא בתוך חמשים וחמס רבוא לדיקים גמורים שג"ה הן בני
הכי הו"ה יוחנן עשר מיתות כתובות עליו על משה והלו הן הן קרבו ימיו
למות ומות בהר כי הנכי מת כי ידעתי אחרי מותי והן כי אחרי מותי
לפני מותי הן משה ועשרים שנה במותו יומה עם משה עבד ה' ויהי אחרי
מות משה משה עבדי מת מלמד שער פעמים נגור עליו שלא יכנס
לארץ ישראל ועדין לא נחמה גור דין הקשה עד שנעלה עליו בית דין הגדול
אמר לו נורה היא מלפני שלא תעבור שג"ה כי לא תעבור את הירדן ודבר זה
היה קל בעיניו של משה שאמר ישראל חטאו חטאות גדולות כמה פעמים
ובין שבקשתי עליהם רחמים מיד קבל ממני שנאמר הן ממני והשמידם מה
כתוב תמן וינחה ה' על הרעה ה"ה הנכי בדבר ואורישנו מה כתוב תמן ויהמר ה'
שלחני ונו' אני שלא חטאתי מעשורי לא כל שכן כשאחלפל על עמי שיקבל
ממני ובין שראה הקב"ה שקל הדבר בעיניו של משה והיו עומד בתפלה מיד
קפץ וכשבע בשמו הגדול שלא יכנס לארץ ישראל שג"ה לכן לא תביאו את העם
זה הן לכן אלא שבועה שנאמר ולכן נשבעתי לבית עלי וכיון שראה משה
שנחתם עליו גור דין גור עליו תענית ועג עונה קטנה ועמד בתוכה ואמר
היני זו מכאן עד שתבטל אותה גורם באותה שעה מה עשה משה לבס עק
ונתעטף עק ונתפלס באשר ועמד בתפלה ובתחנונים לפני הקב"ה עד שנודעו
שמים וארץ וסדרי בראשית ואמרו שמה הגיע לבינו של הקדוש ב"ה לחדש את
עולמו ויבית בה קול ואמרה עדין לא הגיע לבינו של הקב"ה לחדש את
אלה אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש והיו איש אלה משה שנאמר והאיש
משה עבדי מיד מכל האדם אשר על פני האדמה מה עשה הקב"ה באותה שעה
הכרויו בכל עשר ושטר של כל רקיע ורקיע בכל ב"ה שלא יקבלו תפלתו של משה
ולא יעלו אותה לפניו מפני שנחתם עליו גור דין הוהו מלאך שממונה על
הכרזה אכזרי"ה שמו באותה שעה קרא הקב"ה בבהלה למ"ה ואמר להם רדו
בבהלה של משה שהיתה תפלתו דומה לחרב שהיה קורעת וחוטכת והינה
תפלתו של משה שהיתה תפלתו של משה מעין עם המפורס שלמך מן ונו"ה אל רב וסופר
מעבכת שהיתה תפלתו של משה מעין עם המפורס שלמך מן ונו"ה אל רב וסופר
של בני מרום על אותה שעה הוא אומר ואשמע אחרי קול רעם גדול ברוך
כבוד ה' ממקומו והיו רעם אלא ייע והיו גדול אלא משה שג"ה גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה וכענין העם מהו ברוך כבוד ה'
ממקומו בשעה שראו נלגלי מרכבה ועבדי פרעה וכענין העם מהו ברוך כבוד ה'
תפלתו של משה ולא שג"ה פנים ולא נתן לו חיים ולא הכניסו לא"י אמרו ברוך

המפורש וזכר מראהו דומה לשמש והוא דומה למלך ה' כבאות היה מה
 סמ"ל מן משה אמר ודאי סוף המלאכים יכולים ליטול נשמתו של משה
 וטרם שהרהר סמ"ל את עלמו למטה היה משה יודע שכל סמ"ל וכיון שהיה
 סמ"ל את משה החזקו רעה וחיל כיוולדה ולה מלא פתחון פה לדבר עם משה
 עד שאמר משה לסמ"ל הן שלום אמר ה' לרשעים מה תעשה בכאן אמר לו
 ליטול נשמתך כהתי ה"ל מי שיגיד ה"ל מי שברא את כל העריות ה"ל הן אתה
 נוטל נשמת ה"ל כל בתי העולם נשמתן מסורין בידי אמר לו יש כי כח מכל בתי
 העולם ה"ל מה כחך ה"ל הני בן עמרם שיבאתי ממעי אמי מהול ולה נכרתי
 למוחלי וכו' ביום שגולתי מלאתי פתחון פה והלכתי כרגלי ודברתי עם הני
 ואמי והפילו חלב לה ינקתי וכו' וכו' ביום שגולתי פתחון פה והלכתי כרגלי ודברתי עם הני
 שעתיד הני לקבל תורה מתוך לבני אש וכו' וכו' ביום שגולתי פתחון פה והלכתי כרגלי ודברתי עם הני
 של מלך ונטלתי כחר מעל ראשו וכו' וכו' ביום שגולתי פתחון פה והלכתי כרגלי ודברתי עם הני
 במלכים והולאתי שמים רבוא לעיני כל מלכים וקרעתי את הים לוי"ב קרעים
 והפכתי מי מרה למחוק ועליתי ודברתי דרך בשמים והפיתו מופס
 במלחמתן של מלאכים וקבלתי תורה של אש ודברתי תחה כסוף אש וסוכתי
 תחה עמוד אש ודברתי עמו פנים בפנים ונלחתי בפלגיא של מעלה
 ונליתי דוויס לבני אדם וקבלתי תורה מיימיו של הקב"ה ולמדתי אותה
 לישראל ועשיתי מלחמה עם סיחון ועוג פני גבורי אומות העולם שכבשת
 המבול לה הנינו המים לקרסוליהן מפני נוכחן והעמדתי חמה ולכנה כרום
 עולם והכתיים במטה שבידי והרנתיים מי יש כבאי עולם שיכול לעשות כן
 לך רשע מכאן הן לך לומר כן לך ברח מלפני איני נוחן נשמתו לך מיד חזר
 סמ"ל והשיב דבר לפני הנבוכה ה"ל הקב"ה לסמ"ל לא והבא נשמתו של
 משה מיד שלך חרבו מתערה ועמד על משה מיד קץ עליו משה ונטל את
 המטה בידי שחקוק בו שם המפורס ופגע בו בסמ"ל כל כוחו עד שנס ונלפניו
 ורץ אחריו בשם המפורס ונטל קרן הדודו מבין עיניו ועיור את ע"כ עלתה
 למטה סוף רגע וינתה ב"ק והמרה הגיע סוף מיתתך אמר משה לפני הקב"ה
 רכס"ע זכור אותי היום שנלית עלי בסנה והמרת לי לך ואשלחך אל פרעה
 והנחת את עמי בני ישראל ממלכים זכור אותי היום שהייתי עומד על הר
 סיני הרבעים יום והרבעים לילה בבקשה ממך אל תמסרני ביד מלאך המות
 ינתה ב"ק והמרה אל תתיירה הני בעלמי נטפל כך ובקודרתך באתה שעה
 עמד משה וקודש את עכמו כשרפים וירד הקב"ה ממשי שמים העליונים ליטול
 נשמתו של משה ושלמה מלאכי הסרת עמו מיכאל ונבריהל וזנוג"ל מיכאל
 הגיע מטתו של משה ונבריהל פרס בנר של בוך מראשותיו וזנוג"ל
 מרגלותיו מיכאל מלך החד ונבריהל מלך החד אמר הקב"ה למשה
 הסק עיניך זה על נב זה והסק עיניך זה על נב זה ה"ל הכה יודך על החזה
 והניח ידיו על החזה הקב"ה לך רגליו זה על נב זה והסק רגליו זה על נב זה
 באתה שעה קרא הקב"ה לך רגליו זה על נב זה והסק רגליו זה על נב זה
 קבכתך היותך בנופו של משה עכשיו הגיע קינך ללאת באי אל תאחרי אמרה
 לפניו רכובו של עולם יודעת הני שאתה אלוה כל הרמות וכל הנשמות נפש
 כחיים והמתים מסורין בידי והתה ברהתי והתה נשתי בנופו של משה מזה
 ובחשטף הבריו והלך לקדתי של משה כיון שראה אותו שוא יושב וכיתב שם
 המפורס

היה מקומו סוף לפניו משה פנים לא לקטן ולא לגדול ומנין שהתפלל
 משה באתו הפרק חמש מלות וחמשה עשר פעמים שבהם והתחיל אל יי בעת
 ההיא לאמר והתחן בגמטריא הכי הוי באתה שעה אמר משה לפני הקב"ה
 רכס"ע גלוי לפניך יוני וערי שגטעתי על ישראל עד שהיו מאמינים לשאך
 כחה וער נכטעתי עליהן במלות עד שקבעתי להן תורה ומלות אמרתי
 כשראיתי בברתך כך הראה נטובתך ועכשיו שהגיע טובתך של ישראל אתה
 אומר לי לה תעבור את הירדן הוי הרי אתה עושה תורתך פלסתר דכתיב
 ביומו תתן סכרו ולה תבוא עליו השמש כי עמי הוא ואליו הוא נושא את נפשו
 ולה יקרא עליך אל ה' והיה כך חטא זו הוי שילום עבודה של ארבעים שנה
 שעמלתי עד שהיו עם קדוש ונאמן שבהם ויחודה עוד רד עם אל ועם קדושים
 לאמן מלאך סמ"ל הרשע ראש כל השטנים הוא בכל שעה הוי מלפני מיתתו
 של משה ואומר מתי יגיע הקץ הו הרגע שבו ימות משה שארד ואטול נשמתו
 סימני ועליו אמר דוד לופה רשע לגדיק ומבקש להמיתו הן לך רשע בכל
 השטנים כולן כסמ"ל ואין לך לדיק בכל הנביאים כמשה שבהם ולא קם נביא
 עם ישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים משל למה הדבר דומה לאדם
 שזרמן לשעודת חתן וכלה והיה אוחו היום מלפני ואומר מתי יגיע שחחם
 והשמה בס' כך היה סמ"ל הרשע מלפני נשמתו של משה ואומר מתי יהיה מיכאל
 בוכה והני ממלא פי שחוק עד שאמר לו מיכאל מה לך רשע הני בוכה ואתה משחק
 אל תשמחי הויכתי לי כי נפלתי קמתי כי אשכ בחושך ה' אור לי כי נפלתי
 משפירתו של משה קמתי מפרנסתו של יהושע בשעה שהפיל ל"א מלכים כי
 השב בחשך בהרשון בית ראשון ואחרון ה' אור לי ליומת המשיח עד כאן עלתה
 למטה שעה אחת באתה שעה אמר משה לפני הקב"ה רכובו של עולם הן הן
 אתה מכניס אותי לה' הכה אותי בעולם הזה והחיה ולה אמות אמר לו הקב"ה
 למטה אס לא תמיתך בעולם הזה ה"ל חייך לעולם הבא ולא עוד אלא שאתה
 עושה תורתו פלסתר שכתוב בתורתו על ידך והן מירי מליל אמר משה לפני
 הקדוש ב"ה רכס"ע אס הן אתה מכניס אותי לה' הכה אותי כחיות הסדה הן
 הוכלין עשנים ושתיין מים וחיון ורוחין את העולם כך תהא נפשי כאחה מהן
 ה"ל רב לך אמר לפני רכובו של עולם ואס לאו הכה אותי בעולם הזה כשעך
 זה שהוא פורח בכל ארבע רוחות העולם ומלקט מונו בכל יום ולעת הערב
 חוזר לקינו כך תהא נפשי כאחד מהן אמר לו רב לך מהו רב לך ה"ל רב לך אשר
 דברת כיון שראה משה סוף נביא יכולה להגיל מדרך המות באתה שעה אמר
 הגור תמים פעלו כי כל דרכי משפט אל המונה ואין עול לדיק וישר הוא
 מה עשה משה נטל את המנילה וכתב עליה שם המפורס וספר השר עדין לא
 חלה לכתוב עד שהגיע הרגע שבו ימות משה אמר הקב"ה לנבריהל נבריהל לא
 והבא נשמתו של משה אמר לפני רכובו של עולם מי שהוא שקול כנגד שמים
 רבות איד הני יכול לראות כמותו ומי לפני רכובו של עולם מי שהוא שקול כנגד שמים
 לו קץ והחר כך ה"ל למיכאל לא והבא נשמתו של משה אמר לפני רכובו של
 עולם הני הייתי לו רב והוא היה לי לתלמיד ולא יכול הני לראות כמותו אמר
 כך אמר לסמ"ל הרשע לא והבא נשמתו של משה מיד לכס כעם וחרר חרבו
 ובחשטף הבריו והלך לקדתי של משה כיון שראה אותו שוא יושב וכיתב שם
 המפורס

היום שנה ועכשיו יש נופ טהור בעולם יותר מנופו של משה שלא נראה בו
הח סרוחה מעולם ולא רמה ותולעה לכן אני אהבתי אותו ואינו רונה לנאת
ממנו אמר לה הקב"ה נשמה לאי אל תאחרי ואני מעלה אותך לשמי שמים
העליונים ואני מוסיף תחת כסא כבודי אל כל כרובים ושפים ונדודים אמרה
לפניו רבונו של עולם מחלל שכינתך ממרום וירדו שני מלאכים עו"ה ועו"ה אל
וחדדו כנות הרעות והסחיתו דרכם על הארץ עד שגלית אותן בין הארץ לרקיע
אל כל בן עמרם מיום שנגלית אליו בסנה לא בא להשתו שאלמר ותדבר מרים
ואהרן בשמה על אודות האשה הכסית אשר לקח כי אשה כסית לקח כבקשה
ממך הניחני בגופו של משה באותה שעה נשקו הקב"ה ונטל נשמתו בבקשת
פה והיה הקב"ה בוכה מי יקום לי עם מרעים מי יתוכם לי עם פועלי או"ה
ורוח הקדש הומרת ולא קם נביא עוד בישראל כמשה שמים כוכין ואומרים
אבד חסיד מן הארץ ארץ בוכה ואומרת וישר באלם ה'ון וכשפקס יהושע
רבו ולא מנאו היה בוכה ואומר הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו המונים
מבני אדם ומלאכי השרת האומרים לדתה ה' עשה וישראל היו אומרים
ומשפטיו עם ישראל אלו ואלו היו אומרים יבא שלום ינוחו על משכבותם
הולך נכוחו זכר לדיק לברכה ונשמתו לחיי עולם הבא אמן כן יהי רצון

עין יעקב כוטה להושענא רבא

פיסקא מי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו אלה משה תנו רבנן בא
וראה כמה חביבות מלות על משה רבינו שכל ישראל נתעסקו
בזיוהו והוא נתעסק במלות שאלמר אתו ואלו שפתים ילכט ומינו
היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור אמרו סרח בת אשר בתי ירדה מאותו
הדור הלך משה אללה אמר לה כלום את יודעת היכן יוסף קבור אמרה לו
הרון של מתכת עשו לו מזריים וקבעוהו בגילום הנהר כדי שיתברכו מימיו הלך
משה ועמד על שפת הנילוס אמר יוסף ויוסף הגיע עת שנשבע הקדוש ברוך
הוא לגאול את ישראל והניעה השבועה שהשבעת את ישראל אם אתה מראה
את עמך מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקים משבועתך מיד קף ארונו של יוסף
ואל תתמה היך ברול קף שהרי כתיב ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברול נפל
אל המים ויפגע ויאמר אהה ארוני והוא שאל ונו וישלך שמה ויפך הברול
והלא דברים קל וחומר ומה אלישע תלמידו של אליהו ואלהיו תלמידו של משה
קף הברול מפניו משה רבינו על אחת כמה וכמה רבי נתן אומר בקבריט של
מלכים היה קבור הלך משה ועמד על קבריט של מלכים אמר יוסף הגיע
עת שנשבע הקדוש ברוך הוא לגאול את ישראל והניעה השבועה שהשבעת
את ישראל אם אתה מראה את עמך מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקים
משבועתך באותה שעה נודעו ארונו של יוסף נטלו משה והביאו אללו וכל
אותן שנים שהיו ישראל במדבר היה ארונו של יוסף והרון של שכינה מהלכין זה
עם זה והיו עוברים ושנים האומרים מה יטיבן של שני ארונות הללו אמרו אחר
של מה ואמר של שכינה אמרו וכי דרכו של מת להלך עם שכינה אמרו קיים
זה מה שכתוב בזה ויא לא אישק ביה משה לא הו מיטסקי ביה ישראל
והכתיב

והכתיב ואת עלמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממנו
לא אישקו ביה ישראל בניו לא הו מיטסקי ביה והכתיב
לנחלה אמרו הניחו לו כבודו במרוכים יותר מבמועטים ותו אמרו
כבודו בגדולים יותר מבקטנים קברו בשכם מאי שכל בשכם אמרו
גבשו ולשכם נחזור אבדה קטיף קרתי הארדי כתיב ויקח משה את עלמות
יוסף עמו כי השבע השביע ונו וכתיב ואת עלמות יוסף אשר העלו בני
ישראל ממדברם קברו בשכם אמר רבי חמא ברבי חנינא כל העושה דבר ולא
גמרו ובא אחר וגמרו מעלה עליו הכתוב על מי שנמרו כאלו עשו יר אליעזר
הואר קף מורידין אותו מגדולתו דכתיב ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת החיו
רבי שמואל בר נחמני אמר קף קימר אשתו ובניו שנאמר ותמת בת שבע האת
יהודה וכתיב וימת ער ואונן

פיסקא

מי לנו גדול ממשה שלא נתעסק בו אלה הקב"ה גאמר ויקבר
אותו בניו מול בית פעור ונו ויאמר וי אלי רב לך ה"ר
לוי ברב בישר ברב בישרו ברב בישר דכתיב רב לכם בני לוי ברב בישרו
דכתיב רב לך דבר אחר רב לך רב יש לך ומנו יהושע דבר אחר רב לך שלא
יאמרו הרב כמה קשה והתלמוד כמה סרבן וכ"כ למה תנא דבר רבי ישמעאל
לפוס גמלא שחנא ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום שאין תלמוד
לומר היום ומה תלמוד לומר היום היום מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה
משלים שנותיהם של לדיקים מיום ליום ומחדש לחדש שנאמר את מספר
ימך תמלא לא אוכל עוד ללאת ולבא מאי ללאת ולבא אילמא ללאת ולבא
משה והכתיב ומשה בן מאה ועשרים שנה במוותו לא כהתה עינו ולא נס לחה
וכתיב ויעל משה מערכות מואב אל הר נבו וקניא שמים עשרה מעלות היו
עס ופסעו משה בפסיעה אחת אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן ללאת
ולבא בדברי תורה מלמד שנסתתמו ממנו מעבות החכמה וילך משה ויהושע
ויתולכו באל מועד האנא אותה שבת שבת של דיווני היתה ניטלה רשות
מזה וניתנה לזה

תניא

אמר רבי יהודה הלמלא מקרא כתיב הו אפטר לאמרו היכן משה
מת בחלקו של ראובן דכתיב ויעל משה מערכות מואב אל הר
נבו ובנו בחלקו של ראובן דכתיב ויעל משה מערכות מואב אל הר
ואת קריתים ואת נבו ואת מען והיכן משה קבור בחלקו של גד
דכתיב וירא ראשית לוי כי עס חלקת מחוקק שפון מחלקו של ראובן עד חלקו
של גד כמה הוי הרבעה מילין אותה הרבעה מילין הוליכו מלמד שהיה משה
מת מוטל בכנפי השכינה ומלאכי השרת האומרים לדתה ה' עשה ומשפטיו עם
ישראל והקב"ה אומר מי יקום לי עם מרעים מי יתוכם לי עם פועלי או"ה
ושמואל אמר מי בהחכם ומי יודע פטר דבר רבי יוחנן אמר והסכמה מילין
תמלא ואיזה מקום בוכה ורב נחמן בר יצחק אמר וימת עס משה עבד ה'
סמליון אמר וימת עס משה ספרא רבא דישאל יתה סבא וית

תניא

רבי אליעזר הגדול אומר שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד
מחנה ישראל היה כת קול משמים ואומר וימת משה ספרא רבא
דישראל וי"ה לא מת משה כתיב הכא וימת עס משה וכתיב הים ויהי עס עם

היום שנה ועכשיו יום ג'... משה מול בית פעור... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא...

ואמר

רבי חמא ברבי חנינא מפני מה נסתהר קברו של משה משיבו בשר... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא...

דרש

רבי שמלאי מפני מה נסתהר קברו של משה... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא...

למיתה שנאמר ועתה אם תשא חטאתם ולא יין... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא...

ת"ו ש"ל ב"ע

שיר להחכם החסיד ז"ל בעל כף נקי לקוח מספרו קול רנה שיר לחן... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא... וכתב רבי חמא בר חנינא...

לאל

עליון נורא יום זרועו חשף אנכי אשירה מוזמר שיר לא' סף

מוזמר

שיר לאסף כל זרע אברהם ירונו בשיבת ציון ועם נהם אריה שאג נהם קול גדול לא יסף אנכי אשירה

מוזמר

שיר לאסף לנו עיר והומה ישועות עזי וחיל ארץ מתקוממה וימיני יד רמה גם ברחו נשף אנכי אשירה

מוזמר

שיר לאסף ירעם ים ומלואו כל עצי השרה יד וכף ומחאו אפסי ארץ ראו כי הרפת אסף אנכי אשירה

מוזמר

שיר לאסף פצחו הרים רנה כי פקר את עמו ובמקדשו חנה וחרבו אל נדנה לא שב אויב לשקף אנכי אשירה

מוזמר

שיר לאסף אך טוב לישראל לברו לכבוד עני דל ושואל בא לציון נואל כי לו נכסוף נכסף אנכי אשירה

מוזמר

שיר לאסף מלך לבש גאות חזר לשכון ציון וזכר ברית אבות קיים הנבואות ובריהם חשף אנכי אשירה

מוזמר

שיר לאסף ירצה דבר עברו ויראו בישועה כטובו וחסדו לא כמעברו כי הוא שין וחסף אנכי אשירה

אשירה

לוי בחיי אומרה לאלהי בערתי יערב עליו שיהי אנכי אשמח ביי

הוא יום טוב ויגמלו וכו' ...
הוא יום טוב ויגמלו וכו' ...
הוא יום טוב ויגמלו וכו' ...

החלה דבר ספר תורה אלה הדברים ככתוב למעלה בהושעא רבא עד
סוף פרשת עקב ומלגין מחלה פרשת ראה עד פרשת תבא ומתחילין מן
ויקרא משה אל כל ישראל עד לטינו כל ישראל :

ואחר כך בהושע סימן ה'

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל-
יהושע בן נון משרת משה לאמר : משה עבדי
מת ועתה קום עבור את-הירדן הזה אתה וכל-העם
הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל :
כל-מקום אשר תדרך בך-רגלכם בו לכם נתתיו כאשר
דברתי אל-משה : מהמדבר והלבנון הזה ועד-הנהר
הגדול נהר-פרת כל ארץ החתים ועד-הים הגדול מכוא
השמש יהיה גבולכם : ראיתיצב איש לפניך כל ימי
חיך כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפק ולא-
אעזובך : חזק ואמץ כי אתה תנהיל את-העם הזה את-
הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם : רק חזק
ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורה אשר צוה
משה עבדי אל-הסוד ממנו ימין ושמאול למען תשכיל
בכל אשר תלך : לא ימוש ספר התורה הזה מפיה
והגית בו יומם ודלילה למען תשמר לעשות ככר-הכתוב
בו כי אז תצליח את-דרכיך ואז תשכיל : הלוא צויתך
חזק ואמץ אלהי-עריך ואלהי-חתת כי עמך יהוה אלהיך
בכל אשר תלך :

ואחר כך לומדים בתהלים סימן ל' תפלה למטה ככתוב למעלה בס' הושעא
רבא

רבא עד סוף מומור לתורה וס' י"א מומור
מחזקת מזכור מסה

מסכת אבות פרק א

משה

קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לוקים וכו'
לנביאים וכביאים מסורה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו
דברים היו מחזקים דיון והעמידו תלמידים הרבה ועשו סני לתורה :
ב שמעון הלוי היה משיירי כנסת הגדולה הוא היה אומר : על שלשה דברים
העולם העומד על התורה ועל העבודה ועל נמילות חסדים : ג האטיבוס
היה סוכו קבל שמעון הלוי : הוא היה אומר אל תהיו כעבדים המשמשין
את הרב על מנת לקבל פרס : הלא הו כעבדים המשמשין את הרב שלא
לקבל על מנת פרס : והיו מורא שמים עליכם : ד יוסי בן יועזר היה
לרודה : ויוסי בן יוחנן היה ירושלם קבלו מהם : יוסי בן יועזר היה לרודה
אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והיו מתחבק בשפה רגליהם : והיו
שומע בלמא את דבריהם : ה יוסי בן יוחנן היה ירושלם אומר יהי ביתך
פתוח לרוחה : והיו עניים בני ביתך : ואל תרכס שיחה עם האשה : באשתו
אמר קל וחומר : באשת חפרו : מכאן אמרו חכמים כל זמן שאדם מרכס
שיחה עם האשה גורם רעה לעלמו : ובוטל מדברי תורה וסופו יורש
גיהנם : ו יהושע בן פרוחיה ונתניו הארכלו קבלו מהם : יהושע בן פרוחיה
אומר עשה לך רב : וקנה לך חבר : והיו דן את כל האדם לכף זכות : ז נתניו
הארכלו אומר הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתוודע מן הפורענות :
ח יהודה בן טבאי ושמעון בן טטח קבלו מהם : יהודה בן טבאי אומר אל
תעס עמך כעורכי הדיונין וכסאיו בעלי דיונים עומדים לפניך : יהיו בעיניך
כחששים : וכסאפטריס מלפניך יהיו בעיניך כוכאין כסקבלו עליהם את הדיון :
ט שמעון בן טטח אומר הוי מרבה לחקור את העדים והוי זכיר בדבריך סבה
מחזקים ילמדו לשקר : י שמעיה ואבטליון קבלו מהם : שמעיה אומר חסוד את
המלאכה וטוה את הרבנות ואל תתודע לרשות : יא אבטליון אומר חכמים
הזדו בדבריכם : שמה תחובו חובת גלות : ותגלו לחקוס מים הרעים וסאפו
התלמידים הבאים אחריהם וימותו ומלאה שם שמים מתחלל : יב הלל ושמאי
קבלו מהם : הלל אומר הוי מתלמדיו של חסרן אוהב שלום ורוך שלום : אוהב
את סבריות : ומקרבן לתורה : יג הוא היה אומר נגד שמה חכמים : ודלה
מוסיף יסף : ודלא יליף קטלא חייב : והשתמש בהנא חלף : יד הוא היה אומר
הוא חזן חזן לי מי לי וכאנני לעלמי מה חזן : ואם לא עכשיו חזמתו : טו שמאי
אומר עשה מותרת קצת אומר מעט ועשה הרבה : והיו מקבל את כל האדם
בסבר מנים וסות : טז רבן גמליאל אומר עשה לך רב וסתלק מן הספק : והל
היה לעשר רוממות : יז שמעון בן אומר כל זמי גודלתי בין החכמים ולא
איתי לגוף טוב הלא שתוקה ולא המדרש היה עיקר הלא המעשה : וכל
המדרש דברים מכיף הטף : יח רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים
העולם עומד : על הדיון ועל האמת ועל השלום : סאמר אמת ומשפט
שלום : ספטו כסעריכוס :

في بداية شهر
منزوا بين الحدود على التاني على
الجزيرة الجبلية

سر
هذه القاعة
روحا نقل
ي كيف
هذه الالامنة
آ ٢ وهذه
ر له السمين
من الدين
بأن البلاد
قيام بصالحية

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

